

ΙΩΑΝΝΟΥ Μ. ΦΟΥΝΤΟΥΛΗ

ΣΥΜΕΩΝ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

I

ΕΥΧΑΙ ΚΑΙ ΥΜΝΟΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 4968*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΜΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΝ Ν. ΤΡΕΜΠΕΛΑΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐν τῇ πρὸ τριετίας ἐκδοθείσῃ ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος Μελετῶν τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου πραγματεία ἡμῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ λειτουργικὸν ἔργον Συμεῶν τοῦ Θεσσαλονίκης» ἐπαρουσιάσαμεν εἰσαγωγικῶς τὰ ἐκδοσόμενα καὶ τὰ ἀνέκδοτα λειτουργικὰ ἔργα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου συγγραφέως. Ἡδὴ, θεία συνάρσει καὶ χορηγίᾳ τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, προβαίνομεν εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν ἐξ αὐτῶν ἀνεκδότων. Αὕτη ἐστηρίχθη ἐπὶ πάντων τῶν ἐπισημανθέντων κωδίκων καὶ κατηρτίσθη κατὰ τὸ κρατοῦν σύστημα τῶν κριτικῶν ἐκδόσεων τῶν κειμένων. Καταλαμβάνει δύο τόμους. Εἰς τὸν μετὰ χειρας πρῶτον ἐξ αὐτῶν δημοσιεύονται αἱ εὐχαὶ καὶ οἱ ὕμνοι τοῦ Συμεῶν εἰς τὸν προσεχῶς ἐκδοθησόμενον δεύτερον τόμον θὰ περιληφθοῦν τὰ εἰς τὸ λειτουργικὸν τυπικὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας Θεσσαλονίκης ἀναφερόμενα ἔργα του, ἤτοι ἡ Τάξις, ἡ Ἐκθεσις, ἡ Ὑποτίψεις, ἡ Ὀκτώηχος καὶ τὸ Ψαλτήριον τοῦ ἁσματικοῦ καὶ ἡ Διάταξις.

Ἄν καταστῇ ποτε ἐφικτὴ ἡ κριτικὴ ἐκδοσις τῶν εἰς ἀπρηχαιωμένας καὶ ἐλαττωματικὰς ἐκδόσεις κυκλοφορούντων λειτουργικῶν αὐτοῦ ὑπομνημάτων, ἤτοι τοῦ Διαλόγου καὶ τῆς Ἑρμηνείας, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ πλεῖστον λειτουργικοῦ περιεχομένου Ἀποκρίσεων εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ Πενταπόλεως Γαβριήλ, θὰ δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν μίαν σύγχρονον καὶ πλήρη εἰς τρεῖς τόμους ἐκδοσιν πάντων τῶν λειτουργικῶν ἔργων τοῦ Συμεῶν. Τότε θὰ εἶναι δυνατὴ καὶ ἡ ἀκριβῆς ἐκτίμησις τῆς συμβολῆς καὶ τῆς προσφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν, διαμόρφωσιν καὶ ἐρμηνείαν τῆς θείας ἡμῶν λατρείας.

Ἡ ἐκδοσις αὕτη ἀποβλέπει εἰς θεωρητικὸν κατ' ἀρχὴν σκοπόν. Ἄλλ' εὐχὴ τοῦ ἐκδίδοντος εἶναι νὰ μὴ μείνη αὕτη εἰς τὰς βιβλιοθήκας καὶ εἰς τὰς χειρας τῶν λογίων μόνον. Καὶ αἱ εὐχαὶ καὶ οἱ ὕμνοι τοῦ Συμεῶν δύνανται χρησιμοποιούμενοι εἰς τὴν θείαν λατρείαν νὰ ἐμπλουτίσουν καὶ νὰ ἀνανεώσουν σημαντικῶς ταύτην. Δι' αὐτὸ ἄλλως τε καὶ ἐγράφησαν ὑπ' αὐτοῦ. Τὰ δὲ εἰς τὸ ἁσματικὸν τυπικὸν ἀναφερόμενα ἔργα του, συνιστῶντα τὴν ὑστάτην προσπάθειαν διατηρήσεως τοῦ τυπικοῦ τούτου διὰ τοῦ συγκερασμοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸ

κρατήσαν μοναχικὸν τυπικὸν καὶ ἀποτελοῦντα τὴν τελευταίαν πλήρη περὶ τούτου πηγὴν, ἐρχόμενα εἰς τὸ φῶς μάλιστα μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ πρώτου γνωστοῦ ἁσματικοῦ τυπικοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως¹ καὶ ὁλοκληροῦντα τὴν περὶ τούτου γνώσιν ἡμῶν, δύνανται νὰ ἀποβοῦν θεμελιώδη ἂν ἡ Ἐκκλησία θελήσῃ νὰ ἐπαναφέρῃ τοῦτο εἰς λειτουργικὴν χρῆσιν.

Θερμὰς εὐχαριστίας ὀφείλομεν καὶ ἐντεῦθεν νὰ ἐκφράσωμεν πρὸς τοὺς προθύμους καὶ πολλαπλῶς ἡμᾶς ἐξυπηρετήσαντας ὑπευθύνους τῶν βιβλιοθηκῶν χειρογράφων, εἰς τὰς ὁποίας ἀπόκεινται οἱ κώδικες τοὺς ὁποίους ἐχρησιμοποιήσαμεν, ἰδίᾳ δὲ πρὸς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, τὸ ὁποῖον, εὐμενῶς κρίναν, ἠυδόκησε νὰ περιλάβῃ εἰς τὴν σειρὰν τῶν θεολογικῶν ἐκδόσεων τῆς Ἑταιρείας τὴν ἔκδοσιν ταύτην καὶ νὰ βαστάσῃ τὸ δυσβάστακτον οἰκονομικὸν βᾶρος αὐτῆς.

Ὁ παρὼν τόμος ἀφιερῶνται, εἰς ἔνδειξιν τιμῆς, εὐγνωμοσύνης καὶ βαθυτάτου σεβασμοῦ, εἰς τὸν χαλκέντερον γηραιὸν μου διδάσκαλον καθηγητὴν Παναγιώτην Ν. Τρεμπέλαν, τὸν διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ διὰ τῶν σοφῶν του συγγραμμάτων μεγάλως προαγαγόντα τὴν παρ' ἡμῖν λειτουργικὴν ἐπιστήμην καὶ ἔρευναν.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ Πάσχα 1968

I. M. Φ.

1. J. M a t e o s, Le Typicon de la Grande Église, τ. I - II, OCA 165 - 166, Roma 1962 - 1963.

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ

1. Συγγράμματα τοῦ Συμεῶν.

- Ἐποκρίσεις Ἐποκρίσεις πρὸς τινὰς ἐρωτήσεις ἀρχιερέως ἡρωτηκότος αὐτὸν (τὸν Πενταπόλεως Γαβριήλ), *Migne PG 155, 829 - 952.*
- Διάλογος Διάλογος ἐν Χριστῷ κατὰ πασῶν τῶν αἵρέσεων καὶ περὶ τῆς μόνης πίστεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῶν ἱερῶν τελετῶν τε καὶ μυστηρίων πάντων τῆς Ἐκκλησίας..., *Migne PG 155, 33 - 696.*
- Διάταξις Διάταξις τῶν ἀκολουθιῶν τῆς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ τοῦ Θεοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονίκης, Κώδιξ Α, φ. 75r - 274v.
- Ἐκθεσις Ἐκθεσις ἀκριβεστέρα μετ' εὐταξίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ψαλλομένης ἀκολουθίας τοῦ ἁσματος, Κώδιξ Α, φ. 4r - 9r.
- Ἐρμηνεία Ἐρμηνεία περὶ τε τοῦ θείου ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἱερέων τε περὶ καὶ διακόνων, ἀρχιερέων τε καὶ τῶν ὧν ἕκαστος στολῶν ἱερῶν περιβάλλεται, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς θείας μυσταγωγίας..., *Migne PG 155, 697 - 750.*
- Ὀκτώηχος Ὀκτώηχος <τοῦ ἁσματικοῦ>, Κώδιξ Α, φ. 36r - 73v.
- Τάξις Τάξις τῆς στάσεως καὶ τοῦ θυμιάματος, Κώδιξ Α, φ. 1r - 3v.
- Ἐποτύπωσις Ἐποτύπωσις ἐν συνόψει τῶν ἀκολουθιῶν τῶν ἑορτῶν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ καὶ πότε δεῖ σημαίνειν διὰ τῶν ἱερῶν κωδῶνων διπλῶς καὶ ποῖαι δὲ αἱ καθολικαὶ καὶ μέσαι ἑορταὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ πῶς δεῖ ψάλλειν ἐν αὐταῖς, Κώδιξ Α, φ. 9v - 24v.
- Ψαλτήριον Ψαλτήριον <τοῦ ἁσματικοῦ>, Κώδιξ Α, φ. 25r - 34r.

2. Λοιπαὶ συντομογραφίαι.

- ΓΠ «Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς», Θεσσαλονίκη.
- DTC «Dictionnaire de Théologie Catholique», Paris.
- ΕΦ «Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος», Ἀλεξάνδρεια.
- ΕΕΒΣ «Ἐπετηρὶς Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν», Ἀθῆναι.
- ΘΗΕ «Θρησκευτικὴ καὶ Ἠθικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία», Ἀθῆναι.
- Μακ. «Μακεδονικά», Θεσσαλονίκη.
- Migne PG J. P. Migne, *Patrologiae cursus completus, Series Graeca*, Paris.
- OCA «Orientalia Christiana Analecta», Roma.
- REB «Revue des Études Byzantines», Paris.
- SEC «Synaxarium Ecclesiae Constantinopolitanae», ἐκδ. H. Delehaye, Bruxellis 1902.
- ΦΣΘ Ἰ. Μ. Φουντούλη, Τὸ λειτουργικὸν ἔργον Συμεῶν τοῦ Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη 1966.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Τὰ ἐκδιδόμενα ἔργα τοῦ Συμεών.

Τὰ λειτουργικά συγγράμματα τοῦ Συμεών ἀπετέλεσαν τὸ ἀντικείμενον τοῦ πρώτου μέρους τῆς ἐν τῷ προλόγῳ μνημονευθείσης μελέτης ἡμῶν «Τὸ λειτουργικὸν ἔργον Συμεών τοῦ Θεσσαλονίκης». Ἐκεῖ, καὶ συγκεκριμένως εἰς τὰς σελίδας 29 - 114, συστηματικῶς ἀναλύομεν καὶ εἰσαγωγικῶς παρουσιάζομεν ταῦτα. Ἐνταῦθα δὲ εἰς ἐκάστην ἐπὶ μέρους περίπτωσιν παραπέμπομεν τοὺς βουλομένους εἰς τὰς σχετικὰς ἐκείνης σελίδας.

Εἰς τὸν πρῶτον τοῦτον τόμον περιέχονται αἱ εὐχαὶ καὶ οἱ ὕμνοι του. Εἰς τὰς 24 εὐχάς, τὰς ὁποίας ἐκεῖ ἐπαρουσιάσαμεν, προσετέθη καὶ ἕτερα ἀκέφαλος εὐχή λεγομένη πρὸ τῆς θείας μεταλήψεως, περιεχομένη εἰς τὸν κώδικα Ν. Ἐκ τῶν 25 τούτων εὐχῶν μόνον ἡ 24ῃ εἶχεν ἐκδοθῆ βάσει τοῦ κώδικος Ξ. Εἰς τὰ ἀμφιβαλλόμενα περιελάβομεν τὰς ἐν λιτανείᾳ λεγομένας αἰτήσεις μετὰ μικρᾶς εὐχῆς, ὁμοίως ἀνεκδότους.

Τοὺς ὕμνους τοῦ Συμεών δημοσιεύομεν εἰς ομάδας κατὰ τὸ ποιητικὸν αὐτῶν εἶδος, συμφώνως πρὸς τὴν ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἀκολουθίᾳ καὶ τῷ ἑορτολογίῳ σειράν. Ἦτοι πρῶτον τὰ στιχηρὰ τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τῶν αἰνῶν, τὰ δοξαστικά, τὰ ἱαμβικὰ θεοτοκία ἐκ τῆς ἁσματικῆς Ὀκτωήχου, τὰ καθίσματα, τὰ κοντάκια μετὰ τῶν οἰκῶν αὐτῶν, τοὺς κανόνας καὶ τέλος τὰ ἐξαποστειλάρια. Ἐκ τῶν ἐν τῇ μνημονευθείσῃ διατριβῇ παρουσιαζομένων ἀφηρέθησάν τινα, εἴτε ὡς ἀπαντῶντα καὶ εἰς ἄλλα παλαιότερα τοῦ Συμεών χειρόγραφα, εἴτε μὴ ῥητῶς ἀποδιδόμενα εἰς αὐτόν, τῶν ὁποίων καὶ τὰ ἑσωτερικὰ κριτήρια δὲν συνηγόρουν ὑπὲρ τῆς πατρότητος τοῦ Συμεών. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν περιελήφθησαν εἰς τὴν ἐκδοσιν καὶ ἕτερα δύο στιχηρὰ καὶ ἐν κάθισμα τῶν ἁγίων Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου ὡς καὶ τρία στιχηρὰ προεόρτια τοῦ ἁγίου Δημητρίου εὕρισκόμενα εἰς τὸν κώδικα Ζ καὶ ἀκρίτως ἀποδιδόμενα ὑπὸ τοῦ Σωφρονίου Εὐστρατιάδου εἰς τὸν Συμεών¹. Τροπάρια τινα τῶν ὁποίων ἡ γνησιότης δὲν ἦτο βεβαία ἐδημοσιεύθησαν χαρακτηρισθέντα ὡς ἀμφιβαλλόμενα. Πάντα τὰ τροπάρια πλὴν τῶν ἱαμβικῶν θεοτοκίων ἐξετυπώθησαν, δι' οἰκονομίαν χώρου, καταλογάδην, τῆς διαιρέσεως τῶν στίχων δηλουμένης, ὡς καὶ εἰς πλεί-

1. Σ. Εὐστρατιάδου, Ταμεῖον ἐκκλησιαστικῆς ποιήσεως, ΕΦ, τ. 37 (1938), σελ. 476. 477. Τοῦ αὐτοῦ, Ἀγιολογικά. Ὁ ἅγιος Δημήτριος ἐν τῇ ὕμνογραφίᾳ, ΕΕΒΣ, τ. ΙΑ' (1935), σελ. 126. 133 - 134. Πρβλ. καὶ ΦΣΘ, σελ. 76, ὑποσ. 1.

στας ἐπιστημονικὰς καὶ ἄλλας ἐκδόσεις, δι' ἀστερίσκων. Ἐκ τῶν τροπαρίων τούτων μικρὸν μέρος καὶ δὴ τὸ ἀφορῶν εἰς τὰς προσορτίους ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Δημητρίου εἶχε δημοσιευθῆ καὶ παλαιότερον. Αἱ διάφοροι γραφαὶ τῶν ἐκδόσεων τούτων δηλοῦνται ἐν τῷ κριτικῷ ὑπομνήματι.

Δύο πίνακες ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος τόμου ἀποσκοποῦν ὁ μὲν εἰς τὴν καθ' ὕλην ταξινόμησιν τῶν εὐχῶν, αἱ ὁποῖαι δημοσιεύονται κατὰ τὴν σειρὰν τῶν κωδίκων, ἀνταποκρινομένην προφανῶς πρὸς τὸν χρόνον τῆς συνθέσεως αὐτῶν, ὁ δὲ εἰς τὴν κατὰ ἐορτολογικὴν ἐνότητα συγκέντρωσιν τῶν ὕμνων, πάλιν κατὰ τὴν ἐν τῷ μνηολογίῳ σειρὰν.

Τὰ δ' ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ περιεχόμενα συγγράμματα τοῦ Συμεῶν, ἅπαντα ἀνέκδοτα, δημοσιεύονται κατὰ τὸν μόνον σωζόμενον κώδικα Α κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ σειρὰν. Ταῦτα ἀναφέρονται εἰς τὸ *Τυπικὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας Θεσσαλονίκης*, τὸ ἀσματικὸν δηλονότι τυπικόν. ὡς τοῦτο ἐν τῇ πράξει διεσώθη εἰς αὐτὴν μέχρι καὶ τοῦ Συμεῶν καὶ ὡς διεμορφώθη μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην μεταρρύθμισιν¹. Εὐχαὶ ἢ ὕμνοι ὑπάρχοντες ἐν ταῖς ἔργοις τούτοις δὲν δημοσιεύονται, σημειοῦται ὅμως εἰς τὰς ὑποσημειώσεις ποῦ ταῦτα ἔχουν δημοσιευθῆ. Ἡ παράθεσις τῶν κειμένων τούτων θὰ ἐπηύξανε κατὰ πολὺ τὸν ὄγκον τοῦ τόμου καὶ δὲν θὰ παρεῖχε οὐσιαστικὴν τινα ὠφέλειαν, δεδομένου ὅτι οὔτε πολλὰς ἐνδιαφερούσας παραλλαγὰς ἀπὸ τὰ ἤδη δημοσιευθέντα κείμενα παρουσιάζουν, οὔτε ἀπὸ τῆς ἐπόψεως ταύτης ὁ κώδιξ ἡμῶν δύναται νὰ παραβληθῆ πρὸς πολλῶ παλαιότερους μάρτυρας τῶν κειμένων αὐτῶν.

Οἱ πίνακες ἀμφοτέρων τῶν τόμων εὔρηται ἐν τῷ τέλει τοῦ δευτέρου.

2. Ἡ χειρόγραφος παράδοσις.

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἐκδεδομένα ἔργα τοῦ Συμεῶν, τὰ ὁποῖα περιέχονται εἰς μέγαν ἀριθμὸν κωδίκων, εἴτε πάντα ὁμοῦ εἴτε καὶ μεμονωμένως, πλήρη ἢ κατ' ἐκλογὴν, εἰς τὸ πρωτότυπον κείμενον ἢ εἰς μεταφράσεις, τὰ ἀνέκδοτα λειτουργικὰ ἔργα αὐτοῦ μαρτυροῦνται ὑπὸ ὀλίγων σχετικῶς κωδίκων, τὰ πλεῖστα δὲ ὑφ' ἐνὸς μόνου. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸν εἰδικὸν λειτουργικὸν προορισμὸν αὐτῶν, ἥτοι εἰς τὸν τοπικὸν χαρακτῆρα τῶν εὐχῶν καὶ τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ ἀσματικοῦ τυπικοῦ, τῶν προοριζομένων διὰ τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας Θεσσαλονίκης, εἰς τὰς ὁποίας εἶχον ἐνσωματωθῆ καὶ οἱ ὕμνοι του, ὡς καὶ εἰς τὰ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐπακολουθήσαντα ἱστορικὰ γεγονότα².

Οἱ ἐπισημανθέντες καὶ ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ χρησιμοποιοιθέντες κώδικες εἶναι οἱ ἑξῆς:

1. Περὶ αὐτῆς βλ. ΦΣΘ, σελ. 149 - 157.

2. Βλέπε ΦΣΘ, σελ. 158 - 159.

Α Ούτος καταλέγεται μεταξύ τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης Ἑλλάδος ὑπ' ἀριθμ. 2047, ἀνήκε δέ ποτε εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἑλληνικὸν Γυμνάσιον, ὅπου ἔφερε τὸν ἀριθμὸν 46α. Μὴ περιλαμβανόμενος εἰς τὸν παλαιὸν κατάλογον τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης¹, περιεγράφη εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Λ. Πολίτου καταρτισθέντα, ἀλλὰ μὴπω ἐκδοθέντα χειρόγραφον συμπληρωματικὸν κατάλογον αὐτῆς. Χαρτῶος, διαστάσεων 29,8 × 20,4, ἔχει σήμερον 274 φύλλα. Πρὸ τῆς σημερινῆς ἀριθμῆσεως ἐξέπεσαν ἕξ φύλλα, εἰς τὰ ὅποια περιείχετο καὶ ἕτερα, μία ἴσως, συναφῆς πραγματεία τοῦ Συμεῶν ἢ εἰσαγωγή τις εἰς τὸ ὅλον περιεχόμενον τοῦ κώδικος². Τὸ χειρόγραφον πιθανῶς τεῦτο εἶδεν ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ Θεόφιλος ὁ Καμπανίας († 1795) πρὸ τῆς ἐκπτώσεως τῆς ἀρχῆς, ἔφερε δὲ τότε τὸν ἀναμφιβόλως μεταγενέστερον τίτλον «Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Συμεῶνος Θεσσαλονίκης»³. Ὁ κώδιξ δὲν παρουσιάζει χάσματα, οὔτε ἔχουν ἐκπέσει ἐνδιαμέσως φύλλα αὐτοῦ. Λευκά τινα φύλλα (9^π, 35^τ - ^ν, 74^ν) ἔχουν ἐπίτηδες ἀφεθῆ κενὰ πρὸς διαχωρισμὸν τῶν ἐπὶ μέρους πραγματειῶν. Εἶναι ἐφθαριμένος ὑπὸ τῆς ὑγρασίας καὶ σιτόβρωτος, τὸ τέλος δὲ αὐτοῦ ἔχει ἐκπέσει. Οὕτως ἡ τελευταία ἐν αὐτῷ πραγματεία τοῦ Συμεῶν, ἡ Διάταξις, διακόπτεται περὶ τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας τῆς ιη' Ἰανουαρίου. Ἄν ἡ Διάταξις ἐσυνεχίζετο μὲ τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν, θὰ ἔπρεπεν ὁ κώδιξ νὰ περιλαμβάνῃ περὶ τὰ διακόσια ἀκόμη φύλλα, τὰ ὅποια, ὡς φαίνεται, ἔχουν διὰ παντὸς ἀπωλεσθῆ.

Ἐγράφη ὑπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς χειρὸς, διὰ μικρᾶς, ἀλλ' ἱκανῶς εὐαναγνώστου γραφῆς εἰς δύο στήλας μὲ 31 στίχους μετὰ τῆς συνήθους εἰς τὰ λειτουργικὰ κείμενα ἐρυθρογραφίας καὶ τῶν συνήθων βραχυγραφιῶν καὶ συντμήσεων, εἶναι δὲ σχεδὸν ἀπηλλαγμένος σφαλμάτων, πλὴν στερεοτύπως ἐπαναλαμβανομένων ἐσφαλμένων τινῶν τύπων. Ἐγράφη ζῶντος τοῦ Συμεῶν, μεταξύ τῶν ἐτῶν 1410 - 1429, ἂν ὄχι ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, πάντως ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν αὐτοῦ, εἰσῆχθη δὲ εἰς λειτουργικὴν χρῆσιν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγίας

1. Ἰ. καὶ Α. Σακκελίωος, Κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος, ἐν Ἀθήναις 1892.

2. Περιγραφὴν τοῦ κώδικος τούτου βλέπε παρὰ Β. Λαοῦδα, Συμεῶν Θεσσαλονίκης. Ἀκριβῆς διάταξις τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ΓΠ, τ. ΑΘ' (1956), σελ. 326 - 327. J. Darrouzès, Notes d'histoire de Textes, 2. Une oeuvre peu connue de Syméon de Thessalonique († 1429), REB, τ. XXI (1963), σελ. 235 - 242. ΦΣΘ. σελ. 37 - 39.

3. Ταμεῖον Ὁρθοδοξίας, ἐκδ. 7η (Ρηγοπούλου), Θεσσαλονίκη ἀ.ε., σελ. 149. Ἡ ἐνδιαφέρουσα αὕτη μαρτυρία τοῦ Θεοφίλου ἔχει ὡς ἐξῆς: «Ἡμεῖς δ' ἐρευνήσαντες, εὗρομεν ἐν Θεσσαλονίκῃ σύγγραμμα ἐπιγραφόμενον 'Τυπικόν...' καὶ συμπεραίνομεν νὰ ἦτον τοῦτο τὸ πολιτικὸν λεγόμενον τυπικόν, ὅτι ἐν πολλοῖς παραλλάττει ἀπὸ τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν τυπικόν, ἐπειδὴ καὶ ἀπόστιχα ἐν πολλαῖς ἑορταῖς οὐκ ἔψαλλον, καὶ ἄλλα ἐν τῷ ὀρθρῷ καταλιμπάνουσι». Ἀκολουθῶς δίδει σύντομον περιγραφὴν τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγιασμοῦ τῆς Ἰνδύτου καὶ δημοσιεύει τὴν ἐκεῖ ὑπάρχουσαν σύντομον καθαγιαστικὴν τοῦ ὕδατος εὐχὴν «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὸ μικρὸν ὕδωρ ἐπὶ Μωυσέως...». Πρβλ. κώδ. Α, φ. 84^πβ - 86^πα.

Σοφίας Θεσσαλονίκης, ὡς ἐκ τῆς φθορᾶς καὶ τῶν πολλῶν κηρῶν καταφαίνεται. Τὰ 260 - 261 φύλλα ἐγράφησαν ὑπὸ μεταγενεστέρης χειρὸς εἰς ἀντικατάστασιν ἐνὸς φθαρέντος φύλλου τοῦ κώδικος.

Τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἔχει βασικὴν σπουδαιότητα καὶ διὰ τὴν ἀρχαιότητα αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν ἄμεσον τοῦ Συμεῶν ἐπιστάσιαν καὶ διότι περιέχει πάντα τὰ εἰς τὸ τυπικὸν ἀναφερόμενα ἀνέκδοτα ἔργα αὐτοῦ, διὰ τῶν ὁποίων περιγράφεται λεπτομερῶς ἡ τάξις τοῦ ἀσματικοῦ τυπικοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας, ὡς καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ γενομένη μεταρρύθμισις τούτου. Ἐκ τῶν ἔργων τούτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐνσωματοῦνται καὶ οἱ ὕμνοι αὐτοῦ, οὐδὲν μαρτυρεῖται ὑπ' ἄλλου κώδικος, πλὴν ἀριθμοῦ τινος ὕμνων εὐρισκομένων καὶ εἰς τὰ χειρόγραφα Z, I καὶ M.

B Καὶ ὁ χαρτῶος οὗτος κῶδιξ ἀπόκειται εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην φέρων τὸν ἀριθμὸν 2065, εἶναι δ' ὁ ὑπ' ἀριθμ. 62α τῆς παλαιᾶς συλλογῆς τοῦ Γυμνασίου Θεσσαλονίκης, περιγραφεὶς καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Λ. Πολίτου ἐν τῷ συμπληρωματικῷ χειρογράφῳ καταλόγῳ τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης. Διαστάσεων 24×17,6 περιλαμβάνει σήμερον 212 φύλλα, εἶναι δὲ ἀκέφαλος ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ ιγ' τετραδίου, τοῦ μέσου περίπου τῆς ἀκολουθίας τῆς γονυκλισίας τῆς Πεντηκοστῆς. Ἡ γραφή του, εἰς 14 στίχους, εἶναι μέχρι μὲν τοῦ φ. 115^r μεγάλη, λίαν ἐπιμεμηλεμένη, παχεῖα καὶ δεξιγκλινῆς, παραλλάσσουσα ὀλίγον μέχρι τοῦ φ. 202^v, ἀλλὰ προφανῶς γραφεῖσα ὑπὸ τῆς αὐτῆς χειρὸς. Ἀπὸ τοῦ φ. 203^r - 212^r ἐγράφη ὑπ' ἄλλου προφανῶς ἀντιγραφέως εἰς 27 στίχους διὰ κανονικῆς γραφῆς, εἰς δὲ τὸ φ. 212^v προσετέθη εὐχὴ δι' ἀμελεστέρης γραφῆς ὑπὸ τοῦ ἐπενεγκόντος τὰς διορθώσεις εἰς τὸν κώδικα, ἴσως ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ Συμεῶν. Δὲν εἶναι ἀπηλλαγμένος ὀρθογραφικῶν σφαλμάτων, ἔχει τὰς συνήθεις βραχυγραφίας καὶ συντμήσεις καὶ ἐρυθρογραφίαν. Πρὸ τῆς σημερινῆς ἀριθμώσεως ἐξέπεσαν ἱκανὰ φύλλα (6 - 7, 12 - 13, 91 - 92, 97 - 98, 134 - 135)¹.

Τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ δύναται νὰ κατανεμηθῆ εἰς δύο μέρη. Τὸ πρῶτον, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦ φ. 68^r, περιελάμβανε τὸ Κωνσταντινουπολιτικὸν Εὐχολόγιον μὲ τινὰς διασκευὰς καὶ προσθήκας γενομένας ὑπὸ τοῦ Συμεῶν, κατακλείεται δὲ διὰ τῆς σημειώσεως «ἕως ᾧδε τὰ τοῦ Πατριαρχικοῦ Εὐχολογίου † μηνὶ Ἰανουαρίῳ α' †». Τὸ δεύτερον, φ. 68^r ἕως τέλους, περιλαμβάνει δύο σειρὰς περιστατικῶν εὐχῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη (φ. 68^r - 115^r) τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Φιλοθέου μὲ 10 εὐχὰς καὶ ἡ δευτέρα τοῦ Συμεῶν μὲ 15 εὐχὰς κατὰ σειράν, προφανῶς, συντάξεως αὐτῶν (φ. 115^r - 196^r), εἰς τὰς ὁποίας προσετέθη ἀμέσως μὲν ἡ 16ῃ ὑπὸ τῆς αὐτῆς χειρὸς (φ. 196^r - 202^v), ἕτεραι 6 δι' ἑτέρας (φ. 203^r - 212^r) καὶ ἡ 23ῃ βραδύτερον ὑπὸ τοῦ διορθώσαντος τὸν κώδικα (φ. 212^v).

1. Βλέπε καὶ ΦΣΘ, σελ. 48 - 50.

Ὁ κώδιξ ἀνήκεν εἰς τὸν Συμεών, γραφεὶς φροντίδι καὶ δαπάναις αὐτοῦ καὶ ἀφιερωθείς ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας Θεσσαλονίκης, ὡς ἐκ τοῦ ἰδιοχείρου αὐτοῦ ἀφιερωτικοῦ σημειώματος ἐν φ. 207^v καθίσταται δῆλον:

† τὸ παρὸν τακτικὸν ἄμα καὶ εὐχολόγιον,
περιέχον τὰς κατὰ τύπον ἀκολουθίας
τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τελουμένας
παρὰ τοῦ ἀρχιερέως, γέγονε σπουδῆ
καὶ ἐξόδῳ τοῦ ταπεινοῦ ἀρχιεπισκόπου
Θεσσαλονίκης Συμεὼν καὶ ἀνετέθη
παρ' αὐτοῦ τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ
Θεσσαλονίκης καὶ ἔστι ἐν αὐτῇ διαπαντός
μὴ παρὰ τινος ἀφαιρεθὲν εἰς μνήμην
αὐτοῦ, ἐν ἀγίῳ παρακελεύεται Πνεύματι †

Ἐκ τῶν χρονολογικῶν στοιχείων τῆς 3ης εὐχῆς φαίνεται, ὅτι ὁ κώδιξ ἐγράφη μέχρι τοῦλάχιστον τοῦ φ. 196^r ἢ 202^v μεταξύ τῆς 19ης Ἰανουαρίου 1421 καὶ τῆς 14ης Σεπτεμβρίου 1423. Ἡ α' Ἰανουαρίου τοῦ σημειώματος τοῦ φ. 68^r εἶναι ἢ τοῦ ἔτους 1422¹.

Ἡ σπουδαιότης τοῦ κώδικος τούτου εἶναι προφανής. Ἐν αὐτῷ περιέχεται ἡ μεγαλύτερα συλλογὴ εὐχῶν τοῦ Συμεὼν, γραφεῖσα ζῶντος αὐτοῦ καὶ τῇ ἐπιστάσι αὐτοῦ.

Γ Ἁγίου Παύλου (Ἁγίου Ὄρους) ὑπ' ἀριθμ. 22 (149), ΙΖ' αἰῶνος, χαρτῶος, σχήματος 8ου, ποικίλου περιεχομένου. Περιεῖχεν καὶ τὴν εὐχὴν τοῦ Συμεὼν «εἰς τεθνεῶτα δεδεμένον ἄλυτον»², ἀλλ' ὁ κώδιξ ἀπωλέσθη.

Δ Βατοπεδίου 995, χαρτῶος, διαστάσεων 17×11, ΙΖ' αἰῶνος, φύλλων 166, περιέχει τὰς Κατηχήσεις Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, βίον τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, εὐχὰς Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου, τῶν ἑπτὰ παίδων καὶ ἄλλας «εἰς πᾶσαν ἀρρωστίαν», ὡς καὶ τὴν συγχωρητικὴν εἰς τεθνεῶτας εὐχὴν τοῦ Συμεὼν (φ. 16^v - 21^r)³.

Ε Γρηγορίου 83 (630), χαρτῶος, σχήματος 8ου, ΙΗ' αἰῶνος. Ποικίλου καὶ αὐτὸς νομοκανονικοῦ καὶ λειτουργικοῦ περιεχομένου, περιέχει καὶ ἀποσπά-

1. Πρβλ. ΦΣΘ, σελ. 55 - 56.

2. Σπ. Λάμπρου, Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐλληνικῶν κωδίκων, τ. Α', ἐν Κανταβριγίᾳ 1895, σελ. 22 - 23.

3. Σ. Εὐστρατιάδου - Ἀρκαδίου Βατοπεδινοῦ, Κατάλογος τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Βατοπεδίου ἀποκειμένων κωδίκων, ἐν Κανταβριγίᾳ 1924, σελ. 180.

σματα έκδομένων έργων τοῦ Συμεών ὡς καὶ τὴν συγχωρητικὴν αὐτοῦ εὐ-
χὴν (φ. 238^v - 251^r)¹.

Ὁ Χειρόγραφον χαρτῶν τοῦ Κυριακοῦ τῆς Σκήτεως τῶν Καυσοκαλυβίων ὑπ' ἀριθμ. 245. 37. (106), διαστάσεων 22×17, φύλλον 220, γραφὴν ἀπὸ Χα-
ρίτωνος ἱερομονάχου πνευματικοῦ ἐκ Τρικιάλων τῆς Θεσσαλίας ἐν ἔτει 1900
ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου τῆς Μεγίστης Λαύρας². Τὸ περιεχό-
μενον τοῦ κώδικος δηλοῦται ἐν τῷ τίτλῳ αὐτοῦ: «Ἀκολουθία πλήρεις καὶ
ἐλλείποντα εἰς τινὰς ἑορτὰς τῶν ἀπὸ ἡ' τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου μέχρι τοῦ τέ-
λους αὐτοῦ ὑπαρχόντων, ἐρανισθεῖσαι ἀντεγράφησαν ἐκ τῶν ἐν τοῖς Μετεώ-
ροις τῆς Θεσσαλίας καὶ Σιναίῳ Ὁρει καὶ Ἀθῶ ἀρχαίων χειρογράφων. Μετε-
γράφησαν καὶ ἐτέθησαν οὕτως εἰς τάξιν...». Μεταξὺ τῶν ἀκολουθιῶν τούτων
περιλαμβάνεται καὶ προεόρτιος εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον ἀκολουθία τοῦ Συμεών,
ψαλλομένη τὴν παραμονὴν τῆς μνήμης αὐτοῦ (κε' Ὀκτωβρίου) καὶ συνυφαινο-
μένη μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν ἀγίων τῆς ἡμέρας Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου
τῶν Νοταρίων (σελ. 120 - 137). Ἐν ταύτῃ περιλαμβάνονται ἱκανὰ τροπάρια
μὴ μαρτυρούμενα ὑπ' ἄλλων κωδίκων, ὡς καὶ τινὰ ὑπάρχοντα καὶ εἰς ἄλλους,
ἦτοι τρία ἐκ τῶν κατ' ἀλφάβητον προεορτίων στιχηρῶν (τὰ ὑπὸ τὴν ἀκροστι-
χίδα Χ, Π καὶ Ν), ὡς καὶ ὁ κατὰ τὸ «Κύματι θαλάσσης» προεόρτιος κανὼν τοῦ
Συμεών, μετὰ τῶν συνοδευόντων αὐτὸν προσομοίων, τοῦ καθίσματος καὶ τοῦ
κοντακίου καὶ οἴκου. Ταῦτα εὐρὼν ὁ Σωφρόνιος Εὐστρατιάδης ἐδημοσίευσεν
ὡς ἀνέκδοτα³, καίτοι εἶχον πρὸ πολλοῦ δημοσιευθῆ' ἀντελήφθη ὁμοῦς τοῦτο
βραδύτερον⁴. Ἡ προεόρτιος ἀκολουθία ὑφ' οἴαν μορφήν εὕρηται ἐν τῷ κώδικι
τούτῳ εἶναι διάφορος τῆς τοῦ Α λόγῳ τῆς μοναχικῆς τῆς μορφῆς, εἰς τὴν ὁποίαν
ὀφείλεται καὶ ἡ προσθήκη καὶ ἐτέρων τροπαρίων, ἐκ τῶν ὁποίων μέρος μόνον
ἀνήκει εἰς τὴν γραφίδα τοῦ Συμεών. Ἄν ἡ σύνθεσις τῆς ἀκολουθίας ταύτης
ἐγένετο ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Συμεών ἢ ὑπ' ἄλλου τινὸς χρησιμοποίησαντος πρὸς τοῦτο
ὑμνοῦς αὐτοῦ καὶ ἕτερον παλαιότερον ὕλικόν δὲν δύναται μετὰ βεβαιότητος
να συναχθῆ. Πάντως αὕτη εἰσήχθη εἰς λειτουργικὴν χρῆσιν ἢ ἀπέβλεπεν ὅπως
χρησιμοποιηθῆ εἰς ναοὺς ἢ μονὰς τῆς Θεσσαλονίκης ἢ ἔξω αὐτῆς, εἰς τὰς ὁ-
ποίας δὲν ἐτηρεῖτο τὸ ἀσματικόν, ἀλλὰ τὸ σύνθηδες μοναστηριακὸν τυπικόν.

Κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ὑμνων τούτων δηλοῦνται ἐν τῷ κριτικῷ ὑπομνή-
ματι, πλὴν τῶν διαφόρων γραφῶν τοῦ κώδικος καὶ αἱ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Εὐ-
στρατιάδου, μὴ ἀποδιδούσης πάντοτε πιστῶς τὸ κείμενον.

1. Σ π. Λάμπρου, ἐν μν. ἔργῳ, τ. Α', σελ. 54.

2. Εὐλ. Κουρίλα Λαυριώτου-Σ. Εὐστρατιάδου, Κατάλογος τῶν
κωδίκων τῆς Ἱερᾶς Σκήτεως Καυσοκαλυβίων καὶ τῶν καλυβῶν αὐτῆς, Paris 1930, σελ.
126. Σ. Εὐστρατιάδου, Ἀγιολογικά..., ΕΕΒΣ, τ. ΙΑ' (1935), σελ. 124, ὑποσ. 1.

3. Ἀγιολογικά..., ΕΕΒΣ, τ. ΙΑ' (1935), σελ. 133 - 149.

4. Ταμείον ἐκκλησιαστικῆς ποιήσεως, ΕΦ, τ. 37 (1938), σελ. 478.

Η Κουτλουμουσίου 269 (3342), χαρτῶος, σχήματος 16ου, φύλλων 168, τοῦ ΙΕ' αἰῶνος, περιέχων ἀκολουθίας, εὐχὰς καὶ ἄλλην ποικίλην ὕλην. Εἰς τὰ φ. 136^r - 137^v περιέχεται ἡ συγχωρητικὴ εὐχὴ τοῦ Συμεών¹. Ὁ κῶδιξ οὗτος εἶναι τὸ παλαιότερον ἐκ τῶν περιεχόντων τὴν εὐχὴν ταύτην χειρογράφων.

Θ Μεγίστης Λαύρας Θ 81 (943), χαρτῶος, διαστάσεων 21×14, φύλλων 252, τοῦ ΙΖ' αἰῶνος, Εὐχολόγιον². Εἰς αὐτὸν ὑπάρχει καὶ ἡ συγχωρητικὴ εὐχὴ (φ. 247^r - 250^v), διεσκευασμένη εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν.

Ι Ξενοφῶντος ὑπ' ἀριθμ. 69 (771), τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, χαρτῶος, σχήματος 8ου³. Ὁ κῶδιξ ἐγγραφή ἐπιμελῶς, ἄνευ σφαλμάτων, μετ' ὀλίγων συντμήσεων καὶ σημειώσεων ἐν τῇ ὤα, διὰ χειρὸς «Δούκα Ἀποστολίδου, τοῦ ἐν τῷ μοναδικῷ σχήματι μετονομασθέντος Βενιαμίν», εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἀνῆκε, κατὰ τὴν ἐν φ. 131^v σημείωσιν. Περιέχει ποικίλην ὕλην, ὡς εὐχὰς, ἀκολουθίας καὶ παρακλητικούς κανόνες, ὡς καὶ τοὺς κατ' ἀλφάβητον οἴκους εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον, «ποίημα τοῦ κύρ Νικοδήμου Ναξίου».

Εἰς τὰ φ. 76^v - 98^v περιέχονται τὰ «προεόρτια ἄσματα εἰς τὸν μέγαν Δημήτριον, ποιηθέντα παρὰ τοῦ ἱεροῦ Συμεών Θεσσαλονίκης», ἧτοι οἱ προεόρτιοι προσόμοιοι τῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος κανόνες αὐτοῦ μετὰ τῶν προεορτίων κοντακίων, οἰκων, καθίσματος καὶ ἐξαποστειλαρίου. Ἄπαντα περιέχονται καὶ εἰς τὸν κώδικα Α καὶ προβλέπεται ὅπως συμψάλλονται, ὡς καὶ ἐκεῖ, μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν ἀγίων τῶν πρὸ τῆς μνήμης τοῦ ἀγίου Δημητρίου ἐπτὰ ἡμερῶν κατὰ ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐκεῖ προβλεπομένην τάξιν. Εἰς τοὺς αἶνους τῶν ἑξ τελευταίων ἐκ τῶν προεορτίων τούτων ἀκολουθιῶν παρεμβάλλονται 19 ἐκ τῶν κατ' ἀλφάβητον στιχηρῶν τοῦ Συμεών κατανεμόμενα εἰς ἰσαριθμούς ομάδας ἀνὰ τρία, τῆς τετάρτης ἐχούσης τέσσαρα, μὴ τηρουμένης ὁμῶς τῆς ἀλφαβητικῆς ἀκροστιχίδος. Τῆς ομάδος ταύτης τὰ στιχηρά, ὡς καὶ τὸ τρίτον τῆς τρίτης ομάδος (Ο), εἶναι διάφορα τῶν ἐχόντων τὴν αὐτὴν ἀκροστιχίδα εἰς τὸν κώδικα Α. Ταῦτα δημοσιεύομεν ὡς ἀμφιβαλλόμενα. Εἰς τὸ «Δόξα καὶ νῦν» ἐκάστης ομάδος στιχηρῶν εὑρηται θεοτοκίον προσόμοιον προεόρτιον τῆς ἐορτῆς τῶν Εἰσοδίων.

Ὁ κῶδιξ παρουσιάζει ἱκανὰς διαφορὰς πρὸς τὸν Α καὶ ὡς πρὸς τὴν διάταξιν τῶν ἀκολουθιῶν καὶ ὡς πρὸς τὰς διαφορὰς ἀναγνώσεις, διὸ καὶ ὁ συντάκτης τῶν ἀκολουθιῶν τούτων δὲν φαίνεται νὰ ἠντλησεν ἀπ' εὐθείας ἐξ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐξ ἐτέρου τινὸς ἀπογράφου. Ὁ ἀντιγραφεὺς πάντως τοῦ παρόντος κώδι-

1. Σ. Λάμπρου, ἐν μν. ἔργῳ, τ. Α', σελ. 307 - 308.

2. Σπυρίδωνος Λαυριώτου - Σ. Εὐστρατιάδου, Κατάλογος τῶν κωδίκων τῆς Μεγίστης Λαύρας (τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει), Paris 1925, σελ. 145.

3. Σ. Λάμπρου, ἐν μν. ἔργῳ, τ. Α', σελ. 68 - 69.

κος δὲν εἶναι καὶ ὁ συντάκτης τῶν ἀκολουθιῶν τούτων, ἀλλὰ πιστῶς ἀπέδωκεν ἄγνωστον χειρόγραφον, ἂν μὴ καὶ τὸ σχετικὸν τμήμα τῆς α' ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου «Θύρα τῆς Μετανοίας», περὶ τοῦ ὁποίου βλέπε κατωτέρω.

Κ Παντελεήμονος 497 (6004), χαρτῶος, διαστάσεων 22×17,5, φύλλων 200, τοῦ ΙΘ' αἰῶνος, περιέχων διαφόρους συμπληρωματικὰς ἀκολουθίας¹.

Εἰς τὰ φ. 78^r - 82^r περιέχεται ἡ συγχωρητικὴ εὐχή εἰς τεθνεῶτας τοῦ Συμεῶν. Αὕτη ἐντάσσεται εἰς μακρὰν ἐπιμνημόσυνον ἀκολουθίαν, τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ τὸ κεντρικὸν σημεῖον. Ἡ μορφή αὐτῆς διαφέρει αἰσθητῶς πάντων τῶν λοιπῶν κωδίκων, καθ' ὅσον ἔχει τύχει συστηματικῆς ἐπεξεργασίας ὑπὸ λογίου τινὸς κληρικοῦ, ἴσως αὐτοῦ τούτου τοῦ γράψαντος τὸν κώδικα.

Λ Παντοκράτορος 68 (1102), χαρτῶος, σχήματος 8ου, τοῦ ΙΖ' αἰῶνος, «Νέον νόμιμον πᾶν πλουσιώτατον συναθροισθὲν ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων νομίμων»². Εἰς τὰ φ. 247^r - 250^v εὑρηται ἡ συγχωρητικὴ εὐχή. Ἡ προσθήκη εἰς αὐτὴν τῆς λέξεως «Παντοκράτορος» ἀφήνει νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι ἐγράφη καὶ ἐχρησιμοποιήθη εἰς τὴν Μονὴν ταύτην.

Μ Κώδιξ χαρτῶος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου ὑπ' ἀριθμ. 181, φύλλων 119, διαστάσεων 20,8×14,3, ΙΕ' αἰῶνος³. Εἶναι γεγραμμένος εἰς μίαν στήλην μὲ 20 σειρὰς δι' εὐαναγνώστου γραφῆς, μετὰ πολλῶν σφαλμάτων, τῶν συνήθων βραχυγραφιῶν καὶ ἐρυθρογραφίας. Εἶναι ἱκανῶς ἐφθαρμένος ὑπὸ τῆς ὑγρασίας, ἰδίᾳ περὶ τὰ πρῶτα καὶ τὰ τελευταῖα φύλλα, τῶν ὁποίων ἔχουν ἀποπέσει τὰ ἄκρα καὶ κολοβός.

Περιέχει κανόνας τοῦ ἁγίου Δημητρίου (φ. 1^r - 84^r) καὶ τὰ προεόρτια τριώδια εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον τοῦ Συμεῶν μετὰ τῶν συνοδευόντων ταῦτα τροπαρίων, στιχηρῶν κατ' ἀλφάβητον καὶ ἄλλων, κοντακίων, καθισμάτων καὶ ἐξαποστειλαρίου. Ταῦτα πάντα συμπλεκόμενα μετ' ἄλλων ὕμνογραφικῶν στοιχείων ἀπαρτίζουν ἕξ πλήρεις προεορτίους κατὰ τὸ μοναχικὸν τυπικὸν διηρθρωμένας ἀκολουθίας μετὰ στιχηρῶν εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ κανόνος, κοντακίου, ἐξαποστειλαρίου, στιχηρῶν καὶ δοξαστικοῦ τῶν αἰῶνων εἰς τὸν ἡθρον. Ἐξ αὐτῶν τὴν θέσιν τοῦ κανόνος κατέχουν τὰ γνωστὰ τριώδια κλπ. τοῦ Συμεῶν, ὁμοίως καὶ τὰ κοντάκια καὶ τὸ ἐξαποστειλάριον, ὡς στιχηρὰ δὲ τῶν αἰῶνων εἰσάγονται, ὡς καὶ εἰς τοὺς κώδικας Α καὶ Ζ, τὰ κατ' ἀλφάβητον προεόρτια κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν εἰς ἕξ ὁμάδας ἀνὰ τέσσαρα, προτασσομένης ὁμάδος ἐκ τριῶν ἐτέρων μὲ ἀκροστιχίδα Α. Ἐκ τούτων διαφέρει τοῦ κώδικος Α μόνον

1. Σ. Λάμπρου, ἐν μν. ἔργῳ, τ. Β', ἐν Κανταβριγία 1900, σελ. 383.

2. Σ. Λάμπρου, ἐν μν. ἔργῳ, τ. Α', σελ. 100.

3. Ἄ. Παπαδοπούλου - Κεραμέως, Ἱεροσολυμιτικὴ Βιβλιοθήκη, τ. IV, Πετρούπολις 1899, σελ. 150.

τὸ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Χ. Ἐκ τῶν κανόνων ἐλλείπει ὁ προσόμοιος τοῦ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, ὡς καὶ ὁ προσόμοιος τοῦ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, ἀντὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἕτερος ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἀκροστιχίδα μὴ ἀποδιδόμενος εἰς τὸν Συμεών. Τέλος εἰς τὸ προσόμοιον τριώδιον τοῦ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς προστίθενται καὶ ἕτεραι δύο ᾠδαὶ (ς' καὶ ζ'), τὰς ὁποίας δημοσιεύομεν ὡς ἀμφιβαλλομένας. Ἐκ τοῦ πλήθους τῶν λοιπῶν ἐν τῷ κώδικι τούτῳ περιεχομένων τροπαρίων περιελάβομεν εἰς τὴν ἔκδοσιν μόνον τὰ ῥητῶς ἀποδιδόμενα εἰς τὸν Συμεών.

Αἱ ἀκολουθίαι αὗται προωρίζοντο διὰ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης, τὸν ἔχοντα ἀκολουθίας μοναχικοῦ τυπικοῦ. Εἰς τοῦτον ἀνήκε καὶ ὁ κώδιξ. Τοῦτο φαίνεται ἐκ τοῦ καθαρῶς τοπικοῦ χαρακτήρος τῶν ἀκολουθιῶν, πολλῶν ὑπαινιγμῶν τῶν τροπαρίων καὶ δὴ καὶ τῆς ἐν φ. 118^v διατάξεως, ὅτι ὁμᾶς τις τροπαρίων ἔδει νὰ ψαλῆ «ἐμπροσθεν τοῦ τάφου» τοῦ ἁγίου.

Ν Κώδιξ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Theologicus Graecus 218 τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης Βιέννης Αὐστρίας, φύλλον 482, τοῦ ΙΣ' αἰῶνος¹, γεγραμμένος ἀμελῶς πως εἰς μίαν στήλην εἰς 28 στίχους, μετὰ πολλῶν σφαλμάτων. Περιέχει τὰ ἐκδεδομένα ἔργα τοῦ Συμεών καὶ μετ' αὐτὰ ἑπτὰ εὐχὰς αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη καὶ ἡ τελευταία δὲν περιέχονται εἰς τοὺς λοιποὺς κώδικας (φ. 466^v - 477^v). Μετὰ τὸ φ. 474 πρὸ τῆς σημερινῆς καὶ τῆς παλαιότερας ἀριθμώσεως ἐξέπεσαν ἐν ἡ δύο τετράδια, διὸ καὶ τῆς μὲν ἕκτης εὐχῆς περιέχονται μόνον αἱ πρῶται φράσεις, ἡ δὲ ἑβδόμη εἶναι ἀκέφαλος.

Ξ Ὑπὸ τοῦ Α. Almason ἐδημοσιεύθη ἐν τ. III, 2, σελ. 85 - 86 τοῦ ἔργου του Tajnaja isprovedj ἡ συγχωρητικὴ εὐχὴ εἰς τεθνεῶτας ἀλύτους τοῦ Συμεών, ληφθεῖσα ἐξ Εὐχολογίου τοῦ ἔτους 1512, ἀνήκοντος τότε εἰς τὴν βιβλιοθήκην χειρογράφων τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ φέροντος τὸν ἀριθμὸν 119. Τὰ χειρόγραφα τῆς βιβλιοθήκης ἐκείνης ἐνεσωματώθησαν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῶν χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν, ἀλλά, παρὰ τὰς καταβληθείσας προσπάθειας, δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἀναγνωρισθῇ τὸ χειρόγραφον τοῦτο. Ἡ ἔκδοσις πάντως τοῦ Almason εἶναι μεστὴ σφαλμάτων, κακῶν ἀναγνώσεων καὶ παραλείψεων, διαστρεφουσῶν ἐνίοτε τὸ νόημα τοῦ κειμένου, μὴ ἐμπνεύουσα πίστιν ὅτι οὕτως εἶχε τὸ χειρόγραφον. Τὰς διαφοροὺς, πάντως, γράφας τοῦ κώδικος τούτου ἐσημειώσαμεν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Almason.

1. D. De Nessel, Breuiarium... siue Catalogus aut Recensio specialis Codicum Manuscriptorum Graecorum... Augustissimae Bibliothecae Caesariae Vindobonensis ..., τ. I, Vindobonae 1690, σελ. 317 - 319. M. J u g i e, Syméon de Thessalonique, DTC, τ. 14 (1941), στ. 2979.

3. Ἐκδόσεις.

Τινὰ ἐκ τῶν εἰς τὸν παρόντα τόμον περιεχομένων λειτουργικῶν ἔργων τοῦ Συμεῶν καὶ ἐν ἀπόσπασμα ἐκ τῶν εἰς τὸν δεύτερον τόμον περιλαμβανομένων ἐξεδόθησαν τύποις καὶ κατὰ τὸ παρελθόν. Τὰς διαφόρους γραφὰς τῶν ἐκδόσεων τούτων σημειοῦμεν εἰς τὸ κριτικὸν ὑπόμνημα.

Αἱ ἐκδόσεις αὗται εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

[ΘΜ] Βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Θύρα τῆς Μετανοίας» καταρτισθὲν ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Βατοπεδινῇ Σκήτῃ τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἀσκουμένων πατέρων καὶ δημοσιευθὲν τὸ πρῶτον ἐν Τεργέστη ἐν ἔτει 1795 καὶ ἀνατυπωθὲν ἐν Βενετία ἐκ τῆς ἑλληνικῆς τυπογραφίας τοῦ Φοίνικος ἐν ἔτει 1852. Εἶχομεν ὑπ' ὄψιν τὴν «νέαν ἐκδοσιν» ταύτην.

Ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τῆς βίβλου ταύτης πλὴν τῶν ὀκτωήχων κανόνων τοῦ ἁγίου Δημητρίου, τοῦ λόγου εἰς τὰ θαύματα αὐτοῦ Ἰωάννου τοῦ Σταυρακίου καὶ τοῦ παρακλητικοῦ κανόνος εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον τοῦ ἱερομονάχου Μητροφάνους Γρηγοῤῃ, περιέχονται καὶ τὰ «προεόρτια ἄσματα εἰς τὸν μέγαν Δημήτριον», ἧτοι οἱ προσόμοιοι πρὸς τοὺς κανόνας καὶ τὰ τριώδια τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος προεόρτιοι κανόνες καὶ τριώδια τοῦ Συμεῶν (σελ. 155 - 166) μετὰ τῶν συνοδευόντων αὐτὰ προεορτίων τροπαρίων. Ἡ ἐκδοσις ἐστηρίχθη ἐπὶ ἁγιορειτικοῦ ἀσφαλῶς κώδικος, ἴσως τοῦ Ζ, ἂν ἡ ἐξάρτησις δὲν εἶναι ἡ ἀντίστροφος. Ἡ τάξις τῶν ἀκολουθιῶν τούτων εἶναι ἀκριβῶς ἡ αὐτὴ πρὸς τὸν κώδικα ἐκεῖνον, τὰ κείμενα δὲ παρουσιάζουν μικρὰς τινὰς παραλλαγὰς, τὰς ὁποίας ἐσημειώσαμεν ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν.

[ΕΑΔ] Ὁ πρ. Λεοντουπόλεως Σωφρόνιος Εὐστρατιάδης εἰς μελέτην αὐτοῦ δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν Ἐπετηρίδα τῆς Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν, τ. ΙΑ' (1935), σελ. 120 - 150 ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἁγιολογικά. Ὁ ἅγιος Δημήτριος ἐν τῇ ὑμνογραφίᾳ» ἐξέδωκε ἐκ τοῦ κώδικος Ζ τὴν «ἀκολουθίαν προεορτίων εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Δημήτριον, ποιηθεῖσαν ὑπὸ Συμεῶν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης» (σελ. 133 - 149), ἧτοι τὸν κατὰ τὸ «Κύματι θαλάσσης» προεόρτιον κανόνα τοῦ ἁγίου τούτου μετὰ τῶν εἰς τὸν κώδικα περιεχομένων τροπαρίων. Περὶ αὐτῆς βλέπε τὰ γραφέντα ἀνωτέρω περὶ τοῦ κώδικος Ζ.

Α. *Almasov*. Οὗτος ἐν *Tajnaja isprovedj*, τ. III, 2, σελ. 85 - 86, ἐξέδωκε τὴν συγχωρητικὴν εὐχὴν τοῦ Συμεῶν ἐκ τοῦ κώδικος Ξ. Περὶ αὐτῆς ἐλέχθησαν ἱκανὰ ἀνωτέρω.

[ΛΔ] Ὑπὸ τοῦ Β. Λαούρδα ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ περιοδικῷ «Γρηγόριος ὁ Παλαμάς», τ. ΛΘ' (1956), σελ. 326 - 341, ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Συμεῶν Θεσσαλονίκης. Ἀκριβῆς διάταξις τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου», ἐν τῷ

ὁποῖω μετ' εἰσαγωγῆς καὶ σχολίων ἐκδίδεται ἐκ τοῦ κώδικος Α, φ. 146^r - 148^r τὸ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον τμήμα τῆς Διατάξεως τοῦ Συμεών. Ἡ ἔκδοσις τούτου τοῦ «πολυτίμου κειμένου»¹ ἀπετέλεσε καὶ τὴν ἀφορμὴν τῆς συντάξεως τῆς μνημονευθείσης ἀνωτέρω διατριβῆς ἡμῶν, ὡς καὶ τῆς παρούσης ἐκδόσεως.

4. Μέθοδος τῆς ἐκδόσεως.

Διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ἐκδόσεως ταύτης ἠκολουθήσαμεν κατ' ἀρχὴν τὸ διεθνῶς κρατοῦν σύστημα τῶν κριτικῶν ἐκδόσεων τῶν κειμένων², ἐξελληνίσαντες τοὺς σχετικoὺς ὅρους, κατὰ τὸ παράδειγμα ἄλλως τε καὶ ἄλλων ἐν Ἑλλάδι γενομένων ἐκδόσεων.

Τὰ χειρόγραφα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίχθη ἡ ἔκδοσις ἐκάστης ἐπὶ μέρους ἐνόητος, ὡς καὶ αἱ τυχὸν ὑπάρχουσαι ἐκδόσεις τοῦ τμήματος τούτου δηλοῦνται μετὰ τῆς ἐνδείξεως τῶν φύλλων ἢ τῶν σελίδων κάτωθεν ἐκάστου τίτλου. Εἰς περιπτώσεις ὑπάρξεως πλειόνων χειρογράφων ἐν τῇ ᾧ σημειοῦνται αἱ ἀλλαγαὶ τῶν φύλλων τοῦ πρώτου ἐξ αὐτῶν.

Ἐκ τῶν διαφόρων γραφῶν τῶν κωδίκων ἐν τῷ κριτικῷ ὑπομνήματι μνημονεύονται μόνον αἱ μαρτυροῦσαι ἀληθῆ διάφορον γραφὴν, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ ὀρθογραφικὰ ἀβλεπτήματα τοῦ ἀντιγραφέως, οὐδ' αὐτὰ ἔτι τὰ στερεοτύπως ἐπαναλαμβανόμενα. Ἡ παράθεσις πάντων τούτων θὰ ἐπεβάρυνεν ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου ἔκδοσιν μὴ ἀποβλέπουσαν εἰς φιλολογικοὺς σκοποὺς καὶ μὴ παρουσιάζουσαν κλασικὰ κείμενα.

Εἰς τὰς ὑποσημειώσεις περιελάβομεν καὶ τὰς ἀγιογραφικὰς, ἀμέσους ἢ ἐμμέσους, παραπομπάς.

1. Ἄ. Ξυγγοπούλου, Καταφυγή - Ἀχειροποίητος, Μακ., τ. Δ' (1955 - 1960), σελ. 441. Πρβλ. καὶ Σ. Πελεκανίδου. Παρατηρήσεις τινὲς εἰς Συμεών Θεσσαλονίκης «Διάταξις ἀκριβῆς τῆς ἑορτῆς τοῦ ἀγίου Δημητρίου», Μακ., τ. Δ' (1955 - 1960), σελ. 410.

2. J. Bidez - A. Draehmann, *Emploi des signes critiques, disposition de l'apparat dans les éditions savantes de textes grecs et latins*, Union Académique Internationale, éd. nouvelle, A. Delatte - A. Seyerins, Bruxelles - Paris 1938.

ΣΥΜΒΟΛΑ - ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑΙ

1. Κώδικες.

Α	Ἀθηνῶν, Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης 2047	ΙΕ' αἰῶνος
Β	» » » 2065	ΙΕ' »
Γ	Ἀθῶνος, Ἀγίου Παύλου 22 (149)	ΙΖ' »
Δ	» Βατοπεδίου 995	ΙΖ' »
Ε	» Γρηγορίου 83 (630)	ΙΗ' »
Ζ	» Κασσοκαλυβίων 245.37.(106)	1900 ἔτους
Η	» Κουτλουμουσίου 269 (3342)	ΙΕ' αἰῶνος
Θ	» Μεγίστης Λαύρας Θ 81 (943)	ΙΖ' »
Ι	» Ξενοφώντος 69 (771)	ΙΗ' »
Κ	» Παντελεήμονος 497 (6004)	ΙΘ' »
Λ	» Παντοκράτορος 68 (1102)	ΙΖ' »
Μ	Κωνσταντινουπόλεως, Μετοχίου ΙΙ. Τάφου 181	ΙΕ' »
Ν	Βιέννης (Vindobon.), Theol. Gr. 218	ΙΖ' »
Ξ	Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν 119 (:)	1512 ἔτους

2. Ἐκδόσεις.

- [ΕΑΔ] Σ ω φ ρ. Εὐ σ τ ρ α τ ι ᾶ δ ο υ, Ἀγιολογικά. Ὁ ἅγιος Δημήτριος ἐν τῇ ὕμνο-
γραφίᾳ, ΕΕΒΣ, τ. ΙΑ' (1935), σελ. 119 - 150.
- [ΘΜ] Θύ ρ α τ ῆ ς Μ ε τ α ν ο ί α ς, ἥτοι βίβλος κατασκευτικὴ καὶ ψυχοφειλεστάτη
περιέχουσα τὰ τέσσαρα ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου..., νέα ἔκδοσις, ἐν Βενετία 1852.
- [ΛΔ] Β. Λ α ο ῦ ρ δ α, Συμεῶν Θεσσαλονίκης. Ἀκριβῆς διάταξις τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου
Δημητρίου, ΓΠ, τ. ΛΘ' (1956), σελ. 326 - 341.

3. Βραχυγραφίαι ἐν τῷ ὑπομνήματι.

- διττογρ. Διττογραφία.
εκδ. Ἐκδόσεις.
ἐκδ. Ἐκδοσις.
κῶδ. Κῶδιξ.
κῶδ. Κώδικες.
παραλ. Παραλείπεται.
προστ. Προστίθεται.

κδ'

σ. ἢ σελ.	Σελίς - σελίδες.
στ.	Στήλη.
στχ.	Στίχος.
τ.	Τόμος.
φ.	Φύλλον - φύλλα.
ρ	Recto.
ν	Verso.

ι. Σημεία.

< >	Ἡμέτεροι προσθήκαι ἐν τῷ κειμένῳ.
[...]	Παράλειψις κειμένου ὑπάρχοντος εἰς κώδικα(ς).
ι ι	Κείμενον δυσανάγνωστον ἀποκατασταθὲν ἢ μή.
	Ἀλλαγὴ φύλλου.
*	Ἀλλαγὴ στίχου (ἐπὶ ἐμμέτρου κειμένου).

A'
EYXAI

ΣΥΜΕΩΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΕΥΧΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

1.

ΕΥΧΗ ΡΗΘΕΙΣΑ ΕΝ Τῆ ΛΙΤῆ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ
ΠΡΟ ΤΩΝ ΠΥΛΩΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ¹

Κωδ. Β, φ. 117r - 123r

Δέσποτα, ὁ βραχίων², ὁ χαρακτήρ³, ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου⁴, ὁ Λόγος⁵, ἡ
Σοφία⁶, ἡ δύναμις⁷, τὸ ἀπαύγασμα⁸, ἡ σφραγίς⁹, ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ ἀνωτάτω
Πατρὸς¹⁰· τοῦ ζῶντος¹¹ ὁ ζῶν¹²· τοῦ ἀληθινοῦ¹³ <ὁ> ἀληθινός¹⁴· τοῦ ἀεὶ ὄντος
ὁ ὦν ἀεὶ¹⁵ καὶ διαμένων εἰς τοὺς αἰῶνας¹⁶· ὁ μόνος ἀεὶ Υἱὸς καὶ Θεός, ὡς καὶ ὁ
ἀναρχός σου || Πατὴρ ἀεὶ Πατὴρ καὶ Θεός, ἀιδίως γεννῶν σε καὶ ἀρρεύστως 5 117r
καὶ ἀπαθῶς· ἐξ αὐτοῦ γὰρ ἀπαύστως ὑπάρχεις προαιωνίως γεννώμενος, ἀφθάρ-
του καὶ πλήρους καὶ ἀγίου ἀφθαρτον καὶ πλήρες καὶ πανάγιον γέννημα, τελείου

Τίτλος: + Τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κυροῦ Συμεῶν εὐχαι
διάφοροι. α' Εὐχὴ ῥηθείσα...κωδ.

1. ΦΣΘ, σελ. 51. Ἡ λιτανεὶα ἐγένετο κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς. Ἐκκοινοῦσα δὲ ἐκ
τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐφθάνεν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀχειροποιήτου. Μετεῖχεν εἰς αὐτὴν ὁ
ἀρχιερεὺς ἀμετὰ τοῦ κλήρου παντός. Καθ' ὁδὸν ἐψάλλοντο τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς τῆς ἑορ-
τῆς καὶ ἡ παροῦσα εὐχὴ ἐλέγετο ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὸν ναόν. Τὴν σχε-
τικὴν διάταξιν βλέπετε εἰς τὴν Ὑποτύπωσιν, ἡ' Σεπτεμβρίου, κωδ. Α, φ. 90 γβ.

2. Πρβλ. Ψαλμ. 43,4. 97,1 κ.ά.

3. Ἑβρ. 1,3.

4. Πρβλ. Ψαλμ. 76,11. 43,4. 137,7 κ.ά.

5. Ἰω. 1,1.14.

6. Α' Κορ. 1,24.30.

7. Α' Κορ. 1,24.

8. Ἑβρ. 1,3.

9. Πρβλ. Σοφ. Σειρ. 49,11. Ἀγγ. 2,23.

10. Ἰω. 1,14.18.

11. Ματθ. 16,16.

12. Ἀποκ. 1,18.

13. Ἰω. 17,3. Α' Τιμ. 1,9. Α' Ἰω. 5,20.

14. Ἰω. 1,9. Α' Ἰω. 5,20. Ἀποκ. 3,7.

15. Ἀποκ. 1,4.8. 4,8.

16. Ψαλμ. 101,27. Ἑβρ. 1,11. 13,8.

τέλειον ἀληθῶς, αἰεὶ ῥίζαν ἔχων καὶ αἴτιον τὸν Πατέρα καὶ τούτου μηδαμῶς
 διστάμενος οὐδ' εὐρίσκων ἀλλοίωσιν, ὁ αὐτὸς ὢν αἰεὶ σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ
 118^τ Πνεύματι. Αὐτὸς, ὑπερούψιστε καὶ ὑπεράγαθε δέσποτα, ὁ καὶ ἀλλοίωσιν ὑπομέ-
 νειν καὶ ἀρχὴν ἐσχηκέναι καταδεξάμενος ὡς ἄνθρωπος γεγονῶς καὶ περιγρά-
 5 φεσθαι καὶ ὑποπίπτειν πάθεισιν ἀδιαβλήτοις βροτῶν, ὁ δίχως τροπῆς τῆς θείας
 φύσεώς σου σάρκα ἐθελήσας λαβεῖν καὶ σήμερον τὸ μέγα τοῦτο ἐργασάμενος ἔρ-
 γον, ὅπερ ἠγάπησας πρὸ αἰώνων ἀνεικάστῳ χρηστότητι, ὥστε ἐνωθῆναι ἡμῖν,
 118^υ ἵνα σου τῶν χαρίτων μετέλχωμεν, οὐ χάριν καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας ἐξ ἀρχῆς
 κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν¹, ὁ καὶ ἀπολέσαντα τὴν ἀξίαν καὶ πάντα κατα-
 10 φθαρέντα τοῦτον μὴ παριδῶν, ἀλλὰ πολλῶ λαμπρότερον ἐργασάμενος· προσε-
 λάβου γὰρ αὐτὸν καὶ σεαυτῶ καθ' ὑπόστασιν ἦνωσας ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μα-
 ρίας τῆς Θεοτόκου ἀχωρίστως ἅμα καὶ ἀσυγχύτως τῇ ἡμετέρᾳ φύσει μιγείς
 119^τ καὶ μὴ κατὰ χάριν, ἀλλ' οὐσιωδῶς ἐνεργῆσαι ἢ τὴν ἔνωσιν εὐδοκήσας καὶ φύσει
 Θεὸς ὑπάρχων καὶ φύσει γέγονας ἄνθρωπος καὶ τέλειος ὢν Θεὸς καὶ τέλειος
 15 ὑπῆρξας βροτὸς καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ² υἱὸς ἐδείχθης ἀνθρώπου³, ἵνα ὅλον ἐμὲ
 φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον, ὅλον συμπαθῶς ἀναπλάσης καὶ σὺν ἐμοὶ ἀγίασης τὴν
 κτίσιν ἅπασαν⁴. ὁ ταύτην τὴν ἡμέραν τῷ μυστηρίῳ τούτῳ καθιερώσας καὶ τῆς
 πρὸς ἡμᾶς εὐσπλαχνίας σου ταύτην ἀναδείξας ἀρχὴν· ἐν ταύτῃ γὰρ κατένευσας
 119^υ ἐν ἑλέει τῆς ἢ ὑπὲρ ἡμῶν ἀπάρξασθαι προαιωνίου βουλής σου τὰ ἐξαίσιμα ἐνερ-
 20 γεῖν, διὸ καὶ ἀγγέλου φωνῇ ἀποσταλέντος τῇ κόρη⁵ ἐν αὐτῇ κατεσκήνωσας καὶ
 ὁμοίος ἐδείχθης ἡμῖν⁶ καὶ παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος ἐκοινωνήσας⁷.
 αὐτὸς, φιλόανθρωπε Κύριε, μνήσθητι τοῦ ἑλέους σου⁸ τούτου καὶ τῶν ἀπείρων
 120^τ οἰκτιρμῶν⁹ καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς ἐορτάζοντας τὴν πρὸς ἡμᾶς σου ἢ ἐπιδημίαν
 καὶ μὴ ἀποστραφῆς ἀφ' ἡμῶν, μηδὲ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων¹⁰ τε καὶ
 25 προσφάτων, ἀλλὰ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου¹¹, δέσποτα, οὐς
 σήμερον ἐπεδείξω. Οὕτω γὰρ ἔχομεν ἐλπίζειν τὴν σωτηρίαν¹². Καὶ ἀπόστρε-
 ψόν σου τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν πάσας
 ἐξάλειψον¹³, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἐκ καθαροῦ Πατρὸς καὶ καθαρότητος ἐρα-

1. Γεν. 2,25.

2. Ματθ. 4,3. 16,6. Μάρκ. 1,1. Ἰω. 1,34 κ.ά.

3. Ματθ. 8,20. Λουκ. 9,58. Μάρκ. 8,31. Ἰω. 1,51 κ.ά.

4. Πρβλ. Ῥωμ. 8,21.

5. Λουκ. 1,26 ἐξ.

6. Πρβλ. Ἀποκ. 1,13.

7. Ἑβρ. 2,14.

8. Ψαλμ. 97,3. Λουκ. 1,54.

9. Ψαλμ. 24,6.

10. Ψαλμ. 78,8.

11. Ψαλμ. 78,8.

12. Πρβλ. Βαρ. 4,22.

13. Ψαλμ. 50,11.

στής || και την καθαρὰν καθαρῶς οἰκήσας παρθένον. Ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλέησον, 120^v
 Κύριε, ὅτι ἐπὶ πολὺ λίαν ἐξουδενώσεως ἐνεπλήσθημεν¹ ὑπερηφανευσάμενοι
 κατὰ τῶν ἐντολῶν σου² καὶ τοῖς προστάγμασί σου μὴ ὑπακούσαντες³, ὕβρι-
 σταὶ φανέντες σοῦ τοῦ δεσπότη καὶ τὸ ἅγιόν σου περιφέροντες ὄνομα⁴, βλα-
 σφημεῖσθαι ποιοῦντες⁵ || οἱ ἐναγεῖς. Ὅθεν καὶ ἡ ἐξουδένωσις ἡμῖν ὡς ὑπερη- 5 121^r
 φάνοις⁶ καὶ ἁμαρτωλοῖς ἔπεται. Τὴν θείαν γὰρ σου καὶ μεγίστην ταύτην οἰ-
 κονομίαν καὶ τὴν τηλικαύτην συγκατάβασιν ἄκραν, ὅσον τὸ εἰς ἡμᾶς, ἀργὴν
 ἀπεδείξαμεν μηδὲν ἐνεργοῦντες, ὧν ἐλθῶν αὐτὸς ἡμῖν παραδέδωκας, μηδὲ τὰ
 μυστήριά σου ἀφιέντες ἐνεργεῖν εἰς ἡμᾶς, δι' οὓς παρεγένου καὶ ταῦτα ἐτέλεσας.
 Ἄλλ' οὖν ἐπειδὴ δι' ἁμαρτωλοῦς || παρεγένου⁷, καὶ τοῦτο τέλος τῶν ἔργων σου, 10 121^v
 ἡ τῶν ἀπολωλότων σωτηρία⁸, μὴ εἰς τέλος ἡμῖν ὀργισθῆς⁹, ἀλλὰ γενοῦ εὐμενής,
 ἕλεός τε καὶ συμπαθής καὶ συγγνώμην ἡμῖν παράσχου. Ἀπόστρεψον τὸν δίκαιόν
 σου θυμὸν ἀφ' ἡμῶν¹⁰ καὶ πᾶσαν ὀργὴν, δικαίαν σου δίκην καθ' ἡμῶν ἐρχομένην¹¹,
 στήσον. Πλήρωσον ἡμᾶς τῆς χαρᾶς σου¹² καὶ δὸς ἀπολαῦσαι τῆς εἰρήνης καὶ
 εὐφροσύνης σου, ὃ τοῦτο ποθῶν καὶ σεαυτὸν ἡμῖν τὴν || ἀληθῆ χαρὰν¹³ καὶ εἰρή- 15 122^r
 νην¹⁴ καὶ ἀγαλλίασιν παρασχόμενος, ὃ καὶ διὰ χαρᾶς ἐλθῶν καὶ τὸ «Χαῖρε» τῇ
 παρθένῳ θεῖον μῆνυμα πέμψας¹⁵. Τοῦτο οὖν τῆς σῆς ἀγαθότητος ἐνέχυρον ἔχον-
 τες προσερχόμεθά σοι θάρρει πολλῶ τὸν ἕλεον ἐκκαλούμενοι¹⁶. Ἐλέησον ἡμᾶς,
 Κύριε¹⁷. Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε¹⁸. Ῥῦσαι ἡμᾶς παντὸς πειρασμοῦ¹⁹, Κύριε. Ἐξά-
 γαγε ἡμᾶς ἐκ πάσης στενώσεως καὶ θλίψεως²⁰, Κύριε. Ἐμπλησον ἡμᾶς τῶν 20
 σῶν ἀγαθῶν²¹, || ἀγαθέ, καὶ τὴν εὐθηνίαν ἡμῖν παράσχου τοῦ πλοῦτου σου²² καὶ 122^v

1. Ψαλμ. 122,3.
2. Πρβλ. Νεεμ. 9,16.
3. Πρβλ. Ἰεζ. 20,16. 21.
4. Πρβλ. Β' Κορ. 4,10.
5. Ἦσ. 52,5. Ῥωμ. 2,24.
6. Ψαλμ. 122,4.
7. Πρβλ. Ματθ. 9,13.
8. Λουκ. 19,10.
9. Ψαλμ. 78,5. 102,9.
10. Ψαλμ. 84,5.
11. Α' Θεσ. 1,10.
12. Πρβλ. Ῥωμ. 15,13.
13. Ἰω. 15,11. 17,13.
14. Ἰω. 14,27.
15. Λουκ. 1,28.
16. Πρβλ. Ἐβρ. 4,16.
17. Ψαλμ. 122,3.
18. Ψαλμ. 105,47.
19. Πρβλ. Ματθ. 6,13. Β' Πέτρ. 2,9.
20. Πρβλ. Ψαλμ. 142,11.
21. Ψαλμ. 106,9. Λουκ. 1,53.
22. Πρβλ. Ῥωμ. 11,33. Φιλιπ. 4,19.

διὰ πάντων εὐφρανον ἡμᾶς καὶ χαρίτωσον, ἡ ρίζα πάσης χρηστότητος, διὰ τὴν ἀγαθότητά σου, διὰ τὴν συγκατάβασιν, διὰ τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἐνανθρώπησιν, διὰ τὴν μεσιτείαν καὶ παρρησίαν καὶ καθαρότητα τῆς παρθενικῶς συλλαβούσης σε καὶ τεκούσης ἀειπαρθένου κόρης, τῆς Θεομήτορος, ὅτι εὐλογητὸς εἶ¹ καὶ δεδο-
 123^r 5 ξασμένος² καὶ ὑπερύμνη||τος³ σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ ὁμοουσίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

2.

ΕΥΧΗ ΡΗΘΕΙΣΑ ΕΝ Τῇ ΛΙΤῆ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
 ΠΡΟ ΤΩΝ ΠΥΛΩΝ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟ "ΚΥΡΙΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ"⁴

Κῶδ. Β, φ. 123^r - 128^a

Ἵμνοῦμέν σε, προάναρχε Λόγε τοῦ Πατρὸς, τὸν ἀπερίγραφτον τῇ θεότητι καὶ περιγραφὴν δεξάμενον δι' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπον γεγονότα. Δοξάζομέν σε τὸν ἐν τοῖς κόλποις ἀχωρίστως μένοντα τοῦ Πατρὸς⁵ καὶ τὸ πᾶν περιέποντα, παρθε-
 123^v 10 νικῆ τε σκηνώσαντα νηδύι καὶ ἐπὶ γῆς ἐμπολιτευ||σάμενον. Μεγαλύνομέν σε τὸν τοῖς σεραφίμ φοβερὸν καὶ δι' ἡμᾶς ταπεινόν⁶. Προσκυνοῦμέν σε τὸν ἐν ἐπηρμένῳ αὐλῷ θρόνῳ⁷ καὶ ἐν εὐτελεῖ ἐπικαθήσαντα πάλῳ⁸. Εὐλογοῦμέν σε τὸν ἀσιγήτως δοξολογούμενον παρ' ἀγγέλων⁹ καὶ παρὰ νηπίων θηλαζόντων αἶνον καταρτισά-
 124^r 15 Παρήγαγες ἐκ μὴ ὄντων τὸν νοητὸν πάντα κόσμον, ἔκτι||σας τὸν ὀρώμενον τοῦτον

Τίτλος: πρὸ τῶν πυλῶν — ἐλέησον ἐν τῇ ᾠδῇ.

1. Ψαλμ. 118,12.

2. Δαν. 3,(33).

3. Δαν. 3,(30).(32).

4. ΦΣΘ, σελ. 51 - 52. Ἡ λιτανεία ἐγένετο τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ὅπου εἶχε ψαλῆ ἢ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, πρὸς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν, ὅπου ἐτελεῖτο ἡ θεία λειτουργία. Ἡ εὐχὴ ἀνεγινώσκετο ὑπὸ τοῦ προεξάρχοντος ἀρχιερέως πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Ἁγίας Σοφίας μετὰ τὰς διακονικὰς αἰτήσεις. Περὶ αὐτῆς βλέπε Ἵποτύπωσιν, κῶδ. Α, φ. 23ra.

5. Ἰω. 1,18.

6. Πρβλ. Ματθ. 11,29.

7. Ἡσ. 6,1.

8. Ματθ. 21,2.5.7. Μάρκ. 11,2. 7. Λουκ. 19,30. Ἰω. 12,15.

9. Πρβλ. Ἀποκ. 4,8.

10. Ψαλμ. 8,3. Ματθ. 21,15 - 16.

11. Πρβλ. Ψαλμ. 105,2.

12. Πρβλ. Σοφ. Σολ. 42,17.

κόσμον¹. Ἐν αὐτῷ κόσμον ἄλλον τὸν ἄνθρωπον ἐπλασας σοῦ καθ' ὁμοίωσιν² καταστησάμενος τοῦτον, τῶν ἀμέτρων σου μετέδωκας χαρισμάτων. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἀπώλεσε καὶ τὸ κατ' εἰκόνα σου καὶ καθ' ὁμοίωσιν³ ἀπεβάλετο, ἐξομοιωθεὶς τοῖς ἀπυστάταις ἐχθροῖς⁴ σου, σὺ κατῆλθες μέχρις αὐτοῦ καὶ τὴν δουλικὴν μορφήν ἔλαβες⁵ καὶ καθ' ὁμοίωσιν ἀνθρώπων⁶ ἐδείχθης καὶ πάντα 5
 πράττεις ὑπὲρ αὐτῶν. || Ὅθεν διδάσκεις ἐν λόγοις, θεραπεύεις ἐν ἔργοις, ἀνα- 124^v
 πλάττεις ἐν θαύμασι. Καὶ ταῦτα ποιῶν οὐ μόνον οὐδὲν λαμβάνεις εὐχαριστίας παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ διαφθονηθεὶς ἐπιβουλὰς ὑπομένεις καὶ λοιδορίας ἐπὶ τοῖς δώροις καὶ πρὸς τὸ φονευθῆναι ζητούμενος, ἀναχωρεῖς⁷ μὲν τῶν διωκόντων αὐτῶν κηδόμενος. ἐπανέρχῃ δὲ πάλιν φιλανθρώπως τὴν σωτηρίαν ἐπισπεύδων 10
 ἡμῶν καὶ φανεροῖς σου τὴν δύναμιν⁸ καὶ παριστᾶς τὸ μεγαλεῖόν || σου τῆς Θεό- 125^r
 τητος, ὡς ἂν ἐλκύσης τοὺς φονευτάς⁹ σου πρὸς ἑαυτὸν¹⁰ καὶ ἀγαθύνῃς τοὺς φε-
 ρομένους κατὰ τῆς δόξης σου. Ἐρχῃ τοίνυν εἰς Βηθανίαν¹¹ καὶ θαυμάσιον και-
 νότατον ἐκτελεῖς. Ἀνιστᾶς λόγῳ μόνῳ τὸν φίλον Λάζαρον, ὀδωδότα καὶ τε- 15
 ταρταῖον ἐν μνήματι κείμενον¹², καὶ δι' ἔργων φανεροῖς πᾶσιν, ὡς αὐτὸς ὑπάρ- 15
 χεις ὁ ἐξ ἀρχῆς ἀνθρώπων δημιουργός, ὁ νέμων πᾶσι ζωὴν¹³, ἡ κοινὴ τῶν ὅλων ἀνάστασις¹⁴. Καὶ καταργήσας τοῦ θανάτου || τὸ κράτος¹⁵ καὶ νίκην στήσας κατ' 125^v
 αὐτοῦ προοίμια παρέχεις τῆς σῆς ἐγέρσεως. Ὅθεν ὡς κατὰ τοῦ θανάτου γενό-
 μενος βασιλεὺς¹⁶ καὶ ἀρχηγὸς ἡμῖν τῆς ζωῆς¹⁷, τῆς φθορᾶς τε νικητῆς καὶ τῆς ἀφθαρσίας δοτήρ¹⁸, μεγαλοπρεπῶς τὴν Ἱερουσαλήμ εἰσέρχῃ πόλιν¹⁹ προτυπῶν 20
 σου τὴν δευτέραν μετὰ δόξης ἐπέλευσιν²⁰. Καὶ ἡ φύσις ἐπιγινώσκει τὸν πλάστην καὶ ἡ τῶν μαθητῶν πληθὺς ἡ ἀνόθευτος καὶ ὁ ἀποϊκίλος ὄχλος καὶ τῶν νηπίων

1. Πρβλ. Γεν. 14,19. 22. Κολοσ. 1,16. Ἀποκ. 4,11.
2. Γεν. 1,26.
3. Γεν. 1,26.
4. Πρβλ. Δαν. 3,(8).
5. Πρβλ. Φιλιπ. 2,7.
6. Πρβλ. Φιλιπ. 2,7. Ἑβρ. 4,15.
7. Ἰω. 10,39.
8. Πρβλ. Πράξ. 2,22. Ἰω. 2,11.
9. Πρβλ. Πράξ. 7,52.
10. Πρβλ. Ἰω. 12,32.
11. Ἰω. 11,17 ἐξ.
12. Ἰω. 11,38 - 44.
13. Πρβλ. Πράξ. 17,25.
14. Ἰω. 11,25.
15. Β' Τιμ. 1,10. Ἑβρ. 2,14.
16. Πρβλ. Ῥωμ. 6,9. Α' Κορ. 15,54 - 55. Β' Τιμ. 1,10. Ἀποκ. 1,18.
17. Πράξ. 3,15.
18. Πρβλ. Β' Τιμ. 1,10.
19. Ματθ. 21,1 - 11. Μάρκ. 11,7 - 11. Λουκ. 19,35 - 38. Ἰω. 12,12 - 18.
20. Πρβλ. Ματθ. 24,30.

- 126^ε τὸ καθαρὸν ἅπαν || ἄθροισμα γνωρίζει τὸν εὐεργέτην καὶ τὸν ἐλευθερωτὴν ἀνυμνεῖ καὶ μεγαλύνει τὸν ἀναπλάττοντα¹. Διὸ καὶ προστρέχουσι καὶ προσυπαντῶσι καὶ γεραίρουσι πάντες καὶ τὸ «Ὁσσαννά» βοῶσι καὶ «εὐλογημένον» καλοῦσί σε τὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐρχόμενον². Ὁ μόνος γὰρ ὑπάρχεις αὐτὸς Κύριος³ καὶ εὐλογημένος Θεός⁴, ὁ καὶ πρὸ τοῦ παθεῖν σωτὴρ καὶ πρὸς τὸ πάθος ἐρχόμενος ἐκτελέσαι πᾶσιν ἡμῖν διὰ τῶν παθημάτων τὴν σωτηρίαν. Αὐτὸς οὖν,
- 126^ν βασιλεῦ προαι||ώνιε, δέξαι πανηγυρίζοντάς σοι καὶ ἡμᾶς καὶ τὰ ἐπινίκια θύοντας καὶ τὴν κατὰ τῆς φθορᾶς νίκην διὰ τῶν ἀπαλῶν κλάδων, οὓς χερσὶ κατέχομεν σημαίνοντας· τὴν γὰρ παλαιωθεῖσαν φύσιν ἡμῶν ἐνεούργησας⁵. Καὶ δὸς
- 10 ἀνακαινισθῆναι ἡμᾶς καὶ τῇ παλαιότητι μὴ ἐμμένειν. Ἀπόρριψον ἀφ' ἡμῶν πᾶν ἐξηραμμένον ἔργον καὶ ἀνικμον καὶ ποτίσας τῇ δρόσῳ τῆς χάριτός σου, παράσχου χρηματίσαι ὡς νεαροὺς τινὰς κλά||δους, εὐθαλεῖς καὶ εὐκάρπους πρὸς εὐφροσύνην καὶ δόξαν ἡτοιμασμένους σοι. Ἀνάστησον ἐκ τοῦ πτώματος τῶν παθῶν ἡμᾶς καὶ φιλήσας ὑπὲρ λόγον, ὡς καὶ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι καὶ δι' ἀγάπην πα-
- 15 ραγενόμενος πρὸς ἡμᾶς, μὴ διὰ τὴν παντελεῖν νέκρωσιν ἡμῶν ἡμᾶς παρίδης. Ἀλλὰ γενόμενος συμπαθῆς καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμῖν⁶ τὴν ἰκεσίαν μόνον τῆς γλώττης καὶ τὴν τῆς καρδίας συντριβὴν προσδεξάμενος, οἶά τινὰς || συγγόνους τοῦ ἡμετέρου νοός, σταῆσον τὸν ἑλεόν σου ὡς δάκρυον⁷ ἐφ' ἡμᾶς, τὸ φιλεύσπλαγχνόν σου δεικνύς, καὶ εὐδόκησον μέχρις ἡμῶν ἐπιστῆναι διὰ τὴν ἡμῶν ἀκινή-
- 20 σίαν παντελεῖν πρὸς τὰ βέλτιστα. Καὶ τὸν τῆς ἀναισθησίας ἐξ ἡμῶν λίθον ἄρας⁸, φωνῇ ἀγία ἔγειρον ἡμᾶς⁹ ἐμψυχώσας τῇ χάριτί σου, οὐ μόνον δυσωδίας¹⁰ παθητικῆς, ἀλλὰ καὶ διαλύσεως ψυχικῆς καὶ θανάτου νοός καὶ τάφου¹¹, σειρῶν τε ἀμαρτητικῶν¹² καὶ πάσης ἄλλης ἀπαλλάξας κακίας ὁμοτραπέζους σου¹³ δεῖξον ἡμᾶς || ἐν καιρῷ τῷ ἐλέει σου, οὐχ ἐτέρας τροφῆς, ἀλλὰ τῆς σαρκός σου ἐμφο-
- 128^ε

3 Ὁσσαννά: ὡς ἀνά κῶδ.

1. Ματθ. 21,8 - 9. Μάρκ. 11,8 - 10. Λουκ. 19,36 - 38. Ἰω. 12, 12 - 13.

2. Ἐνθ' ἄνωτ.

3. Πρβλ. Ἰούδ. 4.

4. Πρβλ. Ῥωμ. 9,5. Β' Κορ. 11,31.

5. Πρβλ. Α' Κορ. 5,7. Κολοσ. 3,9 - 10. Ἐφεσ. 4,22.

6. Πρβλ. Μάρκ. 9,22.

7. Πρβλ. Ἰω. 11,35.

8. Πρβλ. Ἰω. 11,39 - 40.

9. Πρβλ. Ἰω. 11,43.

10. Πρβλ. Ἰω. 11,39.

11. Πρβλ. Ἰω. 11,38 ἐξ.

12. Πρβλ. Παροιμ. 5,22.

13. Πρβλ. Λουκ. 22,30.

ρουμένους¹. Καὶ μαθητὰς ἀποδείξας σου καθαρούς² νηπιάζοντάς τε τῇ κακίᾳ³,
 δὸς πληρωθῆναι ἀγίου σου Πνεύματος καὶ ἄσαι σοι καινὸν ἄσμα⁴ καὶ ὠδὴν
 σωτήριον μέλψαι σοι καὶ ἐπινίκιον προσάξει σοι μέλος. Ὡς ἂν τῶν παθημάτων
 σου κοινωνήσαντες ἐν χαρᾷ⁵ καὶ συνταφῶμεν καὶ συναναστῶμέν σοι τῷ δεσπό- 5 128^v
 τη⁶ καὶ γεγονότες υἱοὶ φωτός⁷, ἀξιωθῶμεν ἰδεῖν σε καὶ τῆς σῆς εἰρήνης ἢ ἐπα-
 πολαῦσαι καὶ χάριτος, ἧς γένοιτο καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι πάν-
 τας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ προαιωνίου Πατρός σου, μεθ' οὗ εὐ-
 λογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ
 ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

3.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΕΝ Τῇ ΑΥΤῇ ΕΟΡΤῇ ΕΝ Τῷ ΤΕΛΕΙ ΤΗΣ ΑΓΓΗΣ*

Κῶδ. Β, φ. 128^v - 132^v

Εὐλογημένος εἶ⁹ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ¹⁰, ἡ αἰώνιος ζωὴ¹¹. Εὐλογημένος εἶ¹² ὁ 10
 Υἱὸς τοῦ ζῶντος Πατρός¹³, ἡ τῶν ὅλων ἀνάστασις¹⁴. Εὐλογημένος ἢ εἶ¹⁵ τὸ ἐκ 129^r
 φωτός ἀνάχου φῶς ἀληθινόν¹⁶ καὶ συνάναρχον. Θεὸς Κύριος ὁ ἐπιφανεὶς ἡμῖν¹⁷.
 Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Πατρός εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἐλθὼν
 καὶ ἐρχόμενος¹⁸. Ὡς θαυμαστόν σου τὸ ὄνομα ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς¹⁹. Δόξα

1. Πρβλ. Ματθ. 26,26 - 29. Μάρκ. 14,22 - 25. Λουκ. 22,15 - 20.

2. Πρβλ. Ἰω. 13,10 - 11. 15,3.

3. Α' Κορ. 14,20.

4. Ψαλμ. 32, 3. 95,1. 97,1. 149,1.

5. Πρβλ. Α' Πέτρ. 4,13. Φιλιπ. 3,10.

6. Ῥωμ. 6,4. Κολοσ. 2,12.

7. Α' Θεσ. 5,5.

8. ΦΣΘ, σελ. 52. Περὶ τοῦ λειτουργικοῦ προορισμοῦ τῆς παρουσίας εὐχῆς βλέπε σελ. 6, ὑποσ. 4. Αἱ δύο εὐχαὶ ἐλέγοντο, ὡς φαίνεται, ἐναλλάξ.

9. Πρβλ. Λουκ. 1,42. 48. Ματθ. 21,9. Μάρκ. 11,9. Λουκ. 19,38. Ἰω. 12, 13.

10. Ἀποκ. 19,13.

11. Α' Ἰω. 5,20.

12. Πρβλ. Λουκ. 1,42.48. Ματθ. 21,9 κλπ.

13. Ματθ. 16,16.

14. Ἰω. 11,25.

15. Πρβλ. Λουκ. 1,42. 48. Ματθ. 21,9 κλπ.

16. Ἰω. 1,9.

17. Ψαλμ. 117, 27.

18. Ψαλμ. 117,26. Ματθ. 21,9. Μάρκ. 11,9. Λουκ. 19,38. Ἰω. 12, 13.

19. Ψαλμ. 8,2.10.

καὶ τιμῆ¹ σοι τῷ δεδοξασμένῳ Θεῷ². Εἰρήνην γὰρ τοῖς ἐπὶ γῆς ἐχορήγησας³
καὶ πρὸς δόξαν σου τοὺς ἀγγέλους διήγειρας καὶ μίαν ἔνωσιν ἐξ ἀμφοτέρων ἐτέ-
λεσας. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις⁴ τῷ δεσπότῃ τῆς κτίσεως⁵. Ὡσαννά τῷ υἱῷ
129^v Δαυὶδ⁶ ἢ καὶ νικητῇ τοῦ θανάτου⁷, τῷ τῆς φθορᾶς καταλύτῃ, τῷ τῆς ζωῆς πα-
5 ροχεῖ⁸, τῷ τῆς ἀφθαρσίας δοτῆρι, τῷ τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν χορηγήσαντι⁹. Προ-
σκιρτῶμεν τοῖς πάθεσί σου, τῷ μῶλωπί σου ἡμεῖς γὰρ ἰάθημεν¹⁰. Σὺν τοῖς ἀκά-
κοις παισὶν ἀνυμνοῦμέν σε¹¹, ἀνεκαίνισας γὰρ ἡμᾶς. Μετὰ βατῶν προὔπαντῶ-
μέν σοι¹², τὸν σταυρὸν δι' αὐτῶν προτυποῦντες καὶ τὴν διὰ σταυροῦ νίκην σου.
130^r Προσκυνοῦμέν σε τὸν εἰρηνοποιόν¹³, τὸν πραῆ¹⁴, τὸν ταπεινὸν ἢ τῇ καρδίᾳ¹⁵, τὸν
10 διὰ πτωχείας¹⁶ καὶ ταπεινώσεως¹⁷ τῆς τυρανίδος τοῦ ὑπερηφάνου ἡμᾶς λυτρω-
σάμενον. Μετὰ τῶν μαθητῶν σου αἰνοῦμέν σε περὶ πασῶν ὧν εἰς ἡμᾶς εἰργάσω
δυνάμεων¹⁸. Ὡς πιστὸς σου ὄχλος καὶ πανίερρον ἄθροισμα ἡγιασμένοι τῇ χάριτί
σου, προτρέχομέν σου τοῦ πάθους σὲ μεγαλύνοντες¹⁹. Ἐπόμεθά σου τοῖς μυ-
130^v στηρίοις δοξολογοῦντές σε²⁰. Περιτρέχομέν σε τὸν ἀγαθὸν ἢ χαίροντες καὶ μὴ
15 ἀποστῆναί σου σπεύδοντες. Καὶ δεόμεθά σου, μὴ ἀποστῆς ἡμῶν²¹, Κύριε. Λι-
τούμεθα, μὴ χωρισθῆς ἡμῶν, δέσποτα. Ἰκετεύομεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν²², ἅγιε,
ἀλλ' ἴλεως γενοῦ ἐπὶ ταῖς ἀμετρήτοις κακίαις ἡμῶν²³, συμπαθῆς ἐπὶ ταῖς ἀνο-

3 Ὡσαννά: ὡς ἀνά κῶδ. ἢ Ὡσαννά²: ὡς ἀνά κῶδ.

1. Ἐβρ. 2,7,9.

2. Δαν. 3,(33).

3. Πρβλ. Ἰω. 14,27. Λουκ. 2,14.

4. Ματθ. 21,9. Μάρκ. 11,10.

5. Γ' Μαρκ. 2,2.

6. Ματθ. 21,15.

7. Πρβλ. Ἀποκ. 1,18.

8. Πρβλ. Ἰω. 10,28. 17,2.

9. Πρβλ. Ῥωμ. 6,5.

10. Ἦσ. 53,5. Α' Πέτρ. 2,24.

11. Πρβλ. Ματθ. 21,15.

12. Πρβλ. Ἰω. 12,13. 18.

13. Πρβλ. Ἐφεσ. 2,15. Κολοσ. 1,20.

14. Πρβλ. Ματθ. 11,29. 21,5.

15. Ματθ. 11,29.

16. Πρβλ. Β' Κορ. 8,9.

17. Πρβλ. Ματθ. 11,29. Φιλιπ. 11,29.

18. Λουκ. 19,37.

19. Πρβλ. Ματθ. 21,9. Λουκ. 11,9.

20. Πρβλ. Ματθ. 21,9. Λουκ. 11,8.

21. Ψαλμ. 21,12. 34,22. 37,22.

22. Πρβλ. Ψαλμ. 84,6.

23. Πρβλ. Ἐξ. 32,12.

μίαις ἡμῶν, εὐσπλαγχνος, ἐφ' οἷς σε διηνεκῶς παροργίζομεν. Ἐλθέ μέσον
 ἡμῶν¹, ὁ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν τῷ παντὶ καὶ ὑπὲρ τὸ πᾶν ἀκατάληπτε. Κατασκή-
 νωσον ἐν ἡμῖν². Ἐπικαθήσον³ ἡμῶν ταῖς ἡ ψυχαῖς, ὁ ἐπὶ τῶν σεραφίμ καθε- 131^τ
 ζόμενος⁴, καὶ δεῖξον ὑποκύπτοντας καὶ ὑπείκοντας τοῖς προστάγμασί σου. Ἐπα-
 ναπαύθητι ἐφ' ἡμᾶς, ἀξίους ἐργασάμενος τοῦ πράξαι τι πρὸς σὴν εὐαρέστησιν. 5
 Δὸς γνῶσιν ἡμῖν καὶ ἰσχύν, οὐ χιτῶνας ὑποστρώσαι σοι⁵, ἀλλὰ ψυχὰς τετα-
 πεινωμένας⁶ ἐν μετανοίᾳ τε καὶ ὑπακοῇ τῶν σῶν θελημάτων καὶ προσαγαγεῖν
 σοι ἐπικαθῆσαι οὐ πῶλον ἄλογον⁷, ἀλλὰ σῶμα καθαρὸν, ἐλευθερωθὲν πάσης
 κηλίδος ἢ καὶ λόγῳ θείῳ ἀγόμενον. Μὴ χώραν εὖροι πρὸς ἡμᾶς ὁ ἐχθρὸς σου, 131^ν
 ὑπερηφανία καὶ βασκανία πρὸς φονικὴν γνώμην διεγείρων ἡμᾶς καὶ τὰ λοιπὰ 10
 ἀπηγορευμένα πάθη, οἷς οἱ κατασχεθέντες σὲ ἀθετοῦσι καὶ ἐνουβρίζουσι καὶ τὸν
 Ἰοῦδαν μιμοῦνται καὶ τοὺς σοὶ ἐπιβουλευσάμενους τῷ εὐεργέτῃ καὶ θανατώ-
 σαντας. Ἀλλὰ παράσχου μιμήσασθαί σε τὸν καθαρὸν, τὸν αὐτοαγάπην ὄντα,
 τὸν διὰ τὴν ἀγάπην ὑπὲρ ἡμῶν ἐκου|σίως ἐλθόντα παθεῖν καὶ ὑβρισθῆναι καὶ 132^τ
 ἀποθανεῖν. Καὶ δὸς ἀγαπήσαι σε καθαρῶς καὶ ἀγαπᾶν ἀλλήλους⁸ καὶ καθαρ- 15
 θῆναι καὶ ζῆσαι ὡς θέλεις αὐτὸς καὶ ἀνυμεῖν σε λόγοις καὶ ἔργοις καὶ κοινω-
 νεῖν σου ἀξίως, ἐνταῦθα μὲν δι' ὧν παραδέδωκας φρικτῶν μυστηρίων, ἅτινα
 ὑπάρχεις αὐτὸς, τότε δὲ ἐμφανέστερον. Καὶ καταξίωσον βασιλέα⁹ εἶναί σε
 ἡμῶν αἰωνίως καὶ τῆς δόξης σου μετέχειν ἡμᾶς καὶ τῆς χαρᾶς ἐμπλη|σθῆναι 132^ν
 καὶ αἰνεῖν ἀπαύστως καὶ δοξάζειν σε σὺν ἀγγέλοις τὸν μονογενῆ Υἱὸν τοῦ Θεοῦ¹⁰ 20
 Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν¹¹, σὺν τῷ ἀθανάτῳ Πατρὶ σου καὶ τῷ ζωοποιῷ
 Πνεύματι, μεθ' ὧν εὐλογημένος¹² καὶ δεδοξασμένος¹³ ὑπάρχεις, νῦν καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

1. Πρβλ. Ματθ. 18,20.

2. Πρβλ. Ψαλμ. 5,12. Ἰεζ. 43,9. Ἰω. 1,14. Ἀποκ. 7,15. 21,3.

3. Πρβλ. Ματθ. 21,7.

4. Ψαλμ. 79,1. 98,1;

5. Πρβλ. Λουκ. 19,36.

6. Ἑσ. 58,10.

7. Πρβλ. Ματθ. 21,7. Μάρκ. 11,7. Λουκ. 19,35.

8. Α' Ἰω. 4,11.

9. Πρβλ. Ματθ. 21,5. Λουκ. 19,38. Ἰω. 12,13.15.

10. Ἰω. 3,18.

11. Ἐφεσ. 6,24. Ἰουδ. 4. Ῥωμ. 5,1. 15,6. Α' Κορ. 1,7 κ.ά.

12. Ματθ. 21,9. Μάρκ. 11,10. Λουκ. 19,38. Ἰω. 12,13.

13. Δαν. 3,(33).

ΕΥΧΗ ΡΗΘΕΙΣΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΝΙΠΤΗΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ¹Κωδ. Β, φ. 132^v - 137^r

133^r Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου, Κύριε, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰ-
 νέσεις σου²; Καὶ πάντα μὲν τὰ παρὰ σοῦ πραχθέντα || θαύματος γέμει καὶ ὑπὲρ
 νοῦν ὑπάρχει καὶ ἔννοϊαν, τὰ δὲ γε σήμερον γεγονότα, τίς ἐξισχύσει ἐννοῆσαι
 ἢ τὸν ἱκανὸν περὶ τούτων ὕμνον καὶ τὴν εὐχαριστίαν ἀποδοῦναι τῇ δόξῃ σου;
 5 Οὐ μόνον γὰρ τὸ μέγα τοῦτο τῆς ταπεινώσεως ἐπεδείξω καὶ ἀγάπης ἔργον
 ἐξαίσιον, ὅτι καθ' ἡμᾶς γεγονός ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ σύλληψιν ὑπέμεινας ἐν γασ-
 τρῇ καὶ γέννησιν ἐκ παρθένου καὶ ἀναγωγὴν εὐτελεῖ καὶ πτωχείαν ἄκραν καὶ
 133^v || μετριότητα, πένης ἐκ πενήτων ὄφθεις καὶ μὴ ἔχων, ὡς ἔφη, «ποῦ τὴν κεφα-
 λὴν κλῖναι»³ καὶ κοπιῶν καὶ πεζοπορῶν καὶ λιτότητι χαίρων καὶ ὕβρεις ὑπο-
 10 μένων καὶ λιθασμούς⁴ ὑπὸ τῶν εὐεργετουμένων ὑπὸ σοῦ καὶ διωγμούς καὶ πάν-
 τα φέρων, φιλοσοφίας ἡμῖν ὑπομονῆς⁵ τε καὶ ταπεινώσεως⁶ παρέχων κανόνας.
 Ἄλλ' ὁ πάντων βασιλεὺς⁷ καὶ δεσπότης⁸ καὶ διακόνου σχῆμα πρὸς τοὺς μαθη-
 134^r τὰς σήμερον ἔλαβες⁹ καὶ πρῶτον μὲν ἐστιᾶς αὐτούς¹⁰ φιλοφρονῶν συμπαθῶς
 καὶ τὸ μέγα τῆς ἀγάπης ἐπιδεικνύμενος καὶ τὸν κατὰ σοῦ δὲ μαινόμενον μαθη-
 15 τὴν διὰ μακροθυμίας καὶ τῆς ἐν τῷ δείπνῳ κοινωνίας ἀπάγων τῆς φονικῆς δια-
 θέσεως¹¹. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἀγάπης ἔθου κανόνα τὸ ὁμοδίαιτον, ἀλλὰ καὶ τὸ
 σεαυτὸν τοῖς μαθηταῖς σου δοῦναι τροφήν. Τὰ φρικτὰ γὰρ σου μυστήρια, δι'
 ὧν ἔχομεν τὴν ζωὴν¹², δι' ὧν μεθ' ἡμῶν ὑπάρχεις καὶ ἐν γινόμεθα μετὰ σοῦ¹³

1. ΦΣΘ, σελ. 52 - 53. Ἡ εὐχή αὕτη προωρίζετο, ὅπως ἀντικαταστήσῃ τὴν πενιχρὰν
 σχετικὴν εὐχὴν τοῦ βυζαντινοῦ Εὐχολογίου «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου
 κενώσας ἑαυτὸν καὶ μορφὴν δούλου λαβών...» (J. G o a r, Εὐχολόγιον, Venetiis 1730², σελ.
 594). Ἡ ἀκολουθία τοῦ νιπτῆρος ἐτελεῖτο ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ Θεσ-
 σαλονίκης «πρὸς δυσμάς», ἤτοι εἰς τὸ αἶθριον ἢ τὸν νάρθηκα τοῦ ναοῦ, τὸ ἐσπέρας τῆς Με-
 γάλῃς Πέμπτης πρὸ τῆς ἐνάξεως τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τῆς μετ' αὐτοῦ συνδε-
 δεμένης λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Βλέπε Ὑποτύπωσιν, κωδ. Α, φ. 23^{rβ}.

2. Ψαλμ. 105,2.

3. Ματθ. 8,20.

4. Πρβλ. Ἰω. 8,51. 10,31 - 33. 11,8.

5. Πρβλ. Β' Θεσ. 3,5. Ἐβρ. 12, 2 - 3. Ἀποκ. 1,9.

6. Πρβλ. Φιλιπ. 2,8.

7. Πρβλ. Ἰω. 18, 37. Α' Τιμ. 6,15. Ἀποκ. 17,14. 19,16.

8. Πρβλ. Β' Πέτρ. 2,1. Ἰούδ. 4.

9. Πρβλ. Λουκ. 22,27.

10. Πρβλ. Ματθ. 26,20 ἐξ. Μάρκ. 14,17 ἐξ. Λουκ. 22,14 ἐξ. Ἰω. 13,2 ἐξ.

11. Πρβλ. Ματθ. 26,21 - 25. Μάρκ. 14,18 - 21. Λουκ. 22,21 - 23. Ἰω. 13,18 - 19.21 - 30.

12. Πρβλ. Ἰω. 6,51 - 54. 58.

13. Πρβλ. Ἰω. 6,56.

καὶ σάρκες καὶ μέλη σου καὶ ἐν σῶμά σοι καθιστά||μεθα¹ ἐνούμενοί σοι ὡς 134^v
 κεφαλῇ² τῷ θειοτάτῳ τούτῳ παραδédωκας δειπνῶ σου. Καὶ τὸ μέγα τῆς εὐερ-
 γεσίας, αὐτὸ τὸ ἄκρον ἡμῖν εὐηργέτησας ἀγαθόν, σεαυτόν, φιλανθρώπως. Σὺ
 γὰρ τὸ μόνον ἀγαθόν καὶ ἐράσμιον. Καὶ σοῦ ὑπηρέτης καὶ διανομεὺς τῆς σαρ-
 κὸς ὑπῆρξας αὐτός. Ἔλαβες γὰρ τὸν ἄρτον καὶ ἠὺχαρίστησας καὶ εἰς μέρη τὸν 5
 ἄτμητον διελὼν, δέδωκας σου τοῖς μαθηταῖς³. Καὶ τὸ ποτήριον τοῦ αἵματός
 σου ὁμοίως⁴ κειράσας|

ἀσυνέτως, βδελυσσόμενοί τε τοὺς ἀδελφοὺς καὶ κατὰ τῶν πενήτων καὶ ὑπο- 135^f
 δεσπτερῶν χωροῦντες. Ἄλλ' αὐτός, Κύριε, ὁ καὶ τοῦτο ἔσχατον ἡμῖν ὄρον τῆς 10
 ταπεινώσεως θέμενος, τὸ τοὺς πόδας νίψαι τῶν μαθητῶν⁵ καὶ ἐνεργεῖν παρα-
 δεδωκώς, ἄτε πρὸς ὑπόμνησιν ἡμᾶς ἐθέλων ἐρχεσθαι τῶν ἔργων σου, «ὀφεί-
 λετε» γὰρ ἔφησ «καὶ ὑμεῖς ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας»⁶, δὸς τι φρονῆσαι τῶν
 καθηκόντων ἡμᾶς καὶ ἐπιγνῶναι ἡμῶν || τὴν πτωχείαν καὶ συντριβῆναι κατὰ 135^v
 ψυχὴν καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταπεινωθῆναι καὶ πρὸς ἀγάπην τούτων ἐπαγωνίσασθαι 15
 καὶ ἐνωθῆναι ἀλλήλοις δεσμῶ φιλίας πνευματικῆς καὶ δοῦναι ὑπὲρ αὐτῶν, εἰ
 καὶ μὴ ἰσχύομεν ἑαυτούς, μηδὲ τὸ σῶμα καὶ αἷμα, καθὼς σὺ πεποίηκας⁷, ἢ τὴν
 ψυχὴν θεῖναι ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν⁸, ἦν δέδωκας αὐτός ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν⁹, ἀλλὰ
 τοῦτο κἂν πρᾶξιαι, μὴ χωρεῖν κατὰ τοῦ πλησίον, μηδὲ βασκαίνειν αὐτῶ καὶ
 διαφθонеῖν, μηδ' ἐπιβουλεύειν καὶ || πάντα πράττειν κατ' αὐτοῦ, πόρρω δὲ βάλ- 20 136^f
 λειν τὸν πονηρὸν καὶ νίπτειν μὲν τὰς χεῖρας¹⁰ ἐξ ἀρπαγῆς καὶ πονηρᾶς ἄλλης
 πράξεως, ἀποκαθαίρειν δὲ τοὺς πόδας τῶν ἀδελφῶν τῷ μὴ τιθῆναι αὐτοῖς ὅλως
 πρόσκομμα. Καὶ οὕτω καθαρὸς ὄλους¹¹ ἀναφανέντας, κεκαθαρμένους τοῖς ἐξαι-
 ρέτοις τῆς πολιτείας σου δείγμασιν, ἀγάπη καὶ ταπεινώσει, ἐνωθῆναι κἀνταῦθα
 σοὶ καὶ ἀλλήλοις καὶ μαθητάς σου ὀφθῆναι καθαρὸς¹² καὶ τὴν εἰρήνην σου 25
 πλουτεῖν, || ἦν ἀφῆκας κληρονομίαν ἡμῖν ἐσχάτην¹³. Καὶ κατὰ τὴν σὴν πρὸς τὸν 136^v

7 - 8 ἐξέτισε φύλλον.

1. Πρβλ. Α' Κορ. 10,17.
2. Πρβλ. Ἐφεσ. 1,22. 4,15. 5,23. Κολοσ. 1,18.
3. Ματθ. 26,26. Μάρκ. 14,22. Λουκ. 24,19. Α' Κορ. 11,23 - 24.
4. Ματθ. 26,27. Μάρκ. 14, 23 - 24. Λουκ. 24,17. 20. Α' Κορ. 11,25.
5. Ἰω. 13,12 - 17.
6. Ἰω. 13, 14.
7. Πρβλ. Ματθ. 26, 26 - 27. Μάρκ. 14,22 - 24. Λουκ. 24, 17 - 20. Α' Κορ. 11,23 - 25.
8. Πρβλ. Ἰω. 15,13.
9. Πρβλ. Ῥωμ. 5,6 - 8. 10.
10. Πρβλ. Ψαλμ. 25,6. 72,13.
11. Ἰω. 13,10.
12. Πρβλ. Ἰω. 13,10. 15,13.
13. Ἰω. 14,27.

Πατέρα σου προσευχὴν ἐν εἶναι πάντας μετὰ σοῦ καὶ διὰ σοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ὅπου ὑπάρχεις αὐτὸς καὶ ἡμᾶς καταταγῆναι καὶ θεωρεῖν τὴν ἀνέκφραστον δόξαν σου¹. Ἦς ἀξιωθείμεν αἰωνίως ἐπαπολαῦσαι τῇ σῇ φιλανθρωπία καὶ χάριτι, εὐδοκία τοῦ ἀνάρχου Πατρός σου καὶ ἀγαθότητι τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, μεθ' ὧν εὐλογημένος ἢ εἰ² καὶ δεδοξασμένος³, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

5.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΟΙΣ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΝΑΟΥ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΝ ΜΑΡΤΥΣΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ⁴

Kōd. B, φ. 137r - 141r

Ὁ ὧν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος παντοκράτωρ⁵, μονογενὲς Υἱὸς Θεοῦ παντοκράτορος⁷, ὁ ἀναρχος ὧν καὶ πρόσφατος γεγονώς, παλαιός⁸ τε καὶ νέος, τὸ μὲν τῇ προαιωνίῳ θεότητι, τὸ δὲ τῷ ἐξ ἡμῶν προσλήμματι τῆς σαρκός, ὁ προ-
137^v 10 σελάβου ὑπὲρ ἡμῶν ἢ καὶ ναὸν σεαυτῷ ὠκοδόμησας, ἡ ζῶσα Σοφία⁹, καὶ λυθέντα τοῦτον τῷ σῷ θανάτῳ τρισὶν ἡμέραις, ὡς προέφης, ἀφθαρτον ἡγειρας¹⁰ καὶ διὰ τούτου ἀχωρίστως ἐνωθέντος σοι ἀθανάτους ἡμᾶς καὶ κατὰ χάριν θεοῦς εἰργάσω. Αὐτός, ὑπερούσιε βασιλεῦ, πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἀχρείων

1. Ἰω. 17,21 - 24.

2. Δαν. 3,(30) - (33).

3. Δαν. 3,(33).

4. ΦΣΘ, σελ. 53 - 54. Ἡ εὐχὴ αὕτη προωρίζετο διὰ τὴν τελετὴν τῆς κατ' ἔτος ἀναμνήσεως τῶν ἐγκαίνιων τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ βασιλικῆς τοῦ ἀγίου Δημητρίου, ὡς καὶ ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτῆς καθίσταται δῆλον. Ἀπηγγέλλετο ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀναμνηστικῆς λιτανείας, πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ, ἀντὶ τῆς ὑπὸ τῶν βυζαντινῶν Εὐχολογιῶν προβλεπομένης συντόμου εὐχῆς «Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας...» (J. G o a r, Εὐχολόγιον, σελ. 662). Ἡ τελετὴ αὕτη κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Συμεῶν διετεθεῖτο ἐν μόνῃ τῇ Θεσσαλονίκῃ, ὁ δὲ Συμεὼν διὰ τῆς εὐχῆς ταύτης καὶ τῶν ἐτέρων συναφῶν αὐτῇ (βλ. τὰς ὑπ' ἀριθμ. 12, 21 καὶ 23) ἀπέβλεπεν εἰς τὸν τονισμὸν καὶ ἐξωραϊσμὸν ταύτης. Βλ. σχετικῶς Συμεῶν Θεσσαλονίκης, Διάλογος, κεφ. ΡΚΑ' - ΡΚΕ', Migne PG 155, 324 - 329. Π. Τρεμπέλα, Μικρὸν Εὐχολόγιον, τ. Β', Ἀθήναι 1955, σελ. 100 - 102. Ἰ. Φουντούλη, Ἐγκαίνιων ἀνάμνησις, ΘΗΕ, τ. 5, σελ. 323 - 324.

5. Ἀποκ. 1,8.

6. Ἰω. 1,18. 3,16. 18.

7. Ἀποκ. 16,14. 19,15.

8. Δαν. 7,9. 13. 22.

9. Παροιμ. 9,1.

10. Ἰω. 2,19 - 21.

δούλων σου, τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ἐγκαινισμοῦ ἐκτελούντων τοῦ πανιέρου τοῦδε
 ναοῦ ἢ τῷ ὀνόματι τοῦ μεγίστου σου μάρτυρος καὶ μυροχεύμονος Δημητρίου 138^ε
 τετιμημένου καὶ μεμνημένου τῶν εὐεργεσιῶν σου καὶ ἀμετρήτων δωρεῶν μὴ
 παρίδης, διότι τοῖς ἔργοις ἀμνημονοῦμεν αὐτῶν καὶ σὲ παροργίζομεν. Ἀλλὰ
 τὴν ἐπιδημίαν τῆς χάριτός σου καὶ τὴν τοῦ θεοῦ Πνεύματος ἐπιφοίτησιν δοξο- 5
 λογοῦντας καὶ ἑορτάζοντας, τὴν ἐν τῷ θείῳ τούτῳ ναῷ εἰς τύπον τῆς ἐν ἡμῖν 138^υ
 ἐπιδημίας τοῦ Πνεύματός σου, πρόσδεξαι συμπαθῶς καὶ ἐμπλησον ἡμᾶς τῆς
 αὐτοῦ δυνάμεώς τε καὶ χάριτος, ἐπεὶ καὶ δι' ἡμᾶς ταύτην ἀποστέλλεις παντα-
 χοῦ, ἐν ἱεροῖς οἴκοις, ἐν ὕδασι, ἐν πᾶσι στοιχείοις. Ἦν καὶ ἕξαπόστειλον, Κύ-
 ριε, καὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον στήριζον ἀπαρασάλευτον μένειν μέχρι συντε- 10
 λείας αἰῶνος¹, παντοίοις κατακοσμούμενον χαρίσμασί σου καὶ δωρεαῖς ταῖς τοῦ
 ἀθλοφόρου σου μεσιτείας. Καὶ ἰάσεων καὶ θαυμασιῶν σου χορηγίας πλήθυνον 139^ε
 ἐν αὐτῷ ὁ μόνος ἰατρός καὶ τὰ ἕξαισια ἐνεργῶν². Τοὺς εἰσιόντας δὲ ἐν τούτῳ
 πάντας ἰκέτας σου, ἐν ἀδιστάκτῳ καὶ ἀκλινεῖ τῇ πίστει, καὶ μεγαλύνοντάς σε
 παράσχου κομίζεσθαι σωτήριον ἅπαν αἴτημα κατὰ ψυχὴν τε καὶ σῶμα λυσιτε- 15
 λές. Ἀνάδειξον τοῦτον καὶ διαφύλαξον τὸν ἅγιον οἶκον ἢ ἐργαστήριον εἶναι καὶ 139^υ
 λιμένα πνευματικόν, ὄργανον θεῖον τῶν ἱερῶν τελετῶν σου, τῆς σῆς δόξης σκή-
 νωμα³, τοῦ θεοῦ ὀνόματός σου ἀκαταπαύστως ἐν αὐτῷ δοξολογουμένου, καὶ
 τοῦ λαοῦ σου παντὸς προσκυνοῦντός σε καὶ λαμβάνοντος τὰ πρὸς σωτηρίαν
 αἰτήματα. Δώρησαι καὶ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἑορτάζουσιν ἑορτὴν, πᾶσαν παλαιό- 20
 τητα κακίας προθύμως ἀποθεμένοις⁴, νέους ὀφθῆναι ἐνώπιόν σου⁵, ἢ ἀνακαι- 140^ε
 νισθέντας ὡς ἀετούς⁶ τῷ θείῳ σου Πνεύματι, ὃ καὶ ἐγκαίνισον ἐν ἡμῖν⁷ καὶ μὴ
 ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν⁸. Ἀλλὰ καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινὸν εὐδόκησον κτή-
 σασθαι⁹ καὶ πνευματικῶς ὀδεύειν ἐνίσχυσον, τῶν μὲν ἠπισθεν ἐπιλήσμονας γε-
 γονότας πρὸς δὲ τὰ ἐμπροσθεν ἐπεκτεινομένους¹⁰ καὶ νηπιάζοντας μὲν τῇ κα- 25
 κία¹¹, τετελειωμένους δὲ τῇ τοῦ ἡγεμονικοῦ Πνεύματός¹² σου φρονήσει καὶ χά-
 ριτι. Δι' ἧς καὶ χαρίτωσον ἡμᾶς ἅπαντας ποιμένας ὁμοῦ καὶ ποίμνια καὶ ἄφε- 140^υ

27 ποιμένας ὁμοῦ καὶ ποίμνια διαγράφεται ὑπὸ β' χειρός.

1. Ματθ. 28,20 κ.ά.
2. Ἰωβ 5,9. 9,10.
3. Ψαλμ. 25,8.
4. Α' Πέτρ. 2,11.
5. Πρβλ. Κολοσ. 3,10. Δευτερ. 31,11.
6. Ψαλμ. 102, 5.
7. Ψαλμ. 50,12.
8. Ψαλμ. 50,13.
9. Ἰεζ. 18,31. 36,26.
10. Φιλιπ. 3,13.
11. Α' Κορ. 14,20.
12. Ψαλμ. 50,14.

σιν ἡμῖν τῶν ἐπταισμένων παράσχου καὶ καθαρὸς ὄλους¹ ἀπεργασάμενος πλά-
 τυνον ἐν ἡμῖν τὰ ἐπίγεια καὶ ἐπουράνια ἀγαθὰ σου, ὡς ἂν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι
 συνευφραίνόμενοι τοῖς ἁγίοις σου, δοξάζωμέν σε τὸν μεγαλόδωρον εὐεργέτην
 καὶ δοξολογίαν σοὶ καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπωμεν τῷ μονογενεῖ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ
 141^r 5 σὺν τῷ ἀνάρ||χῷ σου Πατρὶ καὶ τῷ ζῶοποιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

6.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΣΕΙΣΜῶ ΚΑΙ ΛΙΜῶ ΚΑΙ ΠΑΣῃ ΑΛΛῃ ΚΑΚῶΣΕΙ²

Κώδ. B, φ. 141^r - 146^r καὶ N, φ. 473^r - 474^v

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν ἀγγέλων, ὁ βασιλεὺς τῶν
 ἁγίων, ὁ κτίστης τοῦ σύμπαντος, εὐλογημένος εἶ καὶ δεδοξασμένος³. Θαυμα-
 στα καὶ μεγάλα τὰ ἔργα σου⁴ καὶ ὑπὲρ πάντων εὐχαριστοῦμέν σοι⁵ τῷ πάντων
 141^v 10 δημιουργῷ, τῷ σοφῷ τεχνίτη, τῷ ποιητῇ || τοῦδε τοῦ ὄρωμένου διὰ πάντων με-
 γίστου καὶ ὀργανικοῦ σώματος, ἐν ᾧ ὡσπερ μὲν καρδίαν τὴν γῆν καθίδρυσας,
 οὐρανὸν δὲ ὑψώσας ὡς κεφαλὴν, οἷα δὲ ὀφθαλμοὺς τὸν ἥλιον ἔθηκας καὶ σελή-
 νην, τοὺς λοιποὺς δὲ ἀστέρας καὶ τὰ στοιχεῖα, τὸ πῦρ λέγω καὶ ἀέρα καὶ ὕδωρ,
 εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ καθόλου, οἷον μέρη καὶ μέλη συναρμοζόμενα, ἐν σώμα ἐκ
 142^r 15 πάντων εὐρύθμως κινούμενον, τόδε τὸ πᾶν οἰκονομεῖν κατεσκεύασας καὶ
 || σοῦ τὴν μεγάλην σοφίαν καὶ δύναμιν ἐπιμαρτυρεῖν. Ἀλλὰ καὶ τὸν μικρὸν ἐν
 αὐτῷ κόσμον, τὸν ἄνθρωπον, ἔθηκας, δι' ὃν καὶ οὗτος ὁ μέγας κόσμος ἐγένετο,
 ἀπαθῆ αὐτὸν ἐν ἀπαθεί διαιτᾶσθαι καταστήσας χωρίω⁶, ἵνα καὶ αὐτὸς καὶ πάν-
 20 τα διαμένωσιν ἀφθαρτα. Ἀλλὰ διὰ τὸ παραβῆναι τὴν ζωηρὰν ἐντολήν⁷ σου καὶ
 142^v γὰρ ἦν δυνατὸν ἐν ἀπα||θει καὶ ἀφθάρτῳ τὸν θνητὸν διαιτᾶσθαι καὶ φθαρτὸν ἄν-

Τίτλος: Τοῦ αὐτοῦ ἑτέρα εὐχή ἐπὶ σεισμῶ...N.

1. Ἰω. 13,10.
2. ΦΣΘ, σελ. 54 - 55.
3. Δαν. 3,(33).
4. Γωβ. 12, 22. Ἀποκ. 15,3.
5. Ἐφεσ. 5,20.
6. Γεν. 2,15.
7. Γεν. 3, 1 - 7.
8. Γεν. 3,19.
9. Ῥωμ. 8,20.

θρωπον. Διὸ καὶ ὁ πρὸς οἰκονομίαν καὶ σύστασιν ἡμῶν κόσμος αἴτιος πολλάκις ἡμῖν φθορᾶς δικαίως καθίσταται, ὅτι καὶ φθαρτὸς ὑπῆρξε δι' ἡμᾶς¹. Ὅθεν ἢ τὸ πῦρ σφοδρότερον ἡμᾶς ἐκθερμαίνει, ἢ ὁ ἀήρ ὑπὲρ τὸ οἰκεῖον κινεῖται μέτρον, δυσκρασίας καὶ βλάβας φέρων καθ' ἡμῶν, ἢ τὸ ὕδωρ πολλάκις μὲν ἐπιλείπει, 5 143^ε πολλάκις δὲ βαρυντικότερον καὶ μετὰ πληγῆς ἢ καταφέρεται καὶ ἡ γῆ δὲ ἢ κλονεῖται φόβον ἐμποιοῦσα ἡμῖν, ἢ ἴσταται μὲν, τοὺς καρπούς δὲ οὐ κατὰ τὸ προσῆκον τελεσφορεῖ. Πρὸς τούτοις τῇ ἀλλοιώσει τῶν στοιχείων καὶ ἀλλοιώσει ἡμῖν ἐπιγίνεται, ὡς ἐξ αὐτῶν συγκεκριμένοις καὶ τὰ σώματα ἡμῶν συμπάσχουσι τούτοις καὶ νόσοι διὰ τοῦτο καὶ θάνατοι γίνονται. Ἄλλ' αὐτός, Κύριε, ὁ εἰς 10 τοῦτο ταπεινώσας ἡμᾶς, ἵνα σε τὸν αἴτιον ἐπιγνώμεν καὶ μὴ ἀπονοία κατεχόμενοι ἢ ὑπὲρ τὴν φύσιν ἡμῶν φρονῶμεν, ὁ καὶ οὕτως ἡμῶν ἐχόντων κηδόμενος 143^ν καὶ πολλάκις ἐν τοῖς στοιχείοις δι' ἡμᾶς ὑπὲρ φύσιν τερατουργῶν, διὸ καὶ ἐν θαλάσῃ, ὡς ἐπὶ τοῦ Μωυσέως², καὶ ἐν ποταμοῖς καὶ πηγαῖς, ὡς ἐπὶ Ἰησοῦ τοῦ Ν(αυῆ)³, Ἡλία⁴ τε καὶ Ἐλισαίῃ⁵, καὶ ἐν ἡλίῳ, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ πάλιν⁶, καὶ ἐν πυρὶ, ὡς ἐπὶ τῶν τριῶν Παίδων, ἀφλέκτων μεινάντων ἐν αὐτῷ⁷, καὶ ἐν 15 ἀέρι πολλάκις σημεῖα κατειργάσω παμμέγιστα, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις καὶ συναθροισθεῖσι καὶ ἰκετεύουσι πανδημεὶ κλῖνον τὸ οὖς σου ἢ ἡμῖν⁸ καὶ τὸν ὀρώμενον τοῦτον κόσμον τὴν πρὸς τὸ λυσιτελὲς ἡμῶν κίνησιν κινεῖσθαι κατεύθυνον. Καὶ μὴ ἐπίτασις φλογὸς ἡλιακῆς, οἶον ἐψήσασα τὴν πεπηγυῖαν ἡμῶν ἐκ χυμῶν ταύτην σάρκα, λοιμούς καὶ νόσους κατ' αὐτῆς ἐξε- 20 γείρη καὶ φθορὰ διὰ ταῦτα καὶ θάνατοι γένωνται, μηδὲ ἀέρων ἀκρασίαι ἢ τινος ἄλλου στοιχείου παράλογος κίνησις ἢ τὰ ἡμέτερα σώματα ἢ τὰ πρὸς σύστασιν τούτων δεινῶς παραβλάψῃ καὶ ἢ τὰ πρὸς τροφήν ἡμῶν τε καὶ τῶν ἀλόγων στε- 144^ν νώσειε, μηδὲ τις ἄλλη προσβολή τινος θλιβεροῦ ἢ ἐχθρῶν ἐπιβουλή ἢ δαιμονικὴ μηχανή ἢ ἑτέρα ποθὲν ἐπήρεια ἡμῶν καταδραμοῦσα ἰσχὺν ἢ χώραν εὐρήσῃ. 25 Ἄξιοι μὲν γὰρ τούτων ἡμεῖς, ὅτι καὶ τὴν κτίσιν μολύνομεν τοῖς ἔργοις καὶ διὰ τοῦ πλεονεκτικοῦ τρόπου καὶ τῶν ἄλλων πονηρευμάτων καθ' ἡμῶν ταῦτα κινεῖσθαι καταναγκάζομεν. Ἄλλὰ ταῦτα μὲν ἡμῶν ἔργα τῶν ἐναγῶν τε ἢ καὶ 145^ε πονηρῶν, σοῦ δὲ τοῦ ἀγαθοῦ τὸ οἰκτίρειν, τὸ μακροθυμεῖν, τὸ συνέχειν τὸ πᾶν

13 μετὰ ἐπὶ³ προστ. Μωυσέως καὶ ἐπὶ Ν. 22 - 23 τούτων σύστασιν Ν. 24 ἐ-
χθροῦ Ν.

1. Ῥωμ. 8,20.

2. Ἐξ. 14,15 - 29.

3. Ἰησ. Ν. 3,15 - 17.

4. Δ' Βασ. 2,8.

5. Δ' Βασ. 2,14. 19 - 22.

6. Ἰησ. Ν. 10,12 - 14.

7. Δαν. 3,23. (25) - (26). 24 - 27.

8. Ψαλμ. 16,6.

καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτανόντων οἰκονομεῖν. Διὸ μόνον ἡμῶν τὴν πίστιν καὶ τὴν πρὸς σέ δέξαι ἐλπίδα καὶ μὴ ζητήσης ἔργα ἐξ ἡμῶν ἀγαθὰ, ὡς κτίστης, ὡς πατήρ, ὡς φιλόανθρωπος. Χρῆσαι δὲ συνήθως εἰς ἡμᾶς τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ καὶ τῶν παρόντων δυσχερῶν καὶ τῶν μελλουσῶν ἐκείνων αἰώνιων κολάσεων¹ ἡμᾶς
 145^v 5 ἐλευθέρωσον. Διὰ σέ, διὰ τὴν χρησιμότητά σου, διὰ τὸ ἄμετρον τοῦ ἐλέους σου, διὰ τὸν σταυρόν, ὃν ὑπέστης, καὶ τὰ λοιπὰ πάθη καὶ τὸν ἐπονείδιστον θάνατον καὶ διὰ τὴν σὴν παναγίαν μητέρα, ἐξ ἧς ἐσαρκώθης καὶ τὰ τῶν ἁγίων σου ἀγωνίσματα, δι' ὧν οἴκτιρον ἡμᾶς, ἀγαθέ, καὶ ἴασαι καὶ ἐπίσκεψαι καὶ εἰρήνευσον καὶ σῶσον ὡς ὑπεράγαθος. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ ἐξουσία καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ φιλαν-
 10 θρωπία ἀνείκαστος καὶ σοὶ τὴν εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
 146^r Πατρὶ καὶ τῷ ἢ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

7.

ΕΥΧΗ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΛΕΓΟΜΕΝΗ²

Κῶδ. Β, φ. 146^r - 150^v

Κύριε, ὁ δεσπότης τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς³, ὁ τῶν αἰώνων βασιλεύς⁴ τε καὶ ποιητής, ὁ μόνος ἔχων φύσει τὴν κατὰ πάντων ἀρχὴν ὡς τῶν ἀπάντων μόνος δημιουργός, ὁ ἀναρχος ἀρχῶν καὶ ἀφθαρτος καὶ ἀπέραντος, ὁ συνέχων τὰ
 15 σύμπαντα ἐξουσιαστικῇ καὶ παντοκρατορικῇ σου δυνάμει καὶ μηδὲ τῶν εὐτελεσταίων τι ἀφιίεις ἔξω τῆς σῆς διοικήσεως, ἐπεὶ καὶ οὐδὲν ἐστὶ δίχα τῆς σῆς θελήσεως καὶ ἰσχύος, οὐδ' ἂν ἔμενε τῆς σῆς ἐκτὸς κηδεμονίας τε καὶ προνοίας,
 146^v πάντα δὲ δοῦλα σά⁵ καὶ σοῦ τῷ νεύματι ἄγονται· ὁ καὶ τὸ λογικὸν τοῦτο ζῶον,
 20 τὸν ἄνθρωπον, μεγίστη σου σοφίᾳ δημιουργήσας νοερόν τε καὶ αἰσθητόν, γήινον καὶ οὐράνιον, ἐλεύθερον καὶ κρατούμενον, κόσμον ἄλλον μικρόν καὶ βασιλέα πάντων τῶν ὀρωμένων· ὁ τῆς ἐξουσίας ταύτης παραπεισόντα τοῦτον καὶ
 147^r δοῦλον ἐπάρσει καὶ θνητὸν γενόμενον διὰ τῆς ταπεινώσεως τοῦ ἀεὶ ζῶντος μονογενοῦς σου Υἱοῦ ἀνακαλέσας, ἐνανθρωπήσαντος καὶ πάντα πράξαντος καὶ πε-
 25 πονθότος ὑπὲρ ἡμῶν, καθάρσιόν τε ἡμῖν γενόμενον, ἱεουργηθέντος διὰ σταυροῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν χορηγήσαντος, Πνεύματός τε θεοῦ πληρώσαντος

11 μετὰ ζωοποιῷ προστ. σου Ν.

1. Ματθ. 25,46 κ.ά.
2. ΦΣΘ, σελ. 55 - 56.
3. Ἰουδαίθ 9,12.
4. Τωβ. 13,6. 10.
5. Ψαλμ. 118, 91.

ἡμᾶς εἰς ἡμετέραν ἀνάπλασιν, οὗ τὴν θείαν χάριν πρῶτοι λαβόντες οἱ τούτου
 ἡμαρτητοὶ ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης τὴν Ἐκκλησίαν σοι συνεστήσαντο καὶ κατὰ 147^v
 διαδοχὴν ἐξ ἐκείνων ἀρχιερεῖς τε καὶ ἱερεῖς τῷ Πνεύματί σου καθίστανται,
 καὶ λαός σοι θεῖος ἀνακαινίζεται καὶ τοῦ πιστοῦ σου τούτου λαοῦ ἄρχοντες τε-
 λοῦσι πιστοί, τὸ σὸν γινώσκοντες κράτος¹ καὶ τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑποτασσόμενοι· 5
 αὐτός, ὑπεράγαθε βασιλεῦ, ὁ καὶ ἐμέ τὸν ἐλάχιστον, ἀπορρήτοις σου κρίμασιν,
 ἀρχιερέα ἡ λαοῦ σου χρισθῆναι καταξιώσας καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἰκετεύειν σε καὶ δεή- 148^r
 σεις προσάγειν, δωρεὰν καὶ δύναμιν παρασχόμενος, πρόσδεξάι με νῦν παριστά-
 μενον ἐνώπιόν σου καὶ δεόμενον ἐκ ψυχῆς ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων καὶ φιλοχρί-
 στων ἡμῶν ἀνάκτων² καὶ τῶν εὐσεβεστάτων τέκνων αὐτῶν³, οὓς ἐδικαίωσας 10
 ἄρχειν τὸ ἅγιόν σου τοῦτο ἔθνος καὶ βασιλείον ἱεράτευμα⁴. Καὶ δώρησαι αὐτοῖς
 εὐμαρτίαν ἡ βίου καὶ ἀστασίαστον διαγωγὴν, μῆκος ζωῆς καὶ ὑγείαν εἰλικρινῆ, 148^v
 εἰρήνην σταθῆράν καὶ κράτος κατὰ πάντων ἐχθρῶν, ὕψος καὶ πλατυσμόν ἐν
 ἀγαθοῖς ἅπασιν, εὐθηνίαν τῶν χρεωδῶν, κίνησιν πρὸς τὰ πρακτέα λυσιτελῆ,
 σύνεσιν ἀγαθὴν ἐν βουλαῖς καὶ πράξιν ἀρίστην ὑπὲρ τοῦ συντηρεῖσθαι τὴν ποι- 15
 μνην σου. Σύσειλον πᾶσαν ὁρμὴν θρασεῖαν τῶν ἐναντιουμένων αὐτοῖς, σύν-
 τριψον εἰς τέλος τοὺς μαχομένους αὐτοῖς, ὑπόταξον αὐτοῖς ἡ πάντα ἐχθρὸν καὶ 149^r
 πολέμιον, ταπεινώσον φρύαγμα ἀθέων δυσσεβῆς τε καὶ μανικὸν ὀξέως κατὰ
 τοῦ λαοῦ σου κινούμενον καὶ ζυγοῦ δουλείας πάντας πιστοὺς ἀπαλλάξας, δὸς
 ἐλευθέρᾳ τῇ γλώττῃ κοινῶς ἅπαντας τοὺς σοὺς καὶ διηνεκῶς ἀνυμνεῖν καὶ δο- 20
 ζᾶξιν σε. * Τὸν εὐσεβῆ δὲ τοῦτον δεσπότην⁵, τὸν τὴν πόλιν ταύτην ἄρχειν λα-
 χόντα, τοῖς ἐξαιρέτοις τῶν τῆς βασιλείας ἀρετῶν⁶ κατακόσμησον, παντοίοις
 σου ἡ χαρίσμασι καταπλούτησον, πᾶν ἐναντίον ἐξ αὐτοῦ δίωξον, αἰσθητόν τε 149^v
 καὶ νοητόν. Εὐφρανὸν αὐτὸν ἐν εὐημερίᾳ, ἐν πλατυσμῷ, ἐν εἰρήνῃ τε καὶ ὑγείᾳ
 διὰ τῆς ἀφράστου σου ἀγαθότητος. *⁷ Ἀξίωσον πάντας ὁμοῦ τούτους, γονέας 25
 τε καὶ τέκνα, τοὺς πανευσεβεῖς ἡμῶν ἀνακτας καὶ ἐνταῦθα πλουσίως μετασχεῖν
 σου τῶν δωρεῶν καὶ δοξάζειν σε τὸν τούτους δοξάσαντα καὶ τῆς διαιωνιζούσης

1. Πρβλ. Σοφ. Σολ. 15,2.

2. Βασιλεὺς ἦτο ὁ Μανουὴλ Β' ὁ Παλαιολόγος (1391 - 1425). Ἡ εὐχὴ ἐγράφη κατὰ τοὺς χρόνους τῆς συμβασιλείας αὐτοῦ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου τοῦ Η' (1421 - 1425), ὡς δύναται νὰ συναχθῆ ἐκ τῆς εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἐκφορᾶς πάντων τῶν ὑπὲρ τῶν βασιλέων αἰτημάτων. Βλ. ΦΣΘ, σελ. 55 - 56.

3. Ὁ Μανουὴλ Β' εἶχεν ἑπτὰ υἱούς.

4. Ἐξ. 19,6. 23,22. Α' Πέτρ. 2,9.

5. Δεσπότης τῆς πόλεως ἦτο ὁ υἱὸς Ἰωάννου Β' τοῦ Παλαιολόγου ἡ Μανουὴλ τοῦ Β', Ἄνδρονίκος (1420 - 1423). Ἄ. Βακαλοπούλου, Ἱστορία τῆς Θεσσαλονίκης (315 π.Χ. - 1912), Θεσσαλονίκη 1947, σελ. 80. Ἐπομένως ἡ εὐχὴ ἐγράφη μετὰ τῶν ἐτῶν 1421-1423. Βλ. ΦΣΘ, σελ. 56.

6. Ὑπαινεγμὸς εἰς τὴν βασιλικὴν καταγωγὴν τοῦ Ἄνδρονίκου.

7. Ἡ μετὰ τῶν δύο ἀστερισκῶν φράσις, ἡ ἀφορῶσα εἰς τὸν δεσπότην Ἄνδρονίκον, ἐξωβελίσθη προφανῶς μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ (14 Σεπτεμβρίου 1423). Βλ. ΦΣΘ, σελ. 56.

150^ε σου βασιλείας καὶ εὐφροσύνης αἰ||ωνίως ἐπιτυχεῖν, εἰρηναῖον καὶ σεσωσμένον
 δι' αὐτῶν καὶ τὸν λαόν σου ἀπεργαζόμενος, πρεσβείαις τῆς παμβασιλίδος δε-
 σποίνης ἡμῶν ἀειπαρθένου καὶ παναγίας Θεοτόκου, τῶν ἐνδοξοτάτων ἀγγέ-
 λων σου καὶ πάντων τῶν εὐαρεστησάντων σοι. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία αἰώ-
 5 νιος¹ καὶ τὸ κράτος ἀπέραντον καὶ ἡ δόξα ἀπερινόητος καὶ σοὶ τὴν εὐχαριστίαν
 καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ μονογενεῖ σου Ἰῶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ
 150^ν ἀγαθῷ||ῳ καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
 νων· ἀμήν.

8.

ΕΥΧΗ ΕΝ ΑΥΧΜΩ ΛΕΓΟΜΕΝΗ²

Κῶδ. Β, φ. 150^ν - 159^ο

Φιλάνθρωπε καὶ φιλάγαθε³ Κύριε, ὁ τῷ παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ⁴ καὶ τῷ
 10 ζωοποιῷ Πνεύματι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι⁵ δημιουργήσας τὴν κτίσιν· καὶ
 τὴν μὲν νοητὴν ἀπλήν κατασκευάσας μηδενὸς δεομένην τῶν ἔξωθεν, μόνης δὲ
 χρειαν ἔχούσης τῆς σῆς θεωρίας καὶ χάριτος, ἧς καὶ οἱ λειτουργοὶ σου θειότα-
 151^ε τοι ἀπολαύοντες || ἄγγελοι, εὐφροσύνης πεπληρωμένοι καὶ χαρᾶς εἰσι καὶ φω-
 τός, ὡς καὶ οἱ σοῦ ἀποστατήσαντες δαίμονες σκότους καὶ ταραχῆς καὶ ὀδύνης,
 15 τοῦ φωτισμοῦ σου μακρὰν ὑπάρχοντες, τὴν δὲ αἰσθητὴν ταύτην κτίσιν οἰκείως
 τοῖς σώμασιν ἡμῶν σύνθετον ποιήσας ἐξ ἐναντίων συγκεκλιμένη στοιχείων, ὡς
 151^ν καὶ τὰ ἡμέτερα σώματα· διὸ καὶ χρειαν ἔχομεν τῆς κτί||σεως ταύτης καὶ τῆς
 ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου τούτου συστάσεως, ὡς δίχα τῆς αὐτοῦ συνερ-
 γείας μὴ δυνάμενοι ζῆν ἐπὶ τῆς γῆς· αὐτὸς πολυέλεε καὶ μακρόθυμε⁶, ἐπάκου-
 20 σον τῆς δεήσεως ἡμῶν⁷ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων καὶ ἐλαχίστων δούλων
 σου καὶ ἐξαπόστειλον τὸν τῆς σῆς χρηστότητος ὑετὸν καὶ κατὰ τὸ παρὸν πλου-
 152^ε σίως ἐπὶ τὴν γῆν καὶ λύσον τὸν ἐνεστῶτα αὐχμὸν, || δι' οὗ αἰ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες
 ὡς φλογώδη βέλη προσβάλλουσαι καταδαπανῶσι μὲν πᾶσαν χλόην, καταφλέ-
 γουσι δὲ φυτὰ, τὰ τε ἀνθρώπινα σώματα καὶ τὰ τῶν κτηνῶν καταθλίβουσι καὶ
 25 ἔστι προσδοκᾶν ἐκ τούτου λιμούς καὶ ἔτι λοιμώδη φθοράν, νοσημάτων τε πλῆ-
 θος καὶ θάνατον ἄωρον. Ταῦτα δὲ οὐχ ἀπλῶς ἡμῖν ἐπέρχεται, ἀλλ' ἡ ἄμετρος

1. Β' Πέτρ. 1,11.

2. ΦΣΘ, σελ. 56 - 57.

3. Πρβλ. Σοφ. Σολ. 7,22 - 23.

4. Σοφ. Σολ. 18,15.

5. Σοφ. Σολ. 1,14.

6. Ἐξ. 34,6. Ψαλμ. 85,15 κ.ά.

7. Ἐσθθρ 4,17.

ἡμῶν κακία, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν πρὸς ἀγανάκτησιν διεγείρουσα ἢ παρασκευάζει γίνεσθαι. Ὡς γὰρ τοὺς ἐπὶ Νῶε αὐτὸς μὲν οὐκ ἤθελες καταποντίσαι τοῖς 152^v
 ὕδασι¹, τὸ πολὺ δὲ τῆς ἐκείνων κακίας², ἐπεὶ μὴ ἀνεπαύθη τὸ Πνεῦμά σου ἐν
 αὐτοῖς³, πρὸς τοῦτό σε κατηνάγκασε, καὶ ὡς τοὺς ἐν Σοδόμοις οὐκ ἐβούλου
 τοῖς κεραυνοῖς καταφλέξει⁴, ἀλλ' ἀνεβάλλου καὶ οὐ μόνον μακροθυμῶν ὑπῆρ- 5
 χες, ἀλλὰ καὶ παραβλέπων ἐφαίνου τὰ ἀμαρτήματα, εἰ μόνον κἂν τῶν δικαίων
 δέκα εὐρίσκοντο ἐν αὐτοῖς, ὡς ὁ δίκαιος ἐζήτησεν Ἀβραάμ⁵, οὕτω δὴ καὶ ἐφ'
 ἡμᾶς δικαίως ποιεῖς. Σὺ μὲν γὰρ ἀγαθός, Κύριε, καὶ τὸ εὐρύχωρον τῶν σῶν 153^r
 σπλάγχων καὶ τῆς ἀγάπης ἀνεξιχνίαστον καὶ ἀνατέλλεις τὸν ἥλιον ἐπὶ πο-
 νηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχεις ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους⁶, ὡς γέγραπται. 10
 Ποιεῖς δὲ τοῦτο, ἕως τὰ μέτρια πταίομεν ἡμεῖς καὶ οὐ τοσοῦτον κατ' ἀλλήλων
 φερόμεθα, οὐδ' ὡς ἢ θηρία σαρκοβόρα τε καὶ ἀρπακτικὰ τὰς ἀλλήλων κατεσθί- 153^v
 ομεν σάρκας. Ἐπεὶ δ' ἀσυνετοῦμεν καὶ τὰ φθαρτὰ καὶ λυόμενα ὡς αἰώνια πο-
 θοῦμεν καὶ διὰ ταῦτα χωροῦμεν κατὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ ὁ θυμὸς ὡς θηρίον ἡμᾶς
 ἐρεθίζει κατὰ τῶν πέλας καὶ τὸ πῦρ τῆς ἐπιθυμίας πρὸς πᾶσαν ἀμαρτίαν ἐν ταῖς 15
 καρδίαις ἡμῶν ἐπανάπτεται καὶ ἀθετοῦμεν τοὺς σοὺς λόγους καὶ παρορῶμεν
 τὰ σὰ ἢ ἐντάλματα καὶ οὐ μνημονεύομεν ὅλως ὡς ψυχὴν ἔχομεν ἀθάνατον, οὐδὲ 154^r
 μνήμην ποιούμεθα σοῦ τοῦ πλάσαντος ἡμᾶς, οὐδὲ τὰς καθ' ἑκάστην γενεάν γε-
 γονυίας πληγὰς πτοοῦμεθα, οὐδὲ τὰς μελλούσας ἀπειλὰς δειλιῶμεν, ἀλλ' ὡς
 ἀνδρίας τις γεγόναμεν ἄψυχος, οὐδὲ ὅλως αἰσθανόμενοι ἢ τῶν λαλουμένων εἰς 20
 ἡμᾶς θείων λόγων, ἢ τῶν ἐπισυμβαινουσῶν παιδεύσεων, διὰ ταῦτα δίκαιος ὢν
 δικαίως⁷ παιδεύεις ἡμᾶς ἢ ὡς ἂν ἴσως ἀπομαρανθὲν μέλος καὶ ναρκωθὲν, ἐμπε- 154^v
 σὸν εἰς ἀναισθησίαν, τῇ πολλῇ ἐπιμελείᾳ καὶ ταῖς καύσεσι καὶ τομαῖς πρὸς αἰ-
 σθησιν ὅλως ἐπανέλθοι. Διὸ καὶ ποτε μὲν νόσοι χαλεπαί, ποτὲ δὲ ἄωροι καὶ αἰφνί-
 διοι θάνατοι, ἄλλοτε δὲ διωγμοὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ συγκλεισμοὶ καὶ στενο- 25
 χωρίαι, αἰχμαλωσίαι τε καὶ φυγαὶ καὶ πᾶν ὅ,τι θλιβερόν καὶ ἐπώδυνον ἡμῖν
 ἔρχεται. Καὶ ποτε μὲν αἱ νεφέλαι παρέχουσι ἡμῖν ὑετόν, ἀλλὰ πρὸς θλιῖψιν 155^r
 καὶ κάκωσιν, ἢ χάλαζαν πέμπουσαι, ἢ ῥαγδαῖον ὑετόν καὶ σεισμοὶ δὲ καὶ δυσ-
 κρασίαι ἀνέμων ἡμᾶς ἐκταράττουσιν, ἀλλ' οὐδὲν ἡμῖν ὄφελος ἀπὸ τῆς παιδείας.
 Ποτὲ δέ, ὡς καὶ νῦν ὁρᾶται γινόμενον, οὐ παρέχουσι τὸν ὑετόν αἱ νεφέλαι τῇ 30
 γῆ, οὐδὲ δρόσον χορηγοῦσι τῇ μητρὶ τῶν σπερμάτων. Διὸ καὶ τὰ ὠραῖα τῆς

24 χαλεποὶ κῶδ.

1. Γεν., κεφ. 6 - 7.

2. Γεν. 6,5.

3. Γεν. 6,3.

4. Γεν. 19,24.

5. Γεν. 18,32.

6. Ματθ. 5,45.

7. Σοφ. Σολ. 12,15.

- 155^v γῆς ἐκλέλοιπε καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα, χλόη τε τοῦ πεδίου καὶ πᾶν ἀνατέλλον ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς παρὰ μητρὸς ἐξηραμμένην ἐχούσης τὴν θηλὴν μὴ τρεφόμενα, τὰ μὲν ἐξηράνθη τὰ δὲ κατέψυκται καὶ εἰς τὸ νεκρωθῆναι χωρεῖ. Δίκαιος εἶ, Κύριε¹, καὶ δικαίως ταῦτα ποιεῖς. Ἡ δρόσος ἢ ἐξ οὐρανοῦ νατιοῦσα τῷ σῶ προσ-
- 5 τάγματι καὶ ὁ διὰ τῶν νεφελῶν ὑετὸς τοῦ σου ἐλέους εἰσὶ δωρήματα. Ἡμεῖς οὖν, ἀνηλεεῖς πεφηνότες, πῶς ἂν ἢ νοητῶς ἢ αἰσθητῶς δροσισθῆμεν; Βλα-
- 156^r στάνεις τὸν χόρτον ἐκ τῆς ἢ γῆς καὶ τελεσφορεῖς τοὺς καρπούς καὶ τοῦτο ποιεῖς ἐν χρηστότητι πρὸς τὸ διατραφῆναι ἡμᾶς. Τῶν δὲ καρπῶν τῆς γῆς ἡμεῖς ἐν ἀφθονίᾳ μετέχοντες κλείομεν κατὰ τῶν πεινόντων τὰ σπλάγχνα καὶ συγκλεί-
- 10 οῦσι πολλοὶ καὶ τιμιουλκοῦσι τὸν σῖτον καὶ ἐπ' ἄλλοτρίαις συμφοραῖς θησαυρίζουσι. Πῶς οὖν δώσεις τὸν ἄρτον ἡμῖν εἰς πλησμονήν²; Σὺ δικαιοσύνης ὦν
- 156^v ἐργάτης καὶ πάροχος, ἐκάβιστω τὸ οἰκεῖον ἔχειν ἐνομοθέτησας, ἡμεῖς δὲ ἀπλήστω γνώμῃ πλέθρα γῆς ζητοῦντες ἔχειν πολλὰ τοῖς τῶν πλησίων ἐπεμβαίνομεν ὄροις καὶ παρασπῶντες αὐτοὺς τοῖς ἡμετέροις προστίθεμεν τὰ ἄλλότρια.
- 15 Καὶ οὐ μόνον ἀρπάζομεν τὰ τῶν ἀδελφῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀνατεθειμένα σοι τῷ δεσπότη ἱεροσυλοῦντες δεινῶς ἀποσπῶμεν ἱερῶν οἴκων, δόλους τε ἐπινοοῦντες
- 157^r καὶ μυρία τεχνάσματα πρὸς τὸ τὰ θεῖα ἢ κοινοποιῆσαι καὶ ἴδια κατεργάσασθαι σπεύδομεν. Ἄλλοι τοὺς μισθοὺς ἀποστεροῦσι τῶν ἐργατῶν³, οἱ τῶν ἀμπελώνων δεσπότη πρὸς πλεονεξίαν ὀρώσι καὶ ἡ σπουδὴ τοῖς πολλοῖς πρὸς μέθην
- 20 ἀκόρεστον. Τοῖς καθόλου κοινὸν ἀμάρτημα οὐχ ἑορτὴν σεβάσιμον ἔχειν, οὐ τὴν ἀνατεθειμένην σοι τῷ Κυρίῳ θεῖαν ἡμέραν αἰδέσιμον, διὸ οὐδὲ συνδρομὴ ἐν ταύταις αὐτῶν πρὸς ναοὺς ἱεροῦς σου, οὐκ εὐχαριστία πρὸς σὲ τὸν δοτῆρα
- 157^v τῶν ἢ ἀγαθῶν τῶν παρόντων τε καὶ μελλόντων, ἀλλ' οἱ πλείους ὡς σάρκες μόνον ὄντες καὶ ἄλογον βιοῦντες ζωῆν πρὸς τὴν γαστέρα ἀλόγως καὶ τὰ φθειρό-
- 25 μενα καὶ αἰσχρὰ τὴν σπουδὴν πᾶσαν ἔχουσι. Καὶ τὸ μεῖζον δεινόν, οὐ παιδείας ἡμῖν ἐπερχομένης ἢ ἀπειλῆς ἐπικρεμαμένης αἰσθησιν λαμβάνομεν ὅλως, ἀλλὰ καὶ ταύτας τὰς δεήσεις ὡς παιδιάς τινας ἔχομεν. Καὶ οἱ μὲν ὀκνοῦσι καὶ ῥαθυμοῦσι συνάγεσθαι, οἱ δὲ τὰ γινόμενα διασύρουσιν, οἱ ἢ δὲ ὡς ἐπὶ χαρμονῇ τι καὶ πανηγύρει πορεύονται καὶ καλλωπίζονται, φεῦ, ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες,
- 30 καὶ ὀρώσιν ἀναιδῶς τε καὶ πορνικῶς καὶ περιεργάζονται κάλλη σωμάτων πολλοὶ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς πρὸς Θεὸν ἰλεώσεως ἀμαρτίας πλήθος ἐπισωρεύουσι καὶ τὸ θεῖον παροργίζουσι μᾶλλον καὶ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ὅσον τὸ πλήθος τῶν ἡμετέρων κακῶν. Ἀλλά, φιλόθρωπε Κύριέ μου, Κύριε, μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς, μηδὲ κατὰ τὰς πράξεις ἡμῶν ἢ ἀποδώσης ἡμῖν. Ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρή-
- 158^v σης, τίς ὑποστήσεται⁴; Ἀλλ' ὡς ἐποίησας ἐπὶ Ἡλιοῦ⁵ καὶ δικαίως ἐκεῖνον
- 35

1. Τωβ. 3,2 κ.ά.

2. Λευτ. 26,5.

3. Πρβλ. Δευτερ. 24,14. Ἰακ. 5,4.

4. Ψαλμ. 129,3.

5. Γ' Βασ., κεφ. 17 - 18.

ζηλοῦντα διὰ τὸν λαὸν ἀμαρτάνοντα¹ καὶ ἀποκλείσαντα τὸν οὐρανὸν τοῦ μὴ
 βρέχειν², παρεκίνεις αὐτὸς τὸν ἰκέτην σου πρὸς παράκλησίν σου ἰδεῖν, ἵνα δώ-
 σης τὸν ὑετὸν τῷ λαῷ σου, καὶ διὰ κόρακος μὲν ἀρπακτικοῦ ζώου τοῦτον διέ-
 τρεφες³, εἶτα καὶ τοῦτο κωλύσας, διὰ πενιχρᾶς χήρας ἐστερημένης τὴν χρεῖαν
 παρεῖλχες αὐτῷ⁴ καὶ πάντα ποιῶν ἐδείκνυσο θέλων ψυχαγωγῆσαί σου τὸ 5 159^r
 ὑπῆκοον καὶ ταῦτα ἀπίστως διακείμενον πρὸς σέ, οὕτω καὶ νῦν ἔργασαι φιλαν-
 θρώπως καὶ μὴ δι' ἡμᾶς ἀλλὰ διὰ τὴν σὴν ἀγαθότητα δὸς τὸν ὑετὸν σου ἐν τῇ
 γῆ. Κέλευσον ταῖς νεφέλαις⁵ βροχὴν ἐκούσιόν τε καὶ ἀγαθὴν παρασχεῖν τῇ κλη-
 ρονομίᾳ σου⁶. Ποίησον καὶ νῦν μεθ' ἡμῶν θαυμάσια⁷. Δοξασθήτω τὸ ὄνομά
 σου ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι πιστοὶ σου δοῦλοι ἐσμεν, εἰ καὶ ἀμαρτάνομεν χαλεπῶς. || Καὶ 10 159^v
 δὸς ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῆ σου καὶ τῷ λαῷ σου καὶ οὕτω μεθυσθήσονται
 αἱ αὐλακες αὐτῆς⁸ «καὶ πλησθήσονται αἱ ἄλωνες σίτου καὶ ὑπερεκχυθήσονται
 αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου»⁹, ὡς γέγραπται. Σὺ γὰρ εἶ ὁ μόνος πάντα ποιῶν¹⁰
 καὶ πάντα δυνάμενος¹¹ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σέ ἐλπίζουσι¹² καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ 15
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

9.

ΕΥΧΗ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΣΕΙΣΜῳ
 ΚΑΙ ΑΥΧΜῳ ΚΑΙ ΕΘΝῶΝ ΕΠΙΔΡΟΜῆ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΣῆ ΑΙΤΗΣΕΙ¹³

Κῶδ. Β, φ. 160^r - 166^v

Πολυέλεε καὶ μακρόθυμε¹⁴ Κύριε· ἰδοὺ καὶ πάλιν οἱ ἀσύνετοι ἡμεῖς παι-
 δεῖαν ἀπειλῆς σου δικαίας δεξάμενοι, φρίκη συνεχόμενοι καὶ τρόμῳ κρατούμενοι,
 ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες οἱ τῆς πόλεως ταύτης ἐπισυναθροισθέντες ἐκ πάσης ἡλι-

1. Γ' Βασ. 19,10,14.
2. Γ' Βασ. 17,1.
3. Γ' Βασ. 17,4,6.
4. Γ' Βασ. 17,9 ἐξ.
5. Πρβλ. Ψαλμ. 77,23.
6. Ψαλμ. 67,10.
7. Πρβλ. Ἰωήλ 2,26.
8. Ψαλμ. 64,10.
9. Ἰωήλ 2,24.
10. Πρβλ. Σοφ. Σειρ. 43,33 κ.ά.
11. Πρβλ. Ἰωβ 10,13.
12. Ψαλμ. 144,15.
13. ΦΣΘ, σελ. 57 - 58.
14. Ἐξ. 34,6 κ.ά.

- κίας και γένους, σὺν ἅμα θηλάζουσι, προσερχόμεθά σοι τῷ ἀγαθῷ και πρὸς καταφυγὴν τρέχομεν || πάντες τὴν σκέπην σου και τὸν ἔλεον (ἐκκαλούμενοι), οὐ γὰρ ἔστιν ἡμῖν ἀλλαχόθεν ἐλπίς. Πρὸς τί γὰρ και θαρρήσωμεν τῶν ἡμετέρων ἡμεῖς; Οὐδὲν εἶδος ἀρετῆς ἐν ἡμῖν, οὐ σικία τινος ἀγαθοῦ, οὐδὲ καθ' ὑπόκρισιν μίμημα, 5 οὐκ ἀληθείας ἔχνος, οὐ δικαιοσύνης καρπός¹, οὐκ ἀγάπης, ἣν ἐξαιρέτως ἡμῖν παραδέδωκας², οὐκ εἶδος εὐλαβείας, οὐ ταπεινώσεως, οὐ συμπαθείας τῆς πρὸς 161^v τοὺς ἀδελφούς, οὐκ ἐλεημοσύνης ἔργον πρὸς τοὺς πενομένους, || οὐ καθαρότης σώματος διὰ σωφροσύνην, οὐ προσοχὴ ψυχῆς διὰ τὸν πρὸς σὲ ἢ φόβον ἢ πόθον, ἀγαθῆ, οὐτε ἕτερον τῶν θείων ἐν ἡμῖν γνωρισμάτων, ἃ παριστῶσι χριστιανόν.
- 10 Τάναντία δὲ μᾶλλον. Ψεύδους και συκοφαντίας και δόλων ἐσμὲν πλήρεις. Ἄδικίας, πλεονεξίας και ἀρπαγῆς ὑπάρχομεν ἐργαστήρια. Μίσους και φθόνου, ἐριδός τε και μάχης, ὑπερηφανίας τε και ἐπάρσεως ὑπάρχομεν ὄργανα. Ἄσπλαγχοι περὶ τοὺς || πάσχοντας, ἀσυμπαθεῖς περὶ τοὺς ὁμοδούλους τυγχάνομεν πένητας. Ἄκαθαρσίας ἀπάσης και μολυσμοῦ γεγενήμεθα σκεύη, τὰς ψυχὰς ἡμῶν 15 ταῖς φιληδονίαις και τὰ σώματα ταῖς ἡδυπαθείας καταχραίνοντες, ἐκουσίως τῆς σῆς ἀγιότητος μακρυνόμεθα. Ῥάθυμοι και ἀναπεπτωκότες πρὸς ἅπαν τελοῦμεν ἀγαθόν, πρόθυμοι δὲ πρὸς ἅπαν πονηρόν και ὀλέθριον. Και περὶ μὲν τὰς 162^r προσευχὰς και τὴν περὶ τοὺς θείους ναοὺς συν||δρομὴν τοσοῦτον ἀμελῶς διακείμεθα, ὡς μηδὲ λογιζόμενοι τοῦτο τὸ ἔργον εἶναι ὄλως χριστιανοῦ, πρὸς δὲ μωρολογίαν ἄπασαν, ἀργολογίαν τε και αἰσχρολογίαν, παίγνιά τε και γέλωτας 20 σπουδαῖοι και ἐναγώνιοι πάντες. Οὐδὲν πνευματικόν ἐστιν ἀκούσαι ἐκπορευόμενον τῆς γλώσσης ἡμῶν, τοῦτο δὲ μᾶλλον τὸ λαλῆσαι τι θεῖον μεμπταῖόν ἐστι και βδελυκτόν. Τοιαῦτα δὲ τὸ στόμα ἡμῶν ἐξερεύγεται, ὅσα και σὲ παροργίζει 162^v || τὸν ἀγαθόν και κατ' ἀλλήλων ἡμᾶς πρὸς μανίαν και ἀσέλγειαν ἐρεθίζει και 25 ὄλως πάντα τὰ ἔργα ἡμῶν και βουλευματα ἀκαθαρσία εἰσὶ και ἁμαρτία. Διὸ και ἐν μηδενὶ θαρρεῖν ἔχοντες πρὸς σὲ καταφεύγομεν πάλιν, ὃν αἰεὶ παροργίζομεν, πεποιθότες και μετὰ τὸ τοσοῦτον παραλυπησάμενοι σε και τηλικαῦτα ἐξαμαρτεῖν, δι' ἃ τὴν δικαίαν σου ἀπειλὴν πολλάκις ἡμῖν ἐπιφέρεις, ἐπανατείνων και τὴν 163^r ὀργὴν, ἐὰν μὴ μετανοήσῃ διορι||θωθῶμεν, ὅτι τὸν ἔλεον εὐρήσομεν και τὴν συμπαθειαν τῶν κακῶν, μόνον εἰ προσέλθομέν σοι μετανοοῦντες. Ἄλλὰ και τοῦτο 30 ὄντως μέγιστον τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν, ὅτι και μετανοεῖν ἐπιχειροῦντες, αὐθις μετ' ὀλίγον τῆς ἀπειλῆς παυομένης ἀδιόρθωτοι μένομεν και τοῖς προτέροις ἢ και χεῖροσιν ἑαυτοὺς ἐπιρρίπτομεν κακοῖς και φόβος μήπως ἢ ἀπειλὴ εἰς 163^v ἔργον ἐξέλθῃ, ἀμετανοήτως ἡμῶν διακειμένων, και ἢ χανοῦσα ἢ γῆ οὕτω || δεινῶς σειομένη καταπίῃ ἡμᾶς ὡς πάλαι τοὺς περὶ Δαθὰν ἐκεῖνον και Ἄβειρών³, ἢ 35 πυρποληθῶμεν ὑπὸ τῆς ἄγαν τοῦ ἡλίου φλογώσεως, δρόσου μὴ κατερχομένης

1. Φιλιπ. 1,11. Ἐβρ. 12,11. Ἰσακ. 3,18.

2. Ἰω. 13,34 - 35. 15,9.17. 17,26 κ.ά.

3. Ἀριθ. 16,31 - 33.

ἡμῖν, ὡς τοῖς Σοδομίταις συνέβη¹, ἢ λιμοῦ γενώμεθα παρανάλωμα, ὡς ἐν ταῖς
 ἡμέραις τοῦ Ἀχαάβ δια τοῦ Ἡλιοῦ γέγονεν², ἢ θάνατος ἡμᾶς αἰφνιδῶν δια-
 φθείρη, ὡς ἐπὶ Δαυὶδ τοῦ προφήτου τῷ ἔθνει τῶν Ἰουδαίων ὑπῆρξεν³. Ἀλλὰ
 μὴ τῷ θυμῷ σου, Κύριε, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς⁴, ἢ ὅτι οὐ δικαιωθή- 164^Γ
 σεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν⁵. Καὶ ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, τίς ὑποστήσεται⁶; 5
 Διὸ ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου⁷. Ἀπεπάγημεν τῷ δέει,
 Κύριε, τῆς δικαίας ὀργῆς σου. Τὸ μνηῆμα καὶ πρὸ θανάτου προσεδοκήσαμεν.
 Τοσοῦτον καθ' ἡμῶν ἡ γῆ ἐσαλεύθη, ἀγανακτοῦσα κατὰ τῶν πονηρῶς ἐπάνω
 ζώντων αὐτῆς. Οἱ συνεχεῖς αὐχμοὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σὺν τοῖς σώμασι θλίβουσιν.
 Αἱ ἐπιβουλαὶ τῶν ἐχθρῶν καὶ ἐπαναστάσεις φόβον ἡμῖν διηνεκῆ ἔμποιοῦσιν. 10 164^Υ
 Ἡ στενοχωρία τῶν χρειῶν καιροῦς ἱκανοὺς ἡμᾶς κατατρύχει. Καὶ δικαίως
 καὶ μέτρια ταῦτα καὶ ἐν ἐλέει πρὸς τὰς ἀμυθήτους ἡμῶν κακίας. Ἀλλὰ μὴ δι'
 ἡμᾶς, ἀλλὰ διὰ σέ ἐπικάμφθητι τοῖς τάλαιπώροις ἡμῖν καὶ ἄνοιξον τὰ θεῖα
 σπλάγχνα τῆς σῆς χρηστότητος. Ἴδε τὴν πόλιν ταύτην πολυάνθρωπον οὖσαν
 νῦν ὀλιγωθεῖσαν διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. ἢ Ἴδε τὴν θλίψιν τῶν ἐν αὐτῇ πενή- 15 165^Γ
 των σου. Ἴδε τὴν στένωσιν τῶν πτωχῶν τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐπικαμφθεῖς, ὁ κατὰ
 φύσιν μόνος ἐλεήμων καὶ συμπαθῆς, στήσον τὴν καθ' ἡμῶν δικαίαν ὀργὴν σου.
 Λῦσον ἡμᾶς τῶν συνεχόντων δεινῶν. Ῥῦσαι τὴν πόλιν ταύτην καὶ πᾶσαν πό-
 λιν καὶ χώραν σου ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαί-
 ρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐμφυλίου πολέμου. Δὸς τῇ γῇ ὑετὸν ἀγαθότη- 20 165^Υ
 τός σου, φιλάγαθε. Διάθρεψον τὰ ὠραῖα ταύτης, τοὺς καρπούς αὐτῆς πρὸς δια-
 τροφήν ἡμῶν πλουσίως χορήγησον. Στήσον τὸν κλόνον τῆς γῆς, ὃς ἡμῖν ἐπι-
 γινόμενος συνεχῶς τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκταράττει καὶ ἀπελπίζειν ποιεῖ. Ἀπάλ-
 λαξον ἡμᾶς τῆς καταλαβούσης νυνὶ καὶ ἀπειλούσης μάστιγος τοῦ θανάτου. Οἴ-
 δαμεν ὡς πρὸς διόρθωσιν ἡμῶν ταῦτα γίνεται, ἀλλὰ τίς ὁ μὴ φοβούμενος τὴν 25
 ὀργὴν σου; Διὸ, συμπαθέστατε Κύριε, δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν ἀνέσει τὴν πα-
 ροῦσαν διεξάγειν ζωὴν ἢ καὶ τῆς μελλούσης δόξης σου μὴ στερήσης ἡμᾶς, φιλόαν- 166^Γ
 θρωπε, μεσιτευούσης πρὸς ταῦτα καὶ τῆς ἀλοχεύτως τεκούσης σε συμπαθεστά-
 τος δεσποίνης ἡμῶν, τῆς Θεοτόκου, δυσωποῦντος καὶ τοῦ μεγάλου ἀγωνιστοῦ
 σου καὶ κήρυκος Δημητρίου, τοῦ προμάχου τῆσδε τῆς πόλεως καὶ πάντων τῶν 30
 ἁγίων σου σὺν αὐτοῖς· εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ προαιωνίου καὶ ἀνάρχου Πατρὸς
 σου καὶ ἐλέει τοῦ παναγίου καὶ συναϊδίου σου Πνεύματος, ὅτι εὐλογημένος σὺν
 αὐτοῖς ἢ καὶ δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. 166^Υ

1. Γεν. 19,24 - 25.

2. Γ' Βασ. 18,2.

3. Β' Βασ. 24,15 - 25.

4. Ψαλμ. 6,2.

5. Ψαλμ. 142,2.

6. Ψαλμ. 129,3.

7. Ψαλμ. 78,8.

ΕΥΧΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΑΥΧΜΩ ΚΑΙ ΛΙΜΩ ΚΑΙ ΕΘΝΩΝ ΕΠΙΔΡΟΜΗ¹Κωδ Β, φ. 166^v - 171^r

Κύριε, Θεὲ ἀγαθέ,² προσκυνητέ, ὑπερύμνητε³ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου⁴,
 εὐλογημένη ἡ δόξα σου⁵, μέγα καὶ αἰνετὸν⁶ τὸ κράτος τῆς βασιλείας⁷ σου.
 Ἄγιος⁸ εἶ καὶ ὑπεράγιος ὁ Πατήρ· ἅγιος⁹ εἶ καὶ ὑπεράγιος ὁ Υἱός· ἅγιος¹⁰ εἶ καὶ
 ὑπεράγιος τὸ Παράκλητον ἐκ τοῦ Πατρὸς θεῖον Πνεῦμα. Πανάγιος εἶ, μόνος
 167^r 5 εὐλογητὸς καὶ ὑπερένδοξος¹¹, ὁ μόνος ἐν ἡ Τριάδι Θεός. Θαυμάσια τὰ ἔργα σου¹².
 Κύριε. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας¹³ σου, δέσποτα; Τὰ κρίματά σου ἄβυσσος
 πολλή¹⁴, τὰ ἔργα σου ἀληθινά, εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου¹⁵ ὅτι εὐθὺς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς
 ἡμῶν¹⁶. Δίκαιος εἶ καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησας¹⁷. Διὰ τοῦτο τίς τολμήσει διαῖραι
 τὰ χεῖλη, δι' ἅπερ ἐξοικονομεῖς εἰς ἡμᾶς, εἴτε πρὸς ἄνεσιν ἡμῶν, εἴτε πρὸς θλι-
 10 ψιν ἀφορῶντα; Ἄπαντα γὰρ ἀγαθὰ, πάντα συμφερόντως οἰκονομεῖται. Πάντα
 167^v πρὸς ἰατρειάν ἢ μὲν ἐπάγεται. Ὅθεν οὐδὲ ξενίζεσθαι χρὴ ἐπὶ τοῖς συμβαίνου-
 σιν εἰς ἡμᾶς, ἀλλ' ὑποπίπτειν μόνον καὶ ὑπέικειν καὶ εὐχαριστεῖν σοι τῷ εὐερ-
 γέτῃ καὶ δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι ἡμῶν. Ὅτι ἡμεῖς μὲν ἀγνοοῦμεν τοὺς λόγους
 τῶν γινομένων, αὐτὸς δὲ οἶδας καὶ πρὸ τοῦ γενέσθαι καὶ μετὰ τὸ γενέσθαι καὶ
 15 ἐν τῷ γίνεσθαι. Καὶ πάντα ἀγαθὰ ὅσα ποιεῖς, ἀγαθέ, καὶ ἅπαντα ὑπὲρ τῆς ἡμῶν
 168^r ὠφελείας, κἂν λυπηρὰ δοκοῦσιν ἡμῖν. Ὡς γὰρ αἱ μητέρες τὰ βρέβη παντοίῳ
 θεραπεύουσι τρόπῳ πολλάκις ἐπάγουσαι ἀπειλάς τε καὶ πληγὰς, τὸ συμφέρον
 αὐτῶν προνοοῦμεναι, τοὺς λόγους τῶν γινομένων τῶν βρεφῶν ἀγνοοῦντων,
 οὕτω δὴ καὶ σύ, ὁ ὑπὲρ φίλτρον μητρὸς πρὸς ἡμᾶς διακείμενος, ἀγαθουργῶς
 20 ἐνεργεῖς. Ὅμως εἰ καὶ ἀγνοοῦμεν τὰ πλείω, ἀλλ' οἶδαμεν τοῦτο, φιλόνηρωπε,

1. ΦΣΘ, σελ. 58.

2. Μάρκ. 10,18. Λουκ. 18,19.

3. Δαν. 3,(30).(32).

4. Δαν. 3,(2).

5. Ἰεζ. 3,12.

6. Ψαλμ. 47,2. 95,4.

7. Ἰουδειθ 2,12.

8. Ἦσ. 6,3.

9. Ἦσ. 6,3.

10. Ἦσ. 6,3.

11. Δαν. 3,(28) . (30).

12. Ψαλμ. 138,14.

13. Ψαλμ. 105,2.

14. Ψαλμ. 35,7.

15. Δαν. 3,(3).

16. Ψαλμ. 91,16.

17. Ψαλμ. 10,7.

ὅτι πλεῖστα ἡμεῖς καὶ ἀμύθητα ἀμαρτάνοντες, ὀλίγα παιδευόμεθα παρὰ σοῦ. 168^v
 Ἄνεχη γὰρ αἰεὶ καὶ μακροθυμεῖς ἢ ἡμῶν πλημμελούντων καὶ δῆλον ἐκ τοῦ αἰῶ-
 νος. Ἄφ' οὗ γὰρ γέγονεν ἄνθρωπος μέχρι τοῦ παρόντος αἰεὶ μὲν οἱ κατὰ καιροῦς
 ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐκείνου μέχρις ἡμῶν ἀμαρτάνομεν ἅπαντες, αἰεὶ δὲ αὐτὸς ἀνεχῆ.
 Διὸ καὶ νῦν ἡμεῖς πάσχομεν διὰ πληθὺν ἀμαρτιῶν ἀνυπέρβλητον. Εὐχαριστοῦ- 5
 μέν σοι οὖν ὑπὲρ ὧν πάσχομεν πάντων, ὑπὲρ λιμοῦ, ὑπὲρ ἀύχμοῦ, ὑπὲρ τῶν
 σεισμῶν, ὑπὲρ τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ἐπηρείας, ὑπὲρ πάντων τῶν συμβαι-
 νόντων εἰς ἡμᾶς, ἢ ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπάγεις¹. Ἡμάρ- 169^r
 τομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν² ἐνώπιόν σου καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠθετήσαμεν καὶ
 τὰ προστάγματα σου παρείδομεν ἅπαντα καὶ οὐδὲν ἐνελίπομεν εἶδος κακίας, 10
 ὅπερ οὐκ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς. Καὶ τοσοῦτον δούλους πεποιήκαμεν τῆς ἀμαρτίας³
 ἑαυτοῦς, ὅτι τοσοῦτων ἡμῖν ἐπισυμβαινόντων λυπηρῶν οὐδόλως εἰς συναίσθη-
 σιν ἔλθειν τῶν ἡμετέρων κακῶν βουλόμεθα ἀλλὰ νοσοῦμεν ἀνίατα καὶ ὀλόσω- 169^v
 μος γεγενήμεθα πληγῇ. Οὐκ ἔστι μάλαγμα ἐπιθεῖναι, οὐκ ἔλαιον οὐδὲ καταδέ-
 σμους⁴. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ ἡμέτερα τῶν ῥυπαρῶν, τῶν ἐσκοτισμένων, τῶν 15
 βδελυκτῶν σοι γεγονότων ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ λόγων καὶ ἐνοιῶν, τῶν ἀναξίων
 τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Σοῦ δὲ πάλιν τοῦ ἀγαθοῦ τὸ οἰκτίρειν, τὸ ἐλεεῖν, τὸ
 ἀνιστᾶν τοὺς κειμένους, τὸ ἀνορθοῦν τοὺς κατερραγμένους⁵, τὸ μὴ θέλειν τὸν
 θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ζῆν καὶ ἐπιστρέψαι αὐτόν⁶, ἢ τὸ μυριάκις 170^r
 πταίοντας καὶ ἐπιστρέφοντας ἡμᾶς δέχεσθαι. Μὴ οὖν παραδῶης εἰς τέλος, μὴ 20
 ἀποστήσης τὸ ἐλεός σου ἀφ' ἡμῶν διὰ τοὺς ἁγίους σου⁷, ἐξαιρέτως διὰ τὴν
 ὑπέραγνον Θεοτόκον, ἣν μεσίτιν κοινὴν κατέστησας τοῦ γένους ἡμῶν. Διὸ
 στῆσον τὴν καθ' ἡμῶν ὀργὴν σου, λῦσον ἐνεστῶτα καὶ πολυχρόνιον αὐχμὸν
 καὶ ἐντεilai ταῖς νεφέλαις τοῦ δοῦναι τῇ γῆ ὑετὸν χρη||στότητός σου, δι' ἡμᾶς 170^v
 καὶ τὰ κτήνη σου. Λῦσον λιμούς καὶ λοιμούς, στῆσον τὸν κλόνον τῆς γῆς, με- 25
 γαλοδύναμε Κύριε, σύστειλον φρύαγμα ἀθέων ἐχθρῶν καθ' ἡμῶν κινουμένων,
 διάλυσον πᾶσαν στάσιν ἐμφύλιον καὶ μάχην καὶ πόλεμον καὶ πλήρωσον ἡμᾶς
 τῶν ἀγαθῶν σου. Κέλευσον «καὶ πλησθήσονται αἱ ἄλωνες σίτου καὶ ὑπερεχυ-
 θήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου»⁸, ὡς γέγραπται. Θρέψον ἡμᾶς τροφαῖς 171^r
 ἐπιγείοις καὶ οὐρανίοις, ἵνα καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐν εὐφροσύνῃ με- 30
 γαλύνωμεν καὶ δοξάζωμεν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
 καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

1. Δαν. 3,(4). (7).

2. Δαν. 3,(5).

3. Ἰω. 8,34. Ῥωμ. 6,17.20.

4. Ἠσ. 1,6.

5. Ψαλμ. 144,14. 145,8.

6. Ἰεζ. 18,23.

7. Δαν. 3,(10) . (11).

8. Ἰωήλ 2,24.

ΕΥΧΗ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΑΙΤΗΣΙΝ¹Κωδ. Β, φ. 171^r - 177^v

Κύριε ποιητὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς², ὁ μόνος ἀναμάρτητος³, πάριδε τὰς
 171^v ἀνομίας ἡμῶν, ὑπὲρ ψάμμον οὐσας ἢ θαλάσσης, καὶ δὸς ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τού-
 των ὡς ἀγαθός, ὅτι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ρύπου⁴ ἐνώπιόν σου. Κύριε δίκαιε⁵,
 μὴ λογισθῆσαν παρὰ σοὶ τὰ πλήρη ἀδικίας ἔργα παράνομα ἡμῶν, ὅτι ἐάν
 5 δικαιοσύνη πᾶσα ἀνθρώπου ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης⁶ ἐνώπιόν σου, πόσον βδε-
 λυκταὶ σοὶ αἱ ἄδικοι πράξεις ἡμῶν; Κύριε ἅγιε⁷, μὴ ἐπιβλέψῃς ἐν ὀργῇ ἐπὶ ταῖς
 172^r ἀκαθαρσίαις καὶ ἀσελγείαις ἡμῶν, ὅτι ἐπιμελῶς ἐγγίχεται ἡ διάνοια τοῦ ἀν-
 θρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ⁸ καὶ ἐάν ἀνομίας παρατηρήσῃς, τίς
 ὑποστήσεται⁹; Κύριε ἐλεῆμον¹⁰, μὴ κατὰ τὸ ἀπηνὲς καὶ ἀνηλεὲς τῶν καρδιῶν
 10 ἡμῶν ποιήσῃς ἡμῖν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἄμετρον τοῦ ἐλέους σου, ὅτι ἀνάξιοι ἡμεῖς
 ἐλεεῖσθαι, τοὺς ἀδελφοὺς ὡς μὴ ἐλεήσαντες¹¹. Κύριε μακρόθυμε¹², μὴ κατὰ τὸ
 172^v μνησικακίον ἡμῶν καὶ ὀργίλον, σπουδαῖόν τε πρὸς τὴν ἢ τοῦ κακοῦ ἀνταπόδο-
 σιν ἐν ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς¹³, ἀλλ' εὐμενεῶς ἐπιβλέψας, ὁ ἀνεξίκακος, ἡμᾶς
 κατοικτίρησον, ἵνα μὴ ὡς μὴ ἀφιέντες μὴ ἀφεθῶμεν τὰ πταίσματα¹⁴. Κύριε
 15 εὐεργέτα καὶ κηδεμών, μὴ κατὰ τὸ ἀρπακτικόν τε καὶ ἀκαμπὲς τοῦ τρόπου
 ἡμῶν στερήσῃς ἡμᾶς τῶν δωρεῶν σου, ἀλλὰ τὸ κατὰ φύσιν αὐτὸς ἡμῶν ἔργα-
 σαι φιλότιμον καὶ φιλόδωρον. Κύριε, ὁ τῶν ὄλων δεσπότης, ὁ καὶ ἀπαθὴς μόνος
 173^r ὢν καὶ ἐλεύθερος, μὴ διὰ ἢ τὸ δουλωθῆναι ἡμᾶς τοῖς ἀτίμοις πάθεσι¹⁵ καταδου-
 λώσῃς τοῖς ἐχθροῖς σου, μηδὲ διὰ τὸ χῶραν ἡμᾶς δοῦναι τοῖς δαίμοσι καθ' ἡμῶν
 20 εὐρωσι χῶραν οἱ ἀθετοῦντές σε κακοῦν ἡμᾶς καὶ ἐπεμβαίνειν ἡμῖν, ἵνα μὴ εἴ-
 πωσι· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν¹⁶; Κύριε, ἡ τῶν ὄλων ζωὴ, μὴ παρὰ καιρὸν ἐξα-

1. ΦΣΘ, σελ. 58.

2. Γεν. 1,1. Ψαλμ. 120,2 κ.ά.

3. Πρβλ. Α' Πέτρ. 2,22.

4. Ἰὼβ 14,4.

5. Ψαλμ. 128,4.

6. Ἦσ. 64,6.

7. Α' Βασ. 2,10.

8. Γεν. 8,21.

9. Ψαλμ. 129,3.

10. Ψαλμ. 85,15.

11. Πρβλ. Ματθ. 18,33.

12. Ἐξ. 34,6. Σοφ. Σειρ. 5,4 κ.ά.

13. Ψαλμ. 6,2.

14. Πρβλ. Ματθ. 6,12.14 - 15.

15. Πρβλ. Ῥωμ. 1,26.

16. Ψαλμ. 113,10.

γάγγης ἡμᾶς τοῦ βίου τούτου διὰ τὸ πονηρῶς τὴν ζωὴν ἡμῶν διεξάγειν, μηδὲ
 || θανατώσης ἡμᾶς, ἀθάνατε. Κύριε, ὁ τῶν ὄλων τροφεύς, μὴ λιμοκτονήσης ἡμᾶς 173^v
 διὰ τὸ ἄπληστον ἡμῶν καὶ καταφρονητικὸν εἰς τοὺς πένητας ἀδελφοὺς ἡμῶν.
 Διό, ὡς πηγὴ ἀγαθότητος, ἐξαπέστειλον τῇ γῇ εἰρηνικοὺς κατὰ καιρὸν πρὸς καρ-
 ποφορίαν ὑετοῦς εἰς διατροφήν ἡμῶν. Ὡς ἄβυσσος οἰκτιρῶν, λύσον αὐχμοὺς 5
 καὶ δυσκρασίας, ἀέρων στενοχωρούντων καὶ θλιβόντων || ἡμᾶς. Συγκέρασον τῇ 174^r
 τοῦ ἡλίου θερμὴν τὴν δρόσον τῆς σῆς χρηστότητος ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῶν κτηνῶν
 σου. Μὴ διὰ τὸ ἀμελεῖν ἡμᾶς τῶν ἐντολῶν σου ἀμελήσης αὐτὸς ἡμῶν¹, μηδὲ
 διὰ τὸ παρακούειν τῶν προσταγμάτων σου ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀφ'
 ἡμῶν² ἢ τὴν ἀκοήν σου ἀποκλείσης καθ' ἡμῶν. Οὐδὲν προβαλλόμεθα δίκαιον· 10
 οὐδεὶς ἔχει διαῖραι στόμα πρὸς σέ. Ἱερεῖς καὶ λαὸς ἐξέστημεν³ ἐπὶ τὸ αὐτό· 174^v
 ποιμαινόμενοι καὶ ποιμαίνοντες ἐξημάρτομεν ὁμοῦ, βασιλεῖς καὶ λαός, ἀρχό-
 μενοί τε καὶ ἄρχοντες, πλούσιοι καὶ πένητες, γεγηρακότες καὶ νέοι, καὶ οὐδὲν
 ἔχομεν προβαλέσθαι πρὸς μεσιτεῖάν ἡμέτερον. Τοῦτο κηρύσσομεν μόνον ἔχειν
 ἡμέτερον, ὅτι σέ γινώσκομεν Θεὸν ἡμῶν μόνον⁴, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν 15
 Ἰησοῦ Χριστοῦ⁵ καὶ αὐτὸν τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν⁶ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα || καὶ 175^r
 τὸ πανάγιον Πνεῦμά σου. Διὰ σέ τοίνυν οἰκτίρησον ἡμᾶς. Διὰ τὴν φυσικὴν
 ἀγαθότητά σου σῶσον ἡμᾶς. Διὰ τὰ ἄπειρά σου ἐλέη ἐπάκουσον ἡμῶν καὶ ῥῦσαι
 ἡμᾶς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν⁷ καὶ δὸς ἄνεσιν ἡμῖν καὶ λύσον πᾶσαν ὀργὴν σου τὴν
 καθ' ἡμῶν. Μνήσθητι ὅτι δι' ἀγαθότητα μόνην ἡμᾶς παρήγαγες. Μνήσθητι ὅτι 20
 δι' ἄμετρον εὐσπλαγχνίαν τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν μέ||χρισ ἡμῶν ἐξαπέστειλας⁸. 175^v
 Καὶ δυσωποῦμέν σε διὰ τὴν σάρκωσιν αὐτοῦ, διὰ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, διὰ τὰ
 πάθη αὐτοῦ, διὰ τὴν ταπείνωσιν αὐτοῦ, διὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, διὰ τὴν ἱερουρ-
 γίαν αὐτοῦ, διὰ πάντα τὰ ὑπὲρ ἡμῶν ἔργα αὐτοῦ, συγχώρησον ἡμῖν τὰς ἁμαρ-
 τίας ἡμῶν. Στήσον πᾶσαν ἀγανάκτησίν σου τὴν καθ' ἡμῶν, λύσον πᾶσαν ὀργὴν 25
 τε καὶ θλιψίν. Ῥῦσαι τὴν πόλιν ταύτην || καὶ τὴν βασιλεύουσαν πόλιν καὶ πᾶσαν 176^r
 πόλιν πιστῶν σου ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ καὶ αὐχμοῦ, στάσεών τε καὶ φό-
 νων, ἐμφυλίου μάχης τε καὶ βαρβαρικῆς, ἐμπρησμοῦ, λεηλασίας, νόσων, ἀλώ-
 σεως καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς. Δέξαι μεσιτεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν συμπαθῶς καὶ
 τὴν ἀπειράνδρως ἐν σαρκὶ τεκοῦσαν τὸν συναΐδιον Λόγον σου, τὰς τῶν ἀγγέ- 30

9 ἀποστρέφης κῶδ.

1. Πρβλ. Ἱερ. 38,32.

2. Ψαλμ. 26,9.

3. Πρβλ. Ἑσ. 28,7.

4. Ἰω. 17,3.

5. Ῥωμ. 15,6 κ.ά.

6. Ἰω. 1,18. 3,16.18. Α' Ἰω. 4,9.

7. Πρβλ. Ψαλμ. 17,18.

8. Πρβλ. Γαλάτ. 4,4.

- 176^v λων φιλανθρωποτάτας δυνάμεις, || τοὺς θεηγόρους ἀποστόλους, μάρτυρας ἱερούς
καὶ ποιμένας καὶ πάντα δῆμον ἁγίων σου. Μὴ παρίδῃς δὲ καὶ ἡμῶν τῶν ἐλα-
χίστων ἱερέων σου τὰς εὐτελεῖς ἰκεσίας, μηδὲ τὰς φωνὰς τῶν δεομένων πρὸς
σέ. Ἄλλ' εἰ καὶ μὴ δι' ἡμᾶς, ἀναξίους ὄντας καὶ πλήρεις ἁμαρτιῶν, ἀλλά γε διὰ
5 τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐν ἐλέει χάριν σου, ἐπάκουσον ἡμῶν¹ καὶ πλήρωσον ἡμῶν, ἀγαθέ,
177^r τὰ αἰτήματα². || Σὺ γὰρ Θεὸς ἐλέους³, οἰκτιρμῶν⁴ καὶ φιλανθρωπίας⁵ ὑπάρ-
χεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου
Υἱῷ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

12.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΟΙΣ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΝΑΟΥ
ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΗΣ ΑΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΟΥ
ΛΕΓΕΤΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΠΡΟ ΤΩΝ ΠΥΛΩΝ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΗΝΙΚΑ ΜΕΤΑ ΛΙΤΑΝΕΙΑΣ ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ
177^v ΥΠΑΛΛΑΣΣΩΝ ΜΙΚΡΟΝ ΤΑ ΠΕΡΙ || ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΡΗΜΑΤΑ⁶

Κώδ. Β, φ. 177^r - 181^v καὶ Ν, φ. 468^v - 470^r

- 10 Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ⁷, ἡ αἰδὶος χαρά, ἧς τὴν γῆν
πᾶσαν ἐπλησας. Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ⁸, ὁ χορηγὸς τῶν χα-
ρίτων, ὃς καὶ πηγὴν σε χαρισμάτων ἀνέδειξε, δαψιλευομένην αὐτὰ ἀγγέλοις τε
καὶ βροτοῖς. Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ⁹, πρότερον μὲν γεγονώς
178^r ἐνουποστάτως ἐν σοί, πάντοτε δὲ ταῖς δωρεαῖς καὶ ἐλλάμψεσιν, ὃς καὶ μεθ' ἡμῶν
15 ἐγένετο διὰ σοῦ¹⁰, || ἐνωθεὶς μὲν καθ' ὑπόστασιν τῷ ἐκ σοῦ προσλήμματι ἀδιαι-
ρέτως καὶ ἀσυγχύτως καὶ τὰς δωρεὰς αὐτοῦ μετοχετεύων ἡμῖν, ἐνούμενος

1. Ψαλμ. 19,10.

2. Πρβλ. Ψαλμ. 19,6.

3. Πρβλ. Ἑσ. 63,15. Ἐφεσ. 2,4.

4. Πρβλ. Ἑσ. 63,15. Β' Κορ. 1,3.

5. Πρβλ. Τίτ. 3,4.

6. ΦΣΘ, σελ. 58 - 59. Ὁ ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ τίτλου τῆς εὐχῆς μνημονευόμενος ναὸς τῆς Θεοτόκου δὲν εἶναι διάφορος τοῦ τῆς Ἀχειροποιήτου, ὡς υπέλαβεν ὁ Ο. T a f r a l i, Topographie de Thessalonique, Paris 1913, σελ. 192. Περὶ τῆς λειτουργικῆς χρήσεως τῆς εὐχῆς βλέπε ἀνωτέρω σελ. 14, ὑποσ. 4 καὶ ΦΣΘ, σελ. 59.

7. Λουκ. 1,28.

8. Λουκ. 1,28.

9. Λουκ. 1,28.

10. Ἑσ. 8,8. Ματθ. 2,23. Λουκ. 1,28.

δὲ καὶ διὰ τῶν ἱερῶν πρεσβειῶν σου. Σὲ γὰρ καὶ λαμπάδα φωτὸς ἀκτινοβο-
 λοῦσαν τὰ πέρατα καὶ δεξαμενὴν τῶν δωρεῶν καὶ ταμεῖον καὶ θησαύρισμα
 θεῖον τῶν ἀσκηρᾶτων ἀγαθῶν μόνην ἔδειξεν, ἐξ ἧς πᾶν τὸ χρειῶδες ἀφθόνως
 λαμβάλλομεν. Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί¹, τὸν εὐλογημένον² γεννήσασα. Εὐλο- 178^v
 γημένη σύ ἐν γυναιξί³, τὴν ἀρὰν καὶ λύπην διώξασα. Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί⁴, 5
 τῆς αἰωνίου ζωῆς⁵ ἡ μήτηρ, ἀθανασίας τοῖς ἀνθρώποις ἡ πρόξενος. Σὺ τὸν νέον
 εἰργάσω κόσμον· σὺ τὴν φθαρεῖσαν φύσιν ἐκαίνισας· σὺ τὴν παλαιωθεῖσαν ἡμῶν
 ἀνέπλασας φύσιν· τὸν γὰρ καινουργὸν μόνον τέτοκας, τὸν πλαστουργὸν ὅμοιον
 ἡμῖν ἢ ἔδειξας. Σὲ πλουτοῦμεν ἐλπίδα, σὲ κηδεμόνα, σὲ ἰατρόν, σὲ λιμένα, σὲ 179^r
 ὀφθαλμῶν ῥῶς, τῆς ἀκοῆς ἡδυσμα, περιλάλημα γλώττης, αἰσθήσεων ἀπασῶν 10
 ἀσφάλειαν, σὲ βασιλίδα, σὲ δέσποιναν, σὲ μεσίτιν, προστάτιν, ἐπίκουρον. Ὑπὲρ
 γονέας ποθοῦσαν, ὑπὲρ ὃ ψυχὴ βούλεται συνεῖναι τῷ σώματι ἡμῖν συνεῖναι
 ἐρῶσαν πρὸς τὸ ζωογονεῖν ἡμᾶς, ὑπὲρ ὃ τὸ συμφέρον ἡμεῖς ζητοῦμεν ἡμῶν 179^v
 σὲ ζητοῦσαν καὶ σπεύδουσαν, ὡς καὶ μᾶλλον ἡμῶν τὸ συμφέρον ἡμῶν εἰδυῖαν.
 Σὺ ὄργανον ἡμῖν ἀνακαινισμοῦ καὶ τοῦ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος δέξασθαι. 15
 Ἐπὶ σοὶ γὰρ τὸ θεῖον ἐπισκιάσαν Πνεῦμα⁶ χωρῆσαι τὸν ἀχώρητον ἔδειξεν·
 ὅς γὰρ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν⁷, σκηνώσας πρῶτον ἐν σοί, διὰ σοῦ τὴν ἀνάπλασιν
 ἡμῖν ἀπειργάσατο. Ὅθεν καὶ σὺ πρώτη καὶ μόνη Θεοῦ ναός⁸, θυσιαστήριον⁹ 180^r
 ἄμωμον, τράπεζα¹⁰ ἱερά, ἱλαστήριον¹¹ καθαρὸν καὶ Θεοῦ παναληθῆς κατοικία¹²
 καὶ διὰ σοῦ τὰ ἀγαθὰ ἡμῖν ἐπιδαψιλεύεται αἰσθητῶς, νοητῶς καὶ διηνεκῶς. 20
 Ὅθεν καὶ τῷ θεῷ ναῷ σου νῦν παριστάμενοι σὲ μεγαλύνομεν¹³, τὴν δι' ἧς τὸ
 ἀγαθὸν ἐλάβομεν Πνεῦμα· σὲ μακαρίζομεν¹⁴, τὴν δι' ἧς Θεοῦ γεγόναμεν οἴκοι¹⁵.
 σὲ γεραίρομεν πόθῳ, τὴν τοῖς ἀγγέλοις ἡμᾶς ἐνώσασαν. Καὶ δεόμεθά σου, γενοῦ

14 πρὸ εἰδυῖαν προστ. ὡς N. 16 ἐπισκιάσαν: ἐπισκηνῶσαν N. 17 πρῶτος N.
 21 - 22 τὴν δι' ἧς Θεοῦ γεγόναμεν οἴκοι· σὲ μακαρίζομεν τὴν δι' ἧς τὸ ἀγαθὸν ἐλάβομεν
 Πνεῦμα N.

1. Λουκ. 1,28. 42.
2. Λουκ. 1,42. Ματθ. 21,9.
3. Λουκ. 1,28.42.
4. Λουκ. 1,28.42.
5. Α' Ἰω. 5,20.
6. Λουκ. 1,35.
7. Ἰω. 1,14.
8. Γ' Βασ., κεφ. 6 - 8. Πρβλ. καὶ Ἑβρ. 9,1.
9. Ἑξ. 27,1 ἐξ.
10. Ἑβρ. 9,2. Ἑξ. 25,22.
11. Ἑξ. 25,16. Ἑβρ. 9,5.
12. Πρβλ. Ψαλμ. 131,13.
13. Πρβλ. Λουκ. 1,46.
14. Πρβλ. Λουκ. 1,48.
15. Πρβλ. Ἰω. 6,56. 15,4 - 7. Ῥωμ. 8,9. Α' Κορ. 3,16.

- 180^v καὶ νῦν ἢ μεθ' ἡμῶν καὶ τῆ τοῦ ναοῦ σου εἰσόδῳ τοὺς οἰκτιρμούς τοῦ Υἱοῦ σου
διάνοιξον ἡμῖν, ἢ ἐπουράνιος πύλη¹, καὶ πᾶν μὲν λυπηρὸν πόρρω ποιήσον ἀφ'
ἡμῶν, πάσης δὲ χαρᾶς πλήρωσον ἡμᾶς², ἢ τῶν ἀγγέλων χαρά, παντοίων ἐμ-
πιπλῶσα τῶν ἀγαθῶν σου. Ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν οὐρανίων εἰσόδου ἀξιῶς ἡμᾶς
5 ἔργασαι καὶ δὸς κληρονομῆσαι τὰς ἀνωτάτω σκηνάς καὶ τῆς ἐκκλησίας τῶν
181^r πρωτοτόκων³ συγχορευ||τὰς γενομένους, τοῦ ὑπερουρανίου θύματος γεύσασθαι,
τῆς ἐκεῖσε καταξιοθέντας τραπέζης⁴, καὶ σὲ εὐρηκότας μεσῖτιν καὶ βασιλίδα
καὶ χορηγὸν τῶν ἀθανάτων εὐεργετημάτων, τῆς ἀσιγήτου ἐπαπολαῦσαι αἰνέ-
σεως καὶ τῆς μὴ παυομένης ἱερουργίας καὶ τῆς ἀκαμάτου λατρείας καὶ τῆς ἀκο-
10 ρέστου τοῦ Θεοῦ κοινωνίας καὶ μετοχῆς τῆς γλυκυτάτης ἐν ἀπροσίτῳ φωτί⁵
181^v καὶ καθαρωτάτης, ἧς καὶ γέ||νοιτο τυχεῖν ἅπαντας ἡμᾶς διὰ σοῦ καὶ ἱερεῖς
καὶ βασιλεῖς καὶ πάντα τὸν λαὸν σου. Σὺ γὰρ πηγὴ διδασκάλων καὶ ποιμένων
καὶ βασιλέων καὶ σὲ εὐλογοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν καὶ διὰ σοῦ τὴν εὐχαριστίαν
καὶ δόξαν ἀναπέμπομεν τῆ ὑπερουσίῳ Τριάδι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
15 τῶν αἰώνων· ἀμήν.

13.

ΕΥΧΗ ΒΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΕΝ ΑΙΤῆ ΛΕΓΟΜΕΝῆ*

Κώδ. B, φ. 181^v - 187^r καὶ N, φ. 470^r - 471^v

- 182^r Ἀγιωτέρα τῶν ἀγγέλων, ἐνδοξότερα τῶν ἀρχαγγέλων, θρό||νων τιμιω-
τέρα, κυριοτήτων ὑπερτέρα, ἀρχῶν ὑψηλότερα, ἐξουσιῶν ἀνωτέρα, δυνάμεων
ἰσχυροτέρα, καθαρωτέρα τῶν χερουβίμ, φωτεινότερα τῶν σεραφίμ, ἢ πάσης
κτίσεως μετὰ Θεὸν ὑπερκειμένη, μόνη τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν φρικτὸν τῆ
20 δόξῃ ὑποστατικῶς ἐν τῆ γαστρὶ σου σαρκωθέντα χωρήσασα καὶ ὑπὲρ πᾶσαν
182^v μόνη, τὴν κτίσιν ἐξ αἱμάτων ἀγίων σου σάρκα παρθενικῶς ἐπενδύδασα ἢ καὶ
θαυμαστὴ αἰτία τῆς σαρκώσεως τούτου ὑπάρξασα· τὸ δοχεῖον τῆς εὐδοκίας τοῦ
Πατρός, ὁ τόπος τῆς ἀναπαύσεως τοῦ Υἱοῦ, τὸ τοῦ θεοῦ Πνεύματος ὄργανον,
ὁ οἶκος τῆς Τριάδος, τῶν χαρίτων ταύτης τὸ πλήρωμα, ἢ ἀειπάρθετος κόρη, ἢ
25 μόνη Θεοτόκος, ἢ δόξα τῶν ἀγίων, ἢ ἁρμονὴ τῶν ἀγγέλων, ἢ σωτηρία τοῦ

6 ὑπὲρ οὐρανοῦ N.

19 μόνην N.

24 χαρισμάτων N.

1. Πρβλ. Γεν. 28,17.

2. Ῥωμ. 15,13.

3. Ἐβρ. 12,23.

4. Λουκ. 22,30.

5. Πρβλ. Α' Τιμ. 6,16.

6. ΦΣΘ, σελ. 59 - 60.

κόσμου, τῶν χριστιανῶν ἢ μετὰ Θεὸν προσδοκία τε καὶ ἀντίληψις, ἐπίβλεψον
 εὐσπλάχνως ἐφ' ἡμᾶς, ἢ ὑπεράμωμε. Ἐχουσα δύναμιν ἐφορᾶν, μὴ ὑπερίδης¹ 183^r
 ἡμᾶς. Φύλαξ ἡμῶν κατασταῖσα, μὴ ἀποκάμης ἡμᾶς φυλάττουσα, μὴ βραδύνης
 ἢ ἐλεήμων, τὸν σὸν ἔλεον ἡμῖν ἐπιδεικνυμένη, πλημμελούντων ἡμῶν ἀνεχο- 5
 μένη καὶ τῷ σῷ Ἰῶ ἡμᾶς μεσιτεύουσα, ἀγάπης οὔσα πηγὴ, συμπαθείας βυ-
 θός, οἰκτιρμῶν χύσις, θείας ἀγαθωσύνης ἐκμίμημα. Γενοῦ, Θεοτόκε, ἡμῖν ἰλα-
 στήριον, θεραπευτήριον, σωτήριον· δὸς ἢ ὑπὲρ ἡμῶν ἀντὶ τῶν ἡμετέρων τὰ σά, 183^v
 ὅτι φιλόανθρωπος εἶ καὶ συγγενῶς ἔχεις πρὸς ἡμᾶς καὶ γὰρ ἐξ ἡμῶν ἐλήφθης
 καὶ χάριν ἡμῶν ἐγεννήθης, εἰ καὶ πρὸ αἰῶνων ἐξελέγης, καὶ ἰκανότητί σου τὸν
 Θεὸν ἐν σοὶ εἰλωσας. Ἐκ σαρκὸς εἶ καὶ ψυχῆς ὑπεράγιος ἄνθρωπος, κόρη. Διὰ 10
 σοῦ σῶσον ἡμᾶς, διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ τὰ σώματα καθαγιάσον. Δὸς
 σφαλμάτων λύσιν ἡμῖν, ἀνεσιν ἀνιαρῶν, πάντων δειλῶν ἀπολύτρωσιν. Ἐχεις 184^r
 ἰκανὸν εἰς ἰλασμόν τὸν σὸν πανάγιον τόκον, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, οἷς ἠνώθη
 Θεὸς ἐκ σοῦ, ἐν οἷς ὑπέστη τὰ πάθη. Προσάγαγε ταῦτα ὑπὲρ τοῦ κόσμου τῷ
 σῷ Ἰῶ, τὰ ὄνειδη, τὴν πρᾶσιν, τοὺς ἐμπαιγμούς, τὰς ὀδύνας, τὸν σταυρὸν καὶ 15
 τὸν θάνατον. Αἵματος αὐτοῦ λύτρον² ἡμεῖς, λάφυρον αὐτοῦ τῷ θανάτῳ, τοῦ
 ἐκ τῆς θείας πλευρᾶς ρεύσαντος ὕδατος γέννημα³. Σώματι τρέφει⁴, ποτίζει
 αἷμα||τι⁵, τῆς ἐν Πνεύματι χρίσεως αὐτοῦ⁶ τὴν κλῆσιν πλουτοῦμεν, λόγους αὐτοῦ 184^v
 καὶ παραδόσεις ἐνέχυρα κρατοῦμεν τῆς συμπαθείας αὐτοῦ. Πάντα ταῦτα τούτῳ
 προσάγαγε. Ἐχεις ᾧ πείσεις τὸν ἀγαθόν, ἀγαθή. Καὶ γὰρ κατὰ φύσιν μὲν αὐτός 20
 ἀγαθός, σὺ δὲ κατὰ χάριν. Καὶ σὺ μὲν συμπαθής, πολλῶ δὲ μᾶλλον αὐτός. Καὶ
 θέλει καὶ ποθεῖ σωθῆναι ἡμᾶς⁷, καθὼς τοῦτο καὶ σοὶ καταθύμιον. Διὸ καὶ αἰεὶ
 πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν ἢ καὶ μὴ ζητούντων ἡμῶν σὺ δι' ἡμᾶς ἰκετεύεις καὶ τοῦτο 185^r
 συνέχει ἡμᾶς. Εἰ γὰρ μικρὸν ἡμέλλεις, ἀπολώλαμεν ἂν εὐθύς. Οἶδαμεν οὖν
 ὅτι διὰ σοῦ ζῶμεν, διὰ σοῦ μένομεν, διὰ σοῦ τὰ πάντα χρηστὰ καὶ ἔχομεν καὶ 25
 ἐλπίζομεν. Καὶ τοῦτο κηρύσσομεν αἰεὶ καὶ καταγγέλλομεν, δέσποινα. Ὅτι δὲ
 πολλάκις καὶ θλιβόμενοι πάσχομεν, ἐξ ἡμῶν τοῦτο καὶ ἐν ἐλέει ἢ παιδείᾳ οὐκ
 ἐν ὀργῇ. Πλείστων γὰρ καὶ ἢ μεγίστων ἄξιοι ἡμεῖς δυσχερῶν, ἐπεὶ καὶ μεγά- 185^v
 λων καὶ πολλῶν ἐργάται δεινῶν. Ἄλλ' εὐσπλαγχνε κόρη, τὸ συμπαθὲς νικησάτω
 σου. Εὐφρανὸν τὸν σὸν κλῆρον· τυχέτω τελείας ἀνέσεως. Δὸς εἰρήνην τῇ Ἐκ- 30

12 μετὰ δεινῶν προστ. ἀπαλλαγὴν καὶ Ν. 15 μετὰ Ἰῶ προστ. καὶ Θεῶ Ν.
 27 θλιβόμενοι καὶ πολλάκις Ν.

1. Ψαλμ. 26,9.54,2.

2. Ματθ. 20,28. Μάρκ. 10,45.

3. Ἰω. 19,34. Πρβλ. καὶ Ἰω. 3,5.

4. Πρβλ. Ματθ. 26,26. Μάρκ. 14,22. Λουκ. 22,19.

5. Πρβλ. Ματθ. 26,27 - 28. Μάρκ. 14,23 - 24.

6. Πράξ. 4,27. 10,38.

7. Πρβλ. Α' Τιμ. 1,4.

κλησία τοῦ Υἱοῦ σου· παῦσον πᾶν σχίσμα ταύτης καὶ σκάνδαλον. Στολαῖς ἱεραῖς
 ἀρετῶν τοὺς ἱερεῖς κατακόσμησον· ῥάβδῳ θείας χάριτος ἐνίσχυσον ταύτους
 186^r πρὸς στηριγμὸν τοῦ ποιμνίου σου. Τοὺς πιστοὺς ἢ βασιλεῖς ἡμῶν ὑψώσον τῇ
 σῇ δεξιᾷ¹, ἐν εἰρήνῃ φρούρησον, συμμάχησον αὐτοῖς πολεμοῦσιν ὑπὲρ ἡμῶν,
 5 ὑπόταξον αὐτοῖς τοὺς καθ' ἡμῶν χωροῦντας ἐχθροὺς, χορήγει ταῖς αὐτῶν ψυ-
 χαῖς χρηστὰ νοεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου, σόφισον αὐτοὺς τὰ λυσιτελῆ καὶ σωτήρια
 ἐνεργεῖν². Παντὸς τάγματος τῶν ἀνυμνούντων σε πρόστηθι. Τοῦ μεγαλύνον-
 186^v τός σε Θεοτόκον κυρίως ἀντιλαβοῦ λαοῦ σου. Τῶν ἐν ἢ θλίψεσι, τῶν ἐν νόσοις,
 τῶν ἐν κινδύνοις γενήθητι βοηθός. Θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν³, λύσον δου-
 10 λείας ἡμᾶς, πλάτυνον τὸ ὄνομά σου καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου ἐπὶ τῆς γῆς.
 Μὴ δι' ἡμᾶς ἀφῆς τοῦτο στενοῦσθαι, πανάμωμε. Παῦσον τὰς ἐπερχομένας
 συνεχεῖς ἡμῖν τῶν δεινῶν ἐπιφοράς, στήσον λιμούς καὶ λοιμούς καὶ τοιαύτας
 ἄλλας ἐπαγωγάς. Πάντα ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ γενοῦ, σὺ δέσποινα, τοῖς ἰκέταις σου.
 187^r Διὰ σοῦ ἢ γὰρ ἡμεῖς καὶ σὺ εἶ πάντα ἡμῶν καὶ σὲ ἀνυμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν
 15 καὶ μακαρίζομεν τὴν κεχαριτωμένην⁴ καὶ μόνην εὐλογημένην⁵ πανάμωμον Θε-
 ομήτορα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

14.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΕΠΙ ΠΑΣΗΣ ΑΙΤΗΣΕΙ *

Κώδ. B, φ. 187^r - 191^r καὶ N, φ. 472^r - 473^r

Κεχαριτωμένη⁷, εὐλογημένη⁸, ὑπὲρ πᾶσαν τετιμημένη τὴν κτίσιν, φῶς
 τῶν ἀγγέλων, δόξα τῶν ἀργαγγέλων, ὑψώμα τῶν θείων ἀρχῶν, κράτος τῶν

1 πᾶν σχίσμα ταύτης καὶ: τὰ σχίσματα καὶ πᾶν N.

1. Πρβλ. Ψαλμ. 117,16.

2. Ἡ εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν διατύπωσις τῶν ὑπὲρ τῶν βασιλέων αἰτημάτων προ-
 φανῶς ἀνάγει τὴν σύνταξιν τῆς εὐχῆς εἰς τὴν περίοδον τῆς συμβασιλείας Μανουῆλ Β' καὶ
 Ἰωάννου Η' τῶν Παλαιολόγων (1421 - 1425). Ὡς δὲ καταφαίνεται ἐκ τῶν φράσεων τούτων
 ἡ Θεσσαλονίκη ὑπήγετο εἰσέτι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν. Οἱ βασιλεῖς προήσπιζον τὴν πόλιν
 πολεμοῦντες κατὰ τῶν ἐπερχομένων ἐχθρῶν. Ἐπομένως ἡ εὐχὴ ἐγράφη πρὸ τῆς παραδόσεως
 τῆς πόλεως εἰς τοὺς Βενετούς (14 Σεπτεμβρίου 1423), συγκεκριμένως μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1421
 καὶ 1423. Πρβλ. ΦΣΘ, σελ. 60.

3. Πρβλ. Ἰουδαίθ 13,14.

4. Λουκ. 1,28.

5. Λουκ. 1,28.42.

6. ΦΣΘ, σελ. 60.

7. Λουκ. 1,28.

8. Λουκ. 1,28.42.

πανιέρων δυνάμεων, μεγα||λεῖον τῶν κυριοτήτων φαιδρότατον, τῶν θρόνων 187^γ
 ἀνάβασις, τῶν χειρουβίμ ἀποκάλυψις, τῶν σεραφίμ ἢ λαμπρότης, τῶν ἀποστό-
 λων τὸ λάλημα, προηγορία τῶν προφητῶν, ὁμολογία μαρτύρων, τῶν ἱερέων
 πρᾶξις καὶ στολὴ καὶ ὠράισμα, δικαίων ἢ σεμνότης, μοναστῶν τὸ ἀγώνισμα,
 καθαρότης παρθένων, σωφροσύνη τοῦ γάμου, βασιλέων διάδημα, ἀρχόντων 5
 σθένος, πενήτων σκέπη, πει||νώντων τροφή, διψώντων πηγὴ, γυμνητευόν- 188^ε
 των ἀμφίσις, ὄρφανῶν μήτηρ, χηρῶν προμήθεια, νοσοῦντων ῥῶσις, τῶν ἐν
 ὁδοῖς ὁδηγός, τῶν ἐν θαλάσῃ λιμὴν, τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερία, τῶν ἐν συμ-
 ποραῖς ἢ παράκλησις, τῶν ἐν θλίψεσιν ἄνεσις, τῶν ἐν κινδύνοις ἢ βοηθός, τῶν
 οἰκιῶν ἢ οἰκονόμος, τῶν πόλεων ἢ φυλακὴ, τὸ μόνον ἀγαλλίαμα, τὸ ἐντρύφημα, 10
 τὸ ἰλαστήριον, τὸ προσφύγιον, || τὸ φρούριον, τὸ θάρρος, τὸ παντὸς τοῦ κόσμου
 σωτήριον. Δέξαι, δέσποινα Θεοτόκε, τῶν ἐλαχίστων ἡμῶν τὰς φωνὰς καὶ γενοῦ
 ἡμῖν ὡς ἐλπίζομεν. Μὴ ἀπρακτος γένοιτο ἡ προσδοκία ἡμῖν. Ἐλπίζομεν δὲ καὶ
 προσδοκίαν ἔχομεν διὰ σοῦ σωθῆναι, διὰ σοῦ λυτρωθῆναι παντὸς δεινοῦ καὶ
 πάσης ἀνάγκης καὶ περιστάσεως, διὰ σοῦ τὴν ἄφεςιν τῶν ἀμαρτημάτων εὔρεϊν, 15
 διὰ σοῦ ἀπαλλαγῆναι πάσης ἐνει||στώσης ἢ μελλούσης ἡμῖν ἐπέρχεσθαι θλίψεως
 καὶ τῆς μελλούσης δὲ ἐκείνης ἀτελευτήτου κολάσεως¹ διὰ σοῦ θαρροῦμεν ῥυ-
 σθῆναι καὶ ἰκανὸν ἔχομεν τοῦτο ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐλπίδος θησαύρισμα καὶ
 ἀναστόχητον δῶρον καὶ τοῦτό σοι καθομολογοῦμεν αἰεὶ. Διό σοι καὶ φανερώς
 ἐξομολογούμεθα καὶ διὰ σοῦ τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι Θεῷ ἡμῶν, ὅτι ἡμεῖς, ὅσον 20
 ἐκ τῶν ἔργων ἡμῶν, ἀναπολόγητοί ἐσμεν. Οὐδὲ γὰρ ἐν || εἶδος κακίας ἡμῖν
 ὑπολέλειπται ἀπρακτον. Τοσαῦτα δὲ πεποιήκαμεν καὶ ποιοῦμεν εἰς Θεοῦ πα-
 ραλύπησιν, ὅτι οὐ μόνον ἄξιοι παντοίων ἐσμεν τιμωριῶν, ἀλλὰ καὶ ἀνάξιοι τοῦ
 βλέπειν τὸν ἥλιον, ἢ ἀναπνεῖν τὸν ἀέρα, ἢ τὴν γῆν ἔχειν εἰς ἐνδιαίτημα. Διὰ σέ
 δὲ μόνην ζῶμεν καὶ διὰ σέ ὅσα περ ἔχομεν, ἔχομεν. Διὰ τοῦτο καὶ νῦν δεόμεθά 25
 σου, δέσποινα φιλανθρωποτάτη, διὰ σέ καὶ διὰ πάντα τὰ σά, || ἐπάκουσον ἡμῶν
 καὶ σῶσον ἡμᾶς καὶ ῥῦσαι πάσης ἀνάγκης, παντοίων νόσων, πάσης στενώσεως,
 αἰχμαλωσίας, ἐπιθέσεως ἐχθρῶν, πολιορκίας, ἀλώσεως, λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ
 καὶ πάσης ἄλλης θλίψεως τε καὶ περιστάσεως. Δὸς εἰρήνην ἡμῖν², ἢ τὴν εἰρή-
 νην³ γεννήσασα, δὸς ἄνεσιν ἡμῖν ἀπὸ τῶν συνεχῶν θλίψεων, ἢ τῆς ἀνέσεως καὶ 30
 τῆς ζώσης τρυφῆς ἀρχηγός, δὸς ἡμῖν εὐφροσύνην, ἢ τῆς ἀληθοῦς || χαρᾶς μή-
 τηρ. Πλήρωσον ἡμᾶς τῶν ἀγαθῶν σου, ἢ τῶν ἀγαθῶν πηγὴ, καὶ ἐν τῷ παρόντι
 καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Κατάλλαξον ἡμᾶς τῷ Υἱῷ σου καὶ τῆς αὐτοῦ ἐπισκέψεως
 καὶ εὐλογίας καὶ χάριτος καταξίωσον. "Ὅτι εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη ὑπάρ-

10 ὁ οἰκονόμος κώδ. 13 μὴ ἀπρακτος — ἐλπίζομεν παραλ. N. 24 - 25 διὰ σέ
 δὲ μόνην ζῶμεν καὶ παραλ. N.

1. Ματθ. 25,46.

2. Ἦσ. 26,12.

3. Ἐφεσ. 2,14.

χεις ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς καὶ διὰ σοῦ δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνη-
 σιν ἀναπέμπομεν τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι καὶ ἀπορρήτως τεχθέντι μονογενεῖ
 191^ε Ἰῴ τοῦ Θεοῦ¹, σὺν ἢ τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

15.

ΕΥΧΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΕΠΙ Τῆ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΠΛΗΓῆ²

Κῶδ. Β. φ. 191^ε - 196^ε

5 "Αφθαρτε³, ἀθάνατε⁴, ἀναλλοιώτε⁵ Κύριε, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ⁶, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν⁷ καὶ μόνος ἀνάρχως καὶ ἀτελευτήτως
 ζῶν⁸, ὁ αὐτὸς γὰρ εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν⁹, ἐπάκουσον ἡμῶν¹⁰ τῶν
 191^ε ταπεινῶν καὶ ἐλαχίστων δούλων σου ἢ καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς συνεχούσης ἡμᾶς
 δικαίας σου ταύτης ὀργῆς τοῦ αἵματος θανάτου, συντρίβοντος ἡμῶν τὴν φύσιν
 10 καὶ παρὰ καιρὸν ἀφανίζοντος. Οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τῷ θανατοῦσθαι ἐδημιούργησας
 ἡμᾶς, οὐδὲ ἐπὶ τῷ φθείρεσθαι ἐπλασας, οὐδὲ εἰς τὸ μὴ εἶναι χωρεῖν ἐποίησας
 ἡμᾶς, ἀγαθέ, ἀλλ' εἶ καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι¹¹ παρήγαγες, ἀλλ' ὥστε ζῆν
 192^ε καὶ μένειν καὶ μεγαλύνειν σε καὶ δοξάζειν τὸν ἢ ποιητὴν ἡμῶν καὶ δεσπότην.
 "Ὅτι δὲ ἀποθνήσκομεν, ἡμεῖς τοῦτο καθ' ἡμῶν ἐνηργήσαμεν, τὰ τῆς φθορᾶς
 15 ἀγαπήσαντες μᾶλλον καὶ μὴ τετηρηκότες τὰς θείας σου καὶ ζωοποιούς ἐντολάς¹².
 Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἀδὰμ καὶ οἱ ἐξ Ἀδὰμ πάντες τῇ φθορᾷ ὑποκείμεθα, ὡς μὴ
 μόνον ἐκείνου παραβάντος, ἀλλὰ καὶ πάντων παραβαινόντων ἡμῶν. Ἴδου γὰρ
 192^ε καὶ ὁ μονογενὴς σου Ἰῶς¹³ σαρκωθείς καὶ ἢ δεῦτερος Ἀδὰμ γεγονώς¹⁴, τὸν θά-

10 παρακαιρὸν κῶδ.

1. Ἰω. 3,18.

2. ΦΣΘ, σελ. 60 - 61.

3. Ῥωμ. 1,23. Α' Τιμ. 1,17.

4. Α' Τιμ. 6,16.

5. Ματ. 3,6.

6. Α' Πέτρ. 1,3.

7. Α' Τιμ. 6,16.

8. Πρβλ. Δαν. 6,27.12,7. Τωβ. 13,1. Α' Πέτρ. 1,23.

9. Ψαλμ. 101,28.

10. Ψαλμ. 64,6.

11. Σοφ. Σολ. 1,14.

12. Πρβλ. Γεν. 2,16.17. 3,1 - 19.

13. Ἰω. 3,16. Α' Ἰω. 4,9.

14. Α' Κορ. 15,45.

νατον ἔλυσε¹ καὶ τὴν ἀθάνατον ἡμῖν παρέσχε ζωὴν, ἀλλὰ πάλιν νεκρούμεθα καὶ σώμασι καὶ ψυχαῖς, τοὺς τῆς ζωῆς λόγους² αὐτοῦ εἰς οὐδὲν τιθέμενοι καὶ ἀσυνέτως πολιτευόμενοι καὶ περὶ τῆς ζωῆς ἐκείνης τῆς πρὸ καταβολῆς κόσμου ἡτοιμασμένης³ ἡμῖν καὶ τῶν ἀκηράτων ἀγαθῶν οὐδόλως φροντίζοντες. Διὰ τοῦτο ἀνάξιοι καὶ τῆς παρουσίας κρινόμεθα ζωῆς καὶ || τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ 5 193^r μέλλοντος ἐκείνου πένθους καὶ τῆς ὀδύνης ἐντεῦθεν λαμβάνομεν. Καὶ πατέρες μὲν ἐπὶ τέκνοις θνήσκουσιν ἀπαραμυθῆτως θρηνοῦσιν, ἐπὶ γονεῦσι δὲ παῖδες⁴ καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἀλλήλων τῷ χωρισμῷ παθαινόμενοι καὶ πενθοῦντες ὀδυνηρῶς καὶ τὴν φθορὰν τὴν ἐτέρων ἕκαστοι βλέποντες. Καὶ ἄλλα δὲ ἡμῖν ἐπέρχεται λυπηρὰ ἄξια τῶν ἔργων ἡμῶν. Ἄλλ' ἴσως μὲν || τὰ παρὰ τῶν ἐχθρῶν 10 193^v ἡμῖν ἐπαγόμενα, εἰ καὶ παραχωρεῖς αὐτὸς ἵνα παιδευθῶμεν, ὅμως τῆς μανίας ἐκείνων ἔσται τῆς καθ' ἡμῶν γνώρισμα, ὡς μανικῶς καὶ ἀπανθρώπως καθ' ἡμῶν κινουμένων, τὰ δὲ παρὰ σοῦ, φιλόανθρωπε Κύριε, τὸ ὑπερβάλλον μαρτυροῦσι τῶν ἡμετέρων κακῶν. Πῶς γὰρ ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτὸν⁴ οὕτως ἔμελλες τέμνειν καὶ θανατοῦν τὸν λαόν 15 || σου, ἢ μὴ μεγάλην ἐώρας τὴν ἡμῶν νόσον καὶ ἀνιάτρευτον; Ἄλλὰ πολὺ τὸ 194^r πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου⁵ καὶ ἄπειρον τὸ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε. Καὶ τίς παραβαλεῖ τοῦτο πρὸς τι τῶν ὄλων ποτέ; Διὰ τοῦτο ὡς πρὸς τὸ ἔλεός σου εἰ καὶ ἀμέτρητα, ἀλλ' ὅμως βραχέα καὶ οὐδαμινὰ ἡμῶν τὰ ἀμαρτήματα. Διὸ σῶσον ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου⁶. Ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς θανατικῆς ταύτης φθορᾶς, ἕνε- 20 κεν τῶν || εὐσυμπαθῆτων σου σπλάγχχνων. Ἐλέησον πατέρας πενθοῦντας, οἰκτιρον σπλάγχχνα μητέρων ἐλεεινῶς κοπτομένων, τὴν ἄωρον ἡλικίαν εὐσυμπαθῆτως οἰκτίρησον. Ἐπικάμθητι πᾶσιν ἡμῖν, μὴ παρὰ καιρὸν ἡμᾶς ἐκκόψης. Οἶδας ὅτι ἐπὶ ζωῇ ἐδημιούργησας ἡμᾶς καὶ τὴν ζωὴν ἐπιποθοῦντες τὴν φθορὰν ἀποσειόμεθα. Διὰ τοῦτο ζῆσον ἡμᾶς⁷ δεόμεθα καὶ εὐφρανον ἐπὶ γῆς 25 καὶ δὸς ζῶνιτας καὶ ὑγιεῖς ἐπὶ πολὺ διαμένειν, εἰς δόξαν τε τοῦ κράτους σου πολιτεύεσθαι καὶ τὰ εὐάρεστά σοι ποιεῖν, ἐν εἰρήνῃ τε καὶ μετανοίᾳ κατὰ τὸν ἀρμόζοντα τῆς εὐδοκίας καὶ τοῦ ἐλέους σου καιρὸν τοῦ σώματος ἐξελθεῖν καὶ συνταγῆναι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου. Μεθ' ὧν κατὰταξον ὡς οἰκτίρμων καὶ τὰς προ- 30 αναπαυσαμένας τῶν πιστῶν σου δούλων ψυχάς, πάντα αὐτοῖς συγχωρήσας τὰ 195^r πταίσματα. Ἀξίωσον αὐτοὺς τοῦ φωτισμοῦ σου καὶ τῆς ἀτελευτήτου σου παρακλήσεως καὶ δὸς αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν πληρωθῆναι τῶν ἀγαθῶν σου καὶ αἰωνίως δοξάζειν καὶ μεγαλύνειν σε τὸν μόνον ζωοπάροχον δεσπότην ἡμῶν ἀθά-

1. Πρβλ. Πράξ. 2,24.

2. Φιλιπ. 2,16. Α' Ἰω. 1,1.

3. Πρβλ. Ματθ. 25,34. Ἀποκ. 13,8.

4. Ἰεζ. 18,23.

5. Πρβλ. Ψαλμ. 50,2. 68,17.

6. Ψαλμ. 6,4.

7. Πρβλ. Ψαλμ. 118,25 κ.ά.

196^τ νατον. Πρεσβείας τῆς τὴν ζωὴν ἡμῖν¹ ἐν σαρκὶ τεκούσης τὸν μονογενῆ σου
Υἱὸν² ἀειπαρθένου Θεοτόκου, τῶν μὴ φθορὰν δεχομένων ἀθανάτων ἀγγέλων σου
καὶ πάντων τῶν τῆς αἰωνίου σου ἥ ζωῆς καταξιωθέντων ἀγίων σου. Σὺ γὰρ εἶ
ὁ μόνος ὢν πρὸ αἰώνων καὶ εἰς αἰῶνας αἰώνων καὶ πάντοτε ζῶν καὶ σοὶ τὴν δό-
5 ξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

16.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΕΠΙΔΡΟΜΗΝ ΕΘΝΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΑΓΤΗΣΙΝ³Κώδ. Β, φ. 196^τ - 202^ο

196^ν Ὑψιστε Κύριε⁴, Θεὲ παντοκράτορ⁵, ἅγιε, προσκυνητέ⁶, παντοδύναμε, ὁ
Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἢ Ἰησοῦ Χριστοῦ⁷, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν⁸, μηδὲ ἀποστρέ-
ψης σου τὸ ἀγαθὸν πρόσωπον ἀφ' ἡμῶν⁹, ἐπιχειρούντων ἀνατεῖναι χεῖρας πρὸς
10 σέ καὶ διάραι χεῖλη καὶ δεηθῆναι σου τοῦ δεσπότου. Ὑπερβαλλόντως γὰρ σε
παροργίζομεν, Κύριε, καὶ διὰ τοῦτο ἀποστροφῆς ἄξιοί ἐσμεν. Πῶς οὖν τολμή-
σωμεν λαλήσαι πρὸς σέ; Εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐκεῖνος, ὁ κατὰ πνεῦμα πατὴρ ἡμῶν¹⁰,
197^τ φίλος σου καὶ δίκαιος ὢν¹¹ μετὰ πολλῆς ἢ τῆς ὑποστολῆς καὶ τοῦ φόβου παρί-
στατό σοι ὑπὲρ ἀμαρτωλῶν προσευχόμενος καὶ «Μὴ τι, Κύριε, ἐὰν λαλήσω»
15 φθεγγόμενος¹², πῶς τολμήσωμεν ἡμεῖς ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ἰκετεῦειν σε καὶ τὸν
ἔλεον ἐξαιτεῖσθαι; Ἀλλ' ὁμῶς πάλιν θαρροῦμεν καὶ τοῦτο τολμηρῶς ἐγχειροῦ-
μεν διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς σῆς χρηστότητος¹³. Ὅθεν καὶ μὴ παρρησίαν ἔχοντες,
197^ν κατακεκριμένοι δὲ μᾶλλον ὄντες, ἢ προσερχόμεθά σοι καὶ βοῶμεν πρὸς σέ τὸν
20 μέσον ἡμῶν θεράποντάς σου μιμουμένους τὸν Ἀβραάμ¹⁴, δι' οὗς ἡμᾶς οἰκτι-

1. Πρβλ. Ἰω. 14,6. Κολοσ. 3,3. Α' Ἰω. 5,11.

2. Ἰω. 3,16. 18. Α' Ἰω. 4,9.

3. ΦΣΘ, σελ. 61 - 62.

4. Ψαλμ. 91,8. 96,9.

5. Β' Βασ. 7,25.26.27. Ἀμώς 3,13. 4,13 κ.ά.

6. Πρβλ. Λευκ. 20,26. Α' Βασ. 2,10. Ἦσ. 6,3 κ.ά.

7. Ῥωμ. 15,6. Α' Πέτρ. 1,3.

8. Ψαλμ. 84,5.

9. Πρβλ. Ψαλμ. 26,9. 101,3. 142,7.

10. Ῥωμ. 4,11 - 17. Γαλάτ. 3,7.

11. Ἰσακ. 2,23.

12. Γεν. 18,30.

13. Πρβλ. Ψαλμ. 30,20. 144,7. Ῥωμ. 2,4.

14. Πρβλ. Ἰω. 8,39. Ῥωμ. 4,12.

ρήσεις¹, εἰ καὶ τοιαῦτά εἰσι τὰ ἔργα ἡμῶν, ὅτι καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐστὶ δίκαιον ῥη-
 θῆναι, ὡς καὶ καὶ Ἡλίας ἢ Δανιὴλ στῶσιν ὑπὲρ αὐτῶν προσευχόμενοι, οὐδ'
 οὕτως εἰσακούσομαι αὐτῶν»². Τοῖσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἡμῶν τὰ ἐγκλήματα. 198^ε
 Ὑπερηφανίας ἐσμὲν πάσης ἀνάπλευσι, οἰήσεως, μίσους τε καὶ πονηρίας, ἅπερ
 ἰδιώματα πρῶτα τοῦ ἀρχεκάκου εἰσὶ φθόνου καὶ βασκανίας, λοιδορίας τε καὶ 5
 διαβολῆς, ἀρπαγῆς, ἀδικίας καὶ παντὸς εἴδους πλεονεξίας ὑπάρχομεν ὄργανα.
 Ἀσυμπαθεῖς ἐσμεν, ἀνοικτίρμονες, ἀφιλάγαθοι, ἀκάθαρτοι, ῥυπαροί, παντοίων
 ἔργων τῆς ἡμαρτίας ἐργάται. Ἡ φωνὴ σου οὖν, Κύριε, ἀρμῳοδία καὶ πρὸς ἡμᾶς, 198^ε
 τὸ «Οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ Πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις διὰ τὸ εἶναι
 σάρκας»³. Καὶ γὰρ τὰ τῆς σαρκὸς μόνα καὶ φρονοῦμεν⁴ καὶ μετὰ πολλῆς τῆς 10
 ἐφέσεως ἐκζητοῦμεν καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν τι τῶν σῶν εἰ μὴ μόνον τὸ πιστοῦς
 σου καλεῖσθαι καὶ τοῦτο ἡμᾶς ὁμολογεῖν, ὃ καὶ συγκινεῖ σε μᾶλλον πρὸς ὄργην.
 Οἱ γὰρ καλούμενοι σοὶ τὰ σὰ ἀθετοῦμεν καὶ τῷ στόματι μὲν εὐλογοῦμέν σε⁵,
 ἡ δὲ καρδία ἡμῶν πόρρω ἀπέχει τῶν θελημάτων σου⁶. Καὶ σεβόμεθά σε τὸν 199^ε
 Θεὸν ἡμῶν⁷, πλην λόγῳ μόνον, ἔργοις δὲ ματαιάζομεν καὶ ψευδόμεθά σε τοῖς 15
 χείλεσιν⁸, ἕτερα μὲν λαλοῦντες ἄλλα δὲ ἐννοοῦντες καὶ πράττοντες, ἢ μᾶλλον
 τάναντία μελετῶντες καὶ λαλοῦντες τῶν προσταγμάτων σου, ἐπίορκοι, βλά-
 σφημοὶ ὄντες καὶ ὑβρισταί, καταφρονηταί τῶν θείων, μηδὲν ἔχοντες ἢ πρὸς σέ
 ἢ πρὸς τὸν πλησίον ἴχνος ἀγάπης. Ἐπιδοκίμοι, θλιβόμεθα παρὰ 199^ε
 τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν⁹. Διὰ ταῦτα ἰσχυροὶ γίνονται καθ' ἡμῶν οὗτοι. Τὴν γῆν ἡμῶν 20
 ἐνώπιον ἡμῶν ἀλλότριοι ἔδονται¹⁰. Αἱ πόλεις ἡμῶν αἰ μὲν κατεστραμμέναι καὶ
 ἔρημοι, αἱ δὲ ὑπὲρ ἀλλοφύλων κυριεύομεναι. Ἐγενήθημεν τοῖς ἔθνεσιν εἰς προ-
 νομήν¹¹. Ὡς πρόβατα εἰς σφαγὴν¹², οὕτως ἄγουσι τὸν λαόν σου. Τῶν δορυα-
 λῶτων ἢ πληθὺς τὴν οἰκουμένην πεπλήρωκε. Πατέρες ἄθλιοι καὶ μητέρες ἐκ 200^ε
 τέκνων διασπῶνται ὡς εἰπεῖν καθ' ἐκάστην. Βρέφη τὰ μὲν θανατοῦνται, τὰ δὲ 25
 ἀπορρίπτονται, τὰ δὲ εἰς ὄνην, ὡς περ ἄλογα ζῶα, τοῖς βουλομένοις παρέχονται.
 Καὶ οὐ ταῦτα μόνον τὰ δεινά, ἀλλὰ καὶ λιμοὶ καὶ αὖχοι καὶ χάλαζαι καὶ σει-
 σμοὶ καὶ ἀφορίαι γῆς, θλίβουσιν ἡμᾶς, ὅτι συνεχῶς θλίβομέν σε. Πλήν, φιλάγαθε

1. Πρβλ. Γεν. 18,26 - 32.

2. Πόθεν;

3. Γεν. 6,3.

4. Ῥωμ. 8,5.

5. Πρβλ. Ψαλμ. 61,5.

6. Ἡσ. 29,13. Ματθ. 15,8. Μάρκ. 7,6.

7. Πρβλ. Ἰωνᾶ 4,24.

8. Πρβλ. Ψαλμ. 77,36.

9. Πρβλ. Ψαλμ. 105,42.

10. Ἡσ. 1,7.

11. Πρβλ. Ἰεζ. 26,5.

12. Πρβλ. Ψαλμ. 43,24. Ἰερ. 28,40.

- 200^v Κύριε, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς¹. Οἰκτίρμων εἶ² καὶ ἰλάσθητι ἢ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν³. Πλήθυνον τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν σου⁴. Μὴ ἐκκαύσῃς πᾶσαν καθ' ἡμῶν τὴν ὀργὴν σου⁵. Μνήσθητι ὅτι σὰρξ ἐσμεν, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον⁶. Ἐν τῷ βραχίονί σου περιποίησαι ἡμᾶς⁷. Ἔως πότε, Κύριε, ὀργι-
- 5 σθήσῃ εἰς τέλος⁸; Ἐκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ τοὺς μὴ γινώσκοντάς σε⁹. Ἀπό-
- 201^rδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπταπλασίονα¹⁰, ὧν εἰργάσαντο καθ' ἡμῶν. Τα||χὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου¹¹. Ἐνεκεν τῆς δόξης σου βοήθησον ἡμῖν¹², ὅτι ἐπταχεύσαμεν σφόδρα¹³. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα, Κύριε¹⁴. Πολέμησον τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς¹⁵. Διώξον τοὺς διώκοντάς
- 10 ἡμᾶς. Στήσον τὴν καθ' ἡμῶν ὀργὴν σου. Λῦσον καὶ τὰς ἀνωμάλους φορὰς τῶν στικτειῶν παρὰ φύσιν καθ' ἡμῶν κινουμένων. Ἐντείλει ταῖς νεφέλαις¹⁶ τοῦ
- 201^v δοῦναι ἡμῖν ἢ ὑετόν. Δὸς ἰσχὺν πρὸς καρπογονίαν τῇ γῆ σου. Εὐκράτους καὶ ἐπωφελεῖς πάρασχε ἡμῖν τοὺς ἀέρας. Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐνεργεῖτωσαν ἡμῖν ἀβλαβῶς τὰ πρὸς τὴν χρείαν τῷ θείῳ σου νεύματι. Δὸς ἡμῖν δαψιλῆ τὰ ἀπὸ τῆς
- 15 γῆς ἀγαθὰ σου· καταξίωσον ἐν καιρῷ καὶ τῶν αἰωνίων σου. Ἐλέησον ἡμᾶς¹⁷, ὁ ἐλεήμων¹⁸. Ἐλευθέρωσον¹⁹ ἡμᾶς δεινῶν ἀπάντων, ὁ ἐλευθερωτὴς²⁰. Ἰάσαι ἡμᾶς²¹,
- 202^r ὁ ἰατρός· ἢ ζῆσον ἡμᾶς²², ἡ ζωὴ²³. κυβέρνησον ἡμᾶς, ὁ προνοητὴς ἀπάντων καὶ κυβερνήτης· εὐφρανον καὶ ὀδήγησον πρὸς πᾶν ἀγαθόν, ἡ εὐφροσύνη καὶ τῶν

1. Πρβλ. Ψαλμ. 26,9. 37,22. 70,9 κ.ά.

2. Νεσμ. 9,31. Ψαλμ. 77,38.

3. Ψαλμ. 78,9.

4. Πρβλ. Ψαλμ. 77,38. 84,5.

5. Πρβλ. Ψαλμ. 77,38.

6. Πρβλ. Ψαλμ. 77,39.

7. Ψαλμ. 78,11.

8. Ψαλμ. 78,5.

9. Πρβλ. Ψαλμ. 78,6.

10. Ψαλμ. 78,12.

11. Ψαλμ. 78,8.

12. Ψαλμ. 78,9.

13. Ψαλμ. 78,8.

14. Ψαλμ. 79,4. 8. 20.

15. Ψαλμ. 34,1.

16. Πρβλ. Ψαλμ. 77,23.

17. Ψαλμ. 122,3.

18. Ἐξ. 22,27. 34,6 κ.ά.

19. Β' Μακκ. 1,27.

20. Πρβλ. Ἰω. 8,36. Γαλάτ. 5,1.

21. Πρβλ. Ψαλμ. 6,3. Ἰερ. 17,14.

22. Πρβλ. Ψαλμ. 118,25. 37,40.

23. Ἰω. 11,25. 14,6. Κολοσ. 3,4.

ἀγαθῶν ἢ πηγῆ· σῶσον ἡμᾶς¹ σώμασι καὶ ψυχαῖς, ὁ ὀμόνος σωτήρ² καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Διὰ τὴν ἀγαθότητά σου, διὰ τοὺς οἰκτιρμούς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ³, διὰ τὴν ἐνανθρώπησιν αὐτοῦ, διὰ τὰ πανάγια αὐτοῦ πάθη καὶ τὴν ζωηφόρον ἀνάστασιν, διὰ τὴν ὑπέραγνον αὐτοῦ μητέρα, διὰ τοὺς ἀγίους σου πάντας καὶ τὸν μέγιστον ἐν ἀθλοφόροις Δημήτριον. Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σφῆζειν ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ⁴ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

17.

ΕΥΧΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ
ΕΝ Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑ ΛΕΓΟΜΕΝῃ
ΜΕΤΑ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ Ο ΤΗΝ ΣΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ»⁵

Κώδ. Β, φ. 203^r - 204^v καὶ Ν, φ. 474^v

Ἄγαθὲ καὶ ἀγαθότητος πηγῆ, ἅγιε⁶ καὶ ἀγιασμοῦ χορηγέ⁷, ζωὴ καὶ τοῦ ζῆν τοῖς ζῶσι παραίτιε, φῶς καὶ φωτισμοῦ τοῖς φωτιζομένοις δοτήρ, δημιουργέ τῶν ὄντων ἅμα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Λόγῳ, Πνεῦμα ἅγιον τοῦ Θεοῦ⁸, ἐν ᾧ ζῶμεν

Τίτλος: Τοῦ αὐτοῦ εὐχὴ εἰς τὴν Πεντηκοστὴν εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα Ν. 10 παραίτιε: πανάγιε Ν.

1. Ψαλμ. 105,47. Ματθ. 8,25. 14,30.

2. Πρβλ. Πράξ. 4,12. Ἰουδ. 25.

3. Ἰω. 1,18. 3,16. 18.

4. Ἰω. 1,18. 3,16. 18.

5. ΦΣΘ, σελ. 62. Ὁ Συμεὼν διὰ τῆς εὐχῆς ταύτης ἐπεχείρησε νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς γονυκλισίας τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς εὐχὴν ἀπευθυνομένην πρὸς αὐτὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα πρὸς θεραπείαν ἐμφανοῦς ἐλλείψεως τῆς ἀκολουθίας ταύτης. Θὰ ἀντικαθίστα δὲ ἡ εὐχὴ αὕτη τὴν καὶ σήμερον ἐν χρήσει δευτέραν εὐχὴν «Κύριε, Κύριε ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας...» (J. G o a r, Εὐχολόγιον, σελ. 600), ἢ θὰ παρενεβάλλετο μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς ἐν τῇ ἐπιγραφῇ μνημονευομένης πρώτης εὐχῆς τῆς δευτέρας γονυκλισίας.

6. Ματθ. 1,18. 20. 3,11. 28,19. Μάρκ. 1,8. Λουκ. 1,35. 3,16. Ἰω. 1,33 κ.ά.

7. Πρβλ. Β' Τιμ. 2,13. Α' Πέτρ. 1,2.

8. Ἐφεσ. 4,30.

καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν¹, Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς, ὡς ἐξ αὐτοῦ ἐκπορευόμενον²,
 Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ³, ὡς αὐτῷ συνημμένον καὶ ὁμοούσιον, Πνεῦμα ἀληθείας⁴,
 Πνεῦμα υἰοθεσίας⁵, Πνεῦμα ἀγαθόν⁶, Πνεῦμα εὐθές⁷, Πνεῦμα ἡγεμονικόν⁸,
 Πνεῦμα σοφίας⁹, Πνεῦμα συνέσεως¹⁰, Πνεῦμα βουλῆς¹¹, Πνεῦμα ἰσχύος¹²,
 5 Πνεῦμα γνώσεως¹³, Πνεῦμα εὐσεβείας¹⁴, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ¹⁵, βλαστὲ θεόφυτε
 Πατρὸς καὶ φυσιζῶν ἄνθος, ὁ τῆς ἀγάπης καὶ χαρᾶς καὶ εἰρήνης, μακροθυ-
 μίας τε καὶ χρηστότητος, ἀγαθοσύνης καὶ πίστεως, πραότητός τε καὶ ἐγκρα-
 τείας τελεσφορῶν τοὺς καρπούς¹⁶, Πνεῦμα σωφροσύνης¹⁷, Πνεῦμα δικαιοσύνης¹⁸,
 Πνεῦμα ζήλου¹⁹, Πνεῦμα φρονήσεως²⁰, ὁ πάντων τῶν καλῶν παροχεύς, ὁ πάν-
 10 των τῶν ἀγαθῶν βραβευτής, ὁ ἐκ τοῦ μόνου καλοῦ τε καὶ ἀγαθοῦ καλός τε καὶ
 ἀγαθὸς ἐκβλαστάνων, ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀιδίως ἐκπορευόμενος²¹ καὶ Υἱῷ συνυ-
 πάρχων καὶ συννοούμενος, αὐτοῖς γὰρ αἰωνίως ἀχώριστος κατὰ φύσιν ὑπάρ-
 χεις, ὁ καὶ κατ' οὐσίαν ἀγγέλοις τε καὶ ἀνθρώποις ἀκατανόητος καὶ ἀμέθεκτος,
 ταῖς ἐνεργείαις δὲ καὶ ἐλλάμψεσι χωρητὸς ἀναλόγως καὶ μετεχόμενος τοῖς
 15 ἀπείροις σου ἐκτιρμοῖς· σὺ γὰρ ὁ τῶν δωρημάτων ταμίας, ἡ αἰωνίός τε καλ-
 λονή καὶ φαιδρότης καὶ ἀγαλλίασις· ὁ κατασκηνώσας σήμερον ἢ ἐν ἀνθρώποις²²
 μετὰ τὴν τοῦ σαρκωθέντος Λόγου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀνάστασιν
 καὶ ἀνάληψιν, ὁ καὶ ἐν τοῖς δικαίοις πάλαι ἐξ ἀρχῆς ἐνεργήσας καὶ ἐν τοῖς προ-

203^v

1 - 3 Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς — Πνεῦμα εὐθές παραλ. N. 5 - 44,25 γνώσεως, Πνεῦμα
 εὐσεβείας, — ἀμὴν ἐξέπεσαν N.

1. Πράξ. 17,28.
2. Ἰω. 15,26.
3. Γαλάτ. 4,6 Φιλιπ. 1,19. Α' Πέτρ. 1,11.
4. Ἰω. 14,17. 16,13. Α' Ἰω. 4,6.
5. Ῥωμ. 8,15.
6. Ψαλμ. 142,10.
7. Ψαλμ. 50,12.
8. Ψαλμ. 50,14.
9. Ἦσ. 11,2. Ἐφεσ. 1,17.
10. Ἦσ. 11,2. Ἐφεσ. 1,17.
11. Ἦσ. 11,2. Ἐφεσ. 1,17.
12. Ἦσ. 11,2. Ἐφεσ. 1,17.
13. Ἦσ. 11,2. Ἐφεσ. 1,17.
14. Ἦσ. 11,2. Ἐφεσ. 1,17.
15. Ἦσ. 11,3.
16. Πρβλ. Γαλάτ. 5,22 - 23.
17. Πρβλ. Σοφ. Σολ. 8,7.
18. Πρβλ. Σοφ. Σολ. 8,7. Ῥωμ. 14,17.
19. Πρβλ. Β' Κορ. 11,2.
20. Πρβλ. Σοφ. Σολ. 8,7. Ἐφεσ. 1,8.
21. Πρβλ. Ἰω. 15,26.
22. Πρβλ. Ψαλμ. 77,60.

φήταις λαλήσας¹, τελεώτερον δὲ τοῖς ἀποστόλοις ἐμφανισθεῖς καὶ δι' αὐτῶν
 μὲν τὰ παράδοξα ἐνεργήσας, ἱερέων δὲ καὶ μαρτύρων καὶ ἀσκητῶν καὶ παρθέ-
 νων δῆμους καταστησάμενος καὶ πάντας πιστοὺς τῷ βαπτίσματι καὶ τῷ μύρω
 καὶ τῇ θεῖα μεταλήψει καθαγιάσας, πάσης τε ἀρετῆς ἐν ἡμῖν ἐνθέμενος καὶ χά- 5
 ριτος τὰς εὐεργεσίας. Αὐτός, Κύριε, ὁ τῶν ἀγαθῶν θησαυρός, ἡ ρίζα τῶν ἀρε-
 τῶν, ὁ ὑπεράγαθος βασιλεύς, ὁ κηδεμὼν ἀπάντων καὶ τὴν χρεῖαν ἐκάστῳ καὶ
 τὸ συμφέρον πρὸ τοῦ εἰδέναι καὶ ζητεῖν ἐξοικονομῶν², πρόσδεξαι κατὰ τὴν
 παροῦσαν ὥραν μετὰ τῆς κλίσεως τῶν γονάτων καὶ τοῦ αὐχένος ἐν δουρικῶ
 τῷ σχήματι καὶ τὴν ψυχικὴν συντριβὴν καὶ ἐκ καρδίας ἐξομολόγησιν καὶ τετα-
 πεινωμένην ἱκεσίαν καὶ ἐπίνευσον ὁ πανταχοῦ καὶ ὑπὲρ τὸ πᾶν μέχρις ἡμῶν 10
 ἐλθεῖν τῶν εὐτελῶν καὶ ἀχρείων καὶ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν ἐπισκέψασθαι. Καὶ
 δεόμεθά σου τοῦ εὐμενοῦς, τοῦ πραέος, τοῦ ἰλαροῦ καὶ συμπαθεστάτου δεσπό-
 του καὶ ἀγαθοῦ Πνεύματος, παραγενοῦ νῦν τῇ ἀοράτῳ σου χάριτι καὶ κατα-
 σκήνωσον ἐν ἡμῖν³ καὶ καθαρὸς ὢν, κάθαρον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ⁴
 καὶ πλῆνον ἡμᾶς ὀλοτελεῖς⁵, τὸ ἐξ ἀθανάτου πηγῆς ζωῆς καὶ ἀένναον ὕδωρ⁶. 15
 Ἐναμόρφωσον ἡμᾶς, ἀναλλοιώτε⁷, ὁ ἀνακαίνιζων τὸ πᾶν καὶ ἀναζώωσον 204^F
 ἡμᾶς, ζωοποιέ, καὶ φωταγωγήσον ἡμᾶς, τὸ ἀληκτον φῶς, καὶ καθαγίασον ἡμᾶς,
 ὁ ἀγιασμός⁸, καὶ ἐλευθέρους δεῖξον⁹, ὁ Κύριος, καὶ δουλείας ἀπάλλαξον¹⁰ δαι-
 μονικῆς καὶ παθητικῆς, ὁ τῶν ὄλων βασιλεύς, καὶ τέλσον ἀφθάρτους, ὁ ἀφθαρ-
 τος¹¹ καὶ τὴν ἀφθαρσίαν ἐκβλύζων, καὶ δὸς μετέχειν σου καὶ κοινωνεῖν ἀκορέ- 20
 στως καὶ ἔχειν σε ἐν ἡμῖν καὶ ἄδειν ἐν καρδίᾳ καὶ ψάλλειν σοὶ τῷ Θεῷ¹² καὶ
 λαλεῖν ἐν σοὶ καὶ μελετᾶν καὶ νοεῖν καὶ πάντα πράττειν καὶ ἔχειν, πνευματι-
 κούς ἀποδειχθέντας ἡμᾶς, ὡς ὑπὸ σοῦ κινούμενους ἐν ἅπασιν. Καὶ παράσχου
 ἡμῖν, τῶν χαρισμάτων ἢ ἄβυσσος, πληροῦσθαι τῶν δωρεῶν σου καὶ μηδὲν ἐνερ-
 γεῖν ἐν ἡμῖν ὅλως πονηρόν, μηδὲ τῆς ἐναντίας μερίδος, ἀλλ' ὅλους ἐνεργουμέ- 25
 νους ὑπὸ σοῦ, ἀγαθοὺς εἶναι καθ' ὁμοίωσίν σου¹³, καθαρούς, ἰλαρούς, εἰρηνι-
 κούς, εἰρηνοποιούς καὶ ἀγάπης πεπληρωμένους, πραεῖς, εὐμενεῖς, συμπαθεῖς,
 συγκαμπτομένους ἀλλήλοις, ἡνωμένους τε καὶ ἐνοποιούς, μεταδοτικούς ἀλλή-

1. Βαφ. 2,20. Ἐβρ. 1,1.

2. Πρβλ. Ματθ. 6,8. 32.

3. Πρβλ. Ψαλμ. 5,12.

4. Πρβλ. Β' Κορ. 7,1.

5. Πρβλ. Α' Θεσ. 5,23.

6. Πρβλ. Ἰω. 4,7. 7,38. Ἀποκ. 21,6. 22,1.

7. Πρβλ. Μαλ. 3,6.

8. Πρβλ. Β' Θεσ. 2,13.

9. Πρβλ. Ἰω. 8,36.

10. Πρβλ. Ἐβρ. 2,15.

11. Πρβλ. Ῥωμ. 1,23. Α' Τιμ. 1,17. Α' Πέτρ. 3,4.

12. Ἐφεσ. 5,19.

13. Πρβλ. Ματθ. 19,17. Μάρκ. 10,18. Λουκ. 18,19. Ῥωμ. 8,11. Β' Τιμ. 1,14.

λοισ πάσης χρηστότητος, τὸν Πατέρα τὸν ζῶντα μετὰ τοῦ ζῶντος Λόγου ἔνοι-
 κον ἐσχηκότας ἐν σοὶ τῷ ζωοποιῶ Πνεύματι¹, ὥστε πάντα ἐν εἶναι² τῇ χά-
 ριτί σου, καθὼς ἐν ὑπάρχεις αὐτὸς σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Λόγῳ³, ὁμοούσιος
 ὢν καὶ ὁμοδύναμος αὐτοῖς καὶ ἀχώριστος. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, τὸ προαιώνιον
 5 Πνεῦμα, ἐνταῦθα μὲν ἐν ἀρραβῶνος μέρει⁴ ἀπολαβεῖν σου τῶν χαρίτων καὶ τῆς
 204^v προνοίας καὶ σκέπης μέχρι παντός, ἐκεῖσε δὲ ἢ παραπετασμάτων χωρὶς, κα-
 θαρῶς τὴν δόξαν σου καθορᾶν καὶ τὸ φῶς ἐνοπτρίζεσθαι⁵ καὶ κοινωνεῖν σου⁶
 διὰ παντός καὶ μὴ στερηθῆναι τῆς καλλονῆς σου, ἐκπληροῦσθαι δὲ τῆς ἀθανά-
 του σου παρακλήσεως. Ἦς καταξίωσον ἐπιτυχεῖν καὶ περιόντας ἡμᾶς καὶ ἡνίκα
 10 κελεύσεις μεταστῆναι τῶν ᾧδε, μεθ' ἡμῶν μὲν ἐν τῷ παρόντι μένων διὰ παν-
 τός⁷ καὶ παντός ρυόμενος δεινοῦ καὶ εἰρηνικὴν καὶ πνευματικὴν ἐξοικονομῶν
 ἡμῖν τὴν ἐντεῦθεν ἀποδημίαν. Ἀλλὰ καὶ τὴν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἐλεύσεως τοῦ
 ὁμοουσίου σοὶ Λόγου καὶ Υἱοῦ τοῦ Πατρὸς μετὰ δικαίων πνευμάτων συναυλίαν
 καὶ εὐφροσύνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν παρέχων ἐξελθούσαις τοῦ σώματος καὶ τῶν
 15 προκεκοιμημένων πιστῶν σου. Οἷς καὶ ἡμῖν ἅπασιν ἄφες πάντα τὰ παραπτώ-
 ματα καὶ ἐν τόποις φωτεινοῖς κατατάξας, τῆς σῆς ἐκπλήρου χαρᾶς καὶ ἀνεκ-
 φράστου θυμηδίας τε καὶ τερπνότητος. Τότε δὲ ἀπολαβόντας ἐν σοὶ ἀφθαρτον
 τοῦτο τὸ σῶμα⁸ τὸ χοϊκόν, ἀνακαινισθέντας ὑπὸ σοῦ τοῦ ἀφθάρτου⁹ καὶ ζωο-
 ποιοῦ Πνεύματος, ἐνωθῆναί σοι καθαρώτερον εὐδόκησον ἅπαντας καὶ τῆς ἀθα-
 20 νασίας σου μετέχειν καὶ τῆς ἀτελευτήτου τρυφῆς καὶ τῶν μακαρίων ἀναβά-
 σεων καὶ ἐλλάμψεων καὶ δωρημάτων τε καὶ χαρίτων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀπέραντος
 εὐφροσύνη καὶ ἀνείκαστος μακαριότης καὶ ἀγαλλίασις καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ
 εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, Παράκλητε ἀγαθέ, σὺν τῷ ἀνάρχῳ
 Πατρὶ καὶ σοῦ προβολεῖ καὶ τῷ μονογενεῖ αὐτοῦ καὶ ὁμοουσίῳ σοὶ Λόγῳ, νῦν
 25 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

1. Πρβλ. Ἰω. 17,23. Α' Ἰω. 2,24. 4,15 - 16.

2. Πρβλ. Ἰω. 17,21 - 23.

3. Πρβλ. Ἰω. 17,22.

4. Β' Κορ. 1,22. Ἐφεσ. 1,13 - 14.

5. Πρβλ. Β' Κορ. 3,18.

6. Πρβλ. Β' Κορ. 13,13. Φιλιπ. 2,1.

7. Πρβλ. Ἰω. 14,17.

8. Πρβλ. Α' Κορ. 15,52.

9. Πρβλ. Σοφ. Σολ. 12,1. Α' Πέτρ. 3,4.

18.

ΕΥΧΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΕΝ ΛΙΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΤΡΙΑΔΙ ΜΟΝΟΝ ΘΕΟΝ ΗΜΩΝ¹Κωδ. Β, φ. 205^r - 205^v

Ἄναρχε, αἰώνιε², δέσποτα Θεέ³, Πάτερ πανάγιε⁴, παντοκράτορ⁵, μετὰ τοῦ ζώντος καὶ ἀγαθοῦ Λόγου σου καὶ τοῦ Παρακλήτου σου Πνεύματος, δέξαι συμπαθῶς τὰς δεήσεις ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν. Ὁ μονογενῆς Υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς⁶, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, μετὰ τοῦ εὐσπλάγγχνου Πατρὸς σου καὶ τοῦ ἱλαροῦ Πνεύματος πρόσδεξαι ἐν ἐλέει τὰς ἱκεσίας ἡμῶν τῶν ἐλα- 5 χίστων. Τὸ πανάγιον καὶ ὑπεράγαθον ἐκ τοῦ Πατρὸς θεῖον Πνεῦμα⁷ σὺν τῷ πανοικτίρμονι Πατρὶ καὶ τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι διὰ φιλανθρωπίαν⁸ Ἰῶ δέξαι τὰς ἐν θλίψει φωνὰς τοῦ τεταπεινωμένου λαοῦ σου. Ἡ ὁμοούσιος καὶ ἀδιαίρετος Τριάς, ἡ μία βασιλεία καὶ φύσις, ὁ τρισάγιος⁹ Κύριος, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν¹⁰ τῶν ταπεινῶν ἱκετῶν σου καὶ διὰ τὴν σὴν ἀμέτρητον 10 ἀγαθότητα συγχώρησον ἡμῖν τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα. Διὰ τὸ σὸν ἀνυπέρβλητον ἔλεος οἰκτίρησον ἡμᾶς τοὺς δικαίως παιδευομένους ὡς σὲ τὸν δίκαιον παροργίσαντας. Διὰ τοὺς ἀφάτους οἰκτιρμούς σου σῶσον ἡμᾶς κινδυνεύοντας καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης δικαίας ἀπειλῆς καὶ ὀργῆς σου. Ἐξελοῦ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ καὶ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ καὶ μηχανημάτων. Διασκέ- 15 δασον πάντα πειρασμὸν ἀφ' ἡμῶν αἰσθητόν τε καὶ νοητόν· δίωξον πᾶσαν θλίψιν καὶ στένωσιν ἀφ' ἡμῶν καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ λιμοῦ καὶ λοιμοῦ, αὐχμοῦ τε καὶ πυρός, σεισμοῦ, μαχαίρας, ἀλλοφύλων ἐπιδρομῆς, στάσεως ἐμφυλίου, ἀέρων δυσκρασίας, ἀώρου θανάτου καὶ αἰφνιδίου καὶ πάσης ἄλλης κακώσεως, || πᾶν σκάνδαλον καὶ ταραχὰς ἐπεχειρομένας περίελε ἀφ' ἡμῶν. Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν 20 205^v εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διάγειν καὶ τῇ πρὸς σὲ καὶ ἀλλήλους ἐμμένειν ἀγάπῃ, ποιεῖν τε τὰς ἐντολάς σου¹¹ καὶ τὴν μὲν παροῦσαν ζωὴν εὐαρέστως σοι διανύσαι καὶ εὐσεβῶς αὐτὴν διὰ μετανοίας τελειῶσαι. Ἀξιώσον δὲ ἡμᾶς καὶ τῆς ἐπουρα- νίου καὶ αἰωνίου δόξης καὶ βασιλείας σου¹². Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν¹³ καὶ ἐπὶ σοὶ

1. ΦΣΘ, σελ. 63.

2. Ῥωμ. 16,26.

3. Πρβλ. Σοφ. Σειρ. 33,1.

4. Πρβλ. Ἰω. 17,11.

5. Πρβλ. Β' Βασ. 5,10. 7,8. Β' Κορ. 6,18. Ἀποκ. 1,8. 4,8. 11,17 κ.ά.

6. Ἰω. 1,18.

7. Πρβλ. Ἰω. 15,26.

8. Πρβλ. Τίτ. 3,4.

9. Πρβλ. Ἡσ. 6,3.

10. Πρβλ. Ἐσθῆρ 4,17. Σοφ. Σειρ. 4,6.

11. Πρβλ. Νεσμ. 10,29. Ἰεζ. 18,31.

12. Πρβλ. Ἰω. 17,22 - 24. Ῥωμ. 8,18. Α' Θεσ. 2,12. Ματθ. 26,29. Λουκ. 22,29. Β' Πέτρ. 1,11 κ.ά.

13. Πρβλ. Ψαλμ. 30,15. 76,15 κ.ά.

ἐλπίζομεν¹, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν² καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλούμενοι σω-
θῆναι ἐλπίζομεν³, πρεσβείας τῆς παναγίας ἀειπαρθένου Θεοτόκου, τῶν φιλαν-
θρωποτάτων ἀγγέλων σου καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ὅτι Θεὸς ἐλέους⁴,
οἰκτιρμῶν⁵ καὶ φιλανθρωπίας⁶ ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ
5 Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων· ἀμήν.

19.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΕΠΙ ΠΑΣΗ ΑΙΤΗΣΕΙ'

Κῶδ. Β, φ. 205^v - 206^v

Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ⁸, ὁ Υἱὸς τοῦ ζῶντος Θεοῦ⁹, ὁ
εὐλογημένος Θεὸς¹⁰, ὁ γεγονώς δι' ἡμᾶς καρπὸς τῆς κοιλίας σου¹¹. Χαῖρε, κεχα-
ριτωμένη¹², ἡ χαρᾶς τὰ πάντα πληρώσασα. Χαῖρε, κεχαριτωμένη¹³, ἡ πᾶσαν λύ-
10 πην ἐξαφανίσασα. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν¹⁴, ἡ τῆς ἀρᾶς ἀναιρέτις, ἡ τῆς
εὐλογίας πηγὴ, τῆς ἀφθαρσίας ἡ πρόξενος. Μεγαλύνομέν σε, τὴν μεγαλεῖα
παρὰ τοῦ δυνατοῦ¹⁵ δεξαμένην. Μακαρίζομέν σε, ἣν πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζουσι¹⁶.
Δεδοξασμένη ὑπάρχεις ὑπὲρ πάντας τοὺς δεδοξασμένους παρὰ Θεοῦ. Ἅγια-
σμένη, ὑπὲρ πάντας τοὺς ἁγιωσύνης μετέχοντας. Πεφωτισμένη, ὑπὲρ πάντας
206^r 15 || τοὺς θεοῦ κοινωνοὺς φωτός¹⁷. Χαρᾶς πλήρης, ὑπὲρ πάσας τὰς τῶν εὐφραينو-
μένων χορείας, μᾶλλον δὲ σὺ εἶ τῆς εὐφροσύνης αὐτοῖς ἡ πρόξενος. Σὺ παρὰ
πάντας καθαρωτέρα. Σὺ παρὰ πάντας ἡγλαῖσμένη τοὺς ἐγγίζοντας τῷ Θεῷ¹⁸.

1. Πρβλ. Ψαλμ. 7,2. 30,2. 14. 70,1 κ.ά.

2. Ἦσ. 26,13.

3. Πρβλ. Ἰωήλ 3,5. Πράξ. 2,21. Ῥωμ. 10,13.

4. Πρβλ. Ἦσ. 63, 15. Ἐφεσ. 2,4.

5. Πρβλ. Ἦσ. 63,15. Β' Κορ. 1,3.

6. Πρβλ. Τίτ. 3,4.

7. ΦΣΘ, σελ. 63.

8. Λουκ. 1,28.

9. Ματθ. 16,16.

10. Ματθ. 21,9. 23,39 κ.ά.

11. Λουκ. 1,28. 42.

12. Λουκ. 1,28.

13. Λουκ. 1,28.

14. Λουκ. 1,28. 42.

15. Λουκ. 1,49.

16. Λουκ. 1,48.

17. Πρβλ. Κολοσ. 1,12.

18. Πρβλ. Ἐβρ. 7,19.

Σὺ μετὰ Θεὸν πάσης κυρία τῆς κτίσεως, ὡς ὑπὲρ λόγον μόνη τὸν Θεὸν Λόγον ἐνυποστάτως χωρήσασα καὶ παρθενικῶς τεκοῦσα καὶ ἀειπάρθενος μένουσα, Θεοτόκος οὖσα κυρίως. Διὸ καὶ τὰ σὰ σπλάγγνα χρηστὰ καὶ θεῖα κατὰ μίμησιν τοῦ ὑπερευσπλάγγνου Θεοῦ, δι' ὧν οἰκτίρησον ἡμᾶς, ἡ συμπαθεστάτη. Μεσί- 5
 τευσον ἡμᾶς πρὸς τὸν Υἱὸν σου, ἡ εὐδιάλλακτος. Ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν περιστάσεων καὶ κινδύνων, ἡ φιλάγαθος κόρη. Οὐδὲν ἔχομεν πρὸς ἐξίλασμον ἡμέτερον εἰ μὴ σέ, ὅτι κατακεκριμένοι καὶ τιμωρίαις ἡμεῖς ὑπεύθυνοι διὰ τὰς ἀμυθήτους ἡμῶν ἀμαρτίας καὶ σέ μόνην κεκτήμεθα πάντα δυναμένην καὶ βουλομένην λύ-
 σαι τὰ δυσχερῆ καὶ τῇ σῇ μόνη θαρροῦμεν μεσιτεία. Διὸ τὰ ἀνομήματα ἡμῶν πάντα ἐξάλειψον¹ τῇ πρεσβείᾳ σου καὶ τὰ θλιβερὰ παρελθεῖν ἀξίωσον καὶ τὰ 10
 ἀγαθὰ ἐκ τοῦ θείου ἐλέους ἡμῖν ἐπιχορηγηθῆναι δυσώπησον. Ναί, δέσποινα φιλανθρωποτάτη, διὰ τὸν πανάγιον τόκον σου, διὰ τὴν ἀσύγκριτον ἀγιωσύνην σου, διὰ τὴν ὑπέραγνον παρθενίαν σου, διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ μεγά-
 λας καὶ θείας καὶ παντοδαπὰς ἐν σοὶ χάριτας, διάλυσον ἡμῶν τὰς κακώσεις καὶ δώρησαι ἡμῖν τὰ πρὸς τὸ συμφέρον αἰτήματα τῷ ἐλέει σου, συμπρεσβευ- 15
 τὴν λαβοῦσα καὶ τὸν λαμπρὸν ἐν ἀθληταῖς καὶ μυροβλύτην Δημήτριον. Ἀξίω-
 σον ἡμᾶς καὶ τῶν ἐπιγείων ἐν εἰρήνῃ καὶ τῶν ἐπουρανίων ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν. Ὅτι εὐλογημένη ἢ καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς καὶ διὰ 206^v
 σοῦ δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ ἐν Τριάδι μόνῳ Θεῷ, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. 20

20.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ ΕΠΙ ΠΑΣΗ ΔΕΗΣΕΙ²

Κῶδ. Β, φ. 206^v - 207^v

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ³, μονογενὲς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ⁴ καὶ Λόγε⁵, ἡ ζῶσα Σο-
 φία⁶ καὶ ἐνυπόστατος δύναμις⁷, ἡ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ ἀσωμάτου Πατρός⁸,
 τοῦ ἀνάρχου φωτὸς τὸ συνάναρχον ζῶν ἀπαύγασμα⁹, ὁ ἐκ τῆς ἀθανάτου πηγῆς

15 - 16 συμπρεσβευτὴν — Δημήτριον ἐν ὄσ. 19 τῷ: τὸν κῶδ.

1. Ψαλμ. 50,3.
2. ΦΣΘ, σελ. 63.
3. Πράξ. 11,17. Ῥωμ. 1,4. 5,1. 13,4. Α' Κορ. 1,7 κ.ά.
4. Ἰω. 3,18.
5. Ἰω. 1,1. Ἀποκ. 19,13.
6. Α' Κορ. 1,24. 30.
7. Α' Κορ. 1,24.
8. Β' Κορ. 4,4. Κολοσ. 1,15.
9. Ἰω. 1,9. 3,13. 8,12. 9,5. Α' Τιμ. 6,16. Ἑβρ. 1,3.

ποταμὸς τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀφθαρσίας¹, εὐλογοῦμέν σε, δοξολογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμέν σε, ἅμα τῷ προαιωνίῳ Πατρὶ σου καὶ τῷ συναϊδίῳ σου Πνεύματι. Εὐχαριστοῦμέν σοι ὑπὲρ τῶν εἰς ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς δούλους σου ἀμετρήτων δωρεῶν σου. Ἐποίησας ἡμᾶς ἐκ μὴ ὄντων, τῶν τοῦ παραδείσου μετέδωκας
 5 ἀγαθῶν². ταῦτα δὲ διὰ παρακοὴν ἡμᾶς ἀπολέσαντας³ οὐ παρείδες, ἀλλὰ πολυτρόπως ἡμῶν ἐζήτησας τὴν διόρθωσιν. Διὰ δικαίων καὶ νόμου καὶ προφητῶν ἐπαιδαγώγησας ἡμᾶς πρὸ τῆς παρουσίας σου. Ἦλθες δι' ἀγαθότητα μέχρις ἡμῶν τῶν ἀγνοησάντων σε. Ἐσαρκώθης ἐκ παρθένου ὑπὲρ ἡμῶν. Ἐπολιτεύσω ἐν κόσμῳ μετὰ πάσης πτωχείας⁴. Διὰ θαυμάτων καὶ διδασκαλίας ἡμῶν
 10 ἐβοήθησας καὶ φθονηθεὶς⁵ δι' ἡμᾶς, ἐπεβουλεύθης, ἐπράθης⁶ καὶ προδοθεὶς ὑπὸ μαθητοῦ⁷ συκοφαντίας ὑπήνεγκας, ἐκολαφίσθης, ἐνεπτύσθης⁸ ὁ ποιητής, ἐρραπίσθης⁹, ἐφραγελλώθης¹⁰, ἐδεσμεύθης¹¹ ὁ κοινὸς βασιλεὺς¹², ἐν εἰρκτικῇ ἀπετέθης, ἐχλευάσθης¹³, κατεκρίθης¹⁴, εἰς θάνατον εἰλκυσθης καὶ γυμνωθεὶς¹⁵, ἀτίμως
 207^ε προσεπάγης ἢ τῷ ξύλῳ¹⁶, ὄξος καὶ χολὴν ἐποτίσθης¹⁷, ὕβρεις ὑπέστης¹⁸, ἐβλάσφημήθης¹⁹ καὶ τελευταῖον ἀπέθανες²⁰ καὶ μετὰ θάνατον δὲ τὴν πλευρὰν ἐλογχεύθης²¹, πλάνος ἐκλήθης²² καὶ τὸ μνημῆμά σου ἐσφραγίσθης²³ καὶ πάντα ταῦτα πέπονθας δι' ἡμᾶς²⁴. Ἄλλ' ἀναστὰς ἡμᾶς ἐξανάστησας καὶ ἀθανάτους ἀπέδειξας

1. Πρβλ. Ἀποκ. 22,1. Β' Τιμ. 1,10.

2. Γεν., κεφ. 2.

3. Γεν., κεφ. 3.

4. Πρβλ. Β' Κορ. 8,9.

5. Πρβλ. Ματθ. 27,18. Μάρκ. 15,10.

6. Ματθ. 26,14 - 16. Μάρκ. 14,10 - 11. Λουκ. 22,3 - 6.

7. Ματθ. 26,47 - 50. Μάρκ. 14,43 - 46. Λουκ. 22,47 - 48. Ἰω. 18,3 ἐξ.

8. Ματθ. 26,67. 27,30. Μάρκ. 14,65. 15,19.

9. Ματθ. 26,67. Μάρκ. 14,65. Ἰω. 18,22. 19,3.

10. Ματθ. 27,26. Μάρκ. 15,15.

11. Ματθ. 27,2. Μάρκ. 15,1. Ἰω. 18,12. 24.

12. Α' Τιμ. 6,15. Ἀποκ. 17,14. 19,16.

13. Ματθ. 26,67 - 68. 27,27 - 31. Μάρκ. 14,65. 15,16 - 20. Α' Πέτρ. 2,23 κ.ά.

14. Πρβλ. Ματθ. 27,3. Μάρκ. 14,64.

15. Πρβλ. Ματθ. 27,35. Μάρκ. 15,24. Ἰω. 19,23 - 24.

16. Πρβλ. Ματθ. 27,35. Μάρκ. 15,24 κ.ά.

17. Ματθ. 27,34. 48. Μάρκ. 15,23. 36 κ.ά.

18. Ματθ. 27,39 - 44. Μάρκ. 15,29 - 32 κ.ά.

19. Ματθ. 27,39. Μάρκ. 15,29 κ.ά.

20. Ματθ. 27,50. Μάρκ. 15,37 κ.ά.

21. Ἰω. 19,34.

22. Ματθ. 27,63.

23. Ματθ. 27,66.

24. Α' Πέτρ. 2,21.

καὶ τὴν εἰρήνην σου δοῦς¹ εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἡμᾶς ὑψώσας² καὶ τὴν τοῦ θεοῦ Πνεύματος χάριν ἡμῖν ἐξαπέστειλας³. Αὐτὸς οὖν ὁ τοσοῦτον φιλανθρώπως τὰ τοιαῦτα καὶ ὑπομείνας καὶ ἐνεργήσας ὑπὲρ ἡμῶν καὶ νῦν μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς, μηδὲ ζητήσης τι ἐξ ἡμῶν ἀγαθόν· οὐδὲν γὰρ ὅλως παρ' ἡμῖν τῶν πρὸς τὴν σὴν εὐαρέστησιν. Ἀλλὰ διὰ μόνα τὰ φιλάγαθα σπλάγχνα σου, διὰ μόνα τὰ πανά- 5
για πάθη σου, διὰ μόνα τὰ ὑπεράγαθα ἔργα σου, συγχώρησον ἡμῖν τὰ ἀναρί-
θμητα ἀμαρτήματα καὶ κάθαρον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ⁴. Καὶ ἐλέησας
ἡμᾶς διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος⁵, πᾶσαν σου δικαίαν ὀργὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην
στῆσον. Αὖσον πᾶσαν πληγὴν καὶ ὀδύνην καὶ θλίψιν στενοχωροῦσαν ἡμᾶς καὶ
πιέζουσαν. Ἐπικάμφθητι, Κύριε, τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν, ὅτι χοῦς ἐσμεν⁶ καὶ ἐπὶ 10
πολὺ οὐ δυνάμεθα στέγειν. Δὸς ἡμῖν ἄνεσιν, φιλάγαθε δέσποτα. Εὐφρανὸν
ἡμᾶς καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι διὰ τῶν αἰσθητῶν ἀγαθῶν σου, εὐσεβῶς πολιτευομέ-
νους καὶ εἰρηνικῶς συντηρῶν καὶ ἐν μετανοίᾳ τοῦ βίου τούτου ἐξάγαγε. Ἀξίω-
σον ἡμᾶς καὶ τῶν ἀκηράτων καὶ αἰωνίων ἀγαθῶν σου, πρεσβείαις τῆς παρθενι-
κῶς τεκούσης σε ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν παρρησιᾶν ἐχόντων 15
πρὸς σὲ ἀγγέλων τε καὶ ἁγίων σου. Ὅτι ἐλεήμων ἢ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς 207^v
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ
παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

21.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ Τῆ ΜΝΗΜῆ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΝΑΟΥ
ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΛΟΓΟΥ, ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ'

Κῶδ. Β, φ. 208^r - 209^r

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν⁸, ὁ τὴν γῆν μὲν κατ' ἀρχὰς θεμελιώσας, ἔργα δὲ τῶν 20
χειρῶν σου δείξας τοὺς οὐρανοὺς⁹ καὶ τὴν μὲν ὡς θεμέλιον, τοὺς δὲ ὡς περιτεί-
χισμα καὶ ὄροφον ἐνεργήσας καὶ οἰκίαν θαυμαστὴν ταῦτα κατασκευάσας ἡμῖν¹⁰,

1. Λουκ. 24,36. Ἰω. 20,19.21.26.

2. Πρβλ. Πράξ. 2,33. 5,31.

3. Πρβλ. Πράξ. 2,1 ἐξ. Λουκ. 24,49. Γαλάτ. 4,6.

4. Πρβλ. Β' Κορ. 7,1.

5. Ψαλμ. 50,3.

6. Ψαλμ. 102,14.

7. ΦΣΘ, σελ. 63 - 64. Περὶ τῆς λειτουργικῆς χρήσεως τῆς εὐχῆς ταύτης βλέπε σελ. 14, ὑποσ. 4. Ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐγκαίνιων τῆς Ἀγίας Σοφίας ἤγετο τὴν 25ην Ἰανουαρίου (Ἰπποτύπωσις, κῶδ. Α, φ. 187α).

8. Ψαλμ. 98,8 κ.ά.

9. Ψαλμ. 101,26. Ἐβρ. 1,10

10. Πρβλ. Ἐβρ. 3,4.

ἃ καὶ ἀπολοῦνται μὲν¹. ὡς γέγραπται, οὐκ ἀφανισθησόμενα, ἀλλ' ἀλλοιωθησόμενα, οὐ δὲ ὑπάρχεις διαμένων, ὁ αὐτὸς γὰρ εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν², ἄναρχος τοῦ Πατρὸς καὶ ἀναλλοίωτος Λόγος, ὃς καὶ ὑπὸ ἀρχὴν ἐνανθρωπήσας καὶ ἀλλοίωσιν γέγονας. Οἶκον γὰρ ᾠκοδόμησας σεαυτῶ³, ἣν ἐξ ἡμῶν προσε-
 5 λάβου φύσιν, σῶμα ὁμοῦ μετὰ τῆς ψυχῆς εἰς καινισμόν τῆς ἡμετέρας φύσεως καὶ ἀνάκλησιν, ἐκ σώματος οὔσης καὶ ψυχῆς, τῆς ψυχῆς μὲν εἰς κοινωνίαν τῶν ἄνω καὶ νοουμένων, τοῦ σώματος δὲ εἰς συγγένειαν τῶν κάτω καὶ χοικῶν καὶ διὰ τοῦ ναοῦ σου τοῦ σώματος⁴ ἀνυψώσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς⁵, ἐν τῇ γῇ ἐμπεριπατήσας⁶ καὶ ὑπὸ γῆν τῶ θανάτῳ γεγονώς⁷, καὶ οὐρανίους ἀπέδειξας⁸. Ἦνοιξας
 10 γὰρ ἡμῖν τὰς ἄνω εἰσόδους⁹ καὶ βατὰ παρέσχες εἶναι τὰ ἐπουράνια, ἐπειδὴ αὐτὸς ἐκεῖσε μετὰ σαρκὸς ἀνήλθες κάκεισε μένεις ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς¹⁰. Ὁ καὶ καταξιώσας τόνδε τὸν ναὸν ὡς ἠθέλησας οἰκοδομηθῆναι εἰς τύπον τοῦ κόσμου παντός, τῶν οὐρανίων ἅμα καὶ ἐπιγείων, εἰς εἰκόνα τε τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, νοητῆς τελοῦσης καὶ αἰσθητῆς καὶ εἰς παράδειγμα καὶ ἐκμίμημα σοῦ
 15 τοῦ τῶν ὄλων δεσπότη, ὃς Θεὸς ὑπάρχεις καὶ ἄνθρωπος γέγονας. Καὶ οὗτος γὰρ ὁ ναὸς τὰ μὲν ἔξω βατὰ παρέχει πᾶσι τοῖς δούλοις σου, τὰ ἔνδον δὲ καὶ μυστικώτερα μόνοις χωρητὰ τοῖς ἱερωσύνη κεκοσμημένοις, ἔνθα καὶ ὁ σὸς θρόνος, τὸ φρικτόν σου θυσιαστήριον, ὅπου θυόμενος || αὐτὸς τοῦ φωτισμοῦ σου καὶ τῆς ἐνώσεως μετόχους σου ποιεῖς ἡμᾶς μετὰ τῶν ἀγγέλων¹¹. Ὁ καὶ σήμε-
 20 ρον τὴν τοῦ ζωοποιῦ σου Πνεύματος χάριν ἐν τούτῳ ἐξαποστείλας καὶ ἀνετέθη ὁ οἶκος οὗτος σοὶ τῶ δεσπότη καὶ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῶ¹² καὶ τόπον¹³ καὶ σκήνωμα¹⁴ καὶ ναὸν σου τοῦτον ἀπέδειξας, αὐτὸς πρόσδεξαι ἡμᾶς τὴν ἀνάμνησιν ταύτης σου τῆς χάριτος ποιουμένους καὶ ἐγκαίνισον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ἐν ἡμῖν¹⁵ καὶ ἐξαποστείλας αὐτό, φώτισον ἡμᾶς τῇ τούτου ἐπιδημίᾳ καὶ πά-
 25 σης ἀμαρτίας καθαρὸς γενέσθαι ποιήσον καὶ πλουσίαν ἔχχον τὴν ἐξ ἀρχῆς

208^v

1. Ψαλμ. 101,27. Ἑβρ. 1,11.

2. Ψαλμ. 101,27 - 28. Ἑβρ. 1,11 - 12.

3. Παροιμ. 9,1.

4. Πρβλ. Ἰω. 2,21.

5. Πρβλ. Πράξ. 2,33. 5,31.

6. Πρβλ. Λευίτ. 26,12. Ἑβρ. 6,16.

7. Πρβλ. Ἐφεσ. 4,9.

8. Πρβλ. Φιλιπ. 3,20.

9. Πρβλ. Ἑβρ. 10,19.

10. Μάρκ. 16,19. Πράξ. 2,33. 5,31. 7,55 κ.ά.

11. Τὴν περὶ τοῦ συμβολισμοῦ τοῦ χριστιανικοῦ ναοῦ θεολογίαν τοῦ ὁ Συμεὼν ἐκθέτει καὶ εἰς ἄλλα ἔργα αὐτοῦ. Πρβλ. ἰδίᾳ Ἑρμηνείαν δ' (Migne PG 155,704 A B) καὶ Διάλογον, κεφ. ΡΚΗ' (Migne PG 155,336).

12. Ψαλμ. 73,2.

13. Πρβλ. Ψαλμ. 23,3. 25,8. 67,6. 75,3.

14. Πρβλ. Ψαλμ. 25,8. 45,5.

15. Πρβλ. Ψαλμ. 50,12.

ἦν ἐξαπέστειλας χάριν καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἐν τῷ πανσέπτῳ τούτῳ ναῷ σου καὶ ἀνοιξον ἡμῖν τοῦ ἄνω θυσιαστηρίου τὴν εἴσοδον, εἰσιοῦσιν ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐξαπόστειλον ἀγγέλους σου συνορτάζοντας ἡμῖν, συνεισιόντας τε καὶ συνευφρανομένους ἀπαύστως, ποιῶν αὐτούς φύλακας ἡμῶν εἶναι ἀγρύπνους ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ μηδὲν δισταμένους, τῷ ναῷ σου δὲ τούτῳ πάντοτε παρα- 5 μένοντας, ὥστε εὐρίσκειν αὐτούς ἡμᾶς εὐμενεῖς, ἀντιλαμβανομένους καὶ τὰς προσευχὰς ἡμῶν σοὶ τῷ Θεῷ ἀναφέροντας¹. Τὸν οἶκον δὲ τοῦτον ἀσάλευτον μέχρι συντελείας καὶ ἐνεργῆ διαφύλαξον. Ἔστω τιμημένος τῇ σῆ κλήσει καὶ λελαμπρυσμένος τῇ δόξῃ σου. Ἰατῆριον ὑπαρχέτω καὶ θεραπευτήριον κοινὸν καὶ σωτήριον τοῦ λαοῦ σου διὰ τῶν ἐνεργουμένων ἐν αὐτῷ φρικτῶν τελετῶν 10 καὶ ἱερῶν ὕμνων καὶ θειοτάτων δεήσεων. Μὴ ἀποστῆς τούτου μηδαμῶς δι' ἡμᾶς ἀμαρτάνοντας, ἀλλ' ἔσο κατοικῶν ἐν αὐτῷ μετὰ τῶν οὐρανίων δυνάμεων. Ἡμᾶς τε δι' αὐτοῦ εὐσπλάγχχνως προσδεχόμενος καὶ ἐλεῶν καὶ οἰκτιρίων, τὰ τε παρόντα χορήγησον καὶ τὰ μέλλοντα ἐξοικονόμησον ἡμῖν ἀγαθὰ σου καὶ τούτων μετόχους πάντας ἡμᾶς ἀνάδειξον, πρεσβείαις τῆς παναγίας Θεοτόκου, 15 τῶν ἱερωτάτων ἀγγέλων καὶ πάντων σου ἢ τῶν ἁγίων. Ἀγαθότητι καὶ ἐλέει τοῦ προαιωνίου Πατρός σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. 209^r

22.

ΕΥΧΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ
 ΗΤΟΙ Τῆ ΚΑΘΑΡᾶ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΑΔΟΣ
 ΜΕΤΑ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ»²

Κῶδ. Β, φ. 209^r - 212^r

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ἐσπέρας μετὰ τὸν ἐσπερινόν, περιβαλομένου τοῦ ἀρχιερέως ἐπιτραγγήλιον καὶ ὠμοφόριον καὶ στάντος εἰς τὰ ἅγια θύρια ἀντι- 20 κρὸν τῆς θείας τραπέζης, τρισάγιον λέγεται, εὐλογήσαντος τοῦ ἀρχιερέως καὶ τό· Ἐλέησον ἡμᾶς, τροπάριον μετὰ τῶν λοιπῶν. Καὶ τοῦ διακόνου εἰπόντος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ ἀρχιερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην εἰς ἐπήκοον, κλι- νόντων πάντων τὰς κεφαλὰς. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν τό· Εἰρήνη πᾶσι καὶ τοῦ δια- κόνου εἰπόντος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, πεσόντων ἐν τῷ ἐδάφει πάντων, ὁ ἀρχιε- 25 ρεὺς φησι τὴν εὐχὴν· Δέσποτα πολυ(έλεε). Καὶ οὕτως αὐτοῦ τε τοῦ ἀρχιερέως

Τίτλος: ἦτοι — ἐλέησον διαγράφεται ὑπὸ β' χειρός.

1. Πρβλ. Τωβίτ 12,15.
2. ΦΣΘ, σελ. 64 - 65.

συγχώρησιν ἐξαιτησαμένου και πάντων αἰτησαμένων παρ' αὐτοῦ, προσέρχονται εἰς καθεὶς και ποιῶν μετάνοιαν και εὐλογίαν λαμβάνων ἀπέροχεται¹. Τοῦτο ἀναγκαῖον γίνεσθαι και ἐν παντὶ θείῳ ναῶ².

Πολυέλεε Κύριε³, ὁ φύσει μόνος ἀγαθός⁴, ὁ φιλανθρωπία και μακροθυ-
 5 μίᾳ πάσῃ τὰ καθ' ἡμᾶς ἐξοικονομούμενος, ὁ και μέχρι τούτου κατανεύσας ὑπὲρ
 ἡμῶν, ὅτι και ἄνθρωπος ὤφθη και διὰ σαρκὸς ἡμῖν συνανεστράφη⁵ τε και
 ὠμίλησας, ἔργοις τε ἐξαισίοις και λόγοις σωτηρίοις πλεῖστα παρέσχες ἡμῖν
 πρὸς θεραπείαν τὰ βοηθήματα, πάλιν δὲ και ταύτας σου τὰς δωρεὰς ἡμῶν ἀθε-
 τούντων ἀνέχη και ἀναμένεις ἐπιστρέφειν ἡμᾶς και τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἐρᾶς
 10 και μετανοεῖν ἐκδιδάσκεις και οὐδὲν σοι ποθεινότερον ἄλλο ἢ τὸ μεταγνῶναι
 τῶν προτέρων πλημμελημάτων και προσδραμεῖν ἡμᾶς πρὸς σέ και ἐγγίσει και
 ἐνωθῆναί σοι τῷ δεσπότῃ. Αὐτός, πολυεὐσπλαγχνε και μακρόθυμε, και κατὰ
 τὸν παρόντα καιρόν, ὃν ἡμῖν ὑπέδειξας νηστεύσας αὐτὸς ἡμερῶν ἀριθμὸν τσε-
 σαράκοντα⁶, μετανοίας και καθάρσεως ὑπογραμμὸν ἡμῖν τοῦτο θέμενος⁷, δέ-
 2097 15 ξαι τὴν παροῦσαν εὐτελεῖ δέησιν ἡμῶν προσαγομένην σοι παρὰ ἢ τοῦ λαοῦ σου
 δι' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου και ἀχρείου ἰκέτου σου και μὴ παρόψει μηδ' ἀποστρα-
 φῆς ἢ τὰς τοῦ λαοῦ σου φωνὰς ἢ ἐμέ τὸν ὑπὲρ αὐτῶν ὡς μεσίτην ἐνώπιον σοῦ
 τοῦ δεσπότου ἡμῶν ἱστάμενον, ὅτι οὐδὲν ἱκανὸν ἡμῖν οὐδ' ἄξιον, ὥστε προσελ-
 θεῖν σοι και εἰσακουσθῆναι ἢ καὶ ὄλως ἀτενίσαι πρὸς σέ. Καὶ γὰρ πάντες ἐσμὲν
 20 ὑπεύθυνοι και οὔτε τὸ πλῆθος τοῦτο τῶν λογικῶν σου προβάτων διαῖραι στόμα
 και βοῆσαι πρὸς σέ τολμᾶ, πολλοῖς παροργίσαν σε πλημμελήμασιν, οὔτε ὁ ποι-
 μὴν ἐγὼ τούτων καταστάς ἐλεύθερός εἰμι πλημμελημάτων και χρέους, ὥστε
 και θαρρεῖν προσελθεῖν σοι και ὑπὲρ αὐτῶν ἰκετεύειν σε. Ἄλλ' ὅμως διὰ τὴν
 εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν σου και τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀγαθότητος, διὰ τε τὴν χά-
 25 ριν ἣν ἐδωρήσω τοῖς ἱερεῦσί σου, ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐγκατα-
 στήσας αὐτούς⁸, θαρρῶν και αὐτὸς τῷ χρίσματι τῆς ἱερωσύνης, εἰ και μὴ τολ-
 μῶ τῇ ἀναξιότητι, προσέρχομαί σοι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου ἐν πνεύματι ταπεινώ-
 σεως⁹, συλλήπτορας λαμβάνων και τοὺς χοροὺς τῶν ἀγγέλων και τὰ πλήθη τῶν
 ἐκλεκτῶν σου, συμπαθῶς διακειμένων πρὸς ἡμᾶς κατὰ μίμησιν σοῦ τοῦ συμ-
 30 παθεστάτου δεσπότου. Ἔτι δὲ συνεργοὺς κομιζόμενος και τὰς τῶν περιόντων

1. Τὴν διάταξιν ταύτην βλέπε ἐκτενέστερον ἐν τῇ Ὑποτύπωσει, κῶδ. Α, φ. 21να-β.

2. Πρβλ. και «αὐτὴ ἡ τάξις ἀναγκαιοτάτη και ἐπωφελεστάτη και χρὴ ταύτην γίνεσθαι» (Ὑποτύπωσις, κῶδ. Α, φ. 21νβ).

3. Ἐξ. 34,6.

4. Πρβλ. Ματθ. 19,17. Μάρκ. 10,18. Λουκ. 18,19.

5. Βαρ. 3,37.

6. Ματθ. 4,2. Μάρκ. 1,14. Λουκ. 4,2.

7. Πρβλ. Ἀπόκρισιν τοῦ Συμεὸν εἰς τὴν ΝΒ' ἐρώτησιν τοῦ Πενταπόλεως Γαβριήλ, Migne PG 155, 897A.

8. Πρβλ. Ἐβρ. 5,1.

9. Δαν. 3,(15).

ἐν γῆ καὶ θεραπευόντων σε καθαρὰς ἐντεύξεις· εἰσὶ γάρ, εἰσὶ πολλοὶ γνησίως
 δουλεύοντές σοι, καὶ ἡμῖν ἀνεπίγνωστοι, δι' οὓς καὶ τὸν κόσμον τοῦτον συνέ-
 χεις¹. Καὶ πρῶτον ἐξομολογουμένους ἡμᾶς πρόσδεξαι, ἐν συντριβῇ προσπί-
 πτοντάς σοι καὶ κράζοντας. Ἡμάρτομεν ἐνώπιόν σου², Κύριε, ἠθετήσαμεν τὰ
 ζωηρά σου προστάγματα, παρέβημεν τὰς θεοποιούς ἐντολάς σου, ἠχρειώσαμεν 5
 ἡμᾶς ἢ αὐτούς, οὓς τιμιωτάτους ἐδημιούργησας, ἐμολύναμεν τὰς ἀύλους ἡμῶν 210^Γ
 ψυχὰς, κατερρυπώσαμεν τὰ σώματα διὰ πάσης ἀνομίας, οὐδὲν εἶδος κακίας,
 ὃ οὐκ ἐνεργεῖται ἐν ἡμῖν. Ἐθνικῶς ζῶμεν καὶ τὰ τῶν ἐθνικῶν ἔργα ζηλοῦμεν
 καὶ πράττομεν οἱ λέγοντες πιστεύειν εἰς σέ. Τὸν νοῦν ἡμῶν ἐργαστήριον εἰρ-
 γασάμεθα πάσης ἀκαθαρσίας, οὐδόλως ἀφίεμεν αὐτὸν ἀνανῆψαι καὶ ἀτενίσαι 10
 πρὸς σέ, ἀλλ' ὅλον αὐτὸν σαρκικὸν ἀπεδείξαμεν, τὰ περὶ τῆς σαρκὸς μεριμνῶν-
 τα. Τοῖς πάθεσιν ἐνασχολεῖται καὶ ταῖς ἀκαθαρσίαις συμφύρεται, ἠγνόησεν
 ἑαυτοῦ τὴν φύσιν, ὅτι ἄυλος κτισθεὶς καὶ ὑψηλὸς τὰ ἄνω φρονεῖν³ καὶ μελετᾶν
 χάριν εἴληφε. Διὰ πασῶν τῶν αἰσθήσεων τῆς σαρκὸς καθηδυπαθεῖ καὶ μολύ- 15
 νεται. Διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπισωρεύει τῇ ψυχῇ τὴν μοιχείαν καὶ πορνικὰς ἐν-
 νοίας τρέφει καὶ ῥυπαρὰς καὶ ὄλος χοιρώδης γίνεται. Πλεονεξίαν μελετᾷ καὶ
 βασκανίαν ἔχει πρὸς τὸν πλησίον, τοῖς ὀρωμένοις αὐτοῦ διαφθονῶν ἀγαθοῖς
 καὶ πᾶν ὅ,τι φαῦλον διανοεῖται διὰ παντός. Διὰ τῆς ἀκοῆς πᾶσαν ἑαυτῷ ἐξω-
 θεν ἐπισυνάγει πονηρίαν καὶ γινώσιν ἄλογον. Διὰ τῆς ἀφῆς καὶ ὀσφρήσεως, γεύ- 20
 σεώς τε καὶ πάντων αἰσθητηρίων ὁμοῦ καὶ μελῶν πᾶσαν διανοεῖται καὶ ἐνε-
 ργεῖ ἀσέλγειάν τε καὶ ἁμαρτίαν, τῶν δαιμόνων ἀκαθαρτότερος καὶ τῶν ἀλόγων
 κτηνῶν δεικνύμενος ἀλογώτερος. Τοῖς ματαίοις τε ἐνασχολεῖται καὶ διὰ τῆς
 γλώττης ταῖς διαβολαῖς ἐμπλατύνεται, τοῖς διασυρμοῖς τε χαίρει τῶν ἀδελ-
 φῶν, ψεύδεται, λοιδορεῖ, συκοφαντεῖ, διαβάλλει, ἀχαριστεῖ, βλασφημεῖ, ἀρ- 25
 γολογεῖ, κατακρίνει, ἐγκαυχᾶται, ἐπαίρεται, μεγαλορρημονεῖ, ματαιολογεῖ
 καὶ τὰ λοιπὰ τῆς γλώττης ἐνεργεῖ πταίσματα καὶ ἀπλῶς διὰ ἢ πάντων μελῶν 210^Γ
 καὶ αἰσθητηρίων παντοίως καταρρυπαίνομεν αὐτούς οἱ ταλαίπωροι. Ὡς γὰρ
 ἄλογα ζῶα πρὸς μόνην βλέπομεν τὴν γαστέρα καὶ γαστριμαργίαις καὶ μέθαις
 διηνεκῶς σχολάζομεν. Ἐκ τούτων δὲ τὰ ὑπογάστρια κινεῖται πάθη καὶ οἱ
 πλείους καταδουλούμενοι τούτοις δεινοῖς ἁμαρτήμασιν ὑποπίπτομεν, διὸ καὶ 30
 πᾶν ἐναγὲς κατὰ φύσιν καὶ παρὰ φύσιν ἐν τοῖς χριστιανοῖς ἡμῖν πολιτεύεται.
 Σὺ δὲ μακροθυμεῖς ἐπὶ τούτοις καὶ ἀνεχόμενος φαίνῃ καὶ οὐ κατακλυσμὸν ἢ
 ἐμπρησμὸν ἐπάγεις ἡμῖν. Βασκαίνομεν καὶ διαφθονοῦμεν ἀλλήλοις καὶ μέχρι
 δόλου καὶ φόνου καὶ πλείστων ἄλλων δεινῶν κατὰ τοῦ πλησίον φερόμεθα καὶ
 οὐ τρόμος καὶ κλόνος τοῦ Καίν⁴ φέρεται καθ' ἡμῶν. Πᾶν εἶδος ἀδικίας προθύ- 35
 μως κατεργαζόμεθα καὶ τούτοις χαίρομεν μᾶλλον. Δικαιοσύνην δὲ πᾶσαν ἀφ'

1. Πρβλ. Γεν. 18,23 ἐξ.

2. Λουκ. 15,18.

3. Κολοσ. 3,2.

4. Γεν. 4,12. 14.

ἡμῶν ἐδιώξαμεν, διὸ καὶ πρὸς κριτήρια καὶ μάχας χωροῦσιν οἱ πλείους καὶ ἕκα-
 στος νικητῆς τῇ κακίᾳ ὡς τι τοῦ πλησίον ἀρπάσαι¹ ἐφίεται. Καὶ πληθύνονται
 δικαστήρια καὶ ἐφευρίσκονται δόλοι καὶ τὰς ἀλλήλων σάρκας ἐσθίουσιν² οἱ
 πολλοί. Οἱ τῇ κρίσει δὲ προκαθήμενοι καὶ οἱ πρὸς τὰ τοιαῦτα διακονοῦμενοι
 5 οὐ μιμηταὶ σοῦ τοῦ δικαίου εἰσὶ κριτοῦ³, οὐδὲ δικαιοσύνην οἱ πολλοὶ γράφου-
 σιν⁴, ἀλλὰ κατ' ὄψιν⁵ καὶ παρανόμως. Ὅθεν πρὸς κέρδη τε καὶ πάθη οἰκεία
 βλέποντες τὸ δίκαιον παρορῶσι καὶ μακροθυμεῖς ἐπ' αὐτούς, ὁ δίκαιος μόνος
 κριτῆς⁶. Οἱ δυνατοὶ κατὰ τῶν ἀδυνάτων χωροῦσι, οἱ ἄρχοντες τοῖς ἀρχομένοις
 δεινῶς ἐπιτίθενται, οἱ μεγάλοι δοκοῦντες τῶν ταπεινῶν κατεπαίρονται, ὑπερ-
 10 νεφεῖς τελοῦντες τῇ διανοίᾳ καὶ ὡς ὑπὲρ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν τυγχάνοντες
 διακείμενοι. Καὶ ταῦτα βλέπων φέρεις αὐτὸς ὁ κραταιὸς⁷ μόνος καὶ δυνάστης⁸.
 211^r Φιλαργυρία κατακρα|τεῖ τῶν πλειόνων καὶ διὰ ταύτην πόροι ἀδικίας ἀπάσης ἀνά-
 μεστοι, τόκων τε παράνομα κέρδη καὶ συλλογαὶ χρημάτων αἰσχραὶ. Ψεῦδη τε
 συρράπτεται τούτοις καὶ δόλοι καὶ πᾶν ὅ,τι πανουργίας καὶ κλοπῆς ἐνέργημα
 15 κάκιστον καὶ οὐ λέπρα τοῦ Γιεζι⁹ ἢ τοῦ Ἰούδα ἀγχόνη¹⁰ τοῖς ἐνεργοῦσιν ἐπέρχε-
 ται. Πλούσιοι καὶ πένητες ἅμα, μισοῦντες ἀλλήλους, ἐξαπατῶντές ἐσμεν καὶ
 τὰ ἀλλήλων ἀρπάζοντες, μνησικακοῦντες, μαχόμενοι, συκοφαντίας πλέκοντες
 ἀλλήλοις καὶ ὕβρεις, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μακροθυμεῖς ἀνεχόμενος. Ἀφοβία
 ἐγκρατεῖται πάντων ταῖς ψυχαῖς, ἀναλγησία τε δεινὴ καὶ οὐκ αἴσθησις ἐν ἡμῖν,
 20 οὐδὲ περὶ τοῦ οἰκείου μέριμνα τέλους, οὐδὲ διανοεῖται τις ἐξ ἡμῶν, ὡς, θνητὸς
 ὢν, αὐριον ἀπελεύσεται. Ἀλλὰ καὶ πρὸς πᾶσαν θείαν φωνὴν βύομεν τὰ ὄτα¹¹
 καὶ ὡς τὰ ἄψυχα διακείμεθα, τῶν ἱερῶν σου καὶ θείων κατολιγωροῦντες παραγ-
 γελμάτων, τὰ ἱερά σου βεβηλοῦντες, τῶν ἁγίων καταφρονοῦντες, τὰ τῶν θείων
 σου ναῶν καὶ τῶν ἱερῶν μονῶν ἀφαρπάζοντες. Τὰ ἀνατεθημένα σοι τῷ κτίσῃ
 25 ἰδιοποιοῦνται πολλοὶ παρανόμως. Καὶ μοναχοὶ τὰ τοῦ σχήματος παραβαίνομεν
 καὶ ἱερεῖς τὰ τῆς ἱερωσύνης θεῖα ῥυποῦμεν, χριστιανοὶ τε πάντες τὸ βάπτισμα
 τὸ θεϊότατον καὶ τὸ πανάγιον χρῖσμα καταμολύνομεν, ὅθεν καὶ τὰ τῆς πίστεως
 ὅσον ἀπὸ τῶν ἔργων ἀχρειοῦμεν ἡμεῖς, εἰ καὶ πιστοὶ σου ἐσμεν καὶ ἐκ καρδίας
 30 κάζῃ παιδεύειν ἡμᾶς. Καὶ διὰ ταῦτα συντριβόμεθα καὶ στενούμεθα καὶ ὀλιγο-

1. Πρβλ. Ἠσ. 5,8.

2. Πρβλ. Ζαχ. 11,9.

3. Ψαλμ. 7,12. Β' Τιμ. 4,8.

4. Παροιμ. 8,15.

5. Ἰω. 7,24. 11,44.

6. Ψαλμ. 7,12. Β' Τιμ. 4,8.

7. Ψαλμ. 23,8. Παροιμ. 23,11.

8. Β' Μακ. 15,3. 4. Α' Τιμ. 6,15.

9. Πρβλ. Δ' Βασ. 5,27.

10. Πρβλ. Ματθ. 27,3.

11. Πρβλ. Ψαλμ. 57,5.

στοι γεγονάμεν και διωκόμεθα, φεῦ, και καταδουλούμεθα ἔθνεσιν ἀσεβέσι και ἐναγέσι. Καί ἐπί τούτοις αὐθις οὐ διορθούμεθα, ἀλλά τοῖς προτέροις ἐμμένο||μεν 211^v
και μετὰ τὴν δικαίαν ποιδείαν. Ἄει δὲ αὐτὸς μακροθυμεῖς και διηνεκῶς
ἀνέχη, ἀλλ' εἰς πολλὴν ἡμῶν τοῦτο ἔσται κατάκρισιν. Δίκαιος γὰρ ὢν¹ και δι-
καίως ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ἀποδιδούς², ἐπεὶ οὐχ ἱκανὴν τὴν ἐνταῦθα δίκην 5
λαμβάνομεν, ἀναμένοντός σου ἐπιστραφῆναι ἡμᾶς, ἐκεῖσε τὴν ἐσχάτην τίσομεν
τιμωρίαν, μὴ διορθούμενοι, και κόλασις ἡμᾶς ἀναμένει και τάρταρος, σκωλήκων
τε πλήθος και ὀδόντων βρυγμὸς και σκότος και γέεννα³. Ἄλλὰ μὴ παραχωρή-
σης περιπεσεῖν ἡμᾶς τούτοις. Ἐπεὶ δὲ παρήγαγες ἡμᾶς φιλανθρώπως, ἵνα σοῦ
τοῦ ἀγαθοῦ ἀπολαύωμεν, οἰκονόμησον, ἵνα μετὰσχωμέν σου, ἵνα μὴ στερη- 10
θῶμέν σε, ἵνα ἰλαρὸν ἰδωμέν σε, Σῶτερ, και συμπαθῆ και ἐντροφήσωμέν σου
τοῦ κάλλους. Ἔσται δὲ τοῦτο ἡμῖν, ἐὰν ἀπαλλαγῶμεν τῆς ἁμαρτίας· ἀπαλλα-
γὴν δὲ εὔρεῖν οὐ δυνάμεθα εἰ μὴ διὰ μετανοίας και τῆς ἐξαγορεύσεως, ἣν ἡμῖν
παρέθου μόνος αὐτός. Λοιπὸν τὴν ἐξομολόγησιν ἡμῶν δεξάμενος τῆς τῆς, συγ-
χώρησον ἡμῖν πᾶσιν ὡς μόνος ἀγαθός⁴ και ἐλεήμων Θεός⁵ τὰ παραπτώματα 15
πάντα τὰ τῆς ψυχῆς, τὰ τοῦ σώματος, τὰ κατὰ γνῶσιν, τὰ κατὰ ἔγνωιαν, τὰ
κατὰ τὸ ἐκούσιον ἐπισυμβάντα και κατὰ γινώμην⁶ ἡμῶν και πρόθεσιν, ¹τὰ⁷ ἀκου-
σίως και παρὰ γνώμην ἡμῖν ἡμαρτημένα, εἶγε και τοῦτο χῶραν ἐν ἡμῖν ἔχει.
Ἐκουσίως γὰρ ἅπαντες ἁμαρτάνομεν και οὐδὲν ἡμῖν ἀκούσιον, ἐπειδὴ λογι-
κοὶ ὄντες πάντα κατ' ἐξουσίαν ἡμεῖς διενεργεῖν ἔχομεν ἀγαθὰ τε και πονηρά. 20
Πάντα οὖν ἡμῖν ἄφες, ὁ τοῦτο ζητῶν και εὐχεσθαι τοῦτο ἡμῖν ἐπιτάττων⁸.
Κάθαρον ἡμᾶς και ῥῦσαι ἀπὸ παντὸς ῥύπου και πλημμελήματος, τοῦ ἐν ὄλη
τῇ ζωῇ ἐκάστου ἡμῶν ἄχρι και τῆς παρουσίας ἡ ὥρας ἐπισυμβάντος. Ἀνάδει-
ξον ἡμᾶς ἀγνοῦς τῇ χάριτί σου ἐν τῇ ἀπαρχῇ τῶν πανάγνωων και θείων ἡμερῶν
και δὸς καλῶς διανύσαι τὸ στάδιον τῆς νηστείας. Ἐνίσχυσον ἡμᾶς πρὸς τὰς 25
ἱεράς προσευχάς, στήριξον ἡμᾶς ἐμμένειν τῷ φόβῳ σου⁹ και φυλάσσειν τὰς
ἐντολάς σου⁸. Διέγειρον τὴν προθυμίαν ἡμῶν προστρέχειν τοῖς ἱεροῖς οἴκοις
σου και προσκυνεῖν και ἐξιλεοῦσθαί σε τὸν δεσπότην. Δὸς ἡμῖν τὴν εἰρήνην
σου⁹. Πλήρωσον ἡμᾶς τῆς ἀγάπης σου¹⁰, ἵνα δι' αὐτῆς ἐνωθῶμέν σοι και σω-

10 οἰκονόμησον κῶδ. 17 - 18 και κατὰ — ἀκουσίως και ἐν τῇ ὄλῃ κῶδ.

1. Α' Βασ. 2,10.
2. Ψαλμ. 61,13. Παροιμ. 24,12. Ματθ. 16,27. Ῥωμ. 2,6.
3. Μάρκ. 9,48. Ματθ. 5,22. 29. 8,12. 10,28. 13,42. 50. 22,13 κ.ά.
4. Ματθ. 19,17. Μάρκ. 10,18. Λουκ. 18,19.
5. Ἰεζ. 22,27. 34,6. Τωβίτ 7,12 κ.ά.
6. Ματθ. 6,12. Λουκ. 11,4.
7. Πρβλ. Σοφ. Σειρ. 2,10.
8. Πρβλ. Δευτερ. 13,18. Παροιμ. 4,4 κ.ά.
9. Πρβλ. Ἰεζ. 26,12. Ἰω. 14,27.
10. Πρβλ. Ῥωμ. 15,13.

θῶμεν, ἵνα πρὸς ἔλεον δι' αὐτῆς τῶν πενήτων διεγερθέντες ἐλεηθῶμεν, ἵνα ἀπο-
 στῶμεν ἀδικίας καὶ πλεονεξίας δι' αὐτῆς καὶ δικαιοσύνης ἔργα τελέσαντες τῆς
 δικαίας σου χάριτος ἀπολαύσωμεν, ἵνα τηρηθέντες ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου καὶ νι-
 κηταὶ τῶν δαιμόνων δεδειγμένοι καὶ τῶν παθῶν καὶ πάσης ἐπιηρείας ἀνώτεροι,
 5 ἀξιωθῶμεν, θεοφιλῶς διανύσαντες τὰς ἱεράς ταύτας καὶ πανσέπτους ἡμέρας,
 τῶν σωτηρίων σου παθημάτων τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάσαι καὶ ἀπολαῦσαί σου τῆς
 φρικτῆς καὶ θειοτάτης τραπέζης, τῆς ζώσης ἐμφορηθέντας καὶ παναγίας σαρ-
 κός σου καὶ τοῦ ζωηροῦ αἵματος, ὡς ἂν καὶ ἡμεῖς ἀναστῶμεν τῇ ἀναστάσει σου
 καὶ παιδρῶς ταύτην καὶ εὐφροσύνως ἐνταῦθα πανηγυρίσαντες, μετάσχωμεν
 10 ταύτης καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ¹ καὶ συζήσωμέν σοι τῇ ἀληθινῇ ζωῇ καὶ συν-
 δαιωνίσωμεν εὐφραϊνόμενοι. Πρεσβείαις τῆς παναμώμως τεκούσης σε ἀειπαρ-
 θένου καὶ παναγίας Θεοτόκου, τῶν θεοειδῶν καὶ ἱερωτάτων ἀγγέλων, τῶν μα-
 καρίων ἀποστόλων, τῶν θεοκηρύκων ποιμένων καὶ προφητῶν καὶ μαρτύρων
 καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου. Ὅτι σὺ εἶ ὁ συμπαθής, ὁ ἐλεήμων, ὁ ὑπεράγαθος
 15 καὶ πάσης χρηστότητος καὶ εὐσπλαγχνίας πηγὴ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ
 τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
 καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἄρχιερέυς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ἄδιάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

20 Ἄρχιερέυς· Δέσποτα πολυέλεε, πάντων ἐπ' ἐδάφους κειμένων. Εἶτα,
 ἀπολύσεως γινομένης, ἢ συγχώρησις περατιοῦται, λαβόντες δὲ, πάντες καὶ
 εὐλογίαν² ἀπέρχονται.

23.

⟨ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ⟩³

Κῶδ. Β, φ. 212^ο

Ἄ Θεὸς καὶ, Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ³, ὁ διὰ τῆς ἁγίας
 καὶ θειοφόρου σαρκός, ἦν ἐπὶ σωτηρία καὶ ἀνακλήσει τοῦ τῶν ἀνθρώπων γέ-

1. Πρὸς Ἰω. 6,39. 11,24. 12,48.

2. ΦΣΘ, σελ. 65 - 66. Ἡ εὐχή αὕτη ἀποτελεῖ διασκευὴν τῆς εὐχῆς «Ὁ Θεὸς καὶ Πα-
 τὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ διὰ τοῦ καταπετά-
 σματος...» τῶν βυζαντινῶν Εὐχολογιῶν (J. G o a r, Εὐχολόγιον, σελ. 662), τῆς λεγομένης
 κατὰ τὰ ἐγκαίνια, μετὰ μικρῶν δὲ τροποποιήσεων καὶ κατὰ τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἐγκαίνιων
 τῶν ναῶν (J. G o a r, Εὐχολόγιον, σελ. 666). Ὁ Συμεὼν συνέθεσεν εἰδικὴν εὐχὴν διὰ τὴν
 δευτέραν περίπτωσιν. Αὕτη ἀνεγνώσκειτο εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἐγκαίνιων πάντων τῶν ναῶν,
 πλὴν τῶν τῆς Ἀχειροποιήτου, Ἁγίου Δημητρίου καὶ Ἁγίας Σοφίας, διὰ τοὺς ὁποίους εἶχε
 συντάξει ἰδίᾳς εὐχὰς (βλέπε ἀνωτέρω τὰς ὑπ' ἀριθμ. 5, 12 καὶ 21 εὐχὰς). Περὶ τῆς λειτουργικῆς
 αὐτῆς χρήσεως βλέπε ἀνωτέρω σελ. 14, ὑποσ. 4 καὶ ΦΣΘ, σελ. 53 - 54.

3. Ῥωμ. 15,6. Α' Κορ. 1,3. 11,31. Ἐφεσ. 1,3. Α' Πέτρ. 1,3.

νους ἐξ ἁγίας παρθενικῆς γαστρὸς αὐτὸς ἑαυτῷ περιέθεσο, ἐγκαινίσας ἡμῖν¹
 τῆς τῶν πρωτοτόκων ἐκκλησίας, τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων² τὴν εἰσ-
 οδον³, ἐνθα ἤχος ἑορταζόντων καὶ φωνὴ ἀφράστου ἀγαλλιάσεως⁴ αὐτός, φι-
 λάνθρωπε δέσποτα, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοῦ⁵ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου
 σου τοῦ⁵ τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντας τοῦ ἐγκαινισμοῦ, ταύτης τῆς ἁγιωτά- 5
 τῆς σου ἐκκλησίας καὶ δι' αὐτῆς τοῦ⁵ χοῦ⁵ σκήνου ἡμῶν μετὰ τῶν ψυχῶν,
 οἰ⁵ ναοί, καὶ μέλη τοῦ Χριστοῦ σου⁵ διὰ τοῦ ἁγίου σου ἀπὶ....., καὶ ταύ-
 τῃ μὲν μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος⁶ ἀσάλευτον, μείνῃ τῷ παναχράντῳ
 σου Πνεύματι στηριζομένην καὶ παντοδαπῶς κοσμουμένην ἀνάδειξιν⁷,
 ἡμᾶς δὲ καταξίωσον ἐν αὐτῇ αἰνέσεις καὶ δοξολογίας ἀκατακρίτως προσά- 10
 γειν τῇ δόξῃ σου τοῦ⁵ ἀληθινοῦ Θεοῦ⁷ καὶ Πατρὸς καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ σου
 παιδὸς,⁸ καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἀληθείας σου⁹
 πάντας ἡμᾶς ἀξιῶν πολιτεύεσθαι¹⁰, ἵνα σι.....τοι καὶ βίω καὶ πολιτεία τῇ
 ἁγία σου τελούμενοι χάριτι, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θε-
 οτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ ἁγίου δεῖνος καὶ πάντων σου τῶν ἁγί- 15
 ων, τὰς αὐτῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ προσφέρωμέν σοι ἀκαταγνώ-
 στως δεήσεις, μερίδα τινὰ λαβεῖν μετὰ τῶν ἁγίων¹¹ τῆς ἐν οὐρανοῖς βασι-
 λείας σου¹² ἱκετεύοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν¹³, ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει¹⁴ καὶ
 οἰκτιρμοῖς¹⁵ καὶ χρηστότητι¹⁶. 20

1. Πρβλ. Ἑβρ. 10,20.

2. Ἑβρ. 12,23.

3. Πρβλ. Ἑβρ. 10,19. Β' Πέτρ. 1,11.

4. Πρβλ. Ψαλμ. 41,5.

5. Α' Κορ. 6,15. 12,27. Ἐφεσ. 5,30.

6. Ματθ. 28,20.

7. Ἰω. 17,3. Ἀποκ. 19,9.

8. Πρβλ. Ματθ. 12,18.

9. Α' Τιμ. 2,4. Β' Τιμ. 2,25. Τίτ. 1,1. Ἑβρ. 10,26.

10. Πρβλ. Φιλιπ. 1,27.

11. Πρβλ. Κολοσ. 1,12.

12. Πρβλ. Ματθ. 5,20. 7,21. 8,11. 18,3 κ.ά.

13. Ἦσ. 41,10. 45,15.

14. Ἐφεσ. 2,4.

15. Πρβλ. Ψαλμ. 50,3. 68,17. Ἦσ. 63,15.

16. Πρβλ. Ψαλμ. 30,20. 144,7.

ΕΥΧΗ ΚΑΤΑ ΕΘΝΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΙΩΝ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΚΑΙΡΩ
ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΩΝ ΕΠΙΘΕΣΣΕΩΣ¹

Κωδ. IV, φ. 466^ο - 468^ο

Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ὁ μόνος ἐν Τριάδι Θεός, ὁ ἀγαθός², ὁ ἐλε-
 ἤμων³, ὁ χρηστός καὶ ἐπιεικὴς πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε⁴. ὁ μακρόθυμος
 καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων⁵, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀφ'
 ἡμῶν⁶ τῶν ἀμαρτωλῶν, μηδὲ ὀργισθῆς ἐπὶ τῇ προσευχῇ τῶν δούλων σου⁷ ὡς
 5 ἀναξίων ἡμῶν ὄντων καὶ ῥυπαρῶν καὶ τολμηρῶς κῦτῆν καὶ ἀναιδῶς προσα-
 γόντων σοι, ἀλλ' εἰδῶς ἡμῶν τὴν ταπεινώσιν καὶ τὴν ἀμέτρητον συντριβὴν
 ἀπὸ τῶν ἀπείρων δεινῶν καὶ τὸ χαλεπὸν τῶν πολλῶν ἡμῶν θλίψεων, αἱ δικαίως
 ἡμῖν ἐπάγονται διὰ τὸ πολὺ τῶν ἀμαρτημάτων ἡμῶν, ἐπικαμφθεὶς ἡμῖν ὁμο-
 λογοῦσι τὰ πταίσματτα, δέξαι διὰ τὴν ἀγαθότητά σου καὶ συγχωρήσας ἡμῖν τὰ
 10 ὑπὲρ ἀριθμὸν ἀμαρτημάτων, δὸς ἄνεσιν τῶν ἀνιάρων. "Ὅτι οὐκ οἶδαμεν Θεὸν
 πλὴν σου⁸ καὶ διὰ παντός πρὸς σέ καταφεύγομεν⁹ τὸν μόνον καὶ ἀληθῆ ἐν Τρι-
 ἀδι Θεὸν ἡμῶν, τὸν καὶ ὑπὸ τῶν ἀγγέλων διηνεκῶς τρισαγίας δοξολογίας
 ὑμνοῦμενον¹⁰, οἱ καὶ τολμῶμεν εἰπεῖν ὡς καὶ διὰ σέ τὸν Θεὸν ἡμῶν ὑπὸ τῶν ἐ-
 χθρῶν τῶν σῶν ἐπηρεαζόμεθα, ἐπικειμένων ἡμῖν καὶ πολεμούντων ἡμᾶς τοὺς
 467^ε 15 ἐπικαλουμένους σε καὶ πᾶσι τρόποις κακοῦντων καὶ καθ' ἡμῶν κλινομένων.
 Ἄλλὰ σὺ ὁ καὶ τὸν Φαραὼ πανστρατὶ ἐν ὕψι γλῶ βραχίονι¹¹ ἀφανίσας ἅμα τοῖς
 ἄρμασι καὶ ἵππεῦσι τε καὶ τριστάταις καταποντίσας κῦτὸν καὶ ἐλεύθερον τὸν
 ποτε λαόν σου τὸν Ἰσραήλ, πτωχὸν ὄντα καὶ ταπεινόν, καὶ νικητὴν ἀποδείξας¹²
 ὡς σέ ἐπικαλούμενον, καίτοι γε παροργίζοντα πολλάκις¹³, καὶ τὸν Ἀμαλήκ
 20 καταστρέψας, κατ' αὐτοῦ μανικῶς φερόμενον, καταβαλὼν ἐκτάσει χειρῶν δι-

Τίτλος: Τοῦ αὐτοῦ, εὐχή...κωδ.
 στάτας κωδ.

5-6 προσαγόντων σοι ἐν ἰθα κωδ.

17 τρι-

1. ΦΣΘ, σελ. 66.
2. Ματθ. 19,17. Μάρκ. 10,18. Λουκ. 18,19.
3. Ἐξ. 22,27. 34,6. Ψαλμ. 85,15 κ.ά.
4. Ψαλμ. 85,5.
5. Ἰωνᾶ 4,2.
6. Ψαλμ. 26,9. 101,3. 142,7.
7. Πρβλ. Ψαλμ. 79,5.
8. Πρβλ. Ἠσ. 26,13.
9. Πρβλ. Ψαλμ. 142,9.
10. Πρβλ. Ἠσ. 6,3. Ἀποκ. 4,8.
11. Ἐξ. 6,1-6. Ψαλμ. 135,12.
12. Ἐξ. 14,15-31.
13. Ψαλμ. 77,40 κ.ά.

καίου ἀνδρός¹, τύπον ἐπέχοντος τοῦ δεδομένου ἡμῖν σωτηριώδους σημείου, καὶ τὸν Σηὼν καὶ τὸν Ὠγ, τοὺς ὑπερηφάνους τῶν βασιλέων, κατὰ τῶν σῶν τότε ὀπλιζομένους, ἰσχύι σου θεία καταθραύσας τε καὶ καταβαλῶν² καὶ τὰ μυρία δυσσεβῆ ἔθνη τῶν Χανααναίων ἐξαφανίσας³ καὶ τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν παρασχόμενος τῷ τῶν Ἑβραίων λαῷ⁴, ὁ καὶ τὸν στρατηγὸν Ὀλοφέρην 5 σὺν στρατῷ παντὶ αὐτοῦ⁵ καὶ τοὺς Μαδιθηναίους ἐξολοθρεύσας⁶, τῶν Ἀσσυρίων τε τὰς μυριάδας καταστρεψάμενος⁷ καὶ τῆς Συρίας τὴν στρατιάν ἐκτυφλώσας⁸ καὶ χερσὶ παραδεδωκώς τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ προσευχαῖς δικαίων ἀνδρῶν καὶ ἀναρίθμητα ὑπὲρ τῶν εἰς σέ πιστευόντων ἐκ τοῦ αἰῶνος πεποικώς, ὁ αὐτῆς ὢν καὶ πάντα δυνάμενος⁹ καὶ ἐλεῶν καὶ οἰκτιρῶν¹⁰, καὶ τοὺς μὲν ἀδικούοντας || καὶ ἀσεβοῦντας ἀποστρεφόμενος, τοῖς μετανοοῦσι δὲ τῶν σῶν δούλων ἐπιστρεφόμενος καὶ τὰ ὑπὲρ αὐτῶν ἐνεργῶν, κάμφθητι καὶ ἐφ' ἡμῖν τοῖς σοῖς δούλοις ἐπὶ τοσοῦτον κεκακωμένοις καὶ οἰκτιρήσας ἡμᾶς σύντριψον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ διώξον αὐτούς καὶ ἀφάνισον αὐτούς καὶ κάθελε αὐτούς ὡς τὸν Φαραὼ ἐκεῖνον¹¹, ὡς τὸν Ἀμαλήκ¹², ὡς τὸν Σηὼν¹³, ὡς τὸν Ὠγ¹⁴. Ποίη- 15 σον αὐτούς ὡς τὸν Μαδιάμ, ὡς τὸν Σισάρα¹⁵, ὡς τοὺς λοιποὺς τῶν ἐχθρῶν σου, οὓς ἐξωλόθρευσας ἀθετοῦντάς σε καὶ βλασφημοῦντας τὸ ἅγιον ὄνομά σου καὶ κατὰ τῶν ἁγίων σου χωροῦντας καὶ καθ' ἡμῶν τῶν σῶν οἰκετῶν μηχανικῶς ὀρμῶντας καὶ καταδουλοῦν ἡμᾶς βουλομένους καὶ τὰ τῆς εὐσεβείας ἡμῶν ὀλιγοῦν τε καὶ κατασμικρύνειν σπουδάζοντας καὶ ὀνειδίζοντας τὸ ὄνομά σου ἡμῖν καὶ 20 μηδὲν ἰσχύειν βλασφημοῦντας μηδὲ εἶναι ἀσεβῶς λέγοντας σέ τὸν ἀεὶ ὄντα Πατέρα σὺν τῷ μονογενεῖ σου Λόγῳ καὶ Πνεύματι, τὸν μόνον ἐν Τριάδι Θεόν¹⁶. Διὸ φανείτω τὸ ἰσχυρὸν τοῦ ὀνόματός σου, κραταιὲ Κύριε¹⁷, καὶ τὸ πανσθενές τε καὶ ἄπειρον τῆς δυνάμεώς σου καὶ σύντριψον τοὺς ὑπερηφάνους εἰς τέλος καὶ

1. Ἐξ. 17,8 - 16.

2. Ἀριθ. 21,20 - 35. Ψαλμ. 134,11. 135, 19 - 20.

3. Ἰησ. Ν. 11,3 ἐξ. 12,7 ἐξ. κ.ά. Ψαλμ. 134,11.

4. Ψαλμ. 134,12. 135,21 - 22.

5. Ἰουδαίθ, κεφ. 15.

6. Κριτ., κεφ. 6 - 7.

7. Δ' Βασ. 19,35.

8. Δ' Βασ. 6,18 - 23.

9. Πρβλ. Ἰώβ 10,13.

10. Πρβλ. Ψαλμ. 66,2. Παροιμ. 21,26.

11. Ἐξ. 14,15 - 31.

12. Ἐξ. 17,8 - 16.

13. Ἀριθ. 21,20 ἐξ. Ψαλμ. 134,11. 135,19.

14. Ἀριθ. 21,31 ἐξ. Ψαλμ. 134,11. 135,20.

15. Ψαλμ. 82,10. Κριτ., κεφ. 6 - 7. 4,21.

16. Ἐννοεῖ τοὺς Τούρκους. Τούτους καὶ ἐν τῷ Διαλόγῳ (κεφ. ΙΔ', Migne PG 155,77 -

80) χαρακτηρίζει ὡς «ἀθέους» ὡς ἀρνούμενους τὸ τριαδικὸν τοῦ Θεοῦ.

17. Πρβλ. Ψαλμ. 23,8.

468^r ποίησον κράτος ἐν τῷ σῶ βραχίονι¹ καὶ διασκόρπισον αὐτούς² ὁ ἀντιτασ-
 σόμενος τοῖς ὑπερηφάνοις³. Κάθελε δυνάστας ἀσεβεῖς ἀπὸ θρόνων⁴ ἐξουσίας
 αὐτῶν τυραννικῆς καὶ λοιμώδους καὶ ὑψώσον ταπεινούς⁵, τοὺς ὀλιγωθέντας
 5 ἡμᾶς οἰκέτας σου καὶ σφόδρα πτωχεύσαντας⁶ τῷ πλήθει τῶν ἡμετέρων πται-
 10 σμάτων. Ἐμπλησον πεινῶντας ἡμᾶς ἀγαθῶν⁷ σου παντοίων καὶ τοὺς πλου-
 τῶντας ἐν ταῖς ἡμῶν καὶ εὐθνηνομένους τοῖς ἀγαθοῖς τῆς γῆς σου καὶ ἀθετοῦν-
 τὰς σε ἐξαπόστειλον κενούς⁸, ὡς ἡ ἐγγίζουσα σοι ὑπὲρ τοὺς ἀγγέλους σου πάν-
 τας, τῶν ἀρχαγγέλων τε τιμιωτέρα καὶ τῶν πρώτων ἀπασῶν τάξεων ὑπερτέρα
 θεογεννήτωρ παρθένος προέφησε⁹. Καὶ διὰ τῶν αὐτῆς πρεσβειῶν, Πάτερ
 15 ἀγέννητε προαιώνιε, ὁ ἐν αὐτῇ εὐδοκήσας, καὶ μονογενὲς Ἰῆέ, ὁ ἐξ αὐτῆς σαρ-
 κωθεὶς, καὶ τὸ πανάγιον <Πνεῦμα> τὸ ἐπισκιάσας αὐτῇ¹⁰, ἐντεύξσει θεῖαις καὶ
 τῶν συμπαθεστάτων ἀγγέλων σου, τῶν ἡγιασμένων προφητῶν σου, τῶν θεο-
 λήπτων ἀποστόλων σου, τῶν ἱερονίκων μαρτύρων σου, τῶν πανιέρων σου ἱε-
 ραρχῶν, ἱερέων τε ὁμοῦ καὶ διδασκάλων, τῶν θεοφόρων ἀσκητῶν, τῶν παρθέ-
 20 νων τε καὶ ὁσίων καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος ἀγίων σου¹¹, ἄφες ἡμῖν τοῖς ὁμο-
 λογοῦσι τὸν τρισυπόστατον ἕνα καὶ μόνον Θεὸν τὰ παραπτώματα ἡμῶν ἅπαντα
 468^v καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ μόνην τὴν πρὸς σέ πίστιν καὶ ἐλπίδα καὶ διὰ τὸ σὸν μόνον
 ἔλεος καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν¹² καὶ στῆσον τὴν καθ' ἡμῶν
 πᾶσαν ὀργὴν σου¹³ καὶ διώξον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. Πολέμησον τοὺς πολεμοῦν-
 25 τας ἡμᾶς¹⁴, ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν σου¹⁵, κάθελε αὐτούς καὶ εἰς τέλος
 ἀφάνισον. Γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ μόνος Θεὸς¹⁶ ἰσχυρὸς¹⁷ καὶ δυνάστης¹⁸ καὶ με-

6 εὐθνηνομένους κῶδ. 14 θεοφορήτων α' χεῖρ κῶδ.

1. Πρβλ. Λουκ. 1,51.
2. Ψαλμ. 58,12. 67,31.
3. Παροιμ. 3,34. Ἰακ. 4,6. Α' Πέτρ. 5,5.
4. Λουκ. 1,52.
5. Λουκ. 1,52.
6. Ψαλμ. 78,8.
7. Πρβλ. Λουκ. 1,53.
8. Πρβλ. Λουκ. 1,53.
9. Ὑπονοεῖ τὸν ὕμνον τῆς Θεοτόκου (Λουκ. 1,46 - 55), ἐκ τοῦ ὁποῦ καὶ ἐσταχυολό-
 ησε τὰς ἀνωτέρω φράσεις.
10. Πρβλ. Λουκ. 1,35.
11. Πρβλ. Λουκ. 1,70. Πράξ. 3,21.
12. Ψαλμ. 84,5.
13. Πρβλ. Β' Μακ. 7,38.
14. Πρβλ. Ψαλμ. 34,1.
15. Πρβλ. Α' Βασ. 12,10. Ψαλμ. 142,9.
16. Δαν. 3,(21).
17. Ψαλμ. 7,12. 41,3.
18. Β' Μακ. 12,15.28. 15,3.4.

γάλα δυνάμενος και ρυόμενος και σφάζων τούς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ¹. Εὐφρανον ἡμᾶς ἐν ταῖς δωρεαῖς σου. Δὸς ἄνεσιν ἡμῖν και εἰρήνην και τὴν προτέραν ἐλευθερίαν τε και εὐετηρίαν και τὴν τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν σου ἀπόλαυσιν, ὡς ἂν ἐν εἰρήνῃ βιοῦντες και εὐσεβεῖα δοξολογῶμέν σε και τῶν ἐπουρανίων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν σου, χάριτι και οἰκτιρμοῖς και φιλανθρωπία σου τῆς ὑπερουσίου 5 και προκινήτου και παντοδυνάμου Τριάδος, ἣν ἀνυμνοῦμεν και προσκυνοῦμεν και μεγαλύνουμεν, και τύχομεν τούτων ἀπάντων ὧν ἠήτησάμεθα, ἰσχύι και δυνάμει τοῦ παντοουργοῦ σου και θεοῦ ὀνόματος, τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ τρισαγίου² μόνου Θεοῦ. ὃς εὐλογητός³, ὑπερύμνητος⁴ και δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας⁵ ἀμήν. 10

25.

ΕΥΧΗ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΗ ΥΠΕΡ ΤΙΝΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ
ΥΠ' ΑΦΟΡΙΣΜΟΝ ΕΥΘΕΘΕΝΤΩΝ*

Κωδ. Η, φ. 136^r - 137^v. Δ, φ. 16^v - 21^r. Ε, φ. 238^v - 251^r. Θ, φ. 247^r - 250^v. Κ, φ. 78^r - 82^r. Λ, φ. 247^r - 250^v και Ξ

*Εκδ. Α. Αλμασου, Ταјнаја ісповедј, τ. III, 2, σελ. 85

Ὁ ἀγαθός⁷ και ἐλεήμων Θεός⁸, ὁ τοῦ ἀγαθοῦ⁹ και ἐλεήμονος¹⁰ Πατρὸς συναϊδίου Λόγος, ὁ φιλόανθρωπος¹¹, ὁ ἀνεξίκακος και μακρόθυμος¹², ὁ τὴν ἡμε-

Τίτλος: Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, εὐχή... ΗΘ. || Συμεὼν ἐλαχίστου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, εὐχή... ΔΕΞ. || Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, εὐχή... Κ. || Συμεὼν Θεσσαλονίκης Λ. || ὑπὲρ — εὐθεθέντων: εἰς τεθνεώτα δεδεμένον ἄλυτον Κ. || ὑπὸ ἀφορισμὸν Λ. || μετὰ εὐθεθέντων προστ. δεδεμένων Δ.

Μετὰ τίτλον: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν προστ. Ε. || Διάταξις. Πρῶτον ψάλλεται ἁγιασμός ἐπάνω τοῦ τάφου αὐτοῦ, εἶτα γίνεται λειτουργία, συλλειτουργον. Ἐν τῇ μεγάλῃ εἰσόδῳ ἀναγινώσκονται αἱ ἐν τῷ Εὐχολογίῳ δύο συγχωρητικαὶ εὐχαί, μετὰ δὲ τὴν λειτουργίαν ἐξέρχονται οἱ ἱερεῖς εἰς τὸν τάφον και ποιήσαντες εὐλογητόν, τρισάγιον, ὁ Ν' και ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης εἰς ψυχορραγοῦντα. Εἶτα ἀναγινώσκειται ἡ εὐχή παρὰ τοῦ α' τῶν ἱερέων. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν προστ. Κ. 11 Πατρὸς: Θεοῦ Ξ.

1. Ψαλμ. 16,7.
2. Πρβλ. Ἦσ. 6,3. Ἀποκ. 4,8.
3. Ψαλμ. 17,47. 27,6. 30,22. Δαν. 3,(2).(28) κ.ά.
4. Δαν. 3,(30).(32).
5. Δαν. 3,(33).
6. ΦΣΘ, σελ. 66 - 67.
7. Ματθ. 19,17. Μάρκ. 10,18. Λουκ. 18,19.
8. Ἐξ. 22,27. 34,6. Ψαλμ. 85,15 κ.ά.
9. Ματθ. 19,17. Μάρκ. 10,18. Λουκ. 18,19.
10. Ἐξ. 22,27. 34,6. Ψαλμ. 85,15 κ.ά.
11. Πρβλ. Τίτ. 3,4. Σοφ. Σολ. 7,23.
12. Ἐξ. 34,6. Ἀριθ. 14,18. Ψαλμ. 85,15 κ.ά.

τέραν κατ' εικόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν¹ δημιουργήσας φύσιν καὶ παράδεισον ἡμῖν
 ἐτοιμάσας² καὶ ἀθανασίαν ἐπαγγελιάμενος· παρακούσαντας δὲ ἡμᾶς τῆς ζωηρᾶς
 ἐντολῆς σου θανάτῳ δικαίως κατακρίνας³, κατὰ καιροὺς δὲ πολλάκις φιλαν-
 θρώπως ἐπισκεψάμενος καὶ τελευταῖον διὰ σαυτοῦ ἀναπλάσας καὶ ἀνακαινί-
 5 σας ἡμᾶς⁴· ἐσαρκώθης γὰρ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ συνανεστράφης⁵ ἡμῖν καὶ σταυρω-
 θείς καὶ ἀποθανὼν ἐξανέστης. Καὶ τῷ μὲν αἵματι σου ἡμᾶς ἐλυτρώσω⁶ καὶ
 καθηγιάσας⁷, ἀθανασίαν δὲ παρέσχες ἡμῖν τῇ ἐγέρσει σου⁸· ὁ ἀναληφθεὶς
 εἰς τοὺς οὐρανοὺς⁹ καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος χάριν ἡμῖν χορηγήσας¹⁰,
 δι' ἧς ἀμαρτιῶν μὲν λαμβάνομεν ἄφεσιν¹¹ καὶ τὴν κληρονομίαν δὲ τῶν αἰωνίων
 10 ἐλπίζομεν ἀγαθῶν· αὐτός, Κύριε, ὁ ψυχὴν καὶ σῶμα λαβὼν ἀναμαρτήτως ὑπὲρ
 ἡμῶν καὶ πείρα γνοὺς τὸ τῆς φύσεως ἡμῶν ἀσθενές¹² καὶ κατελθὼν μετὰ τῆς
 θείας σου ψυχῆς εἰς τὸν Ἄδην καὶ τὰς κατεχομένας ἐκεῖσε ἐλευθέρως ἀπερ-
 γασάμενος ψυχᾶς¹³, σὺ πολυέλεε¹⁴ δέσποτα, τῇ ἀνεικάστῳ σου χρηστότητι
 πρὸς ἔλεον κινούμενος καὶ τῇ πολλῇ σου ριλιανθρωπία πρὸς συμπάθειαν ἐπικαμ-
 15 πτόμενος, ὁ καὶ ἐλαχίστην ἐκζητῶν τινα ἀφορμὴν εἰς τὸ σῶσαι καὶ ἓνα μόνον

1 σὴν *παριλ.* Ξ. || ἡμῖν: ἡμῶν Ξ. 2-3 τὰς ζωηρᾶς ἐντολᾶς Δ. 3 κατέκρινας ΔΚΛΞ.
 4 μετὰ τελευταῖον προστ. δὲ Λ. || σαυτὸν Ξ. 5 ἡμᾶς *παριλ.* Κ. || ἐσαρκώθης γὰρ: ὁ σαρκωθεὶς Κ. || συνανεστράφης ἡμῖν: συναναστραφεὶς Κ. 6 μετὰ ἀποθανῶν προστ. *παριλ.* Η.
 6-7 καὶ καθηγιάσας: καὶ καθ' ἡγίασε Δ. καθηγιασας Λ. 7 ἀθανασίαν δὲ: καὶ ἀθανασίαν Δ. ἀθανασίαν ΕΛ. || ὁ: καὶ Δ. 8 καὶ *παριλ.* Λ. 9 ἀμαρτημάτων Κ. 10 ἐλπίζομεν ἀγαθῶν: ἀγαθῶν ἐλπίζομεν λαβεῖν Δ. || μετὰ αὐτῆς προστ. οὖν Δ. || ἀναμαρτήτως Ε.
 11 πείρα γνοὺς: πείραν γνοὺς Ε. γινώσκων Η. προγνοὺς Λ. παραγνοὺς Ξ. || καὶ πείρα—ἀσθενές *παριλ.* Δ. 12 θείας: ἀγίας Κ. 12-13 ἐλευθέρως ἀπεργασάμενος: ἐλευθερώσας Λ. || ἐλευθέρως—ψυχᾶς: ψυχᾶς ἐλευθερώσας Κ. 13 σὺ *παριλ.* Κ. || σὺ πολυέλεε: συμπολυέλεε Ε. || ἀνεικάστῳ σου χρηστότητι: ἀνεκφράστῳ σου χρηστότητι καὶ ἀνεικάστῳ εὐσπλαγχνία Κ. 14 πρὸς ἔλεον κινούμενος: τὸ ἔλεος ποιούμενος Κ. || κινούμενος: αἰνούμενος Δ. || συμπαθεία πρὸς ριλιανθρωπία Λ. || πρὸς συμπάθειαν *παριλ.* Δ. 14-15 ἐπικαμπτόμενος Ξ. 15 ἐκζητῶν: ζητῶν ΚΛ. || καὶ *παριλ.* Κ.

1. Γεν. 1,26.

2. Πρβλ. Γεν. 2,8 - 15.

3. Πρβλ. Γεν. 2,17. 3,19. Ῥωμ. 5,12.

4. Πρβλ. Κολοσ. 3,10. Τίτ. 3,5. Ἑβρ. 6,6.

5. Βαρ. 3,37.

6. Πρβλ. Α' Πέτρ. 1,18 - 19.

7. Πρβλ. Ἑβρ. 10,29. 13,12.

8. Πρβλ. Α' Κορ. 15,12 ἐξ. Β' Κορ. 4,14.

9. Μάρκ. 16,19. Πράξ. 1,9. Α' Τιμ. 3,16.

10. Πράξ. 2,1 ἐξ.

11. Πρβλ. Πράξ. 10,43.

12. Πρβλ. Ἑβρ. 4,15.

13. Πρβλ. Πράξ. 2,27. 31. Α' Πέτρ. 3,19. 4,6.

14. Ἑξ. 34,6. Ψαλμ. 85,5. 15 κ.ά.

ἐξ ἡμῶν τῶν παροργισάντων σε, ἐπάκουσόν μου τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τοῦ ταπεινοῦ
καὶ κατακριτοῦ καὶ ἐλαχίστου δούλου καὶ ἱερέως σου, τολμώντος ἵκετεύειν σε
ὑπὲρ τοῦ προκεκοιμημένου καὶ ᾧδε κειμένου ἀδελφοῦ ἡμῶν καὶ παριδῶν μου
τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα δέξαι με δεόμενον ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἐνεργῆ ποιήσόν 5 136^v
μου τὴν δέσιν τῇ παντουργικῇ τοῦ Θεοῦ ἢ σου Πνεύματος δυνάμει καὶ ἐνε-
ργείᾳ, ἣν παρέσχες τοῖς ἀποστόλοις σου τοῦ λύσειν τε καὶ δεσμεῖν¹, καὶ δι' αὐτῶν
τοῖς ἐλαχίστοις ἡμῶν. Διὸ καὶ διὰ τῆς ἐν ἡμῶν μεγάλης σου χάριτος τῆς θείας
ἱερωσύνης συγχώρησον αὐτῷ πᾶν ἀμάρτημα πλημμεληθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἔκου-
σίως ἢ ἀκουσίως καὶ ἐκ παντὸς αὐτὸν λύσον ἐπικειμένου αὐτῷ δεσμοῦ, ὅτι
συνέβη κοιμηθῆναι μὲν αὐτὸν καὶ κατατεθῆναι τῷδε τῷ τόπῳ, μετὰ δὲ θάνατον 10
ἀποδείκνυται ὑπὸ δεσμὸν εἶναι καὶ βᾶρος καὶ κεχωρισμένος τῆς Ἐκκλησίας
σου. Ἀδιάλυτος γὰρ ὁράται καὶ ἡ γῆ αὐτὸν οὐκ ἐδέξατο, οὐδὲ εἰς τὰ λοιπὰ στοι-
χεῖα τὸ σῶμα αὐτοῦ διελύθη, μένει δὲ οὕτω τῇ κτίσει σου ἀκοινώνητος, δι-
κνὺς τὸ μέγα βᾶρος τῆς ὀργῆς σου καὶ τὸν ἀπὸ σοῦ χωρισμόν. Τοῦτο δὲ γέ-
γονεν αὐτῷ διὰ τινὰ πάντως παρακοὴν ἢ παράπτωμα ἀνθρωπίνῃ ἀσθενείᾳ ἢ ῥα- 15
θυμιά ἐπισυμβάν· ἢ γὰρ πατρικῆς παρήκουσεν ἐντολῆς, ἢ τι τῶν ἀπηγορευ-
μένων χριστιανοῖς τολμηρῶς ἐνήργησεν, ἢ δεσμὸν ἠθέτησε τεθειμένον ἐπωφελῶς
ὑπὸ τινος τῶν πατέρων, ἢ τῶν κατὰ καιροὺς ἀρχιερέων καὶ ἱερέων ἀπόφασιν
τινα μετὰ βάρους ἐκφωνηθεῖσαν παρέβλεψε καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνων παρεσάλευσεν
ὠρισμένα, ἢ ἐτέρῳ τρόπῳ τινὶ τῷ τοιούτῳ δεσμῷ περιέπεσεν. Ἐπεὶ οὖν δέ- 20

1 ἐν τῇ ὥρᾳ K. 2 καὶ ἐλαχίστου παραλ. Λ. ἢ μετὰ δούλου προστ. σου δεῖνος ΔΕΘ.
σοῦ Ξ. ἢ καί: σου καὶ ἐλαχίστου Λ. ἢ καὶ ἱερέως σου τολμώντος παραλ. Δ. ἢ σε παραλ. ΔΞ.
3 κεκοιμημένων Θ. κεκοιμημένου K. ἢ ᾧδε κειμένου: δούλου σου καὶ Ξ. ἢ κειμένων ἀδελφῶν
Θ. ἢ μετὰ ἡμῶν προστ. δεῖνος K. 4 αὐτῶν Θ. 5 μου παραλ. K. ἢ δυνάμει παραλ. Δ.
6 ἣν παρέσχες: ἦνπερ ἔσχες Ξ. ἢ τε παραλ. ΔΕ. 8 αὐτοῖς Θ. αὐτοῦ Λ. ἢ ἀμάρτημα:
πλημμέλημα Ε. 8-9 πᾶν — δεσμοῦ: πάντα τὰ ἀμάρτηματα καὶ πλημμελήματα, τὰ ἐκούσια
καὶ ἀκούσια καὶ λύσον αὐτὸν ἐκ παντὸς ἐπικειμένου δεσμοῦ Δ. ἢ αὐτῶν Θ. 9 αὐτὸν: αὐτοῦ
Ε. αὐτοῦς Θ. ἢ μετὰ λύσον προστ. τοῦ ΕΛ. ἢ ἐπικειμένου: ἀδικημένου Ξ. ἢ αὐτοῖς Θ. 10
μετὰ συνέβη προστ. αὐτὸν Η. ἢ αὐτὸν παραλ. Η. ἢ αὐτοῦς Θ. ἢ καὶ παραλ. ΔΕΛ. ἢ μετὰ κατατε-
θῆναι προστ. δὲ ΔΕ. ἢ τῷδε: δὲ τῷ Λ. ἢ τῷδε τῷ τόπῳ: τῷ τόπῳ τούτῳ Δ. ἢ τῷ τόπῳ: τύπω
Θ. 11 ἀποδείκνυται Θ. δείκνυται Λ. ἢ ὑπὸ: ἀπὸ Δ. ἢ δεσμῶν Δ. ἢ κεχωρισμένοι Θ. ἢ
κεχωρισμένον Λ. 12 σου παραλ. Λ. ἢ ἄλυτοι Θ. ἢ ὀρώνται Θ. ἢ αὐτοῦς Θ. 13 τὰ σώ-
ματα αὐτῶν Θ. ἢ μετὰ αὐτοῦ προστ. οὐ Δ. ἢ μένει: μένουσι Θ. μὲν Ξ. ἢ ἀκοινώνητοι Θ.
13-14 δεικνοῦντα Ε. δεικνύντες Θ. δεικνύον Ξ. 14 ἀπὸ: ὑπὸ Θ. 15 αὐτοῖς Θ. ἢ
πάντως παραλ. ΕΛ. ἢ παράπτωμα παραλ. ΕΛ. ἢ παράπτωμα — ἀσθενείᾳ ἢ παραλ. Θ. 15-16
ῥαθυμίαν Θ. 16 ἐπισυμβάν: συμβάν ΕΛΞ. ἢ ἢ γὰρ — παρήκουσεν: ἱεροῖς καὶ πνευματικοῖς
παρακούσας Ξ. ἢ παρήκουσεν Θ. 17 ἐνήργησεν Θ. ἢ δεσμῶν Δ. ἢ ἠθετήκασιν Θ. ἢ ὑποφε-
λῶς Δ. ἐπ' ὠφελῶς Λ. 18 καί: ἢ ΚΞ. 19 παρέβλεψαν Θ. παρέμβλεψεν Λ. ἢ μετὰ
ἐκείνων προστ. παρήκουσε καὶ Λ. ἢ παρεσάλευσεν Θ. 20 περιέπεσον Θ. ἢ οὖν παραλ. Η.

1. Ματθ. 16,19. 18,18. Ἰω. 20,23.

δωκας ἡμῖν ἐξουσίαν ὑπὲρ πάντων πιστῶν πρεσβεῦειν σοι, θαρρῶν καὶ αὐτὸς τοῖς ἀμετρήτοις σου οἰκτιρμοῖς δέομαί σου καὶ ἀντιβολῶ, Κύριε, ἐπάκουσόν μου τῆς φωνῆς¹ καὶ τῆς εὐτελεστάτης ταύτης δεήσεως καὶ πλέον κινούμενος μᾶλλον εἰς τὸ ἐλεεῖν καὶ οἰκτίρειν ἢ εἰς τὸ ὀργίζεσθαι, ἐπίβλεψον ἰλεως εἰς
 137^r 5 τὸν προκεκοιμημένον τοῦτον ἡμῶν ἀδελφόν ἢ καὶ ἐλέει τοῦ παναγαθοῦ Πατρὸς σου, φιλανθρωπία καὶ χάριτι σοῦ τοῦ σαρκωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἀγαθότητι τοῦ ζωοποιοῦ σου καὶ θείου Πνεύματος, διὰ τῶν ἐλαχίστων ἡμῶν ἱερέων σου λῦσον τὸν δοῦλόν σου τοῦτον ἐκ τοῦ ἐπικειμένου αὐτῷ δεσμοῦ καὶ παντὸς ἐπιτιμίου, βάρους, ἀφορισμοῦ τε καὶ ἀναθέματος ὑπὸ ἀρχιερέως ἢ ἱερέως ἢ ἐτέ-
 10 ρου παντὸς ἐπενεχθέντος αὐτῷ. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἑαυτὸν εἰ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ τοιοῦτον εἴλωκε βάρος, συγχώρησον αὐτῷ, ἀγαθὲ καὶ ἀπλῶς ἀνεξίκακε Κύριε, παντὸς ἀμαρτήματος, ἐν παντὶ τρόπῳ τούτῳ ἐπισυμβάντι, ἐλευθέρων αὐτὸν ἀπόδειξον. Καὶ ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς² αἰωνίου καὶ τῶν ἐν Ἄδου δεσμῶν ἀπόλυσον. Καὶ τῇ γῆ μὲν καὶ τοῖς στοιχείοις κέλευσον τὸ σῶμα δέξασθαι αὐτοῦ, ὥστε
 15 τὴν κατὰ φύσιν ὑπομεῖναι διάλυσιν, τὴν δὲ ψυχὴν τούτου τοῦ Ἄδου ἐξαγαγῶν τῆς σῆς μετάδος ἀνέσεως καὶ μετὰ δικαίων κατατάξας πνευμάτων, τῆς τῶν σωζομένων μερίδος ἀξίωσον. Δειξόν σου τὰ θαυμάσια, Κύριε. Ἐνεργησάτω καὶ νῦν ξένα καὶ θαυμαστά ἢ ἀνυπέροβητός σου χάρις καὶ δύναμις. Ὁ διὰ τοῦ

1 μετὰ πάντων προστ. τῶν Ξ. ἢ πιστῶν παραλ. ΔΕΚΛ. ἢ σοι παραλ. Ξ. 1-2 θαρρῶν — οἰκτιρμοῖς: τῶν [...] ὁ αἶρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου αὐτὸς τοῖς ἀμέτροις σου οἰκτιρμοῖς ἐπικαιμπτόμενος Κ. 2 πρὸ οἰκτιρμοῖς προστ. κρίμασι καὶ Δ. ἢ δέομαί σου: δέομαί ΕΛ. 3 ταύτης παραλ. Ξ. ἢ καί²: ὁ Π. 4 ἐλεεῖν — ἢ παραλ. Ξ. ἢ ἢ εἰς: ὑπὲρ Ε. ἢ ἰλεως Κ. 5 τοὺς προκεκοιμημένους τούτους ἡμῶν ἀδελφούς Θ. ἢ ἡμῶν παραλ. Δ. ἢ τοῦτον παραλ. Ξ. ἢ ἀδελφὸν ἡμῶν (δεῖνα) ΚΞ. ἢ παναγιῶν Ξ. 5-6 μετὰ Πατρός παραλ. σου ΛΞ. 7 σου καὶ θείου: καὶ θείου σου Λ. ἢ καὶ θείου παραλ. Κ. 8 τοὺς δούλους σου τούτους Θ. ἢ αὐτοῖς Θ. ἢ αὐτοῦ Ξ. ἢ δεσμοῦ καὶ παντὸς παραλ. Κ. 8-9 μετὰ ἐπιτιμίου προστ. τε καὶ Λ. 9 πρὸ βάρους προστ. καὶ ΔΕΘΞ. ἢ βάρους παραλ. Λ. ἢ ἀφορισμοῦ τε παραλ. ΕΚΛ. ἢ μετὰ ἀναθέματος προστ. ἢ Η. ἢ ὑπὸ παραλ. Λ. 10 παντὸς: τινός Κ. ἢ αὐτοῖς Θ. ἢ πρὸ εἰς προστ. εἰ Κ. ἢ ἑαυτοῦς Θ. ἢ εἰ παραλ. Κ. ἢ ἀφ' παραλ. Ε. ἢ ἑαυτῶν Θ. 11 εἴλωσαν Θ. ἢ αὐτοῖς Θ. ἢ ἀγαθὲ — Κύριε: ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀνεξίκακος Κύριος Κ. ἢ Κύριε παραλ. Ξ. ἢ μετὰ Κύριε προστ. παντοκράτορ Λ. 12 τοῦτο Η. ἢ τούτοις Θ. ἢ ἐπισυμβάντι Θ. ἢ ἐπισυμβάντος Ξ. ἢ ἐλευθέρους αὐτοῦς Θ. 12-13 ἀπόδειξον: ἀνάδειξον Κ. 13 τῶν παραλ. Δ. ἢ Ἄδῃ Ε. ἢ τοῦ Ἄδου Κ. ἢ αὐτὸν Ξ. 13-14 δεσμῶν — τὸ σῶμα παραλ. Ξ. 14 καὶ τοῖς: τοῖς Κ. ἢ τὰ σώματα Θ. ἢ αὐτῶν Θ. ἢ αὐτοῦ δέξασθαι ΕΛ. ἢ αὐτοῦ τὸ σῶμα δέξασθαι Κ. ἢ μετὰ ὥστε προστ. τὸ μὲν σῶμα Κ. 15 ψυχὴν δὲ ΔΕΛΞ. ἢ τὰς ψυχὰς δὲ τούτων Θ. ἢ τούτου: αὐτοῦ Κ. ἢ ἐκ τοῦ Κ. 16 κατατάξον Κ. ἢ κατατάξει Ξ. ἢ πνευμάτων: πατέρων ΔΕΛ. ἢ καὶ τῆς Κ. 17 σου παραλ. Θ. ἢ σου: τὰ σὰ Κ. ἢ πρὸ Κύριε προστ. σου Θ. ἢ 18 καὶ νῦν: νῦν Δ. ἢ ξένα καὶ θαυμαστά παραλ. Κ. ἢ πρὸ χάρις προστ. Κύριε ΕΛ.

1. Πρβλ. Γεν. 30,6.

2. Πρβλ. Ψαλμ. 141,8. Α' Πέτρ. 3,19.

νεκροῦ σώματος τοῦ προφήτου σου Ἐλισσαίου ἐξαναστήσας νεκρόν¹, καὶ τοῦ-
τον τὸν δοῦλόν σου τοῦ ψυχικοῦ θανάτου καὶ τοῦ δεσμοῦ ἐξανάστησον. Ὁ τῷ
σταυρῷ καὶ τῷ θανάτῳ σου σαλεύσας πᾶσαν τὴν γῆν², πολλά τε σώματα
τῶν προκεκοιμημένων ἐξαναστήσας³, τὰς ψυχὰς αὐτῶν τοῦ Ἄδου ῥυσάμε-
νος⁴, αὐτός, φιλόφρονε δέσποτα, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ προκεκοιμημένου τούτου 5
ἀδελφοῦ ἡμῶν τῆς τυραννίδος τοῦ Ἄδου καὶ πάσης θλίψεως καὶ κολάσεως
ἐλευθέρωσον, τὸ σῶμα δὲ αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ τῶν ἄλλων εὐσεβῶν, διαλυθῆναι
εὐδόκησον. Ὁ διὰ τῶν ἀποστόλων σου πλεῖστα ἐνεργήσας σημεῖα⁵ καὶ σώσας
πολλοὺς δι' αὐτῶν⁶, καὶ διὰ τῆς δεήσεως ἡμῶν τῆς εὐτελοῦς ταύτης τῷ οἰ-
κέτῃ σου τούτῳ τὴν σωτηρίαν χορήγησον, καὶ μὴ τὸ ἀνάξιον ἐμοῦ τοῦ τα- 10
πεινοῦ κάλυμμα αὐτῷ γένοιτο. Οὐδὲ γὰρ ἐμαυτῷ θαρρήσας ποιοῦμαι τὴν ἰκε-
σίαν, ἀλλ' εἰς τὸ ἄπειρον τοῦ ἐλέους σου καὶ τὴν ἀνεύκαστον ἀφορῶν ἀγαθό-
τητα τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἣ καὶ θαρρῶν, συγχώρησιν ἀμαρτιῶν καὶ παντός
δεσμοῦ λύσιν καὶ αὐτός αὐτῷ ἢ διὰ τῆς χάριτός σου δίδωμι. Διὸ δέομαί σου, 137^v
βεβαίαν δεῖξον ἡμῖν τὴν ἀπόφασιν καὶ ἄνες, ἄφες, συγχώρησον αὐτῷ τε καὶ 15
ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα πάντα, τὰ ἐκουσίως ἐπισυμβάντα ἢ ἀκουσίως, τὰ ἐν
γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ κατὰ ῥαθυμίαν καὶ λήθην ἢ συναρπαγὴν καὶ μελέτην, τὰ
κατὰ πρᾶξιν καὶ λόγον καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ ἀπλῶς ἅπαντα ὅσα οἱ ἀσθε-

1 σου παραλ. ΔΛ. ἢ Ἐλισσαίου: Ἡλίου οὐδένα Ξ. ἢ ἀναστήσας Ξ. 1-2 τούτους τοὺς
δούλους σου Θ. ἢ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον Κ. ἢ τούτου τοῦ δούλου σου Ξ. 2 τῶν δεσμῶν ΘΞ.
3 τῷ θανάτῳ: θανάτῳ Δ. 4 κεκοιμημένων Κ. ἢ ἐξανέστησας Ξ. 5 καὶ παραλ. Ξ. ἢ φι-
λόφρονε δέσποτα παραλ. ΘΞ. ἢ τὰς ψυχὰς τῶν προκεκοιμημένων τούτων ἀδελφῶν ἡμῶν
Θ. ἢ κεκοιμημένου Κ. ἢ τούτου: τοῦ Δ. 6 ἀδελφοῦ ἡμῶν: δούλου σου ἀδελφοῦ δὲ ἡμῶν (δεῖ-
νος) Κ. 7 τὰ σώματα δὲ αὐτῶν Θ. ἢ δὲ σῶμα Λ. ἢ λυθῆναι Κ. 8 μετὰ εὐδόκησον προστ.
σώματα Κ. ἢ ἀποστόλων σου: ἱερῶν καὶ ἐνδόξων ἀποστόλων Κ. 9 μετὰ αὐτῶν προστ. οὕτω
Κ. ἢ εὐτελοῦς δεήσεως ἡμῶν ταύτης Κ. ἢ ταύτης τῆς εὐτελοῦς ΘΞ. ἢ τούτου Δ. 9-10 τοῖς
ἰκέταις σου τούτοις Θ. ἢ τὸν ἰκέτην σου τοῦτον Ξ. ἢ πρὸ τῷ οἰκέτῃ προστ. τῷ οἰκέτῳ σου ἐπικαμ-
πτόμενος Κ. ἢ μετὰ μὴ προστ. διὰ Δ. 10-11 τοῦ ταπεινοῦ παραλ. Θ. ἢ μετὰ ταπεινοῦ προστ.
καὶ ἀμαρτωλοῦ Κ. 11 αὐτοῖς Θ. ἢ γένηται Ξ. ἢ γένηται αὐτοῦ Λ. ἢ οὐδὲ: οὐ Ξ. 12 εἰς: ὡς
ΕΛ. ἢ εἰς τὴν Κ. 13 τῆς εὐσπλαγχνίας σου παραλ. ΘΞ. ἢ καὶ εὐσπλαγχνίαν Κ. 14
μετὰ αὐτός προστ. αἰτῶν Κ. ἢ μετὰ λύσιν προστ. καὶ Ξ. ἢ αὐτοῖς Θ. 14-66,12 αὐτῷ—
ἀμὴν ἐξέπτεσε Δ. 14 μετὰ διὸ προστ. καὶ ΔΕΘΚΞ. 15 ἡμῶν Ξ. ἢ αὐτοῖς Θ. 16 πάντα
παραλ. ΔΕΘ. ἢ τὰ ἐκουσίως ἐπισυμβάντα παραλ. Ξ. 16-17 πάντα—ἐν ἀγνοίᾳ: τὰ ἐκού-
σια καὶ ἀκούσια τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ ἐπισυμβάντα Κ. 17 μετὰ ἢ προστ. καὶ Κ. ἢ
μετὰ μελέτην προστ. καὶ Δ.

1. Δ' Βασ. 13,21.
2. Ματθ. 27,51. 54.
3. Ματθ. 27,52 - 53.
4. Πρβλ. Ψαλμ. 48,16. 85,13. 88,49.
5. Πράξ. 4,16. 5,12. 8,13.
6. Πρβλ. Πράξ. 2,47.

νεῖς ἡμεῖς ἀμαρτάνομεν ἄνθρωποι. Καὶ ἡμᾶς μὲν ἐλέησον καὶ τέλος δώρησαι
 σωτήριον καὶ εἰρηνικόν, αὐτὸν δὲ τὸν ἐν πίστει τῇ σῇ προκεκοιμημένον κατὰ-
 ταξον ἐν τόποις φωτός, ἐν τόποις εἰρήνης, ἐν τόποις ἀγαλλιάσεως καὶ ἀνέ-
 σεως, ὅπου τὰ πνεύματα εὐφραίνόμενα ἐπαναπαύονται τῶν δικαίων σου. Τῇ
 5 τελευταίᾳ δέ σου ἡμέρᾳ συνάψας καὶ τὰ σώματα ταῖς ψυχαῖς, ἀξίωσον αὐτόν
 τε καὶ πάντας ἡμᾶς συνταγῆναι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου καὶ τῆς ἀνεκφράστου καὶ
 αἰωνίου χαρᾶς καὶ τῆς ἀπολαύσεως ἐπιτυχεῖν τῶν ἁγίων σου, πρεσβείαις τῆς
 παναγίας μητρὸς σου, τῶν φιλανθρωποτάτων ἀγγέλων σου καὶ πάντων τῶν
 ἀπ' αἰῶνός σε θεραπευσάντων ἁγίων σου. "Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ¹ καὶ
 10 ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
 καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν·

26.

〈ΕΥΧΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ〉

Κῶδ. Ν, φ. 475^r - 477^v475^r

|| κτίστη τὰ κτίσματα προσεγγίσει δυνατόν, εἰ μὴ κατὰ συγκατάβασιν ἄκραν
 15 τῆς χάριτός σου μόνης μεταδῶης αὐτοῖς, φιλάγαθε. Εἰ οὖν καὶ τοῖς πρῶ-
 τοις τῶν ἄνω τάξεων φρικτὸς ὑπάρχεις καὶ φοβερὸς καὶ τοῖς μυστηρίοις σου
 πάντες ἄγγελοι παρακύψαι ἐπιθυμοῦσι² καὶ τῶν ἁγίων ἕκαστος μετὰ φρίκης

1 ἡμεῖς παραλ. Ξ. || ἀμαρτάνομεν — ἐλέησον: ἄνθρωποι ἀμαρτάνομεν καθ' ἑκάστην ἡμέ-
 ραν καὶ ὥραν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς Κ. 1-2 δώρησαι — εἰρηνικόν: ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν δώ-
 ρησαι Κ. 2 σωτήριον: σωτηρικὸν Ξ. || μετὰ σωτήριον προστ. ἡμῶν ΔΕ. || αὐτοὺς Θ. || τοὺς Θ.
 || τῇ σῇ παραλ. Κ. || προκεκοιμημένους Θ. 2-3 πρὸ κατὰταξον προστ. ἀδελφὸν ἡμῶν (δεῖνα)
 Κ. 3 φωτός: σωτεινοῖς Κ. || εἰρήνης: ἀναψύξεως Κ. 3-4 ἀνέσεως Ε. || καὶ ἀνέσεως
 παραλ. Κ. 4 εὐφραίνόμενα παραλ. Κ. || ἀναπαύονται Κ. 5 σου παραλ. Κ. || συνάψας ἡμέρᾳ
 Κ. || μετὰ σώματα προστ. σὺν Ξ. || αὐτοὺς Θ. 6 πάντας παραλ. Δ. || ἡμᾶς πάντας Κ. ||
 πάντας: παντὸς Ξ. 6-7 καὶ τῆς ἀνεκφράστου — χαρᾶς παραλ. ΔΕ. 8 παναγίας: πα-
 ναχράντου Δ. || παναχράντου σου ΕΚΞ. || μετὰ μητρὸς παραλ. σου ΕΚ. 9 ἀπ' αἰῶνος —
 ἁγίων σου: σοῦ τῶν ἁγίων Κ. σε: σοὶ ΔΕ. 10 κεκοιμημένου: προαναπαυμένου Δ. || προ-
 κεκοιμημένου Ε. || τῶν κεκοιμημένων δούλων Θ. || τῶν κεκοιμημένων Ξ. || τοῦ κεκοιμημέ-
 νου — δούλου σου: πάντων τῶν εὐσεβῶς κεκοιμημένων χριστιανῶν καὶ τοῦ δούλου σου (δεῖνος)
 Κ. 11 μετὰ δόξαν προστ. καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν Κ. || σὺν παραλ. Κ. || σου
 παραλ. Κ. || πρὸ παναγίῳ προστ. μονογενεῖ Υἱῷ σὺν τῷ Κ. || καὶ ἀγαθῷ παραλ. Δ. 12 σου
 παραλ. Κ. || πνεύματι — ἀμήν παραλ. Η. 13 ἐξέπεσε φύλλον τοῦ κώδικος.

1. Ἰω. 11,25.

2. Α' Πέτρ. 1,12.

μετέχει τῶν δωρημάτων σου, πῶς ἄξιός ὄλωσ ἐγώ, δέσποτα, ὁ πέρα πάσης
κακίας ἔργα ἐνεργήσας καὶ μηδὲ τῶν ὀπωσοῦν ὄντων ἁμαρτημάτων παραλι-
πῶν, δυνησομαι ἀναβλέψαι πρὸς σέ ἢ μετασχεῖν σου τῶν μυστηρίων, ὁ διὰ
παντὸς τρόπου καὶ πάσης αἰσθήσεως καὶ δυνάμεως ψυχικῆς ὁμοῦ καὶ σωματι-
κῆς ἁμαρτήσας, ὁ πάντας ὑπερβαλὼν ταῖς ἁμαρτίαις ἁμαρτωλούς, μᾶλλον δὲ 5
μόνος ἁμαρτωλὸς φανεῖς ἐν τοῖς τὸ σὸν περιφέρουσιν ὄνομα; Πάντες γὰρ εὐ-
σεβεῖς ἔργα δικαιοσύνης πλουτοῦσιν¹, ἐγὼ δὲ μόνος οὐ μόνον οὐδὲν ἀγαθὸν
ἔπραξα, ἀλλὰ καὶ πλεῖστα τὰ πονηρά, ἐν ἔργοις καὶ λόγοις, ἐννοίαις τε καὶ κι-
νήμασι καὶ σὲ παρώργισα τὸν δεσπότην ἐν πάσῃ ἡμέρᾳ τε καὶ νυκτὶ καὶ ὥρα
καὶ στιγμή καὶ ῥοπῇ καὶ ἀπλῶς ἐν παντὶ καιρῷ. Καὶ ταῦτα μετὰ τηλικαύτας 10
καὶ τοσαύτας δωρεάς τε καὶ χάριτας παρὰ σοῦ τοῦ ἀγαθοῦ περὶ τὸν ἐλάχιστον
ἐμὲ γεγυυίας. Πῶς οὖν, Κύριε φιλόφρονε², προσέλθω σοὶ ἢ προσεγγίσω τῷ
παναγίῳ καὶ καθαρῷ καὶ κοινωνήσαι σου τολμήσω ὁ καὶ ἢ τὸν οὐρανὸν ὄραν 475^v
καὶ τὸν ἥλιον βλέπειν καὶ τὸν ἀέρα πνέειν ἀνάξιός, ὁ τὴν γῆν περιπατῶν καὶ
ταύτην καταμολύνων καὶ μηδὲν ἐν αὐτῇ ποιῶν τῶν ἱερῶν ἐνταλμάτων σου, εἰς 15
ἐπίχαρμα δὲ μᾶλλον τοῖς πονηροῖς προκειμένος δαίμοσι³ καὶ πολλοῖς ἔνοχος
καὶ ἀμυθήτοις τυγχάνων ἐγκλήμασι καὶ διὰ τοῦτο ἀναριθμήτων τιμωριῶν καὶ
κολάσεων ἄξιός. Εἰ οὖν πρὸς τοὺς ἐμούς πονηροτάτους τρόπους ἐπίδης καὶ τὰ
ἐγκλήματα, πλεῖσται ἀναμένουσί με κολάσεις. Ὅθεν καὶ φρίττω προσελθεῖν
σοὶ τῷ μόνῳ ἀγίῳ καὶ ἀπολαῦσαι σου τῷ εἰς ἀμοιβὴν τοῖς κατορθοῦσιν ἑαυτὸν 20
παρασχόντι καὶ τοῖς ἐπιστρέφουσι γνησίως εἰς λύτρωσιν προκειμένῳ καὶ μόνῳ
ὄντι ἀπόλαυσιν καὶ φῶς⁴ καὶ ζωὴν⁵ καὶ τροφήν⁶ καὶ παράκλησιν, αἰώνιον⁷ τε
τοῖς δικαίοις κληρονομίαν⁸. Καὶ τρέμω καὶ δέδωκα καὶ οὐ τολμῶ πλησιάσαι
σοὶ, δέσποτα, μήπως καὶ τοῦτό μοι βᾶρος γένηται καὶ μείζονος κολάσεως ἀ-
φορμὴ καὶ εἰς κατάκριμα⁹, καθὼς γέγραπται, τὰ πρόξενα παντὸς ἀγαθοῦ, 25
κατὰ τὸ πρόπον ἐμοί. Ἄλλ' ὅμως εἰ καὶ νεῶ ταῦτα τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων
ἀξίως καὶ οὕτως ἔχει, ὡς ἐξαγγέλλω σοὶ, δέσποτα, πάλιν θαρρεῖν με καταναγ-
κάζει καὶ παρακαλεῖ πρὸς τὴν σὴν κοινωνίαν ἢ ἀγαθότης σου καὶ τὸ τῆς εὐ-
σπλαγχνίας σου ἀμέτρητον, ἔτι δὲ καὶ αὐτά σου τὰ φρικτὰ καὶ θεῖα μυστήρια.

7 οὐ μόνον οὐδὲν ἀγαθόν: οὐδὲν ἀγαθὸν μόνον κῶδ.

1. Πρβλ. Α' Τιμ. 6,18. Τίτ. 3,5.

2. Πρβλ. Τίτ. 3,4. Σοφ. Σολ. 7,23.

3. Πρβλ. Σοφ. Σειρ. 6,4. 18,31. 42,11.

4. Ἰω. 1,9. 8,12. 9,5. 12,46. Α' Τιμ. 6,15. Α' Ἰω. 1,5.

5. Ἰω. 1,4. 5,26. 11,25. 14,6. Κολοσ. 3,4. Α' Ἰω. 5,20.

6. Πρβλ. Ἰω. 6,27. 55.

7. Β' Θεσ. 2,16. Β' Κορ. 1,3. 4.

8. Πρβλ. Α' Κορ. 6,9. Ἐβρ. 9,15. Α' Πέτρ. 1,4. Ψαλμ. 36,29.

9. Α' Κορ. 11,29.

476^ε Καθορώμε||να γάρ μόνον ἢ καὶ νοούμενα θάρρος ἐντίθησι τῇ ψυχῇ μου καὶ τὴν ἐλπίδα φέρει καὶ παρακινεῖ προθύμως τρέχειν πρὸς τὴν μετοχὴν σου, φιλάνθρωπε. Δίδωσί μοι γάρ ἐννοεῖν, ὅτι σύ μὲν ἀόρατος¹ καὶ ἀπερίληπτος τῇ θεότῃ, διὰ τί δὲ ἄνθρωπος περιληπτὸς καὶ ὁρατὸς ἐγένου καὶ παθεῖν καὶ σταυρωθῆναι ἠθέλησας. Καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἱεουργεῖσθαι δι' ἡμᾶς σαυτὸν παραδέδωκας καὶ τοῦτο οὐκ ἀοράτως μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁρατῶς διὰ τούτων τῶν σεπτῶν μυστηρίων σου. Αἰτίαν οὖν εὐρίσκω σοῦ τὸ ἄκρον τῆς ἀγαθότητος, ἐμοῦ δὲ τὴν ἄκραν πονηρίαν, ἵνα ταύτην ἐξέλης καὶ διὰ σαυτοῦ σώσης με. Ἐπεὶ οὖν οὐκ ἔστι σωθῆναί με χωρὶς σου², ὅτι σύ εἶ μόνος ὁ σώζων³, οὐδὲ 5 δυνατὸν τινος μετασχεῖν τῶν ἀγαθῶν χωρὶς τοῦ γεύσασθαι σου τοῦ ἀγαθοῦ, οὐδὲ γὰρ ἄλλο τὸ ἀγαθὸν καὶ ἐραστὸν εἰ μὴ σύ, οὐδὲ δυνατὸν ἐπανορθωθῆναί με, εἰ μὴ ἐπανορθώσης αὐτὸς ὁ πλάσας με ἐξ ἀρχῆς⁴, οὐδὲ εἶναί με ὅλως δυνατὸν τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γεγονότα καὶ φθείρεσθαι καὶ θνήσκειν διὰ τὴν ἀμαρτίαν κατακριθέντα⁵ δίχα σοῦ τοῦ αἰεὶ ὄντος ἐν τῷ αἰεὶ ὄντι Πατρὶ μετὰ τοῦ ζωοποιοῦ Πνεύματος, τολμῶν προσέρχομαι σοι ἐν φόβῳ, πλὴν θαρρῶν καὶ ἐλπίζων ἐλεηθῆναι. Καὶ γὰρ πτοοῦμαι μὲν ὡς ἀκάθαρτος, πιστεύω δὲ μου τὴν σωτηρίαν εὐρεῖν τῇ μετοχῇ σου καὶ μετὰ πόθου προστρέχω σοι. Λίαν γὰρ ἐξέχο-

476^ν ||μαί σου καὶ ἐκκρέμαμαι τῆς ἀγάπης σου, εἰ καὶ τυραννοῦμαι τῇ συνηθείᾳ καὶ τῇ ἀμαρτίᾳ ἐκὼν δουλοῦμαι ὁ ἄθλιος. Σὺ γὰρ εἶ ἡ μόνη ἔφεσις καὶ τὸ μόνον 20 καὶ ἀληθῶς ὄν καλὸν καὶ ἐραστὸν καὶ μακάριον, οὗ καὶ μόνον πάντα τὰ θείως κινούμενα λογικᾶ ἐφίεται. Μᾶλλον δὲ σύ εἶ ὁ τὴν ἔφεσιν πᾶσι δούς, ὡς μόνος ὢν ἐφετός, ἵνα σοῦ ἐφιέμενοι ἀπολαύωμέν σου τῆς καλλονῆς, εἰ καὶ ταύτην ἡμεῖς τὴν ἀγαθὴν κίνησιν, φεῦ, μετάγομεν εἰς τὰ κάκιστα, αὐτεξουσίῳ γνώμῃ πονηρᾶ ποθοῦντες καὶ ζητοῦντες τὰ βδελυρά. Ἄλλ' οὖν καὶ οὕτως ἐχόντων 25 ἡμῶν, αὐτὸς ἡμᾶς οὐ βδελύσσει, προκείμενος δὲ διατελεῖς εἰς τὸ μεταλαμβάνειν σου πάντας, καὶ μᾶλλον παρέχεις σαυτὸν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, ὡς ἂν τὸ δι' ὃ ἤλθες⁶ ἐνεργῆται, φιλάνθρωπε. Ἦλθες γὰρ «ἀμαρτωλοὺς σῶσαι», ὡς γέγραπται, «ὢν πρῶτός εἰμι ἐγώ»⁷. Καὶ «οὐκ ἤλθες», ὡς ἔφη, «κρίναι τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος διὰ σοῦ»⁸. Διὸ κάμοι τῷ ἀμαρτωλῷ συγχωρήσας ἅπαν-

30 τὰ μου τὰ πταίσματα, σῶσόν με τῇ κοινωνίᾳ σου φιλανθρώπως. Καὶ ἐν τῷ ὄραῖν σε διὰ τῶν μυστηρίων σου, λάμπρυνόν μου τοὺς τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώμα-

5 πόνον κῶδ. 11 τινὸς μετασχεῖν τῶν διττογορ. κῶδ. 21 ἄφεσιν κῶδ.

1. Κολοσ. 1,15. Α' Τιμ. 1,17. Ἐβρ. 11,27.

2. Πρβλ. Πράξ. 4,12.

3. Πρβλ. Ἦσ. 43,11.

4. Γεν. 2,7.

5. Γεν. 3,19.

6. Πρβλ. Ματθ. 9,13. Μάρκ. 2,17. Λουκ. 5,32. Α' Τιμ. 1,15.

7. Α' Τιμ. 1,15.

8. Ἰω. 3,17. 12,47.

τος ὀφθαλμούς, καὶ ἐν τῷ ἄπτεσθαί σου, τὰ μέλη ἁγιάσόν μου, καὶ ἐν τῷ γεύε-
 σθαί σου, κάθαρόν μου τὰ χεῖλη, τὴν γλῶσσαν, καρδίαν τε καὶ νεφρούς καὶ πά-
 σας τὰς αἰσθήσεις τοῦ ταλαιπώρου μου σώματος. Τὴν ψυχὴν μου δὲ πλήρω- 477^τ
 σον ταῦ γλυκυτάτου φωτός σου καὶ τὸν νοῦν μου χαρίτωσον καὶ πάσας μου τὰς
 ψυχικὰς δυνάμεις πρὸς τὴν ὑπακοὴν σου ἐνίσχυσον καὶ ὅλον κατάστησόν με 5
 κινεῖσθαι καὶ νοεῖν καὶ λέγειν καὶ ἐνεργεῖν μόνον τὰ σοὶ εὐάρεστα, Κύριε. Δίω-
 ξον ἀπ' ἐμοῦ τῆ κοινωνία σου, ἀγαθὲ, πᾶσαν ἐπήρειαν, πᾶσαν νόσον, πᾶσαν
 φαρμακείαν, πᾶσαν πονηρίαν, πᾶσαν κακίαν, πᾶσαν ἐνέργειαν καὶ ἐπιβουλήν
 πονηρῶν ἀνθρώπων τε καὶ δαιμόνων καὶ μηδεὶς τούτων αἰσθητῶς ἢ νοητῶς
 ἰσχύσαι ὅπως ἐπηρεάζειν ἢ καταβλάπτειν με. Κάθαρόν μου τὴν καρδίαν, ὁ κα- 10
 θαρός· λάμπρυνόν με, τὸ φῶς¹ τὸ ἄδυτον· ζώωσόν με, ἡ ζωὴ² ἐνίσχυσόν με,
 ἡ ἰσχύς³· ἴασαί με, ὁ ἰατρός⁴· ἡ σωτηρία⁵, ψυχῆ καὶ σώματι σῶσόν με· ὁ μόνος
 βασιλεύς⁶, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος με λύτρωσαι· ὁ Κύριος τῶν κυρίων⁷, ἐλεύ-
 θερόν με δαιμονικῆς ἐξουσίας ἀπόδειξον καὶ ζῶντα καὶ τελευτῶντα καὶ ἐν τῷ
 μέλλοντι· ἐνοίκησον ἐν ἐμοί⁸, ὁ πανταχοῦ, καὶ οὐ χώραν ἔξει τι πονηρόν ἐν ἐμοί· 15
 πλήρωσόν με τῆς εὐφροσύνης σου⁹, ὁ μόνος ὑπάρχων χαρά¹⁰· εὐωδίασόν με¹¹,
 τὸ ἀκένωτον καὶ ζῶν μύρον¹²· ἁγιάσόν με¹³, ὁ ἅγιος¹⁴· μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ¹⁵,
 ὁ τὰ πάντα πληρῶν¹⁶, καὶ ἔσομαι πλήρης πάντων τῶν ἀγαθῶν σου. Ἀξίωσόν με
 ἰλαρόν κατιδεῖν σε καὶ εὐμενῆ καὶ ἢ ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ παρουσίᾳ σου καὶ 477^υ
 καθαρῶτερον μετασχεῖν σου καὶ τοῦ φωτός ἀπολαῦσαι σου καὶ κληρονόμον τῆς 20
 ἀθανάτου γενέσθαι βασιλείας σου¹⁷. Πρεσβείαις τῆς παναγίας καὶ ἀειπαρθένου μη-
 τρός σου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου, οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ ἀνάρχου
 σου Πατρός, μεθ' οὗ εὐλογητὸς καὶ αἰνετὸς ὑπάρχεις σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
 καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

12 με¹: μου α' χεῖρ κῶδ.

1. Ἰω. 1,9. 8,12. 9,5. Α' Τιμ. 6,16. Α' Ἰω. 1,5.
2. Ἰω. 1,4. 5,26. 11,25. 14,6. Α' Ἰω. 5,20.
3. Πρβλ. Ψαλμ. 146,5. Παροιμ. 8,14. Ναούμ 1,3 κ.ά.
4. Πρβλ. Λουκ. 6,19. 9,11. Πράξ. 10,38.
5. Πρβλ. Ψαλμ. 3,9. 17,47. 34,3. 37,23. 50,16. Πράξ. 4,12 κ.ά.
6. Πρβλ. Ψαλμ. 5,3. 23,10. 43,5. 46,3 κ.ά. Ἰω. 18,37. Α' Τιμ. 1,17.
7. Δευτερ. 10,17. Ἀποκ. 17,14.
8. Πρβλ. Ῥωμ. 8,11. Β' Κορ. 6,16. Β' Τιμ. 1,14.
9. Πρβλ. Ψαλμ. 15,11. Πράξ. 2,28. 14,17.
10. Πρβλ. Ἰω. 15,11. 17,13.
11. Πρβλ. Β' Κορ. 2,15.
12. Πρβλ. Ἰακ. 1,3.
13. Πρβλ. Ἰω. 17,7. Α' Θεσ. 5,23. Ἑβρ. 2,11.
14. Μάρκ. 1,24. Λουκ. 1,35. 4,34. Ἰω. 6,69. Πράξ. 3,14. Α' Πέτρ. 1,15. 16 κ.ά.
15. Ψαλμ. 21,12. 34,22. 37,22.
16. Πρβλ. Ἑφεσ. 1,23. 4,10.
17. Ἰακ. 2,5.

Ἀμφιβαλλόμενα

ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΛΕΓΟΜΕΝΑΙ ΕΝ ΛΙΤΑΝΕΙΑ¹

Κωδ. Β, φ. 64^v - 68^r

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου² δεόμεθά σου, Κύριε, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ σωφρονεῖν ἡμᾶς ψυχῇ τε καὶ σώματι καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν πορνικὴν ἐπιθυμίαν ἀποφεύγειν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

65^r 5 Ἵπέρ τοῦ καρδία καὶ στόματι ἢ ἀληθεύειν καὶ πᾶσαν ψευδολογίαν ἀποστρέφεσθαι ἡμᾶς τοῦ Κυρίου <δεηθῶμεν>.

Ἵπέρ τοῦ ἀποστῆναι ἡμᾶς πάσης ἀδικίας³ καὶ τῆς δικαιοσύνης γνησίως ἀντέχεσθαι τοῦ Κυρίου <δεηθῶμεν>.

Ἵπέρ τοῦ ἀγαπᾶν ἀλλήλους⁴ καὶ μὴ τῷ βέλει τῆς μνησικακίας τιτρώσκει-
10 σθαι ἡμᾶς τοῦ Κυρίου <δεηθῶμεν>.

Ἵπέρ τοῦ τὰ ὦτα ἡμῶν τίθεσθαι εἰς ἀκρόασιν τῶν θείων λογίων καὶ πρὸς τὴν τῶν ἀρετῶν ἐργασίαν κινεῖσθαι ἡμᾶς τοῦ Κυρίου <δεηθῶμεν>.

65^v Ἵπέρ τοῦ μὴ κατεσθίειν ἀλλήλους⁵ τῇ μνησικακίᾳ καὶ τῇ ἢ συκοφαντίᾳ, ἀλλὰ τῷ τῆς εἰρήνης καὶ τῷ τῆς ὁμονοίας ζυγῷ πρὸς τὴν ἀλλήλων συνδεσμεῖ-
15 σθαι ἀγάπην⁶ τοῦ Κυρίου <δεηθῶμεν>.

Ἵπέρ τοῦ ἀπελαθῆναι διαβολὴν καὶ ψεῦδος ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ ἀλήθειαν⁷ ἀναγγέλλειν ἡμᾶς τοῦ Κυρίου <δεηθῶμεν>.

Τίτλος: Αἰτήσεις — λιτανεία μετὰ τὸ μνημονεῦσαι τῶν βασιλέων κωδ.

1. ΦΣΘ, σελ. 50. Αἱ αἰτήσεις καὶ ἡ ἐπακολουθοῦσα ταύτας εὐχὴ δὲν ἀποδίδονται ῥητῶς εἰς τὸν Συμεών, προφανῶς ἕμως συνετάχθησαν ὑπ' αὐτοῦ, ὡς τοῦλάχιστον δύναται νὰ συναχθῇ ἐκ τῆς ὁμοιότητος τοῦ ὕφους καὶ τῆς φραστικῆς καὶ ἐννοιολογικῆς συγγενείας πρὸς τὰς λοιπὰς αὐτοῦ εὐχάς.

2. Ψαλμ. 50,3.

3. Πρβλ. Β' Τιμ. 2,19.

4. Ἰω. 13,34. 15,12. 17.

5. Γαλάτ. 5,15.

6. Πρβλ. Κολοσ. 3,14.

7. Ῥωμ. 1,25. 3,7. 15,8.

Ἵπὲρ τοῦ θλιβομένουσ ἡμᾶσ καὶ χειμαζομένουσ ἐν πειρασμοῖσ κτᾶσθαι τὰσ ἐαυτῶν ψυχὰσ ἐν ὑπομονῇ¹ καὶ καρτερία τοῦ <Κυρίου δεηθῶμεν>.

Ἵπὲρ τοῦ λαληθῆναι παρὰ τοῦ Θεοῦ εἰσ τὴν καρδίαν ἢ τοῦ βασιλέωσ ἡμῶν 66^ε
καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ ἀγαθὰ² ὑπὲρ τῆσ πολιτείασ καὶ παντὸσ τοῦ χριστωνύ-
μου λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν 5

Ἵπὲρ τοῦ ἀφεθῆναι παρὰ Θεῶ τὴν ἀνομίαν³ τοῖσ ὑβρίζουσι καὶ κατηγο-
ροῦσι τὸ σχῆμα καὶ τὴν τάξιν ἡμῶν καὶ τοὺσ πνευματικοὺσ αὐτῶν διδασκάλουσ
καὶ ποιμένασ τοῦ Κυρίου <δεηθῶμεν>.

Ἵπὲρ τοῦ ἀφεθῆναι τὴν ἀμαρτίαν⁴ τοῖσ περισύρουσι καὶ διαβάλλουσι
τὸν ἢ βίον ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. 10 66^ε

Ἵπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι παρὰ Θεῶ τὴν ἀμαρτίαν τοῖσ λοιδοροῦσι καὶ
ἐκβάλλουσι τὸ ὄνομα ἡμῶν ὡσ πονηρόν⁵ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων τοῦ Κυρίου
<δεηθῶμεν>.

Ἵπὲρ τοῦ ὑποτάσσεσθαι καὶ ὑπακούειν τῶ δοθέντι ἡμῖν ἀπὸ Θεοῦ ποι-
μένι⁶ καὶ πρὸσ Θεὸν ὀδηγοῦντι διὰ τὴν ἐντολήν τοῦ καλοῦ ποιμένος Χριστοῦ⁷ 15
τοῦ <Κυρίου δεηθῶμεν>.

Ἐντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον <ἡμᾶσ>.

Τῆσ Παναγίασ, ἀχράντου, ὑπερευλογημένησ.

Εἶτα ἐκφώνησισ καὶ ἡ εὐχή·

Δέξαι φωνὰσ τῶν οἰκετῶν σου, δέσποτα Θεέ παντοκράτορ⁸. ἐνώτισαι 20 67^ε
τὰσ δεήσεισ⁹ τῶν δούλων σου, Κύριε Ἰῆε μονογενέσ¹⁰ Ἰησοῦ Χριστέ· πρόσχεσ
τῆ κραυγῇ τοῦ λαοῦ σου, Παράκλητε¹¹ οὐοάνιε βασιλεῦ¹². ἡ μία θεότησ καὶ δύ-
ναμισ καὶ βασιλεία, ἐπίσκεψαι τὴν ποιμνὴν σου κινδυνεύουσαν, ἀπόστρεψον
τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν ἢ ἡμῶν¹³ καὶ στῆσον τὴν δικαίαν σου καθ' 67^ε

1. Πρβλ. Λουκ. 21,19.

2. Πρβλ. Ἑσ. 40,2. Ἱερ. 18,20.

3. Πρβλ. Ψαλμ. 31,1. 84,3.

4. Πρβλ. Ἑσ. 33,24. Α' Ἰω. 1,9. 2,12.

5. Λουκ. 6,22.

6. Πρβλ. Ἐφεσ. 4,11. Πράξ. 20,28. Α' Κορ. 16,16.

7. Ἰω. 10,11. Ἐβρ. 13,20. Α' Πέτρ. 2,25.

8. Β' Βασ. 7,25. 26. Ἀμώς 3,13.

9. Πρβλ. Ψαλμ. 142,1.

10. Ἰω. 1,14. 18. 3,16. 18. Α' Ἰω. 4,9.

11. Ἰω. 14,16. 26. 15,26. 16,7. Α' Ἰω. 2,1.

12. Πρβλ. Α' Ἑσδρ. 6,15. Β' Τιμ. 4,18.

13. Πρβλ. Ψαλμ. 50,11.

ἡμῶν ἀγανάκτησιν· ἀξίωσον ἡμᾶς πρὸς σὲ διὰ μετανοίας ἐπιστρέψαι¹ καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῶν ἐντολῶν σου διατηρῆσαι. Ἐνίσχυσον ἡμᾶς κατὰ παθῶν καὶ δαιμόνων τὴν μάχην ποιῆσθαι, πρὸς ἑαυτοὺς δὲ καὶ πρὸς ἀλλήλους τὴν σὴν εἰρήνην² ἔχειν διαπαντός, ὅπως ἐν ἀγάπῃ ἢ καὶ ὁμονοίᾳ τοὺς 5 ὕμνους προσφέροντες εὐλογοῦμέν σου τὴν ἀγαθότητα, ὅτι εὐλογητὸς εἶ³ εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

1. Πρβλ. Πράξ. 3,19. 26,20.

2. Ἰω. 14,27. 16,33.

3. Ψαλμ. 118,12. Δαν. 3,(2). (28).

B'
YMNOI

α' ΣΤΙΧΗΡΑ

1.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝ ΧΩΝΑΙΣ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
(Σ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ)

Κωδ. α, φ. 86^{να} - 86^{νβ}

Προσόμοια, ἤχος πλ. α', πρὸς τὸ Χαίροις ἀσκητικῶν.

Θαύματος ἐορτὴν οἱ πιστοὶ* ἀγγελικοῦ νῦν ἐκτελοῦντες στησώμεθα* χο-
ρείαν σὺν τοῖς ἀγγέλοις* χοροστατοῦντα λαμπρῶς* Μιχαὴλ πλουτοῦντες τὸν
ἀρχάγγελον,* βοῶντες τὸ "Ἄγιος* ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος,* ἅγιος Λόγος* καὶ
Υἱὸς ὁ συνάναρχος,* Πνεῦμα ἅγιον* ἐκ Πατρὸς προερχόμενον* μίᾳ ἢ τρισυπό- 5
στατος* θεότης καὶ δύναμις* ἢ τοὺς ἀγγέλους καὶ πάντα* κτίσασα² θείῳ βου-
λήματι.* Τοῦ σοῦ ἀρχαγγέλου* προστασίαις, παντοκράτορ,* ἡμᾶς περισώζει.

Λάμπεις ὡς θεῖος νοῦς καθαρὸς* ἐκ τρισηλίου ἀστραπῆς ἄλλος ἥλιος*
καὶ φαίνεις τῇ ἡ οἰκουμένη³* τάχει ἀύλω τῷ σῶ* καὶ δραστηκωτάτη ἐνεργεῖα 86^{νβ}
σου* καὶ φθάνεις, ἀρχάγγελε,* καὶ πληροῖς τὰ βουλήματα* τοῦ πάντων κτί- 10
στου⁴* τῶν πιστῶν προνοούμενος,* τοῦ δολίου τε* τὰς ἐνέδρας⁵ τροπούμενος*
τέρατα δὲ ἐξαισία* τελεῖς ἐν ἰσχύι σου,* ὡς καὶ ἐν Χώναις εἰργάσω,* ὁ νῦν
ὑμνοῦμεν θαυμάσιον.* Διὸ καὶ νῦν φθάσον* καὶ δεινῶν τῶν συνεχόντων* ἡμᾶς
ἐκλύτρωσαι.

Ὁφθης τοῦ παλαιοῦ Ἰσραὴλ πρῶην μὲν φύλαξ καὶ εἰργάσω θαυμάσια.* 15
προτρέχων πυρὸς ὡς στῦλος⁶,* προπολεμῶν, συντηρῶν,* ἐχθροὺς κατασφάττων⁷,
ἀρχιστράτηγε* τοῦ νέου δέ, ἐνδοξε,* νῦν λαοῦ προϊστάμενος* ὁμοίως πάλιν*
προπολέμει καὶ φύλαττε* καὶ μὴ νύσταζε⁸* δι' ἡμᾶς ἁμαρτάνοντας.* Ἴδε ἡμῶν

11 τε : του κωδ.

1. ΦΣΘ, σελ. 69.

2. Πρβλ. Κολοσ. 1,16.

3. Πρβλ. Ψαλμ. 76,19.

4. Σοφ. Σειρ. 24,8. Β' Μακ. 1,24. Δ' Μακ. 11,5.

5. Σοφ. Σειρ. 11,29.

6. Ἐξ. 13,21 κ.ά.

7. Πρβλ. Β' Παρ. 32,21.

8. Πρβλ. Ψαλμ. 120,3. 4.

τὴν κάκωσιν¹,* ἐχθρῶν τε τὸ ὕψωμα,* θραῦσον αὐτούς ὡς περ πάλαι²,* ῥῦσαι ἡμᾶς κινδυνεύοντας.* Μεσίτευσον, σῶσον,* Μιχαήλ, τοὺς σὲ τιμῶντας,* ἀγγέλων ἕξαρχε.

2.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ* (ΙΔ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 102^{οβ} - 103^{τα}

Ἦχος πλ. β', Ὀλην ὑποθέμενοι.

5 Χριστέ, προσκυνούμεν σε,* Θεοῦ Σοφία⁴ καὶ Λόγε⁵,* Χριστέ, καὶ τὸν θεῖόν σου* ἀνυμνοῦντες σήμερον* σταυρὸν σέβομεν,* σὲ Θεὸν Ὑψίστον* ἀνομολογοῦντες,* Χριστέ, ἄνω καθεζόμενον⁶,* Χριστέ, καὶ μέλλοντα* πάλιν ἐπὶ γῆς τοῦ κατέρχεσθαι⁷,* Χριστέ, καὶ τὸ σημεῖόν σου* τότε ἐπιλάμψαι τοῖς πέρασιν⁸* ὃ Θεοῦ βραχίον⁹,* ὃ θραύσας τοὺς ἐχθρούς¹⁰ ἐν τῷ σταυρῷ* καὶ νῦν
10 αὐτούς, Χριστέ, σύντριψον* καὶ ἡμᾶς οἰκτίρησον.

Χριστέ, ἀνυμνοῦμέν σε,* Υἱὲ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου¹¹,* Χριστέ, τὴν σὴν σταύρωσιν* τὸν σταυρὸν ὑψοῦντές σου* καταγγέλομεν,* ὃ Χριστέ, σέβοντες* τὴν ταπεινώσιν σου¹²* καὶ τὴν ἄκραν συγκατάβασιν,* Χριστέ, τὰ πέρατα* τῷ σταυρῷ δηλοῦμεν ὡς ἔσωσας¹³,* Χριστέ, καὶ πάντα εἰλκυσας¹⁴* ἀπλώσας σταυρῷ
103^{τα} 15 τὰς ἀγκύλας σου,* || Χριστέ, καὶ ὡς ὤφθη¹⁵* ἐλθὼν ἐν γῆ¹⁵ βροτὸς ὑπὲρ ἡμῶν* καὶ ἀνυψώθη, μακρόθυμε,* καὶ σώζεις τὰ σύμπαντα.

Χριστέ, δὸς τὸ κράτος σου¹⁶* τῷ σῷ σταυρῷ τοῖς σοῖς δούλοις,* Χριστέ, θραύσας δαίμονας* τῷ σταυρῷ νῦν σύντριψον* ἔθνη ἄθεα,* ὃ Χριστέ, νίκην δέ*

1. Πρβλ. Ἑσθῆρ 8,6.

2. Πρβλ. Ἰουδαίθ 13,14.

3. ΦΣΘ, σελ. 69.

4. Α' Κορ. 1,24. 30.

5. Ἰω. 1,1. 14. Ἀποκ. 19,13.

6. Μάρκ. 16,19. Ἑβρ. 1,3.

7. Πράξ. 1,11.

8. Ματθ. 24,30.

9. Πρβλ. Ψαλμ. 88, 14. 97,1. Ἠσ. 51,5. 52,10. 53,1. 62,8 κ.ά.

10. Πρβλ. Ἑξ. 15,6. Ἰουδαίθ 13,14.

11. Μάρκ. 5,7.

12. Πρβλ. Φιλιπ. 2,8.

13. Πρβλ. Ψαλμ. 97,3.

14. Ἰω. 12,32.

15. Πρβλ. Βαρ. 3,38.

16. Ψαλμ. 85,16.

στήσας τῷ σταυρῷ σου* τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς κράτῦνον,* Χριστέ, γενόμενος* θῦμα ἐν σταυρῷ τῷ γεννήτορι,* πάντας τοὺς ἱεράρχας σου,* ἱερεῖς καὶ κληρικούς σου φρουρήσον* διὰ τοῦ σταυροῦ σου* καὶ σθένος μονασταῖς καὶ τῷ λαῷ* τῷ χριστωνύμῳ σου δώρησαι* καὶ σῶζε καὶ φύλαττε.

3.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ¹
(ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ)²

Κωδ. .1, φ. 110^{οβ} - 111^{ρα}

Στιχηρὰ «περιέχοντα τὸ ἅγιον σύμβολον»³, ἴχος πλ. α', Χαίροις ἀσκητικῶν. 5

Πίστει ψυχῆς εἰς ἓνα Θεὸν* Πατέρα⁴ πάντες οἱ πιστοὶ παντοκράτορα⁵* πιστευόμεν ποιητὴν τε* τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς⁶* καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν⁷,* ὡς γράφει τὸ σύμβολον,* τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ Πατρὸς⁸,* τὸν γεννηθέντα* ἐξ αὐτοῦ⁹ προαιώνιον¹⁰,* φῶς ἐκ τοῦ φωτός¹¹* καὶ Θεὸν τὸν ἀληθινόν¹²* μόνον, ἐκ τοῦ ἀληθινοῦ¹³* γεννηθέντα¹⁴ μὲν,* οὐ ποιηθέντα δὲ ὅλως,* 10 Πατρὶ Υἱὸν ὁμοούσιον,* τὸν δι' οὗ τὰ πάντα¹⁵,* ὃν σὺν τῷ Πατρὶ ὑμνοῦμεν* καὶ θείῳ Πνεύματι.

Πίστει ψυχῆς εἰς ἓνα Χριστόν¹⁶* σὺν τῷ Πατρὶ πιστευόμεν καὶ τῷ Πνεύματι,* τὸν Λόγον Θεοῦ τοῦ ζῶντος¹⁷,* τὸ σύμβολον ὡς φησι,* τὸν δι' ἡμετέ-

1. ΦΣΘ, σελ. 69 - 70.

2. Κατ' αὐτὴν ἐωρτάζετο ἐν Θεσσαλονίκη ἡ μνήμη τῶν πατέρων τῆς Β' καὶ Ζ' Οἰκουμένης Συνόδου. Βλέπε Διάταξιν, κωδ. Α, φ. 110^{νβ}. ΦΣΘ, σελ. 70.

3. Αἱ φράσεις τῶν τροπαρίων τούτων, ὡς καὶ τῶν τῆς ἐπομένης ομάδος, ἔχουν σταχυολογηθῆ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως.

4. Δευτερ. 6,4. Α' Κορ. 8,4. 6. Ἐφεσ. 4,6. Β' Τιμ. 2,5.

5. Β' Βασ. 7,8. 25. 26. 27. Ἀμώς 3,13. 4,13 κ.ά.

6. Πρβλ. Γεν. 1,1. Ψαλμ. 120,2. 123,8 κ.ά.

7. Α' Κορ. 8,6.

8. Ἰω. 1,34. 49. 10,36. Πράξ. 9,20. Ἐβρ. 4,14. Β' Ἰω. 3 κ.ά.

9. Ψαλμ. 2,7. Πράξ. 13,33. Ἐβρ. 1,5. 5,5.

10. Πρβλ. Ἰούδ. 25.

11. Α' Τιμ. 6,16. Ἰακ. 1,17. Α' Ἰω. 1,5. Ἰω. 1,9. 8,12.

12. Ἰω. 5,20.

13. Ἰω. 17,3. Α' Θεσ. 1,9. Α' Ἰω. 5,20.

14. Ψαλμ. 2,7. Ἰω. 18,37. Πράξ. 13,33. Ἐβρ. 1,5.

15. Α' Κορ. 8,6.

16. Ῥωμ. 5,15 - 19. Α' Κορ. 8,6. Β' Τιμ. 2,5.

17. Ἰω. 1,1. 14. Ἀποκ. 19,13. Ματθ. 16,16.

ραν σωτηρίαν μὲν* κατελθόντα ἄνωθεν¹,* ἐξ ἁγίου δὲ Πνεύματος²* καὶ τῆς Παρθένου* σαρκωθέντα Μαρίας³ τε,* ἐνανθρωπήσαντα,* σταυρωθέντα, παθόντα⁴ δέ,* τρίτη ἑξαναστάντα τε* ἡμέρα, ὡς γέγραπται⁵,* εἰς οὐρανοὺς ἀνελθόντα⁶,* ἐκ δεξιῶν καθεζόμενον⁷.* ἐρχόμενον πάλιν⁸* κρῖναι πάντας⁹, βασι-
5 λέα* ὄντα αἰώνιον¹⁰.

111^α Πάντες πιστεύομεν σὺν Πατρὶ* καὶ τῷ Υἱῷ οὐσαρκωμένῳ εἰς ἅγιον* τὸ Κύριον θεῖον Πνεῦμα¹¹,* ζωοποιόν¹², ἀγαθόν¹³,* τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον¹⁴,* τὸ συμπροσκυνούμενον* ἅμα συνδοξαζόμενον* Πατρὶ Υἱῷ τε,* || τὸ λαλήσαν τὸ πρότερον* διὰ προφητῶν¹⁵,* Ἐκκλησίαν εἰς μίαν τε,* ἁγίαν, ἀπο-
10 στολικήν,* καθολικὴν, θεῖαν τε* ὁμολογοῦμεν ἐν πίστει* βάπτισμα ἐν¹⁶ τὸ εἰς ἄφесιν¹⁷.* νεκρῶν προσδοκῶμεν* ἑξανάστασιν¹⁸, ζωὴν τε* αἰῶνος μέλλοντος¹⁹.

Σέβομεν καὶ κρατοῦμεν πιστῶς* τὸ θεῖον σύμβολον, ὃ πρώτη ἐξέθετο* συνόδων ἢ ἐν Νικαίᾳ* καὶ ἡ δευτέρα σεπτῶς* ἐν τῇ Κωνσταντίνου τετελεί-
κεν,* ἡ τρίτη τε ἔστρεξεν* ἐν Ἐφέσῳ κηρύξασα* τὴν Θεοτόκον,* Χαλκηδόν-
15 νος τετάρτη τε* ἐβεβαίωσε,* πέμπτη, ἕκτη, ἑβδόμη τε* τούτῳ οὐδὲν προστίθεμεν* οὐδὲ ἀφαιροῦμέν τι* καὶ τοὺς ἁγίους τιμῶμεν* τοὺς ἐκθεμένους καὶ στέρξαντας,* αἰρετικούς πάντας* ἀναθέματι διδόντες,* Τριάς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

1 δέ : τε κωδ.

1. Πρβλ. Ἰω. 3,13. 31. 6,38.
2. Λουκ. 1,35.
3. Λουκ. 1,26 - 38.
4. Α' Πέτρ. 2,21. 23. 4,1.
5. Λουκ. 24,7. Ἰω. 20,9. Α' Κορ. 15,4.
6. Μάρκ. 16,19. Λουκ. 24,51. Πράξ. 1,10. 11. Ἐφεσ. 4,10.
7. Μάρκ. 16,19. Πράξ. 2,33. 5,31. 7,55. Ῥωμ. 8,34. Κολοσ. 3,1 κ.ά.
8. Ματθ. 16,27.28. 25,31. Ἰω. 14,3. Πράξ. 1,11.
9. Β' Τιμ. 4,1. Α' Πέτρ. 4,5.
10. Λουκ. 1,33. Ἰω. 18,37. Α' Τιμ. 1,17. Β' Πέτρ. 1,11.
11. Β' Κορ. 3,17. 18.
12. Πρβλ. Ἰω. 6,63. Α' Κορ. 15,45. Β' Κορ. 3,6.
13. Λουκ. 11,13.
14. Ἰω. 15,26.
15. Πράξ. 28,25. Β' Πέτρ. 1,21.
16. Ἐφεσ. 4,5.
17. Πράξ. 2,38.
18. Πράξ. 24,15. Α' Θεσ. 4,16. Β' Πέτρ. 3,2.
19. Α' Τιμ. 4,8. Μάρκ. 10,30. Λουκ. 18,30.

4.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ¹ (ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ)Κωδ. Α, φ. 112^{να} - 112^{νβ}*Ἦχος πλ. β', Ὄλην ἀποθέμενοι.*

Πιστεύοντας φύλαττε* εἰς Θεὸν ἓνα Πατέρα²,* σὲ τὸν παντοκράτορα³,* ποιητὴν ὑπάρχοντα* οὐρανοῦ καὶ γῆς⁴* ὄρατῶν πάντων τε* || καὶ τῶν ἀορά- 112^{νβ}
των⁵* καὶ εἰς ἓνα πάντων Κύριον,* τὸν Ἰησοῦν Χριστόν⁶,* τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς
γεννηθέντα σοῦ⁷* πρὸ πάντων τῶν αἰώνων⁸ τε,* φῶς ἐκ τοῦ φωτός⁹ ὁμοούσιον.* 5
ἐξ ἀληθινοῦ τε* Θεοῦ Πατρὸς¹⁰ Θεὸν ἀληθινόν¹¹,* δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο¹²,*
καὶ εἰς Πνεῦμα ἅγιον.

Εἰς σὲ τοὺς πιστεύοντας* Πατρὶ καὶ Πνεύματι ἅμα* τὸν μονογενῆ Υἱόν¹³,*
ἐξ ἁγίου Πνεύματος¹⁴* καὶ Μαρίας δὲ* σαρκωθέντα, Κύριε,* τῆς ἀγνῆς Παρ-
θένου¹⁵* δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντα* καὶ σταυρωθέντα τε,* παθόντα¹⁶, ταφέντα 10
τριήμερον,* ἐξανασταίντα ἄφθαρτον¹⁷* καὶ ἀναληφθέντα, καθήμενον* Πατρὸς
δεξιόθεν¹⁸,* ἐρχόμενον κριτὴν ζώντων νεκρῶν¹⁹* καὶ βασιλέα αἰώνιον²⁰,* σῶ-
σον τῷ ἐλέει σου.

Σὺν Πατρὶ πιστεύομεν* καὶ τῷ Υἱῷ σαρκωθέντι* εἰς σὲ Πνεῦμα ἅγιον,*

1. ΦΣΘ, σελ. 71.
2. Δευτερ. 6,4. Α' Κορ. 8,4. 6. Ἐφεσ. 4,6. Β' Τιμ. 2,5.
3. Β' Βασ. 7,8. 25. 26. 27. Ἀμώς 3,13. 4,13 κ.ά.
4. Πρβλ. Γεν. 1,1. Ψαλμ. 120,2. 123,8 κ.ά.
5. Κολοσ. 1,16.
6. Ῥωμ. 10,12. Α' Κορ. 8,6. 15,27. 28. Φιλιπ. 3,21. Ἐβρ. 1,2. 2,8.
7. Ψαλμ. 2,7. Πράξ. 13,33. Ἐβρ. 1,5. 5,5.
8. Πρβλ. Ἰούδ. 25.
9. Α' Τιμ. 6,16. Ἰακ. 1,17. Α' Ἰω. 1,5. Ἰω. 1,9. 8,12.
10. Ἰω. 17,3. Α' Θεσ. 1,9. Α' Ἰω. 5,20.
11. Ἰω. 5,20.
12. Ἰω. 1,3. Α' Κορ. 8,6.
13. Ἰω. 1,14. 18. 3,16. 18. Α' Ἰω. 4,9.
14. Λουκ. 1,35.
15. Λουκ. 1,26 - 38.
16. Α' Πέτρ. 2,21. 23. 4,1.
17. Πρβλ. Πράξ. 2,31. 13,37. Ῥωμ. 6,9.
18. Μάρκ. 16,19. Πράξ. 2,33. 5,31. 7,55. Ῥωμ. 8,34. Κολοσ. 3,1 κ.ά.
19. Β' Τιμ. 4,1. Α' Πέτρ. 4,5.
20. Λουκ. 1,33. Ἰω. 18,37. Α' Τιμ. 1,17. Β' Πέτρ. 1,11.

ζωοποιόν¹, Κύριον²,* τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς* ἐκπορευόμενον³,* σὺν Πατρὶ Υἱῶ
 δέ* τὸ αἰεὶ συμπροσκυνούμενον,* συνδοξαζόμενον,* τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προ-
 φητῶν⁴* εἰς μίαν ἀποστολικὴν* καὶ καθολικὴν Ἐκκλησίαν τε* καὶ ὁμολο-
 γοῦντας* ἐν βάπτισμα⁵, ἀνάστασιν νεκρῶν⁶,* ζωὴν αἰῶνος τοῦ μέλλοντος⁷,*
 5 σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

5.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΝ ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΟΝ ΘΕΟΛΟΓΟΝ* (ΚΣ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ)

Κωδ. Α, φ. 114ra - 114va

Ἦχος β', Ποίσις εὐφημιῶν.

Ποίσις εὐφημιῶν ἄσμασιν* εὐφημήσωμεν τὸν Ἰωάννην,* τὸν ἀγαπητόν⁹, ἐπι-
 στήθιον¹⁰,* εὐαγγελιστὴν τε ἐξάαιρετον* τοῦ Χριστοῦ καὶ φίλον¹¹ καὶ παρθένον,*
 114rb τὸν νοῦν τὸν σεραφικὸν καὶ ὑπερκόσμιον,* || τὸν μύστην τῶν ἀπορρήτων καὶ
 10 ἐκφάντορα,* τὸν θεολόγον τὸν πρῶτον,* θεόπτην τὸν μέγαν,* τοῦ Μωσέως
 κατ' ἐξοχὴν* δειχθέντα λαμπρότερον,* Θεὸν κηρύξαντα τρισυπόστατον.

Ποίσις οἱ γηγενεῖς χεῖλεσιν* ἐπαινέσωμεν τὸν Ἰωάννην,* τὸν ἀποκαλύ-
 ψεσιν ἄγγελον,* τὸν ἀγάπη θεῖα πλατύτερον* οὐρανοῦ πλάτους δεδειγμένον,*
 τὸν θρόνον τὸν λογικὸν τοῦ παντοκράτορος,* τὸν ὄντως τῆς ἀφθαρσίας Χριστοῦ
 15 μέτοχον* καὶ βασιλείας καὶ δόξης* φωτὸς τοῦ ἐν ὄρει¹²* καὶ τοῦ κόλπου τοῦ
 θεουργοῦ¹³,* ἐξ οὗ χάριν ἄμετρον* εὔρε τῶν κόλπων Ἀβραάμ¹⁴ κρείττονα.

Ποίσις μελωδικοῖς ῥήμασιν* ἐπαινέσωμέν σε, Θεολόγε,* τὸν ψυχῆ καὶ
 σώματι πάναγνον,* τὸν μόνον παρθένον τιμώμενον* μετὰ τὴν παρθένον Θεο-
 τόκον,* τὸν χάριτι ἀδελφὸν Χριστοῦ καλούμενον* καὶ φύλακα καὶ υἱὸν τῆς Θεο-

1. Πρβλ. Ἰω. 6,63. Α' Κορ. 15,45. Β' Κορ. 3,6.

2. Β' Κορ. 3,17.18.

3. Ἰω. 15,26.

4. Πράξ. 28,25. Β' Πέτρ. 1,21.

5. Ἐφεσ. 4,5.

6. Πράξ. 24,15. Α' Θεσ. 4,16. Β' Πέτρ. 3,2.

7. Α' Τιμ. 4,8. Μάρκ. 10,30. Λουκ. 18,30.

8. ΦΣΘ, σελ. 71.

9. Πρβλ. Ἰω. 13,23. 19,26. 21,7. 20.

10. Πρβλ. Ἰω. 13,25. 21,20.

11. Πρβλ. Ἰω. 20,2. 15,14. 15.

12. Ματθ. 17,1 - 2. 5. Μάρκ. 9,2 - 3. Λουκ. 9,28 - 29.

13. Ἰω. 13,23. 25. 21,20.

14. Λουκ. 16,22 - 23.

μήτορος^{1*} καὶ τῶν φρικτῶν μυστηρίων* αὐτοῦ συγγραφέα* τοῦ Χριστοῦ φανέντα ἡμῖν,* ὄν, μάκαρ, ἰκέτευσ* εἰρήνην πᾶσι δωρήσασθαι.

Ποίοις οἱ εὐσεβεῖς χεῖλεσιν* ἀνυμνήσωμεν τὸν Θεολόγον,* τὸν θεογνωσίας γενόμενον* πρόξενον ἡμῖν ὑπὲρ ἅπαντας* ὕψι τοῦ σεπτοῦ Εὐαγγελίου,* τὸν νοῦν τὸν ὑπὲρ τὸν πῶλον διακύψαντα* καὶ φῶς τὸ τρισσολαμπές τὸν κατο- 5
πτεύσαντα* καὶ καταγγείλαντα πᾶσιν* ἐν ἀρχῇ τὸν ἢ Λόγον* ἀεὶ ὄντα ἐν τῷ 1447a
Πατρὶ,* Θεὸν² ὁμοούσιον,* Πνεῦμα πατρόθεν τε προερχόμενον³.

6.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΝ⁴ (ΚΣ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 119^{υβ} - 120^{τα}

Ἦχος πλ. α', Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν θεολόγων Χριστοῦ* καθηγεμῶν τε καὶ σφραγίς καὶ θεμέλιος* καὶ στήριγμα εὐσεβείας,* ἐν ᾧ τὴν πίστιν ἡμεῖς* ἀκλινη τηροῦμεν τὴν 10
ὀρθόδοξον,* ἡ γλῶσσα τοῦ Πνεύματος* τὰ οὐράνια φράζουσα,* σεραφίμ ἄλλος* ἐπὶ γῆς τὸ τρισάγιον* δούς μελώδημα⁵,* τριφαοῦς δόξης σκηνωμα⁶* χαίροις
νοῦς θεαυγέστατε* καὶ στόμα οὐράνιον,* φωνὴ βροντῆς⁷ διηχοῦσα* καὶ ἐκπληροῦσα τῆς γνώσεως* Θεοῦ πᾶσαν κτίσιν,* ὄν ἰκέτευσ σωθῆναι* τοὺς εὐφημοῦν-
τάς σε. 15

Χαίροις ὁ κοινωνὸς τοῦ Χριστοῦ* τῆς θείας δόξης⁸ ἐξαιρέτως καὶ χάριτος* καὶ λίαν ἠγαπημένος** ὡς κοινωνήσας αὐτῷ* ἢ τῆς ἐν παρθενίᾳ καθαρότητος* καὶ ὅλος πανάμωμος* καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν* καὶ σῶμα θεία* δυναστεία γενόμενος* καὶ ὡς ἄγγελος* δεδειγμένος ἐν σώματι* χαίροις ὁ τῆς θεότητος* ἰδὼν τὴν ἐνέργειαν,* τὸ φῶς τῆς δόξης Κυρίου¹⁰* καὶ ἀφθαρσίαν εὐρά- 20
μενος,* πεσὼν ἐν τοῖς κόλποις* τοῦ Χριστοῦ¹¹, ὄν ὑπὲρ πάντων* ἡμῶν ἰκέτευσ.

1. Ἰω. 19,26.

2. Ἰω. 1,1.

3. Ἰω. 15,26.

4. ΦΣΘ, σελ. 71.

5. Ἦσ. 6,2. Ἀποκ. 4,8.

6. Ψαλμ. 25,8. Ἀποκ. 7,15. 21,3.

7. Πρβλ. Μάρκ. 3,17.

8. Πρβλ. Β' Κορ. 1,7. Α' Πέτρ. 5,1.

9. Πρβλ. Ἰω. 13,23. 19,26. 21,7. 20.

10. Ματθ. 17,1 - 2. 5. Μάρκ. 9,2 - 3. Λουκ. 9,28 - 29.

11. Ἰω. 13,23. 25. 21,20.

Χαίροις ὁ ὑπὲρ πάντας, σοφέ,* τοὺς ἀποστόλους ἡμᾶς λάμπας τῇ χάριτι* τοῦ θείου Εὐαγγελίου,* τὸ τῆς Τριάδος ἡμῖν* παραδούς μυστήριον ἐν Πνεύματι* καὶ Λόγου τὴν σάρκωσιν^{1*} καὶ τὰ ξένα θαυμάσια,* τὰ φανεροῦντα* τὴν αὐτοῦ μᾶλλον δύναμιν^{2*} καὶ τὰ ἄφραστα,* Θεολόγε, μυστήρια.* χαίροις ὁ τὰ
5 ἐντόλματα* Χριστοῦ τὰ θεϊότατα* ὡς πληρωτῆς ἐκδιδάξας,* ἀγάπην³ τε κατ' ἐξαιρετον,* ἣν πλήθυνον, μάκαρ,* ἐν ἡμῖν καὶ τὴν εἰρήνην* ταῖς ἰκεσίαις σου.

7.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΘΩΜΑΝ (Ζ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ)

Κωδ. Α. φ. 124ra - 124rb

Ἦχος δ', 'Ο ἐξ Ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ψηλαφῆσαι τὴν ἀχραντον Κυρίου* πλευρὰν καὶ ἀκήρατον* μετὰ τὴν ἔγερσιν* ἀξιωθεὶς⁵, παμμακάριστε* Θωμᾶ, νῦν χαίρεις* τούτῳ ἐνδόξως σὺ
10 παριστάμενος,* τοῖς ὁμοίοις πάθεσι* κατακοσμούμενος,* δεικνὺς τὰς τρώψεις τοῦ σώματος,* ἄσπερ αἱ λόγχαι* τοῦτον κηρύττοντί σοι εἰργάσαντο* καὶ ἀνακράξεις* Ἔργοις ἔδειξά σοι τὴν πίστιν⁶, Θεέ μου καὶ Κύριε,* ὃν ἰκέτευε σῶσαι* <καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν>.

Ζωὴ ὑπάρχων αἰώνιος ὁ Λόγος,* ὁδὺς καὶ ἀλήθεια^{8*} ἦλθεν, ἐφάνη σαρκί,* οὐ ὑπηρέτης⁹ γεγένησαι,* Θωμᾶ, καὶ μύστης,* τῆς δωδεκάδος τῆς πρώτης μέτοχος¹⁰,* οὐ καὶ τὸ σωτήριοι¹¹ μετὰ τὴν ἔγερσιν* παντὶ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξας,* τελῶν δυνάμεις,* σφύζων τὰ ἔθνη τῇ θείᾳ χάριτι* καὶ τοῦ Ἰθανάτου* τούτου σύμμορφος χρηματίσας αὐτῷ καὶ συνέζησας¹²,* ὃν ἰκέτευε σῶσαι* <καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν>.

20 Μακάριαί σου, ἀπόστολε, αἱ χειρες* φρικτῶς αἱ προσψαύσασαι* καὶ ψη-

1. Ἰω. 1,14.

2. Ἰω. 1,11.

3. Ἰω. 13,34. 15,12. 17. Α' Ἰω. 3,11. 23. 4,7. 11. Β' Ἰω. 5.

4. ΦΣΘ, σελ. 71 - 72.

5. Ἰω. 20,27.

6. Πρβλ. Ἰακ. 2,18.

7. Πρβλ. Ἰω. 20,28.

8. Ἰω. 14,6. Α' Ἰω. 5,20.

9. Πρβλ. Λουκ. 1,2. Πράξ. 26,16.

10. Πρβλ. Ἰω. 20,24.

11. Πρβλ. Λουκ. 3,6. Πράξ. 28,28.

12. Πρβλ. Ῥωμ. 6,8. Β' Τιμ. 2,11.

λαφήσασαι* τὴν ἠνωμένην θεότητα* πλευρὰν τοῦ Λόγου¹* ἀφθαρτισθεῖσαν μετὰ τὴν ἔγερσιν* μακάριοι, ἔνδοξοι* οἱ ὀφθαλμοὶ σου, Θωμᾶ,* ἢ τὴν ἀθάνατον βλέψαντες²* πηγὴν εἰς βάθος,* ἐξ ἧς τὸ αἷμα καὶ ὕδωρ ἐβλυσεν³* σὲ μακαρίζομεν* γενόμενοι διὰ σοῦ, θεορρημον, μακάριοι,* τὸν Χριστὸν μὴ ἰδόντες* καὶ πιστεύσαντες⁴ τοῖς λόγοις σου.

5

8.

Εἰς τὸν ἀποστόλον Ἰακώβον τοῦ Ἀλφαιοῦ* (Θ' Ὀκτωβρίου)

Κωδ. Α, φ. 124va - 124vb

Ἦχος πλ. α', Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χάριτι καὶ ἐλέει Χριστὸς* ἐκάλεσέ σε, ὦ Ἀλφαιῦ Ἰάκωβε,* χρηστότητι εἰς τὸν κόσμον* καὶ εὐσπλαγχνία ἐλθὼν,* ὡς ἔφη, τοῦ σῶσαι ἁμαρτάνοντας⁵,* διὸ καὶ ἀκόλουθον* καὶ ἀπόστολον ἔδειξε* καὶ μυστηρίων* τῶν αὐτοῦ κατηξίωσε* καὶ τῆς χάριτος* τῆς ἀφράστου μετέδωκεν* ὅνπερ καὶ σὺ μιμούμε- 10 νος,* τὸν κόσμον διέδραμες* σὺν τῷ συγγόνῳ Ματθαίῳ⁷* τοὺς ἐξ ἐθνῶν ἐπιστρέφοντες* διὸ τὴν σὴν μνήμην* οἱ πιστεύσαντες τιμῶμεν* καὶ μεγαλύνομεν.

Εὖρες ὡς θησαυρὸν ἐν ἀγρῶ⁸* Χριστὸν ἐν κόσμῳ, ὦ Ἀλφαιῦ Ἰάκωβε,* καὶ πάντα δοὺς τὰ ἐν κόσμῳ* ἐκτήσω μόνον αὐτόν⁹,* τὸν ἐλέει πλούσιον πτωχεύσαντα¹⁰* καὶ πένης καὶ ἄστεγος* ἐπὶ γῆς τῷ μὴ ἔχοντι* κεφαλὴν κλῖναι¹¹* 15 ἠκολούθεις παντάνακτι,* πλοῦτον ἄμετρον,* θησαυροὺς τε κτησάμενος¹²,* μύστα, τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν* καὶ λόγον χαρίσματα* καὶ ὁ πτωχὸς τοὺς πλουσίους* καὶ τοὺς σοφοὺς ὁ ἀγράμματος* νικᾷς¹³ καὶ φωτίζεις* καὶ τὸν κόσμον διασώζεις,* ἔθεν ὕμναῦμέν σε.

1. Ἰω. 20,27.

2. Ἰω. 20,25. 27.

3. Ἰω. 19,34.

4. Ἰω. 20,29.

5. ΦΣΘ, σελ. 72.

6. Ματθ. 9,13. Μάρκ. 2,17. Α' Τιμ. 1,15.

7. Κατὰ τινὰ παράδοσιν ὁ Ἰάκωβος ἦτο ἀδελφὸς τοῦ Ματθαίου. Βλέπε SEC, στ. 121, 15 - 16.

8. Ματθ. 13,44.

9. Ματθ. 13,44.

10. Β' Κορ. 8,9.

11. Ματθ. 8,20.

12. Πρβλ. Ματθ. 19,21. Ἐβρ. 11,26.

13. Πρβλ. Β' Κορ. 6,10. Α' Κορ. 1,20. 27.

124 νβ Φίλος ἀμαρτωλῶν τελωνῶν* Χριστὸς ἐκλήθη¹ σοῦ καλέσας τὸν σύγγονον²* καὶ σέ, Ἰάκωβε μάκαρ,* ἀλλ' ὕστερον ἐν ὑμῖν* ἰσχὺν τὴν οἰκίαν ἐφάνερωσεν³,* αὐτὸν ἢ γὰρ δυνάμει* καὶ σημείοις καὶ τέρασιν⁴* οἱ πρὶν τελῶναι* θεολόγοι γενόμενοι* ἐκηρύξατε* τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος⁵* ὅθεν καὶ διωκόμενος,* σοφέ, καὶ σταυρούμενος* πάντα κατηύγασας κόσμον* σπείρας τὸν λόγον τῆς πίστεως⁶,* διὸ «θεῖον σπέρμα»* ἐπεκλήθη⁷* καὶ νῦν σῶζε* τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Σπόρον τοὺς θείους λόγους Χριστοῦ⁸* ὡς γεωργὸς πνευματικὸς⁹ σὺ παρέλαβες,* αὐτόπτης γεγενημένος¹⁰,* ἐνωτισθεὶς τε αὐτοῦ* καὶ ἰδὼν τὰ ἔργα
10 τὰ ἐξαισία* καὶ πάθη καὶ ἔγερσιν* καὶ τὴν χάριν δεξάμενος,* διὸ ἐξῆλθες* καὶ ἀρούρας ἐκάθηρας* ἐν τοῖς λόγοις σου* τὰς ψυχὰς καὶ ζιζάνια* πλάνης πάντα ἀνέσπασας¹¹* καὶ σπόρον τῆς πίστεως* εἰλικρινῶς κατεβάλου* καὶ «σπέρμα θεῖον» ὠνόμασαι¹²,* Χριστῷ γεωργίαν* τοὺς πιστεύοντας προσάξας,* οὓς σῶζε πάντοτε.

9.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΘΕΟΦΑΝΗΝ ΝΙΚΑΙΑΣ ΤΟΝ ΓΡΑΠΤΟΝ¹³ (ΙΑ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 125va

15 Ἦχος πλ. δ', Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!* ἀγγελικὴν μετελθὼν* πολιτείαν, Θεόφανες,* τῶν ἀγγέλων γέγονας,* ἱεράρχα, ἰσόρροπος* θεοφανείαις καὶ μελωδήμασι,* τὴν Ἐκκλησίαν κοσμήσας ἕσμασιν,* ἄδων τῷ κτίστει σου* καὶ ἀγίους ἅπαντας* μέλπων τερπνῶς,* μεθ' ὧν σε γεραίρομεν* ὡς ἰσοστάσιον.

20 Ἐκ Παλαιστίνης ὀρμώμενος* σὺν αὐταδέλφῳ τῷ σῶ* ἀπεστάλης, Θεόφανες,* πρὸς τὴν βασιλεύουσαν,* ὡς τὰ θεῖα σοφώτατος* κρατύνειν, μάκαρ,

1. Ματθ. 11,19. Λουκ. 7,34.

2. Ματθ. 9,9. Μάρκ. 2,14. Λουκ. 5,27 - 28.

3. Ἰω. 2,11.

4. Β' Κορ. 12,12. Πράξ. 2,43. 5,12.

5. Πράξ. 1,8. Ῥωμ. 15,19.

6. Πρβλ. Λουκ. 8,11.

7. SEC, στ. 121,21 - 22.

8. Πρβλ. Λουκ. 8,11.

9. Πρβλ. Β' Τιμ. 2,6.

10. Λουκ. 1,2.

11. Ματθ. 13,30.

12. SEC, στ. 121, 21 - 22.

13. ΦΣΘ, σελ. 72.

τὰ θεῖα δόγματα,* ἔνθα καὶ θλίψεις δεινὰς καὶ μάστιγας* καὶ τὴν ἐκωέντησιν* τῆς ὀψέως ἠνεγκας* καὶ διωγμούς,* ἀλλ' ἐγράφης, ἄνωθεν* βίβλω τῶν ζώντων¹, σοφέ.

Ἦ ξυνωρίς πανσεβάσμιε,* ὦ ἀσκητῶν, ἀθλητῶν,* ἱερέων τὸ καύχημα,* Θεόδωρε μέγιστε,* ὦ παμμακάκαρ Θεόφανες,* ἀρχιερέων καὶ ἀθλητῶν καλλο- 5 νή,* ὁ μελωδίαις ἀγγελικὸς ἀληθῶς,* κλέος ὀσίων τε.* Γραπτοὶ παμμασκάριστοι,* ὑπὲρ ἡμῶν* Θεῷ παριστάμενοι²* ἀεὶ πρεσβεύετε.

10.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ³
(ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΙΑ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ)⁴

Κωδ. Α, φ. 126ra

Ἦχος πλ. β', Ἦ ἀπεγνωσμένη.

Ἦνα τὸν Πατέρα Θεὸν ἀπάντων* καὶ Κύριον ἕνα τὸν Θεὸν Λόγον⁵* καὶ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον,* ὁμότιμον Τριάδα,* σύνοδος πρώτη καὶ δευτέρα* ἐκή- 10 ρυξεν ἐνθέως,* ἕνα Χριστὸν διπλοῦν τῇ φύσει* τρίτη, τετάρτη, πέμπτη* καὶ θελήμασι διττὸν ἢ ἕκτη,* οὗ καὶ εἰκόνα ἢ ἐβδόμη ἐτίμησεν,* ἃς οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν.

Ἦσπερ στρατηγέται λαμπρᾶς μαχαίρας,* πατέρες, τὰς γλώσσας ἐστομωμένας* λαβόντες τῷ Πνεύματι* ἐκτείνατε ἀθέους* Ἄρειον δεῦτερον Ἰού- 15 δαν,* καὶ Μακεδονίον τε,* λύκον Νεστόριον, συνάμα* Εὐτυχεῖ, Διοσκόρω,* Ὀριγένην τε καὶ τοὺς συμμύστας,* Πύρρον καὶ πάντας δυσσεβεῖς, πιστοὺς σώσαντες,* οἱ εὐσεβῶς ὑμᾶς σέβομεν.

Νῦν ἀνευφημοῦμεν ὑμᾶς, πατέρες,* κοινωνοὶ τῆς πίστεως ὑμῶν⁶ ὄντες,* ἐν ἧ καὶ δεόμεθα* ἄτρωτοι συντηρεῖσθαι,* ἕνα κηρύττοντες Πατέρα⁷,* μονο- 20

1. Ψαλμ. 68,29. Φιλιπ. 4,3. Ἀποκ. 3,5. 20,15.

2. Πρβλ. Β' Κορ. 4,14. 11,2.

3. ΦΣΘ, σελ. 72 - 73.

4. Κατὰ τὴν Κυριακὴν ταύτην ἐωρτάζετο ἡ μνήμη τῶν πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἀλλ' ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἐγκωμιάζονται οἱ πατέρες καὶ τῶν ἐπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τῆς Ζ' οὐσης κατακλειδὸς αὐτῶν.

5. Α' Κορ. 8,4. 6. Ἐφεσ. 4,6. Α' Τιμ. 2,5.

6. Πρβλ. Φιλήμ. 6.

7. Α' Κορ. 8,6. Ἐφεσ. 4,6.

γενῆ Υἱόν¹ τε, * Πνεῦμα πατρόθεν², τὸν Υἱὸν δὲ* διφυῆ σαρκωθέντα,* ἀπλῆν, ἀκτιστον Τριάδα μίαν,* ποικιλλομένην ταῖς ἐμφύτοις δυνάμεσιν,* ἥνπερ ἡμῖν ἰλεώσαθε.

11.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΝ ΛΟΥΚΑΝ³ (ΙΗ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 130rb - 130va

*Ηχος δ', Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθείς.

5 Τῶν θείων λόγων ἡ γλῶσσα νῦν τιμάσθω,* φωνὴ ἡ ἐξάκουστος* τῶν μυστηρίων Χριστοῦ⁴* καὶ τῶν αὐτοῦ παραδόσεων* καὶ θείων ἔργων,* Λουκάς τὸ στόμα τὸ μεγαλόφωνον,* βροντὴ ἡ τὰ πέρατα* πάντα πληρώσασα* καὶ ἀστραπή ἡ φωτίσασα* πάντα τὸν κόσμον* Εὐαγγελίου τοῖς θείοις ῥήμασι* καὶ ἀποστόλων* ἐν ταῖς Πράξεσιν, ὁ αὐτόπτης Χριστοῦ τῆς ἐγέρσεως⁵* καὶ
10 ἀπόστολος μέγας,* Ἐκκλησιαῶν ὁ θεμέλιος⁶.

130va Τῶν οὐρανίων ὁ ῥήτωρ ὁ πυρίπνους,* ἡ σάλπιγξ ἡ εὐηχος τῶν μυστηρίων Χριστοῦ⁷,* ἡ τὰ θεόφθογγα λόγια* διατρανοῦσα* καὶ τὸ σωτήριο⁸ καταγγέλλουσα,* Λουκάς ὁ ἀπόστολος* ἀνευφημείσθω πιστῶς,* || ὁ θεηγόρος τῆς χάριτος* κήρυξ καὶ μύστης* τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ δι' ἔλεον,* ἄγγελος ἄλλος* 15 τῆς σαρκώσεως⁹ τὴν χαρὰν ὁ μηνύσας τοῖς πέρασιν,* ὁ τοῦ Εὐαγγελίου* συγγραφεὺς τε καὶ διδάσκαλος.

Ὁ μυστολέκτης Χριστοῦ τῶν ἀπορρήτων,* ὁ πόθω, ἀπόστολε,* ὑπηρετήσας αὐτῷ* καὶ κορυφαίων ἀκόλουθος* καὶ συνεργάτης¹⁰,* Λουκά, γενόμενος

1. Ἰω. 1,18. 3,16. 18. Α' Ἰω. 4,9.

2. Ἰω. 15,26.

3. ΦΣΘ, σελ. 73.

4. Πρβλ. Ἐφεσ. 3,4. Κολοσ. 2,2. 4,3.

5. Λουκ. 24,13 - 35. Ὁ Λουκάς κατὰ τινὰ παράδοσιν ἦτο εἰς τῶν δύο μαθητῶν τῶν συμπορευθέντων μετὰ τοῦ ἀναστάντος Κυρίου εἰς Ἐμμαούς. Βλέπε καὶ ε' ἐωθινὸν δοξαστικὸν («Λουκά δὲ καὶ Κλεόπα συμπορευόμενος ὁμίλεις») καὶ ε' ἐωθινὸν ἐξαποστειλᾶριον («τῷ Κλεόπα καὶ τῷ Λουκά συνώδευσεν») ἐν τῇ Ὀκτωήχῳ, β' ἀπόστιχον τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς μνήμης αὐτοῦ («ὄν <Χριστὸν> μετὰ τὴν ἀνάστασιν εἰς Ἐμμαούς ἐβλεψας...») καὶ τοὺς στίχους τοῦ μηνολογίου («εἰς Ἐμμαούς βλέπειν σε κἂν πρὶν εἰργόμην...») ἐν τῷ Μηναίῳ (ἡ' Ὀκτωβρίου), ὡς καὶ τὸν κατωτέρω δημοσιευόμενον κανόνα τοῦ Συμεῶν εἰς τὸν Λουκάν, ὧδὴ η', τροπ. γ' («ὄν εἶδες σὺν Κλεόπα ὁδεύων»).

6. Πρβλ. Ἐφεσ. 2,20. Ἀποκ. 21,14. 19.

7. Πρβλ. Ἐφεσ. 3,4. Κολοσ. 2,2. 4,3.

8. Λουκ. 3,6. Πράξ. 28,28.

9. Λουκ. 1,26.

10. Πρβλ. Φιλήμ. 24.

καὶ συνέκδημος¹,* τοῖς ἔθνεσιν ἅπαντα* ἄπερ ἐώρακας* καὶ ἠνωτίσω κατήγ-
 γειλας,* τὸ θεῖον γράψας* καὶ παραδούς ἡμῖν Εὐαγγέλιον,* ὧ στήριχθέντες²*
 ὡς πατέρα σε εὐσεβείας γινώσκοντες, ἔνδοξε,* σοῦ τὸ θεῖον ἐκ πόθου* πιστοὶ
 νέβομεν μνημόσυνον.

12.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΟΣΤΟΛΟΝ ΙΑΚΩΒΟΝ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΝ* (ΚΓ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ)

Κωδ. Α, φ. 138ra - 138rb

Ἦχος δ', Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

5

Τοῦ σαρκωθέντος δι' εὐσπλαγχνίαν Λόγου* ἀδελφός ἐν χάριτι⁴* ὠφθης,
 Ἰάκωβε,* ὡς συγγενῆς τούτου γνήσιος⁵* καὶ ὑπηρέτης⁶* ἀπὸ σπαργάνων καὶ
 ὁμοδαίτιος* ὅθεν καὶ εἰς Αἴγυπτον* τούτῳ συνέφυγες* καὶ ἐχρημάτισας σύ-
 σκηνος* καὶ θεῖος μύστης* τῶν μυστηρίων ἁπάντων ἄνωθεν,* οὔτε ἐγένου*
 καὶ διάδοχος, ἱεράρχης τε πρῶτος καὶ μάρτυς, σοφέ,* καὶ νῦν τοῦτον δυσώπει* 10
 τοῦ σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Στυλὸς ἐδείχθης Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας* σὺν Πέτρῳ Ἰάκωβε* καὶ
 Ἰωάννῃ⁷ στερρός* καὶ ταύτην ὄντως ἐστήριξας* ἐπιστολαῖς σου,* νομοθεσίαις
 καὶ θεῖοις αἵμασιν* ὅθεν καὶ κατέχοντες* οἱ ἐξ ἔθνῶν τὰς φωνάς* τὰς σὰς ὡς
 πλάκας⁸, θεάδελφε,* ἀνευφημοῦμεν* ὡς ἱεράρχην πρῶτον καὶ κήρυκα* σὲ τοῦ 15
 Κυρίου* καὶ ἀπόστολον, ἀθλητὴν τε γενναῖον καὶ μάρτυρα* καὶ βοῶμεν· Δυσ-
 ὠπει* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῷ πτερυγίῳ τοῦ ἱεροῦ παρέστης,* ἢ ὅθεν ἐρωτώμενος* «Ἡ θύρα τίς 138ra
 Ἰησοῦ»;* «Ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως⁹* τοῦτον καθῆσθαι* καὶ πάλιν ἔρχεσθαι
 κριτὴν», ἔφησας* τότε ἀνεκραύγασαν* οἱ θεοκτόνοι δεινῶς* «Ὡς ἐπλανήθης, 20
 ὧ δίκαιε»¹⁰,* καὶ ῥίψαντές σε,* βάλλουσι λίθοις ὑπερευχόμενον* καὶ διὰ ξύλου*
 τὴν ἀγίαν σου, Ἀδελφόθεε, κάραν συνέθλασαν,* ἣν Χριστὸς καταστέφει,* ὃν
 ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

1. Πρβλ. Πράξ. 19,29. Β' Κορ. 8,19.

2. Πρβλ. Ῥωμ. 16,25.

3. ΦΣΘ, σελ. 77.

4. Ματθ. 12,50. 28,10. Μάρκ. 3,33 - 35. Λουκ. 8,21. Ἰω. 20,17.

5. Ματθ. 13,55. Μάρκ. 6,3. Γαλάτ. 1,19.

6. Λουκ. 1,2.

7. Γαλάτ. 2,9.

8. Ἐξ. 24,12. 31,18. 34,1. Β' Κορ. 3,3. Ἑβρ. 9,4.

9. Ματθ. 26,64. Μάρκ. 14,62. Λουκ. 22,69.

10. SEC, στ. 157.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΑ ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ¹

Κώδ. Α, φ. 136^{υβ} - 137^{ρα}. 137^{υβ} - 138^{ρα}. 143^{ρα} - 143^{ρβ}. 144^{ρα} - 144^{ρβ}. Ζ, σ. 122 - 123.
 Ι, φ. 82^ρ - 82^υ. 83^ρ - 83^υ. 85^υ. 90^ρ. 92^ρ - 92^υ. 97^υ και Μ, φ. 90^ρ - 91^ρ. 94^ρ - 95^ρ.
 101^ρ - 101^υ. 108^ρ - 109^ρ. 115^ρ - 115^υ. 116^ρ - 116^υ.

²Εκδ. [ΘΜ], σ. 158. 158 - 159. 160. 162. 163. 166 και [ΕΑΔ], ΕΕΒΣ, ΙΑ' (1935), σ. 135 - 136.

³Ήχος πλ. β', Αί ἀγγελικαί.

ΑΙΜ
[ΘΜ]

Ἄπασα ψυχὴ* ἐπευφραίνεται καὶ μέλπει,* κλέος ἀθλητῶν,* τὸν δοξά-
 σαντα ἐν γῆ σε* καὶ ἐν τοῖς οὐρανόις,* ἀθλοφόρε Δημήτριε,* σοῦ γὰρ τῆ σορῶ
 τῆ θαυμασίᾳ* οἱ ἠξιωμένοι προσεγγίσει,* τῆς τῶν μύρων σου* θείας πληρού-
 5 μνοι ὁσμῆς,* Χριστὸν μεγαλύνουσι.

137^{ρα} Βάθρον καὶ κρηπίς* ἀνεδείχθης εὐσεβείας* λόγοις ἱεροῖς* καὶ τοῖς ἄθλοις
 σου, παμμάρκα,* καὶ μετὰ τέλος πάλιν* τοῖς ἀμέτροις σου θαύμασι* καὶ τοῖς
 ἀναβλύζουσιν ἢ ἐκ τάφου* ἀπαύστοις μύροις σου, θεόφρον,* οἷς, Δημήτριε,*
 πᾶσα στηρίζεται ψυχὴ* πιστῶν καὶ δοξάζει σε.

10 Γένους γηγενῶν* ἐκφυεῖς τοῦ φθειρομένου,* γέγονας υἱός* τοῦ ἀφθάρ-
 του Πατρός², μάρτυς,* καὶ ὡς ἀθανασίας* ὁ Θεὸς πηγῆ πέφυκεν³,* οὕτω καὶ
 αὐτὸς ἀφθάρτων μύρων* ἀπαυστος, σοφὴ, βρύσις ὑπάρχεις,* ἐκ τοῦ σώματος*
 ῥέων αὐτὰ διηνεκῶς,* δι' ὧν ἡμᾶς εὐφρανον.

15 Δόξης θεϊκῆς* ἐπληρώθης ἐν ὑψίστοις* καὶ ταῖς νοεραῖς* θείαις τάξεσιν
 ὑπάρχεις* τῷ Πνεύματι συγχαίρων,* ἀθλοφόρε Δημήτριε,* ἀλλὰ καὶ ἐν γῆ
 πολλῆς πληροῦται* τὸ θεῖον σκῆνός σου τῆς δόξης,* χάριν ἀφθονον* καὶ μύρα
 βλύζον τοῖς πιστοῖς,* οἱ πιστῶς σε μέλομεν.

137^{υβ} Ἐπὶ τοῦ σταυροῦ* δι' ἡμᾶς τὸν νεκρωθέντα⁴* καὶ λόγχῃ πλευρὰν* μετὰ

18 λόγχαις Μ.

1. ΦΣΘ, σελ. 73 - 75. Τὰ τροπάρια ταῦτα ποιηθέντα κατὰ μίμησιν τῶν ἀντιστοιχῶν προεορτίων τῶν Χριστουγέννων Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ, πρὸς ἔξαρσιν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου διὰ τοῦ παραλληλισμοῦ αὐτῆς πρὸς τὴν τῶν Χριστουγέννων, ἐψάλλοντο κατὰ τὰ ἀπὸ τῆς κ' Ὀκτωβρίου ἀρχόμενα προεορτία τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου, ἐν διαφόροις συνδυασμοῖς, ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ, τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Δημητρίου καὶ ἀλλαχοῦ. Περὶ τῆς λειτουργικῆς αὐτῶν χρήσεως βλέπε λεπτομερῶς ἐν ΦΣΘ, σελ. 74 - 75.

2. Ματθ. 5,45. Ῥωμ. 1,23. Α' Τιμ. 1,17.

3. Πρβλ. Α' Τιμ. 6,16.

4. Ματθ. 27,50. Μάρκ. 15,37. Λουκ. 23,46. Ἰω. 19,30. Ῥωμ. 5,8.

νέκρωσιν τρωθέντα¹,* σὺν ὕδατι δὲ αἷμα* ἐξ αὐτῆς ἀναβλύσαντα²,* μάρτυς,
ἀγαπήσας καὶ ζηλώσας* καὶ τῇ πλευρᾷ λελογχευμένος* μύρα πάντοτε* βλύ-
ζεις, Δημήτριε, ἡμῖν,* οἷ σε μεγαλύνομεν.

Ζῆς ὡς ἀληθῶς* μετὰ θάνατον³, παμμάκαρ,* καθὼς ὁ Χριστός,* ὃ
ἐπίστευσας, προέφη·* «Ὁ εἰς ἐμὲ πιστεύων* οὐ μὴ ὀψεται θάνατον»⁴,* ὅπερ καὶ 5
ὁ τάφος σου πιστοῦται* μύρα ἀναβλύζων ἀεννάως,* τοῦ σοῦ σώματος* νεκροῦ
κειμένου καὶ ζωῆν,* Δημήτριε, βρούοντος.

Ἦκουσται φρικτὰ* καὶ ἐξαίσια πολλάκις* καὶ παυθέντα πρὶν* μόνον ἔδε-
ται τῷ κόσμῳ,* σοῦ δὲ τὸ ξένον θαῦμα* καὶ ἠκούσθη καὶ ἄδεται* καὶ τρανώσ
ὄραται καθ' ἐκάστην* καὶ καταγγέλλεται τῷ κόσμῳ⁵, ὦ Δημήτριε,* βλύζον 10
τὰ μύρα ἀπὸ σοῦ* καὶ χάριν ἀκένωτον.

Θέαμα καινὸν* τὰ ἀόρατα κηρῦττον,* κλέος ἀθλητῶν,* ὁ σὸς τάφος χρη-
ματίζει,* πλήρης γὰρ εὐωδίας* ἀνεκφράστου καὶ τέρψεως* καὶ πλήρης ναμά-
των ζωηρῶν* ξένως ἐκ ἡ τούτου πηγαζόντων* ἀναδείκνυται* εἰ οὖν τοιαῦτα 138^{γα}
τὰ ἐν γῆ,* τίνα τὰ οὐράνια; 15

Ἴδιον ἐν γῆ* οὐδὲν ἔσχες, ἀθλοφόρε,* πάντα γὰρ τῆς γῆς* ὡς περ σκύ- 143^{γα}
βαλα ἠγήσω⁶,* διὰ τὸν οὐρανὸν δεσπότην* καταλείψας⁷, Δημήτριε,* καὶ μόνον
αὐτὸν κερδήσας⁸, μάρτυς,* δι' ὃ σε κόσμος ἅπας ἔχει* πλοῦτον ἴδιον,* τοῖς
θεοῖς μύροις σου χαρᾶς,* ἐνθέου πληρούμενος.

Κάλλει ἀληθῶς* σὺ ὠραῖος⁹ χρηματίζεις* καὶ ὑπερκαλλῆς* καὶ τερπνός 20
ὑπάρχεις, μάρτυς,* τοῦ σοῦ ὄσμη δὲ μύρου* ἢ ὑπὲρ πάντα ἀρώματα¹⁰,* δι' 143^{γβ}
ῶν κατευφραίνεις καὶ μυρίζεις* καὶ ἰλαρύνεις καὶ λαμπρύνεις* τοὺς ποθοῦν-
τάς σε,* θεῶν μαρτύρων καλλονή,* μέγιστε Δημήτριε.

Λάμπεις ἐν τῇ γῆ* ὑπὲρ ἥλιον¹¹, παμμάκαρ,* τῷ λαμπρῷ φωτί* τῶν με-

10-11 βλύζον τὰ: βλύζοντα Μ. 11 χάρις ἀκένωτος Μ. 16 ἐν γῆ παραλ. Ι[ΘΜ]
18 πρὸ κόσμος προστ. καὶ Μ. 19 πληρούμενοι Μ. 21 σοῦ δὲ ὄσμη Ι. 24 ὑπερήλιον [ΘΜ].

1. Ἰω. 19,34. 37. Ἀποκ. 1,7.

2. Ἰω. 19,34.

3. Πρβλ. Λουκ. 20,38.

4. Ἰω. 8,51. 52. 11,26.

5. Πρβλ. Ῥωμ. 1,8.

6. Φιλιπ. 3,8.

7. Πρβλ. Λουκ. 5,28. 18,28. Ματθ. 19,27. 29.

8. Φιλιπ. 3,8.

9. Πρβλ. Ψαλμ. 44,3.

10. Ἄσμα 1,3.

1.1 Πρβλ. Ματθ. 13,43.

γίστων σου ἀγώνων* καὶ ταῖς ἀκτινοβόλοις* ἀστραπαῖς τῶν θαυμάτων σου* καὶ αἰγλαῖς λαμπραῖς τῶν θείων μύρων* καὶ ταῖς ἀστραπαῖς τῶν πρεσβειῶν σου,* δι' ὧν, ἔνδοξε,* φθάνεις τὰ πέρατα πιστοῦς* δεινῶν ἐκλυτρούμενος.

Μύρον ὁ Χριστὸς* ἐκκενούμενον ἐκλήθη¹,* χρίων τοὺς πιστοῦς* τῷ τοῦ
5 Πνεύματος ἐλαίῳ²* καὶ μύρον αὐτὸς ὠφθης,* ἀθλοφόρε Δημήτριε,* αἰεὶ ἐκ-
κενούμενον καὶ μένον* καὶ τὰς καρδίας ἰλαρῶν³* πιστῶν, ἔνδοξε,* μύροις
τοῖς βλύζουσιν ἐκ σοῦ* καὶ θαύμασι πάντοτε.

144ra
AZIM
[ΘM] [EAD]

Νέος ἀληθῶς,* μάρτυς, ἄνθρωπος⁴ ἐδείχθης,* πᾶσαν τῶν παθῶν* ἀπορ-
ρίψας τὴν κηλῖδα* καὶ ξύλου γεγευμένος τῆς ζωῆς⁵, ὦ Δημήτριε,* ὅθεν καὶ
10 ἰδρωῦτας ἀμαρτίας,* σύμβολα νεκρώσεως, οὐ ῥέεις,* παμμακάριστε,* ἀλλ'
ἀφθαρσίας ἀληθοῦς* δείγματα τὰ μύρα σου.

A M
[ΘM]

Εὐλον ὁ Χριστὸς* τῆς ζωῆς ὑπάρχει μόνος,* ὅς τοὺς ἐπὶ γῆς* ὡς ζωῆς
καρποὺς ἐκθρέψας⁶,* ἐδίωξεν ἐκ πάντων* τὴν φθορὰν καὶ τὴν νέκρωσιν,*
οὐπὲρ μετασχῶν καὶ αὐτὸς ὠφθης* ζυτὸν ζωῆς καὶ καρποὺς νέμεις* ἀφθαρ-
15 τίζοντας,* τὰ θεῖα μύρα σου, ἡμᾶς,* διό σε δοξάζομεν.

Ὅρμος καὶ λιμὴν* τοῖς ἐν σάλῳ τῶν πταισμάτων* καὶ τοῖς χαλεποῖς*
πάθεισι κυματουμένοις,* Δημήτριε, ὑπάρχεις,* πελαγίζων τὰ μύρα σου* καὶ
πάθη ξηραίνων καὶ τὰς νόσους* καὶ κλύδωνας παύων καὶ θαλάσσας* περιστά-
σεων,* διὸ προσφεύγομεν εἰς σέ* καὶ πίστει σωζόμεθα.

AZIM
[ΘM] [EAD]
144rb

20 Πᾶσά σε ψυχὴ* ποθεῖ, μάρτυς, ἐκ καρδίας* καὶ διακαῶς* σοῦ ἐρᾷ καὶ
τὴν γλυκεῖάν* || σου κλῆσιν ἐν τῇ γλώσση* περιφέρει, Δημήτριε,* καὶ σοῦ
ἀπολαῦσαι τῆς τῶν μύρων* γλίχεται χάριτος ἐκ πόθου* οὕτως, ἔνδοξε,* σέ
ἐμεγάλυνε Χριστός,* ἐν γῆ ὃν ἐδόξασας⁷.

M, 115r

Ῥεύσεως χωρὶς* ἐγεννήθης οὐρανόθεν⁸,* εἰ καὶ ἐκ γαστροῦς* ἀπὸ ρεύσεως
25 συνέστης* τῷ γὰρ ἀγίῳ, μάρτυς,* ἀνεπλάσθης βαπτίσματι* καὶ πάλιν ἐπλύ-
θης αἵματί σου⁹,* διὸ ὡς μὲν ἄνθρωπος ὑπάρχεις* νεκρὸς κείμενος,* ὡς δὲ
Θεοῦ θέσει υἱὸς* βλύζεις μύρα πάντοτε.

1 κτηνοβόλοις [ΘM]. 6 ἰλαρῶν M. 18 θαλάσσης M.

1. Ὑμνος 1,3.

2. Πρβλ. Β' Κορ. 1,21. Α' Ἰω. 2,20. 27.

3. Πρβλ. Ψαλμ. 103,15.

4. Πρβλ. Κολοσ. 3,10. Ἐφεσ. 4,24.

5. Γεν. 2,9. 3,22. 24. Παροιμ. 3,18. Ἀποκ. 2,7. 22,14.

6. Ἀποκ. 22,2;

7. Πρβλ. Ἰω. 17,4.

8. Πρβλ. Ἰω. 1,13. 3,3. 7.

9. Πρβλ. Ἀποκ. 7,14.

Στόματι λαμπρῶς* ἀνεκήρυξας τὸν κτίστην* καὶ τὸν πρὸς αὐτὸν* ἑμαρτύρησάς σου πόθον,* οὐ μόνον δὲ ἐν λόγοις* ἀλλὰ, μάρτυς, καὶ πράξει¹,* θεία παρθενία καὶ ἀθλήσει,* ὅθεν καὶ αὐτός, ὡς ἔφη, λόγοις* καὶ ἐν πράγμασι* σὲ ἐμεγάλυνε, σοφέ,* || αὐτὸν μεγαλύναντα².

115^v

Τύπος Ἰσαάκ* τῆς σφαγῆς ἦν τοῦ δεσπότη, * πλὴν οὐ νεκρωθεὶς,* ἀλλὰ 5 μόνον ἐν συμβόλοις³* σὺ δὲ εἰκῶν ἐδείχθης* ἀληθῆς τοῦ Κυρίου σου⁴,* πλευρὰν δι' αὐτὸν λελογχευμένος,* διὸ καὶ εἰκόνα ζῶσαν φέρεις* τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ⁵,* ῥέων ἀθάνατον, σοφέ,* χάριν τὴν τῶν μύρων σου.

Ἦψος κατοικεῖς* οὐρανοῦ⁶ σὺν τοῖς ἀγγέλοις,* χαίρων σὺν αὐτοῖς* τῇ ψυχῇ τῇ παναμώμῳ* καὶ νοερᾷ καὶ θείᾳ,* ὡς ὑπάρχων ἰσάγγελος,* τὸ δὲ σκῆ- 10 νός σου ὡς ἰοῖκος, μάκαρ,* καὶ ὄργανον θεῖον τῆς ψυχῆς σου* μένει ἄφθορον* καὶ χάριν νέμει τοῖς πιστοῖς,* οἱ σε μακαρίζομεν.

Φῶς τὸ τριλαμπές⁷* καθορᾶς καὶ φῶς ὑπάρχεις⁸* ἀκτινοβολοῦν* τῇ ψυχῇ 116^r σου τῇ ἐνδόξῳ,* ἢ καὶ ἀντανακλάσεις* ἐνεργεῖ ἐν τῷ σκῆνει σου* ὡς ἐπισκιάζουσα καὶ χάριν* τὴν αὐτῆς αὐτῷ ἐναφειῖσα* δι' οὗ πλήρωσον* πάντας ἐν- 15 θεοῦ φωτισμοῦ,* μάρτυς, τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Χαίροις ὁ κλεινός* ἐν τοῖς μάρτυσι καὶ μέγας* ὄντως ἀθλητῆς* καὶ τῆς 122.I πλάνης καταλύτης,* Δημήτριε τρισμακάρ,* ὃς τὸ αἷμα || ἐξέχεας* διὰ τὸν [ΘΜ] [ΕΑΔ] Χριστὸν τὸν πάντων κτίστην⁹,* φρούρησον ἡμᾶς τοὺς ὑμνητάς σου* θερμῶς ψάλλοντάς* Ὁ Δημητρίου βραβευτής,* Χριστέ, δόξα σοι. 123 20

Χαίρεις τὴν χαρὰν* τὴν ἀπέραντον καὶ ξένην* καὶ πλήρης τελεῖς* εὐφροσύνης ἀενάου.* διὸ καὶ τοὺς τιμῶντάς* καὶ ποθοῦντάς σε εὐφρανόν* καὶ ταῖς 116^r καλλοναῖς τῶν σῶν χαρίτων¹* ἡμᾶς καταλάμπρυνον καὶ, δίδου* τυχεῖν, ἐνδοξε,* τῆς σῆς² χαρᾶς τῆς ὑπὲρ νοῦν.* μέγιστε³ Δημήτριε.

Ψάλλεις νοερῶς* σὺν ἀγγέλοις || καὶ γεραίρεις* τὸν δημιουργόν* ἐν Τριάδι 25 116^v

1-2 ἑμαρτύρησά σου Μ. 10 θεία Μ. 12 οἱς Μ. 19 πάντων κτίστην: ἔρωτά σου [ΘΜ]. 20 ὁ παραλ. Μ.

1. Πρβλ. Α' Ἰω. 3,18.

2. Ματθ. 10,32. Λουκ. 12,8;

3. Γεν. 22,1 - 13.

4. Πρβλ. Ῥωμ. 8,29. Β' Κορ. 3,18. Κολοσ. 3,10.

5. Ἰω. 19,34.

6. Σοφ. Σειρ. 1,3. 17,32.

7. Α' Ἰω. 1,5.

8. Ἐφεσ. 5,8. Α' Θεσ. 5,5.

9. Σοφ. Σειρ. 24,8. Β' Μακ. 1,24.

Θεὸν ἓνα,* τρισάγιον τὸν αἶνον¹* ἀναμέλπων, Δημήτριε,* καὶ τριαδικῆς πληροῦσαι δόξης,* ἧς καὶ ἡμᾶς τυχεῖν δυσώπει* τοὺς δοξάζοντας* μίαν θεότητα πιστῶς,* ἀπλήν, τριουπόστατον.

Ἔ τῶν ἀθλητῶν* κωρωνὶς καὶ μέγα κλέος,* ὦ τῶν ἀρετῶν* θεῖος οἶκος
5 καὶ ταμεῖον,* ὦ πάντων τῶν ἁγίων* τῶν χαοίτων συμμετοχε!²* πάντας προσλαβόμενος δυσώπει* σὺν [τ]ῇ πανάγνω Θεοτόκῳ* πάσης θλίψ,εως* ῥυσθῆναι ἅπαντας τοὺς σέ* τιμῶντας, Δημήτριε.

Ἄμφιβαλλόμενα

M, 86^r Αἱ μαρτυρικαὶ* προπορεύονται δυνάμεις,* οἱ ἐν συμφοραῖς* διαγγέλλετε τὰ πάθη* ὁ μέγας γὰρ προστάτης* καὶ θαυμαστός Δημήτριος* ὡσπερ
10 ἰατρός ἐν παρρησίᾳ* τῇ εἰς Θεὸν θερμῇ δεήσει* πᾶσι δίδωσι* μετὰ ῥαστώνης
86^v ὧν ἵπερ ἂν* καλῶς αὐτοῦ δέωνται.

Αἱ μαρτυρικαὶ* νῦν προδείκνυνται δυνάμεις,* οἱ ἐν ἀλγεινοῖς* νῦν προσέρχεσθε θαρρούντως* ὁ μέγας γὰρ προστάτης* καὶ θαυμαστός Δημήτριος,* οἶά περ πατήρ ἡμῖν παρέχει,* πᾶσι καλῶς αἰεὶ δωρεῖται,* ὧν ἂν δέησθε,* σὺν εὐ-
15 θυμῷ καὶ χαρᾷ* ὑμῖν διδοὺς μέγιστα.

Αἱ Δαυϊτικαὶ* νῦν πεπλήρυνται προρρήσεις,* οἱ σπείροντες γὰρ* νῦν τὰ δάκρυα προθύμως* θερίζουσι δικαίως²* τοὺς στεφάνους³ σὺν χάριτι,* ὡσπερ ὁ λαμπρός ἐν ἐκκλησίᾳ* φανεὶς φωστήρ⁴ δεδοξασμένος.* Λαοὶ χαίρετε* εὐλογημένος ὁ φανεὶς* σωτὴρ ἡμῶν μέγιστος.

I, 98^r 20 Δεῦρο, ἀθλητά,* ἐπιφάνηθι καὶ πάλιν,* ὡς ποτε τὸ πρὶν* τοῖς πιστῶς σου
[ΘΜ] δεομένοις,* ἐπίσκεψαι καὶ πάλιν* τὴν κληθεῖσαν πατρίδα σου,* ταύτης τὸν
98^v ζυγὸν ἐπικουφίζων⁵,* ὃν ὑπὸ πολλῶν ἔλκει πταισμάτων* καὶ ἀξίωσον* εὐα-
ρεστοῦσάν σοι τελεῖν* αἰεὶ τὴν πα' νήγυριν.

98^r 25 Κεῖσαί που τῆς γῆς* καὶ πληροῖς τὴν οἰκουμένην,* ἥλιος⁶ γλυκὺς* ὡσπερ
ἄλλος καταλάμπων,* Δημήτριε, τὸν κόσμον* καὶ διώκων τὴν ζόφωσιν* θαύ-

1. Ἰσο. 6,3. Ἀποκ. 4,8.

2. Ψαλμ. 125,5.

3. Ἰακ. 1,12. Α' Πέτρ. 5,4. Ἀποκ. 2,10. 4,4.

4. Πρβλ. Φιλιπ. 2,15.

5. Τὸ τροπάριον τοῦτο, ὡς προϋποθέτον τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων κατάληψιν τῆς Θεσσαλονίκης (1430), ἢ δὲν ἐγράφη ὑπὸ τοῦ Συμεῶν (+ 1429), ἀλλ' ὑπὸ τινος μεταγενεστέρου ὑμνογράφου, ἢ ἐγράφη μὲν ὑπ' αὐτοῦ, διεσκευάσθη ὁμῶς μετὰ τὴν ἄλωσιν, ὡς συνέβη καὶ μὲ τὸ α' καὶ β' τροπάριον τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ προεαρκτίου εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον κανόνος, τοῦ προσομοίου τοῦ κανόνος τοῦ Μεγάλου Σαββάτου («Κύματι θαλάσσης, ὁ πάλαι βυθίσας...»), περὶ τοῦ ὁποίου βλέπε κατωτέρω.

6. Πρβλ. Ματθ. 13,43.

μασιν ἀπείροις ὡς ἀκτῖσι,* μύρων ταῖς ὀδμαῖς ταῖς πεμπομέναις* ἐκ τοῦ τά-
φου σου,* ὥνπερ Χριστὸς πηγὴν αὐτόν* εἰς δόξαν σὴν ἔδειξε.

Ὦντως ὑπὲρ νοῦν τῶν μαρτύρων ἢ στερρότης,* πῶς ἀνηλεῶς* τὰς βα- 86^τ
σάνους ἐνεγκόντες* τῆς φύσεως ἠλόγουν,* ὥσπερ ἄλλου τοῦ πάσχοντος*
τούτων καλλονὴ σὺ ἀνεδείχθης,* δείξας τὴν πλευρὰν τοῖς λογχευταῖς σου* 5
κατὰ μίμησιν* τῆς τοῦ Σωτῆρός σου πλευρᾶς¹,* ὦ Δημήτριε.

Πανηγυρικῶς* πᾶς πιστὸς εὐτρεπιζέσθω,* οἱ ἐκ τῶν κωμῶν* δεῦτε ἤκατε 98^τ
προθύμως,* συνδράμετε οἱ πάντες* τὸν προστάτην τιμήσατε,* πόλις ἢ λαμπρὰ
Θεσσαλονίκη,* κρότησον φαιδρῶς τὸν μυροβλύτην,* τὸν Δημήτριον,* τὸν πα-
τριώτην καὶ θερμὸν* ὑμῶν ἀντιλήπτορα. 10

14.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΑ²

Κῶδ. Μ, φ. 117^τ - 118^τ

**Ἦχος πλ. β', προσόμοια τῆς τῶν Βαίων Κυριακῆς³.*

Σήμερον* ἡ δόξα τοῦ ἐνθέου μάρτυρος* ἡμᾶς συνήθροισε* καὶ τοῦτον μέλ-
ποντες* εὐχαρίστως λέγομεν* Δεδοξασμένος εἶ, Δημήτριε,* δι' ἀγάπην τοῦ
Χριστοῦ σου⁴* λογχευθεὶς καὶ μύρα βλύζων.

Ὁ δόξαν ἔχων θεϊκὴν καὶ τὴν ἐπίγειον πλουτῶν,* ὁ τοῦ Θεοῦ μέγας κή- 15
ρυξ* καὶ υἱός⁵ κατὰ μέθεξιν* κατακρίνεται, πάσχει* καὶ νεκροῦται Δημήτριος*
ἐν τῇ πατρίδι ἐλθῶν* ὅθεν πάντες ἐν ὑμνοῖς,* δόξης αὐτοῦ¹ πληρούμενοι,*
βοῶμεν πιστῶς* Χαίροις νῦν ἐν τοῖς ὑψίστοις,* δεδοξασμένος εἶ γενόμενος*
νικητῆς ἐν τῷ Χριστῷ¹.

9 Θεσσαλονίκης [ΘΜ].

1. Ἰω. 19,34.

2. ΦΣΘ, σελ. 75 - 76. Τὰ στιχηρὰ ταῦτα, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐπομένης ομάδος, ἐψάλλοντο
κατὰ τὰς προεορτίους ἡμέρας ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης.

3. Τὰ τέσσαρα ταῦτα τροπάρια εἶναι προσόμοια τῶν ἀντιστοιχῶν στιχηρῶν τοῦ ἐσπε-
ρινοῦ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαίων «Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος...», «Ὁ ἔχων θρόνον
οὐρανόν...», «Δεῦτε καὶ ἡμεῖς σήμερον πᾶς ὁ νέος Ἰσραὴλ...» καὶ «Τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν
τὴν σὴν...». Ἡ προσπάθεια πρὸς ἔξαρσιν τῆς ἐορτῆς τοῦ πολιούχου τῆς πόλεως διὰ τοῦ πα-
ραλληλισμοῦ αὐτῆς πρὸς τὸ Πάσχα εἶναι ἐμφανής.

4. Πρβλ. Ῥωμ. 8,35. Β' Κορ. 5,14.

5. Ματθ. 5,9. 45. Λουκ. 6,35. Ῥωμ. 8,14. 9,26. Γαλάτ. 3,36. 4,6. 7. Ἐβρ. 12,8.

117^v Δεῦτε καὶ ἡμεῖς σήμερον* [πᾶ]σα τάξις τῶν πιστῶν,* τῶν || Θετταλῶν ἐκκλησία,* ἐπὶ Δημητρίῳ χαρμοσύνως ἐκβοήσωμεν* Χαῖρε πόλις ὄντως ἐκλεκτή,* σκίρτα τοῦ μάρτυρος ἔνδοξε πατρίς* ὅτι ἰδοὺ ὁ ἱερός οὐ παύεται σου* βλαστός καὶ φύλαξ* ὁ ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ ἐναθλήσας χαίρων* ῥυόμενός ὃ σε βλάβης* ἐόρταζε εὐφροσύνως,* πλήρης αὐτοῦ τῆς δόξης οὔσα βόησον* Χαίροις νῦν ἐν τοῖς ὑψίστοις,* δεδοξασμένος εἶ, γενόμενος* στεφανίτης τοῦ Χριστοῦ.

[Τὴν λαμπρὰν ἀνάστασιν* Χριστοῦ ὑπογράφων τοῖς πιστοῖς* ἐιβλυσίας θανῶν ὑπὲρ τοῦ κτίστου σου* ἐκ θεοῦ σώματος* τὰ μύρα σου τὰ σεπτὰ.* 118^r 10 ἃ τὸ μνημαῖ σου πλημμυρεῖ, μάρτυς, ἀπαύστως* ὅθεν μαρτυρεῖ σου τὸ αἰγνόν σου τῆς ψυχῆς* καὶ τὸ ταύτης ὄχημα τὸ σκῆνός σου* ἀδιάφθορον τελούν* ὅθεν καὶ τὸν ἔπαινον προσάγει* ὁ πεποθημένος σοι λαός* ἐκ καρδίας, πᾶσα τάξις* ἀνυμνοῦσά σε πόθῳ,* καθορῶντές σε, σοφέ,* κατευφραίνοντα τὴν σὴν, παμμιάκαρα, πόλιν* καὶ πᾶσαν τὴν [γῆν] τοῖς μύροις.

15.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΑ¹Κῶδ. Μ, φ. 118^v

15 Ἦχος πλ. δ', πρὸς τό· Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών².

[Χαῖρε καὶ εὐφραίνου³ πᾶς εὐσεβιή],* σκίρτα καὶ ἀγάλλου* Θεσσαλονίκη ἐκλεκτή* ἰδοὺ γὰρ τοῦ πολιστοῦ σου* ἐπεδήμησεν] ἡ πάμφωτος μνήμη,* [θειο]ις ἀθλοῖς κατατέρπουσα,* [πλείστοις] θαύμασιν εὐφραίνουσα* [τοὺς ἐν] πίστει ἐκβοῶντας* [Δεδοξασ]μένος εἶ,* Κυρίου ἀθλητά,* [σὺ περιφρούρησον 20 ἡμᾶς.

[Ἦλθεν ἡ] λαμπρὰ μνήμη σου* [πρὸς τοὺς ὕμνους ἔλκουσα τοὺς [πιστοὺς,* Δημ]ήτριε, ἡμᾶς

1. ΦΣΘ, σελ. 76.

2. Ταῦτα εἶναι προσόμοια τῶν ἀποστίχων τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαίων, τὸ μὲν πρῶτον τοῦ δηλουμένου, τὸ δὲ δεύτερον τοῦ «Ἦλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον...». Ὑπῆρχε δὲ προφανῶς καὶ τρίτον κατὰ τὸ «Ὁ τοῖς χερουβὶμ ἐποχοῦμενος...», ἀλλ' ἐξέπεσεν.

3. Ἰωήλ 2,21. Θρῆν. 4,21.

16.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΠΡΟΞΟΡΤΙΑ¹

Κωδ. Ζ, σ. 136

Ἐκδ. [ΕΑΔ], ΕΕΒΣ, ΙΑ' (1935), σ. 149

Ἦχος α', Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μαρτυρικὴ πανδαισία* προξορτάζεται* δεῦτε οὖν ἄσµασι θείοις* ἐτοι-
 µασθέντες πάντες,* τὴν μνήμην Δημητρίου τοῦ ἀθλητοῦ* χαρµοσύνως τελέ-
 σωµεν.* ὅπως μεσίτην θερµότατον πρὸς Χριστὸν* τοῦτον ἔχοντες, σφζόμεθα.

Ἀναπολοῦντες τὴν δόξαν,* ἧς περ ἠξίωσαι* παρὰ Χριστοῦ ἀξίως,* εὐ- 5
 φηµοῦµέν σε πίστει,* Δημήτριε τρισμάκαρ, καὶ εὐλαβῶς* τὴν σεπτὴν σου
 πανήγυριν* προξορτάζοµεν σήμερον ἐν ὠδαῖς* οἱ ποθοῦντές σε φιλέορτοι.

17.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ² (ΚΣ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ)Κωδ. Α, η. 148^{οβ} - 149^α

Ἦχος δ', Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθείς.

Ὁ τῶν μαρτύρων λαμπτήρ καὶ ταξιάρχης,* ὁ μέγιστος πρόμαχος* τῆς
 Ἐκκλησίας Χριστοῦ,* ὁ πρὸ τῶν ἄθλων ἀήττητος* ἀγνείας ἄθλοισ* καὶ ἀρε- 10
 τῶν πασῶν ἀγωνίσμασιν,* ὁ μέγας διδάσκαλος τῶν µυστηρίων Χριστοῦ³,* ὁ
 δι' αἰμάτων καὶ πόνων τε* καὶ τῆς σφαγῆς σου* ἀντιδοξάσας⁴ τὸν σὲ δοξάσαν-
 τα* χαῖρε καὶ θραῦσον* τὰ φρυάγματα τῶν ἀθέων, παμμάκαρ Δημήτριε,* καὶ
 τὴν ποίμνην σου σφζε* ἐκ παντοίας περιστάσεως.

Ὁ στρατηγέτης τοῦ μόνου βασιλέως,* ἐχθροῦ τὸ βασίλειον* ὁ τροπωσά- 15
 µενος,* ὁ ἐν εἰρκτῇ βληθείς δέσμιος* καὶ τὸν Λυαῖον* καὶ τὸν σκορπίον θραύ-
 σας πρεσβείαις σου* ὁ πᾶσαν τὴν ῥέουσαν* καταπατήσας τρυφὴν* καὶ ἐλκυ-
 σµοὺς τε καὶ κάθειρξιν* καθυποµείνας* καὶ ἐκκεντήσεις πλευρᾶς καὶ θάνατον*
 φρούρει λιταῖς σου* καὶ περίσφζε τοὺς τιµῶντάς σε πίστει, Δημήτριε,* καὶ
 παντοίας ἀνάγκης* καὶ κινδύνων ἐλευθέρωσον. 20

1. ΦΣΘ, σελ. 76.

2. ΦΣΘ, σελ. 77.

3. Ἐφεσ. 3,4. Κολοσ. 2,2. 4,3.

4. Πρβλ. Ἰω. 21,19.

149ra Θεσσαλονίκης ὁ φύλαξ τε καὶ ῥύστης* καὶ βλάστημα κάλλιστον* καὶ ἐγ-
καλλώπισμα,* πιστῶν ἀνάκτων ὁ πρόμαχος,* ὁ τῶν ποιμένων* καὶ διδα-
σκάλων συνεργὸς μέγιστος,* θαυμάτων ἢ θάλασσα,* τῶν θείων μύρων πηγὴ,*
τῶν αἰχμαλώτων ἀνάρρυσις,* νοσοῦντων ῥῶσις,* ἐχθρῶν ἀθέων διώκτης ἄρι-
5 στος,* χαῖρε καὶ δίδου* τοῖς ὑμνοῦσί σε σωτηρίαν καὶ χάριν, Δημήτριε,* καὶ
εἰρήνην εὐχαῖς σου* καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

18.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΓΙΟΝ¹ (ΚΣ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 152ra - 152rb

Ἦχος πλ. α', πρὸς τὸ Πάσχα ἱερόν².

Ἐαρ νοητὸν ἡμῖν σήμερον ἀνατέταλκεν,* ἔαρ καινὸν ἅγιον,* ἔαρ παμφαέ-
στατον,* μάρτυς Χριστοῦ χρυσοειδής,* μάρτυς πάμφωτος,* μάρτυς μέγας,*
10 μάρτυς μυστικός,* μάρτυς ὁ πνεύσας ὁσμὴν* τοῦ παραδείσου ἡδίων* ἐν τῇ
μνήμῃ τῆς αὐτοῦ ἑορτῆς.

152rb Δεῦρο ἀπὸ θεάς τῶν ἄνω* ἐλθέ, Δημήτριε,* καὶ τοῖς ἐν γῆ φάνηθι* φέρων
ἐκ Θεοῦ* χαρᾶς εὐαγγέλια* τοῖς λυπουμένοις ἐν δεινοῖς* τέρπε, || φώτιζε*
καὶ εὐλόγει* ἅπαντας ἡμᾶς,* τοῦ βασιλέως Χριστοῦ³ τεθεωμένος ἐκ μεθέ-
15 ξεως* στρατιώτης⁴ γνωριζόμενος.

Οἱ ἐν πυρφόρῳ καμίνου* λύπης βαθείας ἐπιστάντες* πρὸς τὸν τάφον τοῦ
στεφηφόρου,* ἄλλον ἄγγελον* δροσοβολοῦντα ὀψόμενοι⁵* καὶ αὐτὸς ἐφιπτά-
μενος* ἡμῖν οὕτω φθέγγεται.* Τί ζητεῖτε⁶, τὸν ὄντα* ἤδη μεθ' ὑμῶν;* τί θρη-
νεῖτε, κατέχοντές με ἤδη τὴν χαρὰν;* ἀπελήλυθε, χαίρετε,* ἀφ' ὑμῶν τὰ δεινά.

20 Χαίροις, ἀθλητά,* χαῖρε, ὀπλίτα, χαῖρε* χαῖρε κοσμοπόθητον* ἡμῶν
διάσωμα* χαῖρε ὄντως χαρᾶ* καρδίας περιπτυσσόμεθα* ὦ χαῖρε λύτρον

1 ΦΣΘ, σελ. 77 - 78.

2. Τὰ τροπάρια ταῦτα, προσόμοια τῶν στιχηρῶν τῶν αἰῶνων τοῦ Πάσχα, ἀντιστοιχῶς τοῦ «Πάσχα ἱερόν...», «Δεῦτε ἀπὸ θεάς γυναῖκες...», «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες...» καὶ «Πάσχα τὸ τερπνόν...», μετ' ἄλλων παρομοίων προσέδιδον πασχάλιον χαρακτῆρα εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ μυροβλύτου, ἥτις καὶ ἐωρτάζετο ἐν τῷ ἐν Θεσσαλονίκῃ ναῶ αὐτοῦ «κατὰ τὴν τύπον τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἀναστάσεως» (Διάταξις, κῶδ. Α, φ. 147vβ). Βλέπε καὶ ΦΣΘ, σελ 77, ὑποσ. 2.

3. Λουκ. 23,2. 18,37.

4. Β' Τιμ. 2,3.

5. Πρβλ. Δαν. 3,(25). (26).

6. Πρβλ. Λουκ. 24,5.

λύπης* καὶ γὰρ ἐξ ὕψους σήμερον,* ὡσπερ ἐκ παστοῦ* νυμφίος¹ φανείς* τὰ γήινα χαρᾶς ἐπλησας, λύσας* κατήφειαν ἐκ προσώπου.

19.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΝΑΞΙΝ ΤΩΝ ΑΣΩΜΑΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ⁹ (Η' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 154^α - 154^β

Ἦχος β', Ποίσις εὐφημιῶν.

Ποίσις οἱ χοῦκοί³ χεῖλεσιν* εὐφημήσωμεν || τοὺς ἀσωμάτους,* τοὺς ἀκα- 145^{τθ}
ταπαύστως τὴν αἴνεσιν* τὴν τριαδικὴν ἀναμέλλοντας⁴* τῇ παντουργικῇ θεῖα 5
Τριάδι,* τὰ φῶτα μετὰ τὸ πρῶτον φῶς τὰ δεύτερα,* τὰ ἄλλα καὶ σεπτὰ σκευὴ
τῆς χάριτος,* τοὺς παραστάτας τῆς δόξης* τῆς φρικτῆς καὶ θείας,* τοὺς ἐν-
δόξους καὶ φλογερούς⁵,* τοὺς πρέσβεις⁶ καὶ φύλακας* καὶ διακόνους τῆς σω-
τηρίας ἡμῶν⁷.

Πρῶτον τῷ παντουργῷ Πνεύματι* καὶ τῷ θεῷ Λόγῳ νοῦς ὁ πρῶτος* 10
πάντα βουληθεὶς ἐπεργάσασθαι* κόσμον ἐννοεῖς τὸν ἀόρατον,* νοερὸν καὶ λογικὸν
καὶ ζῶντα,* δυνάμεις τὰς οὐρανίους⁸, ἃς γεραίρομεν,* πυρίνους σου λειτουργούς⁹,
οὓς μεγαλύνομεν,* ἐξ ὧν Σατάν ἀπερρίφη¹⁰,* σκοτισθεὶς ἐπάρσει,* οὐ τῆς πλά-
νης ῥῦσαι ἡμᾶς,* φιλόανθρωπε Κύριε,* παρεμβολαῖς φρουρῶν τῶν ἀγγέλων σου¹¹.

Χαίροις, ὦ Μιχαὴλ ἐνδοξε,* τῶν θεῶν ἀγγέλων πρωτοστάτα* χαίροις, 15
Γαβριὴλ ἀρχιστράτηγε,* ὁ χαρᾶς ἀνθρώποις διάκονος¹²* χαίρεται αἱ ἄνω
πᾶσαι τάξεις,* οἱ θρόνοι, τὰ σεραφίμ, χερουβίμ· χαίρετε,* δυνάμεις καὶ ἐξου-
σίαι θεῖαι· χαίρετε* καὶ κυριότητες ἅμα* σὺν ἀρχαῖς, ἀρχάγγελοι* καὶ ἀγγέ-
λων πᾶσα πληθὺς,* καὶ χαρᾶς πληρώσατε* τοὺς ἀνυμνοῦντας ὑμῶν τὴν σύναξιν.

2 χαρὰ κῶδ.

1. Πρβλ. Ψαλμ. 18,6.
2. ΦΣΘ, σελ. 78.
3. Πρβλ. Α' Κορ. 15,47. 48. 49.
4. Ἦσ. 6,3. Ἀποκ. 4,8.
5. Πρβλ. Ψαλμ. 103,4. Ἐβρ. 1,7.
6. Ἦσ. 63,9;
7. Πρβλ. Ἐβρ. 1,14.
8. Πρβλ. Β' Παραλ. 18,18. Ἦσ. 34,4. Ματθ. 24,29. Μάρκ. 13,25. Λουκ. 21,26.
9. Πρβλ. Ψαλμ. 103,4. Ἐβρ. 1,7.
10. Πρβλ. Ἦσ. 14,12. Λουκ. 10,18.
11. Πρβλ. Ψαλμ. 33,8.
12. Πρβλ. Λουκ. 1,19. 26. 28.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΑΓΓΕΛΟΥΣ¹ (Η' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)Κωδ. Α, φ. 159^α - 159^β*Ἦχος δ', Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.*

Τῆς σωτηρίας ἡμῶν τοὺς διακόνους²,* ἀγρύπνους τε φύλακας* καὶ ἐπιστάτας σεπτούς,* τῶν μυστηρίων τοῦ Πνεύματος* τοὺς πρώτους μύστας,* δι' ὧν τὴν γνῶσιν ἡμεῖς ἐλάβομεν,* τὰ φῶτα τὰ δεύτερα* μετὰ τὸ ἔναρχον
5 φῶς,* ἐξ ὧν ἡμεῖς φωτιζόμεθα,* τῶν ἀσωμάτων* τὰς θείας τάξεις ἀνευφημήσωμεν* καὶ τῷ Ὑψίστῳ* ἐκβοήσωμεν· Δι' αὐτῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν φώτισον* καὶ τῆς χάριτος τούτων* κοινωνῆσαι καταξίωσον.

Ἐν τοῖς ὑψίστοις Θεῷ παρεστηκότες³* αἶνον πολυύμνητον* ἀύλως ἔδετε⁴,* ἀδιάστατως ἐνούμενοι* τῷ θείῳ πόθῳ* τῆς θείας δόξης τοῦ παντοκράτορος⁵,*
10 ἄγγελοι, ἀρχάγγελοι,* ἀρχαί, δυνάμεις τε* καὶ κυριότητες ἐνδοξοὶ* καὶ ἐξουσίαι* καὶ θεῖοι θρόνοι σὺν χερουβίμ, σεραφίμ,* ἡμῶν μεσιῖται* δὲ ὑπάρχετε, διὰ τοῦτο ὑμᾶς μεγαλύνομεν* καὶ βοῶμεν· Λυτροῦσθε* τυραννίδος τῶν δαιμόνων ἡμᾶς.

Εὐλογημένη ἡ δόξα τοῦ Κυρίου⁶,* κράζετε καὶ Ἅγιος,* ἅγιος, ἅγιος,* ὁ Σαβαώθ μόνος Κύριος,* οὗ δόξης πλήρης* ὁ οὐρανός τε καὶ γῆ γεγένηται⁷,*
15 ὅθεν ὡς προκήρυκας,* ἅγιοι ἄγγελοι,* τῶν μυστηρίων τῆς χάριτος* καὶ τῆς
159^β Τριάδος* καὶ τῆς τοῦ Λόγου μύστας σαρκώσεως* ἀνευφημοῦντες* ὑμᾶς, κράζομεν· Τοὺς πιστοὺς προστασίαις φρουρήσατε* καὶ Θεοῦ θείας δόξης* κοινωνοὺς⁸ ἡμᾶς ποιήσατε.

Παῦλος ὁ μέγας ὁ θεωρὸς τῶν ἄνω⁹* «Ἡμῶν τὸ πολίτευμα* ἐν οὐρανοῖς»¹⁰
20 προσφωνεῖ,* ὅθεν ὑμᾶς μεγαλύνομεν,* ἄγγελοι θεῖοι,* ὡς πολιτάρχας ἡμῶν καὶ σέβομεν* καὶ τὴν θείαν σύναξιν* ὑμῶν γεραίρομεν* καὶ τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχετε* καὶ πρὸς ἀνθρώπους,* χαίροντες ἄνω τῇ μετανοίᾳ ἡμῶν¹¹* καὶ ἀνυ-

1. ΦΣΘ, σελ. 78.

2. Πρβλ. Ἑβρ. 1,14.

3. Πρβλ. Β' Παραλ. 18,18. Ἰώβ 1,6. 2,1.

4. Πρβλ. Ἑσ. 6,3. Ἀποκ. 4,8.

5. Πρβλ. Ἰώβ 37,22. Σοφ. Σολ. 7,25.

6. Ἰεζ. 3,12.

7. Ἑσ. 6,3.

8. Α' Πέτρ. 5,1.

9. Πρβλ. Β' Κορ. 12,1 - 4.

10. Φιλιπ. 3,20.

11. Λουκ. 15,7. 10.

μνοῦμεν* τὸν ἐνώσαντα ἐκκλησίαν εἰς μίαν τὰ σύμπαντα^{1*} τὸν Χριστόν, ὃν ὀρώμεντες,* δυσωπεῖτε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

21.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΦΙΛΙΠΠΙΟΝ* (ΙΑ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 168^{αβ} - 168^α

*Ἦχος δ', Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθείς.

Ὁ τῷ δεσπότῃ Χριστῷ περιλημένος,* μακάριε Φίλιππε,* χαίροις, ἀπόστολε,* τοῦτον ποθήσας θερμότατα* καὶ τῇ φιλίᾳ* δεσμευθεὶς ὅλος τοῦ μόνου 5 ἔρωτος,* ὅθεν καὶ διάπυρος,* ὡς τούτου ὦν ἐραστής,* ἀκολουθῶν ὑπηρετήσας^{3*} καὶ μέχρι τέλους* τοῦτον τῷ κόσμῳ σὺ ἀνεκῆρυξας* τὸν Θεὸν Λόγον* προσλαβόμενον, διὰ μόνην ἀγάπην. τὸν ἀνθρωπὸν^{4*}, ὃν ἐκέτευε σῶσαι* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς (ἡμῶν).

Ὁ τὸν Πατέρα τὸν ἀναρχὸν ποθήσας* τὸν μόνον ἀόρατον* κατιδεῖν⁵ 10 Φίλιππε,* χαίροις αὐτοῦ τὸ ἀπαύγασμα* ἰδὼν τῆς δόξης^{6*} καὶ ἀρκετὸς τῷ πόθῳ γενόμενος* τὸν γὰρ συναίδιον* Υἱὸν ἰδὼν ἐπὶ γῆς* μετὰ σαρκὸς⁷ καὶ τρανότερον* νῦν ὀρῶν ἄνω,* ἐκ τῆς εἰκόνης τῆς ζώσης⁸ ἔγνωκας* καὶ τὸν Πατέρα^{9*} καὶ δεδόξασαι σὺν ἀγγέλοις αὐτῷ παριστάμενος,* ὃν ἐκέτευε σῶσαι* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. 15

«Τοσοῦτον χρόνον εἰμί μεθ' ὑμῶν», ἔφη* ὁ Κύριος, «Φίλιππε,* κάμῃ οὐκ ἔγνωκας;* ἐωρακῶς ἐμὲ ἔβλεψας* καὶ τὸν Πατέρα* ἐγὼ ἐν τούτῳ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί»^{10*} πιστεύσας οὖν, ἐνδοξε,* καὶ ἀγαπήσας αὐτόν,* μένειν ἐν σοὶ τὸν Παράκλητον^{11*} ἔλαβες, μάκαρ,* ἐν ᾧ τὰ θεῖα ἔργα ἐτέλεσας^{12*} καὶ Χριστῷ

1. Πρβλ. Ἐφεσ. 1,10.
2. ΦΣΘ, σελ. 78 - 79.
3. Πρβλ. Λουκ. 1,2.
4. Πρβλ. Ῥωμ. 15,7.
5. Ἰω. 14,8.
6. Ἰω. 14,9 - 11. Ἐβρ. 1,3.
7. Πρβλ. Α' Ἰω. 1, 1 - 3.
8. Β' Κορ. 4,4. Κολοσ. 1,15.
9. Πρβλ. Ἰω. 14,7. 9 - 11.
10. Ἰω. 14, 9 - 11.
11. Ἰω. 14,16. 17.
12. Πρβλ. Ἰω. 14,12.

ζῶντι^{1*} θανῶν ἐζήσας², θεωρῶν αἰωνίως τὴν δόξαν αὐτοῦ³,* ἣν θεάσασθαι, μύστα,* καὶ λαβεῖν ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ὁ συμπολίτης, Ἀνδρέου τε καὶ Πέτρου^{4*} καὶ μέγας ἀπόστολος* Κυρίου, Φίλιππε,* τῆς δωδεκάδος ἐξαίρετος,* τοῦ Παρακλήτου* τὸ θεῖον ὄργανον,*
168^{να} 5 χαίροις, ἐνδοξε* σὺ θύραν ἠνέωξας* || τοῖς ἐξ ἐθνῶν⁵ ἐξ ἀρχῆς,* ὅτε ζητήσαντας Ἑλληνας* Χριστῷ προσῆξας^{6*} καὶ πάλιν ὠφθης ἐθνῶν διδάσκαλος⁷,* Θεοῦ κηρύξας* τὸ σωτήριον⁸, μέχρι πάθους Χριστὸν ἐκμιμούμενος,* ὃν ἰκέτευε σῶσαι* τοὺς τιμῶντάς σε, ἀπόστολε.

22.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ* (ΙΔ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 171^{υβ} - 172^{ρα}

Ἦχος πλ. α', Χαίροις ἀσκητικῶν.

10 Χαίροις τὴν αἰωνίαν χαράν,* τῶν ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα Φίλιππε,* τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας¹⁰,* ὅπερ ὁ κόσμος λαβεῖν* οὐ δύναται¹¹, μάκαρ, τὸν Παράκλητον^{12*} λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου* καὶ ἐν σοὶ τοῦτον μένοντα* εἰς τὸν αἰῶνα^{13*} κεκτημένος, μακάριε,* δι' οὗ ἐπραξας* τὰ μεγάλα θαυμάσια,* ἔργα τε τὰ παράδοξα,* καθὼς περ ὑπέσχετο* ὁ σὸς διδάσκαλος, μύστα,* τοῖς Θεὸν
15 τοῦτον πιστεύουσιν^{14*} ἐν ἔργοις καὶ λόγοις,* ὃν ἰκέτευε σωθῆναι* τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ζῆς μετὰ τοῦ Χριστοῦ¹⁵ ἀληθῶς* τοῦ ἀεὶ ζῶντος¹⁶ θεωρῶν αὐτόν¹⁷, Φίλιπ-

1. Ἰω. 14,19. Ἀποκ. 1,18.

2. Ἰω. 11,25.

3. Ἰω. 17,24.

4. Ἰω. 1,44.

5. Πρβλ. Πράξ. 14,27.

6. Ἰω. 12, 20 - 23.

7. Πρβλ. Β' Τιμ. 2,7.

8. Ἦσ. 40,5. Λουκ. 3,6. Πράξ. 28,28.

9. ΦΣΘ, σελ. 79.

10. Ἰω. 14,17. 15,26. 16,13. Α' Ἰω. 4,6.

11. Ἰω. 14,17.

12. Ἰω. 14,16. 26. 15,26. 16,7.

13. Ἰω. 14,17.

14. Ἰω. 14,12.

15. Πρβλ. Α' Θεσ. 5,10.

16. Πρβλ. Ἰω. 14,19. Ἀποκ. 1,18.

17. Ἰω. 17,24.

πε,* καὶ μένεις αἰεὶ ἐν τούτῳ,* ἐν σοὶ δὲ πάλιν αὐτός¹,* ὁ Πατὴρ ἐν κόλποις
 μένων πάντοτε²* αὐτὸν γὰρ ἠγάπησας* καὶ τὰς τούτου ἐτήρησας* ἐντολάς³
 πάσας* καὶ αὐτὸς ἀγαπήσας σε* σὺν Πατρὶ, σοφέ,* ἐμφανῆς σοι ἐγένετο⁴*
 οὐ καὶ τῆς δόξης, ἐνδεξε,* ἀρρήτως πληρούμενος⁵,* ὑπὲρ ἡμῶν τὰς αἰτήσεις*
 αὐτῷ προσάγαγε, πάνσοφε* κάκεινος ποιήσει* ὅσα ἀν αἰτήσῃ, μύστα,* καθὼς 5
 ὑπέσχετο⁶.

Χαίρεις καὶ συνευφραίνῃ λαμπρῶς* τοῖς συμπολίταις σου, μακάριε Φί-
 λιππε,* ἢ τῷ Πέτρῳ καὶ τῷ Ἀνδρέᾳ,* Ναθαναήλ⁷ τε, Χριστὸν* τὸν Ναζα- 172ra
 ρηνὸν⁸ τὸν ὑπεράγαθον* ὁρῶν νῦν τρανότερον⁹,* ὃν Πατὴρ ἀπεκάλυψεν*
 Υἱὸν τῷ Πέτρῳ¹⁰,* ὁ Υἱὸς δὲ ἐγνώρισε* τὸν Πατέρα σοι¹¹,* ὡς εἰκῶν¹² ἀπα- 10
 ράλλακτος* τούτου κήρυξ γενόμενος,* τὰ ἔθνη ἠλίευσας* ὡς ἀλιεὺς τῶν ἀν-
 θρώπων¹³* καὶ τούτῳ ταῦτα προσήγαγες* αὐτοῦ θείας δόξης¹⁴* ὡς καὶ πά-
 θους κοινωνήσας¹⁵,* ἡμᾶς περισώζε.

23.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΝ ΜΑΤΘΑΙΟΝ¹⁶ (ΙΣ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 172rb - 172va

Ἦχος β', Ποίους εὐφημιῶν.

Ποίους οἱ εὐσεβεῖς ῥήμασιν* ἐπαινέσωμεν τὸν θεηγόρον,* τὸν τῆς εὐσε- 15
 βείας θεμέλιον¹⁷,* εὐαγγελιστὴν τε τὸν πρῶτιστον,* τὸν μυσταγωγὸν τῶν θεο-

1. Ἰω. 15,5.
2. Ἰω. 1,18.
3. Ἰω. 14,21. 23.
4. Πρβλ. Ἰω. 14,21.
5. Πρβλ. Ἰω. 17,22 - 24.
6. Ἰω. 14,13. 14. 15,7. 16. 16,23 - 26.
7. Ἰω. 1,44. 45.
8. Μάρκ. 1,24. 10,47. 14,67. 16,6. Ἰω. 1,45 - 46.
9. Πρβλ. Ἰω. 14,9. 17,24.
10. Ματθ. 16,17.
11. Πρβλ. Ἰω. 17,26.
12. Πρβλ. Κολοσ. 1,15. 4,4.
13. Ματθ. 4,19. Μάρκ. 1,17.
14. Α' Πέτρ. 5,1.
15. Α' Κορ. 1,7. Α' Πέτρ. 4,13.
16. ΦΣΘ, σελ. 79.
17. Πρβλ. Ἐφεσ. 2,20. Ἀποκ. 21,14.

172^{να} λόγων,* Ματθαῖον τὸν τὰς καινάς πλάκας χαράξαντα^{1*} καὶ νόμον τὸν ἐκ Σιών² νομοθετήσαντα,* Χριστοῦ ἢ τὸν μύστην τὸν μέγαν,* τὸ φῶς τὸ φωτίσαν* πάντα κόσμον³ καὶ τὴν ἀχλὺν* δαιμόνων διώξαντα* θεία δυνάμει τε καὶ χρηστότητι.

Ποίοις μελωδικοῖς ῥήμασιν* ἐπαινέσωμέν σε, θεορρῆμον,* τὸν πυρὸς τὴν
5 γλῶσσαν⁴ δεξάμενον* καὶ Χριστοῦ τὰ θεῖα μυστήρια* ἐγγράφως τῷ κόσμῳ παρα-
δόντα* τὴν γέννησιν ἐκ παρθένου τὴν ἀπόρρητον,* τὸ βάπτισμα καὶ τοὺς λόγους
καὶ τὰ θαύματα,* μυσταγωγίας τὴν δόσιν⁵,* τὰ πάθη, τὴν ἔγερσιν* καὶ τὸ
χάρισμα τοῦ λουτροῦ,* Τριάδος τὴν μύησιν⁶,* ἣν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ἰκέτευε.

Ποίοις, ἀναβοᾶ, στέμμασιν,* ἢ Χριστοῦ, σὲ στέψω, Ἐκακλησία,* τὸν ἀπὸ
10 τελώνου⁷ ὑπάρξαντα* στήριγμα ἐμὸν καὶ θεμέλιον^{8*} καὶ τῆς πίστεως πατέρα
μέγαν,* τοῦ πρώτου τῶν ἀποστόλων χοροῦ μέτοχον* καὶ χάριτος καὶ δυνάμεως
τοῦ Πνεύματος⁹,* τὸν συστησάμενον πόνοις* ἐμὲ καὶ τοῖς λόγοις* καὶ τοῖς
αἵμασι καὶ εὐχαῖς* συνέχοντα πάντοτε* Χριστοῦ μιμήσει¹⁰ τοῦ πανοικτίρμονος;

24.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΝ¹¹ (ΙΣ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 175^{νβ} - 176^{ρα}

Ἦχος πλ. δ', Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

15 Τί σε, ὦ Ματθαῖε, καλέσωμεν;* τοῦ Χριστοῦ τῆς πρὸς ἡμᾶς οἰκονομίας
μηνυτήν;* συγγραφέα τοῦ σεπτοῦ Εὐαγγελίου ἀπλανῆ;* δοχεῖον* καθαρὸν
τῆς θείας χάριτος;* δυνάμεις* ἐνεργοῦντα¹², πάθη παύοντα;* καὶ φῶς¹³ ἐκ σκό-
τους ρυόμενον^{14*} καὶ Θεοῦ γνῶσιν ἀυγάζοντα¹⁵;* ὃ πρέσβευε* τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

1. Πρβλ. Ἐξ. 24,12. 31,18. 34,1. Β' Κορ. 3,3.

2. Ἦσ. 2,3.

3. Πρβλ. Ματθ. 5,14.

4. Πράξ. 2,3.

5. Ματθ. 26,26 - 28.

6. Ματθ. 28,19.

7. Ματθ. 10,3. Λουκ. 5,27.

8. Πρβλ. Ἐφεσ. 2,20. Ἀποκ. 21,14.

9. Πρβλ. Πράξ. 1,8. Ῥωμ. 15,13. 19.

10. Πρβλ. Α' Κορ. 11,1.

11. ΦΣΘ, σελ. 79.

12. Πρβλ. Γαλάτ. 3,5.

13. Ματθ. 5,14.

14. Πρβλ. Κολοσ. 1,13.

15. Πρβλ. Β' Κορ. 4,4. 6. 10,5.

Πῶς σε κατ' ἀξίαν τιμήσωμεν* οἱ τυχόντες διὰ σοῦ τῶν ἀγαθῶν τῶν ὑπὲρ νοῦν,* ἐπιγνώσεως Θεοῦ¹ καὶ φωτισμοῦ πνευματικοῦ,* ἐγγράφως* τοῦ Κυρίου κομισάμενοι* τοὺς λόγους* καὶ τὰ ἔργα τὰ σωτήρια,* τὰ θεῖα πάθη, τὴν ἔγερσιν* καὶ τὴν δευτέραν ἐπέλευσιν;* ἢ πρόσθηθι* τῶν ἐν πίστει εὐφημούντων σε. 176^α

5

Τί σε οἱ πιστοὶ ὀνομάσωμεν;* ἀπαρχὴν τῶν εὐσεβῶν ἢ εὐσεβείας στηριγμόν;* θεωρὸν τῶν ὑπὲρ νοῦν ἢ ὑπηρέτην τοῦ Χριστοῦ²;* καὶ τούτου* μυστολέκτην τε καὶ κήρυκα³* καὶ φίλον⁴,* μιμητὴν⁵ τε καὶ ἀπόστολον;* πολλὰ, Ματθαῖε, δωρήματα* σοὶ ὁ διδάσκαλος⁶ ἔνειμεν,* ὃ πρέσβευε,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. 10

Χαίροις, ὦ Ματθαῖε, γενόμενος* ἐκ τελώνου⁷ μαθητῆς καὶ θεολόγος τοῦ Χριστοῦ,* μετανοίας ἀφορμὴ τοῖς ἐπιστρέφουσι πιστῶς* ὁ τούτου* μιμητῆς⁸ καὶ πάθους σύμμορφος* καὶ θείας* βασιλείας τε συμμέτοχος* ἧς καὶ ἡμᾶς καταξίωσον* τοὺς σέβοντάς σου τὸ κήρυγμα* καὶ μέγιστον* ὡς ἀπόστολον τιμῶντάς σε. 15

25.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΤΟΝ ΝΕΟΝ⁹ (ΚΗ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)Κῶδ. Α, φ. 183^α - 183^β

Ἦχος β', Ποίσις εὐφημιῶν.

Ποίσις ὕμνων διῶν στέμμασιν* ἀναδήσωμεν τὸν στεφανίτην,* ἀθλητῶν τὸ ὄντως ὠράισμα,* μοναστῶν τὸν θεῖον διδάσκαλον,* τὸν κατ' ἄμφω μέγιστον δειχθέντα,* φωστῆρα τῆς ἡσυχίας τὸν λαμπρότατον,* ἀνδρείας ἀθλητικῆς πυρσὸν τὸν ἄσβεστον,* τῆς Ἐκκλησίας τὸν στῦλον,* δογμάτων τὸν πρόμαχον,* τῆς εἰκόνος τὸν ζηλωτὴν* Χριστοῦ μέχρις αἵματος¹⁰,* πιστῶν τὸν πρέσβυν, τὸν νέον Στέφανον;

1. Πρβλ. Κολοσ. 1,10. Β' Πέτρ. 1,2.
2. Πρβλ. Λουκ. 1,2.
3. Πρβλ. Α' Τιμ. 2,7.
4. Ἰω. 15,14. 15.
5. Πρβλ. Α' Κορ. 11,1.
6. Ματθ. 23,8. Ἰω. 13,13. 14.
7. Ματθ. 10,3. Λουκ. 5,27.
8. Πρβλ. Α' Κορ. 11,1.
9. ΦΣΘ, σελ. 79 - 80.
10. Πρβλ. Ἐβρ. 12,4.

Στέφει νικητικῶ, Στέφανε,* τῆς ἀσκήσεως καὶ μαρτυρίας* ὁ Χριστός σε
 σήμερον ἔστεψεν,* ἔτι τοῖς ἰδρωσὶ σταζόμενον,* μάκαρ, πρὸς αὐτὸν ἀναδρα-
 μόντα,* τὸν δρόμον τῶν θείων πόνων ἐκτελέσαντα,* τὴν πίστιν ἀδιαλώβητον
 τηρήσαντα¹* καὶ ὡς παρθένον ἀγγέλοις,* ἀσκητὴν ὁσίοις,* ἀθλοφόρον τοῖς
 5 ἀθληταῖς* λαμπρῶς συνηρίθμησεν,* ὃν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ἰκέτευε.

Ἄδει μελωδικῶς, Στέφανε,* τοὺς ἀγῶνάς σου ἢ Ἐκκλησία,* δι' ὧν ἱε-
 ρῶς ἔστεφάνωται* καὶ νίκην λαμπρὰν ἀνεδήσατο* καὶ πρὸς σέ, Θεόφρον, ἀνα-
 κράζει.* Τοῦ κάλλους μου νυμφοστόλε, χαίροις, τίμιε.* τῆς δόξης μου ζηλω-
 τά, χαίροις, καὶ πρόμαχε.* ὁ νικητὴς τῶν ἐχθρῶν μου,* ὁ στολὴν ἐνδύσας με*
 10 τοῦ νυμφίου μου² τὴν μορφὴν* τῆς θείας σαρκώσεως,* ὁ τούτου ὄντως τῆς δό-
 ξης σύμμορφος³.

183^{τθ} Χαίροις σοι ἐκβοᾶ, Στέφανε,* ἡ τῶν πόλεων κρατοῦσα πόλις,* ἑαυτῆς φυ-
 τὸν ὠραιότατον* καὶ λαμπρὸν σε θρέμμα πλουτήσασα* καὶ τοὺς σοὺς καρπούς
 λαβοῦσα κράζει.* Τὸ βλάστημα τὸ ἐμὸν τὸ νῦν οὐράνιον* συντήρει με πάσης
 15 βλάβης ταῖς πρεσβείαις σου* καὶ ὁ ἐξέχρας αἷμα* ἐν ἐμοὶ προσάγαγε* εἰς ἰλέω-
 σιν τῷ Χριστῷ,* δι' ὃν ὑπερήθλησας* καὶ τοὺς ἐχθροὺς μου πάντας ἀφάνισον.

26.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΓΙΟΝ⁴ (ΚΗ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κωδ. Α, φ. 187^{νθ}-188^{ρα}

Ἦχος πλ. α', Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ πλήρης θείας χαρᾶς,* ὁ πρὸ γαστρὸς ἀγιασθεῖς, θεῖε Στέφανε,*
 ὡς πάλαι Ἰερεμίας⁵,* ὁ συλληφθῆναι δοθεῖς* ὑπὸ τῆς πανάγνου ὡς ὁ Πρό-
 20 δρομος⁶,* παρθένε ἰσαγγελε,* ἀσκητὰ ἀπαράμιλλε,* ἐρήμου κλέος,* ἐγκρα-
 τείας διδάσκαλε,* μετανοίας τε* κήρυξ σὺ καὶ ὑπόδειγμα.* Χαίροις τυράννων
 ἔλεγχε,* τῶν νόμων τῆς χάριτος* ὁ ζηλωτὴς μέχρι τέλους,* μάρτυς Χριστοῦ
 καὶ ὑπέρμαχε* τῆς τούτου εἰκόνας,* ὃν ἰκέτευε σωθῆναι* τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Χαίροις τῆς Κωνσταντίνου φυτόν,* ἡ χαρμονὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ στέ-
 25 φανος,* τὸ κλέος τῆς ἡσυχίας,* τῶν μοναστῶν ὁδηγός,* ζωῆς ἐναρέτου ὁ δι-

1. Πρβλ. Β' Τιμ. 4,7.

2. Πρβλ. Ἀποκ. 21,2. 9. 22,17. Ματθ. 9,15. 25, 1 - 10.

3. Πρβλ. Ῥωμ. 8,29. Φιλιπ. 3,21.

4. ΦΣΘ, σελ. 80.

5. Πρβλ. Ἰερ. 1,5.

6. Πρβλ. Λουκ. 1,8 ἐξ.

δάσκαλος,* θαυμάτων τὸ πέλαγος,* ὄρος πίστεως ἄθραυστος,* θεόπτῃς νέος*
ὡς Μωσῆς¹, κτείνας λόγους σου* τοὺς ὑβρίσαντας* τὸν Χριστὸν εἰκονίσμασι*
Χαίροις ὁ πλήρης Πνεύματος,* σοφέ, καὶ δυνάμεως²,* ὁ κοινωνὸς τοῦ πρωτά-
θλου³* καὶ τῇ ἀθλήσει καὶ χάριτι* Χριστὸν ἐκδυσώπει* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
δοθῆναι* τὸ μέγα ἔλεος.

5

Χαίροις ὁ ἐπωνύμως λαβῶν* πολλοὺς στεφάνους ἀμοιβὴν θείαν, Στέφανε,*
ἀσκήσεως, παρθενίας,* διδασκαλίας τε σῆς* καὶ θεολογίας καὶ ἀθλήσεως*
καὶ πλεῖστα τὰ ἔπαθλα* εὐρηκῶς τῶν ἀγώνων σου,* τῶν διωγμῶν σου,* ῥα-
πισμάτων, λακτίσεων,* ἔξορίας τε,* συγκλεισμοῦ, μαστιγώσεων,* πάτερ,
τῶν ἐλκυσμῶν τε,* ἐγκάτων ἐκχύσεως* καὶ λιθασμῶν καὶ θανάτου* καὶ κε- 10
φαλῆς σου συντρίψεως* Χριστὸν ἐκδυσώπει,* δι' ὃν ἤθλησας, σωθῆναι* τοὺς
εὐφημοῦντάς σε.

188α

27.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΝ⁴ (ΚΗ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)Κῶδ. Α, φ. 183rb - 183va

Ἦχος β', Ποίους εὐφημιῶν.

Ποίους οἱ εὐσεβεῖς ἄσμασι* Συμεῶν ὑμνήσωμεν τὸν μέγαν,* τὸν ταῖς ἀρε-
ταῖς ὑπερκόσμιον,* τὸν ταῖς συγγραφαῖς οὐρανόφρονα,* τὸν πολὺν ἐν λόγοις 15
καὶ σοφίᾳ,* τοὺς δῆμους τῶν ἀθλητῶν τὸν ἐπαινέσαντα,* ποιμένας καὶ ἀσκη-
τάς τὸν μεγαλύναντα,* τῆς Ἐκκλησίας τὸν κόσμον,* ῥήτορα γενναῖον,* θεο-
λόγον τε ὑψηλόν,* τὸν θεῖον Μεταφραστήν,* τὸν πρὸς Θεὸν πρέσβυν ἄγρυπνον;

Ποίους μελωδικοῖς ῥήμασι* Συμεῶν τιμήσωμεν τὸν πάνυ,* τὸν τὴν Ἐκ-
κλησίαν λαμπρύναντα* καὶ τοὺς εὐσεβεῖς καταυγάσαντα* μεταφραστικοῖς 20
λόγοις ἐνθέοις,* ἀγῶνας τῶν ἀθλητῶν ἡμῶν ἐκθέμενον* καὶ δρόμους τῶν ἀπο-
στόλων⁵ καὶ τὰ σκάμματα,* τῶν διδασκάλων τοὺς λόγους,* ποιμένων τοὺς
κόπους,* τοὺς ἰδρῶτας τῶν ἀσκητῶν,* ὡς πάντων ἐκμιμητὴν* καὶ σὺν αὐτοῖς
ἡμῶν φύλακα;

Ποίους, ὦ Συμεῶν, λόγοις σε* νῦν ἐγκωμιάσωμεν ἀξίως,* τὸ τῆς Νέας 25
Ῥώμης ἐκβλάστημα,* || τὸν τὴν οἰκουμένην ἐκτρέφοντα* καὶ καρποῖς εὐφραί-

183να

1. Πρβλ. Ἐξ. 19,3. 20. 21. 33,11 ἐξ.

2. Πρβλ. Πράξ. 6,8. 7,55.

3. Πράξ. 7,58 - 60.

4. ΦΣΘ, σελ. 80 - 81.

5. Πρβλ. Πράξ. 20,24. Β' Τιμ. 4,7.

νοντα τῶν λόγων,* τὸν μέγαν καὶ μετὰ θάνατον διδάσκαλον,* τὸν ζῶντα ταῖς
θεαῖς βίβλοις καὶ φθεγγόμενον,* τὸν οὐρανὸν κατοικοῦντα* ὡς τῶν ἄνω φίλον*
καὶ στηρίζοντα τοὺς ἐν γῆ·* οὐς πάντοτε σαῖς εὐχαῖς* ὡς καὶ τοῖς λόγοις, μά-
καρ, περισφῆζε.

28.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΓΙΟΝ¹ (ΚΗ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 188^α - 188^β

5 Ἦχος δ', Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Τὴν φωνὴν τὴν ἰσάγγελον* τὴν σιγῶσαν μηδέποτε,* νοῦν τὸν θεωρημίονα*
καὶ σοφώτατον,* γλῶσσαν τὰ ἐνθεα φράζουσαν,* στόμα τὸ ἡδύτατον,* Ἐκ-
κλησίας τοῦ Χριστοῦ* τὸν παμμέγιστον ῥήτορα,* συγγραφέα τε* καὶ λαμπρὸν
ἐρμηνέα,* διδασκάλων* καλλονὴν καὶ τῶν ὁσίων* τὴν Συμεὼν εὐφημήσωμεν.

10 Τῶν ἀγγέλων τὰ θαύματα* ὡς ἰσάγγελος ἔγραψας,* προφητῶν ὁράσεις
τε* ἀνιστόρησας* ὡς ὑποφήτης τῆς χάριτος,* δρόμους ἀποστόλων² τε* ὡς
ἀπόστολος Χριστοῦ* καὶ μαρτύρων τὰ σκῆμματα* λόγοις ὑμνησας,* διδασκά-
λων τε βίους* καὶ ὁσίων* ὡς διδάσκαλος ἐξέθου,* ὃ Συμεὼν πάτερ ὅσιε.

188^β 15 Νέα Ῥώμη, εὐφράνθητι* σοῦ φυτὸν εὐγενέστατον* πᾶσαν τὴν ὑφήλιον*
τέρπον βλέπουσα,* τὸν Συμεὼν, τοῖς συγγράμμασιν,* || τὸν ὄντως φιλόσοφον,*
τὸν ἐν πράξεσι λαμπρὸν,* θεωραῖς οὐράνιον,* τὸ θησαύρισμα* ἀρετῶν καὶ χα-
ρίτων,* πρὸς ὃν κράζε·* Πάσης βλάβης ἀνωτέραν,* Μεταφραστά με περισφῆζε.

29.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΑΝΔΡΕΑΝ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ³ (Α' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 188^α - 188^β

Ἦχος α', Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τῆς ἱερᾶς σου κλήσεως!* ἀποστόλων ὄφθης* ἀπαρχή, Πρωτόκλητε⁴,*
20 καὶ ῥίζα τῆς τῶν βροτῶν* ἐνθέου γνώσεως,* Λόγου τοῦ ζῶντος Θεοῦ⁵* τῆς

1. ΦΣΘ, σελ. 81.

2. Πρβλ. Πράξ. 20,24. Β' Τιμ. 4,7.

3. ΦΣΘ, σελ. 81.

4. Ἰω. 1,40.

5. Α' Πέτρ. 1,23.

ἐπὶ τῆς γῆς ἐπελεύσεως ἄγγελος,* πρὸς γινῶσιν θείαν αὐτοῦ* καὶ κοινωνίαν βροτοὺς ἐκαλούμενος* καὶ ὡς πρῶτον τούτου μύστην,* φίλον¹ τε καὶ κήρυκα²* καὶ φῶς μέγα τοῦ κόσμου³* σε, Ἄνδρέα, μακαρίζομεν.

Ἦ τῆς καθαρᾶς καρδίας⁴ σου! *τὸν Θεὸν κατιδὼν* ἐν σαρκί, Πρωτόκλη- 188^{νβ}
τε,* ἐπέγνωσ ὄνπερ ἀμνὸν* εἶπεν ὁ Πρόδρομος⁵* καὶ τούτῳ προσκολληθεὶς⁶* 5
τῷ σῶ συγγόνῳ αὐτὸν ἀνεκλήρουξας⁷* καὶ πάντα καταλιπὼν* καὶ τὴν ἀλείαν
καὶ πλοῖον⁸, ἀπόστολε,* ἀλιεύς ἀνθρώπων⁹ ὠφθης* καὶ τὸν κόσμον ἤγρευ-
σας* ἐκ τῆς πλάνης, διὸ σε* οἱ πιστοὶ νῦν μακαρίζομεν.

Ἦφθης φῶς ἐθνῶν¹⁰, Πρωτόκλητε,* καὶ ὡς πρῶτος κληθεὶς¹¹* καὶ πρῶ-
τος προσήγαγες* τοὺς Ἑλληνας τῷ Χριστῷ¹²* πρὸ τῆς σταυρώσεως,* τοῦ 10
Πνεύματος δὲ πλησθεὶς¹³* μετὰ τὴν θείαν ἀνάστασιν ἔδραμες* καὶ ἔργοις καὶ
διδαχαῖς* πάντα τὰ ἔθνη, Ἄνδρέα, ἐκάλεσας* πρὸς θεογνωσίαν, χαῖρε,* καὶ
πάθη ὑπέμεινας* καὶ σταυρόν, διὸ σῶζε* τοὺς πιστῶς σε μακαρίζοντας.

30.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ¹⁴ (Δ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 192^{να} - 192^{νβ}

Ἦχος πλ. α', Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ἐκλεκτὸς τῷ Χριστῷ* εἰς μαθητείαν πρὸ τῶν ἄλλων γενόμε- 15
νος,* Ἄνδρέα, τῶν ἀποστόλων¹⁵,* ὁ χαρισμάτων φωτὶ* μαθητῶν ἐν μέσῳ λάμ-
πων, ἐνδοξε,* τοῦ Πέτρου ὁ σύγγονος¹⁶,* κορυφαῖος ὁ δεύτερος,* ὁ Θεοῦ Λό-

1. Ἰω. 15,14. 15.
2. Πρβλ. Β' Τιμ. 2,7.
3. Πρβλ. Ματθ. 5,14.
4. Πρβλ. Ματθ. 5,8.
5. Ἰω. 1,29. 36.
6. Ἰω. 1,35 - 40.
7. Ἰω. 1,41.
8. Ματθ. 4,20. Μάρκ. 1,18. Λουκ. 5,11.
9. Ματθ. 4,19. Μάρκ. 1,17. Λουκ. 5,10.
10. Ἦσ. 49,6. Πράξ. 13,47.
11. Ἰω. 1,40.
12. Ἰω. 12,20. 22.
13. Πράξ. 2,4.
14. ΦΣΘ, σελ. 82.
15. Ἰω. 1,35 - 40.
16. Ἰω. 1,40 - 41. 6,8. Ματθ. 4,18. 10,2. Μάρκ. 1,16. Λουκ. 6,14.

γου* ὑπηρέτης¹ καὶ σύσκηνος* καὶ αὐτόπτης² τε,* φίλος³ γνήσιος, ἄγγελος,* σκεῦος αὐτοῦ τῆς χάριτος,* ὁ κήρυξ⁴ καὶ μέτοχος* τῶν παθημάτων καὶ δόξης⁵* καὶ τῆς ἀφράστου λαμπρότητος* αὐτὸν ἐκδυσώπει* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι* τὸ μέγα ἔλεος.

5 Χαίροις ὁ τοῦ Θεοῦ μηνυτῆς* τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι,* Τριάδος ὁ μέγας κήρυξ,* ὁ τῆς εἰρήνης υἱός*,* εὐαγγελιστῆς τε ταύτης⁷ ἄριστος,*
192vβ ὁ τῆς ἀγαθότητος* οἰκονόμος τοῦ κτίσαντος*,* τῆς εὐλογίας* ὑπηρέτης ὁ μέγιστος,* ἦν τῷ Ἀβραάμ* ὁ Θεὸς ἐπηγγείλατο⁹.* Χαίροις ἐθνῶν γενόμενος* πατὴρ καὶ διδάσκαλος¹⁰* τῇ θείᾳ πίστει, Ἀνδρέα,* καὶ φῶς ἐν κόσμῳ¹¹, ἀπό-
10 στολε* Χριστὸν ἐκδυσώπει* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν <δοθῆναι* τὸ μέγα ἔλεος>.

Χαίροις ὁ μιμητῆς τῆς Χριστοῦ* οἰκονομίας καὶ σωτῆρ ἡμῶν μέγιστος* καθάπερ γὰρ συγκατέβη* ὁ Λόγος σῶζων ἡμᾶς,* οὕτω καὶ αὐτὸς τὰ ἔθνη ἔδραμες,* φωτίζων τοῖς λόγοις σου,* ἐκτελῶν τὰ θαυμάσια,* ἅπερ ἐκεῖνος* ὡς Θεὸς κατειργάσατο,* ὡς ὑπέστη τε* τὸν σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον,* οὕτω καὶ
15 σὺ ἐσταύρωσαι* θανῶν, ὦ Πρωτόκλητε,* καὶ ὡς αὐτὸς ἀνελήφθη* πρὸς τὸν Πατέρα ὑψῶν ἡμᾶς¹²,* πρὸς τοῦτον ἀνήλθες* καὶ σὺ πρέσβυς καὶ μεσίτης* ὄθεν ὑμνοῦμέν σε.

31.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΟΝ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΝ¹³ (Γ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 193ra - 193rb

Ἦχος δ', Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ θεολόγος ὁ μέγας τῆς Τριάδος,* τῆς θείας σαρκώσεως* ὁ θαυμαστός
193rb 20 ἑρμηνεὺς* καὶ ὑμνητῆς ὁ διάπυρος,* ὁ τοὺς ἀγγέλους* || βίῳ καὶ ἔσμασι μιμη-
σάμενος,* χορείας ὁ ἑξαρχος* τῆς τῶν πιστῶν ἐπὶ γῆς* μέλη συνθεῖς τὰ τερ-

1. Λουκ. 1,2.

2. Λουκ. 1,2.

3. Ἰω. 15,14. 15.

4. Πρβλ. Β' Τιμ. 2,7.

5. Α' Πέτρ. 4,13. Β' Κορ. 1,7.

6. Λουκ. 10,6.

7. Πρβλ. Ἦσ. 52,7. Πράξ. 10,36. Ῥωμ. 10,15.

8. Πρβλ. Τίτ. 1,7.

9. Γεν. 22,16 - 18. Γαλάτ. 3,14. Ἐβρ. 6,13 - 14.

10. Πρβλ. Α' Τιμ. 2,7.

11. Πρβλ. Ματθ. 5,14. Φίλιπ. 2,15.

12. Πρβλ. Ἐφεσ. 2,6.

13. ΦΣΘ, σελ. 82.

πνότατα,* θείας ἀγάπης* καὶ εὐφροσύνης πλήρη καὶ γνώσεως* δι' ὧν πρὸς
 πόθον* διεγείρονται εὐσεβῶν αἱ καρδίαι τοῦ κτίσαντος,* Ἰωάννης ὑμνεῖσθω,*
 Δαμασκοῦ τὸ θεῖον βλάστημα.

Τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ ὁ νυμφοστόλος,* ὁ ταύτην ὡς κάλλεσι* καθω-
 ραίτσας λαμπρῶς* τοῖς ὀρθοδόξοις τοῦ Πνεύματος* δόγμασιν ὄντως* καὶ φι- 5
 λосоφούς θείους συγγράμμασι,* τῶν γάμων τῆς χάριτος¹* μελοποιὸς ὁ τερπνός,*
 ψυχῶν ἀνάπτων τὸν ἔρωτα* πρὸς τὸν νυμφίον* τὸν ἐπουράνιον² ξένοις ἔσμασι,*
 τῶν ἀποστόλων* καὶ μαρτύρων τε, ἀσκητῶν ἐπαινέτης ὁ κάλλιστος,* Ἰωάν-
 νης τιμάσθω* ὡς ἀπάντων ἰσοστάσιος.

Πλήρης τῆς κάτω γενόμενος σοφίας,* ταύτην καθυπέταξας* τῇ οὐρανίῳ³ 10
 σαφῶς* καὶ ὠφθης ὄντως φιλόσοφος,* ἐν ταπεινώσει* καὶ τῇ ἀσκήσει ὑψω-
 θεὶς⁴ ἄριστα* ὅθεν στῦλος δέδειξαι* τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ,* ὁμολογίας τε
 πρόβολος* μέχρι καὶ πάθους,* ἱερωσύνης θεῖον ἀρχέτυπον* καὶ ὑμνητῆς* τῆς
 Θεομήτορος, ἐραστῆς τε διάπυρος, ὅσιε,* μεθ' ἧς νῦν ἐκδυσώπει* τοῦ σωθῆ-
 ναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε. 15

32.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΓΙΟΝ* (Γ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ)

Κωδ. Α, φ. 197^α - 197^β

**Ἦχος πλ. α', Χαίροις ἀσκητικῶν.*

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ* Δαυὶδ ὁ νέος, ἡ κιθάρα ἢ εὐσημος,*
 εὐάρμοστος θεία λύρα,* κινύρα ἢ λιγυρά,* τερπνόν τε ψαλτήριον⁵ δεκάχορ-
 δον⁷,* αὐλὸς παναρμόνιος,* χρυσῆ σάλπιγξ διάτορος,* ὄργανον ἔμπνου,⁶* λο-
 γικὸν καὶ ἠδύφωνον,* τὸ σειρήνιον* θελκτικὸν ὄντως μέλισμα* Χαίροις γλῶσ- 20
 σα ἠδύαλος,* γλυκεῖα καὶ ἔντονος,* τύμπανον θείας χορείας,* κύμβαλον Πνεύ-
 ματος εὐήχον⁸,* φωνὴ τοὺς ἀγγέλους* καταθέλγουσα, τὸν κτίστην* ἡμῶν ἰλέωσαι.

Χαίροις ἀγγελικῆ τὴν ψυχὴν,* ὁ μουσικός, ἔνδοξε, κύκνος τοῦ Πνεύμα-
 τος,* ὁ ἀπαυστος θεῖος τέττιξ,* ὁ τοῦ ἡλίου Χριστοῦ* τῇ ἀπαύστῳ θέρμῃ ἐκ-

1. Πρβλ. Ἰακ. 19,7. 9. 21,2. 9.

2. Πρβλ. Ματθ. 25,1 - 10.

3. Πρβλ. Ἰακ. 3,15. 17.

4. Πρβλ. Ματθ. 23,12. Λουκ. 14,11. 18,14. Ἰακ. 4,10.

5. ΦΣΘ, σελ. 82.

6. Ψαλμ. 80,2.

7. Ψαλμ. 32,2. 91,4. 143,9.

8. Ψαλμ. 150,5.

πυρούμενος,* χελιδών πολύφωνος,* ἀηδών ἢ ἠδύλαλος,* σεραφική τε* μᾶλλον γλῶσσα οὐράνιος,* τὸ ἐφύμνιον* ἐπὶ γῆς τούτων μέλπουσα* χαίροις ὡδὴ ἢ ἄπαιστος* τῶν νόων ἐν σώματι,* ἢ ἐπιτέρπεται χαίρων* Θεὸς βροτοῖς ἱλασκόμενος* αὐτοῦ παραστάτης* χρηματίζων, ὑπὲρ πάντων* ἡμῶν ἰκέτευε.

5 Ὑμνησας σὺν ἀγγέλοις Χριστὸν* σαρκὶ τεχθέντα¹, βαπτισθέντα τε ἔμελψας* ὡς μιμητῆς τοῦ Προδρόμου* καὶ ἀπροσίτῳ φωτὶ* ἀστραφθεὶς Χριστὸν μεταμορφούμενον* ἐδόξασας ἄσμασι* καὶ λαμπρῶς ἐμεγάλυνας* ἐξαναστάντα* 197rβ καὶ ἐκ γῆς ἀνυψούμενον* || ὕμνοις ὕψωσας,* Ἰωάννη ἰσάγγελε* κόρης τε τὴν μετὰστασιν* ὡδαῖς κατεκόσμησας²* καὶ ἀποστόλων, μαρτύρων* καὶ προφητῶν 10 καὶ ὁσίων τε* ὕμνητῆς ὑπῆρξας,* κοινωνὸς ὧν χρηματίζων* ἡμῶν μνημόνευε.

33.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΣΑΒΑΝ* (Ε' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ)

Κωδ. Α, φ. 197rb - 198ra

Ἦχος πλ. β', "Ὀλην ἀποθέμενοι.

Σάβα παμμακάριστε,* τῶν ἀσκητῶν ἢ ἀκρότης,* μοναστῶν ἀγλαίσμα,* παρθενίας ἀγαλμα* καὶ διδάσκαλε,* προσευχῆς τέμενος,* ἐγγρατείας πύργος,* ἀρετῶν πασῶν θησαύρισμα,* θαυμάτων πέλαγος,* χαρισμάτων οἶκος τοῦ Πνεύ- 15 ματος⁴,* προβλέπων καὶ ἰώμενος* καὶ τερατουργῶν ὡς ἀπόστολος⁵,* πᾶσι τοῖς ἀγίοις* συνών, οὐ καὶ τὴν θείαν σου ψυχὴν* ἄνω προέπεμψαν· πρέσβευε* ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐφυγες τὰ πρόσκαιρα* ἀπὸ νεότητος, πάτερ,* ἠδονὴν ἐνέκρωσας* καὶ τὸ καθ' ὁμοίωσιν,* μάκαρ, ἔλαβες,* τὸν ἐχθρὸν ἔρριψας* κχιρπῶ συμπατήσας⁶,* 20 ὅθεν μένεις πυρὶ ἀφλεκτος⁷,* ἐρήμου γέγονας* πολιστής ἐν πράξεισι μέγιστος,*

1. Λουκ. 2,13 - 14.

2. Ὑπαινίσσεται τοὺς γνωστοὺς κανόνας τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὴν Γέννησιν («Ἐσωσε λαὸν θαυματουργῶν δεσπότης...»), τὰ Θεοφάνεια («Στίβει θαλάσσης κυματουμένον σάλον...») τὴν Μεταμόρφωσιν («Μίωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς...»), τὸ Πάσχα («Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί...»), τὴν Ἀνάληψιν («Τῷ σωτήρι Θεῷ τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν...») καὶ τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου («Ἀνοιξέω τὸ στόμα μου...»). Τὸν λαμβικὸν κανόνα εἰς τὴν Πεντηκοστὴν («Θεῖα καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωστος γνώφ...») δὲν θεωρεῖ προφανῶς ἔργον τοῦ Ἰωάννου τούτου. Βλέπε ΦΣΘ, σελ. 83.

3. ΦΣΘ, σελ. 82 - 83.

4. Πρβλ. Ῥωμ. 8,9. 11. Α' Κορ. 3,16.

5. Πρβλ. Πράξ. 2,43. 5,12. 14,3. 4,30.

6. SEC, στ. 281,9 - 14.

7. SEC, στ. 281, 14 - 16.

ἐν θεωρίαις ἄγγελος,* νικητῆς δαιμόνων ἀήττητος,* πατὴρ μοναζόντων,* συ-
 ἡγορος συνόδων ἱερῶν,* πιστῶν προστάτης καὶ πρέσβευε* ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
 ἡμῶν.

Σάβα παναοίδιμε,* σὲ μακαρίζομεν πάντα* μοναστῶν συστήματα,* νο-
 μοθέτην ἔχοντες* καὶ διδάσκαλον,* καὶ πιστῶς κράζομεν.* Ὡς τὰ σὰ ποιμνία* 5
 συνετήρεις τε καὶ ἡϋξάνες* εὐχαῖς καὶ πόνοις σου,* οὕτω καὶ αἰεὶ ζῶν περίσφ-
 ζε,* πάτερ ἡμῶν, καὶ εὐθυνον* ἔχνεσι τοῖς σοῖς πολιτεύεσθαι¹* καὶ τῆς ἐπη-
 ρείας* λυτροῦσθαι τῶν δαιμόνων καὶ παθῶν* καὶ εἰς τὴν μάνδραν εἰσάγαγε*
 πάντας τὴν οὐράνιον.

Μνήμην ἀδιάλειπτον* ἐν προσευχῇ² κεκτημένος* τοῦ Χριστοῦ ἐγκάρδιον,* 10 198^α
 ἐξεκαύθης ἐνδοθεν* θεία χάριτι* καὶ θερμὰ δάκρυα* ἔρρες ἀγάπης* καὶ τὸν
 νοῦν φῶς ἀπετέλεσας,* εἰρήνης σκῆνωμα* καὶ τῆς ἀπαθείας γενόμενος,* θεός
 τε κατὰ μέθεξιν* ὅθεν θαυμασιά, μάκαρ, ἔπραττες* καὶ θῆρας ἡμέρους* καὶ
 δαίμονας ἐδίωκες στερρῶς* καὶ νῦν ἡμῖν, Σάβα, ποιήσον* τὸν δεσπότην ἰλεων.

34.

Εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλαον* (ζ' Δεκεμβρίου)

Κῶδ. Α, φ. 199^α - 199^β

Ἦχος α', Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

15

Χαίροις Ἐκκλησίας ἔρεισμα* καὶ λαμπρὰ χαρμονή,* ποιμὴν γαληνότατε,*
 Νικόλαε, τῶν ἐν θλίψει* παραμύθιον,* ὁ ρύστης τῶν ἐν δεινοῖς,* ὁ θησαυρὸς
 τῶν πενήτων ὁ ἄσυλος,* ὁ φθάνων, οἶα θεός,* καὶ ἐμφανείαις θανάτου λυτροῦ-
 μενος* καὶ ἡμῶν γενοῦ ἐν μέσῳ,* πάτερ, τῶν ὑμνούντων σε.* τὴν εἰρήνην πα-
 ρέχων* ἐκ Θεοῦ καὶ μέγα ἔλεος. 20

Χαίροις οἰκτιρμῶν, Νικόλαε,* καὶ ἐλέους πηγῇ* καὶ θαυμάτων ἄβυσσος*
 καὶ πέλαγος χαρισμάτων* μὴ μετρούμενον,* τῶν θείων σου δῶρεῶν* οὐδεὶς,
 παμμάκαρ, ὑπάρχει ἀμέτοχος,* ἀλλ' οἶα τέκνα πατῆρ,* εὐεργετεῖς τοὺς πι-
 στοὺς αἰεὶ ἅπαντας,* ὅθεν πᾶσα ἡλικία* τελοῦσα τὴν μνήμη σου* μετὰ πόθου
 βοᾷ σοι.* πάντας σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου. 25

Ὡσπερ τοῦ Θεοῦ τῆς γνώσεως⁴* ἐπληρώθη πάντα,* οὕτω τῶν θαυμά-

1. Πρβλ. Α' Πέτρ. 2,21.

2. Πρβλ. Α' Θεσ. 5,17.

3. ΦΣΘ, σελ. 83.

4. Πρβλ. Β' Κορ. 10,5.

199^{αβ} των σου* ἐπλήσθη πᾶσα ἡ γῆ,* πάτερ Νικόλαε,* καὶ πᾶσα τάξις πιστῶν* καὶ ἅπαν γένος ἐκ πόθου δοξάζει σε,* ποιμένες καὶ βασιλεῖς* καὶ μονασταὶ καὶ πτωχοὶ τε καὶ ἄρχοντες* καὶ || κοινὸν σωτῆρα πάντες* καὶ προστάτην ἔχομεν* καὶ τοὺς πάντας εὐχαῖς σου* ἐκ παντὸς δεινοῦ περισώζει.

35.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΓΙΟΝ¹ (Σ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ)Κωδ. Α, φ. 204^α - 204^β

5 Ἦχος δ', Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Ἀρχιερέων ὁ μέγας χαῖρε τύπος,* ἀνάκτων ὁ πρόμαχος* καὶ παιδευτῆς ὁ λαμπρός,* ὁ τῶν ἀρχόντων διδάσκαλος* τῆς ἀνομίας,* τῶν ἀρχομένων στερρός ὑπέρμαχος,* ἀδίκων ὁ ἔλεγχος,* ἀδικουμένων δέ* προασπιστῆς ὁ ταχύτατος,* λιμοῦ καὶ νόσων* καὶ τῶν δαιμόνων διώκτης ἄμαχος,* ὁ ἐν θαλάσῃ* 10 καὶ ἐν πόλεσιν, ἐν εἰρκταῖς βοηθὸς καὶ ἐν πάσῃ γῆ,* ὦ Νικόλαε, χαῖρε* καὶ ἡμᾶς εὐχαῖς σου φύλαττε.

Τῆς Ἐκκλησίας θεμέλιος ἐν πίστει* καὶ τοῖχος, Νικόλαε,* ὠφθης ταῖς πράξεσι* καὶ ταῖς δεήσεσιν ὄροφος,* τοῖς λόγοις στῦλος,* τοῖς θαύμασί σου θεῖον ὠράισμα,* λυχνία δὲ φαίνουσα* τῷ ἰλαρῷ τῆς ψυχῆς,* τὸ συμπαθὲς ἔχων 15 ἔλαιον,* φῶς δὲ τὴν χάριν* καὶ ζῶν ὑπάρχεις θυσιαστήριον* καὶ θύτης μέγας* καὶ διδάσκαλος καὶ πειμὴν καὶ τροφεὺς καὶ ἐπίκουρος,* ἦν καὶ πάντοτε φρούρει* ταῖς πρεσβείαις σου ἀκλόνητον.

204^{αβ} Ἀγάπης ρεῖθρον καὶ ποταμὸς ἐλέους,* || συμπαθείας ἄβυσσος,* οἰκτιρμῶν πέλαγος,* στολή, τροφή, παραμύθιον* καὶ πλοῦτος, χαῖρε,* καὶ χαρμονὴ 20 πιστῶν, ὦ Νικόλαε,* σὲ πάντες γεραίρομεν* οἱ εὐσεβεῖς ἐπὶ γῆς,* ἐν οὐρανοῖς ἐπαινοῦσι δέ* σὺν τοῖς ἀγγέλοις* ἅγιοι πάντες ὡς ἰσοστάσιον* καὶ ὡς παρθένος* καὶ ἀπόστολος, ἀθλητῆς, ἀσκητῆς, ἱεράρχης τε,* μετὰ πάντων ἁγίων* συγχορεύων ἡμᾶς φύλαττε.

1. ΦΣΘ, σελ. 83.

36.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΛΛΗΨΙΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ¹ (Θ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ)

Κωδ. Α, φ. 205va-205rβ

**Ηχος πλ. β', "Ολην αποθέμενοι².*

Βουλὴν τὴν φιλάνθρωπον* θέλων Θεὸς ἐκτελέσαι* τὴν στείραν εὐλόγη-
 σεν,* ἢ λέγειν ἀπέστειλε* θεῖον ἄγγελον* Ἡ χαρᾶς πρόξενος* ἀπὸ σοῦ ἄρχε-
 τι,* χαῖρε, Ἄννα, μὴ σκυθρώπαζε,* ἢ προσευχὴ σου γὰρ* τοῦ Θεοῦ ἐνώπιον
 ἔφθασε* καὶ λύη τῆς στειρώσεως* καὶ γεννήσεις κόρην τὴν μέλλουσαν* λῦσαι 5
 τὴν κατάραν* καὶ πληῖσαι εὐλογίας τὰ ἐν γῆ* καὶ τὰ οὐράνια τίκτουσαν* τὸν
 (ἴ)εδὸν ἐν σώματι.

Φαίνη μοι τοῖς ῥήμασιν* ἄγγελος, ἔφη ἡ Ἄννα,* Θεοῦ παντοκράτορος* 205vβ
 καὶ πῶς ὑπὲρ ἐννοιᾶν* τινα λέγεις μοι* ἀληθῶς εὐχομαι* σὺν ἀνδρὶ λήψεσθαι*
 ἐκ Θεοῦ τέκνον, λυθῆναί τε* τὴν ἐμὴν στειρώσιν,* οὐ μὴν ὡς αὐτὸς λέγεις τέ- 10
 ξεσθαι* τὴν Θεὸν σωματώσασαν,* τὸ φρικτὸν καὶ μέγα τεράστιον,* ὅπερ οὐ-
 δεῖς ὅλως* ἀκήκοέ ποτε τῶν γηγενῶν,* διαπορῶ οὖν τοῖς λόγοις σου,* φράσον
 τὸ μυστήριον.

Θεὸς πάντα δύναται* καὶ πανοικτίρμων ὑπάρχει,* διὸ ὄνπερ ἐπλασε* κατ'
 εἰκόνα ἄνθρωπον³* ὡς δὴ θνήξαντα⁴* ἀνορθοῦν βούλεται* καὶ βροτὸς τίκτε- 15
 ται,* ἀναπλάττων ὃν ἐποίησε* καὶ πολλὰ γέγονε* τέρατα τὸ ξένον προγράφον-
 τα* καὶ Ἰσαάκ ἢ γέννησις⁵,* Σαμψών⁶, Σαμουήλ τε ἢ κύησις⁷,* νῦν καιρὸς δὲ
 ἦκει* καὶ χαῖρε σὺν ἀνδρὶ Ἰωακείμ,* τὴν Θεοτόκον γὰρ τέξετε,* τοῦ κόσμου
 τὴν δέσποιναν.

Χαῖρε, ῥίζα χάριτος,* χαῖρε, πηγὴ ἀφθαρσίας,* χαῖρε, λύσις, ἄχραντε,* 20
 τῆς ῥευστῆς γεννήσεως* καὶ ζωῆς ἀρχή* χαῖρε, ἢ ὤκησεν* ὁ Ἀδάμ ὁ νέος⁸,*
 χαῖρε, μήτηρ ζώντων⁹, ἄχραντε,* χαῖρε, τῆς κτίσεως* πρὸς τὴν ἀφθαρσίαν

1. ΦΣΘ, σελ. 83 - 84.

2. Τὰ τρία πρῶτα τῶν τροπαρίων τούτων ἐποιήθησαν κατὰ μίμησιν τῶν τριῶν ἀντιστοι-
 χων στιχηρῶν τοῦ ἑσπερινοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου («Βουλὴν προαιώνιον...»,
 «Φαίνει μοι ὡς ἄνθρωπος...» καὶ «Θεὸς ὅπου βούλσται...»), ἐμπνέονται δ' ἐκ τοῦ Πρωτευαγ-
 γελίου τοῦ Ἰακώβου, IV (C. Tischendorf, Evangelia Apocrypha, Lipsiae 1853,
 σελ. 8).

3. Γεν. 1,26. 27. 5,1. 9,6. Σοφ. Σειρ. 17,3.

4. Γεν. 3,19. Ῥωμ. 5,15. Α' Κορ. 15,22.

5. Γεν. 17,15 - 21. 18,9 - 15. 21,1 - 3.

6. Κριτ. 13,2 - 24.

7. Α' Βασ. 1,1 - 20.

8. Α' Κορ. 15,45.

9. Γεν. 3,20.

ἀλλοιώσις¹,* χαῖρε, λαμπρά ἐκπλήρωσις* πάντων ἃ προφῆται προέβλεψαν.*
χαῖρε, ἀποστόλων* καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀπαρχή,* χαῖρε καὶ σῶζε τοὺς σέ-
βοντας* σὴν ἐν στείρα σύλληψιν.

37.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ* (Θ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ)

Κωδ. Α, φ. 208^{οβ} - 209^{ρα}

Ἦχος α', Πανεύφημοι μάρτυρες.

5 Προσευχῆς πανάγιος ναός,* κόρη, ἐχρημάτισας* καὶ ἐδωρήθης θεόσδο-
τον,* κόρη πανάμωμε,* δῶρον τοῖς δικαίοις,* διὸ καὶ ἤξιωσαι* πανάγιον καρ-
πὸν³ τὸν Θεὸν ἡμῶν* ἁγίως δέξασθαι* καὶ τεκεῖν ἡμῶν εἰς λύτρωσιν,* τὴν σὴν
ᾔθεν* τιμῶμεν νῦν σύλληψιν.

209^{ρα}

10 Ὁ ἀναρχος Λόγος τοῦ Θεοῦ* ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον⁴,* ὑπὲρ ἀνθρώπων
βουλόμενος* ὀφθῆναι ἄνθρωπος,* ἐξ ἀνθρώπων θείως* πλαστουργεῖ σε, πά-
ναγνε,* καὶ ὕστερον ἐκ σοῦ σεσωμάτῳται,* διὸ τιμῶμέν σου* τὴν ἐκ στείρας,
κόρη, σύλληψιν,* ὡς τοῦ γένους* τῶν βρωτῶν ἀνάπλασιν.

15 Ἡ γῆ δεξαμένη ἐκ Θεοῦ* τοῦ βλαστάνειν χάρισμα⁵,* τόκον τὸν σὸν προῦ-
πέγραφε* καὶ τὰ θαυμάσια* τὰ ἐν νόμῳ πάντα* καὶ σοῦ δὲ ἡ σύλληψις* ἐν στεί-
ρα γεγυυῖα, πανύμνητε,* ἦν νῦν γεραίρομεν* καὶ βοῶμεν ὀλοψύχως σοι.* Χαῖ-
ρε, κόσμου* χαρὰ καὶ σωτήριον.

38.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΙΜΙΑΝ ΑΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ* (ΙΣ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ)

Κωδ. Α, φ. 263^{οβ} - 263^{οα}

Ἦχος δ', Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Τὴν ἄλυσίν σου πιστοὶ νῦν προσκυνοῦμεν* καὶ τῇ μνήμῃ χαίρομεν* τῶν
παθημάτων σου* καὶ τὰ δεσμά σου γεραίρομεν* καὶ τὸν σταυρὸν σου,* ὃν, θεῖε

1. Πρβλ. Ῥωμ. 8,21. Α' Κορ. 15,53. 54.
2. ΦΣΘ, σελ. 84.
3. Λουκ. 1,42.
4. Γεν. 2,7. 8. 15. Ἰωβ 18,10. Ψαλμ. 118,73.
5. Γεν. 1,11 - 12.
6. ΦΣΘ, σελ. 85.

Πέτρε, πρηνῆς ὑπέμεινας,* τῷ ζέοντι ἔρωτι* τῷ τοῦ Χριστοῦ σου παθεῖν* τοῦτο ζητήσας, ἀπόστολε,* καὶ τὴν εἰκόνα* τὴν ἱεράν σου τιμῶμεν, ἔνδοξε* ζῆς γὰρ καὶ πράττεις* τὰ θαυμάσια, ὡς καὶ πρὶν τῇ σκιᾷ σου¹, μακάριε,* διὸ σῶζε τοὺς πίστει* ἐκ ψυχῆς σε μακαρίζοντας.

Ἐν τετραδίοις σὺ τέταρσιν ἐδόθης* στρατιωτῶν, ἔνδοξε,* Ἡρώδου γνώ- 5 μη δεινῆ,* δυσὶν ἀλύσει δέσμιος* τῆς εἰρκτῆς ἔνδον,* πρὸ τῶν θυρῶν τε ταύτης οἱ φύλακες,* προσευχὴ δὲ ἄπαυστος* ἦν ἐκτενῆς ὑπὲρ σοῦ* τῆς Ἐκκλησίας, ἀπόστολε,* διὸ ἐπέστη* καὶ τὴν πλευράν σου πατάξας ἄγγελος* «Ἐγείρε», ἔφη,* ὅθεν λέλυσαι καὶ ῥυσθεῖς² πάντα κόσμον διέσωσας* οἱ ῥυσθέντες οὖν, μάκαρ,* προσκυνοῦμεν τὰς ἀλύσεις σου. 10

Ἡ Πάλαι Ῥώμη τὸ σῶμά σου μὲν ἔχει,* ἀλλ' ἡ Νέα ἔνδοξε* λαβοῦσα 263^{να} ὕστερον* σοῦ τὰς ἀλύσεις γεγένηται* τιμιώτερα,* τὴν ἀκραιφνῆ σου πίστιν κρατύνουσα,* Πατέρα κηρύττουσα,* μονογενῆ τε Υἱὸν³* καὶ ἐκ Πατρὸς προερχόμενον* Πνεῦμα τὸ θεῖον⁴,* διὸ τροποῦται ἅπασαν αἴρεσιν* ταῖς προσευχαῖς σου,* Πέτρε μέγιστε, ἧς αἰεὶ τὸ βασιλείον ἄτρωτον* καὶ τὴν πίστιν συν- 15 τήρει* προσκυνούσης τὰς ἀλύσεις σου.

39.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΑΛΥΣΙΝ* (ΙΣ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 266^{να} - 266^{ββ}

Ἦχος πλ. α', Χαίροις ἀσκητικῶν.

Σέβομεν τὰς ἀλύσεις τὰς σὰς* καὶ προσκυνοῦμεν, Πέτρε θεῖε ἀπόστολε,* ἐγγὺς γὰρ ἔχομεν ταύτας* τῶν τοῦ Κυρίου δεσμῶν⁵,* ἐπεὶ δι' αὐτὸν ταύτας ἐφόρεσας* αὐτοῦ γὰρ γεγένησαι* ἐκμαγεῖον τῆς χάριτος* θύρα ἐκεῖνος⁷,* 20 θυρωρὸς σὺ οὐράνιος⁸* πέτρα τῆς ζωῆς⁹* καὶ σὺ πέτρα τῆς πίστεως¹⁰,* πάν-

1. Πράξ. 5,15.
2. Πράξ. 12,3 - 11.
3. Ἰω. 1,14. 18. 3,16. 18. Α' Ἰω. 4,9.
4. Ἰω. 15,26.
5. ΦΣΘ, σελ. 85 - 86.
6. Πρβλ. Ματθ. 27,2. Μάρκ. 15,1. Ἰω. 18,12. 24.
7. Ἰω. 10,7. 9.
8. Ματθ. 16,19.
9. Α' Κορ. 10,4.
10. Μάρκ. 3,16. Λουκ. 6,14. Ἰω. 1,42. Ματθ. 16,18.

των κριτῆς καὶ Κύριος¹,* σὺ τούτου συγκάθεδρος²* ποιμὴν καλὸς ἡμῶν οὗτος³*
καὶ κεφαλή⁴ ὡς φιλόανθρωπος* καὶ σὺ κορυφαῖος* μαθητῶν καὶ ποιμὴν πάν-
των⁵,* ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ὡσπερ τῶν ἐνταφίων Χριστὸς⁶* οὕτως ἐξῆλθες καὶ αὐτὸς τῶν ἀλύσεων⁷*
5 καὶ ὡς ἐκεῖνος τοῦ τάφου* ἐσφραγισμένου⁸, σοφέ,* φυλακῆς καὶ σὺ, Πέτρε,
ἐξέδραμες,* φυλάκων τηρούντων σε,* πρὸ τῆς θύρας ἐτέρων δέ* συγκαθευ-
δόντων,* ἐξ ὧν πάντων ἓ ἄγγελος* σὲ διέσωσεν,* ἐκβαλὼν καὶ τῆς πόλεως⁹,*
κῆρυκα χρηματίζοντα* Χριστοῦ τῆς ἐγέρσεως,* ἦν σου διδάσκοντος λόγοις¹⁰*
ἐν σοὶ Χριστὸς ἔργοις ἔδειξε.* διὸ τὰς ἀλύσεις* προσκυνοῦμέν σου, ὡς οὔσας*
10 πλάνης λυτήριον.

Δεῖγμα τῆς σῆς ἀγάπης εἰσὶ* τῆς θερμότητος πρὸς Χριστὸν αἱ ἀλύσεις
σου,* οὐ μόνον δὲ αὐταί. Πέτρε,* ἀλλὰ καὶ κόποι πολλοὶ* καὶ ἀγῶνες, σταύ-
ρωσις καὶ θάνατος.* διὸ χάριν ἔλαβες* τὴν ἐκείνου, ἀπόστολε,* ἦν καὶ σκιαί
266νβ σου¹¹* καὶ σουδάρια ἔβλυζον¹²* καὶ || εἰκόνες νῦν,* δι' ὧν πάντας χαρίτωσον.*
15 πταισῆς ἔγνωσ τὸ εὐσπλαγγνον¹³,* τὸ λύειν ἀπειληφας¹⁴* λῦσον ἡμᾶς τῶν
πταισμάτων,* Χριστὸν τὸν ζῶντος Θεοῦ Ἰῶδ¹⁵* ἰλέωσαι πᾶσι,* τὴν τιμῶσαν
τὰ δεσμά σου* πόλιν περισώζε.

1. Πρβλ. Πράξ. 10,42. 17,31. Β' Τιμ. 4,8.

2. Ματθ. 19,28. Λουκ. 22,30.

3. Ἰω. 10,11.

4. Α' Κορ. 11,3. Ἐφεσ. 1,22. 4,15. 5,23. Κολοσ. 1,18. 2,10. 19.

5. Ἰω. 21,15 - 17.

6. Ἰω. 20,6 - 7.

7. Πράξ. 12,7.

8. Ματθ. 27,66.

9. Πράξ. 12, 9 - 10.

10. Πρβλ. Πράξ. 3,15. 4,10. 5,30. 10,40.

11. Πράξ. 5,15.

12. Πράξ. 19,12;

13. Ματθ. 26,69 - 75. Μάρκ. 14,66 - 72. Λουκ. 22,56 - 62. Ἰω. 18,17. 25 - 27.

14. Ματθ. 16,19. 18,18.

15. Ματθ. 16,16.

40.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΑΝΤΩΝΙΟΝ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ¹ (ΙΖ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ)Κωδ. Α, φ. 267ra - 267rb*Ἦχος β', Ποίσις εὐφημιῶν.*

Ποίσις οἱ χοῖκοι χεῖλεσι* τὸν βραχὺ λειπόμενον ἀγγέλων²* μέγιστον Ἀν-
τώνιον μέλψωμεν,* τὸν ὑπὲρ τοὺς ὄρους τῆς φύσεως* πράξεις ἐνθέοις δεδειγ-
μένον,* τὸν ὄντως ὑπὲρ τὴν αἴσθησιν γενόμενον,* τὸν ἄσαρκον ἐν σαρκὶ καὶ
νοῦν ὀλόφωτον,* τὸν ἐραστήν τῶν ἀφράστων,* τὸν πάντα λιπόντα* καὶ πρὸς 5
ἔνωσιν τοῦ Θεοῦ* τὴν ἔφεσιν στήσαντα* καὶ κολληθέντα τούτῳ ὡς ἄγγελον;

Ποῖα τῶν γηγενῶν γλῶσσά σε,* Ἀντώνιε πάτερ, εὐφημήσει,* τὸν ἐπὶ
τῆς γῆς χρηματίσαντα* ἐνθεον σαφῶς καὶ οὐράνιον,* τὸν δόλους τρεψάμενον
δαιμόνων,* τὸν θαύμασι καὶ τοῖς πόνοις ὡς ἀπόστολον,* τὸν ἄγγελον θεωρίας
καὶ ἐλλάμψεσι,* τὸν ὡς προφήτην ὁρῶντα* Πνεύματι τὰ πόρρω,* διαθέσεις 10 267rb
τε ψυχῶν* καὶ ἀνόδους, ὅσιε,* τὸν τῇ Τριάδι νῦν παριστάμενον;

Δῆμοι τῶν μοναστῶν, ὅσιε,* ὡς ταξίαρχόν σε εὐφημοῦσι* καὶ πιστῶν αἱ
τάξεις, Ἀντώνιε,* πᾶσαι κατὰ χρέος γεραίρουσι,* πᾶσι γὰρ ἐπίκουρος ἐγένου,*
νοσοῦντων καὶ δαιμονώντων ἰατῆριον,* διδάσκαλος ἐναρέτου ζωῆς μέγιστος,*
κήρυξ θερμὸς τῆς Τριάδος,* ἀθλητῶν ἀλείπτῆς,* ἱερέων τε συνεργός,* βασι- 15
λέων πρόμαχος* καὶ νῦν μεσίτης πρὸς Θεὸν φάνηθι.

41.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΛΓΙΟΥΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΛΛΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ³

(ΙΗ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ)

Κωδ. Α, φ. 271rb*Ἦχος δ', Ἦ' Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθείς.*

Πύρινοι γλῶσσαι ἀθάνατοι κήρυκες . . .
 Ἀθανάσιε ἄμβρι
 βόρβορι ποῖς ζῶσι ἐκ τρισηλί- 20
 ου ἀθανάτου παρέγοντι
 ἴτες, ἴκετι

1. ΦΣΘ, σελ. 86.
2. Πρβλ. Ψαλμ. 8,6.
3. ΦΣΘ, σελ. 86.

Τῆς θείας νι γειῖς ἐδει]
 ταύτην ι] ἐκλήι]νατι]
] .

Τι] .
 5 ὁ μει] στερρωι] λόγοις
 πλάνη] ὁ δὲ αἰσχύνων ι] Λόγου
 κηρύττων ι] ἰσοῦσθε, Ἀθανάσιε] .

42.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΙΕΡΑΡΧΑΣ' (ΙΗ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ)

Κωδ. Α, φ. 274^{υβ}*Ἦχος πλ. δ', Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.*

Ἀθανασίας τὸ κήρυγμα,* ὦ ἱεράρχαι Χριστοῦ,* Ἀθανάσιε, Κύριλλε,*
 10 λαμπρῶς ἐκηρύξατε* ἀθανάτοις διδάγματα,* τοῦ προανάρχου καὶ ἀθανάτου
 Θεοῦ* τοῦ ἐν Τριάδι τὸ ὁμοούσιον,* Λόγου τε σάρκωσιν²,* οὐ καὶ τὴν ἀθάνα-
 τον* ὄντως ζωὴν* εὐρόντες προϊστασθε* τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Μετὰ τὸ πρῶτον ἀγώνισμα* τῶν ἀποστόλων Χριστοῦ* καὶ μαρτύρων τὸ
 δεύτερον,* ἐν οἷς κατηδάφισαν* τῶν εἰδώλων τὸ φρύαγμα,* ὑμεῖς τὸν τρίτον
 15 ἄθλον ἠγύσατε,* ὦ θεηγόροι, κατὰ αἱρέσεων,* ἃς ἠφανίσατε* λόγοις καὶ συγ-
 γράμμασι* καὶ διωγμοῖς,* Τριάδος ὡς κήρυκες,* ὅθεν τιμῶμεν ὑμᾶς.

Καὶ πρὸ τοῦ χρίσματος ἔλυσας* ἠφρὺν Ἀρείου δεινήν* καὶ χρισθεῖς, Ἀθα-
 νάσιε,* πάσχων, διωκόμενος,* παντελῶς τοῦτον ὠλεσας* καὶ πᾶσαν αἴρεσιν
 λόγοις ἤσχυνας* καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην ἐσβεσας,* σὺ δὲ Νεστόριον,*
 20 Κύριλλε, διήλεγξας,* ὅθεν ὑμᾶς* οἱ πιστοὶ γεραίρομεν* καὶ μακαρίζομεν.

1. ΦΣΘ, σελ. 86.

2. Ἰω. 1,14.

β' ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ

1.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ¹

Κωδ. Μ, φ. 118^r - 118^v

Ἦχος πλ. β' . πρὸς τό Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα².

Πρὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ πάθους* ἦν ἐν τῇ εἰρκτῇ ὁ ἀθλοφόρος* [καὶ] προσῆλ-
θεν αὐτῷ ὁ ἱεῖρὸς, βοῶν* Νέστωρ πρὸς αὐτίον·* Ἐνδοξε, πῶς μέλλω* τὸν
δεινὸν Λυγαῖον βαλεῖν καιρίως;* ὁ δὲ ἐθάρρυνεν εἰπών·* [Πορεύθη]τι πρὸς 5
τὸ γυμνάσιον τοῦτο* καὶ εὐρήσεις με σύμμαχον* πρεσβεύοντα ὑπέρ σου
πρὸς,|| Κύριον* καὶ σημειώθητι σταυρῷ* καὶ ἐν τῷ συμπλακῆναι βόησον·* 118^v
'() Θεὸς Δημητρίου,* βοήθει μοι· καὶ θραύσεις* βαλῶν τὸν παλαμναῖον.

2.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ³

Κωδ. Ζ, σ. 121 - 122

Ἐκδ. [ΕΑΔ], ΕΕΒΣ, τ. ΙΑ' (1935), σ. 134

Ἦχος δ'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί,* τὴν τοῦ ἀθλοφόρου Δημητρίου μνήμην* προεορ-
τάσωμεν πόθῳ,* φύσει οὔσαν μετ' ἐγκωμίων,* ὡς ἔφη || ὁ Σολομών*,* καὶ χαρ- 122
μονὴν λαῶν ἀκατάληκτον,* τὴν ὡς μαγνήτης λίθος τὸν σίδηρον* τοὺς φιλεόρ- 10

10 ἀκατάληκτον κωδ. || λίθος παραλ. [ΕΑΔ]. || σίδηρον κωδ.

1. ΦΣΘ, σελ. 87.

2. Τὸ τροπάριον τοῦτο, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται ὁ Συμεὼν διὰ τὴν σύνθεσιν προσο-
μοίου προεορτίου δοξαστικοῦ εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον, φέρεται ἐν τῇ σημερινῇ ἀκολουθίᾳ
τῆς Κυριακῆς τῶν Βατίων οὐχὶ ὡς δοξαστικόν, ἀλλ' ὡς δ' στιχηρὸν τοῦ ἑσπερινοῦ. Καὶ τοῦτο
εὐρίσκεται ἐν τῷ πλαίσιῳ τοῦ πασχαλίου χαρακτήρος τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου, περὶ
τοῦ ὁποίου βλέπε ἀνωτέρω σελ. 96, ὑποσ. 2.

3. ΦΣΘ, σελ. 87.

4. Παροιμ. 10,7.

τους ἡμᾶς ἐφελκύσασαν σήμερον,* οὐ πάλαις, οὐ δρόμοις* κατεπειγομένους
τιμῆσαι αὐτήν,* ἀλλὰ τῇ τοῦ μάρτυρος ἐνθέῳ μιμήσει* πρὸς τὰ τῷ Θεῷ φίλα
τε καὶ εὐάρεστα¹* καὶ ἡμῖν σωτήρια,* ἵνα τῇ προαιρέσει μάρτυρες γενόμενοι,*
τῶν κῦτῶν ἐκείνῳ ἀξιωθῶμεν μισθῶν* παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ* καὶ σωτῆρος
5 τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

3.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ* (ΚΕ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Ζ, σ. 136 - 137

Ἐκδ. [ΕΑΔ], ΕΕΒΣ, τ. ΙΑ' (1935), σ. 149

Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ μεγαλάθλου καὶ μυροβλύτου μάρτυρος* Δημητρίου τοῦ παμμεγίστου*
προεόρτιον μνήμην σήμερον ἐπιτελοῦντες* καὶ τῶν Νοταρίων ἀθλοφόρων*
Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου* τὴν πανήγυριν εορτάζοντες,* μεσίτας αὐτοὺς πρὸς
137 10 τὸν Θεὸν προβαλλόμεθα* βοῶντες αὐτοῖς* Ἀλλήθεται γενναϊότατοι,* προσ-
δεχόμενοι τὰς παρ' ἡμῶν ὑμνωδίας,* παράσχητε ἡμῖν τῶν ὀφλημάτων τὴν λύ-
σιν* ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις ὑμῶν* καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

4.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΤΟΝ ΠΑΛΑΜΑΝ* (ΙΓ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)*

Κῶδ. .1, φ. 160ra

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς* τοῦ ἱεράρχου ἢ πανένδοξος πανήγυρις*
15 δεῦτε οὖν φιλέορτοι* συμφώνως ὑμνήσωμεν* τὴν μνήμην αὐτοῦ λέγοντες*
11

1 ἐφελκύσασα κῶδ. 2 τῷ : τοῦ κῶδ. 4 μισθὸν κῶδ. 7 μεγάλου [ΕΑΔ].
11 παρέσχετε κῶδ.

1. Πρβλ. Ῥωμ. 12,2. Ἐφεσ. 5, 10. Φιλιπ. 4, 18. Ἐβρ. 13, 21.

2. ΦΣΘ, σελ. 87 - 88. Ἐν αὐτῷ συνεγκωμιάζεται ὁ Δημήτριος μετὰ τῶν δύο ἁγίων τῆς ἡμέρας Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν Νοταρίων.

3. ΦΣΘ, σελ. 88. Τὸ δοξαστικὸν τοῦτο ἐποιήθη κατὰ διασκευὴν τοῦ δοξαστικοῦ τοῦ ἐσπερινοῦ τοῦ ἁγίου Δημητρίου τοῦ ὑμνογράφου Βυζαντίου «Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς τοῦ ἀθλοφόρου...». Ἐτέρα διασκευή τοῦ αὐτοῦ τροπαρίου διὰ τὸν αὐτὸν ἅγιον ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Φιλοθέου τοῦ Κοκκίνου. Βλέπε ΦΣΘ, σελ. 88, ὑποσ. 1.

4. Ἡ μνήμη τοῦ Παλαμᾶ εορτάζετο ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Συμεῶν τὴν γ' Νοεμβρίου μετὰ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ οὐχὶ τὴν ἐπέτειον τοῦ θανάτου

|| Χαίροις ὁ τὸν χιτῶνα τῆς δυσσεβείας* διαρρήξας διὰ τῆς πίστεως,* τὴν δὲ 160ra
στολὴν τὴν τοῦ Πνεύματος* περιθεὶς τοῖς πιστεύουσι.* Χαίροις ὁ καταργή-
σας* τῶν κακοδόξων τὰς πανουργίας* τῇ ἰσχύϊ τῇ δοθείσῃ σοι* παρὰ τοῦ μό-
νου Θεοῦ¹.* Χαίροις ὁ τῇ νεκρώσει τῶν μελῶν²* τὸ μακάριον πάθος ἀσκητι-
κῶς* ἡμῖν ἀναζωγραφήσας τοῦ Χριστοῦ* ὃν καθικέτευσ,* διδασκάλων καλ- 5
λώπισμα Γρηγόριε,* λυτρωθῆναι ἡμᾶς αἰσθητῶν* καὶ νοουμένων ἐχθρῶν*
καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

5.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΓΙΟΝ* (ΙΓ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κωδ. Α, φ. 168ra

Ἦχος πλ. δ'.

Ἔχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ καὶ ἄμωμος¹,* πανάριστε Γρηγόριε,*
τὴν οὐράνιον Ἱερουσαλήμ⁵ σκηνὴν⁶ καὶ τέμενος,* ἧς τὰ τείχη* ἐν ταῖς ἀύλοις 10
χερσὶ* τοῦ ἀοράτου Θεοῦ ἐζωγράφηται⁷.* Ἔχει δὲ* καὶ τὸ σεβάσμιον καὶ
καρτερικώτατόν σου σῶμα* τῆς Σοφίας Θεοῦ τὸν ναὸν ἐπὶ γῆς* ταμεῖον ἄσυ-
λον θαυμάτων,* χαρισμάτων ἄλλον παράδεισον,* ἔνθα προστρέχοντες* τὰ ἰά-
ματα καρπούμεθα.* Φρούρησον, δεόμεθα,* τὴν σὴν προσφιλεῖ τὰύτην πόλιν*
ἐξ αἰρέσεων λύμης πονηρῶν,* παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς Χριστὸν* τὸν σὲ δοξά- 15
σαντα.

αὐτοῦ (Αὐγουστος 1359). Τοῦτο δ' ἀσφαλῶς ἀπεσκόπει εἰς τὴν ἐξαρσιν τοῦ Παλαμᾶ, θεω-
ρουμένου οἰονεὶ ἰσοτίμου πρὸς τὸν μέγαν οἰκουμενικὸν διδάσκαλον, τὸν Χρυσόστομον. Βλέπε
ΦΣΘ, σελ. 107, ὑποσ. 1. J. Darrouzès, Notes d'histoire de textes, REB, τ.
XXI (1963), σελ. 238.

1. Πρβλ. Α' Πέτρ. 4,11.

2. Πρβλ. Κολοσ. 3,5.

3. ΦΣΘ, σελ. 88 - 89. Καὶ τὸ παρὸν δοξαστικὸν ἀποτελεῖ διασκευὴν τοῦ δοξαστικοῦ
τῶν ἀποστίχων τοῦ ἐσπερινοῦ τοῦ ἀγίου Δημητρίου τοῦ ὕμνογράφου Ἀνατολίου «Ἔχει μὲν
ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ καὶ ἄμωμος, πανίμνητε Δημήτριε...». Ἐτέρα διασκευὴ τοῦ αὐτοῦ δο-
ξαστικοῦ διὰ τὸν αὐτὸν ἅγιον ἐγένετο ὑπὸ Φιλοθέου τοῦ Κοκκίνου (δοξαστικὸν λιτῆς).

4. Πρβλ. Σοφ. Σολ. 2, 22.

5. Πρβλ. Ἄποκ. 3, 12. 21, 2. 10. Ἐβρ. 11, 10. 16. 13, 14.

6. Πρβλ. Ἄποκ. 21, 3. 12, 12. 13, 6. Λουκ. 16, 9.

7. Ἦσ. 49, 16.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΟΝ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΝ¹ (Δ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ)Κωδ. Α, φ. 193^α - 193^β² *Ἦχος α', πρὸς τὸ: Τὴν παγκόσμιον δόξαν.*

Τὸν τοῦ κόσμου ρωστήρα³. * τὸν ὑπὲρ ἄνθρωπον ὄντως, * τὸν μιμητὴν
 τῶν ἀγγέλων, * ἱερωσύνης τὸ κλέος, * τιμήσωμεν τὸν θεῖον Ἰωάννην, * τῆς
 Ἐκκλησίας τὸν κόσμον* καὶ μελουργὸν τὸν ὑπερθαύμαστον. * Οὗτος γὰρ ἄλλος
 5 ὤφθη σεραφίμ* τῷ Θεῷ ἔδων ἄπαυστα³. * Οὗτος τῶν αἰρέσεων* τὴν πλάνην
 ἀπελέγξας, * τὴν πίστιν θείοις λόγοις* καὶ φιλοσόφοις διετράνωσε. * Τούτου
 τοῖς διδάγμασι* καὶ ὕμνοις στηριζόμενοι, * ὡς πρόμαχον ἄριστον* πάντες
 πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν* βοῶντες· Χαίροις, * παμμάρκαρ, Χριστῷ παρεστώς⁴, *
 193^β ὃν ἐκτενωῶς ὑπὲρ πάντων || τῶν πιστῶν* καθικέτευς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΓΙΟΝ⁵ (Δ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ)Κωδ. Α, φ. 193^β

10

² *Ἦχος πλ. δ', πρὸς τὸ: Ἀνύμφευτε παρθένε.*

Ἀνύμνησας τὸν κτίστην* ἐπὶ τῆς γῆς, παμμάρκαρ* Ἰωάννη, τερπνῶς*
 ἔθεν καὶ νῦν ἐν ὑψίστοις* αὐτῷ αἰεὶ μετ' ἀγγέλων* ἔδεις καὶ γέγηθας* μὴ
 παύσῃ οὖν πρεσβύων* ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων* ἐπὶ τῆς γῆς σε, θεόφρον,
 ἰσάγγελος χρηματίζων, * σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

1. ΦΣΘ, σελ. 89.

2. Πρβλ. Φλιπ. 2, 15.

3. Πρβλ. Ἑσ. 6, 3.

4. Πρβλ. Β' Κορ. 11, 2. Κολοσ. 1, 22.

5. ΦΣΘ, σελ. 89 - 90.

Γ' ΙΑΜΒΙΚΑ ΘΕΟΤΟΚΙΑ

Στίχοι ιαμβικοί εις τὰ κατ' ἤχον θεοτοκία τοῦ Λαμασκηνοῦ τὰ ὑπὸ στίχου ἐν τῇ Ὀκτωήχῳ, περιέχοντες τὴν ἔννοιαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀκροστιχίδα ἐν μὲν τοῖς πρώτοις στίχοις τό· Ἰ ω ἄ ν ν ο υ ἄ μ ἦ ν, ἐν δὲ τοῖς τελευταίοις· Σ υ μ ε ὠ ν ἄ μ ἦ ν. ποιηθέντες παρὰ τοῦ ταπεινοῦ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Συμεῶν¹ (Κωδ. .1, φ. 36^{νβ}).

5

1.

ΗΧΟΣ Α', ΕΙΣ ΤΟ· ΙΔΟΥ ΠΕΠΛΗΡΩΤΑΙ Η ΤΟΥ ΗΣΛΙΟΥ ΠΡΟΡΡΗΣΙΣ

Ἀκροστιχίς : Ι. Σ.

Κωδ. Α, φ. 36^{νβ}

Ἴδου ζένη πρόρρησις εἰλήφει πέρας,
Ἑσαίας πρὶν ἦνπερ εἰρήκει, κόρη,
σοῦ συλλαβούσης καὶ τεκούσης παρθένου²
τῶν φύσεων. ἄχραντε, καινουργὸν Λόγον³.
Ἄλλ' ἰκετῶν σῶν σῶ ναῶ λιτάς πόθῳ 10
σοὶ προσφερόντων, μὴ παρόψει, παρθένε·
ἄλλ' ὡς ἐπωλένιον εὐσπλαγχνον βρέφος
Χριστὸν λαβοῦσα, σπλάγχνα σὰ σοῖς ἰκέταις
ἄνοιζον ἡμῖν καὶ δίδου σωτηρίαν·
Σὲ γὰρ μόνην σώζουσαν οἶδαμεν πύλην⁴. 15

2.

ΗΧΟΣ Β', ΕΙΣ ΤΟ· Ω ΘΑΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙΝΟΥ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

Ἀκροστιχίς : Ω. Υ.

Κωδ. .1, φ. 42^{να}

Ἦ θαυμάτων θαύματος ἀπάντων ζένου!
Τίς οἶδε γὰρ τέξασαν ἄνανδρον κόρην⁵

1. Περὶ αὐτῶν καὶ τῆς λειτουργικῆς αὐτῶν χρήσεως βλέπε ΦΣΘ, σελ. 90 - 92.
2. Ἠσ. 7, 14.
3. Πρβλ. Β' Κορ. 5, 17. Γαλάτ. 6, 15. Ἐφεσ. 2, 15. Κολοσ. 3, 10.
4. Πρβλ. Ἰεζ. 44, 1 - 2.
5. Πρβλ. Λουκ. 1, 34.

καὶ ἀγκάλαις ἔχουσιν ἀγίαις βρέφος
 τὸν συνέχοντα κτίσιν ἅπασαν Λόγον·
 Βουλὴ τὸ τεχθὲν τοῦ Θεοῦ¹ μόνου πέλει.
 Ὅν ὠλέναις φέρουσα μήτηρ ὡς βρέφος,
 5 αἰὶ δυσωπεῖν μὴ σιγήσης, παρθένε,
 σὲ τῶν τιμώντων τὰς ψυχὰς σῶσαι, κόρη,
 Ὑμνοῖς ἀπαύστιοις τοῦ Θεοῦ τὴν μητέρα.

3.

ΗΧΟΣ Γ', ΕΙΣ ΤΟ· ΛΣΠΟΡΩΣ ΕΚ ΘΕΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

² *Ἀκροστιχίς*: Α. Μ.

Κωδ. Α, φ. 160β

Ἄνευ σποράς Πνεύματι θείῳ², παρθένε,
 Πατρός τε βουλή τὸν προαιώνιον Λόγον
 10 σὴ συλλαβοῦσα νηδύι ξενοτρόπως,
 ἀμήτορα³ πρὶν ὡς Θεοῦ Ὑῖόν φύσει,
 ἀπάτορα⁴ ξένως τε τοῦτον ἀσπόρως
 ἐν σαρκὶ τίχτεις καὶ γαλουχεῖς ὡς βρέφος.
 Ὅν μηδαμῶς παύσαιο δυσωπεῖν, κόρη,
 15 ἡμᾶς πάσης, δέσποινα, ῥυσθῆναι βλάβης,
 Μέγιστα ἰσχύεις⁵ γάρ, ὦ μήτερ Λόγου.

4.

ΗΧΟΣ Δ', ΕΙΣ ΤΟ· ΝΕΥΣΟΝ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΣΙ ΣΩΝ ΟΙΚΕΤΩΝ ΠΑΝΑΜΙΩΜΕ

² *Ἀκροστιχίς*: Ν. Ε.

Κωδ. Α, φ. 517β

Νεῦσον, παρακλήθητι ταῖς λιταῖς, κόρη,
 σῶν ἰκετῶν, δέσποινα, παρθένων κῦδος,
 δεινῶν πᾶσαν κίνησιν ἰστῶσα μόνη,
 20 πάσης λύπης ἅπαντας ἐκλυτρομένη·

1. Πρβλ. Ἑσ. 9, 6. 25, 1.

2. Πρβλ. Λουκ. 1, 35.

3. Ἑβρ. 7, 3.

4. Ἑβρ. 7, 3.

5. Πρβλ. Ἰακ. 5, 16.

σὲ γὰρ μόνην ἀγκυραν ἀσφαλεστάτην¹
 κεκτήμεθα, πάνσεμνε, καὶ προστασίαν.
 Τοὺς προσκαλουμένους σε οὖν μὴ αἰσχύνῃς,
 σπουδῇ πάσῃ, πάναγνε, ἰλεομένη
 Θεὸν λιταῖς σου τοῖς βοῶσί σοι πόθῳ· 5
 ὦ χαῖρε, ἡ σῴτειρα πάντων παρθένε·
 ὦ χαῖρε, χαρὰ καὶ βροτῶν, χαῖρε, σκέπη,
 Ἐλπίς, λιμὴν, ὑψώμα, χαῖρε, καὶ φάος.

5.

ΗΧΟΣ ΠΑ. Α', ΕΙΣ ΤΟ· ΝΑΟΣ ΚΑΙ ΠΥΛΗ ΥΠΑΡΧΕΙΣ

Ἐκροστιχίς: Ν. Ω.

Κῶδ. Α, φ. 56^α

Ναός, κόρη, ζῶν² καὶ Θεοῦ πύλη³ πέλεις,
 ἐμψυχον ἀνάκτορον, ἐνδοξος θρόνος⁴, 10
 δι' ἧς μόνη, πάναγνε, παρθένων κῦδος,
 ὁ δεσπότης ἔλαμψεν εὐσπλάγχχνως ἄγαν
 ῥύστης ἀγαθὸς τοῖς κρατουμένοις ζόφῳ⁵,
 ἥλιος ὦν ἄδυτος, αὐγάσαι θέλων
 χειρὶ πρὶν οὐς ἐπλάσε⁶ καὶ κατ' εἰκόνα⁷. 15
 Ἄλλ' ὦ πολυύμνητον ἄσμα τῶν νόων,
 μητρικὸν ὡς ἔχουσα θάρρος, παρθένε,
 φέρειν δεήσεις μὴ σιγήσης σῶ τόκῳ,
 τοὺς ἐνθέοις ὕμνοις σε τιμῶντας πόθῳ
 οἴκτου τυχεῖν, δέσποινα, καὶ σωτηρίας. 20
 ὦς παναληθῶς σὺ μόνη σωτηρία!

1. Πρβλ. Ἐβρ. 6, 19.
2. Πρβλ. Α' Κορ. 3, 16. 17. Β' Κορ. 6, 16.
3. Πρβλ. Ἰεζ. 44, 1 - 2.
4. Πρβλ. Ἡσ. 6, 1.
5. Πρβλ. Ἡσ. 9, 2. Κολοσ. 1, 13.
6. Γεν. 2, 7. 8. 15. Ἰώβ 10, 8. 9. Ψαλμ. 118, 73.
7. Γεν. 1, 26. 27. 5, 1. 9, 6.

6.

ΗΧΟΣ ΠΑ. Β΄, ΕΙΣ ΤΟ· Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΚΑΙ ΛΥΤΡΩΤΗΣ ΜΟΥ ΠΑΝΑΓΝΕ

Ἀκροστιχίς : Ο. Ν.

Κῶδ. .1. φ. 60va

5 Ὅ και πλάσας¹, δέσποινα, δεσπότης Λόγος
 ῥυσάμενός με και πλάνης φιλαγάθως,
 ἀγνή, προελθὼν σῆς λαβῶν με νηδύος.
 ἀράς Ἀδάμ ἔλυσε τῆς πρώην², κόρη.
 Ὡς οὖν πανάγνω τοῦ Θεοῦ μητρὶ μόνη
 και παναληθεῖ παρθένω, τοῦ ἀγγέλου
 τὸ «Χαῖρε»³, χαῖρέ σοι βοῶμεν ἐκ πόθου.
 Χαῖρε, σκέπη σώτειρα, χαῖρε, προστάτις,
 Νυμφῶν Κυρίου, χαῖρε, χαράς κίττια.

7.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ, ΕΙΣ ΤΟ· ΥΙΟ ΤΗΝ ΣΗΝ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΚΕΠΗΝ

Ἀκροστιχίς : Υ. Ἀμήν.

Κῶδ. Α, φ. 64va

10 Ὑπὸ σκέπην σήν, κυρία, πεφευγότες,
 βοῶμεν ἅμα γηγενεῖς σοι, παρθένε·
 Ἐλπίς βροτῶν πέλουσα, μητρὸς τοῦ Λόγου.
 ῥῦσαι χρεῶν ἅπαντας ἡμᾶς μυρίων
 και τῶν ψυχῶν σώτειρα φάνηθι, κόρη,
 12 Αὐτὴ Μόνη γάρ Ἡμῖν ἄφεςιν Νέμεις.

1. Γεν. 2, 7. 8. 15. Ἰὼβ 10, 8. 9. Ψαλμ. 118, 73.

2. Πρβλ. Α΄ Κορ. 15, 22.

3. Λουκ. 1, 28.

8.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ', ΕΙΣ ΤΟ· ΑΝΥΜΦΕΥΤΕ ΠΑΡΘΕΝΕ Η ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΑΦΡΑΣΤΩΣ

Ἀκροστιχίς : Ἀμήν.

Κῶδ. Α, φ. 68ῶα

Ἄνανδρε, πανάμωμε, πηγῆ παρθένων,
 ἢ συλλαβοῦσα νηδύι ξενοτρόπως,
 ὑπὲρ λόγον τε σαρκί τοῦ Θεοῦ Λόγον,
 Μῆτερ Θεοῦ, πάνσεμνε, Ὑψίστου μόνου,
 δούλων δεήσεις προσδέγου σῶν, παρθένε. 5

Ἡ πταισμάτων νέμουσα κάθαρσιν πᾶσι,
 νῦν τὰς λιτάς, πάναγνε, σὺ δεξαμένη,
 ἡμᾶς δυσώπει πάντας, εὐλογημένη,
 τυχεῖν διὰ σοῦ παντελοῦς σωτηρίας,
 Νῦν καὶ ἀεὶ, δέσποινα, καὶ αἰωνίως. 10

δ' ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

1.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ² (ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ)

Κωδ. Α, φ. 111va

Ἦχος πλ. δ', Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οἱ Νικαίας πατέρες Υἱὸν Θεοῦ* ὁμοούσιον γράφουσιν εὐσεβῶς* Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν* ὡς Πατρὸς Λόγον ἄναρχον²,* τῆς δὲ Κωνσταντίνου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον* ἐκ Πατρὸς μαρτυροῦσι³* καὶ Λόγου τὴν σάρκωσιν⁴* τέλος τῶ συμβόλῳ* τεθεικότες τῷ θείῳ,* ὃ πᾶσαι ἐφύλαξαν* αἱ λοιπαὶ θεῖαι οὐνοδοί,* 5 μὴ προσθέντες τὸ σύνολον* μηδὲ τι ἀφελόμενοι.* ὅθεν καὶ ἡμεῖς πανευσεβῶς* ἀπαράθραυστον τοῦτο φυλάσσομεν* καὶ τιμῶμεν τοὺς τοῦτο σφραγίσαντας.

2.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ⁶

Κωδ. Α, φ. 144va. Ζ, σ. 126 καὶ Ι, φ. 93^v - 94^r

Εκδ. [ΘΜ], σ. 164 καὶ [ΕΑΔ], ΕΕΒΣ, τ. ΙΑ' (1935), σ. 137

Ἦχος α', Τὸν τάφον σου Σωτήρ⁶.

Σινδόνι μὲν Χριστὸς* νεκρωθεὶς ἐνειλῆθη⁷,* Δημήτριε σοφέ,* καὶ ἀρώμασι⁸ θείοις* ἐτάφη ὁ ὑπέρθεος,* σὺ δὲ ἄταφος ἔμεινας* καὶ εἰς φρέαρ δὲ* ἀπορ- 10

10 καὶ εἰς : εἰς τὸ ΖΙ[ΘΜ][ΕΑΔ].

1. ΦΣΘ, σελ. 93. Βλέπε καὶ ἀνωτέρω σελ. 77, ὑποσ. 2.
2. Πρβλ. Ἰω. 1, 1 - 2.
3. Πρβλ. Ἰω. 15, 26.
4. Πρβλ. Ἰω. 1, 14.
5. ΦΣΘ, σελ. 93.
6. Τὸ κάθισμα τοῦτο συνετέθη κατὰ μίμησιν τοῦ β' καθίσματος τοῦ ὁρθοῦ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου «Σινδόνι καθαρᾶ...». Βλέπε ἀνωτέρω σελ. 96, ὑποσ. 2.
7. Μάρκ. 15, 46. Ματθ. 27, 60. Λουκ. 23, 53.
8. Ἰω. 19, 39 - 40.

ριφείς¹ δι' ἐκεῖνον,* ὡς ἀρώματα* μύρα λαμβάνεις ἐκ τούτου* ὡς μύρον ἀκένωτον.

3.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ²

Κωδ. Ζ, σ. 126

Ἐκδ. [ΕΑΔ], ΕΕΒΣ, τ. ΙΑ' (1935), σ. 136

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς φίλον σε Χριστοῦ³,* ὡς θεράποντα θεῖον,* ὡς μάρτυρα στερρόν.*
5 ὡς λαμπρόν τροπαιοῦχον* γεραίρομεν τελοῦντες νῦν* ἑορτὴν προεόρτιον* πρὸ
τῆς μνήμης σου* τῶν φιλεόρτων τὰ πλήθη,* ὅπως ἔχωμεν* σέ πρὸς Θεὸν Περ-
μὸν πρέσβυν,* Δημήτριε ἔνδοξε.

4.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ, ΟΜΟΙΟΝ⁴

Κωδ. Ζ, σ. 126

Ἐκδ. [ΕΑΔ], ΕΕΒΣ, τ. ΙΑ' (1935), σ. 137

Προστάτης ἐνεργῆς* ἀνεδείχθης τῷ ὄντι* ἡμῶν τῶν ταπεινῶν,* παναμώ-
μητε κόρη,* ὡς μήτηρ χρηματίσασα* τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν.* ὡ παράδοξον*
10 καὶ ἀνερμήνευτον θαῦμα* βροτοῖς ἅπασι* καὶ τοῖς ἀγγέλοις ὁμοίως,* σιγῇ
δὲ τιμώμενον.

1 ὡς : ῶ [ΘΜ]. 2 ἀκένωτον : τὸ ὄνομα ΖΙ[ΘΜ] [ΕΑΔ]. 6 τῶν : ὡς [ΕΑΔ].

1. Ἡ εἶδησις αὕτη περὶ ἀπορρίψεως τοῦ σώματος τοῦ ἁγίου Δημητρίου εἰς φρέαρ εὐ-
ρηται παρὰ μόνῳ τῷ Συμεῶν. Βλέπε σχετικὰς φράσεις καὶ εἰς τὸν προεόρτιον κατὰ τὸ «Κύ-
ματι θαλάσσης» κανόνα, ῶδὴ γ', τροπάριον δ' («Μνήμᾳ σου ἀπεδείχθη καὶ οἶκός σου τὸ φρέαρ
ῶ ἐρρίφης»), εἰς τὸ κατὰ «Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας» προεόρτιον κοντάκιον («ἐν τῷ φρέατι δὲ
ἔρριψαι μὴ ταφείῃ») καὶ εἰς τὸν κατὰ τὸ «Ὁ συνέχων τὰ πάντα» οἶκον αὐτοῦ («ρίφεις δὲ ὡς
νεκρὸς τῷ φρέατι συγκλείσται»). Βλέπε Σ. Ἐ ὑ σ τ ρ α τ ι ἄ δ ο υ, Ὁ ἅγιος Δημήτριος ἐν τῇ
ὑμνογραφίᾳ, ΕΕΒΣ, τ. ΙΑ' (1935), σελ. 122 - 123. Ἐκ τοῦ φρέατος τούτου κατὰ τὴν πληρο-
φορίαν τοῦ Συμεῶν ἀνέβλυζον τὰ μύρα. Ἀσφαλῶς πρόκειται περὶ τοῦ δυτικῶς τοῦ βορειοδυ-
τικῶ πεσσοῦ τοῦ ἱεροῦ βήματος ὑπάρχοντος φρέατος, τοῦ συνδεομένου διὰ σωλῆνων πρὸς τὰς
μυροδόχους δεξαμενάς τοῦ ὑπογείου μαρτυρίου τοῦ ἁγίου. Βλέπε Γ. καὶ Μ. Σ ω τ η ρ ῖ ο υ,
Ἡ βασιλικὴ τοῦ ἁγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης, ἐν Ἀθήναις 1952, σελ. 46 - 47 καὶ 55.

2. ΦΣΘ, σελ. 93.

3. Πρβλ. Ἰω. 15, 14. 15.

4. ΦΣΘ, σελ. 93.

5.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ¹

Κωδ. Ζ, σ. 127

²Εκδ. [ΕΑΔ], ΕΕΒΣ, τ. ΙΑ' (1935), σ. 137³Ἦχος δ', Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς μνήμης σου σήμερον* προεορτίοις ὠδαῖς* τελοῦντες προοίμια,*
βοήθειαν παρά σου* αἰτοῦμεν, Δημήτριε.* δίδου οὖν ταῖς εὐχαῖς σου* πρὸς
Θεόν, ἀθλοφόρε,* ὅπως μετ' εὐφροσύνης* ἐκτελέσωμεν πάντες* καὶ τὴν σὴν
πανήγυριν τῇ ἐπαύριον.

5

6.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ²

Κωδ. Ζ, σ. 130

³Εκδ. [ΕΑΔ], ΕΕΒΣ, τ. ΙΑ' (1935), σ. 141⁴Ἦχος γ', Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν καθαρότητα* τῆς πολιτείας σου* καὶ τὴν λαμπρότητα* τοῦ μαρτυ-
ρίου σου* κατανοοῦντες οἱ πιστοὶ* βοῶμέν σοι, ἀθλοφόρε.* Μέσον ἡμῶν πά-
ρεσο* τῶν τῆς μνήμης σου σήμερον* ὕμνον προεόρτιον* ἐκτελούντων ἐκ πί-
στεως,* φρουρῶν ἡμᾶς ταῖς πρὸς Θεὸν λιταῖς σου,* Δημήτριε μέγιστε μάρτυς.

10

7.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΝΑΞΙΝ ΤΩΝ ΑΣΩΜΑΤΩΝ³ (Η' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)Κωδ. Α, φ. 155^α - 155^β⁴Ἦχος πλ. δ', Τὸ προσταχθέν.

Ὁ ταξιάρχης τῶν ἀγγέλων ἀνυμνεῖσθω,* ἢ νοῦς ὁ φωσφόρος Μιχαὴλ*
ἀνευφημεῖσθω* σὺν ταῖς θείαις δυνάμεσι ταῖς ἐπουρανίοις.* τῷ κτίστη παρε-
στηκῶς⁴ γὰρ ὀλοαμπῆς* σὺν ταύταις χαίρει κραυγάζων ἀνελλιπῶς.* Ἄγιος,
ἄγιος, ἄγιος⁵ εἴ,* παντοκράτωρ Τριάς,* εἷς Θεὸς παντοδύναμος.

155^{νβ}

15

1. ΦΣΘ, σελ. 93 - 94.

2. ΦΣΘ, σελ. 94.

3. ΦΣΘ, σελ. 94.

4. Πρβλ. Β' Παραλ. 18, 18. Τωβ. 12, 15. Δαν. 7, 10.

5. Ἦσ. 6, 3. Ἀποκ. 4, 8.

8.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΝΑΞΙΝ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ¹ (Η' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)Κωδ. Α, φ. 155^{νβ}*Ἦχος δ', Κατεπλάγη Ἰωσήφ.*

Ἡ Τριάς ἡ παντουργός* τριαδικούς καὶ λειτουργούς* ἐν ὑψίστοις ἐκτε-
 λεί,* ἀύλους, θείους, φλογερούς,* τριαδικῶς ἐκπληροῦντας αὐτῇ τὸν ὕμνον,*
 τό «Ἁγιος καὶ ἅγιος, ἅγιος»²,* βοῶντας· οὓς πιστοὶ εὐφημήσωμεν,* τὰ σε-
 5 ραφίμ καὶ χερουβίμ, δυνάμεις,* θρόνους, ἀρχάς, κυριότητας,* ὡς φρουρούς
 θείους* σὺν ἐξουσίαις,* ἀρχαγγέλους, ἀγγέλους τε.

9.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ, ΟΜΟΙΟΝ³Κωδ. Α, φ. 155^{νβ}

Ἡ ἀσώματος πληθὺς* τῶν οὐρανίων στρατιῶν⁴* νῦν χορεύει νοερώς*
 καὶ ὕμνον ἄυλον κροτεῖ* τῇ ἀρχιφώτῳ καὶ θεία ἀγαθαρχία* καὶ ἔνωσιν πλη-
 ροῖ καὶ συγκρότησιν,* τὴν στάσιν πρὸς τὸν πόθον τοῦ κτίσαντος* τὴν ἑαυτῆς
 10 γεραίρουσα καὶ πτώσιν* τὴν τοῦ Σατάν⁵ καταισχύνουσα.* ὧν προστασίαις*
 καὶ ἡμᾶς, Λόγε,* τῶν δαιμόνων ἐκλύτρωσαι.

10.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΤΟΝ ΠΑΛΑΜΑΝ⁶ (ΙΓ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)Κωδ. Α, φ. 163^{ρα} - 163^{ρβ}*Ἦχος πλ. δ', Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου⁷.*163^{ρβ}

Ἀποστάς τῶν βεόντων, πάτερ σοφέ,* βασιλέων καὶ φίλων καὶ || συγγε-
 νῶν,* ἐκτήσω τὰ μένοντα⁸* καὶ ἐστῶτα, μακάριε,* καὶ οἰκίαν πᾶσαν* καὶ γέ-

1. ΦΣΘ, σελ. 94.

2. Ἦσ. 6, 3. Ἀποκ. 4, 8.

3. ΦΣΘ, σελ. 94.

4. Πρβλ. Γ' Βασ. 22, 19. Ὡσηέ 13, 4. Λουκ. 2, 13.

5. Πρβλ. Ἦσ. 14, 12. Λουκ. 10, 18.

6. ΦΣΘ, σελ. 94 - 95.

7. Τὸ αὐτόμελον τῶν καθισμάτων τούτων δηλοῦται συνηθέστερον εἰς τὸν κώδικα Α κατὰ τὴν σπανιωτέραν αὐτοῦ γραφὴν «Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου», ἀντὶ τῆς ἐπικρατεστέρας «Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον».

8. Πρβλ. Ἐβρ. 10, 34.

νος προσήγαγες* τῷ δεσπότη πάντων* σεπτὸν ὀλοκάρπωμα* ὧν καὶ καθη-
γήσω* τὴν ψυχὴν ἀγιάσας* καὶ νοῦν σὺν τῷ σώματι* τῷ Κυρίῳ, Γρηγόριε,*
θεωρία καὶ πράξει τε,* πρεσβέων αὐτῷ ἐκτενῶς* τῶν πταισμάτων ἄφειν
δωρήσασθαι* τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ* τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

11.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ, ΟΜΟΙΟΝ¹ (ΙΓ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 163^{7β}

Ἐγκρατεία καὶ νήψει καὶ προσευχῇ,* παρθενία πτωχεία καὶ τῷ καινῷ* 5
λουτῆρι, Γρηγόριε,* τῶν δακρύων καθάρας σου* τὴν καρδίαν, ὄλος* μετάρσιος
γέγονας* καὶ Χριστῷ συνήφθης* ἐν πνεύμα² γενόμενος* ὅθεν ὡς ὁ Παῦλος*
τῶν ἀρρήτων ἀκούσας³* καὶ σκεῦος γενόμενος* ἐκλογῆς⁴, σὺ ἐβάστασας* τοῦ
Κυρίου τὸ ὄνομα⁵,* ἄκτιστον κηρύξας τρανῶς* καὶ ἀπλῆν καὶ μίαν θεότητα,*
ἣν ἱκετεύων μὴ παύση* σωθῆναι τὴν ποιήμην σου. 10

12.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ, ΟΜΟΙΟΝ⁶ (ΙΓ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 163^{7β}

Ἐκ σαρκός σου φορέσας ὡς ἀγαθός* τὴν μορφήν ὁ δεσπότης τὴν δου-
λικὴν⁷* ἐθέωσε, δέσποινα,* ἐνωθεὶς καθ' ὑπόστασιν* καὶ τὴν φύσιν πᾶσαν
πληρώσας τοῦ Πνεύματος* τῶν ἀγίων δῆμους εἰργάσατο χάριτι* ὅθεν τὴν
αἰτίαν* τῶν ἀρρήτων πραγμάτων* καὶ πρώτην τοῦ Πνεύματος* πληρωθεῖσαν⁸
ὑμνοῦντές σε* ἐκ καρδίας βοῶμέν σοι* Χαῖρε, σωτηρίας ἀρχηγέ⁹,* τῶν πται- 15
σμάτων, χαῖρε, ἡ λύτρωσις,* τῶν προσκυνούντων ἐν πίστει* τὸν τόκον σου
<ἄχραντε>.

1. ΦΣΘ, σελ. 94 - 95.

2. Α' Κορ. 6, 17.

3. Β' Κορ. 12, 4.

4. Πράξ. 9, 15.

5. Πράξ. 9, 15. Ἀποκ. 2, 3.

6. ΦΣΘ, σελ. 94 - 95.

7. Πρβλ. Α' Κορ. 15, 49. Φιλιπ. 2, 7.

8. Πρβλ. Ματθ. 1, 18. 20. Λουκ. 1, 35.

9. Πρβλ. Ἑβρ. 2, 10.

13.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΝ ΜΑΤΘΑΙΟΝ¹ (ΙΣ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)Κωδ. Α, φ. 173va*Ἦχος δ', Ταχὺ προκατάλαβε.*

Ματθαῖε ἀπόστολε,* πιστῶς ὑμνοῦμέν σε* καὶ πόθῳ τιμῶμέν σε* ὡς
 ὑπηρέτην² Χριστοῦ,* αὐτόπτην³ καὶ κήρυκα⁴,* πρῶτόν τε συγγραφέα* τῶν
 ἐκείνου λογίων,* μέγιστόν τε φωστῆρα* Ἐκκλησίας καὶ στῦλον⁵* καὶ μνή-
 5 μνη τὴν πανίερον* σοῦ νῦν γεραίρομεν.

14.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ⁶ (ΙΣ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)Κωδ. .Α, φ. 173va*Ἦχος πλ. δ', Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Οὓς ἐχάραξας λόγους οἱ εὐσεβεῖς* εὐσεβείας θεμέλιον ἀρραγῆ* καὶ ρί-
 ζαν τῆς πίστεως* κεκτημένοι ὑμνοῦμέν σε.* τοὺς γὰρ θείους λόγους* Χριστοῦ
 καὶ τὰ θαύματα* καὶ τὰ θεῖα πάθη,* ταφήν καὶ ἀνάστασιν* ἀπὸ σῆς ἀπαύστως*
 10 ἀκροώμενοι γλώσσης,* Ματθαῖε ἀπόστολε,* τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα* καὶ πι-
 στῶς ἐκβοῶμέν σοι.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ <Θεῷ* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
 δωρήσασθαι* τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ* τὴν ἁγίαν μνήμην σου>.

15.

ΕΙΣ ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΝ⁷ (ΚΗ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)Κωδ. Α, φ. 184va*Ἦχος πλ. δ', Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου.*

Ἐντολῶν ἐκπληρώσει προκαθαρθεῖς* προσευχαῖς ἐκολλήθης τῷ καθαρῷ⁸*
 15 ἀύλως καθ' ἔνωσιν* τῆς ψυχῆς ἀδιάσπαστον,* Συμεών, ἐντεῦθεν* εἰρήνην τὴν

1. ΦΣΘ, σελ. 95.

2. Λουκ. 1, 2.

3. Λουκ. 1, 2.

4. Α' Τιμ. 2, 7.

5. Πρβλ. Γαλάτ. 2, 9.

6. ΦΣΘ, σελ. 95.

7. ΦΣΘ, σελ. 95.

8. Ἰώβ 8, 6.

ἀφραστον¹* καὶ τὸ φῶς ἐδέξω* ἐν σοὶ τὸ τῆς χάριτος* ὅθεν φῶς ὑπάρχων* κατ' ἀγγέλους μεθέξει,* ἀκτῖνας σῆς γνώσεως,* τοὺς σοὺς λόγους, ὡς ἥλιος* πάση γῆ, πάτερ, ἔλαμψας* δι' ὧν ἅπαντες λαμπόμενοι πιστοὶ* ὡς διδάσκαλον θεῖον ὑμνοῦμέν σε* καὶ τὴν μνήμην σου πόθῳ* γεραίρομεν.

16.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΥΤΟΝ, ΟΜΟΙΟΝ* (ΚΗ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κωδ. Α, φ. 184^α - 184^β

Κοινωνῶν τοῖς ἁγίοις ὡς ἀληθῶς* ἐν ταῖς ἡ πράξεις, μέγιστε Συμεών,* 5
αὐτοῖς καὶ τῷ Πνεύματι* ἐκοινωνεῖς ἐν σώματι,* διὸ θεωρίαν* τοὺς ἄθλους
ἐκέκτησο* αὐτῶν καὶ τοὺς πόνους* καὶ τούτους ἐχάραττες* ὅθεν ἐκδημήσας*
τῆς σαρκός, σὺν ἐκείνοις* ὑπάρχεις τῷ Πνεύματι* καὶ συγχαίρεις αἰώνια*
τῷ Χριστῷ παριστάμενος,* πρέσβευε, παμμάρκαρ, σὺν αὐτοῖς* τῶν πταισμάτων
των <ἄφεσιν δωρήσασθαι* τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ* τὴν ἁγίαν μνήμην σου>. 10

17.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ, ΟΜΟΙΟΝ* (ΚΗ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κωδ. Α, φ. 184^β

Τὴν εἰκόνα, παρθένε, τὴν ἑαυτοῦ⁴* συντριβεῖσαν ὁ πλάστης ἀναλαβὼν*
ἐκ σοῦ, θεονύμφευτε,* συμπαθῶς ἀνεμόρφωσε,* τῇ γὰρ θείᾳ φύσει* ἐνώσας
ὡς εὐσπλαγγνος,* θεϊκαῖς ἀκτῖσιν* αὐτὴν κατεκάλλυνεν* ὅθεν τὸν λαβόντα*
τὴν μορφήν τῆς εἰκόνης⁵* καὶ σάρκα γενόμενον⁶* εἰκονίζοντες Κύριον,* προσ-
κυνοῦμεν θεάνθρωπον,* τῆς σαρκός τὸ εἶδος πιστῶς* ὡς θεῖον τιμῶντές τε 15
καὶ γράφοντες* καὶ τὸ σὸν, Θεοτόκε,* ρωτιζόμενοι.

1. Πρβλ. Φιλιπ. 4, 7.

2. ΦΣΘ, σελ. 95.

3. ΦΣΘ, σελ. 95.

4. Πρβλ. Γεν. 1, 26. 27. 5, 1. 9, 6. Σοφ. Σειρ. 17, 3.

5. Πρβλ. Φιλιπ. 2, 7.

6. Ἰω. 1, 14.

18.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΑΝΔΡΕΑΝ¹ (Α' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)Κωδ. Α, φ. 189^{αβ}*Ἦχος δ', Ταχὺ προκατάλαβε.*

Καθώς, μάκαρ, ἔκραζες* Πέτρῳ συγγόνῳ τῷ σῶ,* Ἀνδρέα· «Εὐρήκα-
 μεν* νῦν τὸν Μεσσίαν Χριστὸν»²* καὶ τούτῳ προσήγαγες³* τοῦτον ἐνθέῳ
 πόθῳ,* καὶ ἡμᾶς ταῖς εὐχαῖς σου* δεῖξον πάντας οἰκείους* τῷ Χριστῷ⁴ καὶ τῆς
 5 τούτου* ἀξίωσον δόξης λαμπρᾶς,* θεῖε Πρωτόκλητε.

19.

ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΟΝ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΝ⁵ (Δ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ)Κωδ. Α, φ. 194^{αβ}*Ἦχος δ', Ὁ ὑψωθείς.*

Τῆς κατανύξεως πηγὴ ἀνεξάντλητος,* τῆς παρακλήσεως κρατῆρ ἀδαπά-
 νητος* καὶ συμπαθείας πέλαγος* γεγωνώς, Ἰωάννη,* δάκρυα παράσχου μοι*
 κατανύξεως θείας,* δι' ὧν τῆς παρακλήσεως* τῶν ἐνταῦθα πενθούντων⁶* καὶ
 10 συμπαθείας τύχῳ ἐκ Θεοῦ,* τὴν σὴν γεραίρων* ἀντίληψιν, ἄγιε.

20.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΝ⁷ (Ζ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ)Κωδ. Α, φ. 201^{αβ}*Ἦχος πλ. δ', Τὴν Σοφίαν <καὶ Λόγον>.*

Τὸν κοινὸν προμηθέα παρὰ Χριστοῦ* τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, ὡς μιμητὴν*
 αὐτοῦ τῆς χρηστότητος⁸* καταστάντα, Νικόλαε,* πᾶσα ἡλικία* καὶ τάξις

1. ΦΣΘ, σελ. 96.

2. Ἰω. 1, 41.

3. Ἰω. 1, 42.

4. Πρβλ. Ἐφεσ. 2, 19.

5. ΦΣΘ, σελ. 96.

6. Πρβλ. Ματθ. 5, 4.

7. ΦΣΘ, σελ. 96.

8. Πρβλ. Τίτ. 3, 4. Β' Κορ. 6, 6. Κολοσ. 3, 12.

γεραίρει σε* καὶ πιστῶς προστρέχομεν* τῇ σκέπῃ σου κράζοντες* Σὺ ποιμὴν
 ὑπάρχεις* καὶ φρουρὸς ἡμῶν μέγας* καὶ μέγιστα δύνασαι* καὶ πολλοὺς δει-
 νῶν ἔσωσας* ῥῦσαι καὶ ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν* καὶ κινδύνων καὶ νόσων καὶ θλί-
 ψεων,* χαρμονικῶς σου τὴν θείαν* τελοῦντας πανήγυριν.

21.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ. ΟΜΟΙΟΝ¹ (Σ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 201rb - 201va

Οἱ πτωχοὶ τὸν τροφέα καὶ πλουτιστήν,* ὀρφανοὶ τὸν πατέρα καὶ παιδευ- 5
 τήν,* αἱ χῆραι τὸν πρόμαχον,* ἀσθενεῖς τὸν ἰώμενον,* ἀδικούμενοί τε* τὸν 201va
 μέγαν ἐπίκουρον,* βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες* δικαίου τὸν φύλακα,* θεῖοι ποιμε-
 νάρχαι* τῶν ποιμένων τὸ κλέος,* παρθένοι τὸν πάναγον,* μονασταὶ τὸ ἀρχέ-
 τυπον* καὶ οἱ πάντες τὸν πάντα ἡμῖν* ἐκ Θεοῦ γινόμενον² Νικόλαον,* ἀνευφη-
 μοῦντες βοῶμεν* Σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου. 10

1. ΦΣΘ, σελ. 96.

2. Πρβλ. Α' Κορ. 9, 22.

ε' ΚΟΝΤΑΚΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΙ

1.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ¹

Κώδ. Α, φ. 136ra - 136rb. I, φ. 80^v και M, φ. 84^v - 85^r

"Εκδ. [ΘΜ], σ. 157

Ἦχος πλ. δ', πρὸς τὸ Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο².

Ὡς Ἰακώβ σε δεύτερον* σοῦ τὸν ἐχθρὸν πτερνίσαντα³,* ὡς Ἰωσήφ τε τιμῶμεν τὸν σώφρονα* τῶν παθῶν βασιλεύσαντα⁴* τῇ ἁμαρτία γάρ, μάρτυς,* μὴ δουλωθεῖς⁵ καὶ τῇ πλάνῃ,* ἢ μάκαρ, ἔλαβες* παρὰ τοῦ νέμοντος* πρὸς τοὺς ἀγῶνας τὴν χάριν, Δημήτριε,* καὶ στέφος ἄφθαρτον⁶.

166rb

5

2.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ⁷

Κώδ. Α, φ. 143va. I, φ. 91^r και M, φ. 105^v - 106^r

"Εκδ. [ΘΜ], σ. 162

Ἦχος πλ. δ', Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα.

Τὸν δι' ἡμᾶς λογχευθέντα⁸* ἐμιμήσω, Δημήτριε,* κυτὸν γὰρ κηρύττων ἐκ πόθου* ἐλογγεύθης καὶ ἔκραζες* Εἰ καὶ τὸ σὸν φέρω πάθος⁹,* σοῦ μετέχω* τῆς ζωῆς¹⁰: ὁ Θεός μου.

4 τε : σε II[ΘΜ].

1. ΦΣΘ, σελ. 97.

2. Τὰ τρία πρῶτα προεόρτια κοντάκια εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον ἐγένοντο κατὰ μίμησιν ἀντιστοίχως τῶν κοντακίων τῆς Μεγάλης Δευτέρας, Μεγάλης Παρασκευῆς καὶ Μεγάλου Σαββάτου. Ὁ οἶκος τοῦ τελευταίου ἐποιήθη ἐπίσης κατὰ τὸν οἶκον τοῦ Μεγάλου Σαββάτου. Περὶ τοῦ σκοποῦ, εἰς τὸν ὅποιον ἀπέβλεπε δι' αὐτῶν ὁ Συμεὼν βλέπε ἀνωτέρω σελ. 93, ὑποσ. 2.

3. Πρβλ. Γεν. 25, 26, 27, 36. Ὡση⁸ 12, 3 - 4.

4. Γεν. 39, 7 - 13.

5. Πρβλ. Ἰω. 8, 34. Ῥωμ. 6, 17, 20.

6. Α' Κορ. 9, 25.

7. ΦΣΘ, σελ. 97.

8. Ἰω. 19, 34.

9. Πρβλ. Β' Κορ. 1, 7. Φιλιπ. 3, 10. Ἐβρ. 13, 13. Α' Πέτρ. 4, 13.

10. Πρβλ. Β' Κορ. 4, 10, 12. Α' Πέτρ. 3, 7.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΣ ΠΡΟΕΟΡΤΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ¹Κώδ. Α, φ. 145ra - 145rb. Ζ, σ. 129 - 130 και Ι, φ. 95^v - 96^v

Εκδ. [ΘΜ], σ. 165 και [ΕΑΔ], ΕΕΒΣ, τ. ΙΑ' (1935), σ. 138

Κοντάκιον, ἤχος β', Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας.

Τὸν ἀφθαρτον² καὶ ζῶντα³* Χριστὸν ποθήσας,* ταῖς λόγχαις κατετρώ-
 θης* καὶ ἐνεκρώθης,* ἐν τῷ φρέατι δὲ ἔρριψαι, μὴ ταφείς,* μένων ἀφθαρτος,*
 ἐκ τάφου δὲ σεπτὰ* ἔβλυσας μύρα,* χάριν χορηγῶν τοῖς ἐκβοῶσι.* Ταῦτα
 5 σώματός εἰσι* τοῦ πανάγνου Δημητρίου,* ἐν ᾧ Χριστὸς ἐδοξάσθη⁴* ὁ ζῶν⁵
 ἀναστάς τριήμερος⁶.

Ὁ οἶκος, <πρὸς τὸ· Ὁ συνέχων τὰ πάντα>.

145ra

Ὁ κατέχων τὰ σύμπαντα* ἐν τῇ δρακί⁷ ἐσταυρώθη,* ἢ ὄν ὑμνεῖτω ἡ κτί-
 σις* τοῦτον οὖν ζηλῶν Δημήτριος* σταυρῷ λελογχευμένον⁸,* ἐν ἔρωτι τὰς
 10 ἀγκάλας ἐξέτεινε⁹* καὶ πλευρᾷ τὰς λογχεύσεις ὑπεδέξατο,* ῥιφείς δὲ ὡς νεκρὸς
 τῷ φρέατι συγκέκλεισται* καὶ ὡς θάλασσαν ἔβλυσε* ῥεῖθρα μύρων ἀκένωτα,*
 θαυμάτων δὲ πηγαὶ ἐξεδόθησαν* καὶ σώματα καὶ πνεύματα ἰάθη πολλῶν,* ἡ
 πλάνη πᾶσα ἐπαύθη* καὶ ὁ Λυαῖος τέθραυσται* καὶ σὺν ἐκείνῳ Χριστὸν οἱ
 διώκοντες,* πιστοὶ δὲ μύροις κρᾶζομεν.* Ταῦτα σώματός εἰσι τοῦ πανάγνου
 15 Δημητρίου,* ἐν ᾧ Χριστὸς ἐδοξάσθη¹⁰* ὁ ζῶν¹¹ ἀναστάς τριήμερος¹².

8 ἐν παραλ. Ζ[ΕΑΔ]. ἢ ἐσταυρώθης Α. 9 ἐν σταυρῷ Ζ[ΘΜ][ΕΑΔ]. 10 ὡς παραλ.
 Ζ[ΕΑΔ]. 11 θάλασσα [ΕΑΔ]. 12 - 13 καὶ πλάνη Ζ[ΕΑΔ]. 13 μετὰ πλάνη προστ.
 δὲ Ζ[ΘΜ]. ἢ τέθραυσται: πέπτωκε ΖΙ[ΘΜ][ΕΑΔ]. 14 κραυγάζομεν Ζ[ΕΑΔ]. κρᾶζομεν Α.

1. ΦΣΘ, σελ. 97 - 98.

2. Πρβλ. Πράξ. 2, 27. 13, 34 - 37.

3. Πρβλ. Λουκ. 24, 5. Πράξ. 1, 3. Ῥωμ. 14, 9. Ἀποκ. 1, 18. 2, 8.

4. Πρβλ. Α' Κορ. 6, 20.

5. Πρβλ. Λουκ. 24, 5. Πράξ. 1, 3. Ῥωμ. 14, 9. Ἀποκ. 1, 18. 2, 8.

6. Μάρκ. 8, 31. 9, 31. Λουκ. 18, 33. 24, 7.

7. Πρβλ. Ἦσ. 40, 12. 22.

8. Ἰω. 19, 34.

9. Πρβλ. Ἰω. 21, 18.

10. Πρβλ. Α' Κορ. 6, 20.

11. Πρβλ. Λουκ. 24, 5. Πράξ. 1, 3. Ῥωμ. 14, 9. Ἀποκ. 1, 18. 2, 8.

12. Μάρκ. 8, 31. 9, 31. Λουκ. 18, 33. 24, 7.

4.

KONTAKION KAI OIKOS EIS SYMEON TON METAFRASTHN¹
(KH' NOEMBRIOTY)

Kwδ. A, φ. 186ra - 186rb

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ', Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς τῶν ἀγγέλων σύσκηνον* καὶ τῶν ἁγίων μέτοχον* τῷ θείῳ βίῳ* ἀν-
τοὺς μιμησάμενον²* καὶ λόγοις ἐπαινέσαντα,* τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν³,* Ἐκ-
κλησίας τὸν κόσμον* καὶ μέγαν ῥήτορα* ταύτην φαιδρύναντα* φράσει θεη-
γόροις,* Συμεὼν ὄσιε, ἀνυμνοῦμέν σε. 5

Ὁ οἶκος.

Σὺ ζωγράφος σοφός καὶ σοφῆ χειρὶ* τὰς ἐμψύχους εἰκόνας ἐχάραξας* καὶ
|| ζηλώσας, οὐς λόγοις ἱστορήσας,* ὑπερέβης τὸν λόγον τῷ βίῳ σου,* ἔμπνου 186rb
ἄγαλμα τῶν ἀρετῶν χρηματίσας,* ἔνθεν ἡμῖν θεωρία λάμπσας,* τῇ δὲ πράξει
ἐκεῖθεν ὡς ἥλιος⁴,* διὸ σῶζε εὐχαῖς σου, σοφὲ Συμεὼν,* τοὺς ὑμνοῦντάς σε. 10

Ἀμφιβαλλόμενα

KONTAKION KAI OIKOS EIS IOANNHN TON DAMASKEHNON⁵
(Δ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ)

Kwδ. A, φ. 195va

Κοντάκιον, ἦχος γ', Ἡ παρθένος σήμερον.

Καρποφόρος ἄμπελος⁶* εὐκληματοῦσα⁷ ὠράθης,* τοῖς ὠραίοις βότρυσι*
τῶν ἀρετῶν εὐθηνουῖσα⁸,* ἔβλυσας* πόμα γλυκάζον καὶ νεκταρῶδες,* ὕμνη-

1. ΦΣΘ, σελ. 98.

2. Πρβλ. Ἐβρ. 13, 7.

3. Πρβλ. Φιλίπ. 2, 15.

4. Πρβλ. Ματθ. 13, 43.

5. ΦΣΘ, σελ. 98 - 99.

6. Πρβλ. Ἱερ. 2, 21. Ἰω. 15, 2 - 8. 16.

7. Πρβλ. Ὡσηε 10, 1.

8. Πρβλ. Ἱεζ. 17, 6.

σας* ἁσμάτων μέλει παναρμονίῳ* τῶν ἁγίων τὰς χορείας,* οἷς συναγάλλη,*
Ἰωάννη σοφέ.

Ὁ οἶκος.

Τὸν σοφὸν μελωδὸν* ἄσμασι λόγων μέλψωμεν,* τὸν γλυκὺν ὕμνωδὸν*
5 ἄνθεσιν ὕμνων στέψωμεν,* ὡς τῆς Ἐκκλησίας ὄργανον θεόπνουν* κρατῆρ γὰρ
ᾧφθη οὗτος χρυσοστόμος* προχέων κατάνυξιν* καὶ σάλπιγξ θεία πνευματο-
κρότητος,* λύρα λιγυρὰ καὶ παναρμόνιος,* τροφή πεινώσι.* πηγὴ διψῶσι,*
βρώσει καὶ πόσει νοεραῖ¹* τὰς λογικὰς ἡμῶν ψυχὰς* τρέφει γὰρ καὶ ποτίζει.*
ὅθεν βοῶμεν* Τοῖς ἁγίοις νῦν συναγάλλη,* Ἰωάννη σοφέ.

1. Πρβλ. Α' Κορ. 10, 3.

ζ' ΚΑΝΟΝΕΣ

1.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΝΔΙΚΤΟΝ¹ (Α' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ)

Ἱεροστιχίς: Ὁ Ὡν τὸ καινὸν εὐλόγησον νῦν ἔτος, Συμεών.

Κωδ. Α, φ. 82^α - 83^β

Ῥοδή α', ἦχος α', Ῥοδήν ἐπινίκιον.

Ὁ Ὡν², προαιώνιε* Πάτερ καὶ Λόγε* καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,* Τριάς παντοδύναμε³,* δημιουργε τοῦ παντός,* τοῦ νέου ἔτους τὴν ἀρχὴν* ἡμῖν εὐλόγησον.

Ὡ Λόγε προάναρχε,* Θεοῦ Σοφία⁴,* δι' οὗ πάντα γέγονεν⁵,* ὁ σὰρκα 5 λαβόμενος* καὶ ὑπὸ χρόνον ὁφθεις* καὶ τὸν παρόντα συμπαθῶς* χρόνον εὐμάρησον.

Νῦν πάντα τὰ τάγματα* πάντων ἀγίων* ὁμόφωνον δέησιν* τῷ Χριστῷ προσάξατε,* ὅπως τὸ ἔτος ἡμῖν* εἰρηνικὸν δῶ, τοῦ ὑμεῖν* ἐν εὐφροσύνῃ ὑμᾶς.

Θ(εοτοκίον).

10

Τὴν μόνην γεννήσασαν* ἐν παρθενίᾳ* ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον,* ἀρχηγὸν γενόμενον* τῆς αἰωνίου ζωῆς⁶,* σὲ δυσωποῦμεν, τὸ παρὸν* ἔτος ἀγάθυνον.

Ῥοδή γ', Στερεωθήτω ἡ καρδία (μου).

Ὁ μόνος φύσει ὑπερούσιος* Θεὸς ἐν Τριάδι, παναίτιος,* δημιουργὸς τῶν οὐσιῶν* καὶ τῶν φύσεων Κύριος,* σὺ κινεῖσθαι κατὰ φύσιν* τὰ στοιχεῖα κα- 15 τεύθυνον.

1. ΦΣΘ, σελ. 99. Ὁ κανὼν ἐψάλλετο ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ κατὰ τὴν λιτανεῖαν τῆς ἀρχῆς τῆς Ἰνδικτου πρὸ τοῦ ἁγιασμοῦ. Ἐκ τῶν τεσσάρων τροπαρίων ἐκάστης ᾠδῆς τὸ μὲν πρῶτον ἀναφέρεται εἰς τὸν ἐν Τριάδι Θεόν, τὸ δεύτερον εἰς τὸν Θεὸν Λόγον, τὸ τρίτον εἰς τοὺς ἀγγέλους καὶ τοὺς ἁγίους καὶ τὸ τελευταῖον εἰς τὴν Θεοτόκον.

2. Ἐξ. 3, 14.

3. Πρβλ. Σοφ. Σολ. 7, 23. 11, 17. 18, 15.

4. Α' Κορ. 1, 24. 30.

5. Α' Κορ. 8, 6. Κολοσ. 1, 16. Ἐβρ. 1, 10.

6. Πρβλ. Πράξ. 3, 15.

Κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου¹,* τῶν αἰώνων πάντων ὁ Κύριος²,* καιρῶν καὶ χρόνων³ ποιητής,* ὑπὸ χρόνον γεγέννησαι* σαρκωθείς, διὸ τὸν χρόνον* τὸν παρόντα χαρίτωσον.

Ἄπαν τὸ πλῆθος τὸ τὸν Κύριον* καλῶς θεραπεῦσαν τῇ παρουσίᾳ ζωῆ,*
5 ἀναμαρτήτως καὶ ἡμᾶς* διαβῆναι δυσώπησον* τὴν ζωὴν ταύτην καὶ ζῆσαι*
μεθ' ὑμῶν τὴν αἰώνιον.

Θ<εστοκίον>.

82^{να} Ἴδου τὸ νέον ἔτος ἤρξατο* καὶ τὸ παλαιὸν || παρελήλυθε* καὶ οὐδὲν κέρδος ἐν ἡμῖν,* μελετῶμεν γὰρ ἄκαρπα.* ἀλλ' ἀγνή σύ δὸς κερδῆσαι* τὸν Χριστόν⁴, ὃν ἐγέννησας.

Ῥοδὴ δ', Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Νοῦς ἀναρχε καὶ Λόγε* καὶ Πνεῦμα ὁ Θεός,* μονὰς τρισυπόστατε,* αἰτία τοῦ παντός,* μὴ καταλίπης* τὸ πλάσμα σου, δι' ὃ πάντα* τοῦτον τὸν κόσμον* τὸν ὀρώμενον εἰργάσω,* σῶζε δὲ καὶ νῦν αἰωνίως τε.

15 Ὁ Λόγος τοῦ Ὑψίστου,* δι' οὗ ὁ οὐρανός* καὶ γῆ ἐστερέωται⁵,* στερέωσον ἡμᾶς* τῇ ὀρθοδόξῳ,* Χριστέ, ἐμμένειν σου πίστει* καὶ ἐν εἰρήνῃ* καὶ ὑγείᾳ τὸν λαόν σου* καὶ τῇ ὁμονοίᾳ στηρίζεσθαι.

Νοήσας πρῶτον πάντων* ὑπέστησεν ὑμᾶς* ἡ Τριάς, ὧ ἄγγελοι,* πρὸ πάντων αἰσθητῶν* καὶ διακόνους* τῆς τῶν βροτῶν σωτηρίας* ἔδειξεν⁶, ὅθεν*
20 πειρασμῶν ἡμᾶς λυτροῦσθε,* μετὰ τῶν ἁγίων φυλάττοντες.

Θ<εστοκίον>.

Εὐλόγησον, παρθένε,* καὶ δεῖξον εὐμαρές* τὸ ἔτος ταῖς δούλοις σου* τὸ νέον σαῖς εὐχαῖς* εὐλογημένη* σὺ ἀληθῶς γὰρ ὑπάρχεις⁷* καὶ τὴν κατάραν* ἐξηφάνισας καὶ λύπην* καὶ τὴν εὐλογίαν ἀπέτεκες.

25 Ῥοδὴ ε', Τὴν σὴν εἰρήνην δός.

Ἵμνοῦμέν σε, ὑπέρθε,* πανάγαθε Τριάς,* πᾶσαν γὰρ τὴν κτίσιν εἰργάσω χρηστότητι,* ἀνευδεῆς ὦν, μόνη Κύριε,* διὸ καὶ τοῦτο πᾶσιν* ἀγάθουνον τὸ ἔτος.

20 ὑμᾶς κῶδ.

1. Νεεμ. 13, 22. Ψαλμ. 105, 45.
2. Τωβ. 6, 10. Σοφ. Σειρ. 36, 22. Α' Τιμ. 1, 17.
3. Πράξ. 1, 7. Α' Θεσ. 5, 1.
4. Φιλιπ. 3, 8.
5. Ψαλμ. 32, 6.
6. Ἐβρ. 1, 14.
7. Λουκ. 1, 42. 48.

Λόγε Θεοῦ αἰώνιε* καὶ πρόσφατε σαρκί,* || ὄλον ὁ σαυτὸν ἡμῖν χαρισά- 82vβ
μενος,* δὸς εὐθηνίαν καὶ κατάστασιν* ἀγαθὴν ἐν τούτῳ* τῷ ἔτει τοῖς σοῖς
δούλοις.

Οἱ τὰς μυρίας χάριτας* λαβόντες ἐκ Θεοῦ* ἀντὶ τῶν πολλῶν καμάτων,
δωρήσασθε* ἀνεπιβούλως τὴν ζωὴν ἡμῶν* πάντοτε καὶ τούτῳ* τῷ ἔτει δια- 5
νύσαι.

Θ<εοτοκίον>.

Γαλήνη καὶ σωτήριον* τοῦ κόσμου καὶ τροφός,* λιμοῦ καὶ λοιμοῦ, σειсмоῦ
καὶ ἀλώσεως,* πυρός, μαχαίρας, πληγῆς πάσης τε* ἡμᾶς ῥῦσαι, κόρη,* καὶ
τὸ ἐνεστῶς ἔτος. 10

ᾠδὴ ς', Τὸν προφήτην.

Ἡ Τριάς ἡ πανουργός,* ἡ ὑπέρθεος μονάς,* ἀδιαίρετος Θεός* καὶ ἀσύγ-
χυτος ὁ ὢν,* ἀτάραχον* καὶ εἰρηναῖον* τὸν κόσμον φύλαξον.

Σὺ ἐβάστασας ἡμῶν,* Χριστέ, νόσους χαλεπάς,* ἀσθενείας τε¹ δεινάς,*
σαρκωθείς ὑπὲρ ἡμῶν* σὺ δὸς ἡμῖν* τοῦτο τὸ ἔτος* ὑγιές, ἄνοσον. 15

Οἱ τελέσαντες καλῶς* τὴν ζωὴν τὴν ἐπὶ γῆς* καὶ αἰώνιον ζωὴν* κληρω-
σάμενοι σαφῶς,* φρουρήσατε* ἐν τῷ παρόντι* ἡμᾶς καὶ μέλλοντι.

Θ<εοτοκίον>.

Νέου ἔτους τὴν ἀρχὴν* σοὶ προσάγομεν, ἀγνή,* τῇ πηγῇ τῶν ἀγαθῶν,*
ἅπαν τοῦτο ἀγαθόν,* εὐάρεστον,* εὐλογημένον* ἐκ σοῦ αἰτούμενοι. 20

ᾠδὴ ζ', Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Νῦν εὐχαρίστως, ἄναρχε Τριάς,* ὑμνοῦμέν σε* χάριν τῶν πολλῶν σου 83ra
δωρεῶν,* τὰ πάντα γὰρ* ἐκ τοῦ μὴ ὄντος κατειργάσω* διὸ καὶ τὴν κτίσιν δὸς*
οἰκονομεῖσθαι καλῶς* εἰς εὐφροσύνην ἡμῖν.

Ἰψώθης, Σῶτερ, ἐπὶ τοῦ σταυροῦ²* καὶ ἔθραυσας* κράτος καθ' ἡμῶν 25
τοῦ πονηροῦ* καὶ βασιλεὺς* ἡμῶν ἐδείχθης³ ὁ δεσπότης* ὅθεν καὶ νῦν ὑψω-
σον* τοὺς σοὺς πιστοὺς βασιλεῖς,* νίκας διδοὺς κατ' ἐχθρῶν.

Νῦν πάντες δῆμοι θείων λειτουργῶν⁴* καὶ ἅπαντες* χοροὶ τῶν ἁγίων
ιεροὶ* ὑπὲρ ἀπάντων* τῶν πιστῶν ἐκδυσωπεῖτε* τοῦ χρόνου τὸν δίαυλον* εἰ-
ρηνικὸν διελθεῖν* καὶ ἀναμάρτητον. 30

1. Πρβλ. Ἦσ. 53, 4. Ματθ. 8, 17.

2. Πρβλ. Ἰω. 3, 14. 8, 28. 12, 32. 34.

3. Ἰω. 18, 37. Ἀποκ. 17, 14. 19, 16. Ψαλμ. 73, 12.

4. Ψαλμ. 102, 21. 103, 4. Ἐβρ. 1, 7.

Θ<εστοκίον>.

Ἐλπίς ἀπάντων, δέσποινα ἀγνή,* χριστιανῶν* τὴν πόλιν σου ταύτην* καὶ τὸν κληρὸν σου,* ἀγνή, καὶ πάντα* τὸν λαόν σου περιφρούρει* ἀπὸ πάσης θλίψεως* σὺ γὰρ ἡμῶν ἰατρός,* τροφός, εἰρήνη, ζωή.

5

Ῥδὴ η', Ὅν φρίττουσιν ἄγγελοι.

Τὸν κύκλον εὐλόγησον* νῦν τοῦ ἐνιαυτοῦ¹,* Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν,* καὶ δώρησαι ἡμῖν* ὠρῶν εὐκρασίαν,* εὐφορίαν καρπῶν,* εἰρηνικούς δμβρους* καὶ πᾶσαν εὐθηνίαν.

Ὁ Λόγος ὁ ἀναρχος,* ἐκ κόρης σαρκωθείς* καὶ δι' ἀγαθότητα,* παθῶν
10 καὶ σταυρωθείς,* διὰ τοῦ σταυροῦ σου* τὰς ψυχάς, τὴν ζωὴν,* σώματα καὶ ἔργα* ἀγίασον σῶν δούλων.

καβββ

Σωτήρες γενήθητε* καὶ φύλακες ἡμῶν,* πανάγιοι ἄγγελοι* καὶ πάντες ἐκλεκτοί,* || καὶ τοῦτο τὸ ἔπος* διελθεῖν εὐμαρῶς* καὶ πάντα τὸν βίον* ἡμῶν ἐκδυσωπεῖτε.

15

Θ<εστοκίον>.

Σωτήρα γεννήσασα* τοῦ κόσμου² καὶ Θεόν,* σωτήριος ἄγκυρα* ὑπάρχεις τῶν πιστῶν* διὸ πάντας σῶζε* τοὺς ἐν γῆ πανταχοῦ,* ἐν θαλάσῃ, κόρη,* καὶ νῦν καὶ αἰωνίως.

Ῥδὴ θ', Τὴν ζωοδόχον πηγὴν.

20 Ὑμνοὺς πιστοὶ εὐχαρίστους σοὶ φέρομεν* ἐνιαυτοῦ ἀπαρχὴν, ὁ Θεὸς ἡμῶν,* Τριάς παντοδύναμη,* καὶ βοῶμεν· Λύτρωσαι* παντὸς ἡμᾶς πειρασμοῦ καὶ ἐπιρρείας* ἐν τῷ αἰῶνι τῷ νῦν καὶ τῷ μέλλοντι.

Μέλλοντος ἄρχων αἰῶνος³ σὺ, δέσποτα,* καὶ τοῦ παρόντος αἰῶνος σὺ, Κύριε* ἐν τῷ ἐνεστώτι οὖν* αἰῶνι καὶ μέλλοντι* σκέπασον, σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ
25 Ὑψίστου⁴,* καὶ τῆς ἀφθάρτου ζωῆς σου ἀξίωσον.

Ἔργοις ἐνθέοις Θεὸν θεραπεύσαντες* καὶ θεωρίαις αὐτῷ ὁμιλήσαντες,* σὺν αὐτῷ εὐφραίνεσθε* πάντες ζῶντες ἅγιοι* καὶ νῦν ἡμᾶς τῷ Θεῷ εὐαρεστησαι* καὶ κοινωνῆσαι αὐτοῦ ὑπερεύχεσθε.

Ὡς ποιητῆ τῶν αἰώνων⁵ προσάγομέν* σοὶ τὴν ἀρχὴν τὴν τοῦ ἔτους εὐ-

9 ἐκ : ὁ κωδ.

1. Ψαλμ. 64, 12. Σοφ. Σολ. 7, 19.

2. Λουκ. 2, 11. Ἰω. 4, 42. Α' Ἰω. 4, 14

3. Ἡσ. 9, 6.

4. Μάρκ. 5, 7. Λουκ. 1, 32. 8, 28.

5. Πρβλ. Ἐβρ. 1, 2.

χάριστον* καὶ βοῶμεν· Δώρησαι,* Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν,* τῆς ἀγαθῆς πολιτείας ἀρξάμενους,* εἰς τέλος φθάσαι χρηστὸν καὶ σωτήριον.

Θ(εοτοκίον).

Ναεὶ Ὑψίστου καὶ πόλις βασιλείος,* τοὺς ἱερεῖς, βασιλεῖς καὶ τὴν ποιμένην σου,* πόλις τὰς τιμώσας σε* καλῶς διαφύλαξον,* παντὸς δεινοῦ ἐξελοῦ ἡμᾶς, 5 παρθένε,* καὶ ἀγαθοῦ δὲ παντὸς, ἀγνή, πλήρωσον.

2.

ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΜΙΧΑΗΛ (Σ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ)

¹ *Ἀκροστιχίς* : Νόων κυρίαν σὺν ἀρχαγγέλῳ σέβω, Συμεῶν.

Κῶδ. Α, φ. 87ra - 89va

² Ὠδὴ α', ἦχος δ', Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον.

Νοεῖν σου* τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον,* κόρη πανύμνητε,* καὶ τοῖς ἀγγέλοις πέφυκε φρικτόν,* ὑπὲρ γινῶσιν νοούμενον* διὸ ὡς ὑπερτέραν σε* πάντων ἀγγέλων μεγαλύνομεν. 10

Ὁ ἀναρχος* νοῦς καὶ παντοδύναμος* νόας παρήγαγε* τῷ συνανάρχῳ Λόγῳ λογικούς,* ζῶντάς τε θείῳ Πνεύματι,* λειτουργικὰ στρατεύματα,* σὲ Μιχαὴλ δὲ τούτων ἔξαρχον.

Ὡς μέγας,* ὡς φωταυγής, ὡς κάλλιστος,* ὡς ὠραιότατος* τῇ τοῦ μεγίστου φάους μετοχῇ,* ἀγαθός τε δεικνύμενος* τῇ ἀγαθάρχῳ χάριτι,* ἡμᾶς 15 ἀγάθυνον, ἀρχάγγελε.

Νυμφίου^{2*} τοῦ παναμώμου πέφνηας* νύμφη πανάμωμος* καὶ μήτηρ, 87rb κόρη, Λόγου τοῦ Θεοῦ* καὶ κυκλοῦσι τιμῶντές σε* σὺν Μιχαὴλ οἱ ἄγγελοι,* παρεμβολαῖς ὧν ἡμᾶς φύλαττε.

³ Ὠδὴ γ', Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί. 20

Καλύπτει ἡ ἀρετὴ* σου³ τοὺς ἀγγέλους, ἡ σεπτὴ δόξα δέ,* κόρη, τὴν γῆν ἐπλήρωσεν⁴,* ὅθεν σὺν ἀγγέλοις ὑμνοῦμέν σε.

1. ΦΣΘ, σελ. 99 - 100. Εἰς τὸ πρῶτον καὶ τέταρτον τροπάριον ἐκάστης φδῆς ἐγκωμιάζεται ἡ Θεοτόκος ἐν συναρτήσει πρὸς τοὺς ἀγγέλους, εἰς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ὁ ἀρχάγγελος Μιχαὴλ.

2. Πρβλ. Ματθ. 25, 1 - 10. Ἰω. 3, 29.

3. Πρβλ. Ἀββακ. 3, 3.

4. Πρβλ. Ψαλμ. 71, 19.

- 87^{να} Ὑμνούντων χοροστατεῖς* χορῶν ἀύλων ἢ ὡς σεπτὸς ἔξαρχος* καὶ νῦν ἡμῶν ὑμνούντων σε,* σὺ χοροστατῶν μέσον φάνηθι.
 Ῥυόμενος Ἰσραὴλ* τὸν παλαιόν¹, ὦ Μιχαήλ, πρότερον,* νῦν τοῦ καινοῦ φάνηθι* ῥύστης τε καὶ φύλαξ καὶ πρόμαχος.
 5 Ἰλέωσαι σὸν υἱὸν* τοῖς σοῖς ἰκέταις, ἀγαθὴ δέσποινα,* τὸν Μιχαήλ ἔχουσα,* κόρη, συνεργὸν τὸν ἀρχάγγελον.

87^{νβ} Ῥοδὴ δ', Ἐπαρθέντα σε.

Ἀποδιώξον ἀγρύπνοις σου προστασίαις* τοὺς καθ' ἡμῶν, πανάμωμε,* ἐχθροὺς ἀοράτους* αἰσθητοὺς τε, δέσποινα,* ταχὺν ὑπηρέτην σου* ἔχουσα
 10 τὸν θεῖον ἀρχάγγελον.

Νῦν ἐπίφανον καὶ πρόφθασον οὐρανόθεν* τοὺς ἐπικαλουμένους σε,* ὡς πάλαι προφθάσας* ἔσωσας ἐν Χώναις τὸν σὸν* ναόν, ἀρχιστράτηγε,* σῶσον καὶ ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Σῆ δύναμι εἰς τῆ ἀμάχῳ καὶ προστασίᾳ,* ὡς ἀγαθός, ἀρχάγγελε,* προστα-
 15 τής καὶ φύλαξ,* ἡμᾶς περιφύλαττε,* ἐχθρὸν τὸν ἀσώματον* καὶ δεινὸν διώκων τῆ δόξῃ σου.

Ἵπερύμνητε, ἦν ἄγγελοι ἐν ὑψίστοις* ὑμνοῦσιν ὡς πανύμνητον* Θεοῦ σε μητέρα,* σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε* καὶ φρούρει πρεσβείαις σου* σὺν τῷ ἀρχαγγέλῳ, θεόθυμπε.

88^{γα} 20 Ῥοδὴ ε', Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νῦν στράτευσον, ἀγνή,* καὶ ἐχθρῶν τὰ στρατεύματα* ἀφάνισον στρατη-
 γίαις* σου ἀύλοις, παρθένε,* καὶ τοῦ ἀρχιστρατήγου σου.

Ἀκοίμητος, ὡς νοῦς* φωτεινός, ὠραιότατος,* ἀρχάγγελε, τοὺς ζοφώδεις* νοητοὺς ἐχθροὺς πόρρω* ἐξ ἡμῶν ποίει δαίμονας.

25 Ῥώμην ὡς κραταιὰν* κεκτημένος καὶ ἄμαχον* καὶ τάχος, ῥύου προφθά-
 νων* τὸ χριστῶνυμον φύλλον* ἐκ πάσης περιστάσεως.

Χαρίτωσον, ἀγνή,* τοὺς πιστῶς εὐφημοῦντάς σε,* σεμνή, κεχαριτωμέ-
 νη²,* ἡ χαρὰν τῶν ἀγγέλων,* Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

88^{γβ} Ῥοδὴ ς', Θύσω σοι.

30 Ἄβυσσος* τῶν οἰκτιρμῶν καὶ πέλαγος ἄφατον* ὁ σὸς υἱὸς χρηματίζων,* σὲ πηγὴν ἐλέους ἔδειξε, κόρη,* ὁ ἀγγέλου* καὶ βροτοὺς πληρῶν πάσης χρη-
 στότητος³.

Γέγηθας* τὴν εὐφροσύνην τὴν θεῖαν καὶ ἄπαυστον,* θεοειδῆς νοῦς ὑπάρ-

1. Πρβλ. Δαν. 8, 11.

2. Λουκ. 1, 28.

3. Πρβλ. Ψαλμ. 103, 28.

χων,* ἀπαθής, ἀσώματος, σὺν ἀγγέλοις,* ὧν ἐξάρχεις* καὶ ἡμᾶς εὐφροσύνης σου πλήρωσον.

Γάνυται* πᾶσα ψυχὴ ἐν γῆ μεμνημένη σου* καὶ μετὰ πόθου καὶ φρίκης* σὲ δοξάζει θέλουσά σε προστάτην* καὶ ἐνταῦθα* καὶ σαρκὸς ἐξελθοῦσα, ἀρχάγγελε.

Ἐπάκουσον,* μῆτερ Θεοῦ, ἐξ ὕψους τῆς δόξης σου,* ἢ ὑπερβᾶσα τῇ δόξῃ* 5
τῶν ἀγγέλων || τάξεις τὰς ὑπερτάτας* καὶ παρόντων* καὶ μελλόντων δεινῶν 887α
ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ῥοδὴ ζ', Ἐν τῇ καμίνῳ.

887β

Λάμπεις πλησίον* παρισταμένη, κόρη, τοῦ σοῦ υἱοῦ* τούτου τῷ ἀστέκτῳ κάλλει καὶ φωτισμῷ* καὶ φωτίζεις τοὺς ἀγγέλους σὺ* διὸ καταύγασον* καὶ 10
ἡμᾶς ἐπὶ γῆς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὡς ὑπερτάτης* τῆς θείας δόξης, ἔνδοξε Μιχαήλ,* ὄντως ἀπαλαύεις, ὅλος ὧν φλογερός¹* τοῦ ἀχράντου πυρός² μέτοχος* καὶ ἀγαθώτατος,* ἐκμιμήσει Θεοῦ³, καὶ γαλήνιος.

Στόματι μέλπεις* ἀύλω, μάκαρ, ἕσμα τριαδικόν⁴* πᾶσι σὺν ἀγγέλοις, 15
ἔξαρχος ὡς τελῶν,* τῷ τριφώτῳ ἀγαθάρχη Θεῷ,* ὧ καὶ προσάγαγε* δι' ἡμᾶς ἱκεσίαν ἀνύσιμον.

Ἔσχεσ ἐν μήτρᾳ* ἐνυποστάτως, κόρη, σὺ τὸν Θεόν,* δόξαν οὗ τὴν θείαν ἄγγελοι καθορᾶν* οὐκ ἰσχύοντες ἐκπλήττονται,* ἀγνή, καὶ γέγονας* ὑπὲρ ἀγγέλους· διὸ σε μακαρίζομεν. 20

Ῥοδὴ η', Χεῖρας ἐκπετάσας.

89α

Βουλὴν τὴν ἀρχαίαν τοῦ Πατρός⁵,* ἀγνή, μηνύων σοι* ὁ ἀρχιστράτηγος* Γαβριήλ ἐξαπεστάλη σοι⁶,* ὁ Μιχαήλ δὲ τοῦ λαοῦ* ἐδείχθη φύλαξ τοῦ σοῦ⁷* οὗς ὑμνοῦντες,* σὲ εὐλογοῦμεν, σεμνή, παντευλόγητε.

Ῥοφθης πάλαι στῦλος ὡς πυρός* καθοδηγῶν Ἰσραήλ⁸* καὶ ὀπλισμένος 25
δὲ* τῷ Ἰησοῦ ἀναδέδειξαι⁹* ὡς ὧν φύλαξ, πολεμίους τε*. τοὺς Ἀσσυρίους* μιᾷ ῥοπῇ ἀπέκτεινας¹⁰* καὶ νῦν φθάσον* καὶ πολεμίων ἡμᾶς χειρῶν λύτρωσαι¹¹.

1. Πρβλ. Ψαλμ. 103, 4. Ἐβρ. 1, 7.

2. Δευτερ. 4, 24. 9, 3. Ἰεζ. 1, 4 - 13. 27. Ἐβρ. 12, 29.

3. Πρβλ. Ματθ. 19, 17. Μάρκ. 10, 18. Λουκ. 18, 19.

4. Ἦσ. 6, 3. Ἀποκ. 4, 8.

5. Ἦσ. 25, 1.

6. Λουκ. 1, 26 ἐξ.

7. Β' Βασ. 23, 3.

8. Ἐξ. 13, 21 - 22. 14, 24. Ἀριθ. 14, 14. Σοφ. Σαλ. 18, 3.

9. Ἰησ. Ν. 5, 13 - 15.

10. Β' Παραλ. 32, 21. Σοφ. Σειρ. 48, 21.

11. Πρβλ. Λουκ. 1, 71. 74.

Συναπηλθες πάλαι τῷ λαῷ* ἐν Βαβυλῶνι τὸ πρὶν,* αἰχμαλωσίας τε* σπεύσας αὐτὸν ἀπελύτρωσας* ἀντιστὰς στερρῶς τῷ ἄρχοντι* τῷ τῶν Περσῶν¹· διὰ* καὶ νῦν σὺν αἰσθητοῖς* νοητοῦς ἐχθροῦς πολέμει²* καὶ πάσης ῥύου δουλείας, ἀρχάγγελε.

89τθ 5 Ὑψῶσον τὸ κέρασ τῶν πιστῶν³,* θεογεννήτρια* κόρη, δυνάμει σου,* παρεμβολαῖς τε περίφραξον* τῶν ἀγγέλων⁴, ὡς ὑπάρχουσα* τῶν οὐρανίων στρατηγῶν* κυρία, πάνταγνε,* καὶ συντήρει* τοὺς Θεοτόκον αἰεὶ σε κηρύττοντας.

¹ Ῥδὴ θ', Λίθος ἀχειροτόμητος.

Μερίστη ὑπόθεσις ὕμνων* ὤφθη ὁ τόκος σου ἀνθρώποις* καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
10 ἀμιλλᾶσθαι* ἀγγέλοις, κόρη, τούτους εἰργάσατο,* μᾶλλον δ' ἀγγέλοις ἤνωσε⁵* καὶ σὺν ἀγγέλοις σε δοξάζομεν.

89τκ Εἰργάσω παράδοξα ἔργα* τῇ Παλαιᾷ || πρὶν Διαθήκη* καὶ ἐν τῇ Καινῇ δὲ ὁμοίως* ἔργα ἐξάίσια ἐξετέλεσας* καὶ ὡς προστάτην μέγιστον* σὲ μεγαλύνομεν, ἀρχάγγελε.

15 Ὡς ζευῖος φαιδρότατον θεῖον,* ὦ Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ τε,* πάντας τοὺς χοροὺς τῶν ἀγγέλων* συναγαγόντες θεῖοι ἀρχάγγελοι,* ὡς φύλακες πανάγαθοι* ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύσατε.

Νύμφη τοῦ Κυρίου καὶ μήτηρ,* τῶν χερουβιμ ἁγιωτέρα,* σὺν τῷ Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ* καὶ τοῖς ἀγγέλοις πᾶσι δυσώπησον* ὑπὲρ τῶν δοξαζόντων σε*
20 ἀγγέλων πάντων ὑπερέχουσαν.

3.

ΚΑΝΩΝ ΕἰΣ ΤΗΝ ὙΨΩΣΙΝ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ* (ΙΔ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ)

Ἡ ἀκροστιχὴς κατ' ἀλφάβητον.

Κῶδ. Α, φ. 105ra - 108ra

< Ῥδὴ α', ἦχος πλ. δ', Σταυρὸν χαράξας >

.
.

21 - 23 ἐξέπεσε φύλλον.

1. Πρβλ. Δαν. 10, 13.
2. Πρβλ. Ἀποκ. 12, 7.
3. Πρβλ. Α' Βασ. 2, 10. Ψαλμ. 148, 14. Σοφ. Σειφ. 47, 5.
4. Πρβλ. Ψαλμ. 33, 8.
5. Πρβλ. Ἑβρ. 12, 22.
6. ΦΣΘ, σελ. 100.

Ῥοδὴ γ', Ῥάβδος εἰς τύπον.

Δόξαν ὁ Παῦλος* Χριστοῦ τὸν θεῖον σταυρὸν ἐκάλεσε* ταπεινώσεως ὡς μέγιστον δεῖγμα¹,* δι' οὗ τὴν ἔπαρσιν εἴλε* τοῦ ἐχθροῦ καὶ καταβέβληκεν²* ὁ κραταιὸς³* καὶ μόνος παντοδύναμος⁴.

Ἐγνώσθη ξύλον* θανατηφόρον ποτὲ τὸ γνώσεως* καὶ γνώσιν περέσχετο 5 ψυχοφθόρον⁵* σταυροῦ δὲ ὤφθη τὸ ξύλον* θείας γνώσεως παραίτιον* καὶ χορηγὸν* ζωῆς καὶ πάσης χάριτος.

Ζῆς αἰδίως* καὶ τῷ θνητῷ μου θανῶν ἐγήγερσαι* καὶ ὑψοῖς με ἄνω Πατρὸς ἐν θρόνῳ⁶* ὁ καὶ δηλοῦντες ὑψοῦμεν* τὸν σταυρὸν σου, ὡς καὶ τέθνηκας* καὶ ὑψωθεῖς,* Χριστέ, καὶ ζῶν⁷ ζωοῖς ἡμᾶς⁸. 10

Ῥοδὴ δ', Εἰσακήμοα Κύριε.

Ἦκες⁹, μόνη χρηστότητι* καθ' ἡμᾶς ὑπάρξας, ἢ ἡμᾶς ρυόμενος¹⁰* καὶ τὸ 105^{να} μέγα τοῦ ἐλέους σου¹¹* ὁ σταυρὸς δηλοῖ σου ἀνυψούμενος.

Θεωροὶ ταπεινώσεως* τῆς σῆς ἀνυψοῦνται, Χριστέ, οἱ ἄγγελοι,* ὑπερήφανοι δὲ τρέπονται* τῷ σταυρῷ, δι' οὗπερ βροτοὶ σφύζονται. 15

Ἰεράρχης θυόμενος¹²* σὺ καὶ βασιλεύς¹³, σταυρὸς δὲ τὸ σκῆπτρόν σου,* βακτηρία τε τῆς ποιμένης σου¹⁴* ὃν ἐχθροὶ ὀρώντες σου συντρίβονται.

Ῥοδὴ ε', Ῥο τρισμακάριστον ξύλον.

105^{ββ}

Καταλαμπρύνεται κτίσις* ὑπὲρ ἡλίου αὐγᾶς,* ὁ σὸς σταυρὸς ἀκτῖνας γὰρ* ἀνατέλλει ἐκ τοῦ τόπου τῶν ἡλίων* τῶν χειρῶν σου καὶ ποδῶν,* δικαιο- 20 σύνης ἡλιε,* τοῦ παρέχοντος* φῶς δικαίους¹⁵ ἐν τῇ λάμπει σου.

Λύτρον τὸ αἷμά σου¹⁶, Λόγε,* ὑπὲρ ἡμῶν ἐν σταυρῷ* ὡς θυσιαστηρίῳ

1. Πρβλ. Φιλιπ. 2, 8 - 9.

2. Πρβλ. Ψαλμ. 72, 18.

3. Δευτερ. 7, 21. Ψαλμ. 23, 8.

4. Σοφ. Σολ. 11, 17. 18. 15.

5. Πρβλ. Γεν. 2, 17. 3, 3 - 5. 19.

6. Πρβλ. Ἑβρ. 8, 1. 12, 2. Ἐφεσ. 2, 6.

7. Πρβλ. Λουκ. 24, 5. Πράξ. 1, 3. Ῥωμ. 14, 9. Β' Κορ. 13, 4. Ἀποκ. 1, 18. 2, 8.

8. Πρβλ. Α' Κορ. 15, 22. Β' Κορ. 13, 4. Α' Θεσ. 5, 10.

9. Πρβλ. Ἠσ. 35, 4. Ἰω. 8, 42. Α' Ἰω. 5, 20.

10. Πρβλ. Ῥωμ. 11, 26. Β' Κορ. 1, 10. Κολοσ. 1, 13. Α' Θεσ. 1, 10.

11. Γ' Βασ. 3, 6. Ψαλμ. 85, 13. 107, 5.

12. Πρβλ. Ἐφεσ. 5, 2. Ἑβρ. 5.5. 9, 11. 10, 12.

13. Πρβλ. Λουκ. 1, 33. Ἰω. 18, 36. 37. Ἀποκ. 17, 14. 19, 16.

14. Πρβλ. Ψαλμ. 22, 1. 4.

15. Ψαλμ. 96, 11. Παροιμ. 13, 9.

16. Ματθ. 20, 28. Μάρκ. 10, 45. Α' Πέτρ. 1, 18 - 19.

σου* ἀνηρέχθη¹ τῷ ἀχράντῳ Πατρὶ σου²* διὸ σέβομεν, Χριστέ,* τὸν τόπον
τῆς θυσίας σου,* τὸν σταυρόν σου,* καὶ ὑψοῦμεν σὲ δοξάζοντες.

Μεγίστην ὄντως σφραγιδα* βασιλικὴν τὸν σταυρόν,* θεάνθρωπε, τοῖς
δούλοις σου³,* τῆς σφαγῆς σου⁴ ὡς σημεῖον παρέθου,* ὃ ἡ ποιμνὴ σου, Σω-
5 τήρ,* σημειουμένη σώζεται* καὶ ἀλύμαντος* τοῖς ἀγρίοις θηρσί⁵ δείκνυται.

106τα

ᾠδὴ ζ', Νοτίου θηρός.

Νικήσας Σωτὴρ τῷ πάθει⁶,* τὴν νίκην τοῖς βροτοῖς* νενικημένοις πρὶν
παρέσχες* διὰ τοῦτο τοῦ κράτους* τὸ σύμβολόν σου πιστοὶ* περιφανῶς

106τθ

10 || ἐφ' ὑψηλοῦ* χερσὶν ὁσίοις ἐπαιρόμενον βλέποντες κράζομεν* Ὁ ἐν τούτῳ
σαρκὶ προσπαγεῖς, ὁ Θεός,* τοὺς δυσμενεῖς ἡμῶν δίδου* νικᾶν πάντας, δέσποτα.

Ξενίζον φωτὶ ἐν πόλῳ* ὠράθη βασιλεῖ* τῷ εὐσεβεῖ τὸ θεῖον ὄπλον* ἐν
αὐτῷ νικᾶν φαῖνον,* ὃ καὶ ἀνάκτων πιστῶν,* τῶν διαδόχων τῆς ἐκείνου* εὐ-
σεβείας, φυλακτήριον καὶ κράτος δέδωκας* διὰ ὃ ἐκουσίως ἐν τούτῳ παγεῖς*
καὶ νῦν τοῖς σοῖς βασιλεῦσι* τὴν νίκην χορήγησον.

15 Ὁράσει ψυχῆς τὸν θεῖον* ὑψοῦντές σου σταυρόν,* τὸν ὑψωθέντα⁷ ἐν αὐτῷ
σε* νοερῶς καθορῶμεν* ἐκ τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν* καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευ-
ρᾶς* ἐναποστάζοντα σωτήριοι ὕδωρ σὺν αἵματι⁸* καὶ ἀναστάντα καὶ ζῶντα⁹
ὑμνοῦμεν αἰεὶ* καὶ τῷ σταυρῷ ζωὴν, Λόγε,* διδόντα¹⁰ δοξάζομεν.

106τβ

ᾠδὴ ζ', Ἐκνοον πρόσταγμα.

20 Πόρρω διώκεται* δαιμόνιος πληθὺς,* ὅλως οὐ στέγουσα,* Σῶτερ, καθο-
ρᾶν* πάθους σημεῖόν σου τοῦ σεπτοῦ* ὅθεν ὑψοῦσα ἡ Ἐκκλησία σου* σταυρόν
σταυρικῶς κόσμου τοῖς πέρασι,* τροποῦται πάντας* δυσμενεῖς αἰσχύνουσα,*
πιστῶς σοι ἀναμέλπουσα* Ὁ ὑπερύμνητος* τῶν πατέρων (καὶ ἡμῶν* Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ)¹¹.

25 Ῥήσεις προέγραψαν* καὶ τύποι παλαιῶν* τὸ θεῖον ὄπλον σου,* πάθη τε
λαμπρὰ* τὰ τῶν δικαίων πάθος τὸ σόν,* οἱ πρὸ σταυροῦ σου συνεσταυροῦντό

1. Πρβλ. Α' Πέτρ. 2, 24.

2. Πρβλ. Ἑβρ. 9, 14.

3. Ἀποκ. 7, 2. 3. 4. 9, 4.

4. Ἀποκ. 5, 6. 9. 12. 13, 8.

5. Πρβλ. Ἡσ. 56, 9.

6. Πρβλ. Ἀποκ. 3, 21.

7. Πρβλ. Ἰω. 3, 14. 8, 28. 12, 32. 34.

8. Ἰω. 19, 34.

9. Πρβλ. Λουκ. 24, 5. 23. Πράξ. 1, 3. Ῥωμ. 14, 9. Β' Κορ. 13, 4.

10. Ἰω. 6, 33. 10, 28. Α' Κορ. 15, 22. Β' Κορ. 13, 4. Α' Θεσ. 5, 10.

11. Δαν. 3, (2). (28). (30). (32).

σοι¹* ὄθεν καὶ ἢ ζωῆς τῆς σῆς ἐπέτυχον* καὶ νῦν σκιρτῶσι* ταῖς ψυχαῖς θεώ- 107ra
μενοι* τὸν σὸν σταυρὸν ὑψούμενον,* μεθ' ἡμῶν κράζοντες* Τῶν πατέρων
καὶ ἡμῶν* Θεὸς εὐλογητὸς εἶ².

Σέβω σεβάσμιόν* σου ὄργανον, Χριστέ,* τῆς σωτηρίας μου,* ὅπερ ἐκ-
δοθὲν* εἶδον ἐκ γῆς νῦν ἀναφανέν,* φθόνῳ μὲν πρόην καταχωννύμενον,* πι- 5
στῶν δ' ἀνάκτων* πόθῳ δεικνύμενον* ὃ καὶ δηλοῦσα* ὑψῶ ἢ δι' αἵματος*
καὶ τοῦ σταυροῦ σου ποιήμη σου³* καὶ ἀναμέλλω σοι* Τῶν πατέρων καὶ
ἡμῶν* <Θεὸς εὐλογητὸς εἶ>⁴.

Ῥοθὴ η', Εὐλογεῖτε παιδες.

107rβ

Τυποῖ καὶ Μωσῆς σε* ἐκταθεῖς ἰσθῶν τρόπαιον⁵* καὶ σὺν ἐκείνῳ πάντες 10
διὰ συμβόλων* ἔνθεοί σε προετύπου,* σταυρῷ σωτηρίαν κόσμῳ παρέχοντα⁶*
ἡμεῖς δὲ ἐλθόντα* ὑμνοῦμέν σε καὶ τὸν σταυρὸν σου* ὑψοῦμεν, Κύριε, σὲ προ-
σκυνοῦντες.

Ἵμνον τῇ ὑψώσει* τοῦ σταυροῦ σου οἱ ἄγγελοι* βοῶσιν ἐν ὑψίστοις,
Ἵψιστε Λόγε,* τῇ διὰ τοῦ πάθους νίκη* σου κροτοῦντες, Σῶτερ, τὰ ἐπινίκια* 15
καὶ σὺν τῷ Πατρὶ σοι* καὶ Πνεύματι προσφωνοῦσι* μέλος τρισάγιον⁷ εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Φῶς φωτὸς ἀνάρχου* συναίδιον ἔλαμψας⁸* σὺν τῷ φωτὶ τῷ θείῳ Πνεύ-
ματι, Λόγε,* καὶ μοναδικῆς Τριάδος* τῷ σταυρῷ σου, Σῶτερ, γνῶσιν ἐβρά-
βευσας,* ἦν τοὺς προσκυνοῦντας,* ὃ εἰς τῆς σεπτῆς Τριάδος,* ἡμᾶς συντήρη- 20
σον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥοθὴ θ', Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε.

107va

Χαρμονῆς ἀδιαδόχου οἱ ἄγγελοι* σὺν τοῖς ἀγίοις πληροῦνται, τοῦ Χρι-
στοῦ* τὰς τρώσεις ἐν σταυρῷ καθορῶντες, δι' ὧν* ἢ πᾶς ἐσώθη κόσμος,* ὃν 107vβ
καὶ ἡμεῖς ὑμνοῦμεν* προσκυνοῦντες αὐτοῦ* τὸ ὑποπόδιον⁹. 25

Ψαλμικῶς τῇ ἀνυψώσει βοήσωμεν* σταυροῦ τοῦ θείου. σημείου τοῦ φρι-

1. Πρβλ. Γαλάτ. 2, 19.

2. Δαν. 3, (2). (28).

3. Πρβλ. Πράξ. 20, 28. Ἑβρ. 13, 12. Ἀποκ. 5, 9.

4. Δαν. 3, (2). (28).

5. Ἑξ. 17, 11 - 12.

6. Πρβλ. Ῥωμ. 1, 16. Ἑβρ. 5, 9.

7. Ἦσ. 6, 3. Ἀποκ. 4, 8.

8. Πρβλ. Β' Κορ. 4, 6.

9. Πρβλ. Ψαλμ. 98, 5.

κτοῦ,* τὴν ἔλευσιν ἡμῖν τῆς δευτέρας Χριστοῦ* παρουσίας δεικνύντος¹·*
Τὸν Κύριον ὑψοῦτε,* προσκυνοῦντες αὐτοῦ* τὸ ὑποπόδιον².

108ra

Εἰρμός ἄλλος, Ὁ διὰ βρώσεως.

Ἦ τῶν ἀγγέλων θεία δόξα,* δικαίων ἢ προτύπωσις, καύχημα* τῶν μα-
5 θητῶν Χριστοῦ³ καὶ ἀγώνισμα,* τῶν ἀθλητῶν ἢ νίκη, μοναστῶν* καὶ ἱερέων
στήριγμα,* ὁ σταυρός, ἀγαθῶν πάντων πλήρωμα,* χριστιανῶν τὸ φύλον,*
τούς σὲ ὑμνοῦντας, περίσφζε.

Ἦ τοῦ Σωτῆρος θεῖον ὄπλον,* σημεῖον⁴ τὸ παμμέγιστον, ἐν ᾧ πάντες*
οἱ πιστοὶ εἰς πάντα τελούμεθα* καὶ τὴν σφραγῖδα ἔχομεν Χριστοῦ⁵·* σταυρὲ
10 πιστῶν τὸ καύχημα⁶,* ὅτε λάμπεις φαιδρῶς ὑπὲρ ἡλίον* προτρέχων τοῦ δε-
σπότη⁷,* σῶσον ἡμᾶς καὶ καταύγασον.

4.

ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΛΟΥ* (ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ)

Ἀκροστιχίς: Σέβω τὸ σεπτὸν σύμβολον τῶν πατέρων, Συμεῶν Ἀμῆν.

Κώδ. Α, φ. 111ra - 112va

Ῥοδὴ α', ἦχος πλ. δ', Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Σῶσον, ἀγία Τριάς, τοὺς πιστεύοντας* εἰς σέ, τῶν ὄλων Θεέ⁸,* ἀγέννητε
Πάτερ* καὶ μονογενές Υἱέ¹⁰,* ἐκ Πατρὸς Πνεῦμα ἅγιον¹¹,* ὁ Θεὸς τῶν πατέ-
ρων¹²,* καὶ ἀνυμνήσαι καταύγασον* τὸ σεπτὸν τῆς πίστεως σύμβολον.

Ἐκ τῶν γραφῶν τὸ πρὶν οἱ τριακόσιοι* σὺν δέκα τε καὶ ὀκτώ* ἐν τῇ Νι-
111ra 15 καέων* τὸ ἢ σύμβολον ἔθηκαν,* τὸν Ἄρειον αἰσχύναντες,* τοῦτο δὲ τελειοῦ-
σιν* οἱ ἑκατὸν καὶ πενήκοντα* ἐν τῇ Κωνσταντίνου, ὃ σέβομεν.

1. Ματθ. 24, 30.

2. Πρβλ. Ψαλμ. 98, 5.

3. Γαλάτ. 6, 14.

4. Ματθ. 24, 30.

5. Πρβλ. Ἀποκ. 7, 2 - 8, 9, 1.

6. Πρβλ. Γαλάτ. 6, 14.

7. Ματθ. 24, 30.

8. ΦΣΘ, σελ. 100 - 101. Βλέπε καὶ ἄνωτέρω, σελ. 77, ὑποσ. 2 καὶ 3.

9. Πρβλ. Γ' Μακ. 2, 3, 6, 9, 39.

10. Ἰω. 1, 14. 18, 3, 16. 18. Α' Ἰω. 4, 9.

11. Ἰω. 15, 26.

12. Ἐξ. 3, 13. 15. 16. Σοφ. Σολ. 9, 1. Δαν. 3, (2). Πράξ. 3, 13 κ.ά.

Βάθρον ὡς θεῖον τὸ σύμβολον ἔχοντες,* πιστεύομεν δι' αὐτοῦ* οἱ πιστοὶ εἰς ἓνα* Θεὸν¹ προαιώνιον²,* Πατέρα παντοκράτορα³,* ποιητὴν τῶν ἀπάντων⁴,* σὺν Λόγῳ ζῶντι⁵ καὶ Πνεύματι⁶,* Τριάδα σεπτὴν ὁμοούσιον.

〈Θεοτοκίον〉.

Ὡς ἐν Νικαίᾳ, Θεοτόκε, πρότερον* ἐθεολόγησαν* τὸν σὸν υἱὸν καὶ Θεὸν* 5 Υἱὸν τε καὶ Λόγον* Πατρός ὁμοούσιον,* ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαντα* καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα* ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐν τῇ πόλει σου* οἱ πατέρες, οὕτω πιστεύομεν.

Ῥοδὴ γ', Ὁ στερεώσας.

Τῶ ὄντως θείῳ καὶ σεπτῶ* ἀκολουθοῦντες συμβόλῳ,* ἓνα Κύριον κηρύττομεν πίστει* Ἰησοῦν Χριστὸν⁷ ἡμεῖς,* μονογενῆ Υἱὸν Θεοῦ⁸,* ἐκ Πατρὸς 10 γεννηθέντα⁹,* φῶς ἐκ φωτός¹⁰ προαιώνιον.

Ὦντως Θεὸν ἀληθινόν¹¹* τὸν ἐκ Θεοῦ γεννηθέντα¹²,* ἀληθῶς ἀληθινοῦ Πατρὸς¹³ Λόγον* ὁμοούσιον αὐτῶ,* δι' οὗ πάντα ἐγένετο¹⁴,* Χριστὸν ὁμολογοῦμεν,* ὡς οἱ πατέρες ἐκήρυξαν.

Σέβομεν χεῖλεσι, νοῖ* καὶ τῇ καρδίᾳ τὸν Λόγον,* δι' ἡμᾶς καὶ τὴν ἡμῶν 15 σωτηρίαν* οὐρανόθεν κατελθεῖν¹⁵* καὶ σαρκωθῆναι ὕστερον,* Θεὸν μένοντα ὅλον,* ὀφθέντα ὅλον ἄνθρωπον.

〈Θεοτοκίον〉.

Ἐν Πνεύματι ὁ τοῦ Θεοῦ* Πατρός ἐκ σοῦ Υἱός, κόρη,* τῆς παρθένου Μαρίας ἐσαρκώθη,* βροτὸς τέλειος ὀφθείς* διὸ καὶ ἐνηθρώπησε,* γράφου- 20 σιν οἱ πατέρες* τὸ τέλειον καταγγέλλοντες.

1. Δευτερ. 6, 4. Μάρκ. 12, 29. 32. Α' Κορ. 8, 4. Γαλάτ. 3, 20 κ.ά.
2. Πρβλ. Σοφ. Σειρ. 24, 9.
3. Β' Βασ. 7, 25. 26. 27. Ἀμώς 3, 13. Β' Κορ. 6, 18 κ.ά.
4. Πρβλ. Γεν. 1, 1. Σοφ. Σειρ. 24, 8.
5. Πρβλ. Ἰω. 1, 3. Α' Κορ. 8, 6. Σοφ. Σολ. 9, 1. Ψαλμ. 32, 6.
6. Πρβλ. Γεν. 1, 2. Ψαλμ. 32, 6.
7. Α' Κορ. 8, 6. Β' Κορ. 4, 5.
8. Ἰω. 3, 16. 18. Α' Ἰω. 4, 9.
9. Πρβλ. Ψαλμ. 2, 7. Πράξ. 13, 33. Ἑβρ. 1, 5. 5, 5.
10. Ἰω. 3, 19. 8, 12. 12, 46. Α' Τιμ. 6, 16. Ἰακ. 1, 17. Α' Ἰω. 1, 5. 7.
11. Α' Ἰω. 5, 20. Ἀποκ. 3, 7. 3, 14.
12. Πρβλ. Ψαλμ. 2, 7. Πράξ. 13, 33. Ἑβρ. 1, 5. 5, 5.
13. Ἰω. 17, 3. Α' Θεσ. 1, 9. Α' Ἰω. 5, 20. Ἀποκ. 19, 20.
14. Πρβλ. Ἰω. 1, 3. Α' Κορ. 8, 6. Σοφ. Σολ. 9, 1. Ψαλμ. 32, 6.
15. Πρβλ. Ἰω. 6, 38. 41 - 58.

Ῥοδὴ δ', Σὺ μου Χριστέ.

Παναληθῶς* σε τὸν Θεοῦ Υἱὸν ἄνθρωπον* χρηματίσαι* τέλειον αἱ σύνοδοι* ἐνανθρωπήσαντά τέ φασι,* πρώτη καὶ δευτέρα,* ὁ καὶ ἡ τρίτη ἐκράτυνε,* τετάρτη τε καὶ ἕκτη* καὶ διπλοῦν ταῖς οὐσίαις* καὶ θελήσει, Σῶτερ, 5 ἐκήρυξαν.

Τὸν ποιητήν,* οὐ ποιηθέντα δὲ Κύριον,* γεννηθέντα* Λόγον ὁμοούσιον* προαιωνίως ἐκ τοῦ Πατρὸς,* σάρκα γεγονότα* καὶ ἐν ἡμῖν ἐνσκηνώσαντα¹,* ὡςπερ διπλοῦν τῇ φύσει* καὶ διπλοῦν ἐνεργείαις* καὶ θελήμασιν, εἶπον οἱ κήρυκες.

10 Ὅνπερ διπλοῦν* ταῖς φύσεσι καὶ θελήσειν* οἱ πατέρες,* σὲ Χριστέ, κηρύττουσι* τῇ ὑποστάσει ἓνα Χριστόν²* καὶ Κύριον ἓνα³* φασὶν ὁμοῦ Θεὸν ἄνθρωπον,* οὐ σύγχυσιν, οὐ φύρσιν,* οὐ διαίρουν ὅλως* ὑφιστάμενον, ἓνα δὲ μένοντα.

〈Θεοτοκίον〉.

111^{νβ} 15 Νόμου σαρκὸς* χωρὶς τὸν Λόγον συνέλαβες,* ἢ τὸν ἀρρεῦστως* ἐκ Πατρὸς συνάναρχον,* παρθένος οὔσα, ἣν καὶ φθορᾶς* δίχα, κόρη, τίκεις* καὶ μένεις ἀγνή ἀμόλυντος.* διὸ ὡς οἱ πατέρες* Θεοτόκον κυρίως* καὶ παρθένον ἡμεῖς σε κηρύττομεν.

Ῥοδὴ ε', Ἰνατί με ἀπώσω.

20 Σὲ σαφῶς σαρκωθέντα* καὶ ἐνανθρωπήσαντα καὶ σταυρωθέντα σαρκί* ὑπὲρ ἡμῶν. Λόγε,* οὐκ ἀισχύνονται γράφειν οἱ δοῦλοί σου.* τῷ γὰρ μάλωπί σου* ἡμεῖς ἰάθημεν⁴ καὶ πάθει* τὴν ἀπάθειαν, Σῶτερ, ἐλάβομεν.

Ἐπὲρ νοῦν ἐπ' ἐσχάτων⁵* ἐπιμαρτυροῦντές σου τὴν θείαν σάρκωσιν* καὶ τὸ πάθος, Σῶτερ,* τὴν Ποντίου Πιλάτου ἐκτίθενται* κλῆσιν οἱ σοὶ φίλοι* 25 εἰς μαρτυρίαν τοῦ πραχθέντος,* σῆς πτωχείας⁶ τὸ ὕψος κηρύττοντες.

Μὴ παθεῖν ὡς Θεὸν σε,* σαρκὶ σταυρωθῆναι δέ, ταφῆναι γράφουσιν,* ὡς μὴ φντασίαν* νομισθῆναι τὰ σά, καὶ ἡμέρα δέ* ἀναστῆναι τρίτη* σὲ μαρτυροῦσιν οἱ πατέρες,* ὡς καὶ Παῦλός φησι «κατὰ τὰς γραφάς»⁷.

〈Θεοτοκίον〉.

30 Βλέψας, ὧν ἐπὶ ζύλου,* μητέρα ἐκάλεσε⁸ καὶ σοῦ ἐφρόντιζεν* ὁ υἱός

1. Ἰω. 1, 14.

2. Πρβλ. Ῥωμ. 5, 17.

3. Α' Κορ. 8, 6.

4. Ἦσ. 53, 6. Α' Πέτρ. 2, 24.

5. Ἐβρ. 1, 2. Α' Πέτρ. 1, 20.

6. Πρβλ. Β' Κορ. 8, 9.

7. Α' Κορ. 15, 3.

8. Ἰω. 19, 26.

σου, κόρη,* ἀπὸ σοῦ φανερῶν ὡς σεσάρκωται* καὶ τῇ σαρκὶ πάσχει¹* καὶ τῷ Πατρὶ διδοὺς τὸ πνεῦμα²,* Θεὸς εἶναι ἐδίδασκεν, ἄχραντε.

Ῥοθὴ ς', Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Οἱ μέτοχοι τῆς ἱεραρχίας σου* πλήρεις χάριτός σου θεῖοι πατέρες,* ὡς ὁ χορὸς τῶν σεπτῶν ἀποστόλων,* καὶ τὸ ἐκείνων μιμούμενοι σύστημα,* 5 112^{γα} ἐμπνεύσει Πνεύματος Θεοῦ* σαρκωθέντα Υἱόν σε ἐκήρυξαν.

Λουτροῦ σεπτῶν, ἣν αὐτὸς παράδοσιν* εἰς τὸ ὄνομα Πατρὸς καὶ Υἱοῦ σοῦ* Πνεύματός τε ἐκτελεῖσθαι παρέθου³,* παραλαβόντες Τριάδα κηρύττουσιν,* ὁμότιμον καὶ συμφυῆ* οἱ ποιμένες καὶ σὴν, Λόγε, σάρκωσιν.

Ὁ Ὑψιστος κατελθὼν σεσάρκωσαι* καὶ παθὼν καὶ ἀναστὰς ἀνυψώθης⁴,* 10 ὅθεν σαφῶς ἀνελθόντα σε πάλιν* εἰς οὐρανοὺς καὶ καθήμενον γράφουσιν* ἐκ δεξιῶν τοῦ σοῦ Πατρὸς⁵* οἱ σοὶ δοῦλοι καὶ πάλιν ἐρχόμενον⁶.

<Θεοτοκίον>.

Νηδύος σου προσλαβὼν λυτήριον* ὁ υἱός σου εἰς θυσίαν προσῆξεν* ὑπὲρ ἡμῶν σῶμα, κόρη, καὶ αἷμα* διὰ σταυροῦ⁷, ἀναστὰς τε ἀνήγαγε* Θεῷ Πα- 15 τρὶ εἰς οὐρανοὺς⁸* καὶ αὐτὸ ὡς αὐτοῦ συνδοξάζομεν.

Ῥοθὴ ζ', Θεοῦ συγκατάβασιν.

Τὸν Λόγον, ὃν ἐβλεψε* παιδίον νέον ὁ Ἡσαΐας τὸ πρὶν* ἐκ παρθένου τεχθέντα⁹* καὶ Δανιὴλ κατεῖδεν ἐν Πνεύματι* υἱὸν ἀνθρώπου τοῦ κρῖναι ἐρχόμενον¹⁰,* καὶ ὁ πατέρων χορὸς* ἀνακηρύττων ὑμνεῖ. 20

Ὡς εἶπον οἱ ἅπαντες* Θεοῦ προφῆται σὺν ἀποστόλοις Χριστοῦ,* τὸν Θεὸν ἐν Τριάδι,* Πατέρα, Λόγον καὶ Πνεῦμα ἅγιον,* θεῖοι πατέρες, λαμπρῶς ἐκηρύξατε,* τὴν σάρκωσιν τε Υἱοῦ* καὶ ἀνυμνοῦμεν ὑμᾶς.

Νοοῦσι καὶ γράφουσί* σε οἱ πατέρες Λόγον ὀφθέντα σαρκί¹¹,* σαρκω-

10 σεσάρκωται κῶδ.

1. Α' Πέτρ. 4, 1.

2. Πρβλ. Λουκ. 23, 46.

3. Ματθ. 28, 19.

4. Πρβλ. Πράξ. 2, 33. 5, 31.

5. Πρβλ. Μάρκ. 16, 19. Κολοσ. 3, 1.

6. Ἰω. 14, 3. Πράξ. 1, 11.

7. Πρβλ. Ἐφεσ. 5, 2. Ἐβρ. 10, 5. 12. 11, 4. Α' Πέτρ. 2, 24.

8. Πρβλ. Ἐφεσ. 2, 6.

9. Ἠσ. 7, 14. 16. 8, 4. 9, 6.

10. Δαν. 7, 13 - 14.

11. Πρβλ. Βαρ. 3, 37. Ἰω. 1, 14. Α' Ἰω. 1, 1.

112^β θέντα, παθόντα* και ἀναστάντα, ἀναληφθέντα τε* και || μετὰ δόξης πάλιν τε ἐρχόμενον,* τοῦ κρῖναι ζῶντας, νεκρούς¹* και βασιλεύοντας.

<Θεοτοκίον>.

Παρθένε, ἐξέθετο* τὸ θεῖον σύμβολον πρώτη σύνοδος* και δευτέρα σφρα-
5 γίζει,* τρίτη κηρύττουσα Θεοτόκον σε,* αἷς αἰ λοιπαὶ δὲ σαφῶς ἠκολούθησαν* και σὺν αὐταῖς και ἡμεῖς* σὲ μεγαλύνομεν.

᾿Ωδὴ η΄, ᾿Επταπλασίως.

᾿Ανακτά σε αἰώνιον* Δανιὴλ προηγόρευσεν³,* ὁ ἀρχάγγελός τε προευηγγε-
γελίσσατο* μητρὶ τῇ πανάγνω σου³* και οἱ σοὶ φίλοι, δέσποτα,* σοῦ τὴν βα-
10 σιλείαν τέλος φασὶ μὴ ἔχειν⁴*· σὺ γὰρ Θεὸς ὑπάρχεις,* βασιλεὺς τῶν αἰώ-
νων⁵* και σὺν Πατρὶ ἀπαύστως* Πνεύματι βασιλεύεις⁶.

Τοῦ Πατρὸς ὡς τὸ ἀναρχον* και ἀναίτιον ἔγραψαν* και ὡς τοῦ Υἱοῦ τὸ
γεννητὸν αἰώνιον* και τὸ ὁμοούσιον,* οὕτω και θεῖου Πνεύματος* τὸ ἐκ τοῦ
Πατρὸς ἐκπορευτὸν οἱ πατέρες* εἰς ἅγιον εἰπόντες* και ζωοποιὸν Πνεῦμα,*
15 τὸ ἐκ Πατρὸς ἀφράστως* ἐκπορευόμενόν⁷ τε.

᾿Ενθέως ὠμολόγησαν* τοῦ Πατρὸς τὸ ἀγέννητον* και τὸ τοῦ Υἱοῦ δὲ
γεννητὸν οἱ κήρυκες,* Πνεύματος ἁγίου τε* τὴν ἐκ Πατρὸς ἐκπόρευσιν⁸,*
ὅτι Πατὴρ φῶτων⁹ ὁ Πατὴρ ἐστὶ μόνος,* πηγὴ τε και αἰτία* Υἱοῦ και Πνεύ-
ματός τε,* ὡς και Χριστὸς διδάσκει* και οἱ πιστοὶ φρονουῦμεν.

20

<Θεοτοκίον>.

᾿Ρήμασι και νοήμασι* Θεοτόκον φρονουμέν σε* και θεάνθρωπον δὲ τὸν
υἰὸν σου, δέσποινα,* διττὸν τε θελήσει* και ἐνεργείαις ταῖς φυσικαῖς,* ἓνα
ὑποστάσει δὲ και Κύριον ἓνα¹⁰,* τρέποντες σὺν ᾿Αρειῶ,* ᾿Απολιναρίον τε,*
Εὐτυχῆ τε και Πύρρον* και πάσας τὰς αἱρέσεις.

112^γ 25

᾿Ωδὴ θ΄, ᾿Εξέστη ἐπὶ τούτῳ.

᾿Ὡς θεῖως συμπονήσαντες ἐπὶ γῆς* και τῆς πίστεως προπολεμήσαντες*

1. Ματθ. 16, 27. 19, 28. 24, 30. 25, 31. Μάρκ. 8, 38. 13, 26. Λουκ. 9, 26. 21, 27. Πράξ. 10, 42. Β΄ Τιμ. 4, 1. Α΄ Πέτρ. 4, 5.

2. Δαν. 3, 33. 7, 27.

3. Λουκ. 1, 26. 32 - 33.

4. Πρβλ. Λουκ. 1, 33.

5. Α΄ Τιμ. 1, 17.

6. Πρβλ. ᾿Αποκ. 11, 15. 17. 19, 6.

7. Πρβλ. ᾿Ιω. 15, 26.

8. Πρβλ. ᾿Ιω. 15, 26.

9. ᾿Ιακ. 1, 17.

10. Πρβλ. Α΄ Κορ. 8, 6.

ἐν οὐρανοῖς* χαίρετε, Τριάδος τὸν φωτισμὸν* λαβόντες, ὡς κηρύξαντες* ταύτην ὁμοούσιον εὐσεβῶς* καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ δέ,* Θεοῦ τοῦ σαρκωθέντος,* αἰεὶ ἔστέ συνευφραϊνόμενοι.

Νῦν χαίρετε τὸ σύμβολον τὸ σεπτὸν* παραδόντες, Πατέρα δοξάσαντες* καὶ τὸν Υἱόν,* Λόγον ὁμοούσιον ἐν σαρκὶ* γεγεννημένον ὕστερον,* Πνεῦμά 5 τε τὸ ἅγιον ἐκ Πατρὸς,* εἰς μίαν Ἐκκλησίαν* ὀρθόδοξον λαλήσαν,* τὴν θείαν πίστιν τε σφραγίσαντες.

Σικηνώματα Τριάδος τῆς τριλαμποῦς* Ὑπερλάμποντες ἄνω συνήδεσθε* Μετὰ Χριστοῦ,* Εὐσεβῶς κηρύξαντες διφυῆ* καὶ ἓνα, ᾧ καὶ σῦνεστε* Ὡπερ δὴ συνάψατε καὶ ἡμᾶς* τοὺς τὰ ὑμῶν φρονοῦντας,* Νῦν καὶ αἰεὶ τε μένειν* ἐν 10 τῇ ὀρθῇ πίστει φρουρήσατε.

〈Θεοτοκίον〉.

Ἄει καὶ νῦν, ᾧ μήτηρ Θεοῦ ἀγνή,* τὴν ἀγίαν καὶ Μίαν περισφίξε* καθολικὴν,* ἀποστολικὴν τε τοῦ σου υἱοῦ* Ἐκκλησίαν ὀρθόδοξον,* Ἦν ὁμολογοῦσαν βάπτισμα ἓν¹,* Νεκρῶν ἀναστασί²ν τε* φύλαττε προσδοκῶσαν,* ζῶην 15 τοῦ μέλλοντος αἰῶνος³· ἀμήν.

5.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΠΙΣΤΗΘΙΟΝ
(ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΝ), ΩΣ ΔΥΝΑΤΟΝ ΔΕ ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΕΝΝΟΙΑΣ⁴ (ΚΣ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ)

⁵ Ἀκροστιχίς: Τὸν ἀγνὸν ὑμῶν σὺν ἀγνῇ Χριστοῦ φίλον, θύτης Συμῶν.

Κῶδ. Α, φ. 115^α - 119^β

⁶ Ὡδὴ α', ἦχος δ', Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τὸν μέγαν ἀπόστολον,* παρθένε νῦν ἀειπάρθενε,* τὸν φίλον τοῦ τόκου σου⁵* καὶ κατὰ χάριν υἱόν* σου⁶ γεραίρομεν* καὶ σὲ σὺν τούτῳ, κόρη,* ὑμνοῦμεν ὡς πρόξενον* αὐτῷ τῆς χάριτος. 20

Ὁ Λόγος ὁ ἀναρχος* ὁ ἐν ἀρχῇ τῷ γεννήτορι,⁷* δι' οὗ πάντα γέ-

1. Ἐφεσ. 4, 5.

2. Πρβλ. Πράξ. 23, 6. 24, 15. 21. Α' Κορ. 15, 12.

3. Πρβλ. Ματθ. 12, 32. 25, 46. Μάρκ. 10, 30. Λουκ. 18, 30. Ἐβρ. 6, 5 κ.ά.

4. ΦΣΘ, σελ. 101.

5. Ἰω. 15, 14. 15.

6. Ἰω. 19, 26.

7. Ἰω. 1, 1 - 2.

γονε¹, * σὰρξ ἐκ σοῦ γέγονε²* καὶ τιμῶμέν σε* μετὰ τοῦ θεηγόρου,* τοῦ ταῦτα, θεάνυμφε,* θεολογήσαντος.

Νέαν, μάκαρ, γέννησιν* ἀπὸ Θεοῦ σὺ γεγέννησαι,* οὐ σαρκὸς θελήματος³,* καὶ θέσει τέκνον Θεοῦ⁴,* ἀδελφὸς Χριστοῦ⁵,* καὶ υἱὸς τῆς παρθένου⁶,* 5 πατῆρ⁷ καὶ θεμέλιος⁸* ὄφθης τῶν τέκνων Θεοῦ⁹.

Ἄνθρωπον ἰσαγγελον,* υἱὸν βροντῆς¹⁰, φωτὸς κήρυκα* τοῦ κόσμον φωτίζοντος¹¹* μονογενοῦς ἐκ Πατρός,* οὐ τεθέασαι* τὴν δόξαν¹² καὶ φῶς ὄφθης,* εἰδότες σε σέβομεν* οἱ φωτισθέντες ἐκ σοῦ.

Γεννάς τὴν ἀλήθειαν* Χριστόν¹³, δι' οὗ ἡ ἀλήθεια* καὶ χάρις ἐξέλαμψεν¹⁴,* 10 οὐ ἐκ πληρώματος* λαβόντες ἡμεῖς,* ὡς Θεολόγος γράφει,* χάριν ἀντὶ χάριτος¹⁵,* Χαῖρέ σοι κράζομεν.

116α

Ῥοδὴ γ', Τοὺς σοῖς ὑμνολόγους.

Νηδυί Θεὸν Λόγον ἐδέξω,* οὐδεὶς ὄν ἐώρακεν¹⁶, ἀγνή,* φύσει, ὡς ἐξηγήσατο¹⁷,* δόξαν δ' ὀρώσιν ἄγγελοι¹⁸* καὶ ὁ παρθένος ἔβλεψε* σαρκὶ σὺν μύ- 15 σταις ἀστράψαντα¹⁹.

Ὁ ἴσος τοῦ πρώτου Ἰωάννου,* ὡς φίλος²⁰, παρθένος, συγγενῆς²¹,* ἀγα-

1. Ἰω. 1, 3.

2. Ἰω. 1, 14.

3. Ἰω. 1, 13. 3, 3 - 5.

4. Ἰω. 1, 12. Α' Ἰω. 3, 1. 2.

5. Ἰω. 20, 17.

6. Ἰω. 19, 26 - 27.

7. Πρβλ. Γ' Ἰω. 4.

8. Πρβλ. Ἐφεσ. 2, 20. Ἀποκ. 21, 14. 19.

9. Ἰω. 1, 12. 11, 52. Α' Ἰω. 3, 1. 2, 10.

10. Μάρκ. 3, 17.

11. Ἰω. 1, 4. 9. 3, 19. 8, 12. 9, 5. 12, 46. Α' Ἰω. 2, 8.

12. Ἰω. 1, 14. Α' Ἰω. 1, 1.

13. Ἰω. 14, 6.

14. Ἰω. 1, 14. 17.

15. Ἰω. 1, 16.

16. Ἰω. 1, 18. 5, 37.

17. Ἰω. 1, 18.

18. Πρβλ. Ματθ. 18, 10.

19. Ματθ. 17, 1 - 8. Μάρκ. 9, 2 - 8. Λουκ. 9, 28 - 36. Β' Πέτρ. 1, 16 - 18.

20. Ἰω. 15, 14. 15.

21. Ὁ Ἰωάννης κατὰ τινὰ παράδοσιν ἦτο υἱὸς τῆς Σαλώμης, θυγατρὸς Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, ἐπομένως ἦτο ἀνεψιὸς τοῦ Κυρίου. SEC, στ. 79 - 81

πητός¹ δ' ἐπέκεινα* καὶ ἀδελφός² σύ, χαῖρε, Χριστοῦ,* Υἱὸν Θεοῦ ὃν ἐγνω-
κας³* καὶ πάση γῆ μεμαρτύρηκας⁴.

Νοῦς ὡς θεῖος σὺ ἀνεωγότα* εἶδες καὶ ἀνῆλθες οὐρανόν,* ἀγγέλους ἀνιόν-
τας τε* καὶ κατιόντας⁵* ὅθεν τῇ γῆ* εἰρήνης ὠφθης ἄγγελος* καὶ τοὺς βρο-
τούς Θεῶ ἤνωσας. 5

Ἰπῆρξας Θεοῦ ναός· ἐν σοὶ γάρ* σὺν Πνεύματι ὤκησε Πατήρ⁶* καὶ ὁ
ναὸν τοῦ σώματος* λύσας καὶ ἀναστήσας* Χριστός⁷, οὗ τῆς ζωῆς σὺ ἄγγελος*
καὶ κοινωνός, ἐπιστήθιε.

Μεγίστων σὺ οἶκος μυστηρίων,* Θεοῦ μήτηρ ὠφθης γάρ, ἀγνή,* καὶ
τὸν Υἱὸν γινώσκουσα* πρὸς ἔργα τὰ παράδοξα* σὺ πρώτη παρεκίνησας,* ὁ 10
Θεολόγος ὡς ἔγραψεν⁸.

ᾠδὴ δ', Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

116να

Νέον Ἀδὰμ τέτοκας,* κόρη, Χριστόν⁷, ὃς δι' ὕδατός τε* καὶ Πνεύμα-
τος* γεννῶν εἰσάγει* βασιλείαν εἰς Θεοῦ⁹,* μὴ γεννηθέντας φλέγει¹¹ δέ,* ἐξ
οὗ γεννηθέντες¹³ ὑμνοῦμέν σε. 15

ᾠφθης ζωῆς πάροχος ἀληθινῆς* τοῦ ἐξ οὐρανοῦ καταβάντος¹³ γάρ* καὶ
ὑψωθέντος* ἐν σταυρῶ¹⁴ κήρυξ φανείς* πρὸς τοῦτον ἡμᾶς εἴλκυσας¹⁵,* ὅθεν,
Θεολόγε, ὑμνοῦμέν σε.

Σὺ ἀγάπης πλήρωμα⁶¹ τῆς τοῦ Θεοῦ* τοῦ τὸν κόσμον οὕτω ποθήσαντος,*
τὸν Υἱὸν ὥστε* δοῦναι τὸν μονογενῆ,* ἵνα μὴ ἀπολλώμεθα¹⁷,* οὗ τῇ πίστει 20
κόσμον διέσωσας.

Ἰδὼρ τὸ ζῶν ἔπιες, ὃ καὶ πηγὴ* ζωῆς ἀλομένη σοὶ γέγονε¹⁸* καὶ βρῶμα

1. Ἰω. 13, 23. 19, 26. 21, 7. 20.
2. Ἰω. 19, 26 - 27. 20, 17.
3. Πρβλ. Ἰω. 17, 25.
4. Πρβλ. Ἰω. 15, 27. 21, 24. Α' Ἰω. 1, 2. 4, 14. Ἀποκ. 1, 2. Πράξ. 1, 8.
5. Πρβλ. Ἰω. 1, 51. Ἀποκ. 4, 1.
6. Ἰω. 15, 4 - 7. 14, 17. 15, 9 - 10. Α' Ἰω. 4, 12 - 16.
7. Ἰω. 2, 19 - 21.
8. Ἰω. 2, 3 - 5.
9. Α' Κορ. 15, 45.
10. Ἰω. 3, 5.
11. Πρβλ. Ματθ. 3, 12. Λουκ. 3, 17.
12. Πρβλ. Ἰω. 1, 13. Α' Ἰω. 2, 29. 3, 9. 4, 7. 5, 1. 18.
13. Πρβλ. Ἰω. 3, 13. 6, 33. 38. 41. 42. 50. 51. 58.
14. Πρβλ. Ἰω. 3, 14. 8, 28. 12, 32. 34.
15. Πρβλ. Ἰω. 12, 32.
16. Πρβλ. Ῥωμ. 13, 10.
17. Ἰω. 3, 16.
18. Ἰω. 4, 10. 11. 13. 14.

ἔσχεσ* ζῶντα ἄρτον, τὸν Χριστόν¹,* δι' οὗ ψυχὰς ἐστήριξας,* φίλε μαθητά,
καὶ ἐδρόσισσας.

Νυμφίον ἐγέννησας σὺ τῶν ψυχῶν,* τὸν Χριστόν, οὗ λόγων αὐτήκοος²,*
παρθένη, ὥφθη* ὁ παρθένος μαθητῆς* καὶ τὰς φωνὰς ἐχάραξε* καὶ χαίρει σὺν
5 σοὶ χαρὰν ἄληκτον.

117α

ᾠδὴ ε', Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

* Ἄρτου θεία τράπεζα³* καὶ χώρα σίτου ἄσπορος* σὺ, τοῦ οὐρανοῦ θε-
ριστῆς⁴ δὲ* ὁ Θεολόγος* καὶ σπόρου Λόγου σπορευτής⁵,* βρώσεως μελλούσης⁶
τε δοτῆρ* τῆς ἄνωθεν γνώσεως⁷,* μεθ' οὗ, κόρη, σὲ μέλομεν.

10 Γράφεις τὰ οὐράνια,* θεολογεῖς τὰ ἀφραστα,* λόγους καὶ τὰ ἔργα τοῦ
Σωτῆρος,* μετὰ Πατρός* αἰεὶ ὡς ἐργάζεται⁸,* ὡς Λόγος ὁμότιμος Πατρί.*
ὄν ἡμῖν ἰκέτευε* σωτηρίαν ἐργάσασθαι⁹.

Νεκρῶν ἢ ἀνάστασις¹⁰* εἰς ζωὴν ἡμᾶς ἔγειρον,* Ὡς τοῦ Θεοῦ, ὅτε φω-
νῆ σου* νεκροὺς ἐγείρεις* καὶ κρίνεις ἅπαντας¹¹, εὐχαῖς* τοῦ σοῦ ζῶντος μα-
15 θητοῦ* τοῦ σὲ καταγγείλαντος,* τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον¹².

* Ἡ σὰρξ Χριστοῦ δέδοται* βρώσις, τὸ αἷμα πόσις¹³ δέ,* παρθένη. ὁ πρῶ-
γων δὲ ἀξίως* ἐν Χριστῷ μένει* καὶ ὁ Χριστὸς ἐν αὐτῷ¹⁴* καὶ ζῆ αἰωνίως¹⁵,
καθὼς σὺ* καὶ ἡμᾶς ἐσθίειν δὲ* καλῶς καὶ ζῆν ἀξίωσον.

Χαρίτων ἢ μήτρα σου* πηγὴ Χριστόν γὰρ τέτοκας,* ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ,
20 εἰπόντα,* ἐκ τῆς κοιλίας* ζῶν ὕδωρ ρεύσεται,¹⁶* τὸ Πνεῦμα, ὃ ἔλαβες¹⁷, ἀγνή,*
καὶ ὁ ἐπιστήθιος,* δι' οὗ κόσμον ἐφώτισεν.

117β

ᾠδὴ ς', Τὴν θείαν ταύτην.

* Ῥήματα ἔχων ἐφώνησε* ζωῆς τῆς αἰωνίου¹⁸ ὁ τόκος σου,* ἃ καὶ ἀγράμ-

1. Ἰω. 6, 51. 58.
2. Πρβλ. Α' Ἰω. 1, 1. 3. 5.
3. Πρβλ. Ἐξ. 25, 22 - 29.
4. Πρβλ. Ἰω. 4, 38.
5. Πρβλ. Λουκ. 8, 5. 11. Α' Κορ. 9, 11.
6. Πρβλ. Ἰω. 6, 27.
7. Πρβλ. Ἰακ. 3, 15. 17.
8. Πρβλ. Ἰω. 5, 17.
9. Πρβλ. Β' Κορ. 7, 10.
10. Πρβλ. Ἰω. 11, 25.
11. Πρβλ. Ἰω. 5, 21. 29.
12. Α' Ἰω. 5, 20.
13. Ἰω. 6, 55.
14. Ἰω. 6, 56.
15. Ἰω. 6, 51. 58.
16. Ἰω. 7, 38.
17. Ἰω. 7, 39. Λουκ. 1, 35.
18. Ἰω. 3, 34. 6, 68.

ματος* θεῖος σοφός, κόρη, ἔγραψε* καὶ Πνεῦμα ἡμῖν ταῦτα* καὶ ζωὴ ἄφθησαν¹.

Ἴδου οὐκ ἔβλεψας θάνατον* τοὺς λόγους τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἐτήρησας²* καὶ φῶς γεγένησαι* ἀκοιλουθήσας εἰπόντι αὐτῷ* «Ἐγὼ τὸ φῶς τοῦ κόσμου»³,* καὶ γῆν ἐφώτισας. 117να

Σημεῖα μέγιστα ἔγραψας* Χριστοῦ, Θεὸν αὐτὸν τὰ κηρύττοντα* καὶ ταπεινώσεως* ἔργα αὐτοῦ καὶ ἀγάπης τε,* διό, ἠγαπημένε,* σὲ μακαρίζομεν. 5

Τυφλοὺς ἐκ μήτρας ἐφώτισας⁴,* νεκροὺς σὺ ὀδωδῶτας ἀνέστησας⁵* Εὐαγγελίῳ σου,* τὰ ἔθνη, ᾧ ἐπιστήθιε,* ζωὴ ἡμῖν⁶, εἰρήνη⁷,* ὡς Χριστός, γεγονόςας.

Ὁ συγγενής, ὁ ἀπόστολος,* ὁ φίλος, ἀδελφός, ἐπιστήθιος,* Εὐαγγελίου γραφεὺς* Χριστοῦ καὶ σύμμορφε⁸, σύνεδρε⁹,* ᾧ Ἰωάννη, χαῖρε,* παρθένε 10 ἄφθαρτε.

Ἵμνοῦμεν πύλην σε χάριτος¹⁰* τὴν θύραν τῆς ζωῆς γὰρ ἐγέννησας¹¹,* ποιμένα τὸν καλὸν* τὸν δι' ἡμᾶς ψυχὴν θέμενον¹²,* εἰς πάντα ὁ παρθένος* ὃν ἐμιμήσατο.

Ῥοδὴ ζ', Οὐκ ἐλάτρευσαν.

15 118να

Φίλους ποιήσον* Χριστοῦ ἡμᾶς τοῦ τόκου σου* καὶ τούτου εὐθύνον* τοῦ πράττειν τὰς ἐντολάς¹³* καὶ δὸς ἀγαπᾶν αὐτόν,* ὃς καὶ ἠγάπησεν* ἡμᾶς πρότερον¹⁴,* ὁ θεῖος συμπροσβεύει σοι* μύστης ὁ ἠγαπημένος.

Ἴδου ἔρχεται* Χριστός, ὃς ἀναβέβηκεν* ὅπου τὸ πρότερον¹⁵,* ὁ καταλεθὼν καὶ παθὼν,* ζήσας τε, ὡς ἔγραψας,* ζῶν καὶ σοὶ παρασχών¹⁶,* ἐπιστήθιε,* ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος* καὶ ὁ ζῶν,¹⁷ ὃν εὐλογοῦμεν¹⁸. 20

12 πύλη κωδ.

1. Ἰω. 6, 63.
2. Ἰω. 8, 50. 51.
3. Ἰω. 8, 12.
4. Πρβλ. Ἰω. 9, 1 ἐξ.
5. Πρβλ. Ἰω. 11, 17 ἐξ.
6. Πρβλ. Ἰω. 3, 36. 5, 40. 10, 10. 14, 6. Κολοσ. 3, 4.
7. Πρβλ. Ἰω. 14, 27. Ἐφεσ. 2, 14.
8. Πρβλ. Ῥωμ. 8, 29. Φιλιπ. 3, 21.
9. Πρβλ. Ματθ. 19, 28. Λουκ. 22, 30.
10. Πρβλ. Ψαλμ. 117, 20. Ἰεζ. 44, 1 - 3.
11. Ἰω. 10, 7. 9.
12. Ἰω. 10, 11. 14.
13. Ἰω. 15, 14.
14. Πρβλ. Α' Ἰω. 4, 10. 19.
15. Πρβλ. Ἰω. 3, 13. 6, 62.
16. Πρβλ. Ἰω. 10, 28. 17, 2. Α' Ἰω. 5, 11. 16.
17. Ἀποκ. 1, 4. 8. 4, 8.
18. Πρβλ. Δαν. 3, 23.

Λόγου σέβομεν* τὴν σάρκωσιν¹, τὴν νέκρωσιν²,* ἅ, μάκαρ, ἔγραψας,* αἷμα καὶ ὕδωρ πλευρᾶς³,* ἔγευσιν⁴, ψηλάφησιν⁵,* εἰρήνην⁶, ἀνοδον⁷,* ᾧ καὶ κρᾶζομεν.* Ὁ νεκρωθεὶς καὶ ζῶν αἰεὶ⁸,* εἰς αἰῶνάς σε ὑμνοῦμεν⁹.

Ὁ Παράκλητος* ὁ ἐκ Πατρὸς¹⁰ ἐν γλώσση σε* πυρὸς¹¹ φῶς ἔδειξε¹²*
5 γνῶσιν διδόντα Θεοῦ¹³* καὶ ὠφθης μισούμενος* τῷ κόσμῳ διὰ Χριστόν¹⁴,*
ᾧ κραυγάζομεν.* Ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος¹⁵* καὶ ὁ ὢν¹⁶, εὐλογητὸς εἶ¹⁷.

118τθ Νῦν ὡς ἠύξατο* ὁ σὸς υἱός, πανύμνητε,* || ὡς μήτηρ πέφυκας* ὅπου
ὑπάρχει αὐτὸς* σὺν πᾶσι δικαίοις τε* καὶ θεωρεῖς τὴν αὐτοῦ* δόξαν¹⁸, δέσποιν-
να,* ἧς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον* τοῦ τυχεῖν τοὺς σοὺς οἰκέτας.

118τθ 10

Ῥοδὴ ἡ, Παῖδας εὐαγεῖς.

Θεατῆς ἐδείχθη τῶν ἀρρήτων¹⁹,* τῆς δόξης Πατρὸς καὶ τοῦ ἀρνίου Χρι-
στοῦ²⁰,* ἀγγέλοις ὠμίλησε²¹,* τὰ μέλλοντα ἔγνωκε²²,* τὴν χάριν τὴν ἐπτά-
φωτον* εἶδε τοῦ Πνεύματος²³,* τῇ νεύσει τοῦ υἱοῦ σου, παρθένε,* ὁ ἀποκα-
λύψεις* ἰδὼν μύστης καὶ φίλος.

15 Ὑμνοῦμέν σε, μύστα τῶν ἀφράστων.* ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὅπερ ἀκήκοας,*
ὁ καὶ θεασάμενος* χερσὶν ἐψηλάφησας,* περὶ τοῦ Λόγου ἔγραψας,* τῆς αἰω-
νίου ζωῆς,* σαρκὶ φανερωθείσης, καὶ θεῖαν* ἡμῖν κοινωνίαν* ἐβράβευσας καὶ
χάριν²⁴.

1. Πρβλ. Ἰω. 1, 14.

2. Ἰω. 19, 30.

3. Ἰω. 19, 34.

4. Ἰω. 20, 1 ἐξ.

5. Ἰω. 20, 24 - 29.

6. Ἰω. 20, 19. 21. 26.

7. Πρβλ. Ἰω. 20, 17.

8. Ἀποκ. 1, 18. 2, 8.

9. Δαν. 3, 23. (34). (35) κ.ά.

10. Πρβλ. Ἰω. 15, 26.

11. Πράξ. 2, 3.

12. Πρβλ. Ἰω. 8, 12. Ματθ. 5, 14.

13. Πρβλ. Λουκ. 1, 77.

14. Πρβλ. Ἰω. 17, 14. 7, 7. 15, 18. 19.

15. Ἀποκ. 1, 17. 2, 8. 22, 13.

16. Ἀποκ. 1, 4. 8. 4, 8. 11, 17. 16, 5.

17. Δαν. 3, (2). (28) κ.ά.

18. Ἰω. 17, 24.

19. Πρβλ. Β' Κορ. 12, 4.

20. Ἀποκ., κεφ. 4 - 5.

21. Ἀποκ. 1, 1. 17, 1. 21, 9. 15.

22. Πρβλ. Ἀποκ. 1, 19.

23. Πρβλ. Ἀποκ. 1, 12. 4, 5.

24. Α' Ἰω. 1, 1 - 4.

Τοῦ θείου φωτός υἱός¹ ὑπάρχων, * ἐν φωτὶ ὀδεύειν ἡμᾶς² εὐθυνον, * ἀμαρτίας λύτρωσαι³* καὶ ἀγάπης πλήρωσον⁴, * τὸν πονηρὸν νικῆσαί⁵ τε* δίδου ἡμῖν καὶ ἀγνοῦς* συντήρησον ἡμᾶς⁶, ἵνα τότε* ὁμοιοὶ φανῶμεν⁷* Χριστῷ αὐτῷ συνόντες.

Ἡμῖν διεχάραξας τὰ θεῖα, * ἵνα τὸν Υἱὸν ἢ Θεοῦ πιστεύσωμεν* τὸν Χρι- 5 118^{νβ}
στὸν καὶ εὐρωμεν* ζωὴν τὴν αἰώνιον⁸, * ὅς ἡ ζωὴ αἰώνιος, * ὁ ἀληθὴς τε
Θεός⁹* σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι ἔστιν, * οὐ τυχεῖν δυσώπει* ἡμᾶς τοὺς
σὲ ὑμνοῦντας.

Σοφία Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν, * ὁ Υἱὸς Θεοῦ σεσαρκωμένος ἐκ σοῦ, * εἰς
ὄν καὶ πιστεύοντες* ἡμεῖς, αὐτόν, δέσποινα, * ὁμολογοῦμεν¹⁰, τρέποντες* 10
τοὺς ἀντιχριστοὺς ἐχθροὺς, * ἐπόμενοι τῷ φίλῳ παρθένῳ* καὶ σὲ Θεοτόκον*
κηρύττομεν κυρίως.

ᾠδὴ θ', ᾠδὴς γηγενῆς.

119^{τα}

Σὲ ὕμνων ἀρχὴν* καὶ τέλος ποιούμεθα* τοῦ χάριτί σου υἱοῦ¹¹, * σὺ γὰρ 15
τούτου στέφανος, * ἀρχὴ καὶ τέλος τῶν ἄθλων καὶ χορηγὸς* τῆς ἀφθαρσίας,
ἄχραντε, * καὶ τῆς ἀλήκειου χαρᾶς, * μεθ' οὗ, κόρη, * φαγεῖν ἡμᾶς πρέσβευε*
ἐκ τοῦ ξύλου ζωῆς¹² τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ.

Ἔμνησεν, ἀγνή, * ἐν λόγοις καὶ πράγμασι* τὰ μεγαλειᾶ σου* ὁ μέγας
ἀπόστολος, * ὁ φύλαξ, κόρη, καὶ ὑπηρέτης σου* μέχρι τῆς μεταστάσεως, * ὅς 20
καὶ μετέστη καὶ ζῆ¹³, * μεθ' οὗ ῥῦσαι* δευτέρου θανάτου¹⁴ με* καὶ τοῦ μάνα
φαγεῖν¹⁵ καταξίωσον.

Μέγιστα πληροῖς* ἐν λόγοις καὶ πράγμασιν* ἢ ἔργα ἀγάπης Θεοῦ, * ὧ 119^{ταβ}
ἡγαπημένε, σὺ* γράψας τὰ θεῖα, πειρασθεὶς ἄμετρα, * ληστὰς πρὸς τὴν μετά-

1. Ἰω. 12, 36. Λουκ. 16, 8. Α' Θεσ. 5, 5.
2. Πρβλ. Α' Ἰω. 1, 7.
3. Πρβλ. Τίτ. 2, 14.
4. Πρβλ. Α' Ἰω. 2, 7 ἐξ.
5. Πρβλ. Α' Ἰω. 2, 13. 14.
6. Πρβλ. Α' Ἰω. 3, 3.
7. Πρβλ. Α' Ἰω. 3, 2.
8. Ἰω. 20, 31.
9. Α' Ἰω. 5, 20.
10. Πρβλ. Α' Ἰω. 4, 2.
11. Ἰω. 19, 26 - 27.
12. Ἀποκ. 2, 7.
13. Πρβλ. SEC, στ. 82, 15.
14. Ἀποκ. 2, 11. 20, 6. 14. 21, 8.
15. Ἀποκ. 2, 17.

νοϊαν^{1*} καὶ ἀσεβεῖς πρὸς Θεὸν* ἐφελκύσας* καὶ νῦν ἐκδυσώπει δὲ* τοῦ γραφῆναι ἡμᾶς ἐν βίβλῳ ζωῆς².

Ἐν πίστει τὰ σὰ* νῦν σέβομεν ἅπαντα,* τὸ Εὐαγγέλιον* καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν,* ὦ Θεολόγε, Ἐπιστολάς, τὴν σεπτὴν* ἀγγελίαν, τοὺς ἀγῶνάς σου* 5 καὶ τὴν μετάστασιν* καὶ βοῶμεν* Δωρεὰν ἀξίωσον* τοῦ μετέχειν ἡμᾶς ζῶντος ὕδατος³.

ὦ φίλε Χριστοῦ,* κήρυξ τε καὶ ἄγγελε,* Εὐαγγελίου γραφεῦ,* θεολόγων ἔξαρχε* καὶ ἀποστόλων, παρθένε, σῶζε ἡμᾶς,* ὅτε Χριστὸς ἐλεύσεται⁴,* ὡς ἔφησ, κρίνων τὴν γῆν⁵,* ὦ βοῶμεν* Ναὶ ἔρχου, ὦ Κύριε* Ἰησοῦ,⁶ νέμων 10 πᾶσι τὴν χάριν σου.

Νύμφη τοῦ Θεοῦ^{7*} καὶ πόλις⁸, εἰσάγαγε* εἰς τὸν νυμφῶνα ἡμᾶς⁹,* πόλιν τὴν οὐράνιον,* τὴν δόξης πλήρη, τὴν ἰδρυμένην καλῶς* ἐν θεμελίῳ δώδεκα,* τοῖς ἀποστόλοις, ἀγνή,* καὶ ὡς λίθῳ* τοῖς ἀγίοις ἅπασιν* ἡρμοσμένην¹⁰, ἧς δέσποινα πέφυκας.

6.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΘΩΜΑΝ¹¹ (Σ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ)

Ἀκροστιχίς: Θωμᾶν μαθητὴν τοῦ Λόγου σεπτὸν σέβω, Συμεῶν Ἀμῆν.

Κῶδ. Α, φ. 121^{αβ} - 123^{αβ}

15 Ὡδὴ α', ἤχος δ', Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

«Θεὸς μου καὶ Κύριος»* ὁ ἐκβοήσας, ἀπόστολε,* πλευρᾶς ἐφαψάμενος* τῆς τοῦ δεσπότου σου^{12*} καὶ ὡς ἐκ πηγῆς* λαβὼν τὴν θείαν χάριν,* κάμοι δὸς ὑμνήσαι σε,* Θωμᾶ παμμέγιστε.

Ὡς μέγαν θεμέλιον* τῆς Ἐκκλησίας σε τέθεικεν^{13*} ὁ ἐξελεξάμενος¹⁴,

1. SEC, στ. 81, 15 - 18.

2. Ἀποκ. 3, 5. 20, 15.

3. Ἀποκ. 21, 6. 22, 17.

4. Ἀποκ. 16, 15.

5. Ψαλμ. 95, 13. 97, 9.

6. Ἀποκ. 22, 20.

7. Πρβλ. Ἀποκ. 21, 2. 9. 22, 17.

8. Πρβλ. Ἀποκ. 3, 12. 21, 2 - 3. 10 - 27.

9. Πρβλ. Ματθ. 22, 10.

10. Ἀποκ. 21, 10 - 27.

11. ΦΣΘ, σελ. 101 - 102.

12. Ἰω. 20, 27 - 28.

13. Πρβλ. Α' Κορ. 3, 10. Ἐφεσ. 2, 20. Ἐβρ. 11, 10. Ἀποκ. 21, 14. 19.

14. Πρβλ. Λουκ. 6, 13. Ἰω. 6, 70. 13, 18. 15, 16.

Θωμᾶ μακάριε,* λίθος Κύριος* ὁ ἀκρογωνιαίος¹,* οὐ τῇ πίστει στήριξε²*
τοὺς πιστοὺς ἅπαντας.

Μεγίστης ἠξίωσε* τῆς ἐκλογῆς σε ὁ Κύριος* καὶ τῆς πρώτης μέτοχον*
χορείας ἔδειξε* φίλων τῶν αὐτοῦ³ καὶ ἐπλησεν ἰσχύος,* θαυμάτων καὶ χάρι-
τος,* Θωμᾶ ἀπόστολε.

5

Θ<εοτοκίον>.

Ἀπέδειξε, πάναγνε,* σὲ πρῶτον οἶκον τοῦ Πνεύματος⁴* καὶ μετὰ σε
δεύτερα* σκευῆ⁵ ὁ τόκος σου* θείου μαθητάς,* ὧν πρῶτος Θωμᾶς, κόρη,*
ὄν νῦν μακαρίζοντες,* σὲ μεγαλύνομεν.

Ῥοδὴ γ', Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

10 121^{να}

Νοήμονα θεῖον εὐρηκῶς σε* ἡ ζῶσα Σοφία συγκαλεῖ* ὡς δοῦλον αὐτῆς
γνήσιον* καὶ ἀποστέλλει, θεῖε Θωμᾶ,* καλεῖν εἰς γνῶσιν ἀφρονας⁶* καὶ οἱ
κληθέντες ὑμνοῦμέν σε.

Μαθητῆς ὑπάρξας Θεοῦ Λόγου,* λόγῳ ἐκυβέρνησας σαυτὸν* καὶ λόγῳ
ἔθνη εἰλκυσας* πρὸς Λόγου τὴν ἐπίγνωσιν* καὶ Λόγον οἱ γνωρίσαντες* Θεόν, 15
ἐν λόγοις ὑμνοῦμέν σε.

Ἀπεστάλης, μάκαρ Θωμᾶ, πρῶτην* πρὸς τοὺς ἐκ γένους Ἰσραὴλ* || θαυ- 121^{ναβ}
ματουργῶν ἐξαίσια⁷* καὶ οἰκουμένην ὕστερον* καὶ θαύμασιν ἐζώγησας⁸*
πρὸς πίστιν ἔθνη ὑμνοῦντά σε.

Θ<εοτοκίον>.

20

Θεὸν ἐν σαρκὶ κατιδεῖν, κόρη,* σὺ μόνη ἠξίωσας βροτοὺς* καὶ τοῦτον
γνῶναι, δέσποινα,* οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ δὲ Θεόν,* ὡς καὶ Θωμᾶς ἐκήρυξε⁹,*
μεθ' οὗ σε νῦν μεγαλύνομεν.

Ῥοδὴ δ', Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

122^{να}

Ἡ ἀγάπη τοῦ δεσπότη¹⁰* ὡς περ πῦρ τῇ καρδίᾳ σου* ὑπανήφθη, μάκαρ,* 25
καὶ πρὸ τοῦ σταυροῦ ἐκπυρούμενος* σοῦ τοῖς συμμύσταις ἐβόας* Θωμᾶ·
«Ἄγωμεν,* ἵνα καὶ ἡμεῖς* νῦν σὺν αὐτῷ ἀποθάνωμεν»¹⁰.

1. Α' Πέτρ. 2, 6. Ἐφεσ. 2, 20.
2. Πρβλ. Α' Θεσ. 3, 2.
3. Πρβλ. Λουκ. 12, 4. Ἰω. 15, 14. 15.
4. Πρβλ. Ῥωμ. 8, 9. Α' Κορ. 3, 16.
5. Πρβλ. Πράξ. 9, 15.
6. Παροιμ. 9, 1 - 6.
7. Ματθ. 10, 5 ἐξ. Μάρκ. 3, 14 - 16. Λουκ. 9, 1 ἐξ.
8. Πρβλ. Λουκ. 5, 10.
9. Ἰω. 20, 28.
10. Ἰω. 11, 16.

Τῷ Χριστῷ συνεδιώχθης* καὶ πρὸ πάθους, ἀπόστολε,* καὶ μετὰ τὸ πάθος* τοῦτον καταγγείλας Θεόν, Θωμᾶ,* ὡς ἐπιστώθης ἐν λόγοις* καὶ τοῖς τέρασι* καὶ τῇ τῆς πλευρᾶς* δὲ ψηλαφήσει¹, μακάριε.

122^{γβ} Ἡ ὁδὸς πρὸς τὸν Πατέρα,* ὁ Χριστός, ὡ ἀπόστολε,* σὲ ἀναβιβάζων*
5 διὰ τοῦ ὁμοίου παθήματος,* τῆς λόγχης, σοὶ πυθομένῳ* «Ἐγώ, ἔφησεν,*
10 ἡ ὁδὸς εἰμι* καὶ ἡ ζωὴ καὶ ἀλήθειαν»².

Θ(εστοκίον).

Νυμφευθῆναι τῷ νυμφίῳ³* τῷ ὠραίῳ, πανύμνητε,* τὰς ψυχὰς σὺ ὠφθης*
πρόξενος καὶ τούτου δὲ ὠφθησαν* νυμφαγωγαί τε καὶ μύσται* οἱ ἀπόστολοι⁴*
10 καὶ ἐξαίρετος* Θωμᾶς, μεθ' οὗ ἀνυμνοῦμέν σε.

Ῥοδὴ ε', Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὸν τόπον νῦν ἔλαβες,* ὃν σοὶ Χριστὸς ἠτοίμασεν* ἄνω τοῦ Πατρὸς ἐν τῇ οἰκίᾳ,* ἔνθα τελοῦσι* πολλαὶ μοναὶ καὶ καλαί⁵,* καθ' ἃ καὶ ἐδίδαξας μαθῶν* καὶ ἡμᾶς ἐκεῖσε δὲ* ἀγαγὼν κατασκήνωσον.

122^{γδ} 15 Ὁ Κύριος· «Ἐρχομαι,* εἰπὼν, καὶ παραλήψομαι* ὑμᾶς πρὸς ἐμέ»⁶,
Θωμᾶ θεόπτα,* μέλλει ἐλθεῖν* καὶ τούτου συγκάθεδρος* ἔση⁷ καὶ ἀξιώσον
ἡμᾶς* τούτου τῆς ἐνώσεως* καὶ γλυκειὰς μεθέξεως.

Ἐπέδειξε Κύριος* ὁδὸν σοὶ τὴν οὐράνιον⁸* καὶ εὔθυνη πόδας⁹ πρὶν νιπτῆρι¹⁰,* διὸ καὶ τρέχεις* τὸ εὐαγγέλιον* κηρύττων εἰς ἅπασαν τὴν γῆν* καὶ
20 παθῶν ἀνέδραμες,* ὅπου Χριστός, συνῶν αὐτῷ.

Θ(εστοκίον).

Λαμπάδιον πέφυκας,* φῶς ἔχουσα τὸ ἄδυτον,* ὡς τὸ φῶς τεκοῦσα καὶ φῶς κόσμου¹¹* τελεῖς, παρθένε,* καὶ φῶς τοῦ κόσμου ἐν σοὶ* οἱ μύσται τοῦ τόκου σου¹², ἀγνή,* ὧν Θωμᾶς λαμπρότατος,* μεθ' οὗ σε μακαρίζομεν.

5 πειθομένῳ κῶδ.

1. Ἰω. 20, 27 - 28.

2. Ἰω. 14, 5 - 6.

3. Πρβλ. Ματθ. 9, 15. 25, 1 ἐξ. Μάρκ. 2, 19.

4. Πρβλ. Β' Κορ. 11, 2.

5. Ἰω. 14, 2 - 3.

6. Ἰω. 14, 3.

7. Πρβλ. Ματθ. 19, 28.

8. Ἰω. 14, 5 - 6.

9. Πρβλ. Λουκ. 1, 79.

10. Ἰω. 13, 4 - 11.

11. Πρβλ. Ἰω. 8, 12.

12. Πρβλ. Ματθ. 5, 14.

ᾠδὴ ς', Τὴν θείαν ταύτην.

122vβ

«Οὐδεὶς, Χριστὸς ἔφη, ἔρχεται* πρὸς τὸν ἐμὸν Πατέρα ἢ δι' ἐμοῦ»¹,*
Θωμᾶ ἀπόστολε* λοιπὸν αὐτῷ σὺ προσάγαγε* ἡμᾶς λιταῖς σου, μύστης* ὧν
τούτου γνήσιος.

Γνοὺς τὸν Χριστόν, ὡςπερ ἔφησε,* Θωμᾶ, καὶ τὸν Πατέρα ἐγνώρισας²* 5
καὶ ἐξ ἀκτῖνος φῶς* καὶ τὸν Πατέρα ἐώρακας³,* ὃν καὶ ἡμᾶς φῶς γνόντας*
ιδεῖν ἀξίωσον.

Ὁ θάνατος, Θωμᾶ, τέθηκε,* θανόντος τοῦ Χριστοῦ⁴ καὶ πλευρὰ αὐτοῦ*
ζωὴν ἐξέβλυσεν⁵,* ἣν ψηλαφήσας⁶ σὺ τέθηκας* λόγχαις καὶ ζῆς, διό σε*
πιστοὶ γεραίρομεν. 10

<Θεοτοκίον>.

Ἵμνοῦμεν, κόρη, τὸν τόκον σου* τὸν ἅγιον, ἀγία πανύμνητε,* ὃν Θωμᾶς
ὑμνησε* Θεὸν καὶ Κύριον⁷, ἄχραντε,* καὶ τούτου τῆς εἰρήνης* πλησον καὶ
χάριτος.

ᾠδὴ ζ', Οὐκ ἐλάτρευσαν.

15 123ra

Σέ, μακάριε* Θωμᾶ, νῦν μακαρίζομεν,* τυχόντες, ἐνδοξε,* μακαρισμοῦ
διὰ σοῦ,* ὡς τῇ ἀπιστίᾳ σου* πίστιν δεξάμενοι* καὶ Χριστὸν Θεὸν* γνόντες
σαρκὶ μὴ βλέψαντες⁸,* ὃς εὐλογητὸς ὑπάρχει⁹.

Ἐστὴ μέσον μὲν τῶν μαθητῶν ὁ Κύριος* χάριν δωρούμενος¹⁰* καὶ σοῦ
δὲ μέσον ψυχῆς* καὶ πρὸς τὸ μυστήριον* τῆς ἀναστάσεως* διεγείρει σε* τοῦ 20
ἐρευνᾶν¹¹ εἰς πίστωσιν* τῶν πιστῶν, οἷ σε ὑμνοῦμεν.

Παρῆν ἐνδοξε* πάλιν Χριστὸς τὴν χάριν σοι* λαμπρῶς δωρούμενος¹²,*
ἣν ἐμφυσήματι πρὶν* || τοῖς συμμαθηταῖς σου δοῦς¹³* πρὸς τὴν ἀνέγερσιν* 123rβ
ἔθνῶν ἐπεμψε* Θεὸν αὐτὸν καὶ Κύριον¹⁴* καταγγέλλειν τοῖς ἐν κόσμῳ.

1. Ἰω. 14, 6.

2. Ἰω. 14, 7.

3. Ἰω. 14, 9.

4. Πρβλ. Α' Κορ. 15, 54 - 55. Β' Τιμ. 1, 10. Ἐβρ. 2, 14.

5. Ἰω. 19, 34.

6. Ἰω. 20, 27.

7. Ἰω. 20, 28.

8. Ἰω. 20, 29.

9. Δαν. 3, (2).

10. Ἰω. 20, 26.

11. Ἰω. 20, 27.

12. Ἰω. 20, 26.

13. Ἰω. 20, 22.

14. Ἰω. 20, 28.

Θ(εστοκίον).

Τὰ μυστήριά* σου ξένα, ὑπερύμνητε,* σὺ τίκεις πάναγνος,* ζῆ ὁ υἱός σου θανών¹,* κλειῖθρα τάφου σῶά τε,* συγκεκλεισμένων πυλῶν* μέσον ἴσταται²* αὐτὸς Θωμᾶν πιστούμενος³* καὶ πιστοὶ αὐτὸν ὑμνοῦμεν.

5 Ὠδὴ η', Παῖδας εὐαγεῖς.

123^{να} Ὁ πόθος διήγειρέ σε, μάκαρ,* Χριστοῦ ἀπιστεῖν || τὴν θείαν ἐγερσιν⁴,* ὡς ἀν' ἰδης, ἔνδοξε.* καὶ αὐτὸς ὡς ἐβλεψαν* καὶ οἱ λοιποὶ συμμύσται σου⁵* τὸν ἐραστὸν σοι, σοφέ,* καὶ τοῦτον κατιδεῖν ἠξιώθης* καὶ ἐγγίσας τούτῳ⁶* ἐπλήσθης τούτου δόξης.

10 Νῦν πάντες πιστοὶ σε κατὰ χρέος* τιμῶμεν, ἀνευφημοῦμεν, Θωμᾶ μέγιστε,* διὰ σοῦ δεξάμενοι* τὴν πίστιν τρανώτερον* Χριστοῦ τῆς ἀναστάσεως καὶ μακαρίζομεν* ἀψάμενα Χριστοῦ τὰ σὰ μέλη,* ὀφθαλμοὺς ἰδόντας,* ψυχὴν τε φωτισθεῖσαν.

15 Σέβομεν Τριάδα Θεὸν ἓνα* διὰ σοῦ μαθόντες, ὧ ἀπόστολε.* «Τὸν Υἱὸν ὁ βλέψας γὰρ* τὸν Πατέρα ἐβλεψε»* σοὶ ἔφησεν ὁ Κύριος⁷* καὶ σὺ δὲ πάλιν αὐτόν,* ὡς Πνεύματος πλησθεὶς ψηλαφήσει,* Θεὸν καταγγέλλεις⁸* καὶ νῦν ἡμῖν ἰλέου.

Θ(εστοκίον).

20 Ἐβλεψε τοῦ τόκου σου τὰς τρώσεις* ὁ μέγας Θωμᾶς καὶ ἐψηλάφησε* δακτύλῳ τὰς χεῖρας μὲν* καὶ πλευρὰν τῇ χειρὶ δὲ* καὶ ἀληθῶς ἐκήρυξε* τοῦτον θεάνθρωπον* ἐκ σοῦ σεσαρκωμένον τὸν Λόγον* Θεόν, Κύριόν τε⁹,* μεθ' οὗ σε νῦν ὑμνοῦμεν.

123^{ναβ} Ὠδὴ θ', Ἄπας γηγενής.

25 Βλέπεις τὸν Χριστὸν* ἄρτι καθαρώτερον¹⁰,* ὃν πρόην ἐβλεψας* πρὸ πάθους, ἀπόστολε,* καὶ μετὰ πάθος* καὶ ἐψηλάφησας¹¹* καὶ ἐν Τιβεριάδι δὲ* πάλιν ἐώρακας¹²* καὶ τῷ ἴσῳ* πάθει συμμορφούμενος,* τῷ τῆς λόγχης, ἡμᾶς, Θωμᾶ, φώτιζε.

1. Πρβλ. Ἀποκ. 1, 18. 2, 8.

2. Ἰω. 20, 19. 26.

3. Ἰω. 20, 27 - 29.

4. Ἰω. 20, 25.

5. Ἰω. 20, 19 - 23.

6. Ἰω. 20, 26 - 29.

7. Ἰω. 14, 9.

8. Ἰω. 20, 27 - 29.

9. Ἰω. 20, 27 - 28.

10. Πρβλ. Α' Κορ. 13, 12.

11. Ἰω. 20, 26 - 29.

12. Ἰω. 21, 1 ἔξ.

Ὡς πλήρης ὄφθεις* τῆς χάριτος πρότερον* ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Χριστοῦ*
καὶ γλώσσαις ἐμπύροις δέ* λαβὼν τὸ Πνεῦμα¹,* τὴν κτίσιν² ἔδραμες,* ὡς
ἀπιστήσας ἔθνη τε* τὰ ἀπιστότατα,* Θωμᾶ μάκαρ,* πρὸς πίστιν ἐφείλκυσας,*
οἱ πιστοὶ σε διὸ πάντες μέλομεν.

ΣΥ τρῶσιν Χριστοῦ* τῆς πλευρᾶς ἠρεύνησας³,* Θωμᾶ ἀπόστολε,* ΜΕ- 5
λη διὸ τέτρωσαι* λόγχαις καὶ θνήσκεις* καὶ εἰς οὐράνια* ὡς οἰκοδόμος ἔφθα-
σας* τοῦ οὐρανοῦ τῶν μονῶν⁴,* ΩΝ ἀξιους* καὶ ἡμᾶς ἀπέργασαι,* τῷ Χρι-
στῷ ἐν χαρᾷ παριστάμενος.

〈Θεοτοκίον〉.

Ἀνοιξον ἡμῖν, ἀγνή, τὰ οὐράνια* κάκει εἰσάγαγε,* Μῆτερ ἀειπάρθενε,* 10
Ἡμᾶς τοὺς δούλους* τοῦ σοῦ υἱοῦ τοὺς πιστοὺς* καὶ τὰς μονὰς ἐκπλήρωσον*
πάσας τὰς ἄνω⁵, ἀγνή,* σαῖς πρεσβείαις* καὶ τῶν ἀποστόλων δέ,* Νῦν λι-
ταῖς σου καὶ πάντοτε σφῆζουσα.

7.

ΚΑΝΩΝ ΕἰΣ ΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΝ ΛΟΥΚΑΝ* (ΙΗ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ)

Ἀκροστιχίς: Εὐαγγελίου συγγραφῆ Λουκᾶ μέλος, Συμεών.

Κῶδ. Α, φ. 131ra - 134ra

Ῥοδὴ α', ἦχος πλ. δ', Ἀρματηλάτην 〈Φαραῶ〉.

Ἐπειδὴ, ἔφησ, πολλοὶ ἐπεχείρησαν* τοῦ ἀνατάξασθαι* τῶν θείων πρα- 15
γμάτων* Χριστοῦ τὴν διήγησιν,* καθὼς οἱ ὑπηρέται σοι* πρὶν παρέδοσαν Λό-
γου⁷,* αὐτὸς σὺ γράφας⁸ παρέδωκας* καὶ ἡμεῖς τολμῶμεν ὑμνῆσαί σε.

Ὑμνοὺς σοι πλέκειν ἐκ τῶν θείων λόγων σου,* ὦ θεηγόρε Λουκᾶ,* δί- 131ra
καιον καὶ || πρέπον* διὸ καὶ ὡς ἄγγελον* καὶ κήρυκα τοῦ Λόγου σε* καὶ ἐν-
σάρκου ἀγγέλου* Χριστοῦ, εἰπόντα τὴν σύλληψιν* τοῦ Προδρόμου⁹, μάκαρ, 20
γεραίρομεν.

1. Πράξ. 2, 1 ἐξ.

2. Πρβλ. Μάρκ. 16, 15.

3. Ἰω. 20, 27.

4. Πρβλ. Ἰω. 14, 2. 23.

5. Πρβλ. Ἰω. 14, 2. 23.

6. ΦΣΘ, σελ. 102.

7. Λουκ. 1, 1 - 2.

8. Πρβλ. Λουκ. 1, 3.

9. Λουκ. 1, 5 ἐξ.

Ἅγιος ὄλος πεφυκῶς ἐκήρυξας* ἐν τοῖς ἀγίοις ἰδεῖν* ἄγγελον Κυρίου* «Ζαχαρία, λέγοντα,* ἠκούσθη σου ἡ δέησις* καὶ γεννήσεις προφήτην,* ὃς τοῦ Χριστοῦ προπορεύσεται»¹* καὶ ὡς ἴσον τούτου ὑμνοῦμέν σε.

Θ<εοτοκίον>.

5 Γέγραφε, κόρη, ὁ Λουκᾶς, ὡς ἐβλεψας* τὸν ἄγγελον Γαβριήλ* τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ* καὶ τό· «Χαῖρε» ἔφη σοι,* «εὐλογημένη», πάναγνε* καὶ «κεχαριτωμένη»,* «μετὰ σοῦ, χαῖρε, ὁ Κύριος»²,* καὶ ἡμεῖς τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν.

131^{να}

Ῥοδὴ γ', Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Γράφεις τὴν κόρην ἐν γαστρὶ* τὸν Θεὸν Λόγον λαβοῦσαν* σαρκωθέντα
10 ἐξ αὐτῆς πορευθῆναι,* ὧ μάκαρ Λουκᾶ,* Ἐλισάβετ ἀσπάσασθαι* καὶ μητέρα Κυρίου* ταύτην ἐκ ταύτης ἐκήρυξας³.

Ἐσκίρτησεν ἀπὸ γαστρὸς* ὁ Πρόδρομος, ἐκδιδάσκεις,* καὶ βοᾷ διὰ μητρός· «Πόθεν, μήτηρ* τοῦ Κυρίου μου ἀγνή,* τὸ πρὸς ἡμᾶς γενέσθαι σε,* εὐλογημένη πέλεις,* εὐλογημένος ὁ τόκος σου»⁴.

15 Λέγω σε κήρυκα Θεοῦ,* Εὐαγγελίου τε θείου* συγγραφέα ὑψηλὸν ἐγνωκότες,* μυστηρίων τῶν φρικτῶν* μυσταγωγὸν τε μέγιστον,* ῥήτορα Ἐκκλησίας* Χριστοῦ, Λουκᾶ, μακαρίζομεν.

<Θεοτοκίον>.

Ἰερωτάτην σὴν ᾠδὴν* τὸν γράψαντα νῦν ὑμνοῦμεν* καὶ σέ, κόρη· «Με-
20 γάλυνει, ψυχὴ μου,* Κύριον, ὅτι ἰδοῦ* εἰς τὴν ἐμὴν ἐπέβλεψε* ταπεινώσιν», ποιήσας* ὁ δυνατὸς μεγαλειᾶ σοι⁵.

132^{γα}

Ῥοδὴ δ', Σὺ μου ἰσχύς.

Ὁλος τελῶν,* Λουκᾶ, τῆς χάριτος πλήρωμα,* Ἰωάννου* κλῆσιν χαριτώνυμον* ἐν τῇ γεννήσει γράφεις αὐτοῦ⁶* καὶ ᾠδὴν πατρὸς δέ·* «Εὐλογητός,
25 λέγων, Κύριος,* ὅτι λύτρωσιν θείαν* νῦν ἐποίησε πᾶσιν»⁷* οἱ λαβόντες οὖν ταύτην ὑμνοῦμέν σε.

Ἐπάρχων σύ* ὡς ἀληθῶς μέγας ἄγγελος* καὶ ποιμὴν δέ,* Λουκᾶ, ὄλος ὄμωμος,* τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν ἡμῖν* τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ* καὶ φάτνῃ

1. Λουκ. 1, 11 - 17.

2. Λουκ. 1, 26 - 28.

3. Λουκ. 1, 39 - 43.

4. Λουκ. 1, 42 - 45.

5. Λουκ. 1, 46 - 49.

6. Λουκ. 1, 59 - 63.

7. Λουκ. 1, 68 - 79.

γράφεις ανάκλισιν* καὶ ὄρασιν ποιμένων* καὶ τὸν ὕμνον ἀγγέλων* «Δόξα, κράζων, Θεῷ εἰρήνη ἐν γῆ»¹.

Σὺ ἐλλαμφθεις* δόξῃ Κυρίου ἐξέθηκας* τοὺς ἀγγέλου* λόγους· «Μὴ φοβεῖσθε δὴ,* εὐαγγελίζομαι γὰρ ὑμῖν* χαρὰν τὴν μεγάλην,* ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν Σωτὴρ,* ὁ Χριστὸς Κύριος»² μόνος,* ὃν δυσώπει τοῦ σώζειν,* ὦ Λουκᾶ, τοὺς 5 πιστῶς εὐφημοῦντάς σε.

Θ(εστοκίον).

Ἵμνον λαμπρὸν* γράφει Λουκᾶς ἐν τῷ τόκῳ σου* «Θεῷ δόξα* ἐν ὑψίστοις, πάναγνε,* εἰρήνη θεία ἐπὶ τῆς γῆς* καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις* ἢ εὐδοκία»³ νῦν γέγονε* καὶ σὲ μαρτυρεῖ, κόρη,* ὡς τὰ ῥήματα πάντα* συνετήρεις, ἀγνή, 10 ἐν καρδίᾳ σου⁴.

Ῥοδὴ ε', Ἰνατί με ἀπώσω.

132β

Γράφεις τὸ τῶν ποιμένων* θαῦμα, ἐφ' οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον⁵, ἔνδοξε,* καὶ Ἰησοῦ κλῆσιν* τὴν σωτήριον τῷ περιτέμνεσθαι⁶* καὶ τὴν ὑπαντήν δέ* καὶ Συμεῶν τὴν προφητείαν,* θεηγόρε Λουκᾶ, τὴν ἐν Πνεύματι⁷. 15

Γραφικαῖς μαρτυρίαις* πάντα τὰ Χριστοῦ μεγαλύνεις μυστήρια,* ὅπως ἐσαρκώθη,* φῶς ἐθνῶν⁸ τε τῷ κόσμῳ ἐπέφανε* καὶ δωδεκαέτης* Υἱὸς Θεοῦ καὶ παῖς ὢν κράζει* «Τοῖς Πατέρος μου δεῖ εἶναί με»⁹ πάντοτε.

Ῥήτωρ ὢν τῆς Τριάδος,* πρῶτος ταύτης ἔδειξας τὴν γνῶσιν γράμμασιν,* Υἱὸν βαπτισθέντα* καὶ τὸ Πνεῦμα δεικνὺς κατερχόμενον,* Πατέρα βοῶντα* 20 «Οὗτος Υἱὸς ἀγαπητός μου»¹⁰* καὶ πιστοί, ὦ Λουκᾶ, εὐφημοῦμέν σε.

Θ(εστοκίον).

Ἄριθμεῖ Λουκᾶς, κόρη,* γενεὰν τὴν θείαν σου ἐκ Δαυὶδ οὐσάν σε,* Ἀβραὰμ καὶ Σὴθ τε* καὶ Ἀδὰμ καὶ Θεοῦ¹¹ φάσκων, πάνσεμνε,* ἢ ἐπεὶ Θεοῦ γένος¹²* τὸ γηγενῶν ἐν σοὶ ἐδείχθη,* καὶ τιμῶντες αὐτὸν σὲ δοξάζομεν. 25

132γ

1. Λουκ. 2, 7 - 14.
2. Λουκ. 2, 10 - 11.
3. Λουκ. 2, 14.
4. Λουκ. 2, 19.
5. Λουκ. 2, 20.
6. Λουκ. 2, 21.
7. Λουκ. 2, 25 - 35.
8. Λουκ. 2, 32.
9. Λουκ. 2, 41 - 49.
10. Λουκ. 3, 21 - 22.
11. Λουκ. 3, 23 - 38.
12. Πρβλ. Πράξ. 17, 28. 29.

Ῥοδὴ ε', Τὴν δέησιν.

Φανέρωσιν τὴν Χριστοῦ ἐδίδαξας,* Ἰωάννην ἐκδιδάσκοντα δείξας* τοῦτον Θεόν¹, πειρασμούς καὶ νηστείαν²* καὶ τὰ θαυμάσια ἐκδιηγούμενος,* ἀνάγνωσιν ἐν Ναζαρέτ³,* ὦ Λουκᾶ θεηγόρε, καὶ τέρατα.

5 Ἐξέθηκας δαιμονίων διώξιν⁴,* ἰατρείαν πενθερᾶς τῆς τοῦ Πέτρου⁵,* νόσων πολλῶν⁶ καὶ δι' ἄγρας ἰχθύων* μαθητῶν κλῆσιν⁷, λεπροῦ τε τὴν κάθαρσιν⁸* καὶ παραλύτου ῥῶσιν τε⁹,* Λευὶ κλῆσιν¹⁰, Λουκᾶ παμμακάριστε.

Ἰάθη μὲν ὁ ξηρὰν ἔχων χειρᾶ¹¹* καὶ τοῦ ἄρχοντος ὁ παῖς¹², υἷος χήρας¹³* καὶ λεγεῶν ἐδιώχθη¹⁴, ὡς ἔφησ,* νεκρὰ ζῆ παῖς¹⁵ καὶ αἰμόρρους δὲ ἴαται¹⁶*
132v^β 10 καὶ πλεῖστα πάθη || ἄλλα τε,* καὶ ἡμᾶς, ἰατρὲ Λουκᾶ¹⁷, ἴασαι.

(Θεοτοκίον).

Λαμπόμενος ὁ Λουκᾶς ἐκ σοῦ, κόρη,* διηγεῖται τοῦ Υἱοῦ σου τὰ ἔργα,* ἀνιστορεῖ καὶ σεπτὴν σου εἰκόνα¹⁸* καὶ ἰατρεύει τὰ πάθη καὶ νόσους δὲ* διώκει κλῆσει τοῦ Χριστοῦ* καὶ σοῦ, κόρη, μεθ' οὗ νῦν τιμῶμέν σε.

133ra 15

Ῥοδὴ ζ', Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὁ μέγας συνέκδημον¹⁹* ἔχει σε Παῦλος, Λουκᾶ ἀπόστολε,* καὶ σὺν τούτῳ τὴν πᾶσαν* Ἀσίαν τρέχεις, Μακεδονίαν, σοφέ,* καὶ Ἀχαΐαν, εἰς Ἱεροσόλυμα* συνδεδεσμευθεὶς δὲ αὐτῷ,* σύμπλους εἰς Ῥώμην φοιτᾶς.

Ἰπέγραψας ἅπαντα,* ὡς δυνατὸν σοι, Χριστοῦ τὰ θαύματα,* μαθητῶν
20 τε τὴν κλῆσιν,* τὰς ἐντολάς τε, παραβολὰς τὰς σεπτὰς,* τὴν ἐν τῷ ὄρει Θα-

1. Πρβλ. Λουκ. 3, 16 - 17.
2. Λουκ. 4, 1 - 13.
3. Λουκ. 4, 16 ἐξ.
4. Λουκ. 4, 33 - 35.
5. Λουκ. 4, 38 - 39.
6. Λουκ. 4, 40 - 41.
7. Λουκ. 5, 1 - 11.
8. Λουκ. 5, 12 - 14.
9. Λουκ. 5, 17 - 25.
10. Λουκ. 5, 27 - 28.
11. Λουκ. 6, 6 - 10.
12. Λουκ. 7, 1 - 10.
13. Λουκ. 7, 11 - 15.
14. Λουκ. 8, 2 - 36.
15. Λουκ. 8, 41 - 56.
16. Λουκ. 8, 43 - 48.
17. Κολοσ. 4, 14.
18. Βλ. SEC, στ. 148, 49 - 51.
19. Πρβλ. Πράξ. 19, 29. Β' Κορ. 8, 19.

βῶρ μεταμόρφωσιν¹,* ὡς ἐλλαμφθεὶς τὴν ψυχὴν,* Λουκᾶ, καὶ λάμψον ἡμᾶς.

Καλῶς τὴν τῶν δώδεκα* καὶ ἑβδομήκοντα ἐκλογὴν² ἔθηκας,* προσευ- 133rβ
χὴν τε τὴν θείαν³* καὶ τὰς ἀσώτου καὶ τοῦ τελώνου φωνάς⁴,* τοῦ ἐμπεσόν-
τος εἰς ληστὰς τε ἴασι⁵,* Λαζάρου τε τὸ πτωχόν⁶,* δι' ὧν καὶ σῶσον ἡμᾶς.

〈Θεοτοκίον〉.

5

Ἄγνη, ὡσπερ ἔγραψε* Λουκᾶς ὁ θεῖος, σοῦ μακαρίζομεν* τὴν ἁγίαν
κοιλίαν* τὴν τὸν Θεόν σου ἀγνώως βαστάσασαν* καὶ τοὺς μαστούς σου, οἷς,
αὐτὸν ἐθήλασας⁷* καὶ δὸς τὸν λόγον αὐτοῦ* τηρεῖν⁸ καὶ σφίζεσθαι.

Ῥδὴ ἡ', Ἑπταπλασίως 〈κάμινον〉.

Μέγα δῶρον διέγραψας* παρθενίας τὸ χάρισμα⁹* || καὶ τῆς ἀκτησίας 10 133vα
ἐκ τοῦ νεανίσκου¹⁰ σύ,* τὰς δέκα δὲ μνᾶς πολλὰς* εἰργάσω¹¹ θείοις πόνοις σου*
καὶ δύο λεπτὰ ὑπὲρ ἀπάσας θυσίας¹²,* ψυχὴν καὶ σῶμα, μάκαρ,* τῷ Χριστῷ
σου προσῆξας* καὶ νῦν τό· «Καλὲ δουλε»¹³* παρὰ Χριστοῦ ἀκούεις.

Ἐξέθηκας τοῦ πάλου μὲν,* ὦ Λουκᾶ, τὴν ἐπίβασιν* καὶ παίδων τὸν ὕ-
μνον¹⁴ καὶ φθόνον τὸν ἄδικον* θεοκτόνων, ἔνδοξε,* καὶ τὰς φωνὰς τὰς θείας 15
Χριστοῦ* καὶ ἐπιβουλάς τῶν κατ' αὐτοῦ μαινομένων¹⁵,* ἃς καὶ αὐτὸς ὑπέστης*
διωχθεὶς, ὕβρισθεὶς τε,* ὧ καὶ νῦν συνδοξάζῃ* εἰς οὐρανοὺς χορευῶν.

Λέγεις τὸ δεῖπνον, ἔνδοξε,* μυστικὸν τὸ θεϊότατον¹⁶* καὶ τὴν προσευχὴν
Χριστοῦ¹⁷ καὶ προδοσίαν τε¹⁸,* τὰς ὕβρεις, τοὺς μάλωπας¹⁹,* σταυρόν²⁰, εὐ-

1. Λουκ. 9, 28 - 36.
2. Λουκ. 6, 13 - 16. 10, 1.
3. Λουκ. 10, 21 - 22.
4. Λουκ. 15, 18 - 19. 21. 18, 13.
5. Λουκ. 10, 30 - 35.
6. Λουκ. 16, 20 - 21.
7. Λουκ. 11, 27.
8. Πρβλ. Λουκ. 11, 28.
9. Λουκ. 18, 29;
10. Λουκ. 18, 22. 29 - 30.
11. Πρβλ. Λουκ. 18, 13. 16 - 17.
12. Πρβλ. Λουκ. 21, 2 - 3.
13. Πρβλ. Λουκ. 18, 17.
14. Λουκ. 19, 30 - 38. Ματθ. 21, 15.
15. Λουκ. 19, 39 - 40. 20, 1 ἐξ.
16. Λουκ. 22, 14 - 20.
17. Λουκ. 22, 40 - 44.
18. Λουκ. 22, 47 - 53.
19. Λουκ. 22, 63 - 65. 23, 11.
20. Λουκ. 23, 26 - 38.

γνώμονός τε ληστοῦ* τό «Μνήσθητι»¹ κράζεις* καὶ θάνατον δεσπότη²* καὶ ἔγερσιν³, ὃν εἶδες* σὺν Κλεόπα ὀδεύων⁴* καὶ θερμανθεῖς⁵ παράσχου* τὴν αὐτὴν ἡμῖν θέρημν.

<Θεοτοκίον>.

- 5 Ὅρθρου βαθέως, δέσποινα,* τὸν υἱὸν σου ἐκήρυξε* Λουκᾶς ἀναστῆναι καὶ σὺν μυροφόροις σε* μαθεῖν τὴν ἀνάστασιν,* τοῖς ἀποστόλοις τε ἐξειπεῖν⁶,* οἷς καὶ τὴν εἰρήνην ἐμφανισθεῖς παρέσχε⁷* καὶ τούτου καταγγέλλει* τὴν ἀνάληψιν⁸, κόρη,* καὶ ἔλευσιν δευτέραν⁹,* ἐν ἣ ἡμᾶς σὺ σώσον.

133^{γβ}

ᾠδὴ θ', Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

- 10 Σὺ λόγον μὲν τὸν πρώτον, θεῖε Λουκᾶ,* τὸ σεπτὸν Εὐαγγέλιον ἔγραψας¹⁰,* δεύτερον δέ* Πράξεις τὰς ἐνθέους τῶν μαθητῶν* καὶ ὡς ἐν τεσσαράκοντα* τούτοις ὀπτανόμενος ὁ Σωτῆρ* περὶ τῆς βασιλείας* αὐτοῦ ἦν, καταγγέλλων¹¹,* ἧς καὶ ἡμᾶς, σοφέ, ἀξίωσον.

134^{γα} ΣΥ Πνεύματος τὴν κάθοδον ἐναργῶς* τοῖς πιστοῖς καθυπέγραψας, ἐν-
15 δοξε,* γλώσσαις πυρός* ἐν τῷ ὑπερώῳ τε κατελθεῖν* καὶ μύστας πληῖσαι ἀπαν-
134^{γα} τας¹²* καὶ τὴν τοῦ Ματθίου τε ἐκλογὴν¹³,* τῶν ἑπτὰ διακόνων¹⁴,* || κηρύκων
τριῶν μόρους¹⁵* καὶ κλῆσιν Παύλου¹⁶, ᾧ συντέταξαι.

ΜΕμόρφωσαι τοῖς πάθεσι τοῦ Χριστοῦ,* μαθητῆς τε τελῶν τὰ ἐξαίσια* ἔργα ποιεῖς,* ὀδηγῶν πρὸς πίστιν ἔθνη, φανείς* γραφεὺς Εὐαγγελίου τε,* ἰα-
20 τρός τε θεῖος, ὑπνον ζωῆς* ὑπνοῖς, Λουκᾶ, ζῶν ἄνω* καὶ φύλαττε συνάμα* τῇ Ἐκκλησίᾳ τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

1. Λουκ. 23, 39 - 43.

2. Λουκ. 23, 46.

3. Λουκ. 24, 1 - 11.

4. Λουκ. 24, 13 - 32. Βλέπε ἀνωτέρω σελ. 86, ὑποσ. 5.

5. Πρβλ. Λουκ. 24, 32.

6. Λουκ. 24, 1 - 11. Κατὰ τινὰ παράδοσιν ἡ Θεοτόκος μετέβη μετὰ τῶν μυροφόρων εἰς τὸν τάφον καὶ πρώτη κατεῖδε τὸν ἀναστάντα Χριστόν. SEC, στ. 833, 41 - 42.

7. Λουκ. 24, 36 - 49. Ἰω. 20, 19 - 21.

8. Λουκ. 24, 50 - 53. Πράξ. 1, 9.

9. Πρβλ. Πράξ. 1, 11.

10. Πρβλ. Πράξ. 1, 1 - 2.

11. Πράξ. 1, 3.

12. Πράξ. 2, 1 - 4.

13. Πράξ. 1, 15 - 26.

14. Πράξ. 6, 1 - 6.

15. Πράξ. 1, 18; 7, 58 - 60. 12, 1 - 2.

16. Πράξ. 9, 1 - 9.

⟨Θεοτοκίον⟩.

ΩΝ μέγας έραστής σου, κόρη, Λουκᾶς* καὶ τοῦ θείου σου τόκου ἱστόρησε* τούτου, σεμνή,* εἰκόνα τὴν θεῖαν μορφωτικῶς* σοῦ καὶ τῶν ἀποστόλων τε¹* καὶ τοῦτο ὡς μέγα δῶρον ἡμῖν* ἐστὶν εἰς σωτηρίαν,* ὅθεν αὐτὸν τιμῶντες,* σὲ τὴν κυρίαν τούτου σέβομεν.

5

8.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΙΑΚΩΒΟΝ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΝ²
(ΚΓ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ)

² Ακροστιχίς: Σέβω γεγηθῶς τοὺς θεαδέλφου τρόπους, Συμε(ών).

Κῶδ. Α, φ. 138^{υβ} - 141^{τβ}

² Ὁδὴ α', ἦχος α', Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Σοφίας λειπόμενος³, σοφέ,* ἐν πίστει ταύτην μὴ διακρινόμενος* αἰτοῦμαι⁴ ὑμνεῖσαί σε,* μύστα Χριστοῦ καὶ ἀδελφῆ Ἰάκωβε,* ἦν ἐκ τοῦ Πατρὸς μοι* τῶν φώτων, μάκαρ, κατάπεμψαν⁵.

⁶ Ἐγένου, θεόφρον, ἀπαρχὴ* τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου⁶ Ἰάκωβε,* ὑπη- 10
ρέτης⁷ ἄνωθεν* ἀπὸ σπαργάνων ὑπάρξας καὶ σύσκηνος,* πρῶτος ἱεράρχης* καὶ μάρτυς, ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Βασιλείου γένους πεφυκῶς* ἀπὸ Δαυτῆ⁸, συγγενῆς ἐχρημάτισας* Χριστοῦ καὶ ἀπόστολος,* τοῦ ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ βλαστήσαντος⁹,* ὃ νῦν ἐν ὑψίστοις* ἐνδόξως, μάκαρ, παρίστασαι.

15

Θ⟨εοτοκίον⟩.

¹⁰ Ὡς θεῖον ἀπόστολον, ἀγνή,* καὶ ἀδελφὸν κατὰ χάριν τοῦ τόκου σου¹⁰* τὸν μέγαν Ἰάκωβον,* ὡς ὑπηρέτην καὶ σοῦ χρηματίσαντα,* σὲ τιμῶντες, κόρη,* τοῦτον πιστοὶ νῦν γεραίρομεν.

1. Βλ. ΣΕC, στ. 148, 49 - 51.

2. ΦΣΘ, σελ. 106.

3. Ἰακ. 1, 5.

4. Ἰακ. 1, 6.

5. Ἰακ. 1, 17.

6. Πρβλ. Ῥωμ. 16, 5. Α' Κορ. 16, 15.

7. Πρβλ. Λουκ. 1, 2.

8. Πρβλ. Λουκ. 1, 27. 2, 4. Ματθ. 1, 20.

9. Ἠσ. 11, 1. 10.

10. Ματθ. 13, 55. Μάρκ. 6, 3. Α' Κορ. 9, 5. Γαλάτ. 1, 19.

139^{γα}

Ῥδὴ γ', Ὁ μόνος εἰδώς.

Γεννήσεως, μάκαρ, θεωρός* τοῦ Ἰησοῦ γεγένησαι* καὶ ὑπηρέτης, θεόπτα Ἰάκωβε,* συνέστιός τε καὶ ὁμοδίαιτος* καὶ φυγὰς εἰς Αἴγυπτον* σὺν ἐκείνῳ γέγονας* καὶ νῦν ἄνω συγχαίρεις καὶ γέγηθας.

5 Ἐδέξω ποικίλους πειρασμούς,* θεόπτα, καὶ ὑπέμεινας,* δεικνὺς τῆς πίστεως τὸ δοκίμιον* καὶ ὤφθης τέλειος καὶ ὀλόκληρος* μηδενὶ λειπόμενος,* χαρὰν ἠγησάμενος* σοῦ τὰς θλίψεις¹ καὶ τέρπη νῦν ἄπαυστα.

Γενόμενος, μάκαρ, μιμητῆς* τοῦ ἀδελφοῦ καὶ κτίστου σου,* ἐκλήθης δίκαιος² ἐν τοῖς ἔργοις σου* καὶ τούτου, μύστα, τὰ δικαιώματα* καὶ τὸ θεῖον 10 ὄνομα* κηρύττων πεφόνευσαι,* διὰ τοῦτο δικαίως τιμῶμέν σε.

⟨Θεοτοκίον⟩.

Ἡ δόξα τοῦ γένους τῶν βροτῶν,* θεογεννήτορ δέσποινα,* παρισταμένη, κόρη, τῷ τόκῳ σου,* τὸν συγγενῆ τε συμπαριστάμενον* ἔχουσα Ἰάκωβον* 139^{γβ} τὸν θεῖον θεάδελφον,* || ὑπὲρ πάντων ἡμῶν καθικέτευε.

15

Ῥδὴ δ', Ὁρος σε τῇ χάριτι τῇ θεία.

139^{γα} Θεοῦ τὴν ταπεινώσιν τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος³* σὺ μιμησάμενος, σοφέ,* ἐν ταπεινώσει τοὺς πιστοὺς* καυχᾶσθαι || ἐδίδαξας,* πλούτου δεικνὺς τὸ εὐτελές τῆς ἐπάρσεως,* πτωχῶν τὸ ὕψος ἐπαίρων τὸ ἔνθεον⁴.

Ὡς λίαν μακάριος ἐδείχθης καὶ δόκιμος* καθυπομείνας πειρασμόν,* 20 ζωῆς τὸν στέφανον δι' οὗ,* παμμάκαρ, ἀπειλήφας⁵,* τοὺς πειρασμοὺς τῆς ἀμαρτίας, ἀπόστολε,* φεύγειν διδάξας γεννῶντας τὸν θάνατον⁶.

Σὲ λόγῳ ἀπέτεκεν ἀληθείας, ἔνδοξε,* εἰς ἀπαρχὴν τῶν ἑαυτοῦ* νέων κτισμάτων ὁ Πατὴρ* τῶν φώτων καὶ ἄνωθεν* δέδωκέ σοι, σοφέ, πᾶν δῶρημα τέλειον⁷,* ὃ μεταδούς πᾶσαν κτίσιν ἐφώτισας.

25

Θ<εοτοκίον>.

Τέτοκας τὸν ἀναρχον σπηλαίῳ ὡς ἄνθρωπον* περιγραπτὸν τὸν πανταχοῦ* καὶ ὑπηρέτης σου, ἀγνή,* τοῦ βρέφους Ἰάκωβος* ἦν, ἐκβοῶν σὺν τοῖς ἀγγέλοις, πανύμνητε* Δόξα Θεῷ⁸ τῷ φανέντι ἐν σώματι.

1. Ἰακ. 1, 2 - 4.

2. SEC, στ. 156, 33 - 35.

3. Πρβλ. Β' Κορ. 8, 9.

4. Ἰακ. 1, 9 - 10.

5. Ἰακ. 1, 12.

6. Ἰακ. 1, 13 - 15.

7. Ἰακ. 1, 16 - 18.

8. Πρβλ. Λουκ. 2, 13 - 14.

Ῥδὴ ε', Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

139vB

Ὦντως ὠφθης* τῆς εἰρήνης υἱός¹, ἣν ἐκήρυξας,* καὶ κακίας* περισσεῖαν, σοφέ, πᾶσαν ἔπαυσας* καὶ λόγον τὸν ἐμφυτον* ἐν τῇ πραύτητι παρέθου²,* δι' οὗ ψυχὰς πολλῶν ἔσωσας.

Ἵπακούσας* τῷ Θεῷ ποιητῆς νόμων γέγονας* καὶ ὑπῆρξας* τῇ ποιή- 5 σει τῶν ἔργων μακάριος* καὶ διδάσκεις ἅπαντας* ἀκροατὰς μὴ μόνον εἶναι* καὶ ποιητὰς δέ³, ἀπόστολε.

Συντηρήσας* ἑαυτὸν ἐκ τοῦ κόσμου σὺ ἄσπιλον,* ἐπαρκέσας* ὀρφανοῦς τε καὶ χήραις, ἀπόστολε,* θρησκείαν ἀμίαντον* τοῦτο ὑπάρχειν ἐκιδιδάσκεις* παρὰ Θεῷ καὶ εὐπρόσδεκτον⁴. 10

<Θεοτοκίον>.

Θεομητὸρ* ἀειπάρθενε, κόρη πανάμωμε,* θεαδέλφου* δεξαμένη λιτὰς τοῦ θεόφρονος,* ταύτας, κόρη, πρόσφερε* τῷ θεανθρώπῳ καὶ υἱῷ σου* τοῦ οἰκτιρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ῥδὴ ς', Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

15 140ra

Ἐγένου μιμητῆς τοῦ ἐλεήμονος⁵,* Ἰάκωβε, Θεοῦ ἡμῶν,* ἐν ἐλέει τε τὸν ἔλεον ἡμῖν* διδάσκεις κραυγάζων· «Ὡς ἀνίλεως* κρίσις ἐστὶ* τοῖς μὴ ποιή- σασιν ἔλεος»⁶.

Ἀπέδειξας τὴν πίστιν σου τοῖς ἔργοις σου⁷* θανῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως* καὶ διδάσκεις χωρὶς ἔργων ὡς νεκρὰν* τὴν πίστιν ὑπάρχειν⁸, ὦ Ἰάκωβε,* σὺ 20 οὖν ἡμᾶς* πιστοὺς ἐργάτας Θεῷ ἀνάδειξον.

Διδάσκαλον τὸν Ὑψιστον, Ἰάκωβε,* καὶ ἀδελφὸν κτησάμενος,* ἱεράρχης τε γενόμενος αὐτοῦ,* τοῦτον ἐμιμήσω μέχρις αἵματος,* ὅθεν πιστοὶ* σὲ ὡς διδάσκαλον θεῖον σέβομεν.

<Θεοτοκίον>.

25

Ἐπέχθη σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ ὁ Κύριος* ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τέθυται* καὶ ἀνήλ- θεν· ἱεράρχην δέ, ἀγνή,* πρῶτον τὸν Ἰάκωβον ἀνέδειξε,* μεθ' οὗ τὸν σὸν* υἱὸν δυσώπει σῶσαι τοὺς δούλους σου.

1. Λουκ. 10, 6.

2. Ἰακ. 1, 21.

3. Ἰακ. 1, 22 - 23.

4. Ἰακ. 1, 27.

5. Πρβλ. Ἐβρ. 2, 17.

6. Ἰακ. 2, 13.

7. Ἰακ. 2, 18.

8. Ἰακ. 2, 17. 20.

Ῥοθὴ ζ', Σὲ νοητήν.

Λόγους ἡμῖν* σοφίας τοῦ Πνεύματος*. ὡς τῆς Σοφίας μαθητῆς* σὺ ἀναβλύζων ὡς ἐκ πηγῆς* σῆς γλώττης¹, θεάδελφε,* γλώττης τὸ μέγαλαυχον²* καὶ ἐπταισμένον ἐπαίδευσας³* καὶ τὸ μὴ πταίνει ἐν λόγῳ* τέλειον⁴, μάκαρ,
5 ἔδειξας.

Φαῦλον ἐκ σοῦ* πᾶν πρᾶγμα ἐδίωξας* καὶ ζῆλον, μάκαρ, τὸν πικρὸν* καὶ ἐρίθειαν⁵* καὶ ἡμᾶς,* ὡς σοφός, τὴν ἄνωθεν* σοφίαν ἐδίδαξας,* εἰρηνικήν, ἀνυπόκριτον,* μεστήν ἐλέους, ἀγνήν τε,* πλήρη καρπῶν τοῦ Πνεύματος⁶.

Ὄντως Θεοῦ φίλος ἐχρημάτισας* καὶ κόσμου, ἐνδοξε, ἐχθρὸς⁷* καὶ ὡς
10 δίκαιος ἀληθῶς* τὴν φιλίαν ἄθραυστον* τῷ Θεῷ ἐτήρησας* καὶ τῷ πλησίον,
Ἰάκωβε,* ὡς ὁ Χριστὸς μέχρι τέλους* φονεῦσιν ἐπευχόμενος⁸.

〈Θεοτοκίον〉.

Ἵποταγεῖς* τῷ υἱῷ σου, δέσποινα,* ἀντικατέστη τῷ ἐχθρῷ* ὁ Ἰάκωβος
καὶ ἡμᾶς* διδάσκει, πανάμωμε* «Θεῷ ὑποτάγητε,* τῷ διαβόλῳ ἀντίστη-
15 τε»⁹* ἐξ οὗ ἡμᾶς ῥυσαμένη¹⁰,* Θεῷ ἐγγίσει¹¹ ποιήσον.

Ῥοθὴ η', Ἐν καμίνῳ.

Τύπον πολιτείας ἀκραιφνοῦς* τῶν προφητῶν τὸν βίον,* Ἰάκωβε, κεκτημένος* ὡς προφήτης, ἀληθῶς* ὑπόδειγμα δέδωκας* τοὺς προφήτας μακροθυμίας¹²,* αὐτοὺς, μάκαρ, ζηλώσας,* ὅθεν ὑπομείνας* νῦν ἄνω μακαρίζη.

20 Ῥήτωρ ἀνεδείχθης τοῦ Θεοῦ* αὐτοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν* κηρύξας¹³, δι' ἣν
τοῖς τοῦτον* ἐκζητοῦσι χορηγεῖ* ἀσθενέσιν ἰασιν¹⁴* καὶ δικαίου πολὺ ἰσχύειν* τὴν δέησιν βραβεύει¹⁵,* διὸ ἡμᾶς σῶσον,* δίκαιος ὢν, εὐχαῖς σου.

Ὅρκον ἀπεσείσω παντελῶς¹⁶ ὡς μάρτυς ἀληθείας,* εὐχάς τε νομοθετή-

1. Πρβλ. Ἰακ. 3, 11.

2. Πρβλ. Ἰακ. 3, 5.

3. Ἰακ. 3, 2 - 12.

4. Ἰακ. 3, 2.

5. Ἰακ. 3, 14 - 16.

6. Ἰακ. 3, 17 - 18.

7. Ἰακ. 4, 4.

8. Πρβλ. Λουκ. 23, 34.

9. Ἰακ. 4, 7.

10. Πρβλ. Ματθ. 6, 13.

11. Ἰακ. 4, 8.

12. Ἰακ. 5, 10.

13. Ἰακ. 5, 11.

14. Ἰακ. 5, 14 - 15.

15. Ἰακ. 5, 16.

16. Ἰακ. 5, 12.

σας* και ψαλμούς¹, ἀρχιερεῦ,* τὴν ἐξομολόγησιν* ὑπογράφεις², ἀμαρτωλούς
τε* ἀπέ||στρεψας ἐκ πλάνης³* και νῦν ἐκδυσώπει* λύσιν ἡμῖν πταισμάτων.

141Γα

<Θεοτοκίον>.

Πλάξ τῆς διαθήκης τῆς καινῆς⁴* σύ, κόρη, τῆς γραφείσης* δακτύλῳ
Θεοῦ⁵ και ταύτης* νομοθέτης ἀπλανῆς,* κόρη, ὁ Ἰάκωβος,* οὐ ὡς πλάκας 5
τοὺς θείους λόγους* οἱ ἐξ ἔθνῶν κρατοῦντες,* σὲ ὑπερυψοῦμεν,* ἀγνή, εἰς τοὺς
αἰῶνας⁶.

Ῥοθὴ θ', Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ὅλος ὤφθης κατὰ μίμησιν,* τοῦ ἀδελφοῦ και κτίστου σου, ὦ θεάδελφε,* 141Γβ
και πᾶσαν τὴν γῆν* σὺ ἐπιστέλλων ἐφώτισας* πρὸς τὴν πίστιν ἐνάγων και 10
ἦθη κοσμῶν,* διὸ πιστοὶ σε πάντες* νῦν κατὰ χρέος μακαρίζομεν.

Ἕμνοις οἱ πιστοὶ τιμῶμέν σε* οἱ ἐξ ἔθνῶν ὡς ἱεράρχην, ἀπόστολον,*
μάρτυρα Χριστοῦ* και ἀδελφόν, ὦ Ἰάκωβε,* και ἡμῶν νομοθέτην και πρέ-
σβυν θερμὸν* και λύσιν ἐγκλημάτων* σαῖς ἰκεσίαις ἐξαιτούμεθα.

Σὺ τῷ πτερυγίῳ, δίκαιε,* τοῦ ἱεροῦ ἐστὼς Χριστὸν ἐμεγάλυνας,* ὑπὸ 15
θεοκτόνων* δὲ ῥίφεις τεθανάτωσαι,* σοῦ τὴν κάραν θλασθεῖς⁷, προσευχόμε-
νος* ὑπὲρ τῶν φονευτῶν σου,* διὸ πιστοὶ σε μακαρίζομεν.

<Θεοτοκίον>.

Σοῦ τῶν μυστηρίων ἀνωθεν* και θεωρὸς και Ἰπηρετής Ἰάκωβος* Μέχρι
και ταφῆς* ὁ συγγενῆς σου, πανάμωμε,* ἀδελφὸς τοῦ υἱοῦ σου και στῦλος 20
στερρὸς* αὐτοῦ τῆς Ἐκκλησίας⁸,* μεθ' οὗ αὐτὴν τήρει ἀκλόνητον.

1. Ἰακ. 5, 13.

2. Ἰακ. 5, 16.

3. Ἰακ. 5, 20.

4. Πρβλ. Ματθ. 15, 28. Μάρκ. 14,25. Λουκ. 22, 20. Α' Κορ. 11, 25. Β' Κορ. 3, 6.
Ἐβρ. 9,15.

5. Ἐξ. 31, 18. Δευτερ. 9,10.

6. Δαν. 3, (34).(35) ἐξ.

7. SEC, στ. 157, 11 - 20.

8. Γαλάτ. 2, 9.

ΚΑΝΩΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ,
ΠΡΟΣΟΜΟΙΟΣ ΤΗΣ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΟΡΤΗΣ¹

² *Ἀκροστιχίς*: Ὡσαννά Χριστός εὐλογημένος Θεός.

Κώδ. *A*, φ. 134^α - 135^β καὶ *I*, φ. 76^ν - 80^ρ

³ *Ἐκδ. [ΘΜ]*, σ. 155 - 157

⁴ *Ὁδὴ α'*, ἤχος δ', Ὡφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου.

Ὡφθησαν ὡς πηγαὶ τῆς πλευρᾶς σου, * Χριστέ, οἱ ῥύακες * καὶ ἀνεμορφώθη
ἡ κτίσις³ * ἐκπλυθεῖσά σου τῷ αἵματι³ * ὁ δὲ κλεινὸς Δημήτριος, * ταύτην ἐκμιμη-

5 Στάματος ἐξ αὐλῶν ἀγγέλων * σὲ καθορώντων αἶνον * ἐν τῷ ἐναθλεῖν κα-
τηρίσω * καταργήσας τὸν πολέμιον⁴ * καὶ καταγγείλας πάθει τῷ σῶ * τὸ πά-
θος τὸ θεῖον Χριστοῦ⁵, * διὰ τοῦτο κατεστέρθης μέλπων δέ, * ἐνδοξε, * ἐπινί-
κιον ὕμνον τῷ κτίσαντι.

194^{νβ} 10 Αἴνεσιν Θεσσαλῶν Ἐκκλησία * τῷ συντηροῦντι αὐτήν, * σοί, σοφέ, προσά-
γει, ἐν σοὶ δέ * πᾶς πιστὸς τῷ ἢ βοηθῶ αὐτοῦ * χαίρει καὶ βλέπων ἔθνη * ἀλλό-
φυλα διωκόμενα * τῇ δυνάμει σου, μάρτυς, εὐφραίνεται * ἔδων σοὶ * ἐπινίκιον
ὕμνον Δημήτριε.

⁵ *Ὁδὴ γ'*, *Νάουσαν ἀκρότομον*.

15 *Νάουσαν* τὴν ἀμωμον * πλευράν σου, σοφέ, * ὡς τὴν πρὶν ἐκβλύζουσαν
πέτραν⁶ * μύρα τιμῶμεν πιστοί, * τὴν γὰρ πέτραν τῆς ζωῆς * ἐζήλωσας, Χρι-

Ἦτος: Προεόρτια ἄσματα εἰς τὸν μέγαν Δημήτριον, ποιηθέντα παρὰ τοῦ ἱεροῦ Συ-
μεὼν τοῦ Θεσσαλονίκης. Κανὼν προσόμοιος τῆς τῶν Βαΐων ἐορτῆς, ψαλλόμενος τῇ πρὸ τῆς
τοῦ ἀγίου ἐορτῆς τρίτῃ Κυριακῇ [ΘΜ]. ἢ μετὰ ἐορτῆς προστ. ψαλλόμενος καὶ εἰς τὴν ἀγίαν
Σοφίαν τῇ πρὸ τῆς τοῦ ἀγίου ἐορτῆς τρίτῃ Κυριακῇ, ὅτε καὶ ὁ πρὸς τὸ «Δεῦτε λαοὶ» κανὼν
ψάλλεται ἐν τῷ ναῶ αὐτοῦ. Συμεὼν. Α.

5 ἑξαδύλων [ΘΜ].

1. ΦΣΘ, σελ. 102 - 103. Βλέπε καὶ ἀνωτέρω σελ. 93, ὑποσ. 2.3. Ὁ κανὼν οὗτος, ὡς γὰρ
οἱ λοιποὶ προεόρτιοι κανόνες τοῦ ἀγίου Δημητρίου, διατηροῦν τὴν ἀκροστιχίδα καὶ φράσεις
τινὰς τῶν αὐτομέλων αὐτῶν κανόνων τῆς Μεγάλῃς Ἑβδομάδος, στεροῦνται δέ, ὡς καὶ
ἐκεῖνοι, θεοτοκίων.

2. Πρβλ. Β' Κορ. 5,17. Γαλάτ. 6,15

3. Πρβλ. Α' Ἰω. 1,7. Ἀποκ. 1,5. 7,14.

4. Πρβλ. Β' Τιμ. 1,10. Ἑβρ. 2,14.

5. Πρβλ. Α' Κορ. 11,26.

6. Ἑξ. 17,6. Ἀριθ. 20,8 - 11. Δευτερ. 8,15. Ψαλμ. 77,15 - 20, 113,8. Α' Κορ. 10,2.

στόν¹, * δι' ὃ στερεωθέντες τοῖς ἄθλοις σου κραυγάζομεν* Χαίροις νῦν,* δεδοξασμένε μάρτυς Δημήτριε.

Νεκρὸν ἀδιάφθορον* ἰσχυὶ Χριστοῦ* ζωηφόρον δύναμιν ἔχον* ἐστὶ τὸ σκῆνός σου,* τὴν ἀνάστασιν Χριστοῦ* κηρύττον καὶ ζωὴν,* ἐν ᾧ ἀνεγερθέντες ἐκ τούτου σοὶ κραυγάζομεν* Χαίροις νῦν,* δεδοξασμένε μάρτυς Δημήτριε. 5

Ἄσατε πιστοὶ* χρεωστικῶς τῷ Χριστῷ* καὶ τῷ θεῷ μάρτυρι,* ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ αὐτοῦ* ἰδοὺ πάρεστι* φωτίζων ἅπαντας,* ἐν ᾧ ἁγιασθέντες ἐν εὐφροσύνῃ μέλψωμεν* Σῶσον δὴ,²* εὐλογημένε πάντας Δημήτριε.

ᾠδὴ δ', Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος.

Χριστὸς ὁ αἰώνιος* σαρκωθείς Θεὸς ἡμῶν³* ἦλθε παθῶν δι' ἡμᾶς* καὶ 10 τοῦτο καταγγέλλει προθύμῳ* πόθῳ Δημήτριος ὁ μάρτυς,* ἀπόστολος ἄλλος ὢν,* δι' ὃ πάσχει κραυγάζων* Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ῥευσάτω εὐωδίαν,* ἀθλητά, καὶ ἔλαιον,* ὡς ὄρος θεῖον, σοφέ,* ἐλαία τε Θεοῦ⁴ τὸ σεπτὸν σου* σῶμα Χριστὸν αἰνοῦσι, μάρτυς,* καὶ σοῦ τοῖς μύρρις λαοὶ* χρίονται μελωδοῦντες* Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε. 15

Ἰσχυὸν διεζωσμένος* βασιλεὺς παθῶν τελῶν* κεκαθαρμένος ὄφθης* καὶ σοῦ ἡ ὠραιότης ἐν παρθενία,* ἡ χάρις τε τῶν ἄθλων* ἀμέτρητος ἀληθῶς,* δι' ὃ πίστευι βοῶμεν* Δόξα σου τῷ κάλλει, Δημήτριε.

Σπιθαμῇ τῇ δυνάμει,* χάριτι δρακί σου⁵ δέ* τηρεῖς τὴν πόλιν σου,* αὐτὴν γὰρ ἐπεπόθησας, ἐν αὐτῇ* δέ οἴκειν καὶ περιέπειν* ἠθέλησας τοὺς λαοὺς* 20 τοὺς πιστῶς σοὶ βοῶντας* Δόξα σοι, Δημήτριε μέγιστε.

ᾠδὴ ε', Τῇ Σιών ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι.

Τὴν Σιών τὴν νέαν πόλιν σου* σὺ εὐαγγελιζόμενος* ὡς τὴν Ἱερουσαλήμ⁶ ἀπειργάσω* ἐν αὐτῇ σφαγεῖς ὑπὲρ Χριστοῦ* δεδοξασμένην, δι' ὃ πάντες κράζομεν* ἡ πόλις σου σοφέ* Εἰρήνην ἐπ' αὐτὴν⁷* καὶ σωτὴρ σὺ ὑπάρχεις, Δη- 25 μήτριε.

Ὁ ἐν οὐρανίοις τῷ πνεύματι* μετὰ τῶν σεραφίμ οἰκῶν* καὶ ἀθλοφόρων, σοφέ, καὶ νῦν πάρεσο* μεθ' ἡμῶν, ἐνδοξε,* καὶ ἐμπλησθήσονται ἐνθέων δω-

3 ἰσχυεὶ κινδ. [ΘΜ]. 22 ἀνάβηθι παρλι. Λ. 24 δεδοξασμένη Λ. 25 ἡ πόλις σου : οἱ δοῦλοι σου I [ΘΜ].

1. Α' Κορ. 10,4.

2. Ψαλμ. 117, 25.

3. Πρβλ. Ῥωμ. 16,26.

4. Πρβλ. Ψαλμ. 51, 10.

5. Πρβλ. Ἠσ. 40, 12.

6. Πρβλ. Ἠσ. 40,9.

7. Πρβλ. Γαλάτ. 6,16.

35rβ ρεῶν* βοῶντες οἱ πιστοί·* Γαλήνη τῶν ψυχῶν* καὶ χαρὰ σὺ ὑπάρχεις, Δημήτριε.
 Σιών καινὴ Θεσσαλονίκη νῦν* ὡς Ἱερουσαλήμ κύκλω* τοὺς ὀφθαλμοὺς
 σου ἄρον καὶ βλέψον* ἀθροισθέντα ἔθνη ἐπὶ σοί,* ἰδοὺ γὰρ ἤκασι μακρόθεν¹*
 τοῦ τιμῆσαι τὸν πολιστήν σου,* εἰρήνην καὶ φρουρὸν σου ἀεὶ* καὶ σωτῆρα
 5 Δημήτριον.

Ῥοδὴ ε', Ἐβόησε.

Ἐκρότησαν* σὲ καθορῶντες σφαγέντα οἱ ἄγγελοι·* Νῦν ὁ μάρτυς,* ἐκ-
 βοῶντες, Χριστὸν ἐμιμήσατο* καὶ τῷ αἵματι* τῆς πλευρᾶς τῷ Χριστῷ συνδο-
 ξάζεται.

10 Ὑπόδεξαι* πᾶς πιστὸς Δημητρίου τὰς χάριτας* καὶ προσβαίνων* τῷ
 τεμένει αὐτοῦ κομιζέσθω πλοῦτον* καὶ τῷ χρίσματι* λαμπρυνέσθω τῶν μύ-
 ρων τερπόμενος.

Λελυμένους* αἰχμαλώτους δουλείας θεώμεθα* καὶ ἐκ τάφου* ἀρρωστίας
 πολλῶν ἐξανάστασιν* καὶ τῷ χρίσματι* σοῦ τῶν μύρων σκιρτῶμεν, Δημήτριε.

15 Ῥοδὴ ζ', Ὁ διασώσας ἐκ φλογός.

Ὁ διασώσας τὸν κλεινὸν* Νέστορα εὐχαῖς, ἀθλοφόρε,* καὶ τὸν Λυαῖον
 καθελών,* ὃν δικαίως ὁ δίκαιος ἔθραυσας,* σῶσον πάντας τοὺς κράζοντας*
 Ὁ Θεὸς τοῦ Δημητρίου,* εὐλογητὸς εἶ².

Γόνυ σοι κλίνοντες πιστοί* καὶ τὴν σὴν σορὸν γεγηθότες* περικυκλοῦν-
 20 τες ἐν χαρᾷ* τῆς ὁσμῆς σου πληρούμενοι μέλομεν·* Ὑπερύμνητε³ Κύριε,*
 ὁ Θεὸς τοῦ Δημητρίου,* εὐλογητὸς εἶ⁴.

35vα Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ⁵* πᾶσαν ἡλικίαν καὶ φύσιν* χαριτωθεῖσαν ἐκ
 τῶν σῶν* καὶ θαυμάτων καὶ μύρων εὐφραίνεται* καθορῶσα καὶ μέλπει νῦν*
 Ὁ Θεὸς τοῦ Δημητρίου,* εὐλογητὸς εἶ⁶.

25 Μετὰ προθέσεως ψυχῆς* κλάδους σοι προσφέροντες ὕμνων* Εὐλογη-
 μένος, ἀθλητά,* σὺ βοῶμεν⁷, ἐχθροὺς ὁ τρεψάμενος* καὶ ἡμᾶς σώσας ψάλλον-
 τας·* Ὁ Θεὸς τοῦ Δημητρίου,* εὐλογητὸς εἶ⁸.

3 ἀθροισθέντα ἔθνη ἐπὶ σοί : ἀθροισθέντας πίστει τοὺς λαοὺς [ΘΜ]. 10 προβλίνων Ι.

1. Πρβλ. Ἡσ. 60,4. 49,18.

2. Δαν. 3,(2).

3. Δαν. 3,(30).(32).(33).

4. Δαν. 3, (2).

5. Πράξ. 20,28. Α' Κορ. 1,2. 11,22. 15,9. Α' Τιμ. 3,5.

6. Δαν. 3,(2).

7. Πρβλ. Ματθ. 20, 8. 9.

Ῥοδὴ η', Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ.

Εὐφράνθητι πόλις Θετταλῶν* καὶ πανηγυρίσατε¹ οἱ ἐνοικοῦντες αὐτήν,* τοῦ στεφανίτου σου καὶ πολιούχου* ἔφθασεν ἡ πανένδοξος μνήμη,* μετεχέτω πᾶσα ψυχὴ* τῶν χαρίτων αὐτοῦ* καὶ βοάτω.* Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον².

5

Νέος ἄλλος εὐαγγελιστῆς* τῆς βασιλείας Χριστοῦ³ ὥφθη, ἀθλητά,* τὴν γὰρ ἀκάθαρτον ἐλλήνων πλάνην* θραύεις καὶ τὴν κακότεχνον ὄφρυν* καταβάλλεις πάντων ἐχθρῶν* ἐν τοῖς ἄθλοις σου* ἀναμέλπων.* Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον⁴.

Ὁ φρουρός σου μάρτυς τοῦ Χριστοῦ* λίαν ὑπερύψωται, Θεσσαλονίκη⁵ 10
λαμπρά,* οὗτος νενίκηκε σφαγεῖς τυράννους,* μέγιστος λυτρωτῆς τε σὸς ὥφθη,* στρατηγίαις ἄνομον θράσος* σῶν σβέσας ἐχθρῶν* μὴ βοώντων.* Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον⁶.

Σπανίζεται φάλαγξ δαιμονία* καὶ πᾶν ἄθεον συνάθροισμα τῶν ἐχθρῶν*
|| ταῖς θείαις προσευχαῖς, ἐπέπερ πάντας* πόρρωθεν ἀπεδίωξας ἡμῶν* τῶν 15 135^v
πλουτούντων σε στρατηγόν,* ὦ Δημήτριε,* καὶ βοώντων.* Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον⁶.

Ῥοδὴ θ', Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Θεὸς φύλακα νῦν ἐβράβευσεν ἡμῖν.* κροτήσατε ἐν χαρᾷ* καὶ εὐφαινόμενοι* δεῦτε ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν* καὶ τὸν αὐτοῦ ἀθλοφόρον* ἄσμασι μέλιψο- 20
μεν.* Εὐλογημένος εἶ, Δημήτριε,* λογχευθεὶς ὑπὲρ τῆς δόξης* τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

Ἔθνη πόρρω νῦν ἐκδιώχθητε, ἐχθρῶν* πᾶσα πληθὺς νῦν μακρὰν* διασκορπίσθητε.* Τίς οὗτος, βοῶντες, ὁ φθάνων* μετὰ ἰσχύος καὶ σφύζων* τοὺς ἀναμέλποντας.* Εὐλογημένος εἶ, Δημήτριε,* ὁ νικήσας τοὺς ἐχθρούς σου* 25
δυνάμει Χριστοῦ.

Οὗτος ὁ λαμπρὸς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ*, ὁδεύσας πᾶσαν ὁδὸν* ἀρετῆς δέδωκε* τὴν αὐτοῦ ψυχὴν ὑπὲρ Χριστοῦ* καὶ μετὰ θάνατον βλύζει* πᾶσι τὰ

2 καὶ παραλ. Ι[ΘΜ]. || αὐτῇ Ι[ΘΜ]. 9 τὸν Κύριον παραλ. Α. 13 τὸν Κύριον παραλ. Α. 15 προσευχαῖς : προσρηχαῖς [ΘΜ]. 17 τὸν Κύριον παραλ. Α.

1. Πρβλ. Ἦσ. 66,10.

2. Δαν. 3,(34).

3. Ἐφεσ. 5,5. Α' Πέτρ. 1,11.

4. Δαν. 3,(34).

5. Δαν. 3,(34).

6. Δαν. 3,(34).

μύρα πιστοῖς* Εὐλογημένος εἶ, Δημήτριε,* ὁ συμμετοχος τῆς δόξης* τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ.

Σκάνδαλα πάντα τί παράνομοι ἐχθροὶ* προσάγετε τοῖς πιστοῖς;* ὅλοι ταχεῖς ὑμεῖς* ἡμᾶς θανατῶσαι δουλώσαι,* ἀλλ' ἀφανίσθητε, σφίξει* μάρτυς 5 τοὺς μέλλοντας* Εὐλογημένος εἶ, Δημήτριε,* ἐν ὀνόματι Κυρίου¹,* ὁ φυλάσσων ἡμᾶς.

10.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΓΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ,
ΠΡΟΣΟΜΟΙΟΝ ΤΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ²

Ἀκροστιχίς : Τῆ Δευ(έ)ρα.

Κώδ. A, φ. 136ra - 136va. I, φ. 80^r - 81^v καὶ M, φ. 84^r - 86^r

Ἔκδ. [ΘΜ], σ. 157 - 158

Ῥοδὴ α', ἦχος β', Τῶ τὴν ἄβατον.

Τῶ τὴν ἄθεον* ἐγειρομένην θάλασσαν* θείῳ αὐτοῦ ἐν αἵματι* ἐξαφανίσαντι³* καὶ ὀδεῦσαι κατ' αὐτῆς* τὸν στεφανηφόρον* ἰσχύσαντι Δημήτριον* 10 Κυρίῳ ἄσωμεν,* ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται⁴.

Ἡ ἀμέτρητος,* μάρτυς, Θεοῦ ταπεινώσις⁵,* ἣν ὁ Χριστὸς ἐπτώχευσε* καὶ σὲ παρέπεισε* δι' αὐτὸν τὴν κοσμικὴν* δόξαν ἀποσεισασθαι* ἐν τῷ κηρύττειν τοῦτον* καὶ πάσχειν ὑπὲρ αὐτοῦ⁶,* ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται⁷.

Τίτλος : <ιβ' Ὀκτωβρίου>. Ἀρχόμεθα δὲ ἐντεῦθεν ψάλλοντες τὰ παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κυροῦ Συμεὼν ποιηθέντα εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον τριώδια, προσόμοια τοῖς τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ψάλλονται δὲ ἐντὸς μετὰ τοῦ κανόνος τοῦ καθ' ἡμέραν ἁγίου. Τριώδιον... A. || Τριώδια προσόμοια τοῖς τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ποιηθέντα παρὰ τοῦ αὐτοῦ παναγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κυροῦ Συμεὼν εἰς δόξαν τοῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου. Τριώδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς Τῆ Δευτέρα. Συμψάλλεται τῷ κανόνι τοῦ προφήτου Ἰωὴλ τῆ ιβ' <Ὀκτωβρίου> [ΘΜ]. || Τριώδια προσόμοια τοῖς τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ψαλλόμενα καθ' ἡμέραν εἰς τὸν ὅγιον Δημήτριον, ποιηθέντα παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κυροῦ Συμεὼν. Τριώδιον... M.

1. Πρβλ. Ματθ. 20,9. Μάρκ. 11,10. Λουκ. 19,38. Ἰω. 12,13.

2. ΦΣΘ, σελ. 103 - 104.

3. Πρβλ. Ἀποκ. 21,2.

4. Ἐξ. 15,1.

5. Πρβλ. Β' Κορ. 8,9.

6. Πρβλ. Φιλιπ. 1,29.

7. Ἐξ. 15,1.

Διακονῆσαι* Χριστῷ ἐσπούδασας* καὶ τὴν μορφήν τῆς ἑαυτοῦ* δόξης¹
ἀπέληφας,* τῷ παθόντι συμπαθῶν²* καὶ πλουτήσας θέωσιν,* θεῖς, ἀθλητά,
δι' αὐτὸν* ψυχὴν εἰς θάνατον³* καὶ ἀπαθῆς γενόμενος.

Ῥοδὴ η', Ἐφριξε παιδων εὐαγῶν.

136

Ἐφριξε λόγιον ἱερῶν* τὸ σοφώτατον τῶν πῶν τύραννος, μάρτυς,* καὶ 5
τίθησι φρουρᾶ,* ἐν αὐτῇ τε σφάττει σε λόγχοις δεινῶς* ἀκηράτου δὲ ἐκτε-
τρωμένης πλευρᾶς* σοῦ αἰωνίως μύρα ἀναβλύζουσι* τοῖς μέλπουσι· Πάντα
τὰ ἔργα ὑμνεῖτε* καὶ ὑπερυψοῦτε* Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας⁴.

Ἰμᾶς μου φίλους ἀληθεῖς* τότε γνώσομαι, εἰ τὸν ἐμὸν ἐκ ψυχῆς* ποθή-
σετε Χριστόν* τοῖς πολίταις ἔφη ὁ μάρτυς ἀθλῶν* συμφωνήσατε ἐν τῇ ἐνθέῳ 10
πίστει* καμὲ ὀρῶντες πάσχοντα διδάχθητε* τὸν Κύριον γινώσκοντες τῶν ἀπάν-
των* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας⁵.

Γάξεως ἔμπαλιν φθαρτῆς* τοῦ Χριστοῦ ἐστὶν ἡ πίστις, ὁμογενεῖς* ὁ
κλῆρος γὰρ αὐτοῦ⁶* παρορᾶ τὰ κάτω ὡς πρόσκαιρα* ὁ οὖν μέτοχος τοῦ Χρι-
στοῦ⁷ εἶναι θέλων* τὰ πάντα βίψας ἐμὲ μιμησάμενος,* ὁ μάρτυς ἐκβοᾶ, ὑμνεῖ- 15
τω* καὶ ὑπερυψούτω* Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας⁸.

Ῥοδὴ θ', Ἐμεγάλυνας Χριστέ.

Ῥύπον μάρτυς ἐκ ψυχῆς* βδελυξάμενος ἀμαρτίας* Χριστοῦ τῆς ἀφθαρ-
σίας* δόξαν ἐκομίσω ἀείζωνον,* ἦν ἐκ ἡ τῶν λειψάνων* προχέεις ἀπασιν ἀφθό- 1
νως* διό σε δοξάζομεν,* μέγιστε ἐν μάρτυσι Δημήτριε. 20

Ἀφορῶντες πρὸς ἐμέ,* κράζεις, ἐνδοξε, τοῖς εὐσεβέσιν αἰεὶ,* μὴ ποθεῖτε
τὰ φθαρτά,* ἀλλὰ τὰ οὐράνια καὶ ἀσινῆ* ἐμῆς ὄθεν πάντες* μέτοχοι γενή-
σεσθε δόξης* καὶ τῆς ἀφθαρσίας δὲ* σὺν ἐμοὶ Χριστοῦ ἀξιωθήσεσθε.

4 παιδων εὐαγῶν παραλ. AM. 7 αἰωνίως : θαυμασίως I[ΘM]. 9 - 10 ποθή-
σατε I. 14 - 15 τοῦ Χριστοῦ : αὐτοῦ I. 17 Χριστέ παραλ. A. 19 τῶν : πῶν
I[ΘM]. ἢ ἀπασαν [ΘM]. 21 ποθήτε IM.

1. Πρβλ. Φιλιπ. 3,21.

2. Πρβλ. Ῥωμ. 8,17.

3. Πρβλ. Ἡσ. 53,12.

4. Δαν. 3,(34).

5. Δαν. 3,(34).(35) ἐξ.

6. Πρβλ. Πράξ. 26,18. Κολοσ. 1,12.

7. Πρβλ. Ἐβρ. 3,14.

8. Δαν. 3,(34).(35) ἐξ.

ΔΙΩΔΙΟΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ, ΠΡΟΣΟΜΟΙΟΝ ΤΟΥ
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ¹

² *Ἀκροστιχίς*: Τρίτ(η) τε.

Κώδ. Α, φ. 136^{να} - 136^{νβ}. Ι, φ. 82^ν - 83^ρ καὶ Μ, φ. 89^ρ - 89^ν

Ἔκδ. [ΘΜ], σ. 158

³ *Ῥδὴ η'*, <ἦχος β'>, *Τῷ δόγματι τῷ* <τυραννικῷ>.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ* Δημήτριος ὁ μέγας μὴ ὑπείξας²* ἐν τῇ φρου-
ρᾷ καθειρθεὶς* τὸν Χριστὸν ἀνυμνῶν ἐκραύγαζεν* Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα* Κυ-
ρίου τὸν Κύριον³.

5 Ῥαθυμίαν ῥίψωμεν μακρὰν* καὶ σπεύσωμεν ὡς λαμπάσι τοῖς ὕμνοις*
τῷ καθαρῷ ἀθλητῇ* τοῦ Χριστοῦ ὑπαντῆσαι⁴ ψάλλοντες* Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα*
Κυρίου τὸν Κύριον⁵.

^{36^{νβ}} Ἰκανόν σοι δῶρον ἐκ Θεοῦ* ψυχῆς τὸ φῶς καὶ τὰ μύρα τοῦ σνήνους,*
ἀπερ ἥ παρέχεις ἀφθόνως* ἡμῖν ὡς πλοῦτον, Δημήτριε* Εὐλογεῖτε, βοῶσι,*
10 τὰ ἔργα τὸν Κύριον⁶.

Τὸ τάλαντον λόγου θεϊκοῦ,* δεξάμενος πολλαπλάσιον⁷, μάρτυς,* θεία
δυνάμει εἰργάσω* Χριστοῦ, πολλοὺς σώσας λόγοις σου* Εὐλογεῖτε, βοῶντας,*
τὰ ἔργα τὸν Κύριον⁸.

⁹ *Ῥδὴ θ'*, *Ἦ τὸν ἀχώρητον Θεόν*.

15 Τοὺς μαθητὰς τοὺς ἱερούς* γρηγορῶν⁹ ἐζήλωσας* καταγγέλων πᾶσι τὸν
Κύριον¹⁰* καὶ γενναίως* ἐναθλῶν ὑπὲρ τούτου.

Τίτλος: Τῇ κ' <Ὀκτωβρίου> τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου. Συμφάλλεται τῷ
τούτου κανόνι καὶ τὸ παρὸν διώδιον τοῦ ἁγίου Δημητρίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς... Α. ἢ Διώδιον,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς... Συμφάλλεται τῷ τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου κανόνι τῇ κ' <Ὀκτωβρίου>
II[ΘΜ]. ἢ Τὸ διώδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς... Συμείων. Μ.

1 Ῥδὴ η', Τῷ δόγματι τῷ παραλ. II[ΘΜ]. ἢ τῷ παραλ. Α. **16** γενναίως: γενναίων
(ἐν ᾗ α ἰσ<ως>): γενναίως)Ι. ἢ ἐναθλῶν: ἀθλῶν II[ΘΜ].

1. ΦΣΘ, σελ. 104.

2. Πρβλ. Δαν. 3,12.

3. Δαν. 3,(34).

4. Πρβλ. Ματθ. 25,1.7.10.

5. Δαν. 3,(34).

6. Δαν. 3,(34).

7. Πρβλ. Ματθ. 25, 14 ἐξ.

8. Δαν. 3,(34).

9. Πρβλ. Μστθ. 26, 38. 41. Μάρκ. 11,34 - 38.

Ἐν τῇ ἐλεύσει τοῦ Χριστοῦ* ὡς μεσίτης μέγιστος,* ἀθλητά, τὴν ποιμνὴν σου λύτρωσαι* τῆς ἐσχάτης* κατακρίσεως, μάρτυς.

12.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ,
ΠΡΟΣΟΜΟΙΟΝ ΤΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ¹

Ἀκροστιχίς: Τετράδι ψαλῶ.

Κώδ. Α, φ. 137ra - 137rb. I, φ. 84^r - 85^v καὶ M, φ. 92^r - 94^r

Ἔκδ. [ΘΜ], σ. 159 - 160

Ῥδὴ γ', ἤχος β', Τῆς πίστεως ἐν πέτρα με.

Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ ἐστηριγμένος* διήνοιξας τὸ στόμα σου κατὰ πλάνης* καὶ ἠύφρανας τοῖς ἄθλοις σου τὸν Χριστόν σου* κράζων, Δημήτριε· Σὺ 5
εἶ Θεὸς ἡμῶν²* καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου³, Κύριε.

Ἐν κενοῖς τὸ γυμνάσιον τοῦ τυράννου* ἐν γνώμῃ συνιστάμενον ψυχολέθρω,* ἀπέδειξας γὰρ Νέστορα στεφανίτην* ἢ εὐχαῖς, Δημήτριε, Λυαῖον θραύσαντα* καὶ Χριστὸς μου δύναμις, ἀνακράζοντα. 137rb

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ δολίου* ὄργανον τὸν σκορπίον εὐρών οἰκεῖον* 10
πειρᾶται σε τὸν δίκαιον διολέσαι,* Χριστοῦ σφραγιῶδι δὲ τοῦτον διέρρηξας* Ὁ Χριστὸς μου δύναμις, κράζων, Δημήτριε.

Ῥδὴ η', Ῥῆμα τυράννου.

Ῥῆμα τυράννου δεινὸν ἐκπεπλήρωται* καὶ βαλανείου βάλλεται* καθειργμένος στοαῖς,* ἐν αἷς σφάττεται Δημήτριος* βασιλέως φαυλίσας τὴν πλάνην* 15
καὶ κηρύσσων* Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας⁴.

Ἀποκενοῦται πλευρᾶς μύρον μάρτυρος,* δεσποτικῆς ἀγίας* τὸ πάθος

Τίτλος: Τῇ κα' (<Ὀκτωβρίου> τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ θαυματουργοῦ· συμπάλλεται τῇ τούτου ἀκολουθίᾳ καὶ τὸ παρὸν τριώδιον τοῦ ἁγίου Δημητρίου Α. ἢ Τριώδιον... συμπάλλεται τῷ κανόνι τοῦ ὁσίου Ἰλαρίωνος τῇ κα' (<Ὀκτωβρίου>) [ΘΜ].

3 Ῥδὴ γ' παραλ. [ΘΜ]. ἢ ἤχος β' παραλ. ΑΜ [ΘΜ]. ἢ Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με παραλ. Α. ἢ πέτρᾳ με παραλ. Μ. ἢ με παραλ. Ι.

1. ΦΣΘ, σελ. 104.

2. Ψαλμ. 76, 14.

3. Α' Βασ. 2, 2.

πλευρᾶς¹ σαφῶς* Δημητρίου νῦν ζηλώσαντος,* ἐξ ἧς ζῶντες κρουνοὶ ἔρρευσαν
θεῖοι* τοῖς βοῶσι.* Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε²* καὶ δοξο-
λογεῖτε* τὸν τούτου ἀθλοφόρον.

Δάκρυα παύει νοσοῦντων Δημήτριος,* δοριαλώτων λύει τε* καὶ συντρι-
5 βει δεσμὰ στερρῶς* καὶ πᾶς χρήζων οὐχ ἀμάρτη δὲ* ὁ προστρέχων τῇ σοφῷ
τούτου πίστει* καὶ κραυγάζων.* Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε³*
καὶ δοξολογεῖτε* τὸν τούτου ἀθλοφόρον.

Ἱεουργήθης ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον* καὶ ἐκ πανάγων σπλάγγων σου*
137^{να} ἰλογηθείσης πλευρᾶς, σοφέ,* διὰ τὴν ὁμολογίαν σου* ἐκχυθέν σου αἷμα
10 ἀνήνεγκας* καὶ ἐβόας.* Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε* καὶ ὑπερ-
υψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας⁴.

Ῥδὴ θ', Ψυχαῖς καθαραῖς.

Ψυχῇ καθαρθεῖς* ἐν ἀρρυπώτῳ σώματι* δῶρα προσενήνοχας* ὡς πανα-
μώμητα* καὶ ἀγνότατα ἀθλήσας ταῦτα τῷ Χριστῷ,* δι' αὐτῶν καὶ νῦν αὐτῷ*
15 κατάλλαξον ἡμᾶς, μάρτυς, κράζων.* Φεῖσαι τοῦ λαοῦ τοῦ σου⁵,* Χριστέ ὁ
Θεός,* καὶ σῶσον αὐτόν.

Ἄγνώμων μηδεὶς* καὶ δολερὸς καὶ ἀπιστος* χάριν θεοδώρητον* ἀμφι-
γνοεῖτω νῦν,* τὸ ἀείρυτον τῶν μύρων τε καὶ θαυμάτων* Δημητρίου καθο-
ρῶν,* ἰᾶται γὰρ τοὺς πίστει βοῶντας.* Ῥῦσαι χαλεποῦ παντός,* Χριστοῦ
20 ἀθλητά,* καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει νοητῶς* πᾶσι πιστοῖς Δημήτριος.* Τί μοι δῶρον φέρετε,* πλοῦτος
ἐμοὶ Χριστός,* οὐ τὰ ἕμετρα χαρίσματα νέμω* ὡς οἰκεῖος ἀθλητῆς* τοῖς πί-
στει ἐκβοῶσι πρὸς αὐτόν.* Φεῖσαι τοῦ λαοῦ τοῦ σου⁶,* Χριστέ ὁ Θεός,* καὶ
σῶσον αὐτόν.

Ῥθ θαυμαστικῆς* καὶ πολυδώρου χάριτος,* ἦν πλουτεῖς, Δημήτριε,* ὅτι
25 ψυχὴν τὴν σὴν,* ἧς ἀντάξιος ὁ κόσμος οὐκ ἔστι⁷, μάκαρ,* καὶ τὸ σῶμα σε-
137^{ναβ} αυτοῦ* παρέδωκας⁸ σφαγεῖς τῷ Χριστῷ σου.* Ἐῤῥσαι χαλεποῦ παντός,*
Χριστοῦ ἀθλητά,* καὶ σῶσον ἡμᾶς.

6 ὑμνεῖτω M. 7 δοξολογεῖτω M. 13 ἀρρυπῶ I [ΘM]. 14 τῷ παραλ. I [ΘM].
16 αὐτόν: ἡμᾶς [ΘM]. 25 θαυμαστικῆς: τῆς θαυμαστῆς I [ΘM].

1. Ἰω. 19, 34.

2. Δαν. 3, (34).

3. Δαν. 3, (34).

4. Δαν. 3, (34).

5. Ἑσθῆρ 4, 17.

6. Ἑσθῆρ 4, 17.

7. Πρβλ. Ματθ. 16, 26. Μάρκ. 8, 36.

8. Πρβλ. Α' Κορ. 13, 3.

13.

ΚΑΝΩΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ,
ΠΡΟΣΟΜΟΙΟΣ ΤΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ¹

Ἐκροστιχίς: Τῆ μακρᾶ Πέμπτη μακρὸν ὕμνον ἐξάδω

Κόδ. Α, φ. 141^{υβ} - 143^{ρα}. Ι, φ. 86^υ - 89^ο καὶ Μ, φ. 96^ρ - 100^ο

Ἐκδ. [ΘΜ], σ. 160 - 162

ᾠδὴ α', ἦχος πλ. β', Τμηθείση τμᾶται.

Τμηθείση ῥάβδω* σχίζεται ὑγρά²,* κύματα πλάνης δὲ ξηραίνεται σταυρῶ,*
ὁ αὐτὸς Θεὸς καὶ τότε ἐν Μωσῆ* ποιῶν καὶ Δημητρίῳ ξένα.* ᾠδὴ οὖν ἐξ ἀμ-
φοτέρων νῦν πλέκεται.* Ἐνδόξως δεδόξασται.* Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. 5

Ἡ παρουσία* τῆς ἀληθινῆς ζωῆς⁴* ἐν σώματι Σοφίας τοῦ Θεοῦ⁵* πα-
ρεσκεύασε πολλοὺς τῶν ἑαυτῆς* θανεῖν ὑπὲρ τῆς δόξης αὐτῆς⁶.* διὸ καὶ ἐνη-
θληκότα Δημήτριον* ἐνδόξως ἐδόξασε⁷* Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μυσταγωγεῖ* τῷ λόγῳ ἑαυτοῦ* μὴ φθειρομένην εὐτρεπίζων τράπεζαν⁸,*
ἀθανάτου δὲ ὁ ὄντως ὀπλίτης Χριστοῦ* νέμει κρατῆρα⁹ τρυφῆς.* διδάγμασιν 10
εὐσεβέσι γὰρ ἐκραζεν.* Ἐνδόξως δεδόξασται¹⁰* Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἀκουτισθῶμεν* πάντες εὐσεβεῖς* συγκαλουμένου τοῖς θαύμασιν ἄνω-
θεν* τοῦ μεγίστου Δημητρίου, ἀγάπη θερμῆ* βοᾷ γάρ· Ἴδετε καὶ γινώτε,* ὅτι
Χριστὸς ἐστι Κύριος¹²* δοξάζων ἐν χάριτι* τοὺς τοῦτον δοξάζοντας.

Τίτλος: Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον, ψαλλόμενος τῆ κβ' (<Ὀκτωβρίου) μετὰ τοῦ κα-
νόνο τοῦ ἁγίου Ἀβερκίου. Τούτου ἡ ἀκροστιχίς ἦδε... Συμεών. Α. ἢ Κανὼν τέλειος, οὗ ἡ
ἀκροστιχίς... Συμφάλλεται τῷ τοῦ ἁγίου Ἀβερκίου τῆ κβ' (<Ὀκτωβρίου) Ι [ΘΜ]. ἢ Κανὼν,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς... Συμεών. Μ.

Μετὰ τίτλον: + λάθος· Οὗτος ὁ κανὼν ψάλλεται τῆ κε' τοῦ μηνὸς προστ. ἐν τῇ ᾠδῇ ὑπὸ
β' χειρὸς Α.

1. ΦΣΘ, σελ. 104 - 105.

2. Ἐξ. 14, 16, 21.

3. Ἐξ. 15, 1.

4. Πρβλ. Α' Ἰω. 5, 20.

5. Πρβλ. Α' Κορ. 1, 24.

6. Πρβλ. Πράξ. 21, 13.

7. Πρβλ. Ἐξ. 15, 1.

8. Πρβλ. Παροιμ. 9, 2.

9. Πρβλ. Παροιμ. 9, 2.

10. Ἐξ. 15, 1.

11. Πρβλ. Παροιμ. 9, 3.

12. Πρβλ. Ψαλμ. 33, 9.

Ῥοδὴ γ', Κύριος ὢν πάντων.

142ra

Κύριος τῶν ὄλων¹* ὑπάρχων Χριστὸς* τὸν ἄγνόν || σε ὁ ἄγνός* ποθή-
σας ἐν σοὶ κατῴκησε²* καὶ τῷ πόθῳ διήγειρεν αὐτοῦ* σαυτὸν ὑπὲρ αὐτοῦ θυσιάζ-
σαι* Σφάττετε, τυράννοις κράζοντα,* τῇ πίστει γὰρ ἐστερέωμαι.

5 Ῥεύσειος χωρίς* γεννηθεὶς θεόθεν³,* τὸ οἰκεῖον ἀθλητὰ* ῥυέν δὲ τῷ Κυ-
ρίῳ ἔσπεισας* ἔσφαγμένος, Δημήτριε, αἱμά* αὐτῷ γὰρ λογχευθεὶς ἠύχαρι-
στεὶς* Πρόσδεξαι, βοῶν, τὸ αἱμά μου,* τῷ πόθῳ σου γὰρ ἐκκέχυται.

Ἄφρων ἀνὴρ ἔφη* «Θεὸς οὐκ ἔστιν»⁴,* τὸν οἰκεῖον ποιητὴν* μὴ στερῶν
ὁ δυσσεβέστατος,* σοῦ κηρύττοντος αὐτὸν οὐκ ἔγνω,* ξένα πράττοντός σου οὐ
10 συνῆκεν* ὅμως ἐν τῇ σῇ χάριτι* καὶ πίστει ἡμᾶς στερέωσον.

Ῥοδὴ δ', Προκατιδῶν ὁ προφήτης.

Προεγνωκῶς ὡς προφήτης* ἐν μυστηρίῳ⁵ λέγεις τῷ Νέστορι* Χριστὸν
ἔχων βοήθειαν* ἔσο κραταιός,* νικήσεις ἐν ἰσχύι γὰρ τὸν Λυαῖον,* τῷ μονο-
γενεῖ Υἱῷ δὲ τοῦ Θεοῦ* εἰς θυσίαν προσάξεις τὸ αἱμά σου.

15 Ἐπὶ τὸ πάσχειν σπουδάζων* ὑπὲρ Χριστοῦ πολλοὺς ἐπεστήριζες* λόγοις
σοφοῖς, Δημήτριε,* οἷς καὶ ἐκβοᾶς* Παθεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ λίαν ἐπεθύμησα,*
τὸν μονογενῆ Υἱὸν γὰρ ὁ Θεὸς* ὑπὲρ πάντων εἰς θάνατον δέδωκε⁶.

142rb

Μεταλαβῶν εὐσεβείας* καὶ τοῖς λαοῖς || αὐτῆς ἐκκινώνησας,* γεννήματα
δὲ Πνεύματος⁷* ποιήσας αὐτούς* τοῦ μένειν μετ' αὐτῶν⁸ ἐπηγγελίω* τοῦ
20 μονογενοῦς Υἱοῦ γὰρ τοῦ Θεοῦ⁹* μιμητῆς¹⁰ ἀνεδείχθης, Δημήτριε.

Πόμα κεράσας τοῦ Λόγου* πίνεις καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ νῦν* Χριστοῦ
σὺν φίλοις ἀπασιν¹¹,* ὡς θέσει θεός* Θεῷ Πατρὶ συνὼν εἰς αἰῶνας* τὸν μο-
νογενῆ ζηλώσας γὰρ Υἱόν,* ἐν μεθέξει υἱὸς Θεοῦ γέγονας¹².

4 σφάττεται M. 17 γὰρ Υἱὸν I. 18 αὐτοῖς [ΘM]. 21 τὸν λόγον I [ΘM].
22 μετὰ εἰς προστ. τοὺς I.

1. Πρβλ. Γ' Μακ. 2, 3. 6, 39.

2. Πρβλ. Ἰω. 15, 4. 5.

3. Πρβλ. Ἰω. 1, 13. 3, 3. 5.

4. Πρβλ. Ψαλμ. 13, 1.

5. Πρβλ. Α' Κορ. 2, 7.

6. Πρβλ. Ἰω. 3, 16. Α' Ἰω. 4, 9. Β' Κορ. 5, 14.

7. Πρβλ. Ἰω. 3, 6. 8.

8. Πρβλ. Ἰω. 15, 4. 5, 6.

9. Ἰω. 3, 18.

10. Πρβλ. Α' Κορ. 11, 1.

11. Πρβλ. Ματθ. 26, 29. Μάρκ. 14, 25.

Ῥοδὴ ε΄, Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης.

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης^{1*} δεδεδεμένος, μάρτυς, τοῦ κτίστου σου* τοῦτον Κύριον τῶν ὄλων* τοῖς λαοῖς Χριστὸν ἀνεκλήρυττες* ὠραίους πόδας ἔχων, Δημήτριε,* εὐαγγελιζόμενος ἀγαθὰ πᾶσιν².

Ἡ προάναρχος Σοφία^{3*} ἡ συστήσασα τὴν ὑδάτων φύσιν,* τὰς ἀβύσσους **5** τῶν κριμάτων^{4*} καὶ θαλάσσας αὐτῆς τῆς γνώσεως⁵,* σοὶ παροχεύει ὕδωρ ζωῆς⁶ ἐκ γλώσσης,* μύρα ἐκ σαρκός σου δὲ βλύζειν παρέσχε.

Μαθητὴν ἄλλον δεικνύει* σὲ ζηλώσαντα ὁ δεσπότης τοῦτον,* ὁ τῇ δόξῃ οὖν τῇ κάτω* διαλάμπων δεικνύσαι δέσμιος* καὶ σφάττη, μάρτυς, μέσον εἰρκτῆς ἀδίκως* καὶ ἐν τῇ χειρὶ ψυχὴν δίδως τοῦ κτίστου. **10**

Ῥοδὴ ε΄, Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Ἄβυσσος μεγάλη* σοῦ τῶν θαυμάτων κυκλοῖ τὴν κτίσιν* καὶ τὸν κλύδωνα τῶν νόσων παύει,* ὡς Ἰωνᾶς γὰρ ἐρρύσθη⁷ καὶ σῶζεις* ἐκ φθορᾶς⁸, ὦ Δημήτριε.

Κύριον γινώσκων,* ὡς μαθητῆς καὶ διδάσκαλόν σου* ἐκμιμούμενος Χρι- **15 142^{να}** στὸν ἐββάς* Πάντες ζηλοῦτε Κυρίου τὸ πάθος,* ὡς ἐμὲ ἐθεάσασθε.

Ῥύπον σὺ μὴ ἔχων,* ἀποκαθαίρων τοὺς πάντας φαίνη,* καθαρὸς ὢν⁹, ἀθλητά, καθάπαξ* ἀλλ' οὖν καὶ πάντας ῥοπῆ σου τῆς ἰσχύος* ἐκ παντὸς ῥύπου ἐκπλυνον¹⁰.

Ῥοδὴ ζ΄, Οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ.

20

Οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ* δρόσω Θεοῦ οὐκ ἐφλέχθησαν^{11*} καὶ αὐτὸς νεκρωθεὶς, τεθαμμένος* μύρα βλύζεις τοῖς ψάλλουσιν* Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε^{12*}, τοῦ κλεινοῦ Δημητρίου Θεός.

2 τοῦτον: πᾶσι I [ΘΜ]. **5** συστάσασα I. **13** γὰρ παραλ. [ΘΜ]. **18** οὖν: οὐ [ΘΜ]. **20** ἐν τῇ καμίνῳ παραλ. A. || τῇ καμίνῳ: Βαβυλωνι M. **21** ἐκφλέχθησαν [ΘΜ].

1. Πρβλ. Κολοσ. 3, 14.
2. Πρβλ. Ῥωμ. 10, 15. Ἦσ. 52, 7.
3. Παροιμ. 8, 22 ἐξ.
4. Ψαλμ. 35, 7.
5. Πρβλ. Ἦσ. 11, 9.
6. Ἀποκ. 21, 6. 22, 1. 17.
7. Πρβλ. Ἰωνᾶ 2, 11.
8. Πρβλ. Ἰωνᾶ 2, 7.
9. Πρβλ. Ἰω. 13, 10.
10. Πρβλ. Ἦσ. 4, 4.
11. Δαν. 3, (26).
12. Δαν. 3, (2). (28).

Νικᾶς καὶ κάραν συντρίβεις¹* δεινοῦ σκορπίου, Δημήτριε,* ἐκζητοῦντος, σοφέ, τοῦ δολίως* σε προδοῦναι εἰς θάνατον,* Χριστὸν τὸν πάντων Κύριον* καὶ Θεὸν καταγγέλοντα².

Ἵμῶν, ὁ Χριστοῦ σὺ φίλος³* ἐβόας, οὐκ ἀπολείψεται* εὐφραίνομεθα
5 ὄθεν καὶ δουλείας* καὶ φόβου ἐλεύθεροι.* Τίς καθ' ἡμῶν κραυγάζομεν;* μεθ' ἡμῶν Δημητρίου Θεός⁴.

Μεθ' ὅστις σου, ἔφησ, ἔλθοι* παλαίων, Νέστορ, θρασύτητι,* τοῦτον δὴ πλήξας σὺ ἐκ τοῦ βίου* ἐκτρίψεις ἐν χάριτι.* τοῦτο εἰπὼν εὐλόγεις δὲ* τὸν Θεὸν ὑπὲρ τούτου καλῶν.

10

Ῥοδὴ η', Νόμιον πατρῶων.

142vB

Νόμιον ἀγίων σὺ ὑπεραθλῶν* τοὺς ἢ ἐν Περσίδι νέους ἐκμιμησάμενος,* τυραννοῦντος κατεφρόνησας* προσταγμάτων ἀθέων⁵* καὶ κεκλεισμένος ἐν τῷ βαλανεῖῳ καὶ σφαγεῖς* τῷ δεσπότη ἀρμόδιον ἀνέμελπες τὸν αἶνον.* Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα* καὶ ὑπερυψοῦτε,* βοῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας⁶.

15 Οἱ δαιτυμόνες τῶν μαρτυρικῶν* ἀγωνισμάτων πόθῳ συναθροιζόμενοι* οἱ φιλόχριστοι ἐπόμεθα* Δημητρίῳ ἐν πίστει* καὶ πληρωθέντες, ὧν αὐτῷ παρέσχεν ὁ Χριστὸς* θείων μύρων καὶ χάριτος* εὐχαρίστως βοῶμεν.* Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας⁷.

Νόμου εὐνοίας ὡς πιστότατος* σοῦ ὑπηρέτης Λοῦπος μὴ ἐκλαθόμενος,*
20 οὗς ἐδέξατο γιγῶνάς σου* εἰς ἰατρειαν νέμει* καὶ σὲ δοξάζων, μάρτυς, πόθῳ θείῳ λαμβάνει* τὴν σφαγὴν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ* ἐκβοῶν παρρησίᾳ.* Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας⁸.

Ἐδεξιούτο τὸ ἀμόλυντον* τοῦ καθαροῦ σου σώματος περιβόλαιον* ἡμαγμένον τε δακτύλιον* ὑπὲρ πάντων ὁ Λοῦπος* καὶ οὐκ ἤδεῖτο πράττων ἐν ἀπίστοις θαυμαστά,* οὐ τῇ πλάνῃ ὑπέκρυψε* καὶ ἀθλῶν οὐ πτοεῖται.* Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγάζων,* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας⁹.

5 δουλείας: δειλίας M. 6 μετὰ ἡμῶν προστ. ὁ I [ΘΜ]. 18 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας παραλ. A. 19 - 22 Νόμου εὐνοίας — αἰῶνας παραλ. I [ΘΜ]. 22 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας παραλ. A. 25 θαυμαστά: θαύματα I [ΘΜ]. ἢ ὑπέκρυψε M.

1. Πρβλ. Γεν. 3, 15. Ψαλμ. 73, 13. 14. Ῥωμ. 16, 20.

2. Πρβλ. Πράξ. 17, 3. Α' Κορ. 2, 1. Φιλιπ. 1, 18.

3. Πρβλ. Λουκ. 12, 4. 15, 14.

4. Πρβλ. Ῥωμ. 8, 31.

5. Δαν., κεφ. 3.

6. Δαν. 3, (34).

7. Δαν. 3, (34).

8. Δαν. 3, (34).

9. Δαν. 3, (34).

ᾠδὴ θ', Ξενίας δεσποτικῆς.

Ξενίας μαρτυρικῆς* καὶ μυριπνύου ἢ τραπέζης* ἐν παναγίῳ οἴκῳ* ταῖς 143ra
καθαραῖς ψυχαῖς,* πιστοί, πόθῳ νῦν μετάσχωμεν* ἐκ τοῦ κεκαθαρμένου μύρα*
Δημητρίου λαβόντες,* ὃν μεγαλύνομεν.

Ἄπιτε, πᾶσι πιστοῖς* ὁ μάρτυς κράζει, τὴν χάριν* ἐν παναγίῳ οἴκῳ,* 5
ἐν ᾧ κατάκειμαι* καὶ μυροβλυτῶ, κομίσασθε* ἀδόλῳ εὐσεβείας πόθῳ,* τὸ
λαμπρὸν δὲ τοῦ θύματος* ἀνυμνήσατε.

Δημιουργεῖ σε Θεὸς* καὶ τῇ ἀνάρχῳ Σοφίᾳ* δόξης ἐκπληροῖ, μάρτυς,*
καὶ ἔργα δίδωσι* τελεῖν θαυμαστά, Δημήτριε.* Λόγον γὰρ ζῶντα καταγγεί- 10
λας* τὸν Χριστόν, ὠκειώθης* τούτῳ καὶ ἤνωσαι.

Ὡς ἄνθρωπος ἐσφάγης,* τῇ φύσει, μάρτυς, ὑπήκων.* οὕτως ἄγνόν τὸ
σῶμα* ἔχων καὶ ἀφθονον* τὰ μύρα βλύζειν δὲ δεδόξασαι,* Χριστόν ζῶντα¹
καὶ γὰρ κηρύξας,* ἐξ αὐτοῦ χάριν εὔρες* ἀφθαρτος σφίζεσθαι.

14.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ Εἰς τὸν αὐτόν,
ΠΡΟΣΟΜΟΙΟΝ ΤΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ*

Ἱεροστιχίς: Προσάββατόν τε.

Κώδ. Α, φ. 143rb - 144ra. I, φ. 90^v - 92^r καὶ M, φ. 104^r - 108^r

*Εκδ. [ΘΜ], σ. 162 - 163

ᾠδὴ ε', ἤχος πλ. β', Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Πρὸς σὲ προσφεύγω* τὸν διὰ τὸν κτίστην* ἑαυτὸν τοῖς ἀνόμοις* θελή- 15
σαντα ἐκδοῦναι* καὶ μέχρι σφαγῆς* εὐθαρσῶς ἐναθλήσαντα,* μάρτυς Χρι-
στοῦ,* καὶ ἰάσεις παρέχοντα, Δημήτριε.

Ῥυφθεὶς καθήλου* καὶ κεκαθαρμένος* ἢ μυστικῶ ἐν λουτήρι,* τοῖς θεί- 143^v
οις αἵμασί σου* ὡς χριστοκῆρυξ* ἐκ πλευρᾶς σου χεθεῖσιν* αὐθις ἐπλύθης,*
συνδοξάζει Χριστῶ² δὲ νῦν, Δημήτριε. 20

3 κεκαθαρμένου: λελογγευμένου I [ΘΜ]. ἢ μύρου [ΘΜ]. 5 Ἄπιτε: Ἄπιστε [ΘΜ].
6 κομίσασθαι [ΘΜ]. 10 οικειώθης ΑΙΜ. 11 οὕτως: ὄντως I.

Τίτλος: Τῇ κδ' <Ὀκτωβρίου> τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρέθᾳ καὶ τῶν σὺν αὐτῶ συμ-
ψάλλεται τῇ τούτου ἀκολουθίᾳ καὶ τὸ παρὸν τριώδιον τοῦ ἁγίου Δημητρίου, οὗ ἡ ἀεροστι-
χίς... Α. ἢ Τριώδιον, οὗ ἡ ἀεροστιχίς... Συμφάλλεται τῷ τοῦ ἁγίου Ἀρέθᾳ κανόνι τῇ κδ'
<Ὀκτωβρίου>. I [ΘΜ]. 14 ἤχος πλ. β' παραλ. ΑΜ [ΘΜ]. 19 μετὰ ἐπλύθης προστ.
καὶ I [ΘΜ]. 20 δὲ παραλ. I [ΘΜ].

1. Πρβλ. Ἀποκ. 1, 18. 2, 8.

2. ΦΣΘ, σελ. 105.

3. Πρβλ. Ῥωμ. 8, 17.

Ὅρατε, κράζεις* πάσχων, μὴ πτοεῖσθε,* νῦν γὰρ ἔφθασεν ὥρα* λογι-
χεῦσαί με, φονεῦσαι* χεῖρας ἀνόμων,* πάντας δὲ μετὰ θάνατον* ὅμως φρου-
ρήσω,* οὐς προσῆξα¹ τῷ κτίστη διὰ πίστεως.

ᾠδὴ η', Στήλην κακίας.

5 Στηλιτευθεῖσαν τυραννοῦντος,* μάρτυς, πλάνην λόγοις κατήσχυνας* ἐν
τῷ Χριστῷ δὲ ἐγκαυχώμενον,* ἀνόμως ὁ ἀνομος* μαινόμενος ἐχθρὸς* κτεῖναί σε
ζητεῖ,* τὸν ζῶν τὴν ἀνω ποθοῦντα* καὶ σὺν ἀγγέλοις Χριστὸν* μεγαλύνοντα
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπὸ καρδίας σεαυτοῦ* τὸν φόβον ῥίψον, ἔφησ τῷ Νέστορι,* τῇ προσευχῇ
10 δέ μου ὀπλίζου,* πειρασμὸς γὰρ οὐκ ἔσται σοι,* Λυαῖον φονεύσεις,* τῷ ἰσχυρῷ
γὰρ* μεῖζον πτώμα ἔσται θεόθεν* καὶ Χριστὸν ὕμνει, εὐλογῶν* τὸν σφίζοντα
εἰς τοὺς αἰῶνας.

148^{νβ} Βέβηλον ῥῆμα τῆς σῆς γλώσσης* οὐ ποτε προῆλθε, Δημήτριε,* σοῦ δὲ
καρδία ἀγνωτάτη* καὶ τὸ σῶμα πανάμωμον,* ἢ ἐδείχθης γὰρ τέκνον* σαρκὸς
15 οὐδόλως,* ἐκ Θεοῦ δὲ ἐγεννήθης² καθαρὸς,* ὃν θεοὶς λόγοις καὶ ἔθλοισ* ἐκή-
ρυξας γενναιοφρόνως.

Βάθους σοφίας³ μετασχών,* Δημήτριε, Θεοῦ γινῶσιν⁴ ἔβλυσας,* ἄβυσ-
σον ῥέεις οὖν τῶν μύρων* ὡς ἀθάνατος ἄνθρωπος* καὶ ἄφθορος μένεις* σαρκί,
τρισμακάκαρ,* μὴ φθαρεῖς, θεῖαν δὲ χάριν νέμων* πάση τῇ κτίσει, ὕμνούση* τὸν
20 Κύριον εἰς τοὺς αἰῶνας⁵.

Ἀπαγορεῦσαι νίκην Νέστορ* μὴ λογίσῃ Λυαίου πάποτε,* ὡς νεανίαν
καὶ γὰρ θᾶπτον* ἐκπηδήσας πτοήσει σε, Δημήτριος ἔφη,* πλὴν τοῦτον τρώ-
σεις* ἰσχύον ἔχων τὸν Κύριόν μου⁶,* ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ* δοξάζουσα εἰς τοὺς
αἰῶνας⁷.

25 ᾠδὴ θ', Τὴν τιμιωτέραν.

Τὸν τετιμημένον ἐν ἀθληταῖς* καὶ δεδοξασμένον* ἐξαιρέτως ἐν καθα-
ροῖς,* τὸν πλευραῖς ἀφθόρου* ἐκβλύζοντα τὰ μύρα* Δημήτριον τὸν μέγαν,* σὲ
μεγαλύνομεν.

5 λόγοις παραλ. I [ΘΜ]. 10 ὀπλίσου [ΘΜ]. 13 γλώττης I [ΘΜ]. 21 Νέστορ
νίκην I [ΘΜ]. 23 - 24 δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας παραλ. Α. 26 - 27 καὶ — καθα-
ροῖς: ὡς λελογγευμένον δι' ἀγάπην τὴν τοῦ Χριστοῦ I [ΘΜ]. 27 τὸν: καὶ I [ΘΜ].

1. Πρβλ. Α' Πέτρ. 3, 18.

2. Πρβλ. Ἰω. 1, 13.

3. Ῥωμ. 11, 33.

4. Σοσ. Σειρ. 2, 13. Β' Κορ. 10, 5.

5. Πρβλ. Δαν. 3, (34) ἐξ.

6. Πρβλ. Ψαλμ. 17, 1. 117, 14.

Ὀλέθριον σμῆνος στρατιωτῶν,* δυσσεβῶν ἀθέων* μαιφόνων συνασπισμός* ἐπέστη σοι, μάρτυς,* τοῦ ὡς ἄνομον σφάττειν* τὸν δίκαιόν σε, μάκαρ,* ὃν μεγαλύνομεν.

Νόμους μὴ εἰδότες τοὺς εὐσεβεῖς,* ῥήσεις σου ἐνθέους* καὶ τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ* ὡς πρᾶον ἄρνιον* σὲ ὑπὲρ τοῦ δεσπότη* κατέσφαξαν ἀδίκως,* 5 σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔκδοτον, ἀθλητά,* σὲ || τοῖς ἀσεβέσι* κατασφάζαι ὁ δυσσεβῆς* παρέσχε μὴ στέγων* τὴν χάριν σου τῷ φθόνῳ,* Δημήτριε παμμάκαρ,* σὲ μεγαλύνομεν. 144

Ἐκύκλωσαν θῆρες ὡς φοινικόι,* ἠκόντισαν λόγχαις* τὴν πλευράν σου τὴν 10 ἱεράν,* ἐφόνευσαν, μάρτυς*, εἰρκτῆ σε τὸν ὄραϊον,* Δημήτριε, γενναίως* ἅπαντα φέροντα.

Ἀμφιβαλλόμενα¹

Κῶδ. Μ, φ. 104^v - 106^v

ᾠδὴ 5', Συνεσχέθη.

Νῦν εὐφραίνου* πόλις Ἰλλυριῶν,* τέρπου καὶ χόρευε παιδρῶς* || Θεσσαλονίκη 10 πιστεῖ,* Δημητρίου τοῦ κλεινοῦ ἐνθέως* ἐπιτελοῦσα μνήμην τὴν πανίερον,* ὡς κατέχουσα τοῦτον ἐν κόλποις* τὸν σὲ βυόμενον ἐκ παντοίων δειῶν,* βλάβης πονηρᾶς καὶ πάσης θλίψεως.

Τῶν λειψάνων* σου τῶν παναγιῶν,* μάρτυς, ἡ θήκη ἡ σεπτῆ* θαυματουργεῖ πανσόφως* καὶ ἰᾶται πᾶσαν νόσον* καὶ μαλακίαν, ἕγιε Δημήτριε,*

4 ἐνθέοις [ΘΜ]. 6 σέ: ὃν IM [ΘΜ]. 7 κατασφάζας I. 11 ὄραϊον: ἀθῶν I [ΘΜ].

1. Αἱ δύο αὐταὶ ᾠδαί, παρεμβαλλόμεναι κατὰ τὸν κώδικα Μ εἰς τὸ τριψῆδιον τοῦ Συμεῶν, καθιστῶσι τοῦτο, παρὰ τὰ εἰθισμένα καὶ παρὰ τὸ αὐτόμελον τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, πενταψῆδιον. Στεροῦνται δὲ ἀκροστιχίδος (ΝΤΟΝ. ΑΤΟΧΙ) καὶ ἔχουσι καὶ θεοτοκία, παρὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Συμεῶν ἀκολουθούμενον τρόπον τῆς συνθέσεως τῶν προεορτίων τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Πάντα ταῦτα, ἔτι δὲ καὶ ἡ ἐκδηλὸς ἀνομοιότης τοῦ ὕφους, καθιστῶσιν ἤκιστα πιθανὴν τὴν ὑπὸ τοῦ Συμεῶν σύνταξιν τούτων. Πάντως ἐποιήθησαν πρὸ τῆς ἀλώσεως, ζῶντος τοῦ Συμεῶν ἢ κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ (Σεπτέμβριος 1429) μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς πόλεως (29 Μαρτίου 1430) ἑξάμηνον χρονικὸν διάστημα, προφανῶς δ' ἐν καιρῷ πολιορκίας τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ τὸν σαφῆ ὑπαινηγμὸν τοῦ ἀ' τροπαρίου τῆς ζ' ᾠδῆς. Τοῦ αὐτοῦ, πιθανώτατα, ὑμνογράφου ἔργον εἶναι, ὡς ἐκ τῆς ὁμοιότητος τοῦ ὕφους δύναται νὰ συναχθῆ, καὶ ὁ κατὰ τὸ «Κύματι θαλάσσης» προσόμοιος τοῦ κανόνος τοῦ Μενάλου Σαββάτου, ἕτερος προεόρτιος κανὼν εἰς τὸν μάρτυρα («Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον καὶ ἑπιτάφιον ᾠδὴν τῷ μάρτυρι...»). ὁ ἀντικαθιστῶν εἰς τὸν κώδικα Μ (φ. 110r - 115r) τὸν ἀμέσως κατωτέρω δη-

καὶ βαρβάρων τὰς φάλαγγας τρέπει,* διαφυλάττουσα σὸν λαὸν ἀβλαβῆ,* μνή-
μην τὴν φαιδρὰν ἐπιτελοῦντα τὴν σὴν.

105^v Ὅλος ὥφθης* φῶς τῆ οἴκουμένη,* μάρτυς, τῶν θαυμάτων αὐγαῖς,* κα-
ταφωτίζων || πάντας* τοὺς σοὺς δούλους καὶ ποιῶν μεγάλας* εὐεργεσίας,
5 ἀθλητὰ Δημήτριε,* καὶ ρυόμενος ὀργῆς¹ ἀπάσης* τοὺς σοὶ προστρέχοντας ἐκ
παντοίων δεινῶν,* τεῖχος ἀρραγές τῶν ἀνυμνούντων σε.

⟨Θεοτοκίον⟩.

Νημερτές μὲν* ὥφθης σελασφόρος,* Σῶτερ, ἐκ μιᾶς τριλαμποῦς* καὶ
βροτωθεῖς ὁ πλάστης* τοῦ Ἀδάμ τὴν χοϊκὴν² οὐσίαν* ἐκ τῆς νηδύος τῆς ἀει-
10 παρθένου* μητρός, μετὰ τόκον δὲ φυλάξας* αὐθις σῶα τὰ σήμαντρα τὸ μεσό-
τοιχον* ἔλυσας³, Χριστέ, τῆς πρωτογόνου ἀρᾶς.

106^r

ᾠδὴ ζ', Ἄφραστον θαῦμα.

Ἀπὸ βαρβάρων* τῶν παρανόμων ἢ πόλις σου* κυκλομένη, μάρτυς τοῦ
Χριστοῦ,* βοᾷ σοι πιστῶς* Σῶσον τῆς παρούσης ὀργῆς* καὶ τῆς ἀνάγκης,
15 Δημήτριε* προστάτα,* θλιβομένων χαρὰ καὶ σωτηρία.

Τῶν ἐν θαλάσῃ* κινδυνεύοντων, Δημήτριε,* καὶ ἐν γῆ τε ὥφθης βοηθός*
καὶ τῶν νοσοῦντων* ἰατρὸς θαυμασίος* καὶ θλιβομένων* χαρὰ καὶ εὐφροσύνη.

Οἱ οὐρανοὶ μὲν* σὺν τοῖς ἀγγέλοις ἀγάλλονται* καὶ ἡ γῆ δὲ ἅμα τοῖς βρο-
τοῖς* εὐφραίνονται νῦν,* ἅγιε Δημήτριε,* ἐν τῇ σῇ μνήμῃ φαιδρῶς ἀναβοῶν-
106^v 20 τες* Λυτρωτά,* ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ⁴.

Θ<εοτοκίον>.

Χαῖρε καὶ μόνη* τὸν πλαστουργόν σου κυήσασα,* χαῖρε μήτηρ ἄφθορε
σεμνή,* τὸν μόνον Θεὸν* ἐν σαρκὶ θηλάσασα,* εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελω-
δούντων* Λυτρωτά,* ὁ Θεὸς <εὐλογητὸς εἶ>⁵.

3 αὐγῆς κῶδ. 10 - 11 μεσότειχον κῶδ.

1. Πρβλ. Α' Τιμ. 1, 10.

2. Πρβλ. Α' Κορ. 15, 47.

3. Ἐφεσ. 2, 14.

4. Δαν. 3, (2). (28).

5. Δαν. 3, (2). (28).

15.

ΚΑΝΩΝ ΠΡΟΒΟΡΤΙΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ, ΠΡΟΣΟΜΟΙΟΣ ΤΟΥ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ¹

〈'Ακροστιχίς : Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλω μέγα〉.

Κώδ. Α, φ. 141^{νβ} - 145^{νβ}. Ζ, σ. 128 - 134 καὶ Ι, φ. 93^ρ - 97^ρ

Εκδ. [ΘΜ], σ. 163 - 166 καὶ [ΕΑΔ], ΕΕΒΣ, τ. ΙΑ' (1935), σ. 139 - 148

Ῥδὴ α', ἤχος πλ. β', Κύματι θαλάσσης τὸν κρύψαντα.

Κύματι θαλάσσης* ὁ πάλαι βυθίσας* Θεὸς τὸν τύραννον²* σοὶ ἰσχὺν δέ-
δωκε* κατὰ τυράννου ἀθλοῦντι* ἀλλ' ἡμεῖς ὡς μέγαν μάρτυρα* τῷ Κυρίῳ
ἄδοντες* ὑμνοῦμέν σε, Δημήτριε.

Κάλλιστε μαρτύρων,* ἐντάφιον μέλος* καὶ ἐπικήδειον* ἕξιμα νῦν πρόσ- 5
δεξαι,* ὁ τῇ σφαγῇ σου τὴν λόγχην* τοῦ Χριστοῦ σου³ μιμησάμενος* καὶ θα-
νάτῳ νέκρωσιν* ζωοποιόν⁴, Δημήτριε.

Ἄνω θεία δόξη* καὶ κάτω τοῖς μύροις* οἱ ἐπουράνιοι* καὶ οἱ ἐπίγειοι*
κεκοσμημένον ὁρῶντες* εὐφημοῦσί σε, Δημήτριε,* τῇ ψυχῇ γὰρ πάμφωτος,*
σαρκὶ δὲ τελεῖς ἀφθορος. 10

Ἵνα σου τὴν πίστιν* τῷ κόσμῳ γνωρίσῃ* καὶ τὴν ἀγάπῃσιν* πληροῖ σε
μύρων Χριστός,* ἀπὸ τῆς σῆς πλευρᾶς μάρτυς,* βλύζειν ταῦτα παρασχόμενος*
καὶ τῷ τάφῳ κείμενος* ῥέεις ζωὴν, Δημήτριε.

Ῥδὴ γ', Σὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων.

Σὲ τὸν πεφιλημένον* ὡς πάναγνον Χριστῷ νῦν ἐσφαγμένον⁵* ἡ σύμπασα 15
ὀρῶσα* ἐκ τάφου μύρα ἐκβλύζοντα* Χριστῷ κράζει, Δημήτριε* Οὐκ ἔστιν
ἅγιος* πλήν σου⁶, Κύριε, φιλόνηθρῳπε.

Σύμβολα σῆς ἀγγελίας* ἀνέδωκεν ἐκ σοῦ εὐώδη μύρα*. Χριστός, τὴν κε-

Τίτλος: Τῇ κε' (Ὀκτωβρίου), μνήμη τῶν ἁγίων Νοταρίων Μαρτυρίου καὶ Μαρκιανοῦ·
σημψάλλεται τῇ τούτων ἀκολουθίᾳ καὶ ὁ παρὼν κανὼν ὁ πρὸς τὸν ἅγιον Δημήτριον. Α. ἢ
Κανὼν τέλειος. Συμψάλλεται τῷ τῶν ἁγίων Νοταρίων τῇ κε' (Ὀκτωβρίου). Ι [ΘΜ]. ἢ Ὁ
κανὼν, ποίημα Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης. Ζ.

1 Ῥδὴ α' παραλ. Ζ [ΘΜ] [ΕΑΔ]. 2-4 Κύματι θαλάσσης — Δημήτριε παραλ. Α
Ι [ΘΜ]. 5 ἐντάφιον: ἐόρτιον Ζ [ΕΑΔ]. ἢ ἐπικήδειον: πανηγύριον Ζ [ΕΑΔ]. 10 ἀφθο-
ρος: ἀφθαρτος Ζ [ΕΑΔ]. 15 Χριστοῦ Ζ [ΕΑΔ]. ἢ νῦν παραλ. Ζ [ΕΑΔ]. 18 σῆς: τῆς [ΕΑΔ].

1. ΦΣΘ, σελ. 105 - 106.

2. Ἐξ. 14, 26 - 30.

3. Πρβλ. Ἰω. 19, 34.

4. Πρβλ. Α' Κορ. 4, 10. Ῥωμ. 8, 11. Α' Κορ. 15, 22. 45.

5. Πρβλ. Ἀποκ. 6, 9. 18, 24.

6. Α' Ρωσ. 2. 2.

κρυμμένην* θείαν ἐν σοὶ χάριν φαίνοντα* τοῖς κράζουσι, Δημήτριε·* Οὐκ ἔστιν ἅγιος* πλήν σου¹, Κύριε, φιλόθρωπε.

44^{να}

Ἦνοιξας τὰς ἀγκάλας καὶ δέδεξαι τὰς σφαγὰς τῆ πλευρᾷ σου* καὶ νεκρωθεὶς δέ, μάρτυς,* δίχα ταφῆς τε καὶ μνήματος* ἐρρίφης κράζων, ἐνδοξε·*
5 Οὐκ ἔστιν ἅγιος* πλήν σου², Κύριε, φιλόθρωπε.

Μνήμά σου ἀπεδείχθη* καὶ οἶκος σου τὸ φρέαρ ὧ ἐρρίφης·* καὶ γὰρ ἡ θεία χάρις* ταῖς ἐνεργείαις σε ἔδειξε* τῶν μύρων θαυμαζόμενον* καὶ νῦν τοῖς θαύμασι* καταλάμπει σε, Δημήτριε.

Ῥοδὴ δ', Τὴν ἐν σταυρῷ σου.

10 Τὴν ἐν σταυρῷ φρικτὴν ἐκκέντησιν* σοῦ δεσπότη³ ζηλῶν* διακαῶς ἐβόας·* Τῷ μάλωπι ἰάθημεν* τῷ σῶ⁴, λυτρωτά,* καὶ πόθῳ σου τὸ πάθος* καὶ τοῦτο δέχομαι.

Ἐβδόμην, ἐνδοξε, παρήλασας, τῆς ὀγδόης ζωὴν* βιώσας θελοῖς ἔργοις·* παρείδες γὰρ τὰ πρόσκαιρα* καὶ ἕλος καινός⁵* ἀπεδείχθης ἀγνεία* καὶ θελοῖς
15 αἵμασι.

Ῥωμαλιότατον τὸν Νέστορα, νικητὴν τε δεινοῦ* Λυαίου ἀπειργάσω, δν ῥήξας διεσπάραξε* ταῖς σαῖς προσευχαῖς* καὶ σφαγεῖς Χριστοῦ μάρτυς* ὄφθη, Δημήτριε.

Ορμήσας δόλῳ θάνατῶσαι σε ὁ σκορπίος νεκρὸς* ὠράθη παραυτίκα,*
20 ἰδὼν θεοφορούμενον* σέ καὶ φωταυγῆ* καὶ σταυρῷ Χριστοῦ πίπτει* συνάμα τῷ νοητῷ.

144^{νβ}

Ῥοδὴ ε', Θεοφανείας σου Χριστέ.

Θεοφανείας τοῦ Χριστοῦ* ὡς ἀληθῶς ἐξεικόνισμα ὄφθης* καὶ ἐδείχθης φῶς λαοῖς, Δημήτριε,* τοῖς νυκτὶ τῆ πλάνῃ καθεύδουσιν,* οὐς ἀνέστησας πρὶν
25 νεκροῦς* ζωώσας λόγοις σου· καὶ νῦν ἐκ μνημεῖου* σοῖς μύροις τοὺς ἐν τῇ γῆ* πάντας εὐφραίνεις πιστούς.

3 ἀγκάλας: παλάμας [EAD] 4 τε παραλ. [EAD]. 6 Μνήμά σου: Μνήμα σὸν ΖΙ [ΘΜ] [EAD]. || οἶκος: τάφος ΖΙ[ΘΜ] [EAD]. 18 ὄφθης I. || Δημήτριε: ἀσιδιδίμος ΖΙ[ΘΜ] [EAD]. 20 μετὰ σταυρῷ προστ. τοῦ Ζ[ΘΜ] [EAD]. 20-21 συνάμα τῷ νοητῷ: καὶ ὁ νοούμενος ΖΙ[ΘΜ] [EAD]. 24 τῆς πλάνης ΖΙ[ΘΜ] [EAD]. 25 ἐν μνημεῖῳ Ζ[EAD]. | τῆ παραλ. [EAD]. 26 πάντας εὐφραίνεις πιστούς: εὐφραίνεις ἅπαντας Ζ[EAD].

1. Α' Βασ. 2, 2.

2. Α' Βασ. 2, 2.

3. Ἰω. 19, 34.

4. Ἦσ. 53, 5. Α' Πέτρ. 2, 24.

5. Πρβλ. Ἐφεσ. 4, 24.

Νέος ἐδείχθης ἀληθῶς,* τὸν ποιητὴν σου βροτὸν γεγονότα* τῆς πλευρᾶς τῆ λόγῃ μιμησάμενος* καὶ τὸ τούτου φαίνεις μυστήριον·* ὁ δεσπότης γὰρ λογχευθεὶς* ὕδωρ σὺν αἵματι ζωὴν ἡμῖν βλύζει¹* καὶ σὺ τὰ μύρα, πιστῶν* εἰς ἰατήριον.

Διὰ θανάτου πρὸς ζωὴν²,* διὰ σφαγῆς πρὸς χαρὰν μεταβαίνεις·* ἀθα- 5
νάτου γὰρ ζωῆς δωρήματα* ὁ μόνος ἀθάνατος νέμει σοι* καὶ τὸ σῶμά σου μὲν φθορᾶς* ὠφθη ἀμέτοχον, ψυχὴ δὲ σου δόξης* πληροῦται ἐν οὐρανῷ,* θεῖε Δημήτριε.

Ἐκ λογχευθείσης ζῶν πλευρᾶς* καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευρὰν Χριστοῦ πόθῳ,* ἐξ αὐτῆς τῶν μύρων τὴν ἀνάβλυσιν* ἐκομίσω, μάκαρ Δημήτριε,* καὶ 10 ὑπνώσας οἶα νεκρῶς,* ὑπὲρ τὴν φύσιν ζῆς ζωὴν νέμων πᾶσιν* ἐκ τάφου, ῥῶσιν ψυχῆς* τε καὶ τοῦ σώματος.

Ῥοδὴ ς', Συνεσχέθη.

Συνελήφθης* σαρκί, οὐκ ἐδέθης* ὅλως τῆς πλάνης ταῖς σειραῖς* σὸν γὰρ ποθῶν δεσπότην,* σταυρωθέντα³, λογχευθέντα⁴, ζῶντα⁵,* ὡς δεσμόν, 15 μάρτυς, τὸ σῶμα κατέλιπες* καὶ ἐβόας τοῖς σὲ θανατοῦσι·* || Πάντες μισοῦν- 145
τές με ἄρχοντες δωρεάν⁶* νῦν διὰ Χριστὸν νεκροῦτε, σφάττετε.

Ἀνηρέθης,* ἀλλ' οὐκ ἐχωρίσθης* ὅλως τῆς χάριτος Χριστοῦ·* εἰ γὰρ καὶ ἰνεκρώθη* σοῦ ἢ σὰρξ ὡς λογχευθεῖσα, μάρτυς,* ἀλλὰ καὶ αὕτη τῆ ψυχῆ ὁμοίως σου* κεχαρίτῳται καὶ ἐδοξάσθη,* ἐν ἑκατέροις τε ὁ Χριστὸς ἐνεργεῖ,* 20 μύρα χορηγῶν καὶ λάμπων ἄνω σε.

Βροτοκτόνον* κατήρησας ὄφιν⁷,* μάρτυς, τῆ λόγῃ τῆς πλευρᾶς·* εἰ γὰρ καὶ ἔσπευσε* θανατῶσαι τοῦ Χριστοῦ ὀπλίτα,* ἀλλὰ ἐκ τούτου μᾶλλον

3 αἷμα σὺν ὕδατι Z [EAA]. 9 Ἐκλογχευθείσης Z[ΘM]. 10 μάκαρ: μάρτυς Z[EAA]. 11 ὑπνώσας: ὑπλώσας (ἴσ<ως>): ὑπνώσας ἐν τῇ ᾄσῃ I. || νέμων ζωὴν ZI [ΘM] [EAA]. 14 ὅλως [EAA]. || σὸν: τὸν Z[EAA]. 15 σταυρωθέντα: σαρκωθέντα [EAA]. 18 χάριτος: ἀγάπης ZI[ΘM] [EAA]. 18 - 19 εἰ γὰρ καὶ ἰνεκρώθη: διὸ καὶ νεκρωθέντα ZI[ΘM] [EAA]. 19 ἀλλὰ: ὁμοῦ ZI[ΘM] [EAA]. 20 ὁμοίως: τῆ θείᾳ ZI[ΘM] [EAA]. || τε: γὰρ ZI[ΘM] [EAA]. 21 χορηγῶν: τῆ σαρκί ZI [ΘM] [EAA]. || λάμπων ἄνω σε: φῶς τῷ πνεύματι ZI [ΘM] [EAA]. 23 μετὰ ἔσπευσε προστ. σε Z [EAA] || ἀλλ' Z[EAA].

1. Ἰω. 19, 34.

2. Ἰω. 5, 24. Α' Ἰω. 3, 14.

3. Ματθ. 27, 35 ἐξ. Μάρκ. 15, 24 ἐξ. Λουκ. 23, 33 ἐξ. Ἰω. 19, 18 ἐξ.

4. Ἰω. 19, 34.

5. Λουκ. 24, 5. Α' Πέτρ. 2, 4. Ἀποκ. 1, 18. 4, 9.

6. Ψολμ. 34, 19. 68, 5. 118, 161.

οὗτος τέθραυσται.* οἱ πιστοὶ δέ σου διὰ τοῦ πάθους* ἀναζωοῦμεθα, ἀθανάτου
ζωῆς* ἀπαρχὰς τοῖς μύροις σου λαμβάνοντες.

Βασιλέα* τὸν τῆς ἁμαρτίας* ἅμα τυράννω ἀναιρεῖς* σὺ γὰρ θανάτων ταῖς
λόγχαις* πάλιν ζῆς ζωαρχικῆ δυνάμει* καὶ ἀφθαρσίας σύμβολα ἐπλούτησας,*
5 δι' ὧν τέρπεις τε καὶ ζωοῖς πάντας* πιστούς, Δημήτριε, λύων πάθη δεινά*
καὶ ψυχὰς εὐφραίνων, ὡς ζῶν πάντοτε.

145rβ

ᾠδὴ ζ', Ἄφραστον θαῖμα.

Ἄφραστον τέρας!* σὺ τὸν Λυαῖον κατέστρεψας,* σαῖς πρεσβείαις Νέ-
στορα φρουρῶν* καὶ διὰ Χριστὸν* σφάττη ζῶν, Δημήτριε,* καὶ ἀναβλύζεις
10 ἡμῖν τὰ θεῖα μύρα* τοῖς βοῶσι.* Χριστέ, εὐλογητὸς εἶ².

Τέτρωται ὄφις³* κατὰ καρδίας, Δημήτριε,* ὡς ἐτρόθης λόγχῃ τὴν πλευ-
ράν* καὶ πίπτει δεινὸν* δαιμονίων σύστημα,* οἱ εὐσεβεῖς δὲ εὐφραίνονται σοῖς
μύροις* ἐκβοῶντες.* Χριστέ, εὐλογητὸς εἶ⁴.

Ὁλβιος τάφος* ὄντως ὁ σός, ὦ Δημήτριε,* ὁ νεκρὸν σε ἀφθαρτον πλου-
15 τῶν* καὶ ζωῆς κρουνοῦς* βλύζων μύρα ἄπαστα* τοῖς ἐκβοῶσι.* Χριστέ, εὐ-
λογητὸς εἶ⁵.

Νόμοις ἀνθρώπων* ἀκολουθοῦν, μάρτυς ἐνδοξε,* ἐν τῷ τάφῳ κρύπτη ὡς
145να θνητός,* τοῦτον δὲ πηγὴν* μύρων φαίνεις ἀφθονον* εἰς ἡ σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
μελωδούντων.* Ὁ Θεός* μεθ' ἡμῶν⁶ τοῦ Δημητρίου.

20 Μία ἡ δόξα* Πατρός, Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος,* ἣν κηρύττεις, καὶ ταύτης.
σοφέ,* πλουσίως τυχῶν,* μέγιστε Δημήτριε,* καταφωτίζεις τοὺς πίστει με-
λωδοῦντας.* Ἡ Τριάς* ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ⁷.

ᾠδὴ η', Ἐκστηθι φρίττων.

Ἐφριξε σμῆνος δυσμενές* καὶ κατησχύνθη δὲ* τῶν δαιμόνων ἡ πληθὺς,*
25 ἰδοῦσα τὴν ψυχὴν σου βαίνουσαν* εἰς οὐρανοῦς ἐν φωτί,* ἐκ τάφου μικροῦ δέ σου

2 ἀπαρχὰς: ἐναρξίν Ζ[ΕΛΔ]. 4 ζωαρχικῆ: θεαρχικῆ ΖΙ [ΘΛΙ][ΕΛΔ]. 5-6 λύων —
πάντοτε: ἐν ᾧ Χριστὸς ἐδοξάσθη ὁ ζῶν ἀναστάς τριήμερος Ζ[ΕΛΔ]. 14 σε: σου Ζ
[ΕΛΔ]. 15 καὶ ζωῆς: ζωῆς τοὺς Ζ[ΕΛΔ]. || βλύζων Ζ [ΕΛΔ]. 15-16 τοῖς ἐκβοῶσι
— εὐλογητὸς εἶ: εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων: (Ὁ) Θεός μεθ' ἡμῶν τοῦ Δημητρίου
Ζ[ΕΛΔ]. 17 Νόμους [ΕΛΔ]. 18 τούτου Ζ[ΕΛΔ] 20 ἡ παραλ. [ΕΛΔ] 21
καταφωτίζων Ζ[ΕΛΔ]. 25 δέ σου μικροῦ δέ σου Ζ. δέ σου μικροῦ [ΕΛΔ].

1. Πρβλ. Ῥωμ. 5, 21. 6, 12.

2. Δαν. 3. (2). (28).

3. Γεν., κεφ. 3 Ἀποκ. 12, 9. 20, 2.

4. Δαν. 3, (2). (28).

5. Δαν. 3. (2). (28).

6. Ἦσ. 8, 8. 10.

7. Δαν. 3, (2). (28).

τὸ σῶμα* τὰ μύρα ἀναβλύζει,* οἱ πιστοὶ δὲ βοῶμεν* Τὸν Χριστὸν ὑμνεῖτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας¹.

Λέλυσαι σώματος θνητοῦ,* τὴν ἐπουράνιον* δὲ ἀπειληφας ζωὴν* Ἀδὰμ γὰρ τὸν νέον² μιμούμενος* λόγῃ ἐτρόθης πλευρὰν³* καὶ μένεις, Δημήτριε, ἀπαύστως* φρουρῶν τοὺς μελωδοῦντας* Ἱερεῖς εὐλογεῖτε* καὶ ὑπερυψοῦτε* 5 Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας⁴.

Πέλεις τῷ σώματι νεκρός,* ὁ Λοῦπος δὲ ὁ σὸς* ἀριστεύει ὢν πιστός* λαβὼν γὰρ τὸν χειρὸς δακτύλιον* καὶ τὸν χιτῶνα τὸν σὸν* θαυμάτων πληθύν ἐκ τούτων πράττει* καὶ τὸν Χριστὸν κηρύττει* καὶ ἀθλεῖ ὑπὲρ τούτου* αὐτὸν καὶ σέ, μάρτυς* Δημήτριε, τιμῶμεν. 10

Ἦ τῶν χαρίτων τῶν ἐν σοί,* ὦ τῆς ἀγνείας σου,* ὦ σφαγῆς ὑπὲρ Χριστοῦ!* ἰδοὺ γὰρ ὑπὸ γῆν μὲν τέθεισαι* καὶ συγκαλύπτῃ χοῖ,* τὸ σῶμα θνητὸν ὡς κεκτημένος,* ἀλλ' εἰς τὸν κόσμον φθάνεις* ὡς περ ἄγγελος, μάρτυς,* καὶ εὐωδιάζεις* Χριστὸν τοὺς ἀνυμνοῦντας.

ᾠδὴ θ', Μὴ ἐποδύρου μοι μῆτερ.

15 1

Μὴ δειλιάς, ὦ πατρίς μου* Θεσσαλονίκη πόλις,* ἦν ἐκ δεινῶν ἐλευθερῶ ἀεὶ ταῖς προσευχαῖς* ἐκλυτρώσομαι γὰρ καὶ νῦν ἐκ θλίψεων* καὶ πληρώσω ἐνθέων* ἀμέτρων ἀγαθῶν* καὶ φυλάξω καὶ σώσω,* λέγει Δημήτριος.

Ἐπὶ ταῖς σαῖς μεσιτεῖαις* τῶν δεινῶν λυτρωθεῖσα,* ὑπὸ τὰς σὰς διεφυλάχθην πτέρυγας ἀεὶ* νῦν δὲ ἡ πατρίς σου τοῦ κινδυνεῦσαι δεινῶς,* κλονου- 20 μένη ἀθλίως,* προστρέχω πάλιν σοί* καὶ βοῶ σοι· Βοήθει* μοι, ὦ Δημήτριε⁵.

1 τὸν Χριστὸν ὑμνεῖτε: Χριστὸν ὑπερυψοῦντες Ζ[ΕΑΔ]. 3 Λέλυται I. 4 τὸν νέον γὰρ Ζ[ΕΑΔ]. 5 καὶ: λαός Ζ[ΕΑΔ]. 6 Χριστὸν εἰς: εἰς πάντας Ζ[ΕΑΔ]. 10 μετὰ σέ προστ. ὦ Ζ[ΕΑΔ]. 14 εὐωδιάζεις: πάντας ἐπισκέπτῃ Ζ[ΕΑΔ]. 16 δειλιάς: ἀνιῶ ΖΙ[ΘΜ] [ΕΑΔ]. 16 - 17 Θεσσαλονίκη — προσευχαῖς: ὑπαχθεῖσα τυράννοις, ὢν δι' ἐμοῦ ἀπαλλαγὴν εὑρεῖν ἐπιζητεῖς ΖΙ[ΘΜ] [ΕΑΔ]. 18 ἐνθέων ἀμέτρων: παντοίων ἐνθέων Ζ[ΕΑΔ]. || ἀμέτρων παραλ. ΙΙ[ΘΜ]. 20 - 21 ἡ πατρίς σου — κλονουμένη: παρὰ δόξαν ἀνά μέσον τῶν δεινῶν στροβουμένη ΖΙ [ΘΜ] [ΕΑΔ]. 21 πάλιν σοί: ἐπὶ σέ ΖΙ[ΘΜ] [ΕΑΔ]. || βοῶ: κραυγάζω ΖΙ[ΘΜ] [ΕΑΔ]. || σοι παραλ. ΙΙ[ΘΜ]. || ὦ παραλ. Ζ[ΕΑΔ].

1. Δαν. 3, (34) ἐξ.

2. Α' Κορ. 15, 45.

3. Προβλ. Ἰω. 19, 34.

4. Προβλ. Δαν. 3, (61).

5. Ἐκ τῶν δύο τροπαρίων τούτων σαφῶς συναίγεται, ὅτι ὁ κανὼν ἐγρᾶφη εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ Θεσσαλονίκη ἐκινδύνευε μὲν δὲν εἶχεν ὁμοῦς ἀκόμη ὑποδουλωθῆ. Ἡ ὑπὸ τῶν λοιπῶν κωδικῶν μαρτυρουμένη διασκευὴ ἐγένετο μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως. Ἐξ αὐτῶν ὁ Σωφρόνιος Ἡύστρατιάδης ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸν Ζ, ὑπεστήριξεν ὅτι ὁ Συμεὼν ἀπέβλεψε τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως καὶ ἐβρήθη μετὰ τῶν κατοίκων τὴν συμφορὰν» (Ἁγιολογικά. Ὁ ἅγιος Δημήτριος ἐν τῇ ὕμνογραφίᾳ, ΕΕΒΣ, τ. ΙΑ' (1935), σελ. 123, ὑποσ. 3), παρὰ τὴν περὶ τοῦ

Γῆ με καλύπτει καὶ τάφος,* ἀλλὰ πλήρης ὁ κόσμος* ἐμῆς ὁσμῆς τῆς ἐκ τῶν μύρων χάριτι Χριστοῦ* μὴ φοβοῦ οὖν, πατρίς μου, ἐμὲ κατέχουσα* τοὺς ἐχθρούς σου γὰρ πάντας* πατάξω ἐν Χριστῷ* καὶ φυλάξω καὶ σώσω* σὲ τὴν τιμῶσάν με.

- 5 Ἀγαλλιάσθω γῆ πᾶσα,* Θεσσαλονίκη χαῖρε* ἡ εὐσεβής· ὁ γὰρ Χριστοῦ ὀπλίτης ὁ λαμπρὸς* μετὰ σοῦ εἰσαὶ φρουρῶν καὶ σφύζων σε,* τοὺς ἐχθρούς σου συντρίβων,* πληρῶν σε ἀγαθῶν,* ὧ καὶ κράζε τιμῶσα* Χαίροις, Δημήτριε.

16.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΜΥΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (ΚΣ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ)

Ἀκροστιχίς: Δημήτριε πλησόν με ὁσμῆς σοῦ μύρου, Συμεών.

Κῶδ. Α, φ. 149rb - 152ra

Ῥδὴ ἀ', ἦχος δ', Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

- ἰ9^{va} Δημήτριε, πέλαγος* μύρου χαρίτων || τοῦ Πνεύματος,* γαλήνιος θάλασ-
10 σα* θαυμάτων ἀπλετος,* ῥοῦς ἀένναος* τὰ μύρα ἀναβλύζων,* ἡμᾶς εὐωδία-
σον,* μαρτύρων μέγιστε.

Ἡ χάρις τῶν μύρων σου* τὸν οὐρανὸν καὶ γῆν ἐπλησεν* ἀγγέλους εὐφραίνουσα* καὶ βροτούς τέρπουσα,* ὦ Δημήτριε,* Χριστοῦ γὰρ σκεῦος² ὠφθης,* οὗ δόξα ἐπλήρωσε* τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν³.

- 15 Μυρίζεις τὰ πέρατα* καὶ μαρτυρεῖς ὡς ἀμίαντος* ψυχῇ καὶ τῷ σώματι* πέλεις, Δημήτριε,* καὶ ὡς ἀφθορος* παρθένος ἀφθαρσίαν* καὶ θανῶν τοῖς μύροις σου* ῥέεις ἀθάνατον.

<Θεοτοκίον>.

- Ἡ χάρις τοῦ τόκου σου* καὶ Δημητρίῳ σκηνώσασα* πηγὴν τοῦτον ἔδει-
20 ξε* μύρων ἀκένωτον,* μιμησάμενον,* παρθένε, τὸν υἱόν σου,* «μύρον ἐκκε-
νούμενον»* ὃς ἐπικέκληται⁴.

1 τῆς παραλ. Ζ[ΕΛΔ]. 3 τὴν σὲ Ζ. 5 ἡ γῆ Ζ. || ὁ: τοῦ Ζ[ΕΛΔ]. 6 εἰσαί: ἐνοικεῖ Ζ[ΕΛΔ]. οἰκεῖ [ΘΜ]. || φρουρῶν: φυλάττων Ζ[ΕΛΔ]. || τοὺς: καὶ Ζ[ΕΛΔ] 7 πληρῶν: πληροῖ Ζ[ΕΛΔ]. || κράζει Ζ[ΘΜ] [ΕΛΔ].

ἀντιθέτου σαφῆ μαρτυρίαν Ἰωάννου τοῦ Ἀναγιώστου («Διήγησις περὶ τῆς τελευταίας ἡλώσεως τῆς Θεσσαλονίκης» 3 ἐκδ. Γ. Τσάρα, Θεσσαλονίκη 1958, σελ. 8, 11 ἐξ.), πρὸς τὴν ὁποίαν δὲν ἀντιλέγει καὶ ἡ μαρτυρία τοῦ παλαιότερου κώδικος Α. Βλέπε ΦΣΘ, σελ. 24.

1. ΦΣΘ. σελ. 106 - 107.

2. Πρβλ. Πρξ. 9, 15. Ῥωμ. 9, 23.

3. Πρβλ. Ἠσ. 6, 3.

ᾠδὴ γ', Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Τὸ πλάτος τὸ μέγα τῆς ψυχῆς σου,* || Δημήτριε κλέος ἀθλητῶν,* ἐν ᾧ 149^{αβ}
Χριστὸν ἐχώρησας* διδάσκουσι τὰ μύρα σου,* δι' ὧν πάντες κρατούμεν σε*
καὶ τῆς ὁσμῆς σου πληρούμεθα.

Ῥοῆς δίχα σὺ γεγεννημένος* ὡς θέσει, σοφέ, υἱὸς Θεοῦ¹* παρθένος ὠφθης 5
ἄφθορος* καὶ μαρτυρεῖ τὰ μύρα σου* χριστομιμήτου βέοντα* ἀπὸ πλευρᾶς
σου, Δημήτριε.

Ἰδρῶτες Χριστοῦ ἀγωνιῶντος* ὡς αἵματος θρόμβοι ἐπὶ γῆς²* ἰδρῶτας
'Αδὰμ³ ἔπαυσαν* σῶν ἀθλων δέ, Δημήτριε,* ἰδρῶτες μύρα ὠφθησαν* ὀδμήν
παθῶν καταπαύοντα. 10

Θ(εοτοκίον).

Ἐχώρησας, κόρη, τὸ ζῶν μύρον* Χριστὸν ὡς ἀλάβαστρον, ἀγνή,* ἐνυ-
ποστάτως, δέσποινα,* τὴν χάριν δὲ τοῦ μύρου τοῦ σοῦ* ὡς σκεῦος ἀγνόν⁴ ἔλα-
βε* καὶ μύρα βλύζει Δημήτριος.

ᾠδὴ δ', Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

15 150^{αα}

Πυρεῖον, Δημήτριε, σὺ νοητὸν* θύσας τὴν ψυχὴν ὡς θυμίαμα* καὶ κρα-
τὴρ θεῖος* αἶμα σπείσας τῷ Χριστῷ,* ὃ μύρον ὠφθη εὖοσμον* ὑπὲρ πᾶν θυ-
μίαμα, ἐνδοξε.

Λουτρῷ τοῦ βαπτίσματος⁵ πρὶν ἐκπλυθεῖς* καθαρὸς τε μείνας καὶ δεύ-
τερον* τῷ μαρτυρίου* θείῳ αἵματι λουθεῖς* ὡς κολυμβήθρα γέγονας* ἐκπλύ- 20
νων πιστοὺς ἐν τοῖς μύροις σου.

Ἡ καθαρωτάτη σου, μάρτυς, ψυχὴ* ἢ ὑπὲρ χιόνα⁶, Δημήτριε,* οἶα νε-
φέλη* ὑετίζουσα ὡς γῆν* σοῦ σῶμα τὸ πολυάθλον* || κρήνην ἀναβλύζει τῶν 150^{αβ}
μύρων σου.

Θ(εοτοκίον).

25

Σῶμα δίχα ρεύσεως Θεὸς ἐκ σοῦ* ἔλαβεν, ἀγνή, καὶ ἠφθάρτισε* βρωτῶν τὴν
φύσιν* διὸ ἀφθαρτος ἐν σοὶ* ὁρᾶται ὁ Δημήτριος* καὶ τὰ μύρα βέων ἀκένωτος.

ᾠδὴ ε', Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾍσμα τῶν μύρων σου* ὑπὲρ πάντα ἀρώματα⁷,* μέγιστε μαρτύρων καὶ

1. Πρβλ. Ἰω. 1, 13.

2. Λουκ. 22, 44.

3. Γεν. 3, 19.

4. Πρβλ. Πρὸξ. 9, 15. Ἑρωμ. 9, 23.

5. Πρβλ. Ἐφεσ. 5, 26.

6. Πρβλ. Ψαλμ. 50, 9

παρθένων,* ὄντως ὑπάρχει,* θεῖε Δημήτριε,* ὧν τοὺς χρισμένους τῆς ἐν σοὶ* νοητῆς τοῦ Πνεύματος* θείας ὁσμῆς ἐκπλήρωσον.

Νικᾶς, ὦ Δημήτριε,* τῷ βίῳ καὶ τῷ λόγῳ σου* καὶ τῷ μαρτυρίῳ τὸν σκορπίον* τὸν ἰοβόλον* νοητῶς πρότερον* σὺν τῷ αἰσθητῷ καὶ τοῦ ἰοῦ* ὀφθεις
5 τοῦτου ἄψαυστος,* μύρα βλύζεις ζωήρρυτα.

Μαρτυρίου πρότερον* τὸ μάννα θείου θαύματος* ἐν στάμνῳ τηρούμενον τοῦ νόμου¹,* σὺ δ' ὡσπερ στάμνος,* μάρτυς τῆς χάριτος,* οὐ μάννα παυσάμενον πλουτεῖς,* μύρον δέ, Δημήτριε,* εἰς Χριστοῦ δόξαν ἄψαυστον.

〈Θεοτοκίον〉.

150^α 10 Ἐρρῦη ἡ δρόσος σου* καὶ ἱαμα ἐγένετο²* πάσης γῆς ἡ χάρις σου, παρ-
θένε,* ἥς κοινωνήσας* καὶ ὁ Δημήτριος* οἷα δρόπον μύρα τοῖς πιστοῖς* βλύ-
ζει ἀναψύχοντα,* μεθ' οὗ, κόρη, τιμῶμέν σε.

ᾠδὴ ε', Τὴν θείαν ταύτην.

Ἵσος ὑψίκομον γέγονας* τῶν θείων ἀρετῶν, ὦ Δημήτριε,* καὶ γλυκα-
15 σμὸν ἡμῶν* ῥέεις³ τὰ μύρα σου πάντοτε,* ἐξ ὧν τρυφῶντες, μάρτυς,* σὲ μα-
καρίζομεν.

Σὺ μεθ' ἡμῶν καὶ τῷ πνεύματι⁴* ὡς μύρις σου ὑπάρχεις, Δημήτριε,* Χριστὸν ποθήσας γὰρ* τὸν μεθ' ἡμῶν εἶναι φήσαντα⁵,* ποθεῖσθαι χάριν ἔσχατος* καὶ πᾶσι δίδοσθαι.

20 Μέγας ἐν βίῳ, Δημήτριε,* καὶ μέγας ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἄθλοις σου*
150^β ὤφθης καὶ θαύμασι* καὶ θαυμαστὸς ἐν τοῖς μύρις σου* καὶ μέγιστα ἰσχύων,* ἡμᾶς περισώζει.

〈Θεοτοκίον〉.

Ἦ μεθ' ἡμῶν Θεοῦ ἔνωσις* θεοῦς τοὺς γηγενεῖς, κόρη, ἔδειξεν⁶* ἔνθεα
25 πρᾶττοντας* διὸ καὶ μύρα Δημήτριος* βλύζει, μεθ' οὗ, παρθένε,* σὲ μακαρίζομεν.

151^α

ᾠδὴ ζ', Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Σὺ τὸ ἔλαιον* τὸ τῆς ἀγαλλιᾶσεως⁷,* μάρτυς Δημήτριε,* ἐν τῇ ψυχῇ

1. Ἐξ. 16, 33 - 34. Ἐβρ. 9, 4.

2. Ἠσ. 26, 19.

3. Ἀμώς 9, 13. Ἰωήλ 4, 18.

4. Πρβλ. Α' Κορ. 5, 3.

5. Ματθ. 28, 20.

6. Πρβλ. Ἰω. 10, 34 - 35.

7. Πρβλ. Ψαλμ. 44, 8. Ἐβρ. 1, 19.

σου λαβὼν* ὡς κέραι¹ γενόμενος* χρίεις τοῖς μύροις σου* τοὺς κραυγάζον-
τας* Ὁ τῶν πατέρων Κύριος* <καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ>².

Σὺ ὡς μέλισσα* ἐν σίμβλῳ τῇ καρδίᾳ σου,* θεῖε Δημήτριε,* οἶάπερ μέλι
Χριστοῦ* τὴν χάριν τοῖς ἄθλοις σου* ἐνεθησαύρισας,* ἢ τοῖς μύροις σου* γλυ-
καίνει τὰς ψυχὰς ἡμῶν* ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον³. 5

Ὁ τὸν Νέστορα* θαρρύνας ἐν τοῖς λόγοις σου* καὶ καθοπλίσας εὐχαῖς*
καὶ τὸν Λυαῖον ἐχθρὸν* κτείνας, ὦ Δημήτριε,* καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν* θραῦ-
σον⁴ ἅπαντας* θαρρύνων καὶ φρουρῶν ἡμᾶς,* οἷς χριόμεθά σου μύροις.

Ἵπὲρ ἄμπελον* τὸ σῶμά σου, Δημήτριε,* βλύζον οὐ παύεται,* ὑπὲρ
ἐλαίαν ἀεὶ* ὡς οἶνον καὶ ἔλαιον* τρυφὴν ἀδάπανον* τὰ εὐφραίνοντα* καὶ πάν- 10
τας ἰλαρύνοντα* θαυματόβρυτά σου μύρα.

<Θεοτοκίον>.

Μυροθήκη πρώτη,* δέσποινα, σὺ γέγονας* τοῦ ζῶντος μύρου Χριστοῦ*
καὶ τῶν χαρίτων αὐτοῦ* διὰ σοῦ καὶ ἕτεροι* δοχεῖα ὠφθησαν,* ὧν ἐξάλρετος*
ὁ μέγιστος Δημήτριος* αἰσθητῶς τὰ μύρα βλύζων. 15

Ῥοδὴ ἡ', Παῖδας εὐαγεῖς.

151r^θ

Ἵμνοῦμεν τοὺς σοὺς ἀγῶνας, μάρτυς,* τὸν ζῆλον, τὴν παρθενίαν, ὦ Δη-
μήτριε,* τὸν λόγον, τὰ θαύματα,* τοὺς ἄθλους, τὰ σκάμματα,* τὰς τρώσεις,
ἃς εἰργάσαντο* λόγχαι τῷ σώματι,* ἐξ ὧν ἀνεστομώθη τὸ μύρον,* ὃ οἱ ἅπαν-
τλοῦντες* ἀεὶ σε εὐφημοῦμεν. 20

Ῥέουσα πηγὴ τὸ νεκρὸν σῶμά* σου καὶ λογχευθὲν ἐστί, Δημήτριε,* καὶ 151v^ο
οὐ βλύζει νέκρωσιν,* ζώντων δὲ καθάρσιον* καὶ φάρμακον λυτήριον* παντὸς
παθήματος,* ἡδύνον εὐωδέστατον μύρον,* ὃ οἱ κεχρημένοι* σέ, μάκαρ, ἀνυ-
μνοῦμεν.

Ὅσμη σὺ ζωῆς⁵ ἡμῖν, παμμάκαρ,* γενοῦ ζωοδόχοις θελοῖς μύροις σου,* 25
ἃ τιμῶμεν, ἐνδοξε,* Χριστὸν μεγαλύνοντες,* ὁσμη θανάτου⁶ πάλιν δὲ* γενοῦ,
Δημήτριε,* ἀθέοις παρανόμοις βαρβάροις* καὶ σῶζε σὴν πόλιν* καὶ πᾶσαν
πιστῶν πόλιν.

Ἵμνεῖς σὺν ἀγγέλοις τὸν δεσπότην* ἰσαγγελος παρεστὸς αὐτῷ, Δημή-
τριε,* ἀκτίνας δεχόμενος,* τοῦτον μιμησάμενος* ἐκ λόγχης τῆς πλευρᾶς αὐ- 30

9 βλύζων κωδ. 23 κεχρημένοι: γρ(άφε)> κεχρισμένοι ἐν τῇ ῥα κωδ.

1. Πρβλ. Α' Βασ. 16, 1. 13. Γ' Βασ. 1, 39.

2. Δαν. 3, (2). (28).

3. Ψαλμ. 18, 11.

4. Πρβλ. Ἐξ. 15, 6.

5. Β' Κορ. 2, 16.

6. Ρ' Κορ. 2, 16.

τοῦ¹* καὶ πέλεις ἥλιος* ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταλάμπων* τοῖς ἐκ τῆς πλευρᾶς σου* λελογχευμένης μύροις.

Θ<εοτοκίον>.

Σύρροια τῶν θείων χαρισμάτων,* Θεοτόκε χαῖρε ἀειπάρθενε,* σὺ παν-
5 τὸς χαρίσματος* Δημήτριον ἐπλησας,* παρθένον καὶ διδάσκαλον,* προφήτην,
μάρτυρα,* θαυμάτων αὐτουργόν, μυροβρύτην* δείξασα, διό σε* σὺν τούτῳ νῦν
ὕμνοῦμεν.

151^{v8}

Ῥοδὴ θ', Ἕκαστος γηγενής.

Ἰψόθεν, σοφέ,* τοῦ μύρου πληρούμενος* τῆς θείας χάριτος,* ἔλθε καὶ
10 ἐκκένωσον* τὴν εὐωδίαν* τὴν σὴν, Δημήτριε,* ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν πόθῳ σε*
ὕμνοῦντων, ἐνδοξε,* καὶ τὰ μύρα* πίστει χριομένων σου* καὶ δεινῶν ἐκ παν-
τοίων ἐκλύτρωσαι.

Μύρου νοητοῦ* ὑπάρχων ἀλάβαστρον,* μάρτυς Δημήτριε,* τῆς ἀγαλλιό-
σεως²,* τοῦ σωτηρίου τε* κέρας ἄγιον³* τοὺς βασιλεῖς περίχρισον* ἡμῶν,
15 τὸ μύρον σου* χριομένους* καὶ δόξη στεφάνωσον* καὶ ἐν νίκαις καὶ χάρισιν
εὐφρανον.

Ἔργα θαυμαστά* καὶ ζῶν ἐξετέλεσας* ὡς ἰσαπόστολος* καὶ ὄντως ἰσαγγε-
λος* καὶ μέγας μάρτυς* Χριστοῦ, Δημήτριε,* καὶ μετὰ τέλος τέρατα* τε-
λεῖς τοῖς μύροις σου,* ἃ τοὺς πίστει* χριομένους φρούρησον* καὶ ἐχθροὺς τοὺς
20 ἡμῶν πάντας σύντριψον.

Ὡς πλήρης, σοφέ,* τῶν θείων τοῦ Πνεύματος* δωρεῶν⁴ πλήρωσον*
πᾶσαν τάξιν, ἐνδοξε,* πιστῶν τῇ μνήμῃ σου* πάσης χάριτος,* ποιμένας, ἱε-
ρεῖς Χριστοῦ* καὶ κληρὸν ἅπαντα,* μοναστάς τε,* βασιλεῖς σὺν ἄρχουσι* καὶ
λαὸν ἐπευφραίνων τοῖς μύροις σου.

25

<Θεοτοκίον>.

Νίκη ἀθλητῶν* καὶ βραβεῖον, δέσποινα,* χαῖρε καὶ στέφανος* ἡ τὸν Δη-
μήτριον* στέψασα δόξη,* μύροις καὶ θαύμασι* σὺν τούτῳ περιφύλαττε* τοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν,* τὴν σὴν πόλιν,* τὸν λαὸν σου, ἄγραντε,* ἐκ ψυχῆς Θεοτόκον
ὕμνοῦντά σε.

1. Ἰω. 19, 34.

2. Πρβλ. Ψαλ. 44, 8. Ἐβρ. 1, 19.

3. Πρβλ. Α' Βασ. 16. 1. 13. Γ' Βασ. 1, 39.

4. Πρβλ. Πράξ. 2, 38. 10, 45.

17.

ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΕΤΑ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ¹
(Η' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Ἀκροστιχίς: Σὺν ἀγγέλοις μέλω σε χαρὰ ἀγγέλων, Συμεών.

Κώδ. Α, φ. 154^{υβ} - 158^{υα}

Ῥοδὴ α', ἤχος δ', Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Σοὶ Χαῖρε νῦν κράζομεν* τῇ ἀρχηγῷ πάσης χάριτος* καὶ μετὰ ἀγγέλων
σὲ* βροτοὶ δοξάζομεν,* σὺ γὰρ ἔνωσις* βροτῶν τε καὶ ἀγγέλων*,* πάντας ἐν
τῷ τόκῳ σου* εἰς ἓν συνάψασα².

Ἵμνοῦσιν οἱ ἄγγελοι* ἐν φλογεροῖς Θεὸν στήμασι,* χιλιάδες πέλοντες* 5
καὶ μυριάδες⁴, ἀγνή,* καὶ πιστῶν ἐν γῆ* τὰ πλήθη σε ὑμνοῦμεν,* ἀγγέλοις
ἐνούμενοι,* Χαῖρέ σοι, κράζοντες⁵.

Νοεῖται καὶ ἄγνωστον* τὸ σὸν ὑπάρχει μυστήριον,* Λόγος γὰρ ὁ κρύφιος*
τῇ φύσει ὢν καὶ γνωστός* ταῖς ἐλλάμψεσι,* σὰρξ ὤφθη ἐκ σοῦ, χαῖρε,* καὶ
ἀγγέλοις ἠνώσεν* ἡμᾶς, θεόνομφε. 10

Ἅγιοι οἱ ἄγγελοι* ὡς ἀγιότητος μέτοχοι,* ἀλλὰ τούτων γέγονας* ἀγιω-
τέρα, σεμνή,* ἢ τὸν γὰρ ἅγιον* ἐνυποστάτως Λόγον* ἐν μήτρᾳ ἐβάστασας,* 155^α
χαῖρε, πανύμνητε.

Ῥοδὴ γ', Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

155^α

Ἰέρας ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀγγέλους* οἱ θρόνοι πλουτοῦσιν, ὁ Θεὸς* αὐτοῖς 15
γὰρ ἀναπαύεται,* ἀλλ' ἀνεπαύθη μᾶλλον ἐν σοί,* οὗ θρόνος ὑψηλότερος* καὶ
μήτηρ, χαῖρε, γεγένησαι.

Γαλήνη σύ, χαῖρε, τῶν ἀνθρώπων,* ἀγγέλων χαρὰ, τὰ σεραφίμ* ἢ ὑπερ-
βᾶσα, δέσποινα,* πῦρ γὰρ Θεὸν⁶ ἐβάστασας⁷* γαστρὶ καὶ ὤφθης ἔμπυρος*
καὶ ὡς ἡ βᾶτος πῦρ ἀφλεκτος⁸. 20

Ἐδέξω ἐν μήτρᾳ τὸν ὄρωντα* τὰ πάντα, ὃ δέσποινα, Θεὸν* καὶ χερου-
βὶμ ἐπέκεινα* πολυομμάτων⁹ γέγονας,* ὃ χαῖρε, τῇ προνοίᾳ σου* ὄρωσα πάντα
καὶ σκέπουσα.

1. ΦΣΘ. σελ. 107.

2. Πρβλ. Ἑβρ. 12, 22.

3. Πρβλ. Ἑφ. 1, 10.

4. Δαν. 7, 10. Ἀποκ. 5, 11.

5. Πρβλ. Λουκ. 1, 28.

6. Δευτερ. 4, 24. 9, 3. Ἑβρ. 12, 29.

7. Πρβλ. Ἡτ. 6, 6.

8. Γεν. 3, 2 - 3.

Λάμπσεως Θεοῦ σὺ τοῖς ἀγγέλοις,* ὦ χαῖρε, ὑπάρχεις χορηγός,* ὡς μή-
τηρ γὰρ ἐγγύτερον* ἐστῶσα ἐκπληροῦσαι φωτὸς* καὶ ὡς πηγῆς λαμβάνουσιν*
ἐκ σοῦ οἱ νόες καὶ δίκαιοι.

155vβ

ᾠδὴ δ', Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

5 Ὁ Θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας¹* τῶν κυρίων ὁ Κύριος²,* τῶν κυριοτήτων*
σὲ ὑψηλοτέραν ἀνέδειξε* καὶ κόσμου, χαῖρε, κυρίαν* διή, δέσποινα,* κυριό-
τητος* ἡμᾶς δαιμόνων ἐκλύτρωσαι.

156ra

Ἰσχυράν ὑπὲρ δυνάμεις* λαμπροτέραν τε ἔδειξε* σὲ ἢ τοῦ Ἰψίστου* δύ-
ναμεις³, ὦ χαῖρε πανάμωμε,* δι' ἧς γαστρὶ ἠδυνήθης* Λόγον δέξασθαι* παν-
10 τοδύναμον⁴,* ἐν ᾧ ἡμᾶς ἐνδυναμώσων.

Σαρκοθεΐς, χαῖρε παρθένε,* ἐκ σοῦ Λόγος ὁ ἀναρχος,* οὗ ἡ ἐξουσία*
μόνου φυσικῆ καὶ αἰώνιος⁵,* ἐξουσιῶν ὑπερέχειν* σὲ ἤξίωσε,* τῶν ἁγίων τε*
ἐξουσιάζειν παρέσχετο.

Μετὰ τῶν κυριοτήτων* καὶ δυνάμεων μέλομεν* καὶ ἐξουσιῶν σε* τὴν
15 ὑπὲρ αὐτὰς χρηματίζουσιν* καὶ σὺν αὐταῖς τερπομένην,* χαῖρε δέσποινα,*
καὶ τῆς χάριτος* τῆς σῆς ἡμᾶς καταξίωσον.

156rb

ᾠδὴ ε', Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐπήρθη ἡ δόξα σου* ὑπὲρ ἀρχάς, Θεόνυμφε,* ὁ γὰρ ἐν ἀρχῇ τῷ Πατρὶ
Λόγος⁶* ὁ πάντων ἀρχῶν⁷* ἐνυποστάτως σοι* ἐσκήνωσε, κόρη, καὶ ἀρχὴν*
20 ἀγαθῶν σε ἔδειξε* τοῖς βροτοῖς· Χαῖρε, δέσποινα.

156va

Λαμπροτέρα γέγονας* τῶν ἀρχαγγέλων, ἀχραντε,* οἱ καὶ σοὶ παρίσταν-
ται ἐν φόβῳ,* τὸ ὑψηλόν τε* τοῦ μυστηρίου σου* Γαβριὴλ ἀρχάγγελος⁸,
ἀγνή,* σοὶ εὐηγγελίσατο,* || μεθ' οὗ «Χαῖρε»⁹ κραυγάζομεν.

Πρὶν μὲν διηκόνουν σοι* τοῖς μυστηρίοις ἀγγελοὶ¹⁰.* ὦ τιμιώτερα τῶν
25 ἀγγέλων,* νῦν δ' εὐλαβῶς σοι* ἄνω παρίστανται* καὶ ἐξαποστέλλονται ἐκ
σοῦ,* ὦ χαῖρε, διάκονοι* σωτηρίας¹¹ τοῖς δούλοις σου.

1. Πρβλ. Ἰω. 1, 14.

2. Δευτερ. 10, 17. Ἀποκ. 17, 14, 19, 16.

3. Λουκ. 1, 35.

4. Πρβλ. Σοφ. Σολ. 18, 15.

5. Δαν. 4, 34, 7, 14.

6. Ἰω. 1, 1 - 2, 18.

7. Πρξ. 7, 35. Ἀποκ. 1, 5.

8. Λουκ. 1, 26.

9. Λουκ. 1, 28.

10. Πρβλ. Λουκ. 1, 26 ἐξ. Μτθ. 1, 20, 2, 13, 19. Λουκ. 2, 9 - 14.

11. Πρβλ. Ἑβ. 1, 14.

Ὡ χάριτος τέμενος,* τὸ Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν* καὶ μετὰ ἀρχῶν καὶ ἀρχαγγέλων* καὶ τῶν ἀγγέλων,* ἀγνή, ὑμνοῦμέν σε,* ὧν παρεμβολαῖς φρουρεῖ ἡμῶν* ψυχὰς καὶ τὰ σώματα* τῶν πιστῶς δοξαζόντων σε.

Ῥοδὴ ε', Τὴν θείαν ταύτην.

156v8

Σέλας Θεοῦ τρισσὸν δέχονται* οἱ θρόνοι, σεραφίμ, χερουβίμ, ἀγνή,* ἀγ- 5 γέλων οὗτοι γὰρ* πρώτη τριάς, δι' ὧν λάμπεται* ἡ μέση· σὺ δέ, χαῖρε,* πάντων ὑπέγκεισαι.

Ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων* καὶ τῶν κυριοτήτων διάκοσμος* μέση τριάς ἐστι,* δι' ὧν οἱ ἔργατοι λάμπονται* τὸ φῶς δὲ τούτων, κόρη,* χαῖρε, σὺ τέτοκας. 10

Χορηὶ ἀρχῶν, ἀρχαγγέλων τε,* ἀγγέλων ἐκ τῶν μέσων λαμπόμενοι* βροτούς φωτίζουσιν* ἀλλ' ἐξ ἀνθρώπων σὺ γέγονας* τῶν τάξεων τῶν πρώτων,* ὦ χαῖρε, ἔλλαμψις.

Ἀπὸ ἀγγέλων τὴν ἔλλαμψιν* οἱ δίκαιοι τὸ πρόην ἐδέχοντο* νῦν δὲ οἱ ἀγγελοι* ἢ ἐκ τοῦ προσλήμματος λάμπονται,* ὃ εἴληφεν ὁ Λόγος,* χαῖρε, 15 157* ἐκ μήτρας σου.

Ῥοδὴ ζ', Οὐκ ἐλάτρευσαν.

157*

Ῥεῖθρα χέεις φωτισμοῦ ἐκ φωτοδότιδος* πηγῆς, ὀλόφωτε,* καὶ πρωτοδότως, ἀγνή,* οἱ ἀγγελοι λάμπονται* καὶ ἐκλεκτοὶ διὰ σοῦ* καὶ ἡμᾶς, σεμνή,* τοῦ φωτισμοῦ σου πλήρωσον* καὶ χαρᾶς, παρθένε, χαῖρε. 20

Ἀπεκύησας τὸν ἀνθρακα τὸν ἀφθαρτον,* λαβίς ἢ ἐμψυχος,* οὐ τὴν εἰκόνα λαβῶν* Ἡσαίας, ἄχραντε,* ἐκ τῆς χειρὸς σεραφίμ* πρὶν κεκάθαρται¹,* ὦ καὶ ἡμᾶς σὺ κάθαρων,* καθαρὰ παρθένε, χαῖρε.

Ἀφθαρσίας μὲν μετέχουσιν οἱ ἀγγελοι,* ταύτης δέ, ἀφθορε,* μετέδωκας τοῖς βροτοῖς* τῷ ἀφθάρτῳ τόκῳ σου* καὶ ἀτρεψίαν, ἢ ἀγνή,* νόαις ἐνειμας* 25 157 μεθ' ὧν τό· Χαῖρε κράζομεν,* σοὶ Θεοῦ ἀφθάρτου μητηρ.

Γαβριὴλ μὲν ὁ ἀρχάγγελος σοὶ ἔφερε* τὰ εὐαγγέλια* τῆς σωτηρίας ἡμῶν²,* ὁ Μιχαὴλ δέ, ἀγνή,* φύλαξ ὦφθη, δέσποινα,* τοῦ σοῦ λαοῦ τοῦ καινοῦ³* ὡς προμάχους οὖν* τούτους ἡμεῖς δοξαζόντες,* σὲ ὑμνοῦμεν, χαῖρε, κόρη.

Ῥοδὴ η', Παῖδας εὐαγεῖς.

30 15

Γεννᾶται ὁ λέων ὁ Ἰούδα⁴* καὶ μόσχος⁵ ἐκ σοῦ, δάμαλις ἄχραντε,* ὄρ-

1. Ἰσ. 6, 6 - 7

2. Λουκ. 1, 26 - 38.

3. Δαν. 12, 1.

4. Γεν. 49, 9. Ἀποκ. 5, 5.

5. Πρβλ. Ἰεζ. 1, 10. Ἀποκ. 4, 7.

νις χρυσῆ τέτοκα¹* ἀετὸν¹ τὸν Ὑψιστον,* τὸν τῆς μεγάλης ἀγγελον* βουλή²
ὡς ἀνθρωπον³,* τετράμορφοι δν γράφουσι νόες⁴,* μεθ' ὧν σε ὑμνοῦμεν,*
ἀγγέλων χαρά, χαῖρε.

Ἐφάνη βροτὸς ἐκ σοῦ ὁ Λόγος* καὶ τούτου τὴν σάρκωσιν προέγραψον*
5 τὰ ἀγγέλων σχήματα,* εἶδος ἀνθρωπόμορφον,* οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ σύμβολα*
αἰσθητὰ ἅπαντα,* τὸ πῦρ δὲ καὶ πτερὰ, θείαν φύσιν* θεάνθρωπον τοῦτον* σὺ
γὰρ ἔτεκες, κόρη.

158^α 10 Λαμπροὶ μὲν οἱ ἄγγελοι τῇ δόξῃ* καὶ φρικτοὶ τὴν θέαν, οὓς καὶ ἔφριττον*
οἱ προφητὰι βλέποντες⁵* ἀλλὰ σοῦ οἱ ἄγγελοι* τὸ κάλλος, κόρη, φρίττουσι,*
10 μήτηρ γὰρ ὠφθης, ἀγνή,* τὴν δόξαν οὐ οὐ δύνανται στέγειν,* || ἄσμα δὲ βοῶσι*
τρισάγιον⁶ ἐν φόβῳ.

Ἦ ἄρμα τοῦ Λόγου⁷, ὧ νεφέλη⁸,* ὧ ῥάβδε⁹ καὶ ζώνη¹⁰ καὶ τροχὲ θεϊ-
κέ¹¹,* ὧ σεραφίμ ἔμπυρον¹²,* χερουβίμ πολυόπτον¹³,* θρόνε, κυρία, δύναμις*
καὶ ἐξουσία, ἀρχή,* ἀρχάγγελε καὶ ἄγγελε, Χαῖρε,* ἡ τιμιωτέρα* πάντων ἀγ-
15 γέλων, Χαῖρε.

158^β

ᾠδὴ θ', Ἕπας γηγενής.

Νῦν πάντες χοροὶ* ἀγγέλων κυκλοῦσί σε* μετ' εὐλαβείας πολλῆς* κρο-
τοῦντες τὴν ἔνωσιν,* ἦν ἐν τῷ τόκῳ* σου σὺ ἐτέλεσας* μετὰ Θεοῦ ἐνώσασα*
καὶ μετ' ἀγγέλων ἡμᾶς¹⁴* καὶ σὺν τούτοις* ἡμεῖς μεγαλύνομεν* σέ τὴν ἦντως
20 ἀγγέλων ἐπέκεινα.

Σὺ πύλη φωτὸς* καὶ χωρίον, δέσποινα,* ἐν ᾧ οἱ ἄγγελοι* οἰκοῦσι καὶ
δεύτερα* τελοῦσι φῶτα* μετὰ τὸ ἀναρχον φῶς* Ὑμνοῦντες τὸν τρισάγιον¹⁵,*
μεθ' οὓς οἱ ἅγιοι* πάντες, κόρη,* μεθ' ὧν ἡμᾶς σύνταξον* ὧ ἁγίων ἁγία πα-
νάχραντε.

25 Μήτηρ τοῦ Θεοῦ,* χαῖρε, θείας χάριτος* βροτοῖς ἢ πρόξενος,* ἀγγέλων

1. Πρβλ. Ἰεζ. 1, 10. Ἀποκ. 4, 7.

2. Ἦσ. 9, 6.

3. Πρβλ. Ἰεζ. 1, 10, 21. Ἀποκ. 4, 7.

4. Ἰεζ. 1, 10. Ἀποκ. 4, 7.

5. Πρβλ. Ἦσ. 6, 5. Ἰεζ. 1, 28.

6. Ἦσ. 6, 3. Ἀποκ. 4, 8.

7. Ψαλμ. 67, 18.

8. Ἦσ. 19, 1.

9. Ἀριθ. 17, 8. 10. Ἦσ. 11, 1.

10. Ἰεζ. 9, 2.

11. Ἰεζ. 1, 15 ἐξ. 10, 2 ἐξ.

12. Ἦσ. 6, 2. 6 - 7.

13. Ἰεζ. 10, 12.

14. Πρβλ. Ἔβρ. 12, 22.

ἐντρύφημα,* ἀγίων πάντων,* χαῖρε, ἀπόλαυσις,* Ἐλπίς καὶ φυλακτήριον*
καὶ σωτηρία ἡμῶν,* χαῖρε κόρη,* τὴν τιμιωτέραν σε* σεραφίμ, χερουβίμ μα-
καρίζομεν.

Ἦ πάντων καλῶν,* παναγία, πλήρωμα,* || χαῖρε πανύμνητε,* Θεοῦ 158^{να}
καὶ ἀγγέλων τε* καὶ τῶν ἀνθρώπων¹,* χαῖρε, ἡ ἔνωσις* τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς, 5
ἀγνή* χαῖρε, συνάφεια,* Νυμφῶν δόξης,* τρυφή καὶ παράδεισε²,* χαῖρε,
κόσμου παντός ἀνακαίνισις.

18.

ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ*
(ΙΓ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Ἀκροστιχίς κατ' ἀλφάβητον, ἐν δὲ τοῖς θεοτοκίαις: Συμεὼν θύτης Ἀμήν, ἀμήν.

Κῶδ. Α, φ. 162^{ρα} - 166^{υβ}

Ῥδὴ α', ἤχος πλ. δ', Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ἀγνείας, χαῖρε, καὶ φωτὸς κειμήλιον* σὲ μακαρίζομεν* τοῦ Χρυσοστό-
μου πατρὸς* νῦν ἐπὶ τῇ μνήμῃ,* δς μύστης τοῦ τόκου σου* καὶ θεολόγος δέ- 10
δεικται* καὶ ἀπόστολος, κόρη,* καὶ φίλος ὄντως καὶ μέγιστος* τῶν σῶν μυ-
στηρίων διδάσκαλος.

Βασιλευόντων βασιλέα⁴ τέτοκας* καὶ βασιλείας ἡμῖν* οὐρανῶν, παρθένε,*
τὴν εἴσοδον δέδωκας⁵,* ἦν ὡς κλειδοῦχος δεύτερος,* οἷα Πέτρος⁶, ἀνοίγει*
λόγοις ἡμῖν ὁ Χρυσόστομος,* μεθ' οὗ σε τιμῶμεν, πανάμωμε. 15

Γαλήνης πλήρης σὺ λιμὴν, πανάχραντε,* ταῖς προστασίαις σου* καὶ γα-
ληνότατος* ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν* ὄρμος⁷ τῷ ἔλεει σου,* παύων παθῶν τὰ
κύματα,* ἐγγυόμενος λόγοις* τῆς μετανοίας τοῦς πταλόντας,* ὅθεν σε σὺν
τούτῳ δοξάζομεν.

Σεραφίμ, κόρη, σὺ τὸν ἀκατάληπτον,* ὡς ἐκδιδάσκει σαφῶς* ὁ χρυσοῦς 20
τὰ χεῖλη,* τὸν φύσει ἀόρατον* σαρκὶ ὄρατὸν τέτοκας,* οὗ καὶ σάρκωσις μένει*
πᾶσιν, ἀγνή, ἀκατάληπτος,* πῶς Θεὸς βροτὸς καὶ μήτηρ ἀγνή.

1. Πρβλ. Ἐβρ. 12, 22.

2. Γεν. 2, 15, 3, 23, 24. Ἰεζ. 31, 9.

3. ΦΣΘ, σελ. 107.

4. Α' Τιμ. 6, 15.

5. Πρβλ. Β' Πέτρ. 1, 11.

6. Ματθ. 16, 19.

62^{να}

ᾠδὴ γ', Οὐρανίας ἀψίδος.

Δόξης πλήρης ἐδείχθης* οἶκος Θεοῦ¹, πάναγνε,* κήρυξ δὲ τῆς δόξης σου ὤφθη* καὶ τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ* ἄλλος περιδοξος* ζῶν οὐρανός ὁ τὴν γλῶτταν* χρυσοῦς διηγούμενος* τὰ σὰ θαυμάσια².

5 Ἐξαστράψασα, κόρη,* χάρις ἢ σὴ ἔλαμψεν* ἀπαντα τὸν κόσμον πλουσίως,* ἥτις ἐκκέχυται* τοῖς χρυσοῖς χεῖλεσι³* καὶ ὡς λαμπροῦ δι' ὄργανου* φρυκτωρεῖ τὰ πέρατα,* μεθ' οὗ σε μέλομεν.

162^{νβ}

Ζωῆς ὄντως ἀφάρτου,* κόρη, πηγὴ⁴ γέγονας,* ποταμὸς χρυσοῦς δὲ ἐκ ταύτης*νάματα χρύσεια* βλύζων ἀκένωτα* ὁ χρυσολόγος ὑπάρχει,* οὗ εἰς 10 κόρον πίνοντες,* σὲ μακαρίζομεν.

Ἵμνεῖ, κόρη, τὰ ἔργα* τοῦ σοῦ υἱοῦ ἀνωθεν* Μωσῆς τὰ ἀρχαῖα καὶ τύποις* σὲ γράφει⁵, πάναγνε* ὁ δὲ Χρυσόστομος* τούτου τὸν νοῦν σαφηνίζει,* ἀγνή, καὶ κηρύττει σε,* μεθ' οὗ σε μέλομεν.

163^{να}

ᾠδὴ δ', Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

15 Ἡλίου σὺ* νεφέλη, κόρη, μὴ δύνοντος* καὶ ἡμέρα* παμπαῆς μὴ λήγουσα* ἀκτίς δὲ κόρη ἢ καὶ φωστήρ* μέγιστος λαμβάνων* ἐκ τοῦ σοῦ φέγγους τὴν ἔλλαμψιν* ἐστὶν ὁ χρυσορρήμων* πᾶσαν γῆν λόγοις φαίνων* ὡς πηγὴν οὖν φωτός σε γεραίρομεν.

20 Θεὸν ἐν γῆ* τῇ σῇ ἀγνείᾳ καθείλκυσας,* Θεοτόκε,* καὶ ἀνθρώποις ἠνωσας,* καταλλαγῆς δῶρα ἱκανά* ἐκ σοῦ παρασχοῦσα* ἰὸ σῶμα, ὅπερ προσέληφεν* ὁ δὲ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν* τοῦτον πάλιν τοῖς λόγοις* καταλλάττει ἡμῖν τὸν φιλάγαθον.

Ἱερουργός* ἐκ σοῦ ἐτέχθη ὁ μέγιστος* καὶ τὸ μέγα* ἱερεῖον, ἄχραντε,* οὗ ἱεράρχης θεῖος, ἀγνή,* καὶ θύτης καὶ μύστης* καὶ κήρυξ μέγας καὶ μέτοχος* καὶ τῆς ἱεουργίας* νομοθέτης ἐδείχθη* ὁ ποιμὴν ὁ χρυσοῦς, ὑπεράμωμε.

25 Μήτηρ τῇ σῇ,* οἷα σταγῶν, κατελήλυθεν* ὡς ἐν κόχλῳ* Λόγος σωματούμενος,* ὃς μαργαρίτης τίμιος ὢν* καινὸν ἄλλον κόχλον* τὸν χρυσορρήμονα ἔδειξε* τοὺς μαργαρώδεις λόγους* χορηγοῦντα τῷ κόσμῳ,* οὗ τῇ μνήμῃ πιστοί σε γεραίρομεν.

164^{να} 30

ᾠδὴ ε', Ἰνατί με ἀπώσω.

Κηρύκων θείων, κόρη,* σὺ ὄντως ὑπόθεσις* τούτων δὲ ἔξαργος* ὁ χρυ-

1. Ἦσ. 6, 1.

2. Πρβλ. Ψαλμ. 18, 2. 88, 6.

3. Πρβλ. Ψαλμ. 44, 3.

4. Πρβλ. Παροιμ. 10, 11. 13, 14. 14, 27.

5. Πρβλ. Γεν. 28, 12. Ἐξ. 3, 2. Ἀριθ. 17, 8 κ.τ.τ.

σοῦς τὴν γλῶτταν* καὶ ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, ὑπερέμωμε,* ὁ ἴσος ἀγγέλων* καὶ ἀποστόλων καὶ μαρτύρων,* κορυφὴ ἱερέων καὶ καίχημα.

Λύσις ἀμαρτημάτων,* πάθους τε ἀναίρεσις παντός σύ, δέσποινα,* ἐλπίς τῶν μελλόντων,* τῶν παρόντων κατάλυσις, ἄχραντε,* ἐν δὲ τῇ ἐλπίδι* τῶν ἀγαθῶν || ὁ χρυσορρήμων* συνεργός σου ὑπάρχει ἀθάνατος. 5 164'

Μυριάκις ἀπειρίων* ἀγαθῶν ἐπλήρωσε κόσμον ὁ τόκος σου* καὶ ἐν μέγα, κόρη,* ἀγαθὸν τὸν Χρυσόστομον ἔδειξε,* χρηστοῦ παντός οἴκον,* πάσης, ἀγνή, φθορὰν κακίας* ἐν τοῖς λόγοις, μεθ' οὗ σε γεραίρομεν.

Ἔργα θείας προνοίας* Θεὸς διεπράξατο ἐκ σοῦ φανείς βροτός,* τὰ εἶδωλα θραύσας* ζώσας στήλας τοὺς ἀγίους ἔδειξεν,* ἐν οἷς χρυσῇ στήλῃ* ἀνδρείκς 10 λόγους καὶ προνοίας* ὡς ἀκτῖνας ἐκπέμπει Χρυσόστομος.

Ῥοδὴ ς', Ἰλίσθητί μοι Σωτήρ.

164'

Νοῦν τὸν φθαρέντα¹, ἀγνή,* τῶν γηγενῶν πύ ἀνώρθωσας* καὶ καταπίπτοντα δὲ* πάλιν ὁ Χρυσόστομος* ἐγείρει σῆ χάριτι* καὶ φωτίζει λόγοις,* οὗ τῇ μνήμῃ σὲ δοξάζομεν. 15

Εὐλου ζωῆς ἀληθῶς* σύ, κόρη, ὁ ζῶν παράδεισος²* || καὶ τούτου δὲ γεωργός* ἐστὶν ὁ Χρυσόστομος,* ἡδεῖς καρπούς ἀπασι* καὶ χρυσοῦς παρέχων,* ὧν γευόμενοι ὑμνοῦμέν σε. 164'

Ὁδὸς καὶ πύλη ἡμῖν* πρὸς οὐρανὸν πύ καὶ γέφυρα* καὶ ὁδηγός δὲ πρὸς σέ,* πυλωρός τε πέφυκε* τῶν ἄνω ὁ πάγχρυσος* λάμπων τῷ φωτὶ σου,* μεθ' οὗ κόρη σὲ δοξάζομεν. 20

Ὡσπερ ἐθνῶν Ἀβραάμ* ἐν σοὶ πατήρ, κόρη, γέγονεν³* ἀγάπη, πίστει πολλῇ⁴,* οὕτω κόσμου δέδεικται* πατήρ ὁ Χρυσόστομος* πνεύματι καὶ λόγοις,* μεθ' οὗ, κόρη, σὲ γεραίρομεν.

Ῥοδὴ ζ', Θεοῦ συγκατάβασιν.

25 165'

Πῦρ ἀφλεκτός ἔφερεις* τὸν Θεόν⁵, κόρη, καὶ ὄντως γέγονας* σεραφίμ ὑπερτέρα* χρυσορρήμων πῦρ τε τὸ Πνεῦμα⁶ λαβῶν* αἱρέσεις φλέγει, φωτίζει τὰ πέρατα* καὶ σεραφίμ ἀληθῶς* ὑπάρχει σύμμορφος.

Ῥητόρων τὸν φλόγαφον* ἔπαυσας, κόρη, τῷ ξένῳ τόκῳ σου,* ἀλλ' αὐτοῦ Θεῶς ῥήτωρ* ἡδὺς ἐδείχθη παναληθέστατος* ὁ χρυσολόγος τρανῶν τὰ μυστήρια* τὰ σὰ τῷ κόσμῳ, ἀγνή,* καὶ συνετιζῶν βροτούς. 30

1. Πρβλ. Α' Τιμ. 6, 5. Β' Τιμ. 3, 8.

2. Πρβλ. Γεν. 2, 9. 3, 22. 24. Ἀποκ. 2, 7.

3. Πρβλ. Ῥωμ. 4, 16 - 17. Γαλάτ. 3, 29.

4. Πρβλ. Ῥωμ. 4, 3. 9. Ἑβρ. 11, 8. 17.

5. Πρβλ. Ἐξ. 3, 2 ἐξ.

6. Πρβλ. Πράξ. 2, 3.

Σὺ ἔλαβες ἄνωθεν* σθένος¹ καὶ τίκτεις Θεὸν ἐν σώματι* τὸν σωτήρα τοῦ κόσμου²,* σθένος ἐκ σοῦ δὲ ὡς οἱ ἀπόστολοι³* ὁ χρυσορρήμων λαβὼν κόσμον ἔσωσε,* ὃς καὶ θανῶν διδασκαίς* σφύζων οὐ παύεται.

Νεκροὶ τὸν πειράζοντα,* κόρη, ὁ τόκος σου, ὡς προσέβαλεν* ἡδονῆ, φι-
5 λαρχία,* φιλοργυρία, ἐπιτιμήσας αὐτῷ⁴* ὃν καὶ τοῖς λόγοις νεκροὶ ὁ Χρυσόστομος* ἐπιτιμῶν καὶ πιστοῦς* σφύζων σῆ χάριτι.

6α

ᾠδὴ η', Ἑπταπλασίως.

Τίς τῶν βροτῶν ὑμνήσειε* τὰ φρικτά σου θαυμάσια* ἢ ἐξαριθμήσει; οὐδ' αὐτοὶ οἱ ἄγγελοι* ἀξίως ἰσχύουσιν.* ὁμοίως δὲ τοῦ φίλου σου* τοὺς ἐνθέους
10 λόγους καὶ χρυσοῦς ἀριθμῆσαι* οὐδεὶς ὅλως ἰσχύσει,* ὑπεράμωμε κόρη,* ὃς μετὰ σοῦ νῦν χαίρει* ἀπαύστως σὺν ἄγγελοις.

Ἵμνοῦσι τὰ μυστήρια* οἱ προφήται τὰ θεῖά σου,* γράφουσι δέ, κόρη, ταῦτα οἱ ἀπόστολοι* καὶ λόγους τοῦ τόκου σου,* τὰ πάθη καὶ τὰ θαύματα.* ὁ δὲ χρυσορρήμων τοῖς πιστοῖς διανοίγει* τὸν νοῦν⁵ πάντων ἐκείνων.* ὡς ἄλ-
15 λον οὖν προφήτην* καὶ εὐαγγελιστὴν τε* τοῦτον σὺν σοὶ τιμῶμεν.

Θύραν Ἐδὲμ σὺ ἤνοιξας* καὶ τοῦ πύλου, πανάμωμε,* Ἵψιστον ἡμῖν Θεὸν σαρκὶ γεννήσασα.* Τὴν θύραν δὲ ἤνοιξεν* ἄλλης Ἐδὲμ τῶν θείων γραφῶν*
.6β Ἡμῖν ὁ τὸν νοῦν χρυσοειδῆς ἱεράρχης* Σαφῆ || τιθεὶς τοῖς λόγοις* τὰ δυσνόητα⁶, κόρη,* Τριάδα ναταγγέλων,* αἰρέσεις ἀφανίζων.

.6β 20

ᾠδὴ θ', Ἐφριξε.

Χαῖρε σὺ χάρις γηγενῶν* καὶ ἀπάντων τῶν χαρίτων τὸ πλήρωμα,* σὺ ἐχαρίτωσας* τὸν χρυσολόγον, παρθένον, ἄγγελον,* προφήτην, μύστην, ἀθλητήν,* μέγαν ἱεράρχην τε,* παρθένε, δείξασα* καὶ διδάσκαλον, μεθ' οὗ σε γε-
ραίρομεν.

25 Ψυχῆ καὶ γλώττη σε, ἀγνή,* Θεότοκον οἱ πιστοὶ καταγγέλομεν* τοῦ χρυσορρήμονος* τοῖς θείοις λόγοις, κόρη, ἐπόμενοι* τοῖς ὑπὲρ ἄστρα ἀληθῶς* καὶ ψάμμον ὑπάρχουσι,* μεθ' οὗ ὑμνοῦμέν σε* δόξα δούλου γάρ, δεσποίνης ἐγκώμιον.

ᾠ σωτηρία γηγενῶν,* χαῖρε κόρη, ἡ σὴ χάρις διέσωσε* τὸν κόσμον
30 ἅπαντα,* ἧς ἐπληρώθη καὶ ὁ Χρυσόστομος* καὶ λόγοις ἔσωσεν ἡμᾶς* καὶ σφύζει ἐκάστοτε* καὶ ταῖς πρεσβείαις, ἀγνή,* μεθ' οὗ πάντες σε πιστοὶ μακαρίζομεν.

1. Πρβλ. Λουκ. 1, 35.

2. Ἰω. 4, 42. Α' Ἰω. 4, 14.

3. Πρβλ. Πράξ. 1, 8.

4. Ματθ. 4, 1 - 11. Λουκ. 4, 1 - 13.

5. Πρβλ. Λουκ. 24, 32.

"Απας νοῦς ἡ ἀγγελικὸς* Μεγαλύνει σε Ἡ βρότειος, δέσποινα,* Νύμφη ἀνόμφευτε,* Ἄπαντας, κήρη, σὺ γὰρ ἐφώτισας,* Μήτηρ φωτός¹· ἐξ οὗ καὶ νοῦν* Ἡλιοειδέστατος* φανείς ὁ πάγχρυσος* Νῦν συγχαίρει σοι, μεθ' οὗ σε γεραίρομεν.

19.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΦΙΛΙΠΠΟΝ² (ΙΑ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

³ *Ἀκροστιχίς*: Φίλιππον ὕμνῳ συμπολίτην τοῦ Πέτρου, Συμεών· Ἀμήν.

Κῶδ. Α, φ. 168va - 171va

⁴ Ὠδὴ α', ἦχος πλ. δ', Ἑγρὸν διοδεύσας.

5

Φιλῆσαι με, Φίλιππε, τὸν Χριστὸν* γνησίως παράσχου,* σὺ γὰρ φίλος αὐτοῦ³ πιστὸς* καὶ κήρυξ⁴ ἐδείχθης καὶ τοὺς πρῶν* ἐχθροὺς τῆς τούτου φιλίας συνέδησας⁵.

Ἰδὼν σε ὁ βλέπων τὰ ἐν κρυπτῷ⁶* τῆς οἰκονομίας* ὑπηρετήν τῆς ἐαυτοῦ⁷* ἱκανὸν ἐκλέγεται, θεόπτα,* φωνῇ γλυκεῖα εἰπὼν· «Ἀκολουθεῖ μοι»⁸. 10

Λείαν τὴν καρδίαν καὶ καθαρὰν⁹* ἔχων ἢ ὑπεδέξω* πῦρ τὸ θεῖον¹⁰ καὶ πυρῶθεις* εὐθὺς τῷ καλοῦντι ἠκολούθεις* φωτὶ τῷ πρώτῳ¹¹ καὶ φῶς ὠφθης δευτέρου¹². 169ra

〈Θεοτοκίον〉.

Ἰδεῖν καταξίωσον καὶ ἡμᾶς* τὸν υἱὸν σου, κήρη,* γαληνότατον, εὐμενῆ* 15 καὶ τούτου τοῖς φίλοις¹³ συνταγῆναι,* συμπαθεστάτη Θεοῦ μήτηρ πάναγνε.

⁴ Ὠδὴ γ', Οὐρανίας ἀψίδος.

Πληρωθεὶς τῆς ἀγάπης* τῆς τοῦ Χριστοῦ, Φίλιππε,* μεταδοτικὸς ἀγα-

1. Πρβλ. Ἰω. 8, 12. 9, 5. 12, 46.
2. ΦΣΘ, σελ. 108.
3. Πρβλ. Ἰω. 15, 14. 15.
4. Πρβλ. Α' Τιμ. 2, 7. Β' Τιμ. 1, 11.
5. Πρβλ. Ῥωμ. 5, 10. Κολοσ. 1, 21.
6. Ματθ. 6, 4.
7. Πρβλ. Α' Κορ. 4, 1. Πράξ. 26, 16. Α' Πέτρ. 4, 10.
8. Ἰω. 1, 43.
9. Πρβλ. Α' Τιμ. 1, 5. Β' Τιμ. 2, 22.
10. Πρβλ. Δευτερ. 4, 24. 9, 3. Ἑβρ. 12, 29.
11. Πρβλ. Ἰω. 1, 4. 9. 3, 19. 8, 12. 9, 5. 12, 46.
12. Πρβλ. Ματθ. 5, 14. 16. Ἐφεσ. 5, 8.

θότητος,* ἥς μετέλαβες* εὐθὺς γεγένησαι,* Ναθαναήλ ὄθεν κράζεις.* «Τὸν Χριστὸν εὐρήκαμεν,* ὃν Μωσῆς ἔγραψεν»¹.

69γβ

Πλήρης γνώσεως² ὄφθης* τῆς τῶν γραφῶν, Φίλιππε,* καὶ ὃν Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ* καὶ οἱ προφῆται Χριστὸν* ἔγραψαν ἔγνωκας,* εὐρών³ αὐτὸν ὡς 5 ἐζήτεις,* καὶ τούτου ἀκόλουθος* καὶ μύστης γέγονας.

Ὀλικῶς σὺ τὴν πίστιν* τὴν πρὸς Χριστὸν ἔσχηκας* καὶ Ναθαναήλ· «Πῶς, εἰπόντι,* ἐκ Ναζαρετ ἀγαθόν;» σὺ ἀνεκραύγαζες.* «Ἔρχου καὶ ἴδε»⁴ καὶ γινῶθι* τὸν φύσει φιλάγαθον* Ναζαρητὸν Ἰησοῦν⁵.

〈Θεοτοκίον〉.

10 Νοερᾶς καὶ ἀφθάρτου* στολῆς γυμνὸς γέγονα⁶,* ἀλλὰ διὰ σοῦ πάλιν, κόρη,* ταύτην ἠμφίεσμαι.* ἦν ἀδύθις, δέσποινα,* αἰσχροῦς ἐμύλινα ἔργους,* σὺ καὶ πάλιν κάθαρον* ἐλέει πλύνασα.

69γα

Ῥοδὴ δ', *Εἰσακήκοα Κύριε.*

Ἰπηρετήσας σώματι,* ᾧ ὑπηρετοῦσιν ἄνω οἱ ἄγγελοι* καὶ ἀγγέλων 15 ἔσχες μείζονα* ἐξουσίαν ὄντως, μύστα Φίλιππε.

69γβ

Μυστηρίων μυστήρια* ἔγνωσ ὡς αὐτόπτης⁷ τῆς μυστηρίων πηγῆς,* ὧν καὶ νῦν ἄνω τὴν μύησιν* λαμπροτέραν ἔχεις⁸, μάκαρ Φίλιππε.

Νῦν ὄρα⁹ δοξαζόμενον* ὑπὸ τῶν ἀγγέλων τὸν σὸν διδάσκαλον⁹* καὶ τῆς δόξης κεινωεῖς αὐτοῦ* ὡς καὶ τῶν παθῶν πρὶν ἐκοινωνήσας¹⁰.

20

〈Θεοτοκίον〉.

Ὡς πηγὴ θείας χάριτος,* δι' ἥς ποταμοὶ οἱ κήρυκες ἔρρευσαν* οἱ τῆς χάριτος¹¹, χαρίτωσον* τὰς ψυχὰς, ἀγνή, τῶν εὐφημούντων σε.

Ῥοδὴ ε', *Ἰνατί με ἀπώσω.*

Σὲ σωτήρα ἐν κόσμῳ* ὁ Σωτὴρ ἐξέπεμψε τῶν ὄλων, Φίλιππε,* καὶ φῶς

1. Ἰω. 1, 45.

2. Πρβλ. Ῥωμ. 15, 14.

3. Πρβλ. Ἰω. 1, 45.

4. Ἰω. 1, 46.

5. Ἰω. 1, 45.

6. Πρβλ. Γεν. 3, 7.

7. Πρβλ. Λουκ. 1, 2.

8. Πρβλ. Ἰω. 16, 25. Α' Κορ. 13, 12.

9. Πρβλ. Ἰω. 1, 51.

10. Πρβλ. Β' Κορ. 1, 7. Φιλιπ. 3, 10. Α' Πέτρ. 4, 13.

11. Πρβλ. Ἰω. 7, 38.

τῶν ἐν σκότει,* παιδευτὴν τῶν ἀφρόνων, νηπίων τε* διδάσκαλον¹ μέγαν* καὶ φῶς ἐν γῆ θεογνωσίας* καὶ Θεοῦ ἐπιστήμης² ἐδίδαξας.

Ἵψηλῶ, θεοφάντορ,* τῷ θείῳ νηρύγματι συγκαλεῖν ἔπεμψεν ἡ Θεοῦ 170α
Σοφία³* οὐχ ὡς δοῦλον, ὡς ἔφη, ὡς φίλον⁴ δέ,* σὲ ἀναβοῶντα.* «Ὅς ἐστὶν ἀφρων ἐκκλινάτω* πρὸς Θεὸν καὶ ζωῆς ἄρτον φάγεται»⁵. 5

Μακαρίους ἐκτήσω* σὺ τοὺς ὀφθαλμοὺς κατιδόντας, ἀ πρότερον* ἰδεῖν οἱ προφηῆται* ἐπεθίμησαν⁶, θεόπτα Φίλιππε,* καὶ πόδας ὠραίους,* τὰ ἀγαθὰ παντὶ τῷ κόσμῳ* καὶ εἰρήνην εὐαγγελισάμενος⁷.

〈Θεοτοκίον〉.

Παρρησία οὐδόλως* ἐμοὶ ὑπολέλειπται πρὸς Θεόν, δέσποινα,* ὥστε ἴκε- 10
τεῦσαι* καὶ ἐλέους τυχεῖν· καὶ γὰρ ἔθλιψα* πολλαῖς ἀμαρτίαις* αὐτὸν πολλακίς· ἀλλὰ σὺ με,* ἡ βεβαία μεσίτις, μεσίτευσον.

Ῥοδὴ ς', Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

170α

Ῥῶς τρανώς ἐν ὑψίστοις, Φίλιππε,* σαρκωθέντα τὸν Πατὸς χαρακτῆ-
ρα⁸,* τὴν φυσικὴν* καὶ βεβαίαν εἰκόνα⁹* νῦν ἐν τῇ δόξῃ¹⁰ καὶ ταύτης πληροῦ- 15
μενος* βλέπεις κἀν τούτῳ ἐναργῶς* τὸν Πατέρα¹¹ τῷ πόθῳ ἀρκούμενος.

Λαλεῖς ἡμῖν τοῦ Χριστοῦ τὰ ῥήματα* παρ' αὐτοῦ λαβῶν¹² καὶ πράττεις
τὰ ἔργα,* ἀ ὁ Πατὴρ* ἐν αὐτῷ μένων πράττει¹³,* οἱ καὶ μονὴν παρὰ σοὶ ἐποι-
ήσαντο¹⁴* διὸ καὶ μείζονα Χριστοῦ,* ὡς πιστεύων αὐτῷ, ἔργα ἔπραξας¹⁵.

Ἴδεῖν σαφῶς τὸν Πατέρα, Φίλιππε,* ὁ Υἱὸς σοὶ ἀπεκάλυψε¹⁶, μάκαρ,* 20
ὡς ὁ Πατὴρ* ἀπεκάλυψε Πέτρῳ* πρὶν τὸν Υἱὸν¹⁷, καὶ τὸ Πνεῦμα δεξάμενος*
σὺ ἀπεκάλυψας ἡμῖν* τὴν Τριάδα, διὸ σε γεραίρομεν.

1. Πρβλ. Ῥωμ. 2, 20.

2. Σοφ. Σολ. 8, 4.

3. Παροιμ. 9, 3.

4. Παροιμ. 9, 3. Ἰω. 15, 14 - 15.

5. Παροιμ. 9, 4.

6. Ματθ. 13, 16 - 17. Λουκ. 10, 23 - 24.

7. Ἰησ. 52, 7. Ῥωμ. 10, 15.

8. Ἑβρ. 1, 3.

9. Β' Κορ. 4, 4. Κολοσ. 1, 15.

10. Πρβλ. Ἰω. 17, 24.

11. Ἰω. 14, 9.

12. Πρβλ. Ἰω. 17, 8.

13. Ἰω. 14, 11.

14. Ἰω. 14, 23.

15. Ἰω. 14, 12.

16. Ἰω. 14, 9.

17. Ματθ. 16, 17.

Θ<εοτοκίον>.

«Τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλοῦ ὑμῖν,* πνεῦμά ἐστι καὶ ζωὴ»¹ ὁ σὸς ἔφη*
 υἱός, ἀγνή* ὧν ἡμᾶς, κόρη, δεῖξον* ἐκπληρωτάς χρηματίσαις πρεσβείαις σου*
 καὶ Πνεύματος τοῦ ἀγαθοῦ* καὶ ζωῆς κοινωνῆσαι ἀξίωσον.

098 5

Ῥοδὴ ζ', Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἠλιεύθης τῷ λόγῳ* καὶ ἀλλοίωσιν, μάκαρ,* καλὴν ἠλλοίωσαι,* ὁ ἀλιεύς
 ἰχθύων* ἀλιεύς τῶν ἀνθρώπων²* χρηματίσας ἐν Πνεύματι,* οἱ ἀγρευθέντες
 πιστοὶ* διό σε εὐφημοῦμεν.

Νομοθέτης τοῦ νόμου* τοῦ καινοῦ ἀνεδείχθης,* θεόπτα Φίλιππε,* ἐν γὰρ
 10 τῷ ὑπερώῳ* ἐν γλώσση πυριμόρφῳ* τὸν Παράκλητον ἔλαβες³,* ὃν εὐχου καὶ
 μεθ' ἡμῶν* εἰς τὸν αἰῶνα μένειν⁴.

Τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας,* τὴν ἀγάπην, τὸ πράττειν* τὰς ἐντολάς αὐτοῦ⁵,*
 ὑπέδειξας ἐν ἔργοις,* ἐδίδαξας ἐν λόγοις* καὶ τοῖς θαύμασιν, ἐνδοξε,* ἔργους
 αὐτὸν καὶ ἡμᾶς* ἀγαπᾶν δίδου, μάκαρ.

15

<Θεοτοκίον>.

Ὀλικῶς σοι, παρθένε,* ἐμαυτὸν νῦν προσάγω* ἐν πεποιθήσει ψυχῆς,*
 ὄλος κατεστιγμένος,* ὄλος ὧν τραυματίας* σὺ με, κόρη, ἰάτρευσον,* ἢ ἰατρὸν
 τῶν ψυχῶν* τεκοῦσα καὶ σωμάτων.

172

Ῥοδὴ η', Νικηταὶ τυράννοι.

20 Ἰπῆκοος ὤφθη* τῷ Πατρὶ ὁ Κύριος μέχρι θανάτου* σταυροῦ⁶ καὶ σὺ,
 μάκαρ,* τῷ Υἱῷ ὑπῆκοος μέχρι θανάτου* σταυροῦ ἀνεδείχθης, ὕπερ καὶ συν-
 ἔζησας⁷* ὡς κηρύξας ζῶντα ἀεὶ⁸ τὸν σταυρωθέντα.

Παραδόξων ἔργων⁹* πικιότης γεγένησαι δυνάμει Θεῆ⁹* καὶ βυθοῦ τῆς
 πλάνης* ἀπείρους ἀνείλκυσας Θεοῦ πρὸς γινῶσιν¹⁰* καὶ τῆς ἀληθείας τοῦ Πνεύ-
 25 ματος ἐπλησας* τοῦτο κεκτημένος, ὃ οὐ χωρεῖ ὁ κόσμος.

Ἐξ ἡλίου ὤφθη* τοῦ Χριστοῦ ἀστράπτουσα ἀκτίς, τὸν κόσμον* καὶ

1. Ἰω. 6, 63.

2. Ματθ. 4, 19. Μάρκ. 1, 17.

3. Πράξ. 2, 4 ἐξ.

4. Πρβλ. Ἰω. 14, 17.

5. Πρβλ. Ἰω. 14, 21.

6. Φιλιπ. 2, 8.

7. Πρβλ. Ῥωμ. 6, 8. Β' Τιμ. 2, 11.

8. Ἀποκ. 1, 18. 2, 8.

9. Πρβλ. Λουκ. 5, 26.

Πατρός, Υιού τε* και αγίου Πνεύματος πρὸς λάμψιν, μύστα,* ἤγαγες τὰ ἔθνη,
μῖαν φύσιν ἀναρχον* ἐν τρισὶ προσώποις ὑμνοῦντα εἰς αἰῶνας.

〈Θεοτοκίον〉.

Τέτοκας ἐν χρόνῳ* ἐν σαρκὶ τὸν ἄχρονον ὑπὲρ ἀνθρώπων* και τοῦ μυστηρίου* κήρυκες ἐδείχθησαν ἔργοις και λόγοις* οἱ σεπτοί, παρθένε, και θεῖοι 5
ἀπόστολοι,* παρ' ὧν Θεοτόκον μαθόντες σε ὑμνοῦμεν.

ᾠδὴ θ', Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

171rB

Ῥωσθεῖς τῷ διδασκάλῳ σθένει Χριστοῦ* πάντα κόσμον διήλθες μισούμενος* χάριν αὐτοῦ*,* πλείστους ὑπομείνας τε πειρασμούς* και τέλος μάκαρ σταύρωσιν* τῷ συγκοπιάσαντί σοι, σοφέ,* Βαρθολομαίῳ μύστη* συγχαίρεις 10
αἰωνίως,* μεθ' οὗ ἡμῶν μέμνησο, Φίλιππε.

Ὁ Κύριος ἀνῆλθε και μένει ζῶν²* ἐν αὐτῷ δὲ και σὺ ζῆς³, ἀπόστολε,* και τὴν αὐτοῦ* δόξαν καθορᾶς⁴ τὴν αὐτὴν Πατρός* και Πνεύματος, ὃ Φίλιππε,* ἥσπερ καταξίωσον και ἡμᾶς* και ὀρφανούς μηδόλως,* μάκαρ, ἀφῆς⁵,
καθάπερ* οὐδ' ὁ Χριστός σε μόνον ἔλιπεν. 15

Ἐπέσχετο ὁ Κύριός σοι, σοφέ,* ὑπακούειν αἰτοῦντός σου, Φίλιππε,* ἐν τῷ αὐτοῦ* ὀνόματι, μύστα, και πᾶν ποιεῖν,* ὃ ἂν αἰτήσης αἴτημα⁶* διὸ δυσωποῦμέν σε τῇ Χριστοῦ* εἰρήνῃ⁷ Ἐκκλησίᾳ,* τοῖς βασιλεῦσι νίκας* και σωτηρίαν ἡμῖν αἰτῆσαι.

Θ〈εοτοκίον〉.

20

Συνάγαγε, παρθένε, ἀνω πρὸς σέ* Ὑμνοῖς ἢ κόρη πιστῶς σε δοξάζουσαν* 171vA
ποιμνην τὴν σὴν,* Μοίρας ἀξιοῦσα τῶν ἐκλεκτῶν* Ἐπὶ σοὶ μόνη, δέσποινα,*
ᾠ ἄχραντε Νύμφη τοῦ ποιητοῦ,* Ἀπάσας τὰς ἐλπίδας* Μετὰ Θεὸν θεμένην,*
Ἦν και φυλάττοις Νῦν και πάντοτε.

1. Πρβλ. Ματθ. 10, 22. Μάρκ. 13, 13. Λουκ. 21, 17. Ἰω. 17, 14. Α' Ἰω. 3, 13.

2. Πρβλ. Ἐβρ. 7, 24. Ἀποκ. 1, 18. 2, 8.

3. Πρβλ. Ἰω. 14, 19. Ῥωμ. 6, 10. 11. 14, 8. Β' Κορ. 13, 4. Γαλάτ. 2, 20.

4. Ἰω. 17, 24.

5. Πρβλ. Ἰω. 14, 18.

6. Ἰω. 14, 13 - 14.

7. Ἰω. 14, 27. Κολοσ. 3, 15.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΝ ΜΑΤΘΑΙΟΝ (ΙΣ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

᾿Ακροστιχίς : Εὐαγγελισ(τ)ῆ Ματθαίω ἔδειν χρέης. Συμεών.

Κῶδ. Α, φ. 173^α - 175^β

᾿Ωδὴ α', ἦχος πλ. δ', ᾿Ἄσμα ἀνα<μέλωμεν>.

"Εχων τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ², * τὸν καὶ υἱὸν γενόμενον* ἀνθρώπου³ ὕστερον, διδάσκαλον, Ματθαῖε,* τὸ φῶς τὸ αἰδίου,* οὐ τὴν γάρην ἐδέξω,* φῶτισόν με ὕμνεῖν σε, θεόπτα.

5 "Υψος μὴ λιπὼν τὸ θεῖκόν* ἐπὶ τῆς γῆς ἐπέφανε* γεγονώς ἀνθρώπος ὁ Λόγος τοῦ ᾿Υψίστου,* Ματθαῖε, καὶ μάρτυρα⁴* θεῖον τοῦ μυστηρίου* σὲ λαμβάνει καὶ κόσμῳ ἐκπέμπει.

"Ἄνωθεν ἐδείχθη⁵* ἀπαρχή⁶* τῶν σφζομένων, ἐνδοξε,* κληθεὶς ἀπόστολος, μάκαρ, ἐκ τελωνείου⁶* τῷ σῶσαι χρηστότητι* ἁμαρτωλοὺς ἐλθόντι⁷, * οἱ πιστοὶ
10 σε διὸ εὐφημοῦμεν.

<Θεοτοκίον>.

Γένους ἐκ Δαυτῆ ὡς ἀληθῶς,* Ματθαῖος καθὼς ἔγραψεν* οὔσα⁸ συνέλαβες ἐκ Πνεύματος ἁγίου⁹* Δαυτῆ σὺ τὸν Κύριον¹⁰* τούτῳ ἔδομεν φῶβῳ* σαρκωθέντι καὶ σὲ ἀνυμνοῦμεν.

73^β 15

᾿Ωδὴ γ', Οὐρανίας ἀψίδος.

Γῆς τὰ πάντα ὡς ὄναρ* καταλιπὼν ἔσπευσας* ἐξακολουθῆσαι καλοῦντι¹¹* τῷ αἰωνίῳ Θεῷ¹², * ὅθεν οὐράνιος* μύστης ἐγένου, Ματθαῖε,* καὶ γινῶσιν οὐράνιον* βροτοῖς ἐβράβευσας.

Ἐκομίσω ὡς μύστης* τὴν Ἰησοῦ δύναμιν¹³* καὶ πλείσταις δυνάμεσι, μά-

1. ΦΣΘ, σελ. 108.

2. Ματθ. 8, 9. 16, 16. 63 κ.ά.

3. Ματθ. 8, 20. 9, 6. 10, 23. 11, 19 κ.ά.

4. Πρβλ. Λουκ. 24, 48. Πράξ. 1, 8. 2, 32. 3, 15.

5. Πρβλ. Ῥωμ. 16, 5. Α' Κορ. 16, 15. Ἰακ. 1, 18.

6. Ματθ. 9, 9. Μάρκ. 2, 14. Λουκ. 5, 27.

7. Α' Τιμ. 1, 15. Ματθ. 9, 13. Μάρκ. 2, 17. Λουκ. 5, 32.

8. Ματθ. 1, 1;

9. Ματθ. 1, 18.

10. Ψαλμ. 109, 1. Ματθ. 22, 43. 45.

11. Λουκ. 5, 28. Ματθ. 9, 9. Μάρκ. 2, 14.

12. Ῥωμ. 16, 26.

13. Πρβλ. Α' Κορ. 5, 4. Β' Κορ. 12, 9. Β' Πέτρ. 1, 16.

καρ,* λόγοις καὶ θαύμασι* κόσμον ἐζώγησας¹,* τῷ ἐναρέτῳ δὲ βίῳ* πρακτικῶς ὠδήγησας* πρὸς θείαν ὄντως ζωὴν.

Λειτουργὸς ἀνεδέιχθης* ὡς σεραφίμ ἑτεροῦ²,* ὃν φρίττουσιν ἄγγελοι ἄνω* ὑπηρετήσας ἐν γῆ³.* Χριστοῦ γὰρ γέγονας* μύστης, αὐτόπτης⁴ καὶ φίλος⁵,* κήρυξ καὶ ἀπόστολος⁶,* ὅθεν ὑμνοῦμέν σε. 5

Θ(εστοκίον).

Ἰσραὴλ ὁ δουλείας* ἐξαγαγών, δέσποινα,* πάλαι τῆς Αἰγύπτου⁷, νεφέλη* ἐν σοὶ καθήμενος⁸* φυγὰς τὴν Αἴγυπτον* πατεῖ. Ματθαῖος ὡς ἔφη⁹,* μεθ' ἧς πάντας ἔσωσε* τοὺς σὲ δοξάζοντας.

ᾠδὴ δ', Ἐπέβης ἐφ' ἵππους

10 173νβ

Σοφίας τῆς ἄνω¹⁰,* Ματθαῖε, γεγονὼς πλήρωμα* καὶ τὸν κόσμον πληροῖς θείας γνώσεως,* αὐτοσοφίαν Χριστὸν ὡς ἔγων διδάσκαλον,* δι' οὗ οἱ φωτισθέντες* πιστοὶ σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἡ δόξα Κυρίου* τῇ καθαρᾷ διανοίᾳ σου* ἐπιλάμψασα φῶς σε ἀνέδειξε¹¹* πάντα τὸν ζόφον τὸν τῶν δαιμόνιων διώκοντα,* διὸ οἱ λυτρωθέντες* τῆς τούτων 15 πλάνης σὲ δοξάζομεν.

Μακάριος ὠφθης* ὡς ἀληθῶς, τὸν μακάριον* Θεραπεύσας καὶ μόνον δυναστήν Θεόν¹²,* οὗ τῆς ἰσχύος κατηξιώθης καὶ χάριτος* καὶ ἐχθροῦ δυναστείας¹³* ἔθνη ἐρρύσω εὐφημοῦντά σε.

Θ(εστοκίον).

20 174α

Ἀπέτεκες βρέφος,* ὃν ἀπειράνδρως συνέλαβες,* τὸν πρόντα φθορᾶς δίχα, πάναγνε,* ἐλθόντα κόσμον φθορᾶς καὶ πλάνης λυτρώσασθαι,* ὡς Ματθαῖος κηρύττει¹⁴.* ὅθεν σε, κόρη, μεγαλύνομεν

1. Πρβλ. Λουκ. 5, 10.

2. Πρβλ. Ἦσ. 6, 2. Ψαλμ. 102, 21. 103, 4. Ἐβρ. 1, 14.

3. Πρβλ. Λουκ. 1, 2.

4. Λουκ. 1, 2.

5. Πρβλ. Ματθ. 11, 19. Λουκ. 7, 34. Ἰω. 15, 14. 15.

6. Α' Τιμ. 2, 7. Β' Τιμ. 1, 11.

7. Πρβλ. Ἐξ. 12, 51. 13, 3. 9. 14. 16 κ.ά.

8. Ἦσ. 19, 1. Λευίτ. 15, 2. Ἀριθ. 12, 5. 14, 10.

9. Ματθ. 2, 14 - 15.

10. Πρβλ. Ἰακ. 3, 15. 17.

11. Πρβλ. Ματθ. 5, 14.

12. Α' Τιμ. 6, 15.

13. Πρβλ. Βαρ. 4, 21.

14. Ματθ. 20, 28;

Ῥδὴ ε', Ἰνατί με ἀπώσω.

Τὴν ἀκτῖνα τῆς Θείας* χάριτος δεξάμενος, Ματθαῖε, γέγονας* τῷ πυρὶ τοῦ πόθου,* ἡ βαλεῖν ὁ Χριστὸς ἦλθεν¹, ἔμπυρος* καὶ πῦρ ὄφθης φλέγων* τὴν ἀκανθώδη πλάνην πᾶσαν* καὶ τὴν Θέρμην παρέχων τοῦ Πνεύματος.

74rβ 5 Θείων ἔργων καὶ λόγων* ὄφθης μηνυτῆς || τοῖς ἀνθρώποις, ἀπόστολε,* μύστης χρηματίσας,* θεωρὸς τοῦ Χριστοῦ καὶ συνέστιος* ἔθεν κατὰ χρέος* οἱ δεδεγμένοι ταῦτα πίστει* χορηγὸν ὡς τῶν Θείων ὑμνοῦμέν σε.

Ἄπὸ ὕψους λαλήσας* ὑπερουρανίου Κυρίου ὡς ἄγγελος* τοὺς ποικίλους λόγους* τῶν ἐν γῆ φιλοσόφων ἐμώρανας* ἐν ἐνθέσις λόγοις* καὶ μετερρύθμισας τὴν κτίσιν* ἐξ ἀπάτης εἰς γυνῶσιν σωτήριον.

Θ<εστοκίον>.

Ἴδιον Θεῖον ὕμνον* ἤσε τῶν ἀγγέλων χορὸς ὡς ἐγέννησας* ἐν σαρκὶ τὸν Λόγον* ὁ Ματθαῖος διδάσκει, πανάμωμε* «Δόξα ἐν ὑψίστοις* τῷ ποιητῇ, ἐν γῆ εἰρήνη»²,* σὺ τὰ πρὶν διεστῶτα γὰρ ἤνωσας.

74v x 15 Ῥδὴ ε', Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ῥκτιρεν ὁ ποιητῆς* τὸ οἰκεῖον ὡς φιλάγαθος πλάσμα* καὶ κατελθὼν μορφοῦται* τὸ φθαρὲν ἀνορθούμενος* καὶ τοῦ ἔργου συνεργόν*³ σε Θεῖον ἔδειξεν, ὦ Ματθαῖε,* διὸ πιστοὶ σε μακαρίζομεν.

Ἄπαντας φῶς ὁ Χριστὸς* τοὺς οἰκεῖους μαθητὰς ὀνομάζει⁴* καὶ θλας 20 γῆν ἠδύνον⁵* σὺ οὖν μάκαρ λαμπρότερος* πάντων ἤστραψας ἐκθεῖς* τὸ εὐαγγέλιον καὶ ἠδύνεις* τὴν Ἐκκλησίαν εὐφημοῦσάν σε.

Δώρημα Θεῖον πιστοῖς* τοῦ Κυρίου οὖς ἀκήκοας⁶ λόγους* καὶ ἔπερ ἔθεάσω⁷* ἐχαρίσω μυστήρια* γεγραμμένα, τὸν Θεὸν* δι' αὐτὸν γινώσκωμεν ἔθεν, μάκαρ,* ἀξιοχρέως σε γεραίρομεν.

25 Θ<εστοκίον>.

Ἐλαμψεν ἐπὶ τῆς γῆς* ἐκ παρθένου ἀπειράνδρου μενούσης,* ὡς Ματθαῖος γράφει⁸,* Ἡσαίας τε ἔβλεψε* μεθ' ἡμῶν φῶς ὁ Θεός*,* ὃν μεγαλύνομεν καὶ τὴν τοῦτον* σαρκὶ τεκοῦσαν μακαρίζομεν.

1. Ματθ. 10, 34. Λουκ. 12, 49.

2. Λουκ. 2, 14.

3. Πρβλ. Α' Κορ. 3, 9.

4. Ματθ. 5, 14.

5. Ματθ. 5, 13.

6. Πρβλ. Α' Ἰω. 1, 1. 3.

7. Πρβλ. Α' Ἰω. 1, 1. 4, 14.

8. Ματθ. 1. 18 - 25

Ῥοδὴ ζ', Παῖδες Ἑβραίων.

174 ν|

Ἴδιον νέας διαθήκης* νόμον ἔγραψε Χριστὸς ἢ ἐν σῆ καρδίᾳ¹,* ὃν ἐγγρά- 175τ
φεις αὐτὸς* καρδίας τῶν βοώντων* Ὁ τῶν πατέρων Κύριος* καὶ Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ².

Νέμοις εἰρήνην ἡμῖν,* εἰρήνης υἱός³, Ματθαῖε, χρηματίσας,* τὴν εἰρή- 5
νην Χριστὸν⁴* τὸν ἐραστὸν ποθήσας* καὶ εὐαγγελισάμενος,* ὃν ὑμνοῦμεν εἰς
αἰῶνας⁵.

Χάριτος θείας ὡς μετέσχες* ἐπεθύμησας Ματθαῖε μεταδοῦναι,* τῆς ἀγά-
πης δεικνύς* θεοειδῶς τὸν ὄρον* μέχρι θανάτου⁶. ὄθεν σε* οἱ πιστοὶ ἀνευφη-
μοῦμεν. 10

Θ(εοτοκίον).

Ῥήτωρ τοῦ τόκου σου, παρθένε,* ἀναδέδεικται μέγιστος ὁ Ματθαῖος,*
ἐρμηνεύων ἡμῖν* αὐτὸν καὶ καταγγέλλων⁷* ᾧ εὐσεβῶς ἐπόμενοι,* Θεοτό-
κον σε φρονοῦμεν.

Ῥοδὴ η', Τὸν ἐν ὄρει.

15 175π

Ἐπεγνώσθης Θεῶ⁸ καὶ προσεκλήθης⁹* καὶ πρὸς γνῶσιν αὐτοῦ τὰ ἔθνη
πάντα* προσεκαλέσσω ὄθεν εὐφημοῦμέν σε,* Κύριον ὑμνοῦντες* καὶ ὑπερυ-
ψοῦντες* εἰς <πάντας τοὺς αἰῶνας>¹⁰.

Ὁ ποιήσας τὰ πάντα Θεὸς Λόγος¹¹,* θεολόγον καὶ σὲ ἀπὸ τελώνου¹²*
δείξας τῷ κόσμῳ σωτήρα ἀπέστειλε* καὶ ἐξ ἀλογίας* διέσωσας ἔθνη* αὐτὸν 20
ὑμνολογοῦντα.

Σωτηρίαν ἐβράβευσας τῷ κόσμῳ* διὰ λόγων καὶ ἔργων θαυμασίων,*
πᾶσι κηρύξας Θεοῦ τὸ σωτήριον¹³* ὄθεν ὡς σωτήρα,* μύστα τοῦ Σωτήρος,*
τιμῶμέν σε, Ματθαῖε.

Σὺ τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον γράψας,* ἐν τῷ τέλει τὴν γνῶσιν τῆς Τριάδος,* 25

1. Πρβλ. Α' Κορ. 3, 2.

2. Πρβλ. Δαν. 3, (2). (28).

3. Λουκ. 10, 6.

4. Ἐφεσ. 2, 14.

5. Πρβλ. Δαν. 3, (28) ἐξ.

6. Ἰω. 3, 16. 15, 13. Γαλάτ. 2, 20. Φιλιπ. 2, 8.

7. Πρβλ. Πράξ. 16, 17. 17, 3. 23. Α' Κορ. 9, 14. Φιλιπ. 1, 17. 18. Κολοσ. 1, 28.

8. Πρβλ. Α' Κορ. 13, 12.

9. Ματθ. 9, 9. Μάρκ. 2, 14. Λουκ. 5, 27 - 28.

10. Δαν. 3, (34) ἐξ.

11. Ἰω. 1, 3.

12. Ματθ. 9, 9. 10, 3. Μάρκ. 2, 14. Λουκ. 5, 27.

Πατρός, Υιού και Πνεύματος παρέδωκας¹, * ἐν ᾗ βαπτισθέντες, * ἕνα ἐν Τριάδι Θεὸν δοξολογοῦμεν.

Θ(εοτοκίον).

Ἵπεδέξω τὴν χαρὰν πρώτη, κόρη, * κατιδοῦσα τὸν υἱὸν ἀναστάντα* ἐκ
5 τῶν νεκρῶν, Ματθαῖος ὡς ἐκήρυξεν², * ἧς δεῖξον μετόχους* τοὺς σὲ Θεοτό-
κον* ὑμνοῦντας εἰς αἰῶνας.

15^α

Ῥοδὴ θ', Ὄρους παρῆλθες.

Ματθαῖε χαίροις ἀπόστολε, * εὐαγγελιστὰ τοῦ Χριστοῦ, φίλε³ γνήσιε, *
αὐτόπτα⁴, ὑπηρέτα⁵, κήρυξ⁶ καὶ σύμμορφε* τῶν τούτου παθημάτων⁷* καὶ
10 κληρονόμε τῆς ἐλλάμψεως⁸.

Ἐρχεσθαι μέλλει ὁ Κύριος* καὶ καθίσει κρίναι τὸν κόσμον, ὡς ἔφησας⁹, *
καὶ συγκαθίσεις τότε κριτῆς¹⁰* καὶ ποιήσον* ἐν δεξιᾷ σταθῆναι¹¹* τοὺς δεξα-
μένους σου τὸ κήρυγμα.

Ὡ τοῦ σεπτοῦ σου κηρύγματος, * ὃ παραλαβοῦσα ἐγγράφως στηρίζεται*
15 Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία σὲ μεγαλύνουσα* ἦν ἄβραυστον εὐχαῖς σου* ἐν τούτῳ
πάντοτε συντήρησον.

15^β

Θ(εοτοκίον).

Νῦν ἐπαγγάλλονται, δέσποινα, * τῇ μνήμῃ τοῦ σοῦ Θεοκέρυκος ἀγγελιο¹*
σὺν ἀποστόλοις μέσον ἔχοντες λάμποντα* ὃν καὶ ἡμεῖς τιμῶντες, * σὲ ἐξαιρέ-
20 τως μεγαλύνομεν.

18 ἐπαγγέλλονται κῶδ.

1. Ματθ. 28, 19.

2. Ματθ. 28, 1. 9.

3. Ματθ. 11, 19. Λουκ. 7, 34. Ἰω. 15, 14. 15.

4. Λουκ. 1, 2.

5. Λουκ. 1, 2. Πράξ. 26, 16. Α' Κορ. 4, 1.

6. Α' Τιμ. 2, 7.

7. Πρβλ. Φιλιπ. 3, 10. 4, 13.

8. Πρβλ. Ἐφεσ. 1, 18.

9. Ματθ. 19, 28. 25, 31 ἐξ.

10. Ματθ. 19, 28.

11. Ματθ. 25, 33 - 34.

21.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΤΟΝ ΝΕΟΝ¹
(ΚΗ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Ἀκροστιχίς: Ὑμνοῖς σε συμπολίτα Στέφανε στέφω, Συμεών.

Κῶδ. Α. φ. 183rb - 187rb

ᾠδὴ α', ἤχος α', Χριστὸς γεννᾶται.

Ὑμνεῖν σε δέξαι με, Στέφανε,* ἀγγέλων συμπολίτα² καὶ σύμμορφε³,*
Χριστοῦ μορφῆς μάρτυς μέγιστε,* ἀσκητὰ καὶ παρθένε, σθένος πιστῶν,* φυ-
τὸν Νέας Ῥώμης,* ἀλλητῶν ἢ καλλονή,* πατέρων ἔξαρχε.

Μορφὴ μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν* σὲ δῶρον τῇ μητρὶ ἐχαρίσατο,* διὸ τε- 5
χθεὶς καθ' ὁμοίωσιν* τοῦ υἱοῦ ταύτης ὠφθης ὄλος ἀγνός* καὶ ἐσταυρωμένος,*
ζηλωτῆς τε τῆς μορφῆς* καὶ δόξης σύμμορφος⁴.

Νῦν καθορᾶς οὐ μορφώμασι* Χριστὸν αὐτοπροσώπως⁵ δέ, Στέφανε,*
ὡς ἀλλητῆς τούτου μέγιστος,* τῆς ἐνσάρκου εἰκόνας καὶ τῆς ψυχῆς* τηρήσας
τὸ κάλλος* καὶ καταύ||γασον ἡμῶν* ψυχὰς καὶ σώματα. 10 184^{rc}

〈Θεοτοκίον〉.

() ἀπερίγραπτος, δέσποινα,* σαρκὶ περιγραπτὸς ἐκ σοῦ γέγονεν,* οὐ
φραντασίᾳ, πανύμνητε,* ἀληθεῖα δέ, κόρη, ὅθεν αὐτοῦ* καὶ τὴν σὴν εἰκόνα*
προσκυνοῦμεν, ὑπὲρ ἧς* ἤθλησε Στέφανος.

ᾠδὴ γ', Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

15

Ἰερὰν θυσίαν* σεαυτὸν ὡς ὁ Ἄβελ ἀνήνεγκας⁶* ὑπακοῆ καὶ τῇ ἀσκήσει* 184^{ri}
καὶ ὡς Κάιν φθονήσας⁷* ἐχθρός, μάκαρ, σὲ ἐφόνευσε,* τοῦ ὡς ἀρνίου τυθέντος
Χριστοῦ⁸* τὴν εἰκόνα σέβοντα.

Συνελήφθης θείως* ὡς ὁ Πρόδρομος⁹, ὅθεν κατέλαβες* ἀντὶ ἐρήμου¹⁰

1. ΦΣΘ, σελ. 108 - 109.

2. Πρβλ. Ἐφεσ. 2, 19. Ἐβρ. 12, 22.

3. Πρβλ. Πράξ. 6, 15.

4. Πρβλ. Φιλιπ. 3, 21.

5. Πρβλ. Α' Κορ. 13, 12.

6. Γεν. 4, 4.

7. Γεν. 4, 5.

8. Ἀποκ. 5, 6. 12. 13, 8. Α' Πέτρ. 1, 19.

9. Λουκ. 1, 5 ἐξ.

10. Πρβλ. Λουκ. 1, 80.

ἀπὸ βρέφους* σὺ τὸ ἕρος καὶ ὠφθης* Χριστοῦ φίλος, μάρτυς, ἦσις,* τῆς με-
τανολας τε κήρυξι¹ ἀγνός* καὶ τυράννων ἐλεγχος².

Στεφάνου τὴν κλήσιν* ἐκ γαστροῦ τοῦ πρωτάθλου δεξάμενος* διακονεῖς
πιστοῖς τὸν λόγον³* καὶ ὡς ἄγγελος ὠφθης⁴* ἰδὼν Χριστοῦ τὴν λαμπρότη-
5 τα⁵,* ὃν καὶ εἰκόσιν ἠρώων* καὶ τιμῶν φονευθεὶς δεδόξασται.

Θ(εστοκίον).

Ἐκ τῆς σῆς εἰκόνας* τῇ σῆ χάριτι, κόρη, τὸ εἶναι λαβὼν* Στέφανος ὠφθη
μιμητῆς σου* καὶ προσήχθη σοι δῶρον,* ὡς σὺ προσήχθης εἰς ἄγια* καὶ τὴν
εἰκόνα σου σέβων ἀθλεῖ,* μεθ' οὗ νῦν τιμῶμέν σε.

84vB 10

Ῥοδὴ δ', Ῥάβδος ἐκ τῆς θίζης.

Σθένει πανσθενεῖ τοῦ παντουργοῦ* σὺ τὸ Ἰώβ ἐζήλωσας,* ἐξ Ἀβραάμ ὃς
ἕκτος γέγονε⁶,* καθάπερ ὠφθης καὶ σὺ* ἕκτος ἐκ τοῦ μάλαρος,* πάτερ, Λύξεν-
τίου καὶ ποικίλους* ὑπέστης τοὺς πειρασμούς,* τέλος καὶ τὰ πάθη τοῦ σώματος.

Ἦψος τὸ οὐράνιον ποθῶν* καὶ πλάτος⁷, θεῖε Στέφανε,* οὐκ ἀρκεσθεὶς
15 οἰκεῖν τὸ σπήλαιον,* ἄστεγον οἶκον ἠμικρὸν* ὡς τάφρον κατώκησας* ἐν ἤρει
μιμούμενος Ἰλίαν⁸,* οὗ καὶ τὸν ζῆλον⁹ λαβὼν* χάριν θεῶν νόμων ἐνήθλησας.

85ra

Μόνος εἰς τὸ ἕρος ὡς Μωσῆς* θεόπτης ἄλλος, Στέφανε,* Θεῶ ὀμίλεις¹⁰.
ἀλλ' ἀπέστειλε* τῷ ἀπειθεῖ σε λαῶ¹¹,* οὐ σέβειν διδάσκοντα* τύπους οὐρα-
νίων¹² τὸ δὲ εἶδος* Χριστοῦ καὶ ὁ Φαραὼ* κτείνει σε δεινῶς, ὁ Κοπρόνυμος.

20

Θ(εστοκίον).

Πλάκες¹³ σε ἐτίπουν καὶ σκηνή¹⁴* καὶ Ῥάβδος¹⁵ ἐν κινίγμασι* καὶ κίβωτός¹⁶,
παρθένε δέσποινα.* μητέρα δὲ τοῦ Θεοῦ* ἀληθῶς ὠφθεῖσάν σε* γράφομεν ἡμεῖς
καὶ προσκυνοῦμεν,* καθὼς διδάσκει ἡμᾶς* Στέφανος ἐν λόγοις καὶ αἵμασιν.

1. Πρβλ. Ματθ. 3, 1 ἐξ. Μάρκ. 1, 2 ἐξ. Λουκ. 3, 1 ἐξ.

2. Πρβλ. Ματθ. 14, 3 - 5. Μάρκ. 6, 17 - 20.

3. Πρβλ. Πράξ. 6, 8 ἐξ.

4. Πρβλ. Πράξ. 6, 15.

5. Πρβλ. Πράξ. 7, 55 - 56.

6. Ἰώβ 42, 17γ.

7. Πρβλ. Σοτ. Σειρ. 1, 3.

8. Γ' Βασ. 19, 8 - 9.

9. Πρβλ. Γ' Βασ. 19, 10. 14.

10. Ἐξ. 19, 3. 20. 20, 21.

11. Ἐξ. 3, 13 - 15. Ἀριθ. 20, 10. Ἰσ. 30, 9. Δευτερ. 1, 26. 9, 23 κ. ἀ.

12. Πρβλ. Ἐξ. 25, 39. Πράξ. 7, 44. Ἑβρ. 8, 5.

13. Ἐξ. 31, 18. 32, 15 - 19. 34, 1 ἐξ.

14. Ἐξ. 26, 1 ἐξ.

15. Ἀριθ. 17, 8. 10.

Ῥδὴ ε', Θεὸς ὦν εἰρήνης.

185π

Ὁ βίος σου, μάκαρ,* καὶ λόγος ὡς φῶς* εἰς τὴν γῆν ἐξαστράψας, συνή-
θροισε* πατέρας ὡς ἀστέρας σὲ τὸν ἥλιον ἰδεῖν,* οὐς νοθετῶν ἀπαίρειν* μα-
κρὰν τῶν διωκόντων,* σὺ πάτερ διέμεινας,* Στέφανε, πόθῳ τῆς ἀθλήσεως.

Λαμπρῶς διελέγχεις* τὸν τόμον, σοφέ,* τῆς αἰρέσεως λόγοις τοῦ Πνεύ- 5
ματος,* διό σε οἱ ἀνόσιοι τὸν ὄσιον δεινῶς* εἶλκον ἐμπαροινούντες,* ῥαπίζον-
τες ἀδίκως,* δεσμοῦντες, λακτίζοντες,* πάθη Χριστοῦ προθύμως φέροντα.

Ἰδού, ἀνεβόας* ζεούση ψυχῆ,* εἰ κοτύλη μοι αἵματος πρόσσεσι* χεθή-
τω· τὴν εἰκόνα γὰρ Χριστοῦ μου προσκυνῶ,* ὁ ἀθετῶν δὲ ταύτην* ἐκκήρυκτος
πᾶς ἔστω* ὃ σῆς γενναιότητος* Στέφανε, ὄθεν σε γεραίρομεν. 10

Θ(ροτοκίον).

Τὴν θείαν εἰκόνα,* παρθένε, τὴν σὴν* καὶ τοῦ τόκου σου σέβων ὁ Στέφα-
νος.* πλέον ἢ τὰ σουδάρια¹, σκιάς τε μαθητῶν²,* ἐν ταύταις παρειμένους*
καὶ ἀσθενεῖς ἰᾶτο* καὶ προθύμως τέθηκεν* ὑπὲρ αὐτῶν, μεθ' οὗ τιμῶμέν σε.

Ῥδὴ ς', Σπλάγγων Ἰωανῶν.

15 185ν

Ἄπας προσιών* σοί, πάτερ, ἐγίνετο* ἐγγύς τοῦ Θεοῦ σαῖς παραινέσεσιν.*
ὡς Ἰούδας δὲ* ἢ Σατὰν τοῦ Θεοῦ ἐμακρύνθησαν* οἱ ἀσύνητοι ἐκ σοῦ ἀποστα-
τήσαντες,* σὺ δὲ ἅγιος καὶ δίκαιος,* ὥφθης ἔργοις καὶ λόγοις καὶ πάθεσιν.

Σὺ καθηγεμὸν* μοναστῶν ἐδείκνυστο* τῷ βίῳ καὶ δόγμασιν, ὃ Στέφανε,*
ὡς οὖν στρατηγῶ* ἀμυθήτοις προσέβαλε θλίψεσιν* ὁ ἐχθρὸς τῆς Ἐκκλησίας 20
σοί, μακάριε,* λόχοις καὶ ὀρμαῖς, ἀλλ' ἔστησας* κατ' αὐτοῦ καὶ θανῶν μεῖζον
τρόπαιον.

Τοὺς δύο σὺν σοί* νῦν καὶ τεσσαράκοντα* καὶ τριακοσίους, πάτερ Στέ-
φανε,* Πέτρον, ἢ Παῦλόν τε* καὶ ὀκτὼ πρὸς τριάκοντα σέβομεν* ἀσκητὰς 185ν
καὶ ἀθλητὰς σὺν ἄλλοις πλείοσι,* πάντων ὧν ἐδείχθης ἑξαρχος,* αἰωνίως τε 25
τούτοις συγγέγηθας.

Θ(ροτοκίον).

Εὗρεν ἐξελλθὼν* τοῦ σώματος Στέφανος* πολλοῖς πειρασμοῖς σὲ νῦν ἀνά-
παυσιν* τὴν εἰκόνα γὰρ* τὴν ἁγίαν τιμῶν σου, πανύμνητε,* καὶ τοῦ τόκου
σου τὸ εἶδος τὸ ἀνθρώπινον,* πλείστας ὑπομείνας θλίψεις τε.* νῦν πρὸς πρό- 30
σωπον βλέπει σε πρόσωπον³.

13 σικιὰ κινδ.

1. Πράξ. 19, 12.

2. Πράξ. 5, 15.

Ῥοδή ζ', Οἱ παῖδες εὐσεβεία.

Φωτίζεις τυφλούς, πάτερ* καὶ νοσήματα παύεις δυσίατα* εἰκόνι θεῖα τοῦ Χριστοῦ* καὶ λυτροῦσαι, ὁ ἐξόριστος,* προσευχαῖς σου τοὺς πλωτῆρας, ὡς ἐγκάρδιον* τοῦ Ἰησοῦ κεκτημένος τὴν γαλήνην.

5 Ἀπήλεγξας τυράννου* θελοῖς λόγοις τῶν λόγων τὸ ἄθιον* καὶ χαρακτῆρα τὸν αὐτοῦ* συμπατήσας, τοῦ πατήσαντος* τοῦ Σωτῆρος τὴ πανάγιον εἰκόνισμα,* θλίψεις ὑπέστης, εἰρκτὴν τε, γενναϊόφρον.

Νικήσας σὺ τὴν φύσιν* ὑπὲρ φύσιν ἐγένου, ὡς ἄγγελος* ἄτροφος, ἄυπνος, γυμνός,* ἀπαξ μόνον σιτιζόμενος* ἑβδομάδος, θεϊκῶ ἄρτω¹ τρεφόμενος* καὶ
10 θελοῖς λόγοις ἐκτρέφων τοὺς πατέρας.

Θ(εοτοκίον).

Ἐβλάστησε, παρθένε,* ἡ σὴ πόλις διὰ σοῦ τὸν ὄσιν* καὶ τοῦ φυτοῦ δὲ τοὺς καρπούς* τῆς ἀθλήσεως ἐτύγησε* καὶ μεσίτην παρὰ σοὶ ἔχει καὶ φύλακα,* δι' οὗ ἐκ πάσης συντήρει ταύτην βλάβης.

Ῥοδή η', Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Σίδηρον, οἶα μαγνητικ, τοῖς σοῖς λόγοις* τὰς ψυχὰς πρὸς σέ τῶν φιλοχρίστων* ἔλκων, θεῖε Στέφανε, τὸ πραιτώριον ἀρετῶν* παιδευτήριον ποιεῖς καὶ μοναστήριον,* ἀπαύστοις ὠδαῖς ἀθροίζων ἀπαντας,* ἰσαγγέλους ἔχων συμψάλλοντας, ἄγγελε* διὸ καὶ φονεύη καὶ σὺν ἀγγέλοις χαίρεις.

20 Τέλος σου τὸ ἱερὸν προγνοῦς ἐγγίζον,* θεὶς τοῖς πόνοις σου τὴν κορωνίδα* τεσσαρακονθήμερον μένεις νῆστις, ὡς ὁ Σωτήρ²,* γυναικὸς θεοφιλοῦς παύσας τὸ λρόθυμον,* ἥτις σοὶ βραχὺ ὕδωρ ἐκόμιζε* μετὰ ἄρτου καὶ τὴν καλὴν ταύτην δέδωκας* παρακαταθήκην, τὰς ἱεράς εἰκόνας.

Ἐρρευσσε ποταμηδὸν ἡ θεῖα χάρις* τοὺς πιστοὺς δροσίζουσα σοῖς λόγοις*
25 καὶ τοῖς θελοῖς ἔργοις σου· γυμνωθεὶς οὖν ὡς ἀθλητῆς* τοὺς συμμάρτυρας ἀλείφεις ἐν τοῖς λόγοις σου,* σεαυτὸν τιθέμενος ὑπόδειγμα,* ὡς ὁ Παῦλος, σὺν δάκρυσι νοθετῶν αὐτούς³* καὶ ἔργοις διδάσκων ὑπομονῆς τὸ κλέος.

Φωνὴν ἱεράν ἀφήκας, πάτερ· Αὖριον* λιπὸν τὸν κόσμον τοῦτον πρὸς ἄλλον* πορεύομαι, βασιλέα τε τὸν Χριστόν⁴,* προορῶν σου τὴν σφαγὴν, ἐξ ἧς
30 ἐρρύσθης τὸ πρίν* ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἧ προέφησας,* τῷ πρωτάθλιω τὸν ἴσον δέδωκας θάνατον⁵,* μεθ' οὗ καὶ συγχάριεις ἀεὶ, ὁσιομάρτυς.

1. Πρβλ. Ἰω. 6, 33.

2. Ματθ. 4, 2. Λουκ. 4, 2.

3. Πράξ. 20, 31.

4. Πρβλ. Λουκ. 23, 2. Ἰω. 1, 49. 18, 37. Ἀποκ. 17, 14. 19, 16.

5. Πράξ. 7, 58 - 60.

Θ<εστοκίον>.

Ὁριμος τῇ θεῖα θέρμη τοῦ σοῦ πόθου,* ἐρυθρός τε τοῖς αἵμασι, κόρη,*
καὶ μύρω τῇ χάριτι λίαν εὐσομός σοι καρπός,* ὡς ἐκ κήπου, τῆς σῆς πόλειως,
προσῆχθη σοι* νέος εὐγενῆς ὁ θεῖος Στέφανος,* ὃς τὴν ἕνω οἰκεῖ Ἐδέμ, μεθ'
οὐ φύλαττε* ὡς παράδεισόν σου ἐν γῆ τὴν πόλιν ταύτην. 5

ᾠδὴ θ', Μυστήριον <ξένον>.

18:

Συνέλαβόν σε ὡς ἀρνίον¹ τὸν δίκαιον* καὶ ποδῶν ἐκδήσαντες* εἶλκον
ταῖς λεωφόροις, ὡς θῆρες,* προστάζει τυράννου δεινῆ,* λαὸς ἄνομος, λακτί-
ζοντες ὡμῶς* καὶ λιθάζοντες, σοφέ· σὲ μακαρίζομεν.

Ἵπνον ζωῆς θνήσκεις, μακάριε Στέφανε,* βληθείς σου τὴν μήνιγγα* ἐν 10
ξύλω ἀπηνῶς, ὦ μανία,* καὶ λίθῳ μεγίστῳ, σοφέ,* σοῦ τὰ ἔγκατα ἐκχέονται
δεινῶς,* ὦ τῆς θείας σου ψυχῆς, ἦν μακαρίζομεν.

Μαινόμενοι εἶλκον ὡμῶς καὶ θανόντα σε,* ὧν ἑνὸς τὴν κάραν σου* ἐν
ξύλω διασχί|σαντες, μάκαρ,* μυελὸς ἐκχεῖται ὁ σός,* ὦ μελῶν σου συνθλι- 18
βέντων τῶν σεπτῶν* καὶ στεφθέντων ἐκ Θεοῦ, σὲ μεγαλύνομεν. 15

Ἐνήργησε μέγала Κύριος, Στέφανε,* καὶ μετὰ τὸ τέλος σου* πληγὰς
τοῖς φονευταῖς σου ἐπάξας,* ἰάσεις πολλοῖς παρασχὼν* τοῖς τιμῶσί σου τὴν
μνήμην πιστῶς* καὶ δεινῶν ἀπαλλαγῆν· σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡ Στέφανε, τῆς παρθενίας ἀπάνθισμα,* ἀσκήσεως ἄγαλμα,* πύργος
ὁμολογίας καὶ στήλη* λαμπρᾶς μαρτυρίας, Χριστῷ* παριστάμενος περισώζε 20
τὴν σὴν* πόλιν, πάτερ, καὶ πιστοὺς πάντας ὑμνοῦντάς σε.

Θ<εστοκίον>.

Νεῦσον, ἀγνή, ταῖς τοῦ Στεφάνου δεήσεσι* τοῦ φίλου σου, δέσποινα,*
θείου τε ζηλωτοῦ σῆς εἰκόνας* ὀφθέντος καὶ μέχρι σφαγῆς* καὶ συντήρει ἱε-
ρεῖς καὶ βασιλεῖς* καὶ τὴν πόλιν σου καὶ πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε. 25

22.

ΚΑΝΩΝ ΒΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΝ² (ΚΗ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

¹ *Ακροστιχίς*: Μέγαν Συμεών, Συμεών μέλπω πένης θύτης.

Κωδ. Α, φ. 184ra - 187ra

ᾠδὴ α', ἦχος πλ. δ', Ἀσματηλάτην Φαραώ.

Μέγαν ἐν βίῳ καὶ τῷ λόγῳ μέγιστον* ὀφθέντα σε, Συμεών,* παρὰ τῶν
κατ' ἄμφω ὑψηλῶν ὠφείλετο* ἀξίους ἕμνους δέχεσθαι·* πῶς δ' ἐγὼ ὁ καὶ βίῳ*
πτωχὸς καὶ λόγῳ ὑμνήσω σε,* ἀλλὰ πρὸς τὸν πόθον ἐπίνευσον.

1. Πρβλ. Ἱερ. 11, 19.

2. ΦΣΘ, σελ. 109.

Ἔσπεφας λόγοις τοὺς ἁγίους ἅπαντας, ὡς τούτων μέτοχος* τῆς ἀγωγῆς, πάτερ* Συμεών, καὶ χάριτος,* σὺ δὲ σιγῇ τετίμησαι* ἕως ἄρτι¹, ὡς ὄντως* λόγων ἀπάντων ὑπέρτερος*· πλὴν ἡμεῖς τολμῶντες ὑμνοῦμέν σε.

Γράφων χειρὶ σου τοὺς ἁγίους ὑμνησας,* Συμεὼν ὅσιε,* καὶ χεῖρ καὶ νοῦς
5 ἄρτι* γενοῦ τοῖς ὑμνοῦσί σε* ἡμῖν, παρὼν ὡς ἄγγελος,* τοῖς γὰρ σοῖς ἢ σὴ
γλωσσοῖς* ἔπρεπεν· ὁμῶς χορήγησον* καὶ ἡμῖν σὴν χάριν ὑμῆσαι σε.

<Θεοτοκίον>.

Ἀπὸ πηγῆς τῶν ἀγαθῶν σου, δέσποινα,* πῶν εἰς κόρον, ἀγνή,* ὁ Συμεὼν
ρεῖθρα* σοφίας ἐπήγαγε* καὶ σέ, κόρη, ἐκήρυξε* τῆς ἀκτίστου Σοφίας²* σω-
10 ματωθείσης λογεύτριαν,* οὐπερ ἐν τῇ μνήμῃ τιμῶμέν σε.

ιβ

Ῥοδὴ γ', Ὁ στερεώσας.

Νέος ἐδείχθη Μωυσῆς* τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ³,* ὡς ἐκεῖνος γὰρ δι-
καίων τοὺς βίους* ἔγραψε τῶν πρὸ αὐτοῦ⁴* κατανασθεῖς τῷ Πνεύματι* καὶ
τῶν πρὸ σοῦ σὺ πάντων* ἁγίων γράφεις τῆς χάριτος.

15 Στέφανον ἄριστα τιμῶν,* ὡς ἴσος τούτου, τὸν νέον,* Συμεὼν, ἡμεδαπὸν
τούτον γράφεις* καὶ ἐγχώριον βλαστὸν* τῆς βασιλίδος πόλεως,* ὅθεν καὶ σὺ
δεικνύη* φυτὸν αὐτῆς εὐγενέστατον.

Ἵψόθεν, μάκαρ, εὐμενῆς* φάνηθι πᾶσι συγχαίρων* τοῖς ἁγίοις, οὓς ἐτί-
να μησας λόγοις* ἢ καὶ πατρίδα, Συμεὼν,* τὴν Νέαν Ῥώμην φύλαττε* καὶ βρα-
20 λεῖς καὶ πάντα* λαὸν αὐτῆς ὡς ὁμόφυλον.

<Θεοτοκίον>.

Μετεσχηκῶς τῶν δωρεῶν* ὁ Συμεὼν τῶν σῶν, κόρη,* καὶ σεμνῶς καὶ
καθαρῶς, ἀγνή, ζήσας* καὶ γεννήτωρ ἱερῶν* λόγων ὑπάρξας, ἄχραντε,* τῆς
καθαρᾶς πλησίον* Λόγου μητρὸς σοῦ παρίσταται.

ιγ 25

Ῥοδὴ δ', Σὺ μου Χριστὲ Κύριε.

Εὖρες καλὴν* ὄντως ἀρχὴν τοῦ συγγράφεσθαι* τῆς Λεσβίχης* βίβλιν τὸν
ἰσαγγελον,* ὃν ὁ ὁμώνυμος Συμεὼν* ἀσκητῆς καὶ θύτης,* θεῖος ἀνὴρ σοὶ ἐξέ-
θετο* κατὰ τὴν νῆσον Πάρον* ἐν ναῶ τῆς παρθένου⁵,* ἧς τῇ χάριτι, πάτερ,
ἐξέλαμψας.

1. Ὁ Συμεὼν ἠγνῶει τὴν ὑπὸ τοῦ Μιχαὴλ Ψελλοῦ ποιηθεῖσαν ἀκολουθεῖν εἰς τὸν Μεταφραστὴν (Migne PG 114, 200 - 208).

2. Ἦρβλ. Α' Κορ. 1,24.30.

3. Πράξ. 20,28. Α' Κορ. 1,2. 10,32. 15,9. Β' Κορ. 1, 1. Α' Τιμ. 3,15.

4. Ἔνωσεῖ τὰς ἐν τῇ Γενέσει βιογραφίας.

5. Ὁ Συμεὼν, ὡς καὶ ὁ Ψελλὸς (καὶ τῶν τοῦ Μεταφραστοῦ, Ῥοδὴ γ', τροπ. α' καὶ β', Migne PG 114, 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Ὡς τῆς σεπτῆς* ἄνω συγκλήτου συμμετοχος* τῷ σῶ βίῳ,* τὴν σύγκλητον ἔλιπες* τὴν ἐπὶ γῆς, πάτερ Συμεών,* ἀσκητῶν τὸν βίον* τὸν ἱερὸν ἐκλεξάμενος,* ὃν πρακτικῶς τελέσας* καὶ ἐνθέεις σου λόγους* ἀνεστήλωσας πάντοτε μένοντα.

Νικοποιὸν* κατὰ παθῶν ἔσχες δύναιμι* καὶ δαιμόνων* ἀνδρεία φραξά- 5
μενος* τῇ πανοπλίᾳ τῇ τοῦ σταυροῦ.* ἦθεν ἀνεδείχθης* ἀσκήσει μάρτυς ἀναι-
μακτος,* τοὺς ἀθλητὰς ζηλώσας,* ὧν τοὺς θείους ἀγῶνας* καὶ τοὺς ἄθλους
ἐτίμας τοῖς λόγοις σου.

Θ<εοτοκίον>.

Στέφανος σὺ* τῶν ἀσκητῶν, κόρη δέσποινα,* καὶ μαρτύριον* βραβεῖον¹ 10
ἀμάραντον²,* || οὐσπερ καὶ λόγοις ὁ Συμεών* ἔστεψε σῶ σθένει* καὶ σὺν αὐ- 185rβ
τοῖς νῦν ἀγάλλεται* ἐκ σοῦ κατεστεμμένος,* οὐδ' πρεσβείαις, παρθένε,* καὶ ἡμᾶς
ἐν τῇ δόξῃ σου λάμπруνον.

Ῥοδὴ ε', Ἰνατί με <ἀπώσω>.

Ἵπερέβης τὴν φύσιν* θείοις ἀγωνίσμασιν ὄφθεις ὡς ἄγγελος,* ἦθεν κατ' 15
ἀγγέλους* θεωρὸς ἀνεδείχθης, πανόλβιε,* τοῦ Θεοῦ καὶ πάντων* τῶν τοῦ
Θεοῦ καὶ ἀπει|φάνθης* θεῖος ὄντως καὶ θείων ἀνάπλεως.

Μητρικὴν ἀποσώζων* τὴν στοργήν, ὡς γνήσιον τέκνον³ τῷ Πνεύματι,* 185va
σὺ τῇ Ἐκκλησίᾳ,* καλλωπίζεις αὐτὴν ἐν τοῖς λόγοις σου,* τὰ σποράδην ταύτη*
καὶ ἀκαλλῶς συντεθειμένα* συναθροίσας, συνθέμενος κάλλιστα. 20

Ἐμμελής ὡς κινύρα* ἡ φωνὴ σου πέφυκε καὶ παναρμόνιος,* ὄργανον καὶ
σάλπιγξ* διηγοῦσα εἰς πάντα τὰ πέρατα,* τοὺς πιστοὺς κινοῦσα* πρὸς τὸν
ἀνδρεῖον ὄντως ζῆλον* τῶν ἁγίων, οὗς λόγοις ἐτίμησας.

Θ<εοτοκίον>.

Ὡς μεγάλα, παρθένε,* καὶ ἀνεξερευνητα, ἀγνή, ὑπάρχουσι* τὰ θαυμάσιά 25
σου,* Συμεών δ' καλῶς ἀνιστόρησε* λόγοις, θεομητορ,* ὃς καὶ συγχαίρει σοὶ
ἀπαύστως* καὶ λιταῖς ἡμᾶς τούτου χαρίτωσον.

Ῥοδὴ ς', Τὴν δέησιν.

185vb

Νοῦν ἔσχημας ὑψηλὸν καὶ ἄμιμον* καὶ σοφὸν καὶ καθαρὸν κατ' ἀγγέ-

Μάξιτρον πρὸς τὸν δικαστικὴν τοῦ βίου τούτου Συμεών τὴν Με-απρασίην. Βλ. Ν. Τ ω-
μ α δ ά κ η, Περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ἐορτῆς τῆς ἁγίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίης καὶ ἡ εἰσα-
γωγὴ τῆς ἐορτῆς τῆς εἰς τὸ ἐορτολόγιον, «Χαριστήριον εἰς Ἄ. Ὁρλάνδον», τ. Α', Ἀθήναι
1964, σελ. 109 - 110.

1. Πρβλ. Α' Κορ. 9,24. Φιλιπ. 3,14.

2. Πρβλ. Α' Πέτρ. 5,4.

3. Ν. Τ ω μ α δ ά κ η, σελ. 109 - 110.

λους* καὶ ἀμιγῆ* χοῦκοῦ παντός σπύλου* ὅθεν ἐώρας τοὺς βίους καὶ ἔγραφες* τῶν ἰσαγγέλων, Συμεών,* καὶ σὺν τούτοις νῦν χεῖρες τῷ Πνεύματι.

Μετέλαβες τῆς ἐνθέου χάριτος* τῶν ἁγίων καὶ αὐτοῖς ἐκοινωνεῖς* πόθῳ ψυχῆς* ὅθεν τῶν ἀθλοφόρων* τὰς πρὸς τυράννους ἐνστάσεις ἀνέγραψας,*
5 ὥσπερ αὐτὸς παρὼν ἐκεῖ* καὶ ἀλλῶν εὐσεβείᾳ πυρρῶμενος.

Ἐπιβλέψον ἐκ τοῦ τόπου¹, ἄγιο,* ἐνθα μένεις σὺν τοῖς πνεύμασι πάντων* τῶν ἐκλεκτῶν,* κοινωνῶς ὁφθαίς τούτων* καὶ ἐπαινέτης καὶ φίλος διάπυρος* καὶ πάντας λύτρωσαι πιστούς,* Συμεών, δυσχεροῦς παντός, ὅσιε.

〈Θεοτοκίον〉.

10 Λυγίαν σε ἡ σκιά προέγραψεν* ἐν τῷ νόμῳ² καὶ φανεῖσα. παρθένη,* φῶς
186^α νοητόν,* || τὸ φῶς ἐξ ἀνάρχου* διὰ σαρκὸς ἡμῶν, κήρη, ἀνέτειλας³,* ἐξ οὗ λαμ-
φθεῖς καὶ Συμεών* φῶς ἐδείχθη καὶ κόσμον κατηύγασεν.

186^β Ὡδὴ ζ', Παῖδες Ἑβραίων.

Πῦρ καυστικὸν ἐπιθυμίας⁴* καὶ ἀνήμερον θυμὸν ὥσπερ θηρίον⁵* σὺ
186^γ 15 σβεννύεις, || νεκροῖς* γραφαῖς σου καὶ τῷ βίῳ* κραυγάζων σὺν τοῖς μάρτυ-
σιν* Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ⁶.

Ὡς Ἰλιὸν ἄλλος ἀνῆλθες,* ὥσπερ ἄριματι⁷ ἀνδρείᾳ, σωφροσύνη,* γενι-
καῖς ἀρεταῖς* καὶ τῇ δικαιοσύνη,* φρονήσει εἰς οὐράνια,* Συμεών, συνῶν
ἀγγέλοις.

20 Πᾶσαν ἰδέαν ἀνεμάζω* ἐν τῇ σῆ ψυχῇ τῆς ἀρετῆς ἀπάσης,* τῶν ἁγίων
ψυχῶν* ἀνιστορῶν τὰς πράξεις* καὶ πολλαπλαῖς τὰς χάριτας.* Συμεών. ἔνω
ἐκτήσω.

〈Θεοτοκίον〉.

Ἐφρασε φράσεις πανσόφοις* σοῦ τὰ ἐνδοξα Μεταφραστῆς ἡ Θεῖος,* ἐκ
25 Δαυὶδ σε, ἀγνή,* Θεοῦ μητέρα γράφων,* οὗ ταῖς εὐχαῖς με. πάναγνε,* ἐν τῇ
ἔνω γράψον βίβλω⁸.

186^δ Ὡδὴ η', Ἑπταπλισίως κάμινον.

Νικᾶς, σοφέ, τοὺς ῥήτορας* τῷ ἡδεῖ σου τῆς φράσεως* καὶ σὺν ἐπιστήμῃ
τῷ σαφεῖ καὶ λεῖψ τε,* ἱστοριογράφους δὲ* τῷ ἁλ.ηθ.εἰ. μυχάρει,* καὶ ψυχο-

1. Πρβλ. Ἰω. 14,2.

2. Ἐξ. 25,30 - 35 26,35 κ.ά. Ἑβρ. 9,2.

3. Πρβλ. Ἰω. 1,4. 5. 7. 8. 9. 8, 12 κ.ά. Ματθ. 4,16.

4. Πρβλ. Δ' Μακ. 10,14.

5. Πρβλ. Σοφ. Σολ. 7,20. 16,5

6. Δαν. 3,(2).(28).

7. Δ' Βασ. 2,11.

8. Πρβλ. Φιλίπ. 4,3. Ἀποκ. 3,5. 20,15.

φελεῖ τῆς ἱστορίας καὶ θεῖω*, διό σε ἀνυμνοῦμεν* ὡς διδάσκαλον μέγαν* καὶ
 ῥήτορα γενναῖον* καὶ θεῖον συγγραφέα.

Ἡ οἰκουμένη, ἦσιε,* ἐντρυνῶ τοῖς συγγράμμασι* σοῦ τοῖς θεηγόροις
 πᾶσα χώρα || φέρουσα* καὶ πόλις, πανόλβιε,* καὶ ἱεραὶ μοναὶ καὶ ναοὶ* καὶ 187r
 πιστοὶ κατ' οἴκους πλοῦτον ἔχοντες ταῦτα* πνευματικόν· διό σε* ὡς ψυχῶν 5
 εὐεργέτην* οἱ πάντες εὐφημοῦμεν,* ὦ Συμεών, ἐκ πόθου.

Σὺ θεολόγων, ὅσιε,* θεολόγος ὡς ἕτερος* γράφων τοὺς ἀγῶνας συνεθεο-
 λόγησας* Τριάδα τὴν ἄκτιστον,* τὸ ἐνιαῖον ταύτης εἰπὼν* καὶ ἀπλοῦν τῇ
 φύσει καὶ θεότητι, πάτερ,* τρισσὸν δὲ τοῖς προσώποις,* ἧ παρίστασαι χαίρων*
 καὶ μέλπων σὺν ἀγγέλοις,* ἡμᾶς, Συμεών, φρούρει. 10

Θ<εοτοκίον>.

Θεοῦ μητέρα πάναγον,* κατελθόντος ἐν μήτρα σου* καὶ σεσαρκωμένου
 καὶ τεχθέντος, δέσποινα,* διπλοῦ ἐν ταῖς φύσεσι* καὶ ὑποστάσει μοναδικοῦ,*
 σὲ οἱ θεολόγοι ἀνεκῆρυξαν, κόρη,* μεθ' ὧν ἄλλος κηρύττει* Συμεών θεηγό-
 ρος,* ὡς γράφων τὰ ἐκείνων,* μεθ' οὗ σε ἀνυμνοῦμεν. 15

ᾠδὴ θ', Ἐξέστη ἐπὶ ταύτῳ.

187

Ἰπέρκειται ὁ λόγος σου ἀληθῶς,* τῇ σοφίᾳ καὶ φράσει τοὺς ῥήτορας*
 πάντας νικῶν,* ὁ δὲ νοῦς σου ἕντως ὑπερφυῆς* τυγχάνων ὡς ἰσάγγελος,* ὑπὲρ
 πάντα λόγον ἔστι καὶ νοῦν* βουλόμενον ὑμνεῖν σε·* πλὴν τὸν πτωχόν μου ὕμνον*
 ὡς συμπαθῆς, Συμεών, πρόσδεξι. 20

Τὸν ὕμνον οὐκ ἐπάρσει τόνδε ψυχῆς',* οὐδὲ γνώμη, σοφίᾳ, ὑψηλόφρονι*
 ἐπλεξά σοι,* οὐδ' ἐμῇ σοφίᾳ τελαρρηκῶς,* Οὐαρρῶν δὲ τῇ πρεσβείᾳ σου,* τήλμη
 τε καὶ πόθῳ πεπιστευκῶς* ὡς σὺ μοι συνεργήσεις* || πρὸς τοὺς σεπτοὺς σου 187
 κρότους,* ὁ λόγος στέψας θεῖους ἅπαντας.

Ἦν ἔλαχες πατρίδα ἐπὶ τῆς γῆς,* βασιλίδια τελοῦσαν τῶν πόλεων,* ὦ 25
 Συμεών,* φύλαττε παντοίων ἐκ δυσχερῶν* καὶ βασιλέα, σύγκλητον,* ποιμένα
 καὶ κληρὸν καὶ τὸν λαόν* καὶ σῶσον ταῖς εὐχαῖς σου* κάμῃ τὸν ὑμνητὴν σου,*
 συμπατριώτην² καὶ συνώνυμον.

<Θεοτοκίον> .

Σὺ δόξα τῶν ἀγγέλων καὶ προφητῶν,* ἀποστόλων, μαρτύρων καλλώ- 30
 πισμα,* ἱεραρχῶν,* ἀσκητῶν καὶ πάντων τῶν ἐκλεκτῶν* καὶ Νέας Ῥώμης
 πρόμαχος,* ἧς βλαστὴς ἐδείχθη ὁ Συμεών* καὶ σῶζε ταύτην, κόρη,* ταῖς
 ταύτου ἱεστίαις* καὶ τῶν ἁγίων, οὓς ἐτίμησεν.

1. Πρβλ. Ἰεζ. 24,25.

2. Ὁ Συμεών ἦτο Κωνσταντινουπολίτης. Βλ. ΦΣ(4), σελ. 22. Πρβλ. καὶ τὴν ἀκρο-
 στιχίδα τοῦ κανόνος εἰς τὸν Στέφανον τὸν Νέον (ἄσυμπολίτα Στέφανον).

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΗΘΣΤΟΛΟΝ ΑΝΔΡΕΑΝ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ
(Α' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Ἀκροστιχίς: Τὸν Πρωτόκλητον Ἀνδρέαν τιμῶ λόγους, Συμεῶν Θ(ύτης);².

Κωδ. .1, φ. 189^{νβ} - 192^{να}

Ῥοδὴ α', ἤχος α', Χριστὸς γεννᾶται.

Τὴν ἀστραπὴν τὴν τρισηλίον,* Ἀνδρέα, τὴν ἐν σοὶ ἐπιλάμπασαν* τῇ Ζο-
φερᾷ διανοίᾳ μου* ἔλλαμψον δυσωπῶ σε, τοὺς φωταυγεῖς* ὅπως εὐφημήσω*
τοῦ κηρύγματος τοῦ σοῦ* δρόμους³, Πρωτόκλητε.

5 Ὁ συμφυῆς τῷ γεννήτορι* συνδημιουργικὸς Λόγος⁴ σύμμορφος⁵* μωρφήν
39^{να} βροτῶν ἐνεδύσατο⁶,* ταύτην καταπεσοῦσαν ἐπανορθῶν,* || οὗ συνεργὸς⁷ πρῶτος*
ἀνεδέχθη καὶ παθῶν* καὶ δόξης σύμμορφος⁸.

Νηδύς στείρας⁹ προέδραμε* καὶ τὸν ἐκ τῆς παρθένου ἐκήρυξεν* ἀμνὸν
Θεοῦ σοι ὁ Πρόδρομος¹⁰,* τοῦτον δὲ καταγγέλλεις¹¹ πάλιν αὐτὸς* τῷ σοῦ προ-
10 δραμόντι* ἐκ νηδύς μητρικῆς* Πέτρῳ¹², Πρωτόκλητε.

Θ' εἰσοχίον,

Πηγὴ ζωῆς¹³ ἀναδέδειξαι,* ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον¹⁴, ἄχραντε,* Θεοῦ
τοῦ ζῶντος¹⁵ χωρήσασα,* ἐξ ἧς πάντα τὰ ἔθνη, ὡς ποταμῶν¹⁶* διὰ τῶν κη-
ρύκων* ποτισθέντα, τὴν αἰτίαν* σὲ δοξάζομεν.

39^β 15

Ῥοδὴ γ', Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ῥεῖθρον ἀφθαρσίας* ἐν καρδίᾳ ἐδέξω, τοῦ ζῶντος ὕδατος* πηγὴ τε ὠφθης

1. ΦΣΘ, σελ. 109 - 110.

2. Θ(ύτης) ἢ Θεσσα(λονίκης); Βλέπε ΦΣΘ, σελ. 110.

3. Πρβλ. Πράξ. 13,25. 20,24 Β' Τιμ. 4,7.

4. Πρβλ. Ἰω. 1,3. Ψαλμ. 32,6.

5. Πρβλ. Ἰω. 14,9.

6. Πρβλ. Φιλιπ. 2,7.

7. Πρβλ. Α' Κορ. 3,9. Κολοσ. 4,11.

8. Πρβλ. Ῥωμ. 8,29 Φιλιπ. 3,21.

9. Λουκ. 1,7.

10. Ἰω. 1,29. 36.

11. Πρβλ. Πράξ. 17,3. 23. Φιλιπ. 1,17. 18. Κολοσ. 1,28

12. Ἰω. 1,41.

13. Πρβλ. Ἀποκ. 21,6. Ψαλμ. 35,9 Παροιμ. 18,4. Σοφ. Σειρ. 21,13.

14. Πρβλ. Ἰω. 1,4. 5,26. 11,25. 14,6. Α' Ἰω. 5,11. 12. 20.

15. Ματθ. 16,16.

ἀλλομένη¹* καὶ ποτίζουσα πᾶσαν* τὴν γῆν², Ἀνδρέα ἀπόστολε,* ἐξ ἧς πίνοντες βοῶμεν πιστῶς* Ἁγίος εἶ, Κύριε³.

Ὡφθης τοῦ ποιμένος⁴* καὶ ἀμνοῦ, τοῦ Χριστοῦ⁵, θεῖον πρόβατον* καὶ ἀπεστάλης μέσον λύκων⁶* δυσσεβῶν καὶ δαιμόνων,* ὧν σὺ φανεῖς δυνατώτερως* ποιμνην συνῆξας βοῶσαν Χριστῷ* Ἁγίος εἶ, Κύριε⁷. 5

Τῷ συγγόνῳ πάλαι* «Γόν Μεσσίαν εὐρήκαμεν», ἐκραζες⁸,* μεθ' οὗ προσῆλθες καταλείψας* τὴν σαγήνην καὶ πλοῖον⁹,* βροτῶν ἀλιεύς δὲ γέγονας¹⁰,* οἷ σε τιμῶντες βοῶμεν Χριστῷ* Ἁγίος εἶ, Κύριε¹¹.

〈Θεοδοκίον〉.

Ὁ συνέχων πάντα¹²* καὶ μηδὲως ὡς κτίστης κρατούμενος,* σοῦ περιέ- 10
χεται τῇ μήτρᾳ,* σαρκοφόρος ὑπάρξας* Θεοῦ ὁ Λόγος ὁ ἀναρχος,* ὃ μελωδοῦμεν βοῶντες, ἀγνή* Ἁγίος εἶ, Κύριε¹³.

Ῥοδὴ δ', Ῥάβδος ἐκ τῆς <ῥίξης>.

190¹⁸

Κάλαμον χαλάσας νοητόν,* τὴν δύναμιν τοῦ Πνεύματος,* ἐν τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ κηρύγματος* εἰς βάθος τὸ σκοτεινὸν* τῆς πλάνης ἀνήγαγες* ἔθνη 15
ἀλογώτερα ἰχθύων* πρὸς φῶς τὸ θεῖον βοᾶν.* Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Λόγου ὑπηρέτης γεγονὼς¹⁴* γλωσσοῦ ἐδέξω πύρινον¹⁵,* διακονίας σου¹⁶
τὸ σύμβολον,* καὶ πῦρ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν* φλέγον ὕλην ἄπασαν* τῆς πλάνης ἐξῆλθες καὶ φωτίζον* τοὺς ἐκβοῶντας Χριστῷ* Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἦ δρόσος, σοφέ, προφητικῶς* ἢ παρὰ σοῦ τοῖς ἔθνεσι,* πλάνη τακεῖσιν, 20 190¹⁹
ὠφθη ἱάμα¹⁷* ὡς ὄμβρος γὰρ τοῦ Θεοῦ* ὁ Λόγος τῇ γλώττῃ σου* ἤρδευσε πιστούς¹⁸, οἷα νεφέλη,* τὴν γῆν δὲ τῶν ἀσεβῶν* πεσεῖν¹⁹ βυθισθεῖσαν εἰργάσατο.

1. Ἰω. 4,10. 14.

2. Πρβλ. Γεν. 2,6.

3. Πρβλ. Α' Βασ. 2,2.

4. Ἰω. 10,11. 14. Α' Πέτρ. 2,25.

5. Ἰω. 1,29. 36. Α' Πέτρ. 1,19.

6. Ματθ. 10,16.

7. Πρβλ. Α' Βασ. 2,2.

8. Ἰω. 1,41.

9. Ματθ. 4,20. Μάρκ. 1,18. Λουκ. 5,11.

10. Ματθ. 4,19. Μάρκ. 1,17. Λουκ. 5,10.

11. Πρβλ. Α' Βασ. 2,2.

12. Σοφ. Σολ. 1,7.

13. Πρβλ. Α' Βασ. 2,2.

14. Λουκ. 1,2.

15. Πράξ. 2,3.

16. Πρβλ. Πράξ. 1,17. 25. 20,24. 21,19. Ῥωμ. 11,13. 12,7 κ.ά.

17. Ἠσ. 26,19.

18. Πρβλ. Α' Κορ. 2,6. 7-8.

Θ(εσοκλιον).

Τὸν ἄνω ἐν κήλποις τοῦ Πατρὸς^{1*} ὡς Λόγον ἀνεκφροίτητον* κάτω ἐν κήλποις φέρεις, δέσποινα,* τὸν ἕσαρκον ἐν σαρκί,* γαστρί τὸν ἀχώρητον,* ὃν τίκταις, ἀγνή, εἰς σωτηρίαν* τῶν μελωδούντων αὐτῷ.* Δόξα τῇ δυνάμει (σου, 5 Κύριε).

Ῥοδή ε', Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ῥ(ο) λόγος Κυρίου,* ὡς ψάλλει Δαυὶδ,* ἕως τάχους διέδραμεν² ἅπασαν* τὴν γῆν τῷ θείῳ φθόγγῳ σου³, πληρῶν ὡς ἀστραπή^{4*} γνώσεως τοῦ Ἰψίστου⁵,* 09β δι' οὗ καὶ σκότις || ἅπαν* εἰδώλων ἐλήλαται,* τὸ θεῖον φῶς Χριστὸς δὲ ἔλαμψεν⁶.
10 Νοῦς θεῖος ἐδείχθη^{7*} καὶ πνεῦμα καὶ πῦρ* ἐπὶ γῆς⁷, ὑπηρέτης γενόμενος^{8*} τοῦ τοῦς ἀγγέλους πνεύματα ποιούντος⁹ κραταιοῦ^{10*} καὶ φλόγα πυρός θείου^{11*}. διὸ ὡς νοῦς διήλθε^{8*} καὶ πνεῦμα γῆν ἅπασαν,* Θεοῦ κηρύττων τὸ σωτήριον¹².

Ἀφράστων ὑπῆρξας* καὶ θείων Θεοῦ* μυστηρίων ἀπόπτως¹³ θεόκλη- 15 τος.* Θαυμάτων ἐξαισιῶν τε καὶ ἔργων Θεωρὸς* καὶ μύστης θείων λόγων* καὶ κήρυξ τούτων μέγας.* ποιητῆς τε κάλλιστος,* Ἄνδρᾶ. ἦθεν σε δεξιζόμεν.

Θ(εσοκλιον).

Νοεῖται καὶ μένει.* ἀγνή, ὑπὲρ νοῦν* τὸ ἐν σοὶ πεπραγμένον μυστήριον* καὶ γὰρ ἦντως σεσάρκωται ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ,* ὃν τέτοκας ἀσπύρω^{8*} αἰεὶ οἶσα 20 παρθένης* καὶ ὁ τρόπος ἕγνωστος,* πίστει δέ, κήρη, τοῦτο σέβωμεν.

11α

Ῥοδή ς', Σπλάγχχνον Ἰωνᾶν.

Δόξαν τοῦ Θεοῦ* διηγῆσω. ἐνδοξε,* ὡς ἐμψυχος ὢν οὐρανός¹¹, ἅπασαν* τὴν ὑφήλιον* καλλοναῖς τῶν θαυμάτων καὶ φέγγει, σοφέ,* τοῦ κηρύγματος λαμπρύνων καὶ συνέγων αἰεὶ* πᾶσαν Ἐκκλησίαν Πνεύματι* καὶ στηρίζων 25 πρεσβείαις, ἀπόστολε.

1. Ἰω. 1,18.

2. Ψαλμ. 147,4.

3. Ψαλμ. 18,5.

4. Πρβλ. Ψαλμ. 76,19. 96,4.

5. Πρβλ. Ψαλμ. 72,11.

6. Πρβλ. Β' Κορ. 4,6.

7. Πρβλ. Λουκ. 12,49.

8. Λουκ. 1,2. Πρᾶξ. 26,16.

9. Ψαλμ. 103,4.

10. Πρβλ. Δευτερ. 7,21. Ψαλμ. 23,8. Παροιμ. 23,11.

11. Ψαλμ. 103,4.

12. Πρβλ. Ψαλμ. 66,3. Λουκ. 3,6. Πρᾶξ. 28,28.

13. Πρβλ. Λουκ. 1,2.

Ῥητόρων δεινὰς* συμπλοκάς διέλυσας* ἀπλῶ τοῦ κηρύγματος, ἀπόστολε,* τούτους μᾶλλον δὲ* συνελάβου πλοκαῖς τῶν δικτύων σου¹,* ῥήτωρ θεῖος γὰρ ὁ πρὶν ἀλιεύς² γέγονας,* φαίνων τὴ μωρὸν τοῦ κτίσαντος* τῆς τοῦ κόσμου σοφίας σοφώτερον³.

Ἐῦρες ἐκζητῶν* μύρον τὸ ἀκένωτον.* δραμῶν οὖν ἐχρίσθης ὡς ἐπόθησας.* 5 ὅθεν γέγονας* εὐωδία Χριστοῦ⁴ καὶ ζωῆς ὁσμῆ* τοῖς ζητοῦσι τὴν ζωὴν, ὁσμὴ θανάτου δὲ* πάλιν ζωὴν τοῖς μὴ θέλουσιν⁵,* ἀλλ' ἡμᾶς πρὸς ζωὴν εὐωδίασον.

Θ(εοτοκίον).

Ἄπας τῶν πιστῶν* χορὸς ἐπαγάζεται* ἐν σοί, Παναγία μητροπάρθενε,* σὲ παράκλησιν,* προσδοκίαν πλουτοῦντες καὶ πρόμαχον* καὶ τῇ μνήμῃ σου 10 ψυχαγωγοῦνται, πάναγνε.* ὅθεν καὶ νῦν σε γεραίροντες,* τὴν σὴν χάριν ἀγνή ἐξαιτούμεθα.

ᾠδὴ ζ', Οἱ παῖδες εἰσαβείμ.

191να

Ναὸς ἔμψυχος⁶ ὄρθης* τὸ Παράκλητον Πνεῦμα δεξάμενος* ἐν ὑπερφῶ⁷ καὶ ναοῦς* τῶν εἰδώλων, μάκαρ, ἔλυσας* καὶ ναοῦς ἐπουρανίους ψυχὰς ἤγει- 15 ρας⁸* τῶν μελωδούντων· Χριστέ, εὐλογητὸς εἶ⁹.

Τὴν σὴν ψυχὴν εἰκόνα* τοῦ Πατρὸς τῆς εἰκόνης¹⁰ ἀπέδειξας¹¹,* τοῦ Θεοῦ Λόγου θεωρῶς* χρηματίσας καὶ δεξάμενος* εὐσπλαχνίας τὴν μορφήν αὐτοῦ, ἣν ἔδειξας* τοῖς μελωδοῦσι· Χριστέ, εὐλογητὸς εἶ¹².

Ἴδού ἡ σωτηρία* ἐπεφάνη Χριστός¹³, πᾶσιν ἔκραζες* καὶ τὸ σημεῖον¹⁴ 20 ἐν χερσὶ* τὸ σωτήριον ἐβάσταζες,* ἐν αὐτῷ πάθη σοβῶν, νόσους καὶ δαίμονας* ἐκ τῶν βαιόντων· Χριστέ, εὐλογητὸς εἶ¹⁵.

Θ(εοτοκίον).

Μεγίστη, Θεοτόκε,* καὶ ἀγγέλους Παυμαστὴ ἡ δόξα σου.* ἦν ἐν αἰνίγμασι

1. Πρβλ. Ματθ. 4,19. Μάρκ. 1,17.
2. Ματθ. 4,18. Μάρκ. 1,16 - 17.
3. Α' Κορ. 1,25.
4. Β' Κορ. 2,15.
5. Β' Κορ. 2,16.
6. Πρβλ. Α' Κορ. 6,19. Β' Κορ. 6,16.
7. Πράξ. 2,1 ἐξ.
8. Πρβλ. Α' Κορ. 6,19. 15,18. 49. Β' Κορ. 6,16.
9. Δαν. 3,(2).(28).
10. Β' Κορ. 4,4. Κολοσ. 1,15.
11. Πρβλ. Ῥωμ. 8,29. Α' Κορ. 15,49. Β' Κορ. 3,18.
12. Δαν. 3,(2).(28).
13. Πρβλ. Τίτ. 2,11. 3,4.
14. Πρβλ. Ματθ. 24,30

τὸ πρὶν* οἱ προφηῆται ἐθεάσαντο* καὶ ἀπόστολοι λαμπρῶς κόσμῳ ἐκήρυξαν* καὶ νῦν ἡμεῖς μεγαλύνομεν, παρθένε.

191^{vβ}

ᾠδὴ ἡ', Θαιμάτος ὑπεροφιοῦς.

ᾠκησε σὺν τῷ Πατρὶ Χριστῷ¹, ὡς ἔφη,* καὶ τῷ Πνεύματι ἐν σοί²,
5 Ἄνδρέα,* σὲ ὡς ἀγαπήσαντα³ ἀγαπήσας καὶ διὰ σοῦ* τὰ μισοῦντα τοῦτον
ἔθνη προσηγάγετο* καὶ ἀμέτρω πόθῳ ὤκειώσατο⁴* ὅθεν πάντες σε ὡς με-
σίτην τῆς χάριτος* δοξάζομεν, μάκαρ, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες⁵.

Λύτρωσις καὶ φωτισμὸς ἐξαπεστάλη,* τὸ ὑστέρημα τοῦ διδασκάλου*
πληρῶν⁶ ὡς ἀκρότατος μυστολέκτης καὶ πᾶσαν γῆν* διελήλυθας, τῆς πλάνης
10 ἐκλυτρούμενος* ἔθνων θηριώδη πλήθη ἄπειρα,* λάμπων φέγγει τῆς τρισηλίου
θεότητος* ὅθεν σε τιμῶμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες⁷.

Ἦλων σου τὸν τῆς ψυχῆς πόθον, Ἄνδρέα,* ὁ ποθούμενος ἐλκύνων ἄνω,*
τῆς αὐτοῦ θειότητος μετεδίδου καὶ ἦς αὐτὸς* μετελάμβανες μεταδιδόναι χά-
192^α ριτος* ἐπόθησας, ἢ πάντας πρὸς τὴν ἔνωσιν* ἀκορέστως τοῦ ἀγαθοῦ προσκα-
15 λούμενος* μέχρι καὶ θανάτου, διό σε εὐφημοῦμεν.

Ἦν καθαγιαζὼν θείῳ λόγῳ* διελήλυθας ἔθνη φωτίζων,* τῆς Σιών ἀρξάμε-
νος⁸ καὶ Συρίας, Καππαδοκῶν,* Γαλατῶν καὶ Βιθυνίας καὶ τοῦ Πόντου παν-
τός,* Προποντίδος, Βυζαντίου, πάσης Θράκης τε,* Μακεδόνων καὶ Ἀχαΐας⁹,
Πρωτόκλητε,* πάσχων ὑπὲρ πάντων πιστῶν τῶν σὲ τιμώντων.

20

(Θεοτοκίον).

Ὀλβιον ἐν τῇ ψυχῇ τὸν πόθον τρέφων* ὁ Πρωτόκλητος, τὸν σὸν, παρ-
θένε,* προφητεύων ἄριστα, ἀνατέθηκέ σοι, ἀγνή,* Βυζαντίδα τὴν σὴν πόλιν,
ἐν ἣ πρώτος αὐτός,* ἀγνή, τὸν σὸν τόκον ἀνεκέρυξε* καὶ θεῖον ναὸν σοι, θεο-
γεννητορ, ἀνήγειρεν,* ἣν πάσης βλάβης συντήρει ἀνωτέραν.

192^{vβ} 25

ᾠδὴ θ', Μυστήριον ξέρον.

Ἴδου Χριστὸν τὴν σὸν ὄρας νῦν τρανότερον,* Ἄνδρέα, διδάσκαλον¹⁰* καὶ

6 ὤκειώσατο κωδ.

1. Ἰω. 15,4. 5. 6. 7.

2. Πρβλ. Ῥωμ. 8,9. 11. Α' Κορ. 3,16. Β' Τιμ. 1,14. Β' Κορ. 6,16.

3. Ἰω. 13,1. 34. 15,9. Α' Ἰω. 4,10. 11.19.

4. Πρβλ. Ἐφεσ. 2,19.

5. Πρβλ. Δαν. 3,(34) εἰς.

6. Πρβλ. Κολοσ. 1,24.

7. Πρβλ. Δαν. 3,(34) εἰς.

8. Πρβλ. Λουκ. 24,47.

9. Πρβλ. Λουκ. 24,47.

μένεις ἀνελθὼν ὅπου μένει¹,* τὴν ὅλην ἡμέραν, σοφέ,* τὴν ἀνέσπερον, φῶς
 δεύτερον τελῶν* καὶ ἡμᾶς εὐχαῖς ἐκεῖ ἐλύσας, φώτισον.

Συνέπαθες τῷ σταυρωθέντι, Πρωτόκλητε,* καὶ νῦν συνδεδόξασαι²* τῷ
 αἴροντι ἀμνῷ ἀμαρτίας³,* ἐπόμενος τούτῳ· διό,* ὡς ἤτήσω, σταυρωθεὶς,
 μάκαρ, πρηγῆς* καὶ δραμῶν ἄνω, πρὸς σέ ἡμᾶς ἀνάγαγε. 5

Σὺ γέγονας τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος,* ὁ δὲ Πέτρος πρόκριτος,*
 Ὑπέστητε σταυρὸν δὲ καὶ ἄμφω,* Μιμηταὶ φανέντες Χριστοῦ⁴,* Ἐν ὑπάρ-
 χοντες· διὸ νῦν μετ' αὐτοῦ,* Ὡ αὐτάδελφοι, εἰρήνην ἡμῖν Νέμοιτε.

Θ(εοτοκίον).

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα, πανάμωμε,* πρῶτος ὁ Πρωτόκλητος* πόλει 10
 τῆ Βυζαν|τίδι κηρύξας,* ἀνέθηκε ταύτην αὐτῷ* καὶ σοί, μητροπάρθενε ἀγνή,* 192^ο
 ἦν ὡς πόλιν σου καὶ πάντας πιστοὺς φύλαττε.

24.

ΚΑΝΩΝ Εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηῖνον* (Δ' Δεκεμβρίου)

Ἀκροστιχίς: Τῷ ἐκ Δαμασκοῦ πατρὶ ὑμνωδῷ μέλος, Συμεῶν· Ἀμήν.

Κῶδ. Α, φ. 194ra - 196rb

Ὡδὴ α', ἤχος α', Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος.

Τίς σου τὴν ἰσάγγελον ζωὴν* καὶ τὸν σοφὸν ἱκανῶς νοῦν ὑμνήσεις;* οὐδεὶς*
 καὶ γὰρ ἅπαντες* σοῦ μαθηταί, ὧ θείων ὠδῶν ἔξαρχε,* μόνον πρὸς τὸν πόθον* 15
 δὸς χάριν σὴν, χαριτώνουμε.

Ὡς ὑπὲρ τὴν φύσιν γεγονῶς* τὴν ὑπὲρ γνῶσιν, Θεὸν γνοὺς ἐκήρυξας,*
 ἀθέουσι τρεψάμενος,* πάτερ, σοφοῖς καὶ θεολόγοις λόγοις σου,* γνῶσιν, Ἰω-
 ἄννη,* ἀγγελικὴν κομισάμενος.

Ἐλάμφθης τὸν νοῦν καὶ τοῦ Θεοῦ* τὸ ἀκατάληπτον πᾶσιν ἐτρένωσας,* 20
 ῥητόν τε καὶ ἄρητον* καὶ τὸ γνωστὸν καὶ ἄγνωστον, ὡς ἄγγελος* ὄθεν, ὡς
 ὡς τῶν θείων* μυσταγωγὸν σε γεραίρομεν.

Θ(εοτοκίον).

Κατῆλθεν ὁ ἄφραστος Θεὸς* καὶ ἀνεκφράστως ἐκ σοῦ σεσωμάτῳται*
 καὶ φύσει ὦν ἄγνωστος* μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, παναμώμητε,* γνωστὸς 25
 ἐνεργείαις* καὶ σαρκιωθεὶς ἐκ σοῦ γέγονεν.

1. Πρβλ. Ἰω. 14,2 - 3. 23.

2. Πρβλ. Ῥωμ. 8,17.

3. Ἰω. 1,29. 36.

4. Πρβλ. Α' Κορ. 4 16. Α' Θεσ. 1.6.

Ῥδὴ γ', Ὁ μόνος εἰδώς.

Δόξη θεϊκῆ καταλαμφθείς* πολυθείαν ἔτρεψας,* ἓνα Θεὸν εἰπὼν τρισυπόστατον,* Πατέρα, Λόγον καὶ Πνεῦμα ἅγιον,* διὰ πάντων ἦκοντα,* ποιητὴν ὑπάρχοντα,* συνοχέα πάντων¹ προάναρχον.

5 Ἄνωθεν, παμμάκαρ, σοφισθείς* Σοφίαν ἐνυπόστατον* Θεοῦ² τοῦ μόνου καὶ Λόγον ἐκήρυξας,* μονογενῆ, ἀνάρχως γεννώμενον* ὡς ἐκ νοῦ καὶ Πνεῦμα δὲ* Πατρὸς προερχόμενον³,* τρισυπόστατον μίαν θεότητα.

Μέγας θεολόγος γεγονώς* τὸ διακεκριμένον τε* καὶ ἡνωμένον Θεοῦ ἐδίδαξας,* μίαν μὲν φύσιν, τρία δὲ πρόσωπα,* ἓν μόνον τὸ αἴτιον,* τὸν Υἱὸν
10 καὶ Πνεῦμα δὲ* ἐξ αὐτοῦ, τρία τέλεια ἄτμητα.

Θ(εστοκίον).

Ἄγιον ἐπῆλθεν ἐπὶ σέ* Πνεῦμα⁴ ἐπισκηνώσάν σοι,* ὃ ἐκ Πατρὸς ἀεὶ
14να προερχόμενον⁵,* ἐκ τοῦ ἢ Υἱοῦ μὲν εἶναι οὐ λέγομεν,* τοῦ Υἱοῦ⁶ δὲ λέγομεν,* Ἰωάννης ἔγραψεν* ὑμνητῆς σου, μεθ' οὗ σε δοξάζομεν.

14νβ 15

Ῥδὴ δ', Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Σθένος Θεοῦ εἴληψας καὶ τούτου ἐδόξασας* τὸ ὑπερώνυμον, σοφέ,* τὸ τῆς οὐσίας, ὅτι δὲ* Ὦν καὶ Θεὸς λέγεται* καὶ τὰ λοιπά, τὸ μὲν ὑπάρξεως λέγεται,* τὰ δὲ ἐνεργείας, τῇ φύσει δὲ ἄφραστος.

Κυρίως ἀνόνημον τὸν Θεὸν ἐδίδαξας,* ὀνομαζόμενον δ' αὐτὸν* τοῖς
20 οὖσιν, ὡς δημιουργόν* ἀλλὰ καὶ Πατῆρ, Υἱὸς* καὶ Πνεῦμα οὗτος καλούμενος, οὐ φύσιν* ταῦτα σημαίνει, ἴδια δὲ καὶ ὑπαρξιν.

Ὁ τόπων ἐπέκεινα ὡς ἀπερίηριστος,* σοῦ τὴν καρδίαν ὡς ἀγνήν* τόπον εἰργάσατο αὐτοῦ,* ἐνεργῶν τῇ γλώττῃ σου* γινῶσιν πιστοῖς, ὃ ὑπὲρ πάντα πανταίτιος,* ὃ καὶ συνέγων τὸ πᾶν⁷ ἀπερίγραπτος.

25

Θ(εστοκίον).

Ἰψωσε τὸν ἄνθρωπον Θεός, ὃν ἐγέννησας* μετὰ σαρκός, μήτερ ἀγνή,* καὶ ἀγαθὸς ὢν⁸ τὰ σεπτὰ* τούτου ιδιώματα,* τὸ ἄκτιστον, τὸ παντοδύναμον ἐδειξε,* τὸ τῆς προνοίας ἡμῶν καὶ φιλάγαθον.

1. Πρβλ. Σοφ. Σολ. 1,7.

2. Πρβλ. Α' Κορ. 1,24. 30.

3. Πρβλ. Ἰω. 15,26.

4. Λουκ. 1,35.

5. Πρβλ. Ἰω. 15,26.

6. Πρβλ. Ῥωμ. 8,9. Γαλάτ. 4,6

7. Ἰω. 1,9. 1,10. 1,11.

Ῥδὴ ε', Ὁ φωτίσας.

Πᾶσαν κτίσιν* τοὺς αἰῶνας ὁ κτίσας¹ ποιήσας Θεός²,* τῷ παρόντι* σὲ φωστῆρα³ αἰῶνι ἀνέδειξε* καὶ τῶν αἰωνίων δέ* σὲ ἀγαθῶν μέτοχον, πάτερ,* ἐν τῷ αἰῶνι τῷ μέλλοντι⁴.

Ἄγαθός εἶν⁵,* ἑαυτὸν θεωρεῖν μὴ ἀρκοῦμενος,* ἐκ μὴ ὄντων* εἰς τὸ 5 εἶναι⁶ τὰ τοῦτου μεθιέξοντα* ὁ Θεός παρήγαγεν,* οὐ μιμητῆς ὄν⁷, ὡς μετέσχε⁸* ἡμῖν μετέδωκας, ὅσιε.

Τῶν ἀγγέλων* μιμητῆς τῶν ἁγίων⁸ γεγένησαι* τῇ ἀγνεῖα* καὶ σοφίᾳ καὶ ὕμνοις τοῦ κτίσαντος* καὶ δαιμόνων ἔφυγες* ἔπαρσιν ζόφον τε καὶ πλάνην* καὶ κόσμον σώζεις ὡς ἄγγελος. 10

Ῥητορεύεις* οὐρανοῦ καὶ ἀστέρων, ἀέρων τε* καὶ ὑδάτων,* πυρός, γῆς σὺν τῇ φύσει τὴν ποίησιν,* οὐρανοῦ πλατύτερον,* φωτεινότεραν τε ἡλίου⁹,* νοῦν καὶ ψυχὴν ἔχων, ὅσιε.

〈Θεοτοκίον〉.

Ἴσμεν, κόρη,* σὲ παράδεισον ζῶντα καὶ κρείττονα* ἢ τοῦ προτέρου,* τὸν 15 195rb πεπόντα γὰρ ἀνθρωπῶν ἡγάγες* εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν¹⁰,* οὐχ' ἡδονῇ φθειράσα πλάνης,* ζωῆς δὲ ξύλω¹¹ ζώσασα.

Ῥδὴ ς', Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ῥπῆρξας ὑπεράνω λύπης, ὅσιε,* καὶ φόβου ὡς ἰσάγγελος* καὶ θυμοῦ ἐπιθυμίας καθαρθεῖς,* πᾶσαν φαντασίαν καὶ τὴν αἴσθησιν* ὡς ὑπερβάς* καὶ 20 κατιδῶν τὴν ἀλήθειαν.

Μεγάλαις ἐνεργεῖαις τὴν διάνοιαν* καὶ μνήμην κατεκόσμησας,* σὺν τῷ λόγῳ τε τῷ ἔξω τὸν ἐντός,* ἐκουσίως σοῦ τὸ αὐτεξούσιον* ἢ δούς τῷ Θεῷ* 195ra καὶ σωτηρία πολλοῖς γενόμενος.

Νοῦν θεῖον ἐσχηκὼς πᾶν τὸ γινόμενον* ἐκ σοῦ Θεῷ ὑπέταξας* καὶ προ- 25 νοία τῇ αὐτοῦ, φῶς γηγενῶν¹²* ὡς προορισθεὶς ἐκ τοῦτου γέγονας,* λόγοις σοφοῖς,* ὁμολογία, πάτερ, καὶ ἄσμασιν.

1. Ἐβρ. 1,2. 11,3.

2. Πρβλ. Σοφ. Σολ. 1,14. Κολοσ. 1,16. Ἀποκ. 4,11. 10,6.

3. Πρβλ. Φιλιπ. 2,15.

4. Πρβλ. Ματθ. 12,32. Ἐφεσ. 1,21. Ἐβρ. 6,5.

5. Πρβλ. Ματθ. 19,17. Μάρκ. 10,18. Λουκ. 18,19.

6. Σοφ. Σολ. 1,14.

7. Πρβλ. Ἐφεσ. 5,1.

8. Πρβλ. Ἐβρ. 6,12.

9. Σοφ. Σειρ. 17,31.

10. Γεν. 1,26.

11. Γεν. 2,2. 2,9. 2,18. 2,19. 2,20. 2,21. 2,22. 2,23. 2,24. 2,25. 2,26. 2,27. 2,28. 2,29. 2,30. 2,31. 2,32.

Θ<εοτοκίον>.

Ὡς πλάστης τὸ φθαρὲν πλάσμα καὶ δίκαιος* λαμβάνει δίχα ρεύσεως* δι' ἀγγέλου, ἐκ σοῦ Λόγος σαρκωθείς* Πνεύματι ἁγίῳ¹ καὶ ἀνέπλασε.* διὸ πιστοί* σὲ Θεοτόκον, κήρη, δοξάζομεν.

195vβ 5

Ῥοδή ζ', Σὲ νοητήν.

Δόξης Θεοῦ* πλησθεῖς, ἀνεκήρυξας* δύο ἐν φύσεσι Χριστόν,* Θεὸν τέλειον καὶ βροτόν,* τρόπῳ ἀντιδόσεως* καλούμενον ἕκαστον,* ὡς ἐνικὸν τὴν ὑπόστασιν* καὶ ἀριθμούμενον λόγῳ,* ἕνα² δὲ γινωσκόμενον.

Ῥωφθῆς ὡς φῶς* λάμπων τῇ ὑφ' ἡλίον,* Θεὸν ὅλον μετὰ σαρκὸς* ἐνω-
10 θέντα, μάκαρ, εἰπὼν* τὸν Λόγον, ὑπόστασιν* τῇ σαρκὶ γενόμενον* καὶ μετ' αὐτῆς μίαν σύνθετον,* περιχωρούσας ἀλλήλαις* τὰς φύσεις αὐτὸν ἔχοντα.

196ra

Μιᾶ ἡμεῖς* προσκυνήσει σέβομεν* σεσαρκωμένον τὸν Υἱὸν* σὺν Πατρὶ Πνεύματι σεπτῷ,* καθῶς, πάτερ, ἔγραψας,* λαβὼν καὶ τὸ σῶμα γὰρ* οὐκ ἠλλοιώθη θεότητι,* τὸ ἐνωθὲν δὲ θεώσας,* ἄφυστος μένει, ἄκριτος.

15

Θ<εοτοκίον>.

Ἐκ σοῦ Θεὸς* ἐσαρκώθη, δέσποινα,* τὰ ἰδιώματα διπλῶ* καὶ θελήματα φυσικά,* ἐνεργείαις ἄμφω τε* τῶν φύσεων εἴληψε,* τὰ ἀδιάβλητα πάθη τε* τὰ τῆς σαρκὸς, ὃν ὑμνοῦντες,* σὲ Θεοτόκον σέβομεν.

196rb

Ῥοδή η'. Ἐν καμίνῳ παιδες.

20 Λόγοις ἐκδιδάσκεις τὸν Χριστόν* ἐλεύθερον ἀγνοίας,* δουλείας τε καὶ δειλίας,* εἰ καὶ εὐχεται Πατρὶ* καὶ πάσχει καὶ τέθνηκεν,* ὡς Θεὸς γὰρ ἀπαθῆς μένει* ψυχῇ καὶ τῇ σαρκὶ δὲ* ἀχώριστος, σφύζων* καὶ ἀφθαρτον τὸ σῶμα.

Ὅλος φωτισθεῖς γράφεις Χριστοῦ* τὴν κάθηδον ἐν Ἰδου,* ἀνάστασιν ὑπὲρ πάντων* καὶ ἀνάληψιν αὐτοῦ,* καθέδραν οὐράνιον,* ὃν τιμῶσιν ἄγγελου
25 ἔνω,* θεάνθρωπον ὀρῶντες* καὶ ἡμεῖς σοῖς ὕμνοις* ἐν γῆ, πάτερ, ὑμνοῦμεν.

Σὺ τραυῶς διδάσκεις τὸν Χριστόν* κτιστὸν καὶ ἀκτιστόν τε,* γεγεννη- μένον ἐκ κήρης,* σταυρωθέντα τε σαρκὶ* καὶ μόνον πρωτότοκον³,* οἷα Λόγον δημιουργόν⁴ τε* καὶ καινουργόν τοῦ κόσμου⁵,* ὃν διπλοῦν, ὡς ἔφης,* καὶ ἐνικὸν ὑμνοῦμεν.

30 Σέβειν ἐν Τριάδι τὸν Θεὸν* καὶ βάπτισμα λαμβάνειν,* σταυρῷ τε ἐνση-

1. Λουκ. 1,26. 35.

2. Πρβλ. Ῥωμ. 5,12. 17. Α' Κορ. 8,6. Α' Τιμ. 2,5.

3. Πρβλ. Λουκ. 2,7. Ῥωμ. 8,29. Κολοσ. 1,15. 18. Ἐβρ. 1,6. Ἄποκ. 1,5.

4. Ἰω. 1,3.

μειοῦσθαι* καὶ πρὸς ἕω προσκυνεῖν,* τῶν φρικτῶν μετέχειν τε* μυστηρίων
ἡμῖν ἐξέθου,* ὡς ἱερεὺς, ὡς κήρυξ,* πάτερ Ἰωάννη,* διό σε εὐφημοῦμεν.

Θ<εοτοκίον>.

Ἰμνεῖ διηγούμενος, ἀγνή,* σὴν γενεάν' τὴν θείαν* ὁ ὑμνωδὸς Ἰωάν-
νης* καὶ εἰκόνα σου τιμᾶν,* ὑπὲρ ἧς ἐνήθλησεν* ἐκδιδάσκει καὶ τοῦ υἱοῦ σου* 5
καὶ πάντων τῶν ἁγίων* ἅμα τοῖς λειψάνοις,* μεθ' οὗ σε νῦν ὑμνοῦμεν.

ᾠδὴ θ', Τύπον τῆς ἀγνῆς.

196^{να}

Μέγας ὡς πατὴρ ἐξέθηκας* σὺ τὰς γραφάς, ὡς ἐρευνήσας² ἐδίδαξας*
τὰ ἐπὶ Χριστοῦ* καὶ τῶν κακῶν ὡς ἀνάτιος* ὁ Θεός, ὃς καὶ μία ἀρχὴ ἐστίν,*
ἡ Τριάς, ἧ παμμακάροισι* παρεστηκώς ἡμῶν μνημόνευε. 10

Ἔργοις ἀγαθὸς γενόμενος,* τὸ ἀγαθὸν τοῦ κτίσαντος ἀνεκήρυξας,* νόμω 196^{νβ}
τοῦ Θεοῦ* πολιτευθεὶς δέ, πανόσιε,* παρανόμους αἰσχύνεις τοῖς λόγοις σου*
καὶ τοὺς πιστοὺς στηρίζεις,* οἱ καὶ πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ὡ τῆς καθαρᾶς ἀγνείας σου,* περιτομὴν δι' ἧς ἐδίδαξας Πνεύματος³*
καὶ ὡς γνήσιος* δοῦλος Χριστοῦ τὸν ἀντίχριστον* θριαμβεύσας, τὴν πάντων 15
ἀνάστασιν* κηρύττεις, ἔλευσίν τε* Χριστοῦ δευτέραν, παμμακάριστε.

Νέμοις, Ἰωάννη ὄσιε,* στόμα Χριστοῦ, ῥήτωρ αὐτοῦ καὶ φιλόσοφε,* πάν-
των τῶν ἁγίων* ὑμνωδὸς καὶ ὁμότροπε,* καλλονὴ ἱερέων, ἰσαγγελε,* ὁμολο-
γίας στῦλε,* χάριν, εἰρήνην τοῖς ὑμνοῦσί σε.

<Θεοτοκίον>.

20

Ἄπαν ἀτονεῖ ἐγκώμιον,* Μήτηρ Θεοῦ. τοῖς μεγαλείοις⁴ προσψαῦσαι
σου,* Ἡ γὰρ δόξα σου* πληροῖ τὰ πάντα, ἧς ἔτυχε* καὶ ὁ σὸς ὑμνωδὸς Ἰω-
άννης, ἀγνή* Νέμοις δὲ ταύτην πᾶσι* καὶ μέγα ἔλεος τοῖς δούλοις σου.

25.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΣΥΝ Τῷ ΑΓΙῷ ΝΙΚΟΛΑῶ⁵ (Σ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ)

Ἰ. *Ἰεροστιχίς*: Σὺν τῷ Νικολάῳ σε μέλπω κερθένε, Συμεών.

Κῶδ. Α. γ. 200^{αβ} - 201^α

ᾠδὴ α', ἦχος α', ᾠδὴν ἐπιπικίον.

Σεμνὴ παναμώμητε,* χαῖρε πατέρων* ἀρχὴ καὶ ὑπόθεσις,* σὲ τῶν ὑμνων 25
τίθεμεν* τοῦ ποιμενάρχου || ἀρχήν,* προσορτάζοντες τοῦ σοῦ* υἱοῦ τὴν γέννησιν. 200^{να}

1. Πρβλ. Ἰσα. 53,8

2. Πρβλ. Ἰω. 5,39.

3. Πρβλ. Ῥωμ. 2,29. Φιλιπ. 3,3. Κολοσ. 2,11.

4. Πρβλ. Λουκ. 1,49.

Ἵμνοῦσιν οἱ ἄγγελοι, * θεογεννήτορ, * τὸν ἀφραστον τόκον σου¹, * ὃν ὡς ἄλλος ἄγγελος * ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ * καὶ ὁ Νικόλαος ὑμνεῖ, * μεθ' οὗ τιμῶμέν σε.

Νικᾶ τὸ μυστήριόν * σου πᾶσαν γνῶσιν * καὶ τὰ ξένα θαύματά * σου ὑπὲρ ἔννοιαν * καὶ Νικολάου, ἀγνή, * τὰ τέρατα ὑπερφυῖ, * μεθ' οὗ ὑμνοῦμέν σε.

5 Τὸ μέγα καὶ ἕμετρον * τῆς εὐσπλαγγνίας * ὁ Θεὸς σαρκούμενος * ἐκ σοῦ ἀνέδειξε * καὶ οἰκτιρμῶν μιμητῆς * ὤφθη Νικόλαος αὐτοῦ, * μεθ' οὗ σε μέλομεν.

200^{νθ}

ᾠδὴ γ', Στερεωθήτω.

ᾠ τῆς ἀφράστου ἀγαθότητος! * ὁ Θεὸς οἰκήσας ἐν μήτρᾳ σου, * παρθένε, τίκτεται βροτός * ὁ κηρύττει τοῖς θαύμασιν * ὁ Νικόλαος, ἀγνή, διδ * σκιρτῶ-
10 μεν χορεύοντες.

Νῦν οὐρανὸν ἡ γῆ ἐνέκησε, * τὸν Θεὸν γὰρ ἔχει ἐν σώματι * κυοφορούμενον ἐκ σοῦ, * ὃν δοξάζουσιν ἄγγελοι * καὶ Νικόλαος ἡμᾶς ὑμνεῖν * διδάσκει ἰσάγγελος.

Ἰδοὺ τῆς ἔχθρας τὸ μεσότειχον * λύεται², ὁ ζῶν γὰρ παράδεισος * ἐφάνης φέρων τὴν ζωὴν³, * ἧς τρυγῆσας⁴ Νικόλαος * καὶ ἡμῶν || ταύτην παρέχει * διὰ
15 σοῦ πολλοῖς θαύμασιν.

Κλιμαξ σὺ, κόρη, ἡ οὐράνιος⁵ * καὶ Θεοῦ ἡ πύλη⁶ καὶ εἴσοδος, * κλειδοῦχος δὲ καὶ ὁδηγός * καὶ μεσίτης Νικόλαος * χρηματίζει τῶν πιστῶν, μεθ' οὗ, * παρθένε, τιμῶμέν σε.

201^{να}

ᾠδὴ δ', Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

20 Ὁ μέγας ἱεράρχης * σὲ τράπεζαν εὐρῶν * καὶ θυσιαστήριον * λαμβάνει ἀπὸ σοῦ * τὸ μέγα θῦμα καὶ ἔρχεται τοῦ τεχθῆναι * καὶ ἱεράρχης τοῦτον προμηνύει μέγας, * μεθ' οὗ σε τιμῶμεν, πανύμνητε.

Λυτήριον ἀπάτης, * καθάρσιον παθῶν, * θανάτου ἀναίρεσις * σὺ πέφυκας, ἀγνή, * Θεὸν γὰρ τίκεις, ζωὴν⁷ καὶ φῶς⁸, Θεοτόκε * ἀλλὰ θανάτου καὶ τῆς
25 πλάνης καὶ πταισμάτων * ῥύεται⁹ ἐν σοὶ καὶ Νικόλαος.

Ἀγάπης τοῦ Ὑψίστου * σὺ ὄργανον, ἀγνή, * γενναῖς γὰρ ἐρχόμενον * αὐτὸν

13 μεσότειχον κωδ.

1. Λουκ. 2,13 - 14.

2. Ἐφεσ. 2,14.

3. Πρβλ. Γεν. 2,9. 3,22. Ἀποκ. 2,7.

4. Πρβλ. Ὡσηὲ 10,12.

5. Πρβλ. Γεν. 28,12 - 13.

6. Πρβλ. Γεν. 28,17. Ψαλμ. 117,20. Ἰεζ. 44,1 - 2.

7. Ἰω. 11,25. 14,6 Α' Ἰω. 5,11. 20.

8. Ἰω. 1,9. 3,19. 8,12. 9,5. 12,46.

ὑπὲρ ἡμῶν,* ἐχθρούς τελοῦντας¹, ἡμᾶς φωτίσαι² καὶ σῶσαι³* οὐ καὶ ὡς φίλος ὁ Νικόλαος δεικνύει* ἔργα τῆς ἀγάπης ἀμέτρητα.

Ὡ ξένων μυστηρίων,* ὦ ξένης ἀκοῆς!* ὁ Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου* ὡς ἔμβρυον, ἀγνή,* καὶ σὺ ἡ μήτηρ αἰεὶ ὑπάρχεις παρθένος* εἰς σωτηρίαν τῶν βροτῶν, ἣν καταγγέλλει* σώζων τοὺς πιστοὺς ὁ Νικόλαος. 5

Ὡδὴ ε', Τὴν σὴν εἰρήνην δός.

2021

Στάμνος τοῦ μάννα⁴ πέφυκας* τοῦ ζῶντος καὶ τροφῶς* καὶ τρέφεις, ἀγνή,* τὸν κόσμον σὴ χάριτι* καὶ διατρέφει τῇ δυνάμει σου* ἐν θαύμασι, κόρη,* Νικόλαος τὴν κτίσιν.

Εὐφραίνει τῇ σὴ χάριτι* τὴν γῆν πᾶσαν, ἀγνή,* καὶ σοῦ μόνη μνήμη* 10
χαρᾶς πληροῖ ἅπαντας* ταῖς δωρεαῖς σου δὲ ὁ Νικόλαος* πάντων μεμνημένων* αὐτοῦ ψυχᾶς εὐφραίνει.

Μεγάλα σου τὰ θαύματα* νικῶντα γηγενῶν* τὴν γινῶσιν, ἀγνή,* ἀγγέλων τε νόησιν* καὶ τὰ μυστήριά σου ἄφραστα,* θαύμασι δὲ ταῦτα* Νικόλαος πιστοῦται. 15

Ἐπλήσθη γῆ καὶ θάλασσα* τῆς δόξης σου, ἀγνή,* καὶ ὁ οὐρανός* ἐξ οὗ καὶ Νικόλαος,* καθάπερ ἄγγελος, τοῖς θαύμασι* φθάνων περισφύζει* ἐν γῆ καὶ ἐν θαλάσῃ.

Ὡδὴ ς', Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν.

202

Λάμπεις φέρουσα Χριστὸν* ὡς λαμπὰς ἀειφάνης* καὶ καταύγασον ἡμᾶς* 20
τούτου θείαις ἀστραπαῖς,* ὀλόφωτε, ταῖς Νικολάου* φαινοτάταις εὐχαῖς.

Πάντας νόμους φυσικοῦς* σὺ νενίκηκας, ἀγνή,* τὸν Θεὸν δίχα σπορᾶς* 202
συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ* καὶ διὰ σοῦ τὰ ὑπὲρ φύσιν* πράττει Νικόλαος.

Ὡ καθέδρα τοῦ Θεοῦ,* ὦ δοχεῖον καθαρόν,* ὦ κειμήλιον αὐτοῦ* τῶν χαρίτων ἀπασῶν,* δεήσσει τοῦ Νικολάου* ἡμᾶς χαρίτωσον. 25

Παρθενίας σὺ πηγὴ* καὶ θαυμάτων θησαυρός* καὶ παρθένος διὰ σοῦ* ὁ Νικόλαος, ἀγνή,* καὶ θάλασσα θαυμάτων, κόρη,* μεθ' οὗ τιμῶμέν σε.

Ὡδὴ ζ', Τῶν ἐν καρδίᾳ παιδῶν σου.

203

Ἄγνή θεογεννήτρια τοῦ σοῦ* τὴν γέννησιν* νῦν προεορτάζοντες υἱοῦ,* σὲ τῆς ὥδης* ἀρχήν, σεμνή, τίθεμεν, τούτου* ὡς μητέρα σέβοντες* καὶ χοροστάτην τὸν σὸν* φίλον ποιούμεθα. 30

1. Ῥωμ. 5,10. Κολοσ. 1,21.

2. Ἰσ. 58,9. 60,1. Β' Τιμ. 1,10.

3. Ματθ. 1,21. Ἰω. 3,17. 12,47. Α' Τιμ. 1,15.

Ρητόρων κατεσίγησαν, ἀγνή, τὰ στόματα,* Λόγον σοῦ τεκούσης ἐν σαρκί* καὶ ἱεραὶ* γλώσσαι αὐτὸν ὕμνησαν, κόρη* ὄθεν καὶ Νικόλαος* Ἄρειου στόμα δεινὸν* φράττει ἐν λόγοις σεπτοῖς.

Θεοῦ Υἱὸν συνάναρχον ἡμῶν* ἐγέννησας* Πατρὶ ὁμοούσιον, ἀγνή,* ὃς
5 καὶ ἡμῶν* ὄφθη ἐκ σοῦ ὅμοιος, κόρη,* σαρκωθεὶς ὁ ἄτρεπτος* καὶ εὐλογοῦμεν αὐτὸν* Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἐπισκιάσει Πνεύματος Θεοῦ¹* ἐσκήνωσεν* ἐν σοὶ² ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ* καὶ τῶν αὐτοῦ* σὲ δωρεῶν ἐπλησε, κόρη,* ὧν πλησθεὶς Νικόλαος* θαύμασι σώζει πιστοῦς* καὶ κατευφραίνει τὴν γῆν.

3^α 10

Ῥοδὴ η', Ὁν φοιτῶσιν ἄγγελοι.

3^α

Νομὴν ἐπουράνιον³* σὺ δέδωκας ἡμῶν* ἢ ποιμένα γεννήσασα,* παρθένε, τὸν καλόν⁴,* οὗ μιμητῆς⁵ ὄφθη* καὶ ποιμὴν ἀγαθὸς* Νικόλαος τρέφων* ἡμᾶς τῇ χάριτί σου.

Ἐν μήτρᾳ σου φέρεται* ὁ ἄληπτος Θεὸς* ἐκ σκότους ῥυθόμενος* ἡμᾶς
15 καὶ φυλακῆς⁶* οὗ καὶ ὑπηρέτης* χρηματίζων καλὸς* τῆς εἰρκτῆς λυτροῦται* Νικόλαος δεσμώτας.

Σὺ ἄρτον οὐράνιον⁷* βαστάζεις τῇ γαστρὶ* τὸν μέγαν καὶ πλούσιον,* πολὺν ἐν οἰκτιρμοῖς⁸* καὶ τῷ σῶ ἔλεει* διατρέφει διπλῶς* πολλοὺς καὶ πλουτίζει* Νικόλαος, παρθένε.

20 Ὑπάρχεις, πανάχραντε,* σὺ μήτηρ ὀρφανῶν⁹,* πενήτων προμήθεια* βαστάσασα Χριστὸν* τὸν πάντων τροφέα¹⁰* καὶ πατὴρ ὀρφανῶν* Νικόλαος ὄφθη* σέ, κόρη, μεγαλύνων.

3^β

Ῥοδὴ θ', Τὴν ζωοδόχον πηγὴν.

Μετὰ ἀγγέλων, ἀγνή, σὲ δοξάζομεν,* μετὰ ἀγίων ἀπάντων ὑμνοῦμέν σε,*
14^α 25 χοροστάτην ἢ ἔχοντες* τὸν μέγαν Νικόλαον* τὸν ἱεράρχην, παρθένον καὶ σοῦ φίλον,* προεορτάζοντες, κόρη, τὸν τόκον σου.

Ἐπὶ τῆς γῆς διὰ σοῦ Θεὸν ἔχομεν,* οὐκέτι τρέμομεν, κόρη, τοὺς δαίμο-

1. Πρβλ. Λουκ. 1,35.

2. Πρβλ. Ἰω. 1,14.

3. Πρβλ. Ἰω. 10,9.

4. Ἰω. 10,11. 14.

5. Πρβλ. Α' Κορ. 11,1. Α' Θεσ. 1,6.

6. Πρβλ. Ἰησ. 42,7.

7. Ἰω. 6,41. 50. 51. 58.

8. Πρβλ. Β' Κορ. 8,9. Ἐφεσ. 2,4. Β' Βασ. 24,14. Α' Πιερ. 21,13. Νεεμ. 9,19. Βαχ. 2,27.

9. Πρβλ. Ψαλμ. 67,6.

νας,* τὰ πταιίσματα λέλυται,* ἡ χάρις ἐπέλαμψεν,* ἣν προμηνύει Νικόλαος ὁ μέγας,* μεθ' οὗ σε πάντες, ἀγνή, μακαρίζομεν.

ᾠ τῶν ἀπάντων καλῶν θεῖον ἄθροισμα,* ἡ τῶν καλῶν τὴν πηγὴν Θεὸν φέρουσα,* τῶν καλῶν τὸ κάλλιστον,* παντὸς καλοῦ πλήρωσον* ἡμᾶς, παρθένε, εὐχαῖς τοῦ Νικολάου,* ἡ καλλοναῖς μόνη θείαις ὑπέρκαλος. 5

Νέμεις ἡμῖν, χαρισμάτων ἡ ἄβυσσος,* ἡ τὴν χαρὰν τὸν Χριστὸν μόνη τέξασα,* πταιισμάτων τὴν ἄφρσιν,* δεινοῦ παντὸς λύτρωσιν* καὶ αἰώνιαν χαρὰν, θεογεννητορ,* ταῖς Νικολάου λιταῖς τοῦ τρισμάκαρος.

26.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΝ¹ (Σ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ)

Ἀκροστιχίς: Ὑμνεῖ σε, Νικόλαε, πᾶς καὶ γὼ πάτερ, Συμεών.

Κῶδ. Α, φ. 200^{να} - 204^{τη}

ᾠδὴ α', ἦχος α', Χριστὸς γεννᾶται.

Ὑμνεῖν σε, πάτερ Νικόλαε,* συνήθει συμπαθεία με πρόσδεξαι,* ὁ ἰλα- 10 ρός, ὁ πραότατος,* ὁ καλὸς ποιμὴν², μάκαρ, ὁ τοῦ Χριστοῦ* μιμητῆς³ καὶ φίλος⁴* καὶ χρηστός, ἐπεικῆς,* ὄσιος, ἄκακος.

Μετὰ ἀγγέλων ὡς ἄγγελον,* μετὰ πατριαρχῶν ὡς ὁμότιμον,* μετὰ δικαίων ὡς δίκαιον* καὶ σὺν μύσταις ὡς μύστην σὲ τοῦ Χριστοῦ* καὶ σὺν ἱεράρχαις* πᾶσα τάξις τῶν πιστῶν* τιμᾶ, Νικόλαε. 15

Νῦν ἐκ ψυχῆς εὐφημοῦμέν σε* ποιμένες τὸν ποιμένα, Νικόλαε,* καὶ μονασταὶ τὸν διδάσκαλον* καὶ πτωχοὶ τὸν τροφέα καὶ βασιλεῖς* τὸν φρουρὸν καὶ πάντες* τὸν ὑπέρμαχον πιστοὶ* καὶ ῥύστην ἔτοιμον.

Θ(εοτοκίον).

Ἐκ τῆς γαστρὸς σου ὁ ἥλιος* ὁ ἄδυτος, παρθένε, νῦν ἤρξατο* ἐξανατεῖ- 20 λαι καὶ ἄπασαν* λάμψαι τὴν οἰκουμένην· ὅθεν ἡμεῖς* οἱ τὸ φῶς λαβόντες* πρροέρτιον ὠδὴν·* Χαῖρέ σοι, μέλομεν.

ᾠδὴ γ', Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

201^{τη}

Ἱερῶν ποιμένων* ἱερώτατος γέγονας ἔξαρχος,* ἡγιασμένος ἀπὸ μητρᾶς⁵*

1. ΦΣΘ, σελ. 111.

2. Ἰω. 10,11. 14.

3. Πρβλ. Α' Κορ. 11,1.

4. Πρβλ. Λουκ. 12,4. Ἰω. 15,14. 15.

καὶ πανάμωμος, πάτερ,* πραῦς, τὰ θεῖα σοφώτατος* καὶ ταπεινὸς τὴν καρδιάν¹, διὸ* οἶκος Χριστοῦ² γέγονας.

Σὺ σκεῦος Κυρίου³* ἀπὸ μητέρας ὑπάρχων, Νικόλαε,* θηλῆς ἀπήχου τῆς μητρῶας* ἐν καιρῷ ἐγκρατείας,* ναὸς ὠφθης τε τῆς χάριτος⁴,* διὸ τεμένη τῆς
5 πλάνης εὐχαῖς* ἔθραυσας καὶ ξόανα.

Εὐλογεῖ σε ἅπας* ὁ Χριστὸν εὐλογῶν, ὦ Νικόλαε* τοῦτον ἠγάπησας γάρ, πάτερ,* καὶ σὲ πάντες ποιοῦσι* πιστοὶ καὶ πάντας περισφζε* πανταχοῦ φθάνων καὶ τοῦτο γάρ σοι* Χριστὸς δῶρον δέδωκεν.

〈Θεοτοκίον〉.

10 Νῦν ἐπὶ τῇ μνήμῃ* τοῦ λαμπροῦ ποιμενάρχου, πανάμωμε,* τὴν τῶν ἀγγέλων μελωδίαν* ἐκβοῶμεν τό· Δόξα* Θεῷ⁵, καὶ σὲ μεγαλύνομεν* τὴν ἐν κοιλίᾳ λαβοῦσάν αὐτὸν* καὶ σαρκὶ νῦν τίκτουσαν.

201^{να}

Ῥοδὴ δ', Ῥάβδος 〈ἐκ τῆς ὀρίξης〉.

Ἱερὸν ἢ χάρις σε βλαστὸν* τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδωκε,* θείους καρπούς ἡμῖν
201^β 15 πκρέχοντα* θαυμάτων ταῖς δωρεαῖς* καὶ θείων ἢ ἰάσεων* θάλασσαν καὶ γῆν
καὶ πάντα κόσμον* πληροῦντα καὶ τὰς ψυχὰς* ἡμῶν καὶ τὰ σώματα τρέφοντα.

Κανὼν τῶν ποιμένων ἀληθῶς* ἐδειχθης, ὦ Νικόλαε,* προχειρισθεὶς ἀγίῳ Πνεύματι,* δεικνύντος σε τοῦ Θεοῦ* τοῖς ποιμέσιν, ἵσπε,* τεταπεινωμένον τῇ καρδίᾳ⁶* καὶ ὑψηλὸν τῇ ψυχῇ,* διὸ καὶ ἀνύψωσε⁷ θαύμασιν.

20 Ὅλον ἰλαρόν, ὅλον πραῆ* λόγοις καὶ ἔργοις, ἵσπε,* κατὰ τὴν θείαν ἀποκάλυψιν* οἱ ἱεράρχαι Χριστοῦ* εὐρόντες σε χρίουσι,* δοῦλον τοῦ Χριστοῦ⁸ ἀληθῶς ὄντα,* ἀμίαντον καὶ ἀγνόν,* οὐχ ἀμαρτωλόν, ἀλλὰ ἴσιον⁹.

〈Θεοτοκίον〉.

Λαμπὰς σὺ τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός,* Πατὴρ τὸν Λόγον, δέσποινα,* ἐν τῇ
25 γαστρὶ ὄλον χωρήσασα* σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ,* οὗ ἀστὴρ ὡς μέγιστος* προτρέχει¹⁰ Νικόλαος κηρύττων* φέγγει θαυμάτων αὐτὸν Θεὸν* καὶ σὲ Θεομήτορα.

1. Ματθ. 11,29.

2. Πρβλ. Ἰω. 6,56. 15,4. 5. 6. 7. Α' Ἰω. 3,24.

3. Πρβλ. Πράξ. 9,15.

4. Πρβλ. Α' Κορ. 3,16. 6,19. Β' Κορ. 6,16.

5. Λουκ. 2,14

6. Πρβλ. Ψαλμ. 50,19. Ματθ. 11,29.

7. Πρβλ. Ματθ. 23,12. Λουκ. 14,11. 18,14. Ἰακ. 4,10. Α' Πέτρ. 5,6.

8. Πρβλ. Α' Κορ. 7,22. Ἐφεσ. 6,6.

9. Πρβλ. Τίτ. 1,8

10. Πρβλ. Ματθ. 2,2 - 10.

Ῥοδὴ ε', Θεὸς ὢν εἰρήνης.

202ra

Ἀσκήσει τὸ πρῶτον* καθάρας σαυτὸν* καὶ ἀγνεῖα καὶ πόνοις, Νικόλαε,*
ὄργανον ἀκηλίδωτον ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ* καὶ τῆς ἀγιωσύνης* εὖσμος μυρο-
θήκη,* ἀλλὰ καὶ ἀθλήσεως* κατεκοσμήθης θείαις στίγμασιν¹.

Ἐπλήσθης ἐκ βρέφους* σοφίας Θεοῦ²* καὶ σοφίαν ἠγάπησας, ὅσιε,* 5
τὴν ὄντως ἐπουράνιον³ καὶ λόγων ἐραστής* τοῦ Πνεύματος ἐγένου* καὶ λό-
γους τῶν ἀθέων* φαυλίζων, Νικόλαε,* ὁμολογίας ἄθλοις ἔλαμψας.

Παθῶν ἠξιώθης* τῶν ἰσῶν Χριστοῦ⁴* καὶ εἰρκτῆ συνεκλείσθης, Νικό- 202rb
λαε,* οὐ μόνον θείῳ χρίσματι τυπῶν τὸν Ἰησοῦν⁵,* ἀλλὰ καὶ ἰσοῖς ἄθλοις,*
ὡς καὶ Θαυμάτων ἰσοῖς* ἐν ἔργοις⁶ διέλαμψας,* αὐτοῦ τὸν ἔλεον μιμούμενος. 10

Θ(εοτοκίον).

Ἀγνείας ἡ ρίζα,* παρθένων ἀρχή,* χαῖρε μῆτερ Θεοῦ ἀειπάρθενε,* ἡ
παρθενίας στέμματι λαμπρύνασα, ἀγνή,* Νικόλαον τὴν μέγαν* καὶ τῆς ἱεραρ-
χίας,* οὐ τὴν μνήμην σέβοντες* προεορτάζομεν τὸν τόκον σου.

Ῥοδὴ ς', Σπλάγχχνων Ἰονῶν.

15 202va

Σοῦ ταῖς προσευχαῖς,* Νικόλαε μέγιστε,* τροποῦται ἡ πλάνη καὶ διώ-
κεται* καὶ τὸ κήρυγμα* τοῦ Χριστοῦ ἀναθάλλει, οὐ ἔξαρχος* ἀναδέδειξαι ὡς
δεύτερος ἀπόστολος* ὅθεν τῆς εἰρκτῆς ὡς λέλυσαι.* τῆς Τριάδος φωτὶ κό-
σμον ἠύγασας.

Κύκλω μὲν τὴν γῆν* ὁ Παῦλος διέρχεται⁷* κηρύττων Χριστὸν λόγοις 20
καὶ τέρασι⁸* καὶ σὺ θαύμασιν* οἰκουμένην κυκλοῖς ὡς κηρύγματι* καὶ ἐλέει
δέ, λόγῳ, βίῳ, Νικόλαε,* ἔλκων πρὸς Θεοῦ ἐπίγνωσιν⁹* ἀσεβεῖς καὶ στηρί-
ζων θεόφρονας.

Ἄπας ἀπορεῖ* νοῦς ἐξαριθμῆσαι σου* τὰ θαύματα, πάτερ, καὶ τὰς χά-
ριτας,* τῆς ἀγάπης τε* τὸ εὐρύχωρον, μάκαρ Νικόλαε,* δι' οὐ γέγονας εἰκό- 25
τως κοσμοπόθητος* ὡς γὰρ τὸν Χριστὸν ποθήσαντα* καὶ Χριστοῦ δοῦλοι
πάντες ποθοῦσί σε.

1. Πρβλ. Γαλάτ. 6,17.

2. Ῥωμ. 11,33 Ἀ' Κορ. 1,21. 2,7. Ἐφεσ. 3,10.

3. Πρβλ. Ἰακ. 3,15. 17

4. Πρβλ. Β' Κορ. 1,5. Φιλιπ. 3,10. Ἀ' Πέτρ. 4,13.

5. Πρβλ. Λουκ. 4,18. Πράξ. 4,27. 10,38. Ἐβρ. 1,9.

6. Πρβλ. Ἰω. 14,12.

7. Πρβλ. Ῥωμ. 15,19.

8. Πρβλ. Ῥωμ. 15,19. Β' Κορ. 12,12.

9. Πρβλ. Β' Πέτρ. 1,2. 3.

Θ<εστοκίον>.

02vB

Γένος γηγενῶν,* εὐρόν τὴν ἀνάπλασιν* || καὶ τὴν ἀφθαρσίαν¹ τῆ γεννή-
σει σου,* πρὸ τοῦ τόκου σου* προσκίρτᾳ Νικολάου τῆ μνήμη, ἀγνή,* τοῦ οἰ-
κτιρμοῦνος ποιμένος, ὑπεράμωμε.* οὗτος καὶ γὰρ κήρυξ πέφυκε* τοῦ σοῦ τό-
5 κου ἔλξει καὶ θαύμασιν.

03ra

ᾠδὴ ζ', Οἱ παῖδες εὐσεβεία.

Ὡ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας* καὶ πολλῆς ταπεινώσεως, ὅσιε,* τῶν ἐντολῶν
τε φυλακῆς* τοῦ Σωτῆρος, παμμακάριστε,* τὰς μελλούσας κινδυνεύειν γὰρ
ῥύόμενος* τρεῖς ἀδελφάς, ἐν κρυπτῷ τὸ δῶρον πράττεις².

03rb 10

Παρέχεις μὲν καὶ κρύπτη,* πλὴν Χριστὸς φανεῖροῖ σε μὴ θέλοντα* καὶ
τότε πάτερ καὶ αἰεὶ.* διὰ τοῦτο καὶ πολὺδωρος* εὐεργέτης μαρτυρῆ κόσμῳ,
Νικόλαε,* καὶ πάντες τοῦτο πιστοὶ λαμπρῶς βοῶσιν.

Ἀγάπης ὄρος μέγας* καὶ ἐλέους ὑπάρχων, Νικόλαε,* εὐεργετεῖς πατρίδα
σὴν* καὶ πιστοὺς πανταχοῦ, ὅσιε,* καὶ ἐν γῆ τε καὶ θαλάσῃ ὀπτανόμενος*
15 καὶ σὲ ὑμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες³.

Θ<εστοκίον>.

Τίς τὰ σὰ μεγαλειᾶ⁴* ἱκανῶς ἀνυμνήσει, θεόθυμπε,* ὅτι θεὸν ἐν σῆ γα-
στρί* ὑπεδέξω, ἐνυπόστατον* Λόγον ζῶντα καὶ παρθένος μένεις τίκτουσα,*
ὄν εὐλογοῦμεν καὶ σὲ δοξολογοῦμεν⁵.

03va 20

ᾠδὴ η', Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ἐλαμψας φωτὶ μὲν, πάτερ, τοῦ ἐλέους* καὶ τῷ ζήλῳ δὲ δικαιοσύνης,*
οὐ γὰρ ὅλως ἔφερες παρανόμως πάσχειν τινάς.* ὅθεν τρεῖς λυτροῦσαι ἐν τοῖς
Μύροις τὸ πρίν,* τοῦ θανεῖν ἀδίκως κινδυνεύοντας.* διὸ ῥύου δεινῶν ἡμᾶς τε,
Νικόλαε,* Χριστὸν εὐλογοῦντας⁶ καὶ σὲ πόθῳ τιμῶντας.

25

Ῥέεσθαι ἀπὸ Θεοῦ εἴληφας χάριν* καὶ ἀπὸν σαρκὶ⁷ τοὺς ἀνευθύνους.*
ὅθεν, ὦ Νικόλαε, τρεῖς ἀθόους καὶ ὦν μακρὰν* ἐν τῇ Κωνσταντίνου φθάσας
ἔσωσας.* καὶ νῦν πανταχοῦ φθάνειν δυνάμενος* τῆ ψυχῆ σου, πάτερ, ἡμᾶς
σῶζε θλίψεων,* νῦν καὶ αἰωνίως Χριστὸν ὑπερυψοῦντας*.

1. Πρβλ. Β' Τιμ. 1,10.

2. Πρβλ. Ματθ. 6,4.

3. Πρβλ. Δαν. 3,(28).(29) ἐξ

4. Πρβλ. Λουκ. 1,49.

5. Πρβλ. Δαν. 3,(27).

6. Πρβλ. Δαν. 3,(34) ἐξ.

7. Πρβλ. Α' Κορ. 5,3.

Σφράγισμα τελείς, λαμπτήρ ἀρχιερέων,* || θεολόγων τε γνώμων καὶ τύπος,* μέγιστε Νικόλαε· τὴν Τριάδα γάρ τὴν σεπτὴν* ὁμοούσιον σαφῶς, πάτερ, ἐκήρυξας* καὶ τὸν Ἄρειον τὸν δυσσεβῆ τοῖς λόγοις σου* ἐν Νικαία καὶ Παύμασι φρικτοῖς ἤσχυνας.* ὅθεν πᾶς πιστός σε συμφώνως μακαρίζει. 203^{νβ}

Θ<εστοκίον>.

5

Ἵμνοις σε ταῖς τῶν ἀγγέλων ὑμνοῦμεν* σὺν ποιμέσι καὶ μάγοις, παρθένοι,* καὶ τό· Δόξα, κράζομεν, ἐν ὑψίστοις τῷ ποιητῇ,* ἡ εἰρήνη ὁ Χριστός γὰρ ἔλαμψεν,* εὐδοκία τε τοῖς ἀνθρώποις δεδώρηται¹* καὶ τοῦτο προγράφει Νικόλαος τῇ μνήμῃ.

Ῥοδὴ θ', Μυστήριον ξένον.

10 204^{τα}

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,* τὸν ἐν ἱεράρχαις* Νικόλαον τὸν μέγαν.

Μεγάλων σου τῶν δωρεῶν ἀπολαύοντες,* μέγιστε Νικόλαε,* προστρέχομεν πιστοὶ σοὶ ἐκ πόθου* κοινὸν ὡς πατέρα, τροφόν,* ἱατρὸν καὶ προμηθεά σε, σοφέ,* καὶ ἐπίκουρον ἐν πίστει μεγαλύνοντες.

Εὐρίσκοντες οἱ ἐν κινδύνοις ἀντίληψιν,* χαρὰν οἱ ἐν θλίψεσι,* στολὴν οἱ 15 γυμνητεύοντες, πάτερ,* τροφήν οἱ πεινῶντες, πτωχοὶ* πλουτισμὸν καὶ οἱ ἐν πταιίσμασι, σοφέ,* θείαν ἄφεσιν, πιστῶς σε μεγαλύνομεν.

Ὡ μέγιστον τῆς Ἐκκλησίας καλλώπισμα,* ἀγγέλων ἰσότημε,* σφραγίς 204^{τβ} ἱεραρχῶν καὶ ποιμένων,* ἀθλητῶν, δόσιων κρηπίς,* βασιλέων συνεργός, ἱεραρχῶν,* σὺ γενοῦ καὶ σωτὴρ πάντων, ὦ Νικόλαε. 20

Θ<εστοκίον>.

Νῦν, δέσποινα, λαμπρῶς ἡμῖν συγχορεύουσι* τῷ τόκῳ σου οἱ ἄγγελοι* καὶ πάντες οἱ χοροὶ τοῦ υἱοῦ σου* καὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ, ἀγνή,* ὁ Νικόλαος, ποιμὴν ὁ συμπαθής,* οὐ πρεσβείαις τοὺς πιστοὺς πάντας περισώζει.

27.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΛΛΗΨΙΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ* (Θ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ)

Ἀκροστιχίς: Σύλληψιν ἀγνῆς μητροπαρθένου σέβω, Συμεῶν θύτου· Ἀμήν.

Κῶδ. Α, φ. 206^{τα} - 208^{να}

Ῥοδὴ α', ἦχος δ', Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. 25

Συγχάρητε σήμερον* ἄγγελοι ἅμα καὶ ἄνθρωποι,* τῆς θείας ἐνώσεως³* ἡμῶν ἢ πρόξενος* ἤδη ἄρχεται βλαστάνειν* ἐν τῇ στείρᾳ,* || εἰρήνην παρέχουσα* τὴν ἀκατάλυτον. 206^{τδ}

1. Λουκ. 2,14. Ἐφεσ. 2,14. Β' Κορ. 4,6.

2. ΦΣΘ, σελ. 111.

Ἵμνοῦμεν τὴν σύλληψιν* τὴν ἐν τῇ Ἄννη σου, πάναγνε,* ἀρχὴν χρημα-
τίζουσαν* καταλλαγῆς τοῦ Θεοῦ¹*· σὺ γὰρ ἔλεων* βροτοῖς τὸν κτίστην ἔθου*
καὶ τοῦτον συνέλαβες* ἡμῖν ἐνώσασα.

Λειμῶν ὁ σωτήριος* τοῦ παραδείσου νῦν ἤρξατο* ἀνοίγεσθαι, δέσποινα,*
5 ὡς ἐν λειμῶνι γαστρί* ἀρξάμενης σου* βλαστάνειν τῆς μητρός σου,* ἐν κήπῳ
λαβούσης σε* καρπὸν εὐχῆς εὐκλεῆ.

Λαός σου καὶ ποιμνιον* ἡμεῖς, παρθένε, καὶ σχοίνισμα²,* ἀρχὴ δὲ σὺ,
πάναγνε,* συναγωγὴ τε ἡμῶν* διὸ σέβομεν* ὡς ἀρχὴν σωτηρίας* τὴν ἀρχὴν
τοῦ εἶναί σε,* θεοχαρίτωτε.

206^{να} 10

ᾠδὴ γ', Τοὺς σοὺς ἱμνολόγους.

Ἡ χάρις νῦν φαίνει τοῦ Κυρίου,* σταγῶν τοῦ ἐλέους ἐν τῇ γῆ* κατηῆλθεν,
ἡ θεόπαις γὰρ* ἐν μήτρᾳ συλλαμβάνεται,* ἐξ ἧς Χριστός, ἡ ἄβυσσος* τῆς εὐ-
σπλαγχνίας, ὁφθήσεται.

Ψαλμοῖς νῦν κροτήσωμεν καὶ ὕμνοις,* τὸ σπέρμα τὸ ἅγιον ἰδοῦ* στείρα
15 γῆ καταβέβληται,* ἀσπόρως ἦτις τέξεται* Χριστόν. τὸν παρεχόμενον* σπέρ-
μα καὶ γένος τὸ ἄφθαρτον³.

Ἰδοῦ προσευχῆς δῶρον δικαίοις,* τῇ Ἄννη καὶ τῷ Ἰωακείμ,* ἡ Θεοτό-
κος δέδοται,* ἡ Λόγον τῷ γεννήτορι* σεσαρκωμένον τέξεται,* λόγον βροτοῖς
καὶ ἐξίλασμα.

20 Ναὲ ὑπεράγιε Κυρίου⁴,* τὸ σκῆνωμα δόξης τοῦ Θεοῦ⁵,* τῆς θείας ὑπο-
στάσεως* τοῦ Λόγου χώρα ἔσπιλε,* τῆς χάριτός σου σκῆνωμα* δῆμον τὸν
σόν, κόρη, ποιήσον.

206^β

ᾠδὴ δ', Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἀπαρχὴ χρηστότητος νῦν τοῖς βροτοῖς* ἡ ἀρχὴ τοῦ εἶναι τὴν ἄχραντον*
25 θεόθεν ὄφθη,* ἣν ὑμνήσωμεν καὶ γὰρ* Θεὸς ἐκ ταύτης ἔλαβε* βροτῶν ἀπαρ-
χὴν⁶ καὶ ἐθέωσεν.

Γένος ἐπουράνιον οἱ γηγενεῖς⁷* καὶ υἱοὶ Θεοῦ⁸ χρηματίσαντες* διὰ σοῦ,
κόρη,* σοῦ δοξάζομεν, σεμνή,* τὴν ἐν τῇ Ἄννη σύλληψιν,* ἀρχὴν ἀγαθῶν ὡς
ὑπάρχουσιν.

1. Ῥωμ. 5,11. Β' Κορ. 5,18. 19.

2. Πρβλ. Δευτερ. 32,9. Ψαλμ. 104,11.

3. Πρβλ. Α' Ἰω. 3,9. Α' Πέτρ. 1,23.

4. Πρβλ. Α' Κορ. 3,17.

5. Πρβλ. Ψαλμ. 25,8. 45,5.

6. Πρβλ. Α' Κορ. 15,20.

7. Πρβλ. Ηραξ. 17,28. 29. Α' Πέτρ. 2,9.

8. Ματθ. 5,9.45. Λουκ. 6,35. 20,36. Ῥωμ. 8,14. 19. 9,26. Β' Κορ. 6,18. Γαλάτ. 3,26.

Νέοι ἀνεδείχθητε τῶν γηγενῶν* ἀφθαρσίας αἵτιοι¹ πρόγονοι,* τὴν ῥυ- 207γα
σαμένην* προπατόρων τῆς φθορᾶς²* νῦν συλλαβόντες δέσποιναν,* μεθ' ἧς
καὶ ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Ἦρξατο ἡ δόξα σου πᾶσαν, ἀγνή,* καὶ ἡ καλλονὴ τῶν χαρίτων σου* κτί-
σιν ἀυγάζειν,* ἦν οἱ δοῦλοι σου, σεμνή,* δοξάζοντες αἰτούμεθα* τὴν τῆς σῆς 5
χρηστότητος ἄβυσσον.

ᾠδὴ ε', Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Στερώσεως λέλυται* ἡ θεία Ἄννα σήμερον,* κροτήσωμεν ταύτης τῆ
συλλήψει,* οὐχ ἢ ὡς αἱ στεῖραι* αἱ πρὶν γὰρ τέξεται,* ἀλλὰ τὴν τεκοῦσαν τὴν 207β
ζωὴν³* καὶ καλῶν τὴν στεῖρωσιν* ἐκ τῆς γῆς ἀπελάσασαν. 10

Μητέρα νῦν ἔδειξας* τὴν σὲ τεκοῦσαν, ἄχραντε,* στερώσεως λύσσασα,
τὸ ξένον* τοῦ μυστηρίου* τοῦ σοῦ προγράφουσα.* μήτηρ γὰρ παρθένος καὶ
Θεοῦ* μήτηρ ἀπειρόγαμος* ὑπὲρ νοῦν ἀναδέδειξαι.

Ἠγίασται, πάναγνε,* ἐν σοὶ ἡ κτίσις ἅπασα,* τοῦ ἁγιασμοῦ σὺ γὰρ δο-
χεῖον* ὅθεν καὶ σύλληψίς σου ἠγίασται* καὶ τόκος, τροφή τε καὶ ζωὴ,* ἃ τοὺς 15
μεγαλύνοντας,* Θεοτόκε, ἁγίασον.

Τρέφεσθαι ἡ θρέψασα* ἐν μήτρα τὸν οὐράνιον* ἄρτον⁴ ἰδοὺ ἤρξω, Θεο-
τόκε,* ἐν μήτρα Ἄννης* τῆς συλλαβούσης σε.* σὺ οὖν θρέψον ἄρτω καὶ ἡμῶν*
τῶν θείων χαρίτων σου* τοὺς ὑμνοῦντάς σε, δέσποινα.

ᾠδὴ ς', Τὴν θείαν ταύτην.

20 207γα

Ἰηξάτωσαν ἀγαλλίασιν* βουνοί⁵ καὶ γλυκασμὸν ὄρη⁶ σήμερον,* ἐν ὄρει
γὰρ εὐχῆς* δῶρον ὁ θεῖος ἐδέξατο* Ἰωακείμ τὸ ὄρος* Θεοῦ τὸ ἅγιον⁷.

Ὁ πρὶν κλεισθεὶς⁸ διανοίχθητι* παράδεισος* καὶ γὰρ νῦν φυτεύεται* ὁ
ζῶν παράδεισος* ἐν μήτρα Ἄννης, τὴν δέησιν* Θεῶ ἐν παραδείσῳ* φερούσης 25
ἄμεμπτον.

Πατέρες ἤδη γενόμενοι* μητρὸς τῆς τοῦ Θεοῦ οἱ πρὶν ἄγονοι,* ἐνδοξοὶ
χαίρετε,* τῶν πρωτοπλάστων τὸ ἔγκλημα⁹* ἢ ἐξ ὑμῶν τεχθεῖσα* λύσει γὰρ
πάναγνος.

1. Πρβλ. Β' Τιμ. 1,10. Ἐβρ. 5,9.

2. Πρβλ. Ῥωμ. 8,21.

3. Πρβλ. Ἰω. 14,6. Κολοσ. 3,4 Α' Ἰω. 5,20.

4. Ἰω. 6,41. 50. 51.

5. Ἠσ. 49,13. Ψαλμ. 64,13.

6. Ἀμώς 9,13. Ἰωήλ 3,18.

7. Ψαλμ. 42,3. 47,2. Ἠσ. 27,13. 57,13. 65,9.

8. Γεν. 3,24.

Λύγῃ φωτὸς φαίνειν ἄνωθεν,* παρθένε, τοῖς βροτοῖς νῦν ἀπήρξατο,* τῶν οὐρανῶν, ἀγνή,* ἀνοιγομένων συλλήψει σου* σὺ γὰρ φωτὸς ἀδύτου* πύλη, πανάχραντε.

207vβ

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

5 Ῥίζα θείας σωτηρίας καταβάλλεται* εἰς γῆν στειρεύουσαν,* ἀλλὰ βλαστὸς ἐξ αὐτῆς* ζωῆς ἐκφυήσεται¹* Χριστὸς ὁ Κύριος,* ὃ καὶ ψάλλομεν* Ὁ τῶν πατέρων Κύριος* καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ².

Θείαν πλάκα ἐξ ἐρήμου νῦν ὁ Κύριος* λαξεύειν ἄρχεται³* τῆς στειρευούσης γαστροῦ,* ἐν ἣ καὶ γραφήσεται* αὐτὸς ὁ Λόγος Θεοῦ,* ὃ κρρυγάζομεν*
10 Ὁ τῶν πατέρων Κύριος* (καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ)⁴.

208ra Ἐκ δικαίων ὡς ἀσῆπτων ξύλων ἤρξατο* ποιεῖν ὁ Κύριος* τὴν λογικὴν κιβωτόν⁵,* ἐν ἣ τὰ μαρτύρια* θήσει αὐτοῦ τὰ φρικτά⁶,* ἢ ὃν δοξάζομεν* καὶ τὴν ἀγίαν σύλληψιν* ἀνυμνοῦμεν τῆς παρθένου.

Ναὸς ὄρτι τῷ Ὑψίστῳ ἀνεγείρεται* ἀγίων ἅγιος,* οὐκ ἐν Σιών κλιση-
15 τὸς⁷* ἐν γαστρὶ τῆς Ἄννης δέ,* ὃνπερ ὁ Λόγος Θεοῦ* ἐνυπόστατος* οἰκήσε(ι), ὃ κρρυγάζομεν* Ὁ Θεὸς εὐλο(γητὸς εἶ)⁸.

ᾠδὴ η', Παῖδας εὐαγεῖς.

208rb Ὁ κόσμος ὁ νέος ἀρχὴν ἤδη* λαμβάνει τῇ χάριτι τοῦ κτίσαντος* οὐρα-
νὸς γὰρ ἕτερος* λογικὸς καὶ ἔμψυχος* δημιουργεῖται σήμερον,* ὃς καὶ χωρή-
20 σει Θεὸν* σαρκούμενον ἢ τὸν ἄνθρωπον σῶσαι,* ὃν ὑπερυψοῦμεν* εἰς πάντας <τούς αἰῶνας>⁹.

Ὑψίστῳ βουλῇ βροτῶν τὴν φύσιν* Θεὸς ἀναπλάσασθαι βουλόμενος,* γῆν ἄρχεται σήμερον* ἀγίαν ἐργάζεσθαι¹⁰,* ἐξ ἧς τὸν καινὸν ἄνθρωπον¹¹* πλάσει τὸν νέον Ἀδάμ¹²,* ὃν ἔλαβε καθ' ἕνωσιν ἄκραν* ὁ Λόγος, ὃν πίστει* ὑμνοῦ-
25 μεν εἰς αἰῶνας¹³.

12 ἦ : ὃ κῶδ.

1. Πρβλ. Ἱσ. 11,1.

2. Δαν. 3,(2).(28).

3. Πρβλ. Ἐξ. 34,1. 4. Δευτερ. 10,1. 3.

4. Δαν. 3,(2).(28).

5. Πρβλ. Ἐξ. 25,9. Δευτερ. 10,3.

6. Πρβλ. Ἐξ. 25,15. 20. Δευτερ. 9,15.

7. Γ' Βασ., κεφ. 6. Β' Παρχλ., κεφ. 2 - 4.

8. Δαν. 3, (2).(28).

9. Δαν. 3,(34) ἔξ.

10. Πρβλ. Γεν. 3,7.

11. Ἐφεσ. 2,15. 4,24.

12. Α' Κορ. 15,22. 45

Σοφία Θεοῦ τοῦ οἴκου ταύτης¹* ἤδη τὴν κρηπίδα κατεβάλετο* ἐν γῆ τὴν ἀσάλευτον* τῇ Ἄννη τὴν πάναγνον* ταύτην ὡς οὔσαν σκήνωμα* Θεοῦ τῆς δόξης² λαμπρὸν* ὑμνήσωμεν, πιστοί, μελωδοῦντες* ὡς Θεοῦ μητέρα* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπέφανε νῦν τοῦ σωτηρίου³,* ἀγνή, τὸ προοίμιον καὶ γέγηθε* χορὸς ὁ 5 οὐράνιος* ὁ γνούς τὸ μυστήριον* καὶ κοινωνοὶ οἱ ἄγγελοι* χαρᾶς γεγόνασι,* γονεῦσιν εὐαγγέλια, κόρη,* τοῖς σοῖς προσφωνοῦντες,* μεθ' ὧν σε ἀνυμνοῦμεν.

Ῥοδή θ', Ἄπας γηγενής.

208va

Βάσις γηγενῶν,* ὦ χαῖρε, καὶ στήριγμα,* Θεογεννήτρια* σὺ γὰρ ἡμῖν ἔτε-
κες* τὸν βασιλέα* πάσης τῆς κτίσεως⁴,* ἡμᾶς ἐλθόντα, πάναγνε,* σῶσαι⁵ ἐκ μή- 10
τρας σου* ὄθεν, κόρη,* σὲ νῦν μακαρίζομεν* καὶ τὴν θείαν σου σέβομεν σύλληψιν.

Ὡ τῶν φοβερῶν* μυστηρίων, δέσποινα,* τῶν ἐπὶ σοὶ τοῦ Θεοῦ!* μήτηρ γὰρ ὠφθης αὐτοῦ* ἀνανδρος, κόρη,* καὶ ἀειπάρθενος,* καθὼς καὶ στείρας γέγονας* βλαστὸς εἰς πίστωσιν* τοῦ σοῦ τόκου* ὄθεν σε δοξάζομεν* καὶ τὴν θείαν σου σέβομεν σύλληψιν. 15

Στήριξον, ἀγνή,* τοὺς σὲ μεγαλύνοντας* καὶ πόθῳ μέλποντας* Ὑμνοῖς σου τὴν σύλληψιν,* Μέγα ὡς ὄντως* Θεοῦ προοίμιον* Ἔργον αὐτοῦ σωτήριον* καὶ ἀπαρχὴν ἀγαθῶν,* Ὡν ἀνθρώποις* αἰτία σὺ γέγονας,* Νῦν διό σε πιστοὶ μακαρίζομεν.

Θαύματος μεστὰ* Ὑπάρχει, πανάμωμε,* τὰ μεγαλεῖά σου* Τίς οὖν 20 ταῦτα γηγενῶν* Ὀλωσ, παρθένε,* Ὑμνήσῃ δύναται,* Ἀσεραφίμ καὶ ἄγγελοι* Μελωδεῖν φρίττουσιν,* Ἡ γὰρ δόξα σου* πάντων ὑπέρκειται* Νόων, κόρη, καὶ πάσης τῆς κτίσεως.

28.

ΚΑΝΩΝ Εἰς ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΑΝΤΩΝΙΟΝ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ* (ΙΖ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ)

Ἀκροστιχίς: Ἀντώνιε ἄγγελε τήνδ' ὥδην δέχου· Συμεῶν θύτης.

Κωδ. Α, 267va - 270va

(Ῥοδή α'), ἦχος γ', Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

Αἶνον σὺν τοῖς ἀγγέλοις ὡς ἰσάγγελος* μέλπεις ἀπαυστα Θεῶ,* μονα- 25 267vb
ζόντων ἢ ἀκρότης,* ἀσκητῶν κορυφαῖε,* κανὼν τῶν ἀρετῶν καὶ στάθμη,*

1. Πρβλ. Παροιμ. 9,1.

2. Πρβλ. Ψαλμ. 25,8.

3. Πρβλ. Τίτ. 2,11.

4. Ἰουδιθ 9,12.

5. Πρβλ. Ἰσα. 35,4.

τερατουργέ Ἀντώνιε,* καὶ νῦν μετ' εὐμενείας* ἡμῶν τὸν ὕμνον πρόσδεξαι.

Νόμων ὑπερανέβης τῶν τῆς φύσεως,* ἐκ νεότητος, σοφέ,* τοῦ Χριστοῦ
 τῶν θείων νόμων* ἐραστής χρηματίσας* λιπῶν οὖν τὰ ἐν γῆ ὡς ὄναρ,* Χρι-
 στὸν μόνον ἠγάπησας,* ὃν σὺν Πατρὶ ἐκθήσω* καὶ Πνεύματι ἐγκάρδιον.

- 5 Τύπον τὸν τῶν δαιμόνων ἐταπεινώσας* τάφῳ μείνας ὡς νεκρός,* ὃν πλη-
 γὰς καὶ φαντασίας* παριδῶν θαρραλέως,* γαλήνης καὶ φωτὸς ἐπλήσθης* τοῦ
 ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔκραζες* Κύριος φωτισμός μου,* οὐδένα φοβηθήσομαι¹.

Θ(εοτοκίον).

- Ῥῶκησε πρὶν τὴν μήτραν σου ὁ Κύριος* καὶ ἀγκάλαις σου, ἀγνή,* ἔκρα-
 10 τήθη· ὃν ὁ πρέσβυς* ἠγκαλίσατο χαίρων²,* Ἀντώνιος τε ἐν καρδίᾳ* τοῦτον
 λαβὼν ἐσκίρτησε* καὶ μετὰ σοῦ νῦν χαίρει,* διὸ σε μακαρίζομεν.

258γα

Ῥοδὴ γ', Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοί.

Νῦν πρὸς πρόσωπον,* πάτερ Ἀντώνιε, βλέπεις* αὐτόν³, οὐπερ ἔλαβες
 πρὶν τὰς ἐμφάσεις* ἐπὶ γῆς ὡς Ἡλιοῦ φανεῖς δεύτερως.

- 15 Ἴδου εὖρηκας,* ὃν ἀχορέστως ἐπόθεις,* λυθείς, παμμακάριστε, τοῦ σοῦ
 σαρκίου,* ὃ λεπτύνων, τὴν Χριστὸν ἰδεῖν ἔσπευδες.

Εὔρες φίλους νῦν,* οὓς ἐμιμοῦ πρὶν ἀγγέλους,* ἐχθρῶν δὲ λελύτρωσαι
 δεινῶν ἀύλων,* οὓς ἐτρέψω, καὶ αὐτῶν ἡμᾶς λύτρωσσι.

⟨Θεοτοκίον⟩.

- Ἄσμα μέλομεν* σοὶ προεόρτιον, κόρη,* τῆ μνήμη τοῦ μάκαρος νῦν Ἀν-
 20 τωνίου,* τῆ ψυχῆ ὃς τὸν υἱόν σου ἐδέξατο⁴.

8να

Ῥοδὴ δ', Ἐκάλυπεν οὐρανούς.

Γηθόμενος* τὰς ἐρήμους πόθῳ θείῳ οἰκεῖς,* ὡς ὁ Ἀδὰμ πρὶν τὴν Ἐδέμ⁵*
 καὶ οὐκ ἐκλάπησ⁶,* μᾶλλον δὲ σὺ ἔλυσας* θηρῶν ἀύλων ἐνεδρα, ἡμιλιῶν τε*
 Θεοῦ κατηξίωσαι* καὶ τοῦ ζωῆς ξύλου τυχῶν⁷,* μένεις ἄφθαρτος.

- 25 Γενόμενος* ὑπὲρ αἴσθησιν, ἀγγέλους ἠρᾶν* κατηξιώθης, παρ' αὐτῶν*
 τύπους εὐχῶν λαμβάνων* καὶ μυήσεις Θεοῦ* καὶ τὰς ἀνόδους, ὅσις, ψυχῶν*
 ἀγίων, ὡς νοῦς, μάκαρ, ἄυλος* καὶ τὰ μακράν ὡς ἐγγυς* ἐύρας Πνεύματι.

1. Ὑ' αλμ. 26,1.

2. Λουκ. 2,28.

3. Α' Κορ. 13,12.

4. Πρβλ. Λουκ. 2,28.

5. Γεν., κεφ. 2.

6. Γεν., κεφ. 3.

Ἐμάκρυνας* ἐν ἐρήμῳ καὶ ἠὺλίσθης ἐκεῖ¹,* οὐ προσδεχόμενος Θεόν²,* ἐν σοὶ δὲ τοῦτον ἔχων,* πάτερ, μένοντα³* ὄθεν θεοφορούμενος ὠφθης* καὶ πλήθη μοναστῶν συνήθροισας,* τὸν Ἰσραὴλ τὸν καινόν,* ὡς νέος ἄλλος Μωσῆς⁴.

Θ<εοτοκίον>.

Λελύτρωται* Φαραὼ καὶ τῆς Λίγυπτου, ἀγνή,* τὸ πῦρ τῆς βίας σου 5
ιδῶν* ἐν ταῖς ἐρήμοις⁵, κόρη,* ὁ Ἀντώνιος* καὶ νῦν λυθεὶς τοῦ σώματος,
ὅσπερ* ὁ πρέσβυς,⁶ σκιρτᾷ ἐν τῷ τόκῳ σου* καὶ προεόρτιον νῦν* ἡμεῖς σοὶ
μέλπομεν.

Ῥοδὴ ε', Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

268νι

Ἐν πείρᾳ γνοῦς διδάσκεις* τὸ τῶν δαιμόνων φόνιον, Ἀντώνιε,* γυμνοῖς 10
τε δόλους τούτων καὶ τὴν ἀσθένειαν,* οὐς πάντας ἔλυσας κράζων* «Οὐ χωρί-
σει με ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ* θάνατος ἢ θλιψίς»⁷* καὶ πᾶσι θαρρεῖν ἔλεγες.

Τὴν ἔρημον πολίσας* ἐν μοναζόντων δῆμοις, σὺ ἐχώρεις μακράν,* φεύ-
γων τοὺς θορύβους καὶ φωνῆς ἡκουες.* Μὴ φεῦγε, τρέχε εἰς ὄρος,* ἐνθα εἰλη-
φας ἀλλοίωσιν καινήν,* ὑπερβάς τοὺς ὄρους* τῆς φύσεως, Ἀντώνιε. 15

Ἡλαυνες λόγῳ μόνῳ* τὰ αἰσθητὰ θηρία, θῆρᾶς τε νοητούς* κατὰ σοῦ
ὀρμῶντας εὐχαῖς ἐδίωκες* καὶ ὠφθης ἄγγελος ἄλλος,* ἀρπαζόμενος τὸν νοῦν
θεοειδῶς,* προορῶν, προλέγων,* τερατουργῶν, Ἀντώνιε.

Νοῦ σου δεδεγμένος* εἰρήνην καὶ γαλήνην τὴν ἀνέκφραστον* καὶ τῇ σῆ 269ι
καρδίᾳ θέρμην τῆς χάριτος,* ἐντός σου σὺ ἐξεκαύθης⁸* χορταζόμενος τῇ δόξῃ 20
τοῦ Θεοῦ⁹* ὄθεν οὐκ ἐτρέφου,* τὸ νοερόν αἰδούμενος.

Θ<εοτοκίον>.

Δεδοξασμένα, κόρη,* πρὶν ἐλαλήθη, πόλις τοῦ Θεοῦ, περὶ σοῦ¹⁰,* ἀ καὶ
τελεσθέντα, ἔργοις Ἀντώνιος* δοξάζων, ἀντεδοξάσθη* ἐν τῇ δόξῃ σου, πανύ-
μνητε ἀγνή,* καὶ ἡμᾶς σῆς δόξης* τοὺς σὲ τιμῶντας πλήρωσον. 25

Ῥοδὴ ε', Ἐβόησέ σοι.

Ὡς φῶς ἐδείχθης* κεκαθαρμένος* ὡς προσεγγίσας τῷ πρώτῳ φωτὶ*
ἐν ἀσχέτῳ πόθῳ,* οὐ τρανώτερον νῦν μετέχεις.

1. Ψαλμ. 54,8.
2. Πρβλ. Ψαλμ. 54,9.
3. Πρβλ. Ἰω. 6,56. 15,4. 5. 6. 7. Α' Ἰω. 3,6. 24.
4. Πρβλ. Ἐξ. 4,29 ἐξ.
5. Πρβλ. Ἐξ. 3,2 ἐξ.
6. Πρβλ. Λουκ. 2,26. 29.
7. Ῥωμ. 8,35.
8. Πρβλ. Ψαλμ. 72,21.
9. Ψαλμ. 16,15.

91β Δέδοξασμένος,* οἷα προφήτης,* μάρτυς, ἀπόστολος, ὅσιος,* Ἐντόνιε
πάτερ,* τῷ Χριστῷ || παρίστασαι χαίρων.

Ἡλάθη, μάκαρ,* λόγῳ σου μόνῳ* καὶ δραπετεύει δαιμόνια,* νόσοι τε
καὶ πάθη,* ὧν ἡμᾶς, Ἐντόνιε, ῥῦσαι.

5 Θ<εοτοκίον>.

Νῦν τῷ υἱῷ σου* ἀγαλλιᾶται* ὡς Συμεών, κόρη, δεύτερος¹* Ἐντόνιος
ἄνω,* οὐ λιταῖς χαρίτωσον πάντας.

91α Ὤδη ζ', Σὲ τὸν ἐν πυρὶ ὁροσίσαντα.

10 Δῶρα τῷ Θεῷ προσέφερες* ἀγγελίαν καὶ τὴν ἀσκησιν* καὶ τὸν νοῦν ἐν
προσευχαῖς ὡς θύτην ἄμωμον* καὶ ὡς ἄλλος ἐδείχθη* γερουβιμ Θεὸν βλέ-
πων²* καὶ δωρεῶν ὑπὲρ νοῦν* σκεῦος, Ἐντόνιε.

Ἔργοις ἰαμάτων ἔλαμπες* καὶ τοὺς ἀπίστους ἤλεγχες,* ἰδιώτης δὲ τῷ
λόγῳ³ ὡς ἀπόστολοι* καὶ ἀγράμματος⁴ τελῶν,* τὸν δὲ νοῦν ὑγιαίνων,* σὺ
τοὺς ἐν λόγῳ σοφοὺς* ἐδείκνυς ἄφρονας⁵.

15 Χάριτας καὶ στέφη ἔλαβες* μετὰ μαρτύρων, ὅσιε,* ἐν καιρῷ τῷ τῶν ἀγώ-
νων· προαιρέσει γὰρ* μάρτυς ὄντως ἐδείχθη,* τοὺς ἀθλοῦντας ἀλείφων* καὶ
ἐκουσίως ἀθλῶν* πόνους ἀσκήσεως.

91β Θ<εοτοκίον>.

20 Ὁ Θεὸς ἐκ σοῦ σεσάρκωται* καὶ τοῦτο δὴ πιστούμενος,* φεύγει, κόρη,
πάλαι βρέφος ὧν τὸν θάνατον,* εἰς τὴν Αἴγυπτον τρέγων* μετὰ σοῦ Θεοτόκε⁶*
δὴν καὶ ζωὴν ἐξ αὐτῆς,* εὔρεν Ἐντόνιος.

Ὤδη η', Ἀστέκτω πυρὶ.

91α Ὑψίστου ἰσχὺν κεκτημένος,* πάτερ, τὸν ὡς || γίγαντα φανέντα βλασφη-
μοῦντα* μαστιγίαν ὡς δοῦλον τύπτεις* καὶ θῆρα τὸν ἔλκοντα* τὴν σειρὰν σου*
25 κλήσει τοῦ Χριστοῦ ἐνέκρωσας* καὶ πάντα δαιμόνων,* Ἐντόνιε, τὰ στίφη.

Σέ, πάτερ, ζητοῦντα τὸν Παῦλον* θῆρες καθωδήγουν θεία νεύσει ἐν ἐρή-
μῳ* καὶ ὁ κόραξ σὺν τούτῳ τρέφει* καὶ ψυχῆς τὴν ἀνοδὸν* σὺν ἀγίοις* τούτου
σὺ μακρόθεν ἔβλεψας* καὶ Ἀμμοῦν τοῦ θεοῦ,* μεθ' ὧν σε εὐφημοῦμεν.

Ἑμῶν εὐσεβῶς τὴν Τριάδα,* τοὺς αἵρετικούς ὡς ἡμιόνους ἐν ἐκστάσει*

1. Λουκ. 2,27 - 28.

2. Πρβλ. Ματθ. 18,10.

3. Β' Κορ. 11,6.

4. Πράξ. 4,13.

5. Πρβλ. Α' Κορ. 1,27.

πρὸ τῆς θείας τραπέζης εἶδες* ἀλλομένους, ὅσιν,* ὧν τῆς λύμης* ῥύου πάντοτε,
 Ἄντωνιε,* τὴν ἠρθοτομοῦσαν* εὐχαῖς σου Ἐκκλησίαν.

Θ<εοτοκίον>.

Μονῶν οὐρανίων¹, παρθένε,* σὺ τῶ τοκετῷ σου τὰς εἰσόδους, Θεοτόκε,*
 παῖσιν ἠνοιξάς² τοῖς σοῖς δούλοις,* ὧν πρῶτος Ἄντωνιος* ἀπολαύει, ὄντως* 5
 Ἄβραάμ ὡς ἕτερος* πατὴρ³ τῶν παρθένων,* οὗ κόλποις ἡμᾶς τάξον⁴.

Ῥδὴ θ', Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

270^{αβ}

Εὐφροσύνως, σοφέ, δεξιούμενος* τῶν ἁγίων τοὺς χορούς,* ἐκδημῶν κα-
 τησπάζου, Ἄντωνιε,* καὶ ἀγγέλων τὴν πληθύν,* ὧν χερσὶ τὸ σὸν πνεῦμα*
 χαίρων παρατέθεικας,* ὃ θῦμα ἄμιμον* Χριστῷ προσαχθέν, οἱ πιστοὶ μακα- 10
 ρίζομεν.

Ὡς καλαὶ αἱ σκηναὶ σου⁵, Ἄντωνιε,* ἃς νῦν ἄνω κατοικεῖς⁶,* ὡς προ-
 φήτης, παρθένος, ἀπόστολος,* μάρτυς, θεῖος ἀσκητής,* μετὰ πάντων χορευῶν*
 πρὸς φῶς τὸ ἄδυτον,* πρὸς τὰ ἀκήρατα* θεῖα ἀγαθὰ, ὅθεν σῶζε τὴν ποιμνὴν σου.

Νῦν τρυφᾷς ἀκορέστως, Ἄντωνιε,* ἀκροτάτου ἐφετοῦ,* τοῦ Χριστοῦ, 15
 σὺν αὐτῷ βασιλεύεις⁷ δέ* || ὡς υἱὸς θέσει Θεοῦ⁸* ὅθεν τὴν Ἐκκλησίαν,* βα- 270^{αγ}
 σιλεῖς καὶ ἅπαντας* εὐχαῖς περισφύζε,* δῶρον τῷ Θεῷ τοὺς σεπτοὺς φέρων
 πόνους σου.

<Θεοτοκίον>.

Θεωρεῖ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ σώματος* πὲ ἐπαγγελίας γῆν,* Ἵψηλὸν πυρὸς 20
 στῦλον τὸν τόκον σου* ἔχων φῶς καὶ ὁδηγόν⁹,* Τῆς Αἰγύπτου τὰ πάθη* φυ-
 γῶν ὃ Ἄντωνιος,* Ἡδονῆς ἐμπλεως* Σοῦ τῶν ἀγαθῶν, ὧν ἡμᾶς, κόρη, πλή-
 ρωσον.

1. Πρβλ. Ἰω. 14,2. 23.

2. Πρβλ. Ἐβρ. 10,19. Β' Πέτρ. 1,11.

3. Πρβλ. Ῥωμ. 4,11. 16. 17.

4. Ματθ. 8,11. Λουκ. 13,28. 16,22.

5. Πρβλ. Ἀριθ. 24,5.

6. Πρβλ. Λουκ. 16,9. Ἀποκ. 21,3.

7. Πρβλ. Ἀποκ. 5,10. 20,4. 6. 22,5.

8. Πρβλ. Ματθ. 5,9. 45. Λουκ. 6,35. 20,36. Ῥωμ. 8,14. 19. 9,26. Γαλάτ. 3,26.

9. Ἐξ. 13,21. 24. 14,24 κ.ά.

Ζ' ΒΕΛΗΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

1.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ¹ (Α' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 80^{αβ}

Ἦχος β', Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεοκυῆτορ πάναγνε,* τῶν ἀγγέλων ἡ δόξα* καὶ τῶν μαρτύρων καύχημα*
καὶ ὁσίων τὸ κλέος,* ἰκέτευε τὸν υἱόν σου,* ὅπως χάριν καὶ δόξαν,* εἰρήνην,
φῶς καὶ ἔλεος* ἐφ' ἡμᾶς καταπέμψῃ* καὶ τῶν φρικτῶν* μυστηρίων τούτου
καταξιώσῃ* ἀκατακρίτως ἅπαντας* καὶ ἀξίως μετέχειν.

5

2.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ² (ΚΖ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 119^{αβ}

Ἦχος γ', Ἐν Πνεύματι τῷ ἁγίῳ.

Ἐποίησεν ὡς ἀληθῶς* μετὰ σοῦ μεγαλεῖα³* Υἱὸς ὁ προαιώνιος* τῇ βου-
λῇ τῇ πατρώα⁴* ζωνὴν γὰρ τὴν ἀκήρατον* ἀπαθῶς ἐγέννησας* καὶ ἔμεινας
ὡς πρὸ τόκου* τὰ μητέρων διέδρας* καὶ παρθένος μετὰ τόκον* διέμεινας,
παρθένε.

10

3.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ³ (Ζ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 124^α

Ἦχος γ', Ἐν Πνεύματι τῷ ἁγίῳ.

Ἰκέτιν σοι προσάγομεν* καὶ θερμὴν προστασίαν* τὴν ἄχραντον μητέρα
σου* οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος* ἀξιῶσον τοὺς δούλους σου* μετασχεῖν τῆς δόξης

1. ΦΣΘ, σελ. 112.

2. ΦΣΘ, σελ. 113.

3. Λουκ. 1,49.

4. Πρβλ. Πράξ. 2,23. 4,28.

σου* καὶ τῶν δικαίων μερίδος^{1*} καὶ τρυφῆς παραδείσου* καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς* οὐρανῶν βασιλείας.

4.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ² (ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ)

Κῶδ. Α, φ. 129^υ

Ἦχος β', Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐκ σοῦ ὁ ὑπερούσιος* Θεός, ἀγνή, τὸ φύραμα* τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας*
5 διὰ πολλὴν εὐσπλαγγίαν* ὑπερφυῶς ἠμπέσχετο,* οὐ φύρας τὰ γνωρίσματα*
 τῶν δύο, κόρη, φύσεων,* ἀλλ' εἰς Θεὸς χρηματίσας* κατ' ἄμφω καὶ μετὰ
 τόκον.

5.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ, ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ³

Κῶδ. Α, φ. 136^υ. Ι, φ. 81^υ καὶ Μ, φ. 86^ρ

Ἐκδ. [ΘΜ], σ. 158

Ἦχος γ', Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω.

Ὡς νυμφῶνα ὀρῶ σου* τὸν τάφον, Δημήτριέ μου,* καὶ τρέμω προσεγ-
 γίσει* ῥερυπωμένος* ἐκπλυνόν με καὶ καθάρισον σύ* καὶ τοῦ μύρου σου πλή-
10 ρωσον.

6.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ, ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ⁴ (ΚΕ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Ζ, σ. 135

Ἐκδ. [ΕΑΑ], ΕΕΒΣ, τ. ΙΑ' (1935), σ. 118

Ἦχος β', Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὸ τοῦ Χριστοῦ σωτήριον* ἐκμιμούμενος πάθος⁵,* πανεύφημος Δημήτριε,*
 λόγχοις ἐσφαγιάσθης* καὶ μάρτυς ἔννομος⁶ ὄρθης,* βασιλείαν ἐντεῦθεν* τῶν

10 σύ : με Μ.

1. Πρβλ. Κολοσ. 1,12.

2. ΦΣΘ, σελ. 113.

3. ΦΣΘ, σελ. 113.

4. ΦΣΘ, σελ. 113 - 114.

5. Πρβλ. Ἰω. 19,34.

οὐρανῶν ἀπαίληφας* καὶ στεφάνους τῆς δόξης¹* ὑπὲρ ἡμῶν* ἐκτενωῶς ἰκε-
τευε τῶν ἐκ πόθου* τὰ θεῖα προεόρτια* τῆς σῆς μνήμης τελούντων.

7.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ* (ΙΓ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 167ra

Ἦχος β', Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Χαῖρε χαρᾶς ἡ πρόξενος,* τῆς ἀρᾶς χαῖρε λύσις,* χαῖρε Ἰδὰμ ἀνάστα-
σις,* χαῖρε πτωσίς δαιμόνων,* τῶν γυναικῶν τῆς αἰσχύνης* χαῖρε ἡ ἀναιρέ- 5
τις,* τοῦ Ἰδου χαῖρε κένωσις,* ἡ φθορὰ τοῦ θανάτου,* ἀγιασμέ* τῆς ἀνθρώ-
πων φύσεως, χαῖρε κόρη,* χαῖρε ἡ πάντων δέσποινα,* τοῦ Θεοῦ χαῖρε μήτηρ.

8.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ* (ΙΔ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 171va - 171vb

Ἦχος γ', Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τῆς φοβερᾶς ἐτάσεως* ἐνθυμοῦμαι || τὴν ὄραν,* τὰ πλήθη δὲ τῶν ἔργων 171
μου* ἐξιστᾶ καὶ φοβεῖ με* ἀλλ' οἴκτιρον, πανάχραντε,* τῇ θερμῇ πρεσβείᾳ 10
σου* καὶ δός μοι τὴν σωτηρίαν,* ὅσα θέλεις ἀνύεις* ὡς γεννήσασα Θεὸν,*
εὐλογημένη Μαρία.

9.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΤΑΥΓΕΛΙΣΤΗΝ ΜΑΤΘΑΙΟΝ* (ΙΕ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 175vb

Ἦχος β', Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀπὸ τελώνου⁵ γέγονας* θεολόγος θεόπτης,* μύστης αὐτόπτης⁶, ἔνδοξε,*
ὑπηρέτης⁷ καὶ φίλος⁸,* ἀπίστολός τε καὶ κήρυξ⁹,* εὐαγγελιστῆς Θεῖος* 15

1. Πρβλ. Α' Πέτρ. 2,10.

2. ΦΣΘ, σελ. 114.

3. ΦΣΘ, σελ. 114.

4. ΦΣΘ, σελ. 114.

5. Ματθ. 10,3. Λουκ. 5,27.

6. Λουκ. 1,2.

7. Λουκ. 1,2. Πράξ. 26,16.

8. Ματθ. 11,19. Λουκ. 7,34. Ἰω. 15,14. 15.

Χριστοῦ, Ματθαῖε πάνσοφε,* καὶ δυνάμει τῆ τούτου* καθοπλισθείς,* τῶν εἰ-
δῶλων πλάνην ἔθραυσας πᾶσαν* καὶ ἔθνη κατεφώτισας* ἐν αὐτῷ σε τιμῶντα.

10.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ, ΟΜΟΙΟΝ¹ (ΙΣ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 175^{νβ}

Ἐξ Ἀβραάμ, πανάμωμε,* καὶ Δαυὶδ οὔσα, κόρη,* ὡς ὁ Ματθαῖος ἔγραψε*
γενεάν σου τὴν θείαν²,* ἐκ Πνεύματος τοῦ ἁγίου* τὸν Θεὸν συλλαμβάνεις³,*
5 παρθένος, κόρη, μένουσα⁴,* Βηθλεὲμ δὲ σπηλαίῳ* ἀπογεννᾶς⁵,* ὃν ἄγγελοι
ὑμνήσαν σὺν ποιμέσι⁶* καὶ μάγοι δώροις ἔστεψαν⁷* καὶ ἡμεῖς προσκυνοῦμεν.

11.

ΕΙΣ ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΝ⁸ (ΚΗ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 187^{ου}

Ἦχος β', Τοῖς μαθηταῖς.

Τὸν ἱερόν κοσμήτορα* τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας* σέ, Συμεών, γεραίρο-
μεν* οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος* τῆ σῆ γὰρ γλώττη καὶ φράσει* τὰ σποράδην ἀκό-
10 σμως,* ὡς ἔτυχε συγκείμενα* ἔργα πάντων ἁγίων,* ἔχοντες νῦν* εἰς ψυχῶν
ὠφέλειαν συντεθέντα* καὶ τῶν ἁγίων ἔπαινον,* σὺν αὐτοῖς σε τιμῶμεν.

12.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ, ΟΜΟΙΟΝ⁹ (ΚΗ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Κῶδ. Α, φ. 187^{να} - 187^{οβ}

7^{νβ} Δέσποινα ἀειπάρθενε,* τοῦ Θεοῦ Λόγου ἢ μήτηρ,* ἁγιοσύνης σκῆνωμα.*
καθαρότητος οἶκος,* τοῖς οὐρανίοις ἀγγέλοις* χορηγὲ χαρισμάτων,* ἁγίων
τῆς λαμπρότητος* πρόξενε καὶ τῆς δόξης,* τῷ σῷ φωτὶ* κάθαρρον ἐκ πάσης
15 ἡμᾶς κηλίδος* καὶ τοῦ υἱοῦ σου ποίησον* μετασχεῖν τῶν χαρίτων.

1. ΦΣΘ, σελ. 114.

2. Ματθ. 1,1 - 17.

3. Ματθ. 1,18. 20.

4. Ματθ. 1,23.

5. Ματθ. 2,1.

6. Λουκ. 2,8 ἐξ.

7. Ματθ. 2,11.

8. ΦΣΘ, σελ. 114.

Π Ι Ν Α Ξ Α'

ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΚΑΘ' ὙΛΗΝ

1. <i>Εἰς διαφόρους ἑορτάς καὶ τελετάς.</i>		
α') Εἰς τὴν λιτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ (1)	σελ.	3 - 6
β') Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Τεσσαρακοστῆς (22)	»	51 - 56
γ') Εἰς τὴν λιτὴν τῶν Βαΐων (2)	»	6 - 9
δ') Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν (3)	»	9 - 11
ε') Εἰς τὸν Νιπτῆρα (4)	»	12 - 14
ς') Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν (17)	»	41 - 44
2. <i>Πρὸ θείας μεταλήψεως.</i>		
α') Εὐχὴ πρὸ τῆς θείας μεταλήψεως (26)	»	66 - 69
3. <i>Ἐξομολογήσεως εἰς πᾶσαν αἵτησιν.</i>		
α') Εὐχὴ ἔξομολογήσεως εἰς πᾶσαν αἵτησιν (11)	»	28 - 30
4. <i>Συγχωρητικὴ εἰς τεθνεῶτας.</i>		
α') Εὐχὴ συγχωρητικὴ εἰς ἀλύτους τεθνεῶτας (25)	»	61 - 66
5. <i>Ὑπὲρ βασιλέων.</i>		
α') Εὐχὴ ὑπὲρ βασιλέων (7)	»	18 - 20
6. <i>Εἰς ἀναμνήσεις ἐγκαινίων ναῶν.</i>		
α') Τοῦ ἁγίου Δημητρίου (5)	»	14 - 16
β') Τῆς Ἀχειροποιήτου (12)	»	30 - 32
γ') Τῆς Ἀγίας Σοφίας (21)	»	40 - 51
δ') Τῶν λοιπῶν ναῶν (2,3)	»	56 - 57
7. <i>Εἰς θεομηνίας καὶ βαρβαρικὰς ἐπιδρομὰς.</i>		
α') Ἐπὶ σεισμῶ καὶ λιμῶ καὶ πάσῃ ἄλλῃ κακώσει (6)	»	16 - 18
β') Ἐν ἀύχμῶ (8)	»	20 - 23
γ') Ἐπὶ σεισμῶ καὶ ἀύχμῶ καὶ ἔθνῶν ἐπιδρομῇ (9)	»	23 - 25
δ') Ἐπὶ ἀύχμῶ καὶ λιμῶ καὶ ἔθνῶν ἐπιδρομῇ (10)	»	26 - 27
ε') Ἐπὶ τῇ τοῦ θανάτου πληγῇ (15)	»	36 - 38
ς') Εἰς ἐπιδρομὴν ἔθνῶν (16)	»	38 - 41
	»	58 - 61

8. *Εἰς τὸν ἐν Τριάδι Θεόν.*
 α') Ἐν λιτῇ εἰς τὸν ἐν Τριάδι Θεόν (18) σελ. 45 - 46
9. *Εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.*
 α') Εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν (20) » 47 - 49
10. *Εἰς τὴν Θεοτόκον.*
 α') Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἐν λιτῇ (13) » 32 - 34
 β') Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἐπὶ πάσῃ αἰτήσῃ (14) » 34 - 36
 γ') Ὁμοία (19) » 46 - 47
11. *Αἰτήσεις καὶ εὐχὴ ἐν λιτανείᾳ.*
 α') Αἰτήσεις καὶ εὐχὴ ἐν λιτανείᾳ (ἀμφιβαλλόμενα) » 70 - 72

Π Ι Ν Α Ξ Β'

ΟΙ ΥΜΝΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΚΗΝ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΝ ΤΩΝ ΣΕΙΡΑΝ

1. Α' Σεπτεμβρίου, τῆς Ἰνδίκτου.	
α') Ἐξαποστειλάριον θεοδοκίον (1)	σελ. 263
β') Κανὸν εἰς τὴν λιτανείαν (1)	» 143 - 147
2. Ζ' Σεπτεμβρίου, εἰς τὸ ἐν Χίοναις θαῦμα.	
α') Τρία στιχηρὰ ἑσπέρια (1)	» 75 - 76
β') Κανὸν (2)	» 147 - 150
3. ΙΑ' Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.	
α') Τρία στιχηρὰ ἑσπέρια (2)	» 76 - 77
β') Κανὸν (3)	» 150 - 154
4. Κηριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωσιν, εἰς τοὺς Πατέρας καὶ τὸ Σύμβολον.	
α') Τέσσαρα στιχηρὰ ἑσπέρια (3)	» 77 - 78
β') Κάθισμα (1)	» 129
γ') Κανὸν (4)	» 154 - 159
δ') Τρία στιχηρὰ αἰνων (4)	» 79 - 80
5. ΚΖ' Σεπτεμβρίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.	
α') Τρία στιχηρὰ ἑσπέρια (5)	» 80 - 81
β') Κανὸν τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ (5)	» 159 - 166
γ') Ἐξαποστειλάριον θεοδοκίον (2)	» 263
δ') Τρία στιχηρὰ αἰνων (6)	» 81 - 82
6. Σ' Ὀκτωβρίου, τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ.	
α') Κανὸν (6)	» 166 - 171
β') Ἐξαποστειλάριον θεοδοκίον (3)	» 263 - 264
γ') Τρία στιχηρὰ αἰνων (7)	» 82 - 83
7. Θ' Ὀκτωβρίου, Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου.	
	» 83 - 84

8. <i>ΙΑ' Οκτωβρίου, Θεοφάνους τοῦ Γραπτοῦ.</i>	
α') Τρία στιχηρὰ ἐσπέρια (9)	σελ. 84 - 85
9. <i>Κηριακὴ περὶ τὴν ΙΑ' Ὀκτωβρίου, τῶν Πατέρων τῶν Συνόδου.</i>	
α') Τρία στιχηρὰ ἐσπέρια (10)	» 85 - 86
β') Ἐξαποστειλάριον θεοτοκίον (4)	» 264
10. <i>ΙΗ' Ὀκτωβρίου, τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.</i>	
α') Τρία στιχηρὰ ἐσπέρια (11)	» 86 - 87
β') Κανὼν (7)	» 171 - 177
11. <i>ΚΓ' Ὀκτωβρίου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.</i>	
α') Τρία στιχηρὰ ἐσπέρια (12)	» 87
β') Κανὼν (8)	» 177 - 181
12. <i>Προεόρτια τοῦ ἁγίου Δημητρίου.</i>	
α') Εἴκοσι πέντε στιχηρὰ κατ' ἀλφάβητον (13)	» 88 - 92
β') Ἑπτὰ ὁμοια ἀμφιβαλλόμενα (13)	» 92 - 93
γ') Τέσσαρα στιχηρὰ ἐσπέρια προσόμοια τῶν τῶν Βατῶν (14)	» 93 - 94
δ') Δοξαστικὸν ἐσπερινοῦ προσόμοιον τοῦ τῶν Βατῶν (1)	» 119
ε') Κανὼν προεόρτιος προσόμοιος τοῦ τῶν Βατῶν (9)	» 182 - 186
ς') Δύο στιχηρὰ αἰνῶν προσόμοια τῶν τῶν Βατῶν (15)	» 94
ζ') Κοντάκιον προσόμοιον τοῦ τῆς Μ. Δευτέρας (1)	» 139
η') Τριώδιον προσόμοιον τοῦ τῆς Μ. Δευτέρας (10)	» 186 - 187
θ') Ἐξαποστειλάριον προσόμοιον τοῦ τῆς Μ. Δευτέρας (5)	» 264
ι') Διώδιον προσόμοιον τοῦ τῆς Μ. Τρίτης (11)	» 188 - 189
ια') Τριώδιον προσόμοιον τοῦ τῆς Μ. Τετάρτης (12)	» 189 - 190
ιβ') Κανὼν προσόμοιος τοῦ τῆς Μ. Πέμπτης (13)	» 191 - 195
ιγ') Κοντάκιον προσόμοιον τοῦ τῆς Μ. Παρασκευῆς (2)	» 140
ιδ') Τριώδιον προσόμοιον τοῦ τῆς Μ. Παρασκευῆς (14)	» 195 - 198
ιε') Δύο στιχηρὰ ἐσπέρια (16)	» 95
ις') Δοξαστικὸν ἐσπερινοῦ (2)	» 119 - 120
ιζ') Κάθισμα προσόμοιον τοῦ τοῦ Μ. Σαββάτου (2)	» 129 - 130
ιη') Ἔτερον κάθισμα (3)	» 130
ιβ') Ἔτερον κάθισμα (4)	» 130
κ') Ἔτερον κάθισμα (5)	» 131
κα') Ἔτερον κάθισμα (6)	» 131
κβ') Κοντάκιον καὶ οἶκος προσόμοια τῶν τοῦ Μ. Σαββάτου (3)	» 140
κγ') Κανὼν προσόμοιος τοῦ τοῦ Μ. Σαββάτου (15)	» 199 - 204
κδ') Ἐξαποστειλάριον (6)	» 264 - 265

13. *ΚΣ' Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Δημητρίου.*
α')	Τρία στιχηρά ἑσπέρια (17)	σελ.	95 - 96
β')	Κανὼν εἰς τὰ μύρα (16)	»	204 - 208
γ')	Τέσσαρα στιχηρά αἰνῶν προσόμοια τῶν τοῦ Πάσχα (18)	»	96 - 97
14. *Η' Νοεμβρίου, εἰς τὴν σύναξιν τῶν Ἀσωμάτων.*
α')	Τρία στιχηρά ἑσπέρια (19)	»	97
β')	Κάθισμα (7)	»	131
γ')	Κάθισμα ἕτερον (8)	»	132
δ')	Κάθισμα ἕτερον (9)	»	132
ε')	Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν ἀγγέλων (17)	»	209 - 213
ς')	Τέσσαρα στιχηρά αἰνῶν (20)	»	98 - 99
15. *ΙΙ'' Νοεμβρίου, Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.*
α')	Δοξαστικὸν ἑσπερινοῦ (4)	»	120 - 121
β')	Κάθισμα (10)	»	132 - 133
γ')	Κάθισμα ἕτερον (11)	»	133
δ')	Κάθισμα θεοτοκίον (12)	»	133
ε')	Ἑξαποστειλᾶριον θεοτοκίον (7)	»	265
ς')	Δοξαστικὸν αἰνῶν (5)	»	121
16. *ΙΓ'' Νοεμβρίου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου.*
α')	Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Χρυσσοστόμου (18)	»	213 - 217
17. *ΙΔ' Νοεμβρίου, Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου.*
α')	Τέσσαρα στιχηρά ἑσπέρια (21)	»	99 - 100
β')	Κανὼν (19)	»	217 - 221
γ')	Ἑξαποστειλᾶριον θεοτοκίον (8)	»	265
δ')	Τρία στιχηρά αἰνῶν (22)	»	100 - 101
18. *ΙΣ' Νοεμβρίου, τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.*
α')	Τρία στιχηρά ἑσπέρια (23)	»	101 - 102
β')	Κάθισμα (13)	»	134
γ')	Κάθισμα ἕτερον (14)	»	134
δ')	Κανὼν (20)	»	222 - 226
ε')	Ἑξαποστειλᾶριον (9)	»	265 - 266
ς')	Ἑξαποστειλᾶριον θεοτοκίον (10)	»	266
ζ')	Τέσσαρα στιχηρά αἰνῶν (24)	»	102 - 103
19. *ΚΗ' Νοεμβρίου, Στεφάνου τοῦ Νέου.*

β') Κανών (21)	σελ. 227 - 231
γ') Τρία στιχηρά αίνων (26)	» 104 - 105
20. <i>ΚΗ' Νοεμβρίου, Συμεών τοῦ Μεταφραστοῦ.</i>	
α') Τρία στιχηρά ἑσπέρια (27)	» 105 - 106
β') Κάθισμα (15)	» 134 - 135
γ') Κάθισμα ἕτερον (16)	» 135
δ') Κάθισμα θεοτοκίον (17)	» 135
ε') Κοντάκιον καὶ οἶκος (4)	» 141
ς') Κανών (22)	» 231 - 235
ζ') Ἐξαποστειλάριον (11)	» 266
η') Ἐξαποστειλάριον θεοτοκίον (12)	» 266
θ') Τρία στιχηρά αίνων (28)	» 106
21. <i>Λ' Νοεμβρίου, Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.</i>	
α') Τρία στιχηρά ἑσπέρια (29)	» 106 - 107
β') Κάθισμα (18)	» 136
γ') Κανών (23)	» 236 - 241
δ') Τρία στιχηρά αίνων (30)	» 107 - 108
22. <i>Δ' Δεκεμβρίου, Ἰωάννου τοῦ Λαμασκηνοῦ.</i>	
α') Τρία στιχηρά ἑσπέρια (31)	» 108 - 109
β') Δοξαστικὸν ἑσπερινοῦ (6)	» 122
γ') Κάθισμα (19)	» 136
δ') Κοντάκιον καὶ οἶκος (ἀμφιβαλλόμενα)	» 141 - 142
ε') Κανών (24)	» 241 - 245
ς') Τρία στιχηρά αίνων (32)	» 109 - 110
ζ') Δοξαστικὸν αίνων (7)	» 122
23. <i>Ε' Δεκεμβρίου, τοῦ ὁσίου Σάβα.</i>	
α') Τέσσαρα στιχηρά ἑσπέρια (33)	» 110 - 111
24. <i>Ζ' Δεκεμβρίου, τοῦ ἁγίου Νικολάου.</i>	
α') Τρία στιχηρά ἑσπέρια (34)	» 111 - 112
β') Κάθισμα (20)	» 136 - 137
γ') Κάθισμα ἕτερον (21)	» 137
δ') Κανὼν Θεοτόκου καὶ ἁγίου Νικολάου (25)	» 245 - 249
ε') Κανὼν (26)	» 249 - 253
ς') Τρία στιχηρά αίνων (35)	» 112

25. Θ' Δεκεμβρίου, τῆς συλλήψεως τῆς ἁγίας Ἄννης.
α')	Τέσσαρα στιχηρὰ ἑσπέρια (36)	σελ. 113 - 114
β')	Κανὼν (27)	» 253 - 257
γ')	Τρία στιχηρὰ αἰνῶν (37)	» 114
26. ΙΖ' Ἰανουαρίου, τῆς ἀλύσεως τοῦ Πέτρου.
α')	Τρία στιχηρὰ ἑσπέρια (38)	» 114 - 115
β')	Τρία στιχηρὰ αἰνῶν (39)	» 115 - 116
27. ΙΖ' Ἰανουαρίου, Ἄντωνίου τοῦ Μεγάλου.
α')	Τρία στιχηρὰ ἑσπέρια (40)	» 117
β')	Κανὼν (28)	» 257 - 261
28. ΙΗ' Ἰανουαρίου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.
α')	Τρία στιχηρὰ ἑσπέρια (41)	» 117 - 118
β')	Τρία στιχηρὰ αἰνῶν (42)	» 118
29. Θεοτοκία.
α')	Ὀκτὼ ἱαμβικά τῆς Παρακλητικῆς (1 - 8)	» 123 - 127
β')	Κάθισμα (12)	» 133
γ')	Κάθισμα ἕτερον (17)	» 135
δ')	Κανὼν Θεοτόκου καὶ Ἀρχαγγέλου (2)	» 147 - 150
ε')	Κανὼν Θεοτόκου καὶ Ἰω. Θεολόγου (5)	» 159 - 166
ς')	Κανὼν Θεοτόκου καὶ ἀγγέλων (17)	» 209 - 213
ζ')	Κανὼν Θεοτόκου καὶ Χρυσοστόμου (18)	» 213 - 217
η')	Κανὼν Θεοτόκου καὶ ἁγίου Νικολάου (25)	» 245 - 249
θ')	Ἐξαποστειλᾶριον (1)	» 263
ι')	Ἐξαποστειλᾶριον ἕτερον (2)	» 263
ια')	Ἐξαποστειλᾶριον ἕτερον (3)	» 263 - 264
ιβ')	Ἐξαποστειλᾶριον ἕτερον (4)	» 264
ιγ')	Ἐξαποστειλᾶριον ἕτερον (7)	» 265
ιδ')	Ἐξαποστειλᾶριον ἕτερον (8)	» 265
ιε')	Ἐξαποστειλᾶριον ἕτερον (10)	» 266
ισ')	Ἐξαποστειλᾶριον ἕτερον (11)	» 267

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	σελ.	ζ'
ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ	»	θ'
1. Συγγράμματα τοῦ Συμεών	»	θ'
2. Λοιπαὶ συντομογραφίαι	»	θ'
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	»	ια'
1. Τὰ ἐκδιδόμενα ἔργα τοῦ Συμεών	»	ια'
2. Ἡ χειρόγραφος παράδοσις	»	ιβ'
3. Ἐκδόσεις	»	κ'
4. Μέθοδος ἐκδόσεως	»	κα'
ΣΥΜΒΟΛΑ - ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑΙ	»	κγ'
1. Κώδικες	»	κγ'
2. Ἐκδόσεις	»	κγ'
3. Βραχυγραφίαι ἐν τῷ ὑπομνήματι	»	κγ'
4. Σημεῖα	»	κδ'
Α' ΒΥΧΛΙ	»	1
1. Εὐχὴ ῥηθεῖσα ἐν τῇ λιτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ μεγάλου ναοῦ τῆς Θεοτόκου	»	3
2. Εὐχὴ ῥηθεῖσα ἐν τῇ λιτῇ τῶν Βατίων πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ μετὰ τὸ «Κύριε, ἐλέησον»	»	6
3. Εὐχὴ ἑτέρα ἐν τῇ αὐτῇ ἑορτῇ ἐν τῷ τέλει τῆς λιτῆς	»	9
4. Εὐχὴ ῥηθεῖσα μετὰ τὸν νιπτῆρα καὶ τὸ εὐαγγέλιον	»	12
5. Εὐχὴ ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ Θείου ναοῦ τοῦ μεγάλου ἐν μάρτυσι Δημητρίου	»	14
6. Εὐχὴ ἐπὶ σεισμῶ καὶ λιμῶ καὶ πάσῃ ἄλλῃ κακώσει	»	16
7. Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν βασιλέων λεγομένη	»	18
8. Εὐχὴ ἐν αὐχμῶ λεγομένη	»	20
9. Εὐχὴ ἐξομολογήσεως καὶ αἰτήσεως λεγομένη ἐπὶ σεισμῶ καὶ αὐχμῶ καὶ ἐθνῶν ἐπιδρομῇ καὶ ἐπὶ πάσῃ αἰτήσει	»	23
10. Εὐχὴ λεγομένη ἐπὶ αὐχμῶ καὶ λιμῶ καὶ ἐθνῶν ἐπιδρομῇ	»	26
11. Εὐχὴ ἐξομολογήσεως λεγομένη εἰς πᾶσαν σίτησιν	»	28
12. Εὐχὴ ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ Θείου ναοῦ τῆς Παναγίας Θεοτόκου τῆς Ἀγαιοποιήτου	»	30

14. Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἐπὶ πάσῃ αἰτήσῃ	σελ.	34
15. Εὐχὴ λεγομένη ἐπὶ τῇ τοῦ θανάτου πληγῇ	»	36
16. Εὐχὴ εἰς ἐπιδρομὴν ἔθνῶν καὶ εἰς πᾶσαν αἰτήσιν	»	38
17. Εὐχὴ εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐν τῇ δευτέρᾳ γονυκλισίᾳ λεγομένη μετὰ τὸ «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὴν σὴν εἰρήνην»	»	41
18. Εὐχὴ λεγομένη ἐν λιτῇ εἰς τὸν ἐν Τριάδι μόνον Θεὸν ἡμῶν . .	»	45
19. Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἐπὶ πάσῃ αἰτήσῃ	»	46
20. Εὐχὴ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐπὶ πάσῃ δεήσῃ	»	47
21. Εὐχὴ ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν ἐγκαινίων τοῦ θείου ναοῦ τοῦ Θεοῦ Λόγου, τῆς Ἁγίας Σοφίας	»	49
22. Εὐχὴ λεγομένη εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, ἦτοι τῇ Καθαρᾷ Δευτέρᾳ εἰς τὸ τέλος τῆς παννουχίδος μετὰ τὸ «Κύριε, ἐλέησον»	»	51
23. Εὐχὴ εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἐγκαινίων	»	56
24. Εὐχὴ κατὰ ἐθνικῶν πολεμίων ἐν παντὶ καιρῷ ἀναγκαία τῆς αὐτῶν ἐπιθέσεως	»	58
25. Εὐχὴ συγχωρητικὴ ὑπὲρ τινῶν ἀδελφῶν μετὰ θάνατον ὑπ' ἀφορισμὸν εὐρεθέντων	»	61
26. Εὐχὴ πρὸ τῆς θείας μεταλήψεως	»	66
Ἐμφιβαλλόμενα	»	70
Αἰτήσεις λεγόμεναι ἐν λιτανείᾳ	»	70
	Β' ΥΜΝΟΙ	» 73
	α' Στιχηρὰ	» 75
1. Εἰς τὸ ἐν Χώναις θαῦμα τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ (ς' Σεπτεμ- βρίου)	»	75
2. Εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ (ιδ' Σεπτεμβρίου) . . .	»	76
3. Εἰς τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως καὶ τοὺς Πατέρας τῶν Συνόδων (Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωσιν)	»	77
4. Εἰς τὸ Σύμβολον καὶ τοὺς Πατέρας (Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψω- σιν)	»	79
5. Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον (κς' Σεπτεμ- βρίου)	»	80
6. Εἰς τὸν αὐτὸν εὐαγγελιστὴν (κς' Σεπτεμβρίου)	»	81
7. Εἰς τὸν ἀπόστολον Θωμᾶν (ς' Ὀκτωβρίου)	»	82
8. Εἰς τὸν ἀπόστολον Ἰάκωβον τοῦ Ἀλφαίου (θ' Ὀκτωβρίου)	»	83
9. Εἰς τὸν ἅγιον Θεοφάνη Νικαίας τὸν Γραπτὸν (ια' Ὀκτωβρίου)	»	84
10. Εἰς τοὺς Πατέρας τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων (Κυριακὴ περὶ τὴν ια' Ὀκτωβρίου)	»	85

11. Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν (ιη' Ὀκτωβρίου)	σελ.	86
12. Εἰς τὸν ἀπόστολον Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόθεον (κγ' Ὀκτωβρίου)	»	87
13. Εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον προεόρτια κατ' ἀλφάβητον	»	88
Ἀμφιβαλλόμενα	»	92
14. Εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον προεόρτια	»	93
15. Εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον προεόρτια	»	94
16. Εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον προεόρτια	»	95
17. Εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον (κς' Ὀκτωβρίου)	»	95
18. Εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον (κς' Ὀκτωβρίου)	»	96
19. Εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἄσωμάτων ἁγίων ἀγγέλων (η' Νοεμβρίου)	»	97
20. Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἁγίους ἀγγέλους (η' Νοεμβρίου)	»	98
21. Εἰς τὸν ἀπόστολον Φίλιππον (ιδ' Νοεμβρίου)	»	99
22. Εἰς τὸν αὐτὸν ἀπόστολον (ιδ' Νοεμβρίου)	»	100
23. Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον (ις' Νοεμβρίου)	»	101
24. Εἰς τὸν αὐτὸν εὐαγγελιστὴν (ις' Νοεμβρίου)	»	102
25. Εἰς τὸν ὁσιομάρτυρα Στέφανον τὸν Νέον (κη' Νοεμβρίου) . .	»	103
26. Εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον (κη' Νοεμβρίου)	»	104
27. Εἰς τὸν ἅγιον Συμεὼν τὸν Μεταφραστὴν (κη' Νοεμβρίου) . .	»	105
28. Εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον (κη' Νοεμβρίου)	»	106
29. Εἰς τὸν ἀπόστολον Ἀνδρέαν τὸν Πρωτόκλητον (λ' Νοεμβρίου)	»	106
30. Εἰς τὸν αὐτὸν ἀπόστολον (λ' Νοεμβρίου)	»	107
31. Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνὸν (δ' Δεκεμβρίου) . .	»	108
32. Εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον (δ' Δεκεμβρίου)	»	109
33. Εἰς τὸν ὄσιον Σάβαν (ε' Δεκεμβρίου)	»	110
34. Εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον (ς' Δεκεμβρίου)	»	111
35. Εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον (ς' Δεκεμβρίου)	»	112
36. Εἰς τὴν σύλληψιν τῆς ἁγίας Ἄννης (θ' Δεκεμβρίου)	»	113
37. Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν (θ' Δεκεμβρίου)	»	114
38. Εἰς τὴν τιμίαν ἄλυσιν τοῦ Πέτρου (ις' Ἰανουαρίου)	»	114
39. Εἰς τὴν αὐτὴν ἄλυσιν (ις' Ἰανουαρίου)	»	115
40. Εἰς τὸν ὄσιον Ἀντώνιον τὸν Μέγαν (ιζ' Ἰανουαρίου)	»	117
41. Εἰς τοὺς ἁγίους Ἀθανάσιον καὶ Κύριλλον Ἀλεξανδρείας (ιη' Ἰανουαρίου)	»	117
42. Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἱεράρχας (ιη' Ἰανουαρίου)	»	118
	β' Δοξαστικὰ	» 119
1. Εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον προεόρτιον	»	119
2. Εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον προεόρτιον	»	119
3. Εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον προεόρτιον (κε' Ὀκτωβρίου)	»	120

4.	Εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Παλαμᾶν (ιγ' Νοεμβρίου) . . .	σελ.	120
5.	Εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον (ιγ' Νοεμβρίου)	»	121
6.	Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνὸν (δ' Δεκεμβρίου).	»	122
7.	Εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον (δ' Δεκεμβρίου)	»	122
<i>γ' Ἰαμβικὰ θεοτοκία</i>			» 123
1.	Ἦχος α', εἰς τὸ Ἰδοὺ πεπλήρωται ἡ τρυφὴ τοῦ Ἰσραὴλ προφῆσαις .	»	123
2.	Ἦχος β', εἰς τὸ Ὡ θαύματος καινοῦ πάντων τῶν πάλαι θου- μάτων	»	123
3.	Ἦχος γ', εἰς τὸ Ἀσπύριος ἐκ Θεοῦ Πνεύματος	»	124
4.	Ἦχος δ', εἰς τὸ Νεῦσον παρακλήσεσι σῶν οἰκετῶν πανά- μωμε	»	124
5.	Ἦχος πλ. α', εἰς τὸ Ναός καὶ πύλη ὑπάρχεις	»	125
6.	Ἦχος πλ. β', εἰς τὸ Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου πάντα γενε	»	126
7.	Ἦχος βαρῦς, εἰς τὸ Ὑπὸ τὴν σὴν δέσποινα σκέπη	»	126
8.	Ἦχος πλ. δ', εἰς τὸ Ἀνύμφευτε παρθένε ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως	»	127
<i>δ' Καθίσματα</i>			» 129
1.	Εἰς τοὺς Πατέρας τῶν Συνόδων καὶ τὸ Σύμβολον (Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψώσιν)	»	129
2.	Εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον προεόρτιον	»	129
3.	Εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον προεόρτιον	»	130
4.	Θεοτοκίον, ὅμοιον	»	130
5.	Εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον προεόρτιον	»	131
6.	Εἰς τὸν αὐτὸν προεόρτιον	»	131
7.	Εἰς τὴν σύναξιν τῶν Ἀσωμάτων (η' Νοεμβρίου)	»	131
8.	Εἰς τὴν σύναξιν τῶν αὐτῶν (η' Νοεμβρίου).	»	132
9.	Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν, ὅμοιον (η' Νοεμβρίου)	»	132
10.	Εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Παλαμᾶν (ιγ' Νοεμβρίου) . . .	»	132
11.	Εἰς τὸν αὐτὸν, ὅμοιον (ιγ' Νοεμβρίου)	»	133
12.	Θεοτοκίον, ὅμοιον (ιγ' Νοεμβρίου)	»	133
13.	Εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον (ις' Νοεμβρίου)	»	134
14.	Εἰς τὸν αὐτὸν (ις' Νοεμβρίου).	»	134
15.	Εἰς Συμεὸν τὸν Μετὰρραστὴν (κη' Νοεμβρίου)	»	134
16.	Εἰς τὸν αὐτὸν, ὅμοιον (κη' Νοεμβρίου)	»	135
17.	Θεοτοκίον, ὅμοιον (κη' Νοεμβρίου).	»	135
18.	Εἰς τὸν ἀπόστολον Ἀνδρέαν (λ' Νοεμβρίου)	»	136
19.	Εἰς Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνὸν (δ' Δεκεμβρίου)	»	136
20.	Εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον (ς' Δεκεμβρίου)	»	136
21.	Εἰς τὸν αὐτὸν, ὅμοιον (ς' Δεκεμβρίου)	»	137

<i>ε' Κοντάκια καὶ οἴκoi</i>	σελ. 139
1. Κοντάκιον προσήρτιον εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον	» 139
2. Εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον προσήρτιον	» 139
3. Κοντάκιον καὶ οἶκος προσήρτια εἰς τὸν αὐτὸν	» 140
4. Κοντάκιον καὶ οἶκος εἰς Συμεὼν τὸν Μεταφραστὴν (κῆ' Νοεμβρίου)	» 141
Ἐμφιβαλλόμενα	» 141
Κοντάκιον καὶ οἶκος εἰς Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνὸν (δ' Δεκεμβρίου)	» 141
<i>ς' Κατόνες</i>	» 143
1. Κανὼν εἰς τὴν Ἰνδικτον (α' Σεπτεμβρίου)	» 143
2. Κανὼν τῆς Θεοτόκου περιέχων καὶ τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ (ς' Σεπτεμβρίου)	» 147
3. Κανὼν εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ (ιδ' Σεπτεμβρίου)	» 150
4. Κανὼν τοῦ Συμβόλου (Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωσιν)	» 154
5. Κανὼν εἰς τὴν Παναγίαν Θεοτόκον περιέχων καὶ τὸν ἐπιστήθιον (Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστὴν), ὡς δυνατὸν δὲ καὶ τὰς τοῦ Εὐαγγελίου τούτου ἐννοίας (κς' Σεπτεμβρίου)	» 159
6. Κανὼν εἰς τὸν ἀπόστολον Θωμᾶν (ς' Ὀκτωβρίου)	» 166
7. Κανὼν εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν (ιη' Ὀκτωβρίου)	» 171
8. Κανὼν εἰς τὸν ἀπόστολον Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόθεον (κγ' Ὀκτωβρίου)	» 177
9. Κανὼν προσόμοιος τῆς τῶν Βαῶτων ἑορτῆς προσήρτιος εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον	» 182
10. Τριώδιον προσήρτιον εἰς τὸν αὐτὸν, προσόμοιον τοῦ τῆς Μεγάλης Δευτέρας	» 186
11. Διώδιον προσήρτιον εἰς τὸν αὐτὸν, προσόμοιον τοῦ τῆς Μεγάλης Τρίτης	» 188
12. Τριώδιον προσήρτιον εἰς τὸν αὐτὸν, προσόμοιον τοῦ τῆς Μεγάλης Τετάρτης	» 189
13. Κανὼν προσήρτιος εἰς τὸν αὐτὸν, προσόμοιος τοῦ τῆς Μεγάλης Πέμπτης	» 191
14. Τριώδιον προσήρτιον εἰς τὸν αὐτὸν, προσόμοιον τοῦ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς	» 195
15. Κανὼν προσήρτιος εἰς τὸν αὐτὸν, προσόμοιος τοῦ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου	» 199
16. Κανὼν εἰς τὰ μύρα τοῦ ἁγίου Δημητρίου (κς' Ὀκτωβρίου)	» 204

17. Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ πάντων τῶν ἁγίων ἀγγέλων (η' Νοεμβρίου)	σελ. 209
18. Κανὼν τῆς Θεοτόκου περιέχων καὶ τὸν Χρυσόστομον (ιγ' Νοεμβρίου)	» 213
19. Κανὼν εἰς τὸν ἀπόστολον Φίλιππον (ιδ' Νοεμβρίου)	» 217
20. Κανὼν εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον (ις' Νοεμβρίου)	» 222
21. Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον ὁσιομάρτυρα Στέφανον τὸν Νέον (κη' Νοεμβρίου)	» 227
22. Κανὼν εἰς Συμεὼν τὸν Μεταφραστὴν (κη' Νοεμβρίου)	» 231
23. Κανὼν εἰς τὸν ἀπόστολον Ἀνδρέαν τὸν Πρωτόκλητον (λ' Νοεμβρίου)	» 236
24. Κανὼν εἰς Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνὸν (δ' Δεκεμβρίου)	» 241
25. Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον σὺν τῷ ἁγίῳ Νικολάῳ (ς' Δεκεμβρίου)	» 245
26. Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον (ς' Δεκεμβρίου)	» 249
27. Κανὼν εἰς τὴν σύλληψιν τῆς ἁγίας Ἄννης (θ' Δεκεμβρίου)	» 253
28. Κανὼν εἰς τὸν ὅσιον Ἀντώνιον τὸν Μέγαν (ιζ' Ἰανουαρίου)	» 257
ζ' Ἐξαποστειλάρια	
1. Θεοτοκίον (α' Σεπτεμβρίου)	» 263
2. Θεοτοκίον (κς' Σεπτεμβρίου)	» 263
3. Θεοτοκίον (ς' Ὀκτωβρίου)	» 263
4. Θεοτοκίον (Κυριακὴ τῶν ἁγίων Πατέρων)	» 264
5. Εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον, προεόρτιον	» 264
6. Εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον, προεόρτιον (κε' Ὀκτωβρίου)	» 264
7. Θεοτοκίον (ιγ' Νοεμβρίου)	» 265
8. Θεοτοκίον (ιδ' Νοεμβρίου)	» 265
9. Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον (ις' Νοεμβρίου)	» 265
10. Θεοτοκίον, ὁμοιον (ις' Νοεμβρίου)	» 266
11. Εἰς Συμεὼν τὸν Μεταφραστὴν (κη' Νοεμβρίου)	» 266
12. Θεοτοκίον, ὁμοιον	» 266
ΠΙΝΑΞ Α' ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΚΑΘ' ἮΛΗΝ	» 267
ΠΙΝΑΞ Β' ΟΙ ὝΜΝΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΒΡΤΟΛΟΓΙΚΗΝ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΝ ΤΩΝ ΣΕΙΡΑΝ	» 269